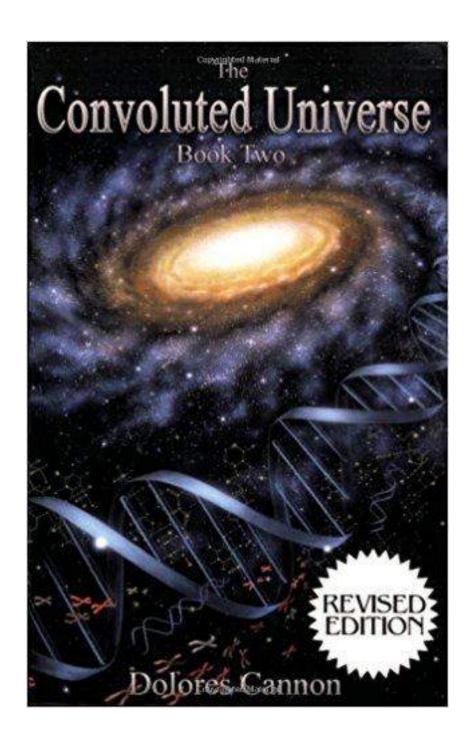
VŨ TRỤ XOẮN 2

Tác giả: Dolores Cannon

Thời điểm xuất bản: 22/2/2007

Điều đẹp nhất mà chúng ta có thể trải nghiệm chính là bí ẩn. Nó là khởi nguyên của tất cả nghệ thuật và khoa học chân chính.

——— Albert Einstein

Con người là một phần của cái toàn thể mà chúng ta gọi là "vũ trụ", cũng là cái phần bị giới hạn bởi không gian và thời gian. Nó trải nghiệm chính mình, tư tưởng và cảm xúc của mình như một thứ tách biệt với phần còn lại... một loại ảo tưởng thị giác thuộc về nhận thức của nó. Ảo tưởng này là một thứ ngục tù đối với chúng ta, giới hạn chúng ta vào những ham muốn cá nhân cũng như tình cảm đối với vài người gần chúng ta nhất. Phần việc của chúng ta là phải giải phóng bản thân khỏi ngục tù này bằng cách mở rộng lòng trắc ẩn để ôm lấy mọi sinh vật và toàn thể tự nhiên trong vẻ đẹp của nó.

———— Albert Einstein

~000~

Tác giả cuốn sách này không đưa ra lời khuyên về y tế hay chỉ định sử dụng bất kỳ kỹ thuật nào như một hình thức điều trị cho các vấn đề sức khỏe hoặc y tế. Thông tin y tế đưa ra trong cuốn sách này được lấy từ các cuộc tham vấn cá nhân và các phiên làm việc của Dolores Cannon với thân chủ của bà ấy. Nó không phải là bất kỳ loại chẩn đoán y tế nào, cũng không dùng để thay thế các lời khuyên hoặc điều trị y tế từ bác sĩ của bạn. Do đó tác giả và nhà xuất bản không chịu trách nhiệm về việc diễn giải hay sử dụng thông tin một cách cá nhân.

Mọi nỗ lực để bảo vệ danh tính và sự riêng tư của những thân chủ tham gia vào các phiên làm việc này đã được thực hiện. Địa điểm nơi các phiên làm việc được tổ chức là chính xác, nhưng chỉ tên là được sử dụng và đã được thay đổi.

MỤC LỤC

MỤC I – LỢI ÍCH CỦA LIỆU PHÁP TIỀN KIẾP	5
Chương 1: Sự Khởi Đầu Của Tôi Trong Thôi Miên	5
Chương 2: Trị Liệu Tiền Kiếp Bình Thường	14
MỤC II – TRI THỨC CỔ ĐẠI VÀ NHỮNG NỀN VĂN MINH BỊ MẤT	28
Chương 3: Người Mèo (Một Nhân Sư Khác Biệt)	28
Chương 4: Nữ Thần Isis	46
Chương 5: Thành Phố Ẩn Tàng	59
Chương 6: Đào Thoát Từ Atlantis	73
Chương 7: Tri Thức Cổ Đại	86
Chương 8: Di Tản	112
MỤC III: SINH MỆNH TIẾN HÓA VÀ NGHIỆP	119
Chương 9: Có Con Tạo Nên Nghiệp	119
Chương 10: Kiếp Sống Trong Thân Thể Phi Nhân Loại	134
Chương 11: Người Lạ Với Trái Đất	142
Chương 12: Làm Việc Suốt Trong Giấc Ngủ	152
Chương 13: Người Thứ Nhất Của Bộ Bảy	173
Chương 14: Sinh Mệnh Tiến Bộ	194
MŲC IV – TRÍ GIẢ	216
Chương 15: Nhớ Về Một Trí Giả	216
Chương 16: Tìm Kiếm Một Trí Giả	228
MỤC V – NHỮNG HÀNH TINH KHÁC	243
Chương 17: Cuộc Sống Trên Những Hành Tinh Khác	243
Chương 18: Hành Tinh Với Mặt Trời Tím	250
MỤC VI – NHỮNG CỔNG THỜI GIAN	268
Chương 19: Người Giám Hộ Cổng	268
Chương 20: Người Thổ Dân	283

Chương 21: Cổng Thời Gian Cho Sinh Mệnh Tương Lai (Nhà Du Hành Thời Gian)	301
MỤC VII – SINH MỆNH NĂNG LƯỢNG VÀ SINH MỆNH NHÀ SÁNG TẠO	314
Chương 22: Những Bí Ẩn	314
Chương 23: Sinh Mệnh Năng Lượng Khác	336
Chương 24: Nếu Bạn Nghĩ, Bạn Sáng Tạo	345
Chương 25: Một Sinh Mệnh Năng Lượng Sáng Tạo	357
Chương 26: Sinh Mệnh Nhà Sáng Tạo Về Nhà	375
MỤC VII – BƯỚC KHỎI ĐÁY SÂU	388
Chương 27: Người Mơ Mơ Giấc Mơ	388
Chương 28: Một Lựa Chọn Khác Với Walk-in	400
Chương 29: Linh Hồn Đa Diện	417
Chương 30: Trái Đất Mới	443
Chương 31: Kết	469
Trang Tác Giả	474

MUC I – LƠI ÍCH CỦA LIÊU PHÁP TIỀN KIẾP

Chương 1: Sự Khởi Đầu Của Tôi Trong Thôi Miên

Những cuộc phiêu lưu của tôi trong lĩnh vực thôi miên đã dẫn đến mười hai cuốn sách không kể cuốn này. Tôi thường cảm thấy mình giống như các nhân vật trong "Star Trek", những người đi đến nơi mà con người chưa từng đặt chân trước đó. Tôi đã đi qua không gian thời gian để khám phá lịch sử của quá khứ và những khả năng của tương lai. Tôi đã du hành đến các hành tinh và chiều kích chưa biết tới, cũng đã nói chuyện với nhiều loài được gọi là "ngoài hành tinh". Tôi đã nhìn thấy những kỳ quan của nền văn minh bị mất và nhận được thông tin về sự ra đi của họ. Tất cả mọi thứ đã được thực hiện mà không cần sử dụng cỗ máy thời gian —— thứ phổ biến trong khoa học viễn tưởng. Điều duy nhất cần thiết cho công việc phiêu lưu này là sử dụng tâm trí con người. Tất cả mọi thứ đã biết và chưa biết đều ẩn trong những khoảng trống của tiềm thức nơi nó chờ được khám phá. Đây là công việc và đam mê của tôi. Tôi tự coi mình là phóng viên, nhà điều tra, nhà nghiên cứu về "tri thức bị mất", dù phần lớn công việc của tôi là thôi miên hồi quy tiền kiếp. Tôi xem xét công việc của mình như là đối phó với điều chưa biết, bởi vì tôi đã phát hiện ra một phương pháp hay kỹ thuật thôi miên mà theo đó có thể thăm dò và khảo sát các thế giới của sự bí ẩn chưa được khám phá.

Ngay sau khi bắt đầu làm việc trong lĩnh vực này, tôi nhận thấy rằng công việc của mình đã chuyển từ bình phàm vào trong "tri thức bị mất" —— gọi như thế là vì tôi thấy nó đang khám phá thông tin đã bị lãng quên, chôn vùi hoặc ngay từ đầu chưa từng được biết qua. Chúng ta đang bước vào một thế giới mới, một chiều kích mới mà thông tin này sẽ được áp dụng và thấu đáo. Nó đã bị chôn vùi hay lạc mất, hoặc bị giữ lại vì những lý do xác định. Nhiều nền văn minh bị mất đã dùng sức mạnh của mình mà không thấu đáo những gì họ làm, vì vậy tri thức đã bị lấy đi. Có lẽ đã đến lúc những năng lực, sức mạnh và kiến thức này xuất hiện trở lại, được áp dụng và thấu đáo trong thời đại của chúng ta.

Tất nhiên, mục tiêu chủ yếu trong công việc của tôi là trị liệu và giúp mọi người giải quyết hoặc bình phục từ các vấn đề của họ. Nhưng phần thú vị và thỏa mãn nhất trong công việc này — lớp kem trên mặt bánh, huê lợi — là khám phá lịch sử. Mang thông tin và những lý thuyết mới trở lại thời đại chúng ta. Nó thực sự giống như khám phá kho báu. Họ nói không có gì thực sự là mới. Chúng ta chỉ đang thu hồi kiến thức mà chúng ta đã từng trải qua trong kiếp sống khác mà bị lãng quên qua năm tháng. Tuy thế, trong công việc của mình, tôi phát hiện ra nó chưa từng thực sự bị lãng quên, bởi vì nó đã được lưu trữ trong các ngân hàng máy tính của tâm trí tiềm thức. Nó chỉ chờ đợi thời điểm thích hợp để được mang ra lần nữa. Đây là điều tôi đã cố làm thông qua công việc thôi miên.

Tôi không ngừng diễn thuyết khắp nơi trên thế giới về chủ đề trong sách của mình. Tôi luôn bắt đầu bài giảng bằng một tiểu sử cá nhân nho nhỏ để khán thính giả hiểu được cách thức mà tôi thu thập thông tin. Tôi từng bị cáo buộc là đã biên soạn nên những ca trong sách, cũng như là một nhà văn khoa học viễn tưởng tuyệt vời. Đối với tôi, sáng tạo nên những tài liệu mà tôi đã viết ra sẽ là một thành công vĩ đại hơn việc

chỉ đơn giản là báo cáo lại những chuyện xảy ra trong lúc thôi miên sâu. Tôi đã thực sự khám phá ra một cách để mở chiếc hộp Pandora mà người ta thường nói. Tư liệu tiếp tục tràn ra từ tâm trí tiềm thức của thân chủ. Tất cả những gì tôi phải làm là sắp xếp và đưa nó vào trong sách. Và đó không phải là một phần việc nhỏ.

Căn nguyên của tôi trong thôi miên là phải trở về những năm 60, tôi đã tham gia vào lĩnh vực này trong khoảng bốn mươi năm. Trong những ngày đầu của công việc, quá trình cảm ứng vô cùng mất thời gian và tẻ nhạt. Nó liên quan đến cái mà tôi gọi là "nhìn vào vật chói sáng ", nơi có vật gì đó lủng lắng hoặc lúc lắc phía trước đối tượng trong khi nhà thôi miên tiến hành cảm ứng. Quá trình này kéo dài, dong dài để tất cả các bộ phận của cơ thể được thư giãn. Sau đó có nhiều bài kiểm tra được chuẩn bị để đánh giá mức độ của trạng thái nhập thần trước khi nhà thôi miên có thể tiến hành. Một số trình tự này ngày nay vẫn đang được sử dụng và giảng dạy, mặc dù hầu hết chúng sẽ được nhìn thấy trong phim ảnh hoặc trên truyền hình cho hiệu ứng sân khấu. Phần lớn các nhà thôi miên đã tiến triển đến các phương pháp nhanh hơn nhiều. Bằng quá trình loại bỏ những phần cảm ứng tốn thời gian và không cần thiết, tôi đã phát triển ra kỹ thuật của riêng mình. Kỹ thuật hiện đại liên quan đến việc sử dụng giọng nói, hình ảnh và hình dung.

Lần đầu tiên tôi bắt đầu dính dáng vào luân hồi và hồi quy tiền kiếp là ở năm 1968. Chồng tôi, Johnny, là hải quân Hoa Kỳ đã hoat động hơn hai mươi năm, vừa trở về từ nghĩa vu ở Việt Nam. Chúng tôi đóng chốt tại Texas và cố gắng đưa cuộc sống của mình trở lai bình thường sau bốn năm chia cách vì chiến sư. Chồng tôi (là nhà thôi miên chính) và tôi làm việc với một phụ nữ trẻ đang gặp vấn đề rối loạn ăn uống tâm thần. Cô bị thừa cân và có vấn đề về thân, vì vây bác sĩ gợi ý có lẽ thôi miên có thể giúp được cô. Cho đến thời điểm đó chúng tôi chỉ thực hiện thôi miên thông thường tập trung vào các thói quen; chủ yếu làm việc với những người muốn giảm cân và ngừng hút thuốc... Kể cả trong những giấc mơ hoang dã nhất của mình, chúng tôi cũng chưa hề nghĩ rằng sẽ có thể làm được gì vượt qua điều đó. Trong lúc làm việc với người phu nữ, khi chúng tôi đang hồi quy cô ấy trở lai xuyên suốt cuộc đời này để tìm kiếm những sư kiên quan trọng, thì đột nhiên cô ấy nhảy vào một cuộc đời khác là một flapper ở Chicago trong những năm 20 rầm rô (Flapper: từ lóng, được dùng vào những năm 1920, để nói về những người phu nữ trẻ, thời trang và phóng túng. Ho có suy nghĩ thoáng và không muốn bị ràng buộc bởi bất kỳ chuẩn mực đạo đức hay những lối sống quá bảo thủ và truyền thống nào) Nói rằng chúng tôi đã rất ngạc nhiên là quá nhe nhàng. Chúng tôi ngơ ngác nhìn cô ấy chuyển đổi thành một nhân cách khác với khuôn mẫu giọng nói và phong thái điệu bộ hoàn toàn khác biệt. Cộ ấy thực sư biến thành một người khác ngay trước mắt chúng tôi. Đây là lần đầu tiên chúng tôi tiếp xúc với luân hồi. Toàn bộ câu chuyện về sự kiện này được kể trong cuốn Five Lives Remembered của tôi. Đây là cuốn sách đầu tiên tôi viết và nó chưa từng được xuất bản. Tôi cũng không biết khi nào nó sẽ xuất bản, bởi vì hiện tại nó có vẻ quá mức bình phảm trước hào quang của những sư kiên đã xảy ra trong sư nghiệp của tôi. Nhưng một số người nghĩ có thể có một sư thủ vi trong câu chuyên về sư khởi đầu của tôi trong thôi miên.

Khi chúng tôi làm việc với người phụ nữ, sự tò mò khiến chúng tôi muốn biết thêm về hiện tượng luân hồi này. Chúng tôi muốn tìm ra nơi mà thôi miên sẽ đưa chúng tôi tới. Chúng tôi đã hồi quy cô ấy qua năm kiếp bất đồng và riêng biệt cho tới lúc cô ấy được tạo ra bởi Thượng Đế.

Tất cả các phiên làm việc được ghi lai bằng máy ghi âm băng từ xách tay. Dù gọi là "xách tay", nhưng nó rất năng và sử dụng cuôn băng tám inch. Trong những ngày đó, không có sách hướng dẫn để chỉ một nhà thôi miên nên làm gì nếu có chuyên la xảy ra. Cuốn sách in duy nhất thuộc loại này là Search For Bridey Murphy của Morey Bernstein. Cuốn sách đó sau này được xem là một tác phẩm kinh điển, nhưng bây giờ nó thật quá mức bình phàm, thâm chí còn không được công bố. Nó đã đến vào đúng thời điểm. Thế nên, không có gì hướng dẫn cho chúng tôi khi đi ngược thời gian cùng người phụ nữ, và theo đúng nghĩa đen, cô ấy đã biến thành những nhân cách khác nhau khi trải qua từng giai đoạn thời gian. Chúng tôi đã phát minh ra các quy tắc của riêng mình khi chúng tôi đi cùng, và kết quả thất đáng kinh ngạc. Cũng trong quá trình thử nghiệm, vì không ai nói với chúng tôi rằng không thể làm được việc này, nên chúng tôi di chuyển cô ấy vào tương lai để xem những gì tất cả chúng tôi sẽ làm. Cô ấy thấy chúng tôi sống trong một khung cảnh đồng quê và đã có cháu. Chúng tôi không cho ai biết danh tính của người phu nữ mà chúng tôi đã làm việc cùng. Tuy nhiên, một số ban bè hải quân đã nghe về nó và đến nhà để nghe bài mới nhất, chương mới nhất. Trải nghiệm này thay đổi cuộc sống và hệ thống niềm tin của chúng tôi mãi mãi.

Năm 1968 là một năm rất quan trọng trong cuộc đời tôi bởi vì mọi thứ đã thay đổi vĩnh viễn. Cuộc sống của tôi sẽ không bao giờ trở lại bình thường. Chồng tôi, Johnny, gần như đã chết trong một tai nạn ô tô khủng khiếp vào một đêm trên đường đến căn cứ hải quân. Anh bị một tay lái say xin đâm trực diện và kẹt trong xác xe buýt Volkswagen của chúng tôi. Các bác sĩ nói anh vẫn còn sống chính là một phép màu, bởi những vết thương rất rộng và anh đã có thể chết ngay trong đêm đó. Một nguyên nhân cứu mạng anh chính là —— có một quân nhân mới trở về từ Việt Nam đang đi trên chiếc xe đằng sau Johnny. Quân nhân này đã quen với việc trị thương khẩn cấp ở chiến trường, nên có thể xử lý cho Johnny trước khi anh ấy chết vì mất máu ở trên xa lộ. Thời điểm đội cấp cứu từ căn cứ đến, quân đội đã kiểm soát được vết thương, nhưng Johnny vẫn đang kẹt trong chiếc xe đổ nát. Cần phần lớn công tác của đội cứu hỏa để cứu anh ra. Sau đó anh được vận chuyển bằng trực thăng tới bệnh viện Hải quân ở Corpus Christi.

Khi tôi đến đơn vị chăm sóc đặc biệt, có năm bác sĩ lần lượt tới nói với tôi vài lý do anh ấy không thể sống qua được đêm nay. Họ đã khá bối rối vì thấy tôi không buồn. Tôi nói với họ rằng họ đã sai. Anh ấy sẽ không chết. Nhưng tất nhiên, tôi không thể nói với họ làm thế nào tôi biết được điều đó. Làm thế nào anh ấy có thể chết khi mà có người đã nhìn thấy anh ấy cùng với đứa cháu ở trong tương lai? Tôi biết đó là sự thật. Tôi tin vào những gì chúng tôi đã làm và khám phá. Nếu đã tin vào điều đó, thì tôi phải tin tưởng đến cùng. Niềm tin này đã giúp bảo vệ sự tỉnh táo của tôi trong suốt một thời gian kinh khủng.

Lúc đó tôi đã không nhận ra, nhưng hệ thống niềm tin của nhiều người trên cơ bản cũng đang được khảo nghiệm. Một số người nói rằng tai nạn là sự trừng phạt của Thượng Đế, bởi vì chúng tôi đang đào sâu vào một thứ mà bị coi là làm việc với ma quỷ — khám phá luân hồi. Chúng tôi săm soi những góc ở trong bóng tối, mở những cánh cửa mà nếu đóng lại thì sẽ tốt hơn. Nhưng tôi không thể tin vào điều đó, bởi vì trong suốt những lần làm việc cùng người phụ nữ, chúng tôi đã được cho thấy một Thượng Đế là yêu thương và tốt bụng, chứ không phải là thù hằn. Tôi không thể hiểu được lý do đằng sau những gì đã xảy ra khi thế giới của tôi bị đảo lộn, nhưng tôi biết chắc rằng sự tò mò và truy tìm tri thức vào cái chưa biết của chúng tôi không phải một điều đáng bị trừng phạt.

Thật mia mai nếu Johnny sống sót sau chiến sự chỉ để chết vì sự cẩu thả của một người lái xe say rượu. Nhưng điều đó đã không xảy ra. Các bác sĩ gọi anh là "người đàn ông kỳ tích" —— bởi vì chống lại mọi dự đoán và thách thức mọi logic, anh ấy sống sót! Đây lại là khởi đầu của cơn ác mộng kéo dài nhiều năm.

Sau nhiều tháng ở khu chăm sóc đặc biệt và tốn một năm trong bệnh viện (8 tháng bó bột toàn thân), anh ấy đã được xuất viện từ hải quân như một thương binh. Đó là khi chúng tôi quyết định chuyển đến những ngọn đồi ở Arkansas, nơi chúng tôi nghĩ mình có thể sống bằng lương hưu và trợ cấp bốn đứa con. Vào thời điểm ấy, đó là việc cấp thiết, nhưng về sau tôi cảm thấy vui mừng vì có được mảnh đất thiêng liêng trên đồi này làm chốn về. Johnny bị cột vào xe lăn hai mươi lăm năm. Như một người bị cụt một phần, anh có thể đi ra ngoài bằng nạng và lái một chiếc xe điều khiển bằng tay. Trong thời gian đó, tôi hoàn toàn tập trung vào chồng và con cái.

Cuộc phiêu lưu vào luân hồi bằng thôi miên của tôi đã phải gác lai khi tôi thích ứng với cuộc sống mới. Hứng thú của tội đối với thôi miên không được nhắc lai mãi cho đến khi lũ trẻ bắt đầu rời nhà: kết hôn hoặc lên đại học. Sau đó chính là "hôi chứng tổ rỗng" (tình trang buồn bã và đơn độc khi cha me phải chia tay những đứa con trưởng thành rời tổ) và tôi đã phải đối mặt với câu hỏi về những gì tôi sẽ làm trong phần đời còn lại. Tôi quyết định làm điều gì đó thất bất thường, không phải là điều mà một người phu nữ "bình thường" sẽ làm trong trường hợp này. Tôi quyết định trở lai với thôi miên —— dù tôi không biết mình sẽ tìm thấy khách hàng ở đâu trong vùng đồi Arkansas. Tôi chỉ biết đó là điều mà tôi muốn làm. Nhưng tôi không thích những phương pháp truyền thống được chỉ vẽ từ lâu đã phổ biến từ những năm 60. Tôi biết phải có những kỹ thuật dễ và nhanh hơn. Vì vậy, tôi nghiên cứu các phương pháp mới hơn và thấy rằng có thể tạo ra trang thái nhập thần thông qua hình dung và hình ảnh. Tôi không muốn tập trung vào thôi miên thường ngày để giúp phá vỡ thói quen như ngừng hút thuốc hay giảm cân gì đó nữa. Hứng thú của tôi đã được khởi phát trong luân hồi, và đó là cái tôi muốn tập trung vào. Vào cuối những năm 70 đầu những năm 80, vẫn có rất ít sách in để trợ giúp nhà thôi miên trong lĩnh vực trị liệu hồi quy tiền kiếp.

Vì vậy, tôi phải phát minh ra kỹ thuật của riêng mình. Tôi sớm nhận ra rằng hầu hết những gì được dạy trong liệu pháp thôi miên truyền thống là không cần thiết. Thế là tôi bắt đầu gỡ bỏ một số bước và thay thế bằng phương pháp nhanh hơn. Trong phạm vi con người không bị thương tổn, tôi tin nhà thôi miên có thể thử nghiệm để tìm ra những

cái có hiệu quả và những cái không. Xét đến cùng, ban đầu phải có ai đó ở đâu đó đã tìm ra cách tạo nên trạng thái nhập thần hiệu quả nhất. Tôi biết tôi đã thắp sáng vùng đất mới, tiến vào lãnh địa mới.

Bây giờ, sau gần ba mươi năm hoàn thiên kỹ thuật bản thân, tôi đã phát triển phương pháp riêng của mình. Tôi thích làm việc trong trang thái nhập thần mông du (đó là trang thái nhập thần sâu nhất có thể), vì tôi tin đó là nơi có tất cả các câu trả lời. Nhiều nhà thôi miên sẽ không làm việc ở mức đô này, vì ho nói "những điều quái la xảy ra ở đó". Bất cứ ai từng đọc sách của tôi đều biết những điều quái lạ thực sự xảy ra ở đó. Hầu hết các nhà thôi miên được huấn luyên để giữ cho khách hàng ở trang thái nhập thần nhẹ. Ở cấp độ đó tâm trí ý thức rất hoạt động đồng thời thường xuyên can thiệp xen vào. Một số thông tin có thể thu được ở cấp độ đó, nhưng không phải là sư hợp tác hoàn chỉnh của tiềm thức — cái xảy ra ở cấp độ mộng du nơi sự can thiệp của tâm trí ý thức bi loại bỏ. Người ta bình thường không nhớ bất kỳ điều gì và nghĩ rằng họ chỉ ngủ thiếp đi. Tỷ lê bình thường là một trên hai mươi hoặc ba mươi người sẽ tư động tư phát đi vào trang thái mông du của thôi miên. Nhưng trong kỹ thuật mà tôi phát triển thì ngược lai: một trong hai mươi hoặc ba mươi người sẽ không vào được. Vây nên nó là một phương pháp rất hiệu quả để loại bỏ tâm trí ý thức và cho phép tiềm thức tìm ra câu trả lời. Đây là phương pháp tôi hiện đang day trong các lớp học thôi miên, học sinh của tôi cũng luôn báo cáo những kết quả tuyệt vời.

Vào cuối những năm 70 khi bắt đầu nghiêm túc trị liệu, tôi liền sớm khám phá ra một khuôn mẫu. Đây là trước khi tôi phát hiện ra phương pháp liên hệ cùng tiềm thức. Sau đó khuôn mẫu trở nên rõ ràng hơn. Tôi nhận thấy hầu hết các vấn đề mà mọi người gặp phải: thể chất, tâm thần, dị ứng, ám ảnh, hoặc mối quan hệ... đều có thể truy nguyên từ các sự kiện có nguồn gốc — không phải trong kiếp sống hiện tại — mà là trong những kiếp sống khác. Nhiều thân chủ của tôi đã trải qua nhiều năm đi từ bác sĩ này đến bác sĩ kia trong lĩnh vực y tế và tâm thần, nhưng họ cũng không thành công trong việc tìm ra câu trả lời cho các vấn đề dai dẳng của mình. Đây là do các bác sĩ chỉ tập trung vào những triệu chứng thể chất hiện rõ và các sự kiện đã xảy ra trong cuộc đời hiện tại. Đôi khi vấn đề có thể bắt nguồn từ các sự việc xảy ra ở thời thơ ấu, nhưng trong phần lớn các trường hợp tôi đã làm việc, câu trả lời nằm trong quá khứ bị chôn vùi xa hơn.

Tôi tin những tiền kiếp tồn tại trên một rung động hoặc tần số khác. Khi quay lại những cuộc đời đó, chúng ta thay đổi tần số để xem và trải nghiệm chúng, giống như chuyển kênh trên radio hoặc TV. Đôi khi các tần số khác quá gần hoặc chồng chập dẫn đến đình trệ hoặc bệnh tật.

Trong kỹ thuật của mình, tôi có kết quả tốt nhất bằng cách liên hệ với (cái mà tôi gọi là) tâm trí tiềm thức. Tại một thời điểm quan trọng trong phiên làm việc sau khi thân chủ đã xác định rằng tiền kiếp có chứa đáp án cho các vấn đề trong cuộc sống hiện tại, tôi kế tiếp yêu cầu nói chuyện với tiềm thức của đương sự. Nó luôn trả lời và đưa ra các thông tin mong muốn.

Trong phương pháp thôi miên truyền thống, người học được dạy cách nhận đáp án từ tiềm thức là sử dụng những động tác tay. Họ yêu cầu đương sự giơ ngón tay này cho

"có" và ngón khác cho "không". Đối với tôi, điều này là vô cùng chậm chạp và hạn chế. Tại sao phải dùng phương pháp này trong khi bạn có thể trực tiếp nói chuyện cùng tiềm thức và nó sẽ dùng miệng trả lời cho bạn? Với phương pháp của tôi, bạn có thể trò chuyện và đối thoại với nó, cũng có thể tìm thấy câu trả lời cho bất cứ điều gì bạn muốn hỏi.

Đinh nghĩa về tiềm thức của tôi là: phần tâm trí chăm sóc cơ thể. Nó điều chỉnh mọi hệ thống của cơ thể. Ban không cần phải bảo trái tim mình đập hay bảo bản thân ban thở. Tôi xác định đó là công việc của tiềm thức, bởi vì nó liên tục theo dõi và biết tất cả moi thứ đang xảy ra trong cơ thể của đương sư. Đó là lý do tai sao chúng ta có thể có được câu trả lời cho các vấn đề sức khỏe khi áp dụng phương pháp này. Tôi đã phát hiên ra rằng mọi triệu chứng thể chất, ốm đau hay bệnh tật đều là một thông điệp đến từ tiềm thức. Nó đang tân lực thu hút sự chú ý của chúng ta bằng cách này hay cách kia. Nó đang cố gắng cho chúng ta biết điều gì đó, và sẽ tồn tại cho đến khi mà chúng ta hiểu được. Nếu chúng ta không chú ý đến bệnh tật thì vấn đề sẽ tiếp tục xấu đi cho đến khi chúng ta không có lưa chon, hoặc đã quá muôn để đảo ngược tình hình. Tôi biết điều này là đúng vì một triệu chứng sẽ có liên quan đến những vấn đề tương tự trong cuộc sống hiện tại của nhiều người. Tôi chỉ mong muốn tiềm thức có thể tìm một cách ít đau đớn hơn để truyền tải thông điệp. Tôi thường nói, "Đưa cho họ một tờ ghi chú không phải dễ hơn sao?" Tiềm thức thì nghĩ nó đang truyền tải thông điệp theo cách trực tiếp mà đương sự nên hiểu được, nhưng điều này thường không xảy ra. Chúng ta quá tập trung vào cuộc sống hàng ngày của mình đến nỗi không thèm tư hỏi tai sao chúng ta lai có chứng đau lưng hoặc nhức đầu dai dẵng...

Khi chúng tôi có phiên làm việc và khám phá lý do của sự khó chịu (thường thì các lý do có thể quá bất thường đến độ tôi nghĩ không ai có thể liên hệ một cách có ý thức), sau đó thông điệp đã được chuyển giao, và sự khó chịu chấm dứt — Khi thông điệp đã được chuyển giao và hiểu rõ, không còn lý do để vấn đề tồn tại nữa. Đương sự có thể hồi phục sức khỏe — nếu họ thực hiện những thay đổi cần thiết trong cuộc sống của mình. Luôn phải trở lại với trách nhiệm của đương sự. Tiềm thức chỉ có thể làm đến đó, và tự do ý chí của đương sự luôn luôn được tôn trọng.

Tôi biết những tuyên bố này có vẻ phá cách và không phù hợp với phương pháp điều trị truyền thống, nhưng tôi chỉ có thể báo cáo những gì tôi đã phát hiện và quan sát từ việc giúp đỡ hàng ngàn người.

Tôi cũng tin tiềm thức là người giữ ghi chép, tương đương với một máy tính khống lồ. Nó ghi lại tất cả mọi thứ đã từng xảy ra trong cuộc sống của đương sự. Đây là lý do thông tin này có thể truy cập thông qua thôi miên. Nếu đương sự được yêu cầu trở lại bữa tiệc sinh nhật lần thứ mười hai của mình, họ sẽ nhớ được mọi sự kiện của ngày hôm đó, bao gồm bánh kem, khách dự, quà cáp... Tiềm thức ghi lại từng chi tiết nhỏ. Phần lớn trong đó tôi nghĩ là không cần thiết, tôi tự hỏi tiềm thức muốn làm gì với toàn bộ những chi tiết vụn vặt đó. Ví dụ, tại bất kỳ thời điểm nào bạn cũng đang bị oanh tạc bởi hàng ngàn thông tin: hình ảnh, âm thanh, mùi vị, cảm giác và nhiều hơn thế nữa. Nếu bạn được ý thức đầy đủ về tất cả những thứ này, bạn sẽ bị choáng ngợp và treo máy. Bạn phải tập trung vào những thông tin cần thiết cho cuộc sống của mình. Thế

nhưng, tiềm thức lại luôn luôn ý thức đồng thời không ngừng ghi lại và lưu trữ thông tin này. Để làm gì? Chúng ta sẽ khám phá thêm về điều đó trong cuốn sách này. Đây cũng có thể giải thích về nơi xuất xứ của những khải ngộ và trực giác tâm linh đột ngột. Đó là một phần của thông tin mà chúng ta nhận được ở một tầng thứ khác mà chúng ta không nhất thiết phải cần. Nhưng vì nó ở đó nên đôi khi nó rò rỉ xuyên vào vào thế giới ý thức của chúng ta. Khi điều này xảy ra, nó được coi là một hiện tượng kỳ diệu, mặc dù thông tin lưu trữ rộng lớn này luôn luôn ở đó, và sẵn sàng để được khai thác bằng một sự hướng dẫn thích hợp.

Tiềm thức không chỉ ghi lại tất cả những gì từng xảy ra cho một người trong cuộc đời này, mà còn những gì đã xảy ra với họ trong tất cả các tiền kiếp của mình, kể cả những sự tồn tại trong trạng thái tinh thần. Phần lớn trong số này không có ứng dụng cho kiếp sống hiện tại. Nó có thể được khai thác vì sự tò mò và sẽ làm con người hứng thú. Nhưng nó phục vụ trong việc trả lời các vấn đề của cuộc đời hiện tại với mục đích gì?

Đây là một trong những ngộ nhận mà nhiều nhà thôi miên tạo ra. Họ không thấy được giá trị khi đưa đương sự vào tiền kiếp —— chỉ vì sự tò mò, tưởng tượng hay thú vui (dù nhiều tiền kiếp này không được vui cho lắm) Đây là lý do mà tôi phát triển kỹ thuật của mình. Tôi đưa đương sự tới kiếp sống có liên quan hoặc thích hợp nhất với những vấn đề trong cuộc sống hiện tại của họ. Tôi không bao giờ chủ đạo. Tôi cho phép tiềm thức đưa đương sự đến kiếp sống mà được cho là quan trọng nhất để nhìn thấy vào thời điểm phiên làm việc. Tôi luôn luôn ngạc nhiên, dù đó là kiếp sống nhàm chán hay bình phàm (90% là như vậy), sống trong những nền văn minh cổ đại hay tân tiến, hoặc xoay xở với người ngoài hành tinh và sự sống trên các hành tinh hoặc chiều kích khác. Tiềm thức làm ra sự kết nối và đó luôn là thứ mà tôi hoặc thân chủ không bao giờ có thể làm ra một cách có ý thức. Tuy nhiên nó hợp lý một cách hoàn mỹ khi được nhìn từ quan điểm đó.

Khi tôi liên hệ với tiềm thức, nó luôn làm tôi ngạc nhiên bởi vì tôi rõ ràng không phải đang nói chuyên với nhân cách của thân chủ, mà là một thực thể tách biệt hoặc một phần của bản thân họ. Tôi luôn có thể biết khi nào tiềm thức được đạt đến và trả lời các câu hỏi. Nó luôn dùng đại từ nhân xưng ngôi thứ ba (anh ấy, cô ấy) khi nói về thân chủ. Nó mang tính không cảm xúc và có vẻ như được loại bỏ hoặc tách khỏi các vấn đề, hầu như là một người quan sát khách quan. Nó sẽ khiển trách thân chủ vì họ không lắng nghe. Đôi khi lời bình đầu tiên của tiềm thức là "Vâng, cuối cùng tôi cũng có cơ hội để nói. Tôi đã cố gắng trò chuyên với (Jane hay Bob) trong nhiều năm, nhưng họ không lắng nghe." Tiềm thức có thể quá khách quan đến nỗi đôi khi có vẻ lạnh lùng. Nó thẳng thừng không hề kiếng nể, nhưng luôn luôn nói ra sư thất về tình hình — như nó đã nhìn thấy. Khi đã xong giai đoan hầm hố để truyền đạt quan điểm của mình cho đối tượng, nó luôn cho họ biết họ được yêu thương tới chừng nào, và nó hãnh diện đến thế nào về bất cứ tiến bô nào mà ho đã làm ra. Cái phần này cũng nhân ra tôi, cũng thường cảm ơn tôi vì đã đưa đương sự vào trạng thái nhập thần và cho phép quá trình này xảy ra. Nó thường nói về chính nó như số nhiều (chúng tôi) như thể nó không phải là một thực thể, mà là một số. Điều này được khám phá sâu hơn trong cuốn sách này.

Người hoài nghi sẽ không hiểu hoặc tin điều này, họ sẽ có lý do chính đáng để làm vậy nếu liên hệ này chỉ xảy ra duy nhất trên một người. Nhưng làm sao người ta có thể tranh cãi rằng đây là sự tưởng tượng, gian dối, lừa đảo, cố ý thao túng hay bất kỳ điều gì khi nó xảy ra trên tất cả những người mà tôi làm việc cùng, bất kể họ ở đâu trên thế giới? Với kỹ thuật thôi miên này, tôi có khoảng 90% xác suất thành công đưa đương sự đến tiền kiếp thích hợp, trong số đó có khoảng 90% thành công trong việc liên hệ với tiềm thức của họ. Tiềm thức luôn luôn nói theo cùng một cách và trả lời các câu hỏi theo cách tương tự. Điều này sẽ không xảy ra nếu đó là một tình huống ngẫu nhiên.

Những người mà tôi khó đưa vào trạng thái nhập thần nhất thường là các doanh nhân chức cao vọng trọng — những người có tính phán xét và phân tích. Thay vì thư giãn và đi theo các đề xuất, họ muốn thử duy trì kiểm soát phiên làm việc. Một bộ phận khác nói rằng họ đã sẵn sàng để tìm ra câu trả lời, nhưng theo một cách bí mật họ lại sợ những gì sẽ tới, vì vậy tâm trí ý thức của họ sẽ phá hoại phiên làm việc. Nhưng như tôi đã nói, đó chỉ là khoảng 10% hoặc ít hơn trong số những thân chủ mà tôi đã gặp. Phần còn lại (90%) luôn luôn tìm thấy một tiền kiếp. Vì vậy, tôi tin đó là bằng chứng rất thuyết phục trong việc ủng hộ luân hồi.

Điều này khiến tôi tự hỏi. Nếu trong mọi trường hợp, cái phần trong tâm trí con người đó đều có vẻ giống nhau, thì tôi đang liên hệ với ai? Nếu nó chỉ thuộc về cá nhân mà tôi đang làm việc cùng và chỉ có quyền truy cập vào thông tin của họ (đó là cách hợp lý để nhìn vào nó), thì tại sao và làm thế nào nó có thể khai thác thông tin trên một quy mô lớn hơn? Chính bản thân tiềm thức đã cung cấp đáp án cho câu hỏi đó trong cuốn sách này, bởi vì khi công việc của tôi mở rộng, tôi nhận thấy rằng có nhiều thứ đang diễn ra hơn, và tôi đã sẵn sàng (hoặc tôi nghĩ là như vậy) cho những sự giải thích phức tạp hơn.

Bây giờ tôi biết tôi đã giới hạn và đơn giản hóa nó. Đây thực sự giống như giao tiếp bằng một thiết bị đầu cuối máy tính được kết nối với một cơ sở dữ liệu khổng lồ. Cơ sở dữ liệu vượt qua thời gian, không gian, và tất cả các giới hạn của ý thức cá nhân. Đây là phần tuyệt vời trong công việc của tôi. Tôi dường như luôn nói chuyện với cùng một phần (hoặc thực thể hay bất cứ cái gì như vậy), một phần mà tôi phát hiện ra dường như là toàn tri. Nó không chỉ có các câu trả lời mà thân chủ đang tìm kiếm, còn có đáp án về bất cứ điều gì mà tôi muốn hỏi. Cái phần toàn tri của một thứ có quyền truy cập vào tất cả các thông tin. Một số người có thể chọn gọi cái phần này là "chân ngã", "Cái Tôi Cao Hơn", "siêu linh hồn", "tập hợp vô thức" của Jung, hoặc "Thượng Đế". Tất cả chúng đều có thể dẫn đến cùng một thứ dưới những tên gọi khác nhau. Tôi chỉ biết rằng cái mình đã tìm thấy trong công việc vẫn luôn hưởng ứng lai cái tên "tiềm thức"

Có rất nhiều thuật ngữ khác trong khoa học và tôn giáo có thể giải thích cái phần mà tôi đã thành công khai thác. Bất kể nó là gì, làm việc với nó chính là một niềm vui, chủ yếu là vì sự tò mò và khao khát của tôi đối với thông tin. Tôi thích tra cứu trong thư viện, và điều này giống như có quyền truy cập vào thư viện lớn nhất của tất cả chúng. Cho nên, làm hành trình cùng tôi khi tôi khám phá thêm các khái niệm siêu hình phức tạp. Tôi biết tôi không có hết tất cả đáp án, nhưng tôi đã thành công xâm nhập bề mặt sâu hơn một chút. Có lẽ tâm trí của bạn sẽ được kích thích bởi những gì tôi đã tìm thấy.

Tiếp tục tìm kiếm và đặt câu hỏi. Đó là cách duy nhất câu trả lời sẽ được tìm thấy. Hãy nhớ cấu nói: "Tâm trí cũng giống một chiếc dù. Chỉ hoạt động khi nó được mở ra."

Chương 2: Trị Liệu Tiền Kiếp Bình Thường

Con người không biết sức mạnh tâm trí của mình có thể tự chữa bệnh. Kỹ thuật của tôi cho phép truy cập vào phần tâm trí có khả năng tìm ra nguyên nhân vấn đề của họ. Tiềm thức hiểu rất rõ những triệu chứng vật lý mà nó dùng để truyền tải thông điệp của mình. Nếu có nhiều người biết về điều này, họ sẽ lắng nghe kỹ hơn những gì mà cơ thể đang cố nói với họ.

Từ hàng ngàn phiên làm việc, tôi thường xác định được một khuôn mẫu hoặc một chuỗi các triệu chứng chỉ ra khả năng mà những vấn đề sức khỏe của con người có thể xuất phát từ các sư việc hiện hành trong kiếp sống hiện tại. Ví du, nếu ai đó nói với tôi ho bị đau lưng hoặc đau vai dai dẳng, tôi sẽ hỏi ho có phải đang mang một gánh nặng trong cuộc sống của mình hay không. Tất nhiên, ho trả lời ho thực sự cảm thấy như vậy bởi cuộc sống gia đình, môi trường làm việc... và cảm thấy mình đang chiu rất nhiều áp lưc — những loại tình trang này biểu hiện như là sư khó chiu ở vùng lưng hoặc vai. Những đau đớn ở cổ tay và bàn tay có thể có nghĩa là ho đang nắm giữ một thứ gì đó trong cuộc sống mà họ cần phải bỏ đi. Tôi đã phát hiện đau ở hông chân và ngón chân có nghĩa là họ đang ở trong một tình huống mà có thể đi theo một hướng khác trong cuộc đời của họ. Nó thường bao gồm một số quyết định quan trong mà sẽ thay đổi hoàn toàn cuộc sống của họ. Nó thể hiện sư khó chiu trong phần đó của cơ thể vì tiềm thức nói với họ rằng họ sợ bước ra, để đi bước tiếp theo, nên đau đớn là giữ họ lại theo cách vật lý. Các vấn đề da dày đôi khi là do người ta không thể "tiêu hóa" cái gì đó xảy ra trong cuộc sống của họ. Ung thư, đặc biệt là trong ruột — giữ lấy những thứ bên trong cho đến khi gây ra căng thẳng và bắt đầu xâm thực các cơ quan vì nó không được xả ra. Đông kinh có thể là không có khả năng để xử lý hoặc đối phó với một mức nặng lương cao hiện diên trong cơ thể.

Tôi từng gặp những ca bị nghẹt thở khi ăn một số loại thực phẩm nhất định, hoặc khi uống một số dược phẩm nhất định. Trong những trường hợp đó, tiềm thức cho biết họ không cần uống thuốc vì chúng đang gây ra nhiều rắc rối cho cơ thể. Phản xạ gây nghẹt thở và khó chịu là một hình thức từ chối, để giữ đương sự tránh khỏi các loại thực phẩm hoặc thuốc có tính gây nghiện. Tiềm thức đôi khi có thể rất kịch liệt và kiểm soát.

Mặc dù một số câu trả lời có thể tìm thấy trong hoàn cảnh kiếp sống hiện tại, nhưng phần lớn công việc của tôi tập trung vào các kiếp sống khác. Tôi sẽ trình bày một số ca hồi quy tiền kiếp "bình thường" để chứng tỏ sự hữu dụng của chúng trong việc giải quyết các vấn đề mà đối tượng đang trải qua trong cuộc sống hiện tại. Phần còn lại của cuốn sách sẽ tập trung vào các ca hồi quy bất thường hoặc khác loại, và làm thế nào đối tương cũng được giúp đỡ bằng cách khám phá những điều này.

Cần phải nhớ rằng những lời giải thích ở đây không thể áp dụng y khuôn cho tất cả mọi trường hợp, hoặc bị xem như nguyên nhân duy nhất gây ra ốm đau hoặc khó chịu. Không thể quy chụp rằng: thừa cân luôn luôn là bởi cái này, hay đau nửa đầu luôn luôn là bởi cái kia. Những lời giải thích cũng đa dạng như con người, và tiềm thức có thể rất thông minh. Nhà thôi miên phải linh hoạt và dùng bản năng của mình để đặt câu hỏi

đúng. Đáp án và giải pháp áp dụng cho người này có thể không phải là câu trả lời cho người tiếp theo.

Một ví dụ về việc tiền kiếp ảnh hưởng đến hiện tại bằng cách tạo ra các vấn đề sức khỏe: nhiều trường hợp viêm khớp bắt nguồn từ việc bị tra tấn trên giá hoặc bằng các dụng cụ tra tấn tương tự trong nhà ngục ở thời trung cổ. Con người có một lịch sử làm những điều khủng khiếp đối với đồng loại, và điều này đôi khi ghi vào trong ký ức cơ thể.

* * *

Tôi đã có một lời giải thích thú vị cho u xơ tử cung. Người phụ nữ này đã phá thai nhiều lần. Cô ấy có lý do chính đáng bởi vì lúc đó cô đã có mấy đứa con, cũng có một thời gian rất khó khăn để cố gắng làm việc và hỗ trợ chúng. Cô ấy cảm thấy trong hoàn cảnh đó mình không thể có thêm gánh nặng bằng việc có thêm con. Cô ấy nói các vụ phá thai không khiến mình vướng bận và cô đã chấp nhận điều đó, nhưng tiềm thức và cơ thể của cô thì khác. Cô ấy bắt đầu có vấn đề với u xơ tử cung. Trong phiên làm việc, tiềm thức của cô cho biết cô cảm thấy tội lỗi hơn là cô nhận thấy, và các khối u xơ là những đứa trẻ không được sinh ra. Khi cô ấy thật sự chấp nhận điều đó thì các khối u bắt đầu teo lai, rồi biến mất mà không cần phẫu thuật.

Các bệnh về tình dục: mụn rộp/cắt bỏ tử cung /u nang buồng trứng/các vấn đề về tuyến tiền liệt... đã bắt nguồn từ hành vi tình dục sai trái hoặc ngược đãi tình dục khác giới trong những kiếp khác. Đây cũng có thể là một phương pháp tránh khỏi người khác giới trong kiếp sống này, hoặc bị tự quy định là hình phạt. Một phụ nữ bị lạc nội mạc tử cung, các vấn đề với hệ cơ quan sinh dục nữ đã ảnh hưởng đến lưng cô. Cô chưa từng có con mặc dù đã kết hôn 19 năm. Bác sĩ muốn phẫu thuật tháo buồng trứng và ống dẫn của cô để làm sạch vấn đề sinh dục. Những kiếp trước của cô ấy cho thấy: các vấn đề về cơ quan sinh dục nữ đôi khi bắt nguồn từ một khuôn mẫu của nhiều kiếp sống làm giáo sĩ hoặc nữ tu phải sống độc thân. Điều này đã gây ra sự đè nén (áp chế) cảm xúc và hoat đông sinh dục.

Thề nguyền trong kiếp sống khác là rất có sức mạnh. Đặc biệt lời thề nguyện đói nghèo thường mang đến và gây ra những vấn đề về tiền bạc trong cuộc sống hiện tại. Những điều này phải được thừa nhận là cần thiết trong kiếp trước, nhưng giờ đây chúng không còn phù hợp và có thể được từ bỏ.

Đôi khi đương sự xuyên đời ở trong một giới tính, hiện tại đột ngột thấy mình ở trong một cơ thể không phải giới tính đó. Họ phát triển bệnh tật và các vấn đề như một cách để từ chối cơ thể, đặc biệt là các bộ phận cơ thể liên quan đến hormon. Tôi phát giác đây cũng là một lời giải thích cho đồng tính luyến ái. Đương sự xuyên đời ở giới tính này, hiện tại khó có thể điều chỉnh cuộc sống trong giới tính kia.

* * *

Tôi có nhiều đối tượng bị đau nửa đầu, và thường có thể truy nguyên về tiền kiếp mà phải đối phó với chấn thương đầu. Tổn thương đầu gây nên do con người, vũ khí hoặc đông vật thường được mang theo để nhắc nhở đượng sư kiếp này không lặp lai một sai

lầm mà có thể đã gây ra cái chết của họ trong kiếp khác. Một trường hợp là một phụ nữ trở lại kiếp làm một người đàn ông trẻ tuổi bị bắn vào đầu trong cuộc nội chiến Hoa Kỳ. Một trường hợp khác ở Anh, một phụ nữ bị đau đầu dữ dội suốt cả đời cô, bắt đầu từ mũi và kéo thẳng lên trán và trên đầu. Không loại thuốc nào có thể làm dịu đi. Chúng tôi khám phá nguyên nhân là do bị trúng một kiếm chính xác vào đầu trong cuộc chiến nào đó ở Châu Âu trong lịch sử. Hiểu biết nguyên nhân là đủ để loại bỏ vấn đề về thể chất.

Cũng có một trường hợp đau nửa đầu đi theo hướng khác. Nữ thân chủ là một đại lý du lịch nên có thể đi khắp nơi trên thế giới. Chứng đau đầu của cô phát sinh sau khi rời Indonesia trở về nhà. Đó là một kỳ nghỉ rất đẹp và thư giãn, cô ấy cảm thấy ở đó như ở nhà, vì vậy cô ấy không thể liên hệ các cơn đau đầu với kỳ nghỉ, vì không có chấn thương hay khó chịu gì từng xảy ra ở đó. Trong quá trình hồi quy, cô đã trải qua một cuộc đời mỹ mãn ở nơi đó với một gia đình tuyệt vời và một người đàn ông rất yêu cô. Tiềm thức của cô giải thích khi cô quay trở lại nơi đó, nó đã kích hoạt ký ức về cuộc sống tuyệt mỹ này, và cô buồn khi lại phải rời bỏ nó. Điều này gây ra đau đầu. Cô mong muốn trở lại cái nơi mà cô đã vô cùng hạnh phúc. Công việc của tôi là thuyết phục nhân cách đó rằng ngay cả khi cô ấy trở về sống ở đó, thì tất cả cũng đã thương hải tang điền — người đi cảnh mất. Cô ấy sẽ không thể lấy lại cuộc đời đó, nên cô ấy sẽ phải tìm thấy hạnh phúc ở trong hiện tại, có lẽ cũng với người kia bởi vì chúng ta có khuynh hướng trở lại với những người yêu thương của mình. Một khi đã hiểu được điều này, chứng nhức đầu liền biến mất ngay sau đó và cũng không trở lai.

* * *

Cũng có nhiều lời giải thích cho việc thừa cân. Một số khá dễ đoán: chết đói trong một kiếp sống khác, hoặc là nguyên nhân khiến người khác chết đói. Đôi khi cân nặng là sự bảo vệ. Người ta độn quanh bản thân để bảo vệ mình khỏi cái gì đó (thực tế hoặc cảm nhận) trong cuộc sống hiện tại, hoặc giống như một nỗ lực làm mình không thu hút để tránh bị tổn thương. Công việc của tôi là cố gắng tìm ra cái mà họ đang tự bảo vệ mình khỏi nó... Đương sự bình thường sẽ là người cuối cùng nhận ra nguyên nhân, tuy thế nó tạo ra một cảm giác hoàn hảo khi được giải thích dưới trạng thái nhập thần. Sau đó thân chủ có thể phục hồi.

Tôi cũng có những lời giải thích bất ngờ cho việc thừa cân. Một phụ nữ trở lại cuộc đời mà cô là một tộc trưởng ở Scotland. Công việc có rất nhiều yêu cầu và cô ấy cảm thấy có rất nhiều trách nhiệm. Khi người đàn ông trong kiếp đó qua đời, ông ta vẫn cảm thấy điều này, và bỏ lại một đầu dây mối nhợ quan trọng khi cô nói (sau khi chết), "Tôi sẽ không bao giờ thoát khỏi trọng trách này." —— Những ngôn từ rất quan trọng mà tiềm thức đã nghiêm túc thực thi và áp dụng cho cuộc sống hiện tại.

Một trường hợp bất thường đã được mô tả trong Legacy From the Stars, một phụ nữ nhìn thấy mình là người ngoài hành tinh rơi xuống Trái Đất bởi một tai nạn và được người bản địa chăm sóc. Anh ta có nhiều khả năng bất thường nên khá thu hút sự chú ý. Một là trọng lực trên Trái Đất bất đồng khiến anh ta thình lình lơ lửng lên trên. Điều này đã kích hoạt mong muốn giữ cho mình không bị lơ lửng và tránh thu hút sự chú ý

trong cuộc sống hiện tại bằng cách tăng thêm trọng lượng, mặc dù nó nghe không hợp lý chút nào.

Một lời giải thích khác thường cho việc thừa cân xuất hiện khi thân chủ Rick muốn được giúp đỡ về vấn đề cân năng của mình — anh ta đã dùng hết các phương pháp mà không hiệu quả, đặc biệt là ăn kiếng mà chỉ chon ăn những thứ xác định. Trong quá trình hồi quy, anh ta liền đến một kiếp sống trong một số nền văn hóa cổ xưa. Các công trình kiến trúc có vẻ không giống bất cứ cái gì tôi đã biết hoặc đọc về lịch sử. Một số mô tả nhắc tôi nhớ đến người Aztec, đặc biệt là những gì các nhà khảo cổ đã phát hiện ra. Có một khoảng sân hình chữ nhật bao quanh bởi các cấu trúc kỳ la được dùng để đứng xem tương tư như các băng ghế đơn giản. Mỗi công đồng cử một vận động viên tham gia một trò chơi. Rick là một vận động viên đã được đào tạo để thi đấu. Trò chơi này rất quan trong vì nó quyết định người cai tri liên minh công đồng trong cả một mùa. Nhiêm kỳ cai tri là một mùa, và điều này quyết định bởi vân động viên đã thắng được trò chợi. Rick mặc đồng phục kỳ la, khuôn mặt cũng được tô vẽ những vêt màu. Nôi dụng trò chơi nghe có vẻ giống như bóng rổ. Ho chay vòng quanh sân với một quả bóng và phải ném nó qua một vòng đá được đặt bên hông sân. Đây là lý do tại sao tôi nghĩ đến những người Aztec, bởi vì các nhà khảo cổ học cho biết họ đã khai quật được một sân bóng ở Mexico, nơi người Aztec cũng chơi một trò tương tư, nhưng họ cho rằng cách chơi của nó là quăng một cái đầu người xuyên qua vòng đá. Nếu đây là cùng một địa điểm, vây là trò chơi đã trở nên suy đồi thành sử dung đầu người hay các nhà khảo cổ đã không chính xác?

Rick là một vận động viên rất giỏi và đã chiến thắng liên tục. Điều này có nghĩa là phe của anh ta được chon làm người lãnh đạo trong rất rất nhiều mùa. Anh ta không thích làm việc quá vất vả, cũng thường muốn các nhà lãnh đạo hãy thay thế mình. Anh ta không được kết hôn, bị han chế trong một chế độ ăn kiếng nghiệm ngặt được thiết kế để giữ cho anh ta ít mỡ và có cơ thit tốt. Anh thường ghen tị với người khác vì họ được phép giao tiếp và ăn bất cứ thứ gì họ muốn. Chế đô ăn uống của anh bao gồm thit rùa, một số loại rễ trắng, rất nhiều nước, và một chất lỏng đắng màu trắng được chiết xuất từ một số cây mọng nước. Anh ta phải uống dịch lỏng mỗi buổi sáng và tối. Nó thường khiến anh buồn ngủ, nhưng là cần thiết vì nó giữ cơ bắp của anh ở trong trang thái phù hợp. Anh ta ghét mùi vi đó và không bao giờ quen được với nó. Cuối cùng anh ta trở nên mêt mỏi khi thi đấu, cũng cố gắng tìm cách thoát khỏi nó. Moi người yêu quý anh, nhưng sau một thời gian họ trở nên nhàm chán vì anh ấy chiến thắng liên tục. Các công đồng khác cũng không thích vì ho không có cơ hôi cai tri. Anh ta quyết định sẽ thua, nhưng không thể thua quá rõ ràng. Khi anh ta bắt đầu thua, người ta đã quyết định thay thế anh. Sau đó anh được phép sống một cuộc sống bình thường, bao gồm ăn bất cứ thứ gì anh muốn. Anh quyết định đi và sống với cộng đồng đối lập, bởi họ rất hanh phúc vì cuối cùng cũng có cơ hôi để cai tri. Ở đó anh thấy rằng vân đông viên của họ không phải ăn kiêng nghiêm ngặt, mà chỉ ăn thực phẩm bình thường. Anh ấy hạnh phúc khi ở đó, nhưng anh ấy không sống được lâu. Khi hấp hối, anh ấy cảm thấy như thể bên trong mình đang bốc cháy. Thầy thuốc nói đó là hâu quả của chất lỏng trắng mà anh buộc phải uống trong suốt những năm qua. Nó đã làm hỏng cơ thể anh ấy.

Khi chúng tôi nói chuyện với tiềm thức, liên hệ giữa cuộc sống đó và vấn đề cân nặng đã được rõ ràng. Tiềm thức cho biết đồ uống đó là một loại thuốc, mê dược đã khiến tim anh đập nhanh hơn và sự tiêu hóa hoặc chuyển hóa của cơ thể được đẩy nhanh để tạo ra cơ bắp tốt và tốc độ nhanh hơn. Nó cuối cùng đã ăn thủng hoặc làm loét ruột, và giết chết anh ta. Khi tôi hỏi về việc giúp anh ta giải quyết vấn đề cân nặng của mình, tiềm thức cho biết điều đó không hề đơn giản. Có rất nhiều yếu tố liên quan đến tất cả các xáo trộn. Bởi vì chính quyền (người cai trị) ép buộc anh làm điều gì đó mà không phải là điều anh ta hứng thú nhất, nên anh đã học được cách nghi ngờ và không tin tưởng những người có thẩm quyền (chính phủ, nhà thờ, bác sĩ...). Ăn cũng liên quan đến niềm vui và hoạt động xã hội. Rất khó để phân tách tất cả các thành phần này, và anh ta có sức khoẻ tốt đến mức tiềm thức nghĩ không cần đề cập tới. Rõ ràng Rick không được tốt ở chế độ ăn uống bị hạn chế — nơi mà anh ta chỉ có thể ăn một số thực phẩm nhất định. Điều này ghi vào ký ức một cuộc sống khác. Bây giờ anh thích nấu ăn và ăn nhiều loại thức ăn. Đây là một lý do khác thường cho việc thừa cân, và không dễ giúp đỡ.

Khi Rick thức dậy, anh không nhớ được gì nhưng muốn uống nước vì trong miệng hơi đắng. Anh nói nó nhắc anh nhớ đến lúc còn là một đứa trẻ và vào rừng khám phá với bạn của mình. Họ tìm thấy một số cây mọng nước và nhai chúng (Thật ngạc nhiên là anh ta đã không làm hại bản thân bởi nhiều cây trong rừng là có độc). Nó có vị đắng. Tôi nói với anh ta về chất lỏng màu trắng mà anh ấy đã uống trong nhiều năm ở kiếp sống kia. Anh đã mang mùi vị này đi theo. Anh ấy ổn sau khi uống một ít nước đóng chai.

* * *

Tôi đã phát hiện nhiều trường hợp hen suyễn là do tiền kiếp, đượng sư thường bị làm cho chết ngat, hoặc cái chết có liên quan đến phổi hoặc hộ hấp, chẳng han vì mội trường (bui, cát...). Một trường hợp quan trong xuất hiện khá sớm trong công việc của tôi. Một bác sĩ đến gặp tôi bị suyễn trong nhiều năm. Ông đang sử dụng ống xit, nhưng biết như vây là phu thuộc nên muốn thoát khỏi nó. Ông biết đủ về siêu nhiên và siêu hình để nghĩ rằng câu trả lời có thể ở trong tiền kiếp. Ông đã trở lai cuộc đời làm một người bản xứ sống trong rừng già ở Châu Phi. Đó là trong thời gian người Pháp khai thác amiặng dưới lòng đất. Ho bắt thổ dân đưa vào hầm mỏ làm việc như nô lê. Anh ta là một trong số những người bị bắt đưa xuống đất, tiếp xúc thường xuyên với amiặng trong quá trình khai thác đã tao ra các triệu chứng thể chất ở người bản địa, chẳng hạn như chảy máu từ phổi qua miêng. Điều này sẽ tao ra các vấn đề về hô hấp cuối cùng giết chết họ. Khi điều này xảy ra, các thợ mỏ người Pháp sẽ đưa xác nạn nhân vào rừng và bắt một người bản xứ khác thế vào. Người đàn ông bắt đầu có những triệu chứng quen thuộc và biết mình sẽ chết vì bị kích ứng phổi. Trong nền văn hóa đó, có thể tự tử khi ban đang ở trong tình trang không thể chiu nổi, vì vây anh ta đâm một cái coc vào vùng vai phải và chết.

Khi tôi liên hệ với tiềm thức, lời giải thích là ký ức kiếp sống đó đã được mang theo, vấn đề hô hấp sẽ trở lại dưới dạng các cơn hen suyễn trong những lúc căng thẳng. Giờ đây bác sĩ đã hiểu vấn đề xuất phát từ đâu, có thể lấy nó đi. Khi tỉnh dậy, ông nói, "Tôi

luôn luôn tự hỏi tại sao đôi khi tôi lại đau vùng ngực." Ông ấy đã chạm đúng vị trí cọc gỗ đâm vào. Vị bác sĩ này sau đó trở thành bạn tốt của tôi, khoảng bốn năm năm sau buổi đó, tôi có hỏi thăm về bệnh hen suyễn của ông. Ông mỉm cười nói, "Ô, đúng rồi! Tôi đã từng bị hen suyễn, phải không?"

* * *

Nhiều nỗi sợ và ám ảnh có thể dễ dàng truy nguyên từ cách mà một người đã chết trong tiền kiếp. Nhìn từ quan điểm này, chứng sợ độ cao, sợ bóng tối, sợ nơi chật hẹp, sợ khoảng trống thật sự rất dễ hiểu. Một trong những trường hợp đó (trong số hàng trăm người tôi đã từng làm việc cùng) là một phụ nữ bị chứng sợ giam cầm, cô có một nỗi sợ khi tay hoặc chân bị buộc và luôn thức dậy vào mỗi giờ trong đêm. Cô đã có một sự cố Deja vu khi đến thăm Địa điểm Lịch sử Quốc gia ở Fort Smith, Arkansas, nơi có bảo tàng và tòa án cũ. Đây là nơi mà Thẩm phán Parker — "thẩm phán treo cổ" nổi tiếng đã tổ chức những phiên xử của ông từ năm 1875 đến năm 1897. Người ta đã bảo quản nhà tù và phục dựng giá treo cổ. Cô biết mình đã ở đó, và đó là một trải nghiệm khủng khiếp. Chuyến đi là một trải nghiệm kinh dị đối với cô ấy.

Trong phiên làm việc, cô đã trở lại cuộc đời là một người lính Liên minh bị bắt cùng với một số người khác. Họ bị nhồi nhét vào một căn phòng u tối với những cửa sổ nhỏ. Nỗi sợ khi tay chân bị buộc bắt nguồn từ việc bị xích vào tường bằng dây xích. Không có khả năng ngủ trọn đêm vì không thể ngủ được bao nhiêu trong tình huống như vậy, đồng thời cũng sợ những gì sắp sửa xảy đến. Trong vài ngày kế tiếp, toàn bộ họ đã bị treo cổ.

Ca này chỉ là một ví dụ về việc trải nghiệm Deja vu có thể là lời nhắc nhở vô thức cho một tiền kiếp —— cũng giống như niềm đam mê với các thời kỳ và nền văn hoá (quốc gia) xác định.

* * *

Một thân chủ khác là y tá chuyên nghiệp, có bằng thạc sỹ về tâm lý học. Cô đã làm việc khá lâu với một nhà trị liệu để cố tìm ra đáp án cho vấn đề của mình, nhưng đã không thành công với nó. Kết luận duy nhất họ có thể đưa ra là có một chuyện đã xảy ra trong thời thơ ấu mà cô ấy không nhớ được —— Đó vẫn chưa giải đáp vấn đề của cô. Cô ấy gặp vấn đề với đứa con cả của mình. Khi mang thai cậu ta, cô ấy vẫn chưa lấy chồng, và muốn phá thai. Cha đứa trẻ cuối cùng muốn kết hôn cùng cô, cũng nói chuyện với cô để giữ lại em bé. Nhưng từ khi đứa trẻ chào đời, cô cảm thấy bị nó uy hiếp và đe dọa. Cô nghĩ có lẽ cậu ta đã gần như nhận ra cô từng cố bỏ cậu ta. Mặc dù bây giờ cậu ta đã là một người lớn, nhưng vẫn có vấn đề.

Trong suốt phiên làm việc, cô đến thẳng một cảnh mà cô là một người đàn ông đang cực kỳ tức giận. Hai tay cô bóp lấy cổ họng của ai đó và làm người kia nghẹt thở. Khi chúng tôi có thể nhìn thấy người đó là ai, cô ấy nói đó là con trai mình trong cuộc đời này. Đương sự đã phát hiện anh ta dang díu với vợ mình, và sắp giết chết anh ấy. Người vợ —— cô ấy đột nhiên bật cười —— là bà mẹ có mối quan hệ rất xấu với cô ấy trong kiếp này. Cô đã giết chết người đàn ông mà kiếp này là con trai của mình. Các

nhà chức trách đã đến đưa cô ấy (anh ấy) vào một nhà tù khủng khiếp đầy gián chuột và không có cửa sổ. Rất dơ bẩn, rất ảm đạm. Cuối cùng anh ta chết tại chỗ đó. Con trai đã trở lại trong cuộc đời này để họ có thể xử lý nghiệp tiêu cực, nhưng cậu ta đã trở lại với một sự oán giận đối với cô. Không có gì ngạc nhiên khi cô cảm thấy bị đe dọa và uy hiếp bởi cậu bé này.

Trong cuộc sống hiện tại, cô không bao giờ có thể lý giải sự ghê tởm tuyệt đối của mình đối với những người nghiện rượu. Mùi rượu, cách họ nói chuyện và cách họ hành động, thực sự đẩy lui cô ấy. Khi chúng tôi hỏi về điều đó, cô ấy khẳng định mình đã liên hệ rượu với cảnh cô ấy đang bóp chết người khác. Có lẽ cả hai đều đã uống rượu, điều này làm gia tăng cơn giận. Bất kể là gì, nó đã dẫn đến hậu quả khủng khiếp. Vì vậy, kiếp này cô phải trở lại với tất cả những người có liên quan để cố gắng xử lý nghiệp tiêu cực. Bằng cách nhận ra và nhìn thấy điều này thực sự thuộc về một kiếp khác, cô ấy có thể tha thứ cho bản thân và tất cả những người tham gia. Chúng ta có thể để nó lại trong quá khứ, và điều này sẽ giải quyết toàn bộ vấn đề.

Trong công việc, tôi đã tìm thấy vô vàn cách để trả nghiệp. Nhưng cách ít được kỳ vọng nhất để hoàn trả một vụ giết người là trở lại và để nạn nhân giết mình —— Điều này không giải quyết được gì cả, nó chỉ giữ bánh xe nghiệp quả quay tiếp và chỉ sinh ra nhiều nghiệp hơn. Tôi được cho biết cách tốt nhất để một kẻ giết người trả nợ cho tội ác của mình là "phương pháp mềm" —— thông qua tình yêu. Ví dụ, người là kẻ giết người sẽ được đưa vào vị trí mà họ phải chăm sóc cho nạn nhân của mình. Họ có thể phải cống hiến toàn bộ cuộc đời mình để chăm sóc cho người đó: một người cha mẹ ăn bám, một đứa con tàn tật... Họ sẽ không được phép có cuộc sống riêng của mình. Đây là một cách trả nợ khôn ngoạn hơn hơn là "một mạng đổi một mạng".

Nhà tâm lý học của cô nói rằng ông không phản đối việc cô muốn thử liệu pháp tiền kiếp, chẳng qua ông không tin vào điều đó. Thế nhưng, có qua một triệu năm nữa thì cô cũng không thể tìm ra nguyên nhân của những vấn đề này bằng liệu pháp chính quy truyền thống. Tôi ước có thể đậu lên tường để xem ông ta sẽ nói gì khi nghe cô ấy bảo mình không cần điều trị thêm nữa. Cô ấy đã tìm ra đáp án trong hình thức trị liệu này.

* * *

Một trường hợp khác ở New Orleans, là một phụ nữ trẻ thừa cân và rất muốn có con. Cô ấy từng dùng thuốc giúp thụ thai và không có hiệu quả. Cô đã có một khoảng thời gian khủng khiếp với kinh nguyệt của mình, cũng bị ra máu trong nhiều tháng liền liên tiếp. Giải pháp duy nhất là dùng thuốc tránh thai cố gắng điều chỉnh lại kinh nguyệt, hất đổ mục đích nỗ lực thụ thai. Cô cũng cố gắng giảm cân. Trong quá trình hồi quy tôi hỏi về khả năng có con. Tiềm thức nói trong kiếp sống gần nhất, cô là mẹ nuôi và đã có đến mười một đứa con nuôi. Ngay khi một đứa rời nhà, một đứa khác sẽ lập tức đến. Cô ấy cảm thấy rất tốt với sự tiếp nối của đám con, cũng rất thích chúng, nhưng trong cuộc đời này họ cho cô ấy nghỉ ngơi. Họ nói không cần phải lo lắng, cô ấy sẽ có một đứa trẻ. Cơ thể cô đã được điều chỉnh và bắt đầu trở lại bình thường. Sự thừa cân là một thử thách mà cô phải trải qua, đặc biệt là khi còn trẻ và trưởng thành, để xem liệu cô có thể gánh chịu trêu đùa và những nhận xét khắc nghiệt từ người lớn hay không.

Bây giờ cô đã vượt qua bài kiểm tra và đã được phép để giảm cân. Cho đến lúc có thể có con, cơ thể cô sẽ ở trong tình trạng tốt. Và dĩ nhiên, đứa trẻ sẽ đến vào thời điểm nên đến.

Cuộc đời cô cũng quá nhạy cảm với những giai đoạn trầm cảm, cảm thấy cô đơn và trống vắng. Cô ấy rốt cuộc suy sup không thể ngưng khóc. Từ những ghi chép của cô, cô nói, "Tôi cảm thấy bên trong thật trống rỗng. Tôi thường cảm thấy cuộc sống mà tôi làm chủ là bình bình và nhat nhẽo. Đôi khi tôi cảm thấy như tôi đang nghỉ ngợi. Những lúc khác tôi lai sơ chỉ là bình yên trước khi bão đến. Ở đó luôn luôn có nỗi buồn. Làm sao xác định nó, và tôi phải làm gì để thay đổi nó đây? Nỗi buồn là một phần của tôi kể từ khi tôi còn nhỏ, tám hay chín tuổi." Tiềm thức đã đưa ra một bình luận rất thú vi. Nó nói cô đáng lẽ ra là song sinh. Một thực thể khác đã thỏa thuận để cùng cô đi vào cuộc sống này, nhưng tới phút cuối nó đã đổi ý và quyết định không muốn đến lúc này. Vì vậy, "cơ thể" kia đã không phát triển, và cô ấy là người duy nhất được sinh ra. Trong cả cuộc đời, cô vô thức cảm thấy rằng phần kia --- người song sinh không còn ở đó đã để lai cô đơn độc và bị bỏ rơi. Có một cảm giác buồn bã, cái gì đó đã mất đị, cùng với sự chán nản. Lý do là: cô ấy đã mất đi một thực thể khác đáng lẽ sẽ đi cùng cô trong cuộc đời này. Tôi chưa từng nói ra, nhưng tôi vẫn tư hỏi đứa trẻ mà cô ấy sẽ có trong tương lai đó, có lẽ nào chính là thực thể kia — cuối cùng cũng quyết định nhập thể.

Khi chúng tôi nói với mẹ cô ấy về điều này, bà nói đó thực sự là một cú sốc, bởi vì bà không hề có bất kỳ dấu hiệu nào. Các bác sĩ chưa hề nói với bà về khả năng có thai đôi. Thân chủ của tôi sinh năm 1972. Tôi không biết có phải họ đang tìm kiếm cái được gọi là "song sinh ma" hay "song sinh biến mất" hay không — đó là một hiện tượng lạ hiện nay. Sau đó khi chúng tôi ăn tối cùng nhau, mẹ cô nói có một bác sĩ lạ đã được thay vào lúc cô được sinh ra. Có lẽ vị bác sĩ quen kia có thể nói với bà xem có bất kỳ dấu hiệu gì của một đứa trẻ nữa hay không. Nhưng tôi cho rằng chúng ta sẽ không bao giờ biết.

Tôi đã khám phá những trường hợp vô sinh khác do chết non. Một nỗ lực của tiềm thức để giữ cho việc đó không xảy ra lần nữa. Đôi khi logic mà tiềm thức sử dụng thật la lùng.

* * *

Một ca hồi quy diễn ra tại San Jose, California, tháng 5 năm 2000. Một người phụ nữ tràn ngập nỗi buồn suốt cả cuộc đời, chẳng hạn như trầm cảm. Cuộc đời cô có một khuôn mẫu tái lặp của việc bị bỏ rơi, bị từ chối, cảm giác không xứng đáng, đứa trẻ bị vứt bỏ, và sợ "cái gì đó"? Cô đã bị bỏ rơi khi còn nhỏ và lớn lên trong trại trẻ mồ côi, có những rắc rối với nam giới, hôn nhân, công việc, luôn cảm thấy mình không đáng giá và không thể đạt được bất cứ điều gì. Cô ấy cũng bị chứng đau nửa đầu, điều mà tôi bắt đầu nghĩ là cách cô ấy tự trừng phạt mình. Một người rất đáng buồn và đáng thương.

Chúng tôi đi đến một cuộc đời quan trọng đã giải thích tình cảnh của cô ấy. Cô thấy mình ôm đứa trẻ một tuổi chạy xuyên qua các con đường của một thành phố. Tất cả mọi người điện cuồng mà chay, la hét vì bi nhiều binh lính cưỡi ngưa đuổi đánh —— Rõ

ràng đang xảy ra một cuộc xâm lược. Lo sợ cho tính mạng của mình, cô cố gắng tìm nơi ẩn náu. Em bé khóc, cô ấy sợ nó sẽ gây chú ý và họ sẽ tìm thấy cô. Vì vậy, cô đặt nó xuống bên cạnh một bức tường và chạy đi nấp bên trong tòa nhà. Cô nghĩ, chắc chắn không ai có thể làm hại một đứa trẻ, nhưng khi thấy binh lính leo xuống đường và giết đứa trẻ, cô đã bị nỗi đau ức chế đến mức thậm chí không để tâm khi họ tìm ra và cưỡng hiếp cô rồi giết chết. Cô đổ lỗi cho mình về cái chết của đứa trẻ, nghĩ rằng cô đáng lẽ nên giữ nó ở với mình. Dù thế nào thì cả hai người đều chết, nhưng cô không để tâm chuyện đó. Cô chỉ đổ lỗi cho bản thân vì đã bỏ lại đứa trẻ. Cô đã bị quẫn trí ngay cả ở cõi tinh thần.

Cô mang theo nỗi đau và sự dắn vặt đi đến cuộc đời này, cũng tái lặp khuôn mẫu trừng phạt. Tôi hỏi cô có thể tha thứ cho những binh lính đã giết chết con cô không? Cô ấy nói, vâng, cô ấy có thể, bởi vì họ chỉ đang thực hiện tính "người" của họ. Nhưng cô ấy không bao giờ có thể tha thứ cho mình vì đã bỏ rơi em bé. Sau khi đàm phán khá nhiều với tiềm thức, cuối cùng tôi đã làm cô ấy tha thứ cho mình. Nó rất khó khăn, nhưng là một sự cứu rỗi khi cô đã có thể làm điều đó. Khi cô ấy tỉnh dậy, chúng tôi thảo luận về chuyện này, tôi nói rằng cô ấy đã hành hạ bản thân mình xuyên suốt quá nhiều kiếp, và đã đến lúc để cho nó trôi đi. Bên cạnh đó, nếu đưa cô ấy trở lại kiếp sống trước đó nữa, tôi sẵn sàng đánh cược chúng ta sẽ khám phá ra cô ấy đang trả nghiệp cho những việc làm tương tự như binh lính. Gieo nhân nào gặt quả nấy. Cô ấy cảm thấy một sự giúp đỡ lớn lao sau buổi làm việc. Cảm giác không xứng đáng biến mất và được thay thế bởi một trong những sự hy vọng và mong đợi. Tôi cảm thấy cô ấy đã có một bước ngoặt trong cuộc đời mình. Đã đến lúc phải thôi tự trừng phạt và bắt đầu sống.

* * *

Ca hồi quy tiếp theo đây liên quan đến một phụ nữ khá trẻ tuổi đến từ Tiệp Khắc, đang sống ở Luân Đôn. Cô đã nghiên cứu siêu hình học trong nhiều năm tại trường Cao đẳng Nghiên cứu Tâm linh, nhưng chưa có bằng cấp nào. Cô ấy đã biết thông tin, nhưng luôn luôn quyết định không tham gia các kỳ thi cuối cùng hoặc viết các bài luận cuối cùng... Mối quan tâm chính của cô là bệnh chàm trên toàn thân thể. Cô ấy mắc bệnh này khi mới ba tháng tuổi. Mọi nỗ lực của bác sĩ đều không có hiệu quả gì nhiều. Khi còn nhỏ, cô đã nằm viện vài tháng liên để cố tìm ra cái gì đó có hiệu quả. Cô đã được dùng steroid, nhưng lại có tác dụng phụ. Cô từng thử thuốc đông y và có chút thuyên giảm, nhưng cũng gây nhiễm trùng dạ dày. Cô ấy hiện đang dùng một loại kem giữ cho bệnh không quá tệ hại trên khuôn mặt của mình. Trong những giai đoạn tồi tệ nhất, toàn bộ cơ thể ngứa lên và bỏng rát. Cô ấy muốn được giúp làm dịu căn bệnh này, mặc dù phần lớn cuộc đời cô ấy mắc bệnh và nó chắc chắn đã là một phần của cô ấy. Cô cảm thấy nếu nó được gỡ bỏ thì một phần của cô cũng bị lấy theo. Nó sẽ phải được thay thế bằng cái gì đó.

Ngay khi bước vào trạng thái nhập thần sâu, cô nhìn thấy một ánh sáng rực rỡ và nhận ra mình đang nhìn vào lửa. Ngọn lửa ở ngay dưới chân và lan rộng lên người cô. Cô ấy trở nên buồn bã, vì vậy tôi chuyển cô ấy đến chỗ mà cô ấy có thể quan sát khách quan. Cô ấy thấy mình (như một người đàn ông) và những người khác bị ràng trói trên cọc trong một cánh đồng gần khu rừng và bị thiêu cháy. Chúng tôi quay trở lại phần

đầu câu chuyên, cô ấy thấy mình và một số người nam khác sống trong một trang viên hoặc tư gia rộng lớn và được ngộ đạo. Họ sống lặng lẽ, học tập và viết trong những cuốn sách lớn, không làm phiền bất cứ ai. Tuy nhiên, các quan chức địa phương cho rằng họ rất nguy hiểm và làm việc với ma quy. Các quan chức đã được thúc đẩy bởi công đồng tôn giáo — những người cũng xem ho là một mối nguy hiểm. Một đêm ho bị đánh thức bởi những con chó và đám đàn ông đột nhập vào nhà. Bị chó và đám đàn ông truy đuổi, anh ta cùng một số người khác chạy qua rừng rồi bị bắt. Họ bị đưa tới một nơi trong thành phố, bị tra tấn khủng khiếp, cố ép họ tiết lộ nơi giấu sách. Trong quá trình tra tấn, trên khuôn mặt anh đã bị rất nhiều thương tốn, đặc biệt là hàm và mắt (đã khiến người phụ nữ gặp khó khăn trong cuộc đời này). Cuối cùng, khi không thể có thêm thông tin nào, những kẻ ngô đao bi đưa tới một căn phòng lớn để làm một phiên tòa giả. Lúc đó, anh ta cực kỳ đau đớn và hoàn toàn mất phương hướng, nên không thể tham gia vào phiên tòa hay trả lời bất cứ cáo buộc nào. Anh chỉ ngồi đó trong trang thái lờ đờ nghe mọi thứ diễn ra xung quanh mình như thể đang trong mợ. Cũng không ảnh hưởng gì, vì đó chỉ là một phiên tòa giả, một loại hình thức thôi. Sau đó, họ bị đưa ra cánh đồng gần rừng và thiệu trên coc. Anh ta và những người khác đã không làm gì sai, ho chỉ sở hữu kiến thức bí mật mà ho đang cố gắng bảo vê. Cô ấy nói vài cuốn sách đã được giấu ở nơi mà những người ngày đó sẽ không bao giờ tìm thấy.

Chuyện như vậy đã xảy ra vô số lần trong lịch sử. Luôn có những nhóm ngộ đạo cố gắng giữ gìn tri thức, cũng luôn có những nhóm khác cố gắng giành lấy tri thức đó để sử dụng cho mục đích của mình. Đây là lý do đích thực của cái gọi là "các cuộc săn phù thủy" xuyên suốt trong Tòa án dị giáo. Giáo hội đã cố gắng loại bỏ những người có tri thức bí mật mà mình đã không thành công lấy được. Bây giờ chúng ta biết rằng không có gì mất đi. Các tri thức đã được giấu ở nơi an toàn nhất trong tất cả: tiềm thức con người.

Tiềm thức thừa nhận việc thấy lửa lan lên người là nguyên nhân của bệnh chàm, ngứa rát là biểu tượng cho cái chết đó. Dễ dàng thấy lý do cô ấy không thể hoàn thành các khóa học siêu hình trong kiếp sống hiện tại của mình. Cô ấy vô thức sợ rằng điều tương tự sẽ xảy ra nếu cô ấy có được tri thức, nhưng điều này cũng không ngăn cản cô ấy tìm kiếm và nghiên cứu nó. Tôi đã phải thuyết phục tiềm thức rằng chuyện bị thiêu trên cột sẽ không xảy ra lần nữa, bởi vì cô ấy đang sống trong một thời đại hoàn toàn khác. Bệnh chàm cũng có thể được gỡ bỏ vì nguyên nhân đã được nhìn nhận, và nó không còn cần thiết nữa.

Tôi nhớ cô từng tuyên bố nếu bệnh chàm được lấy đi thì phải thay thế nó bằng cái gì đó khác. Cô đã được cho thấy một kiếp sống ở Hà Lan, để cô thấy rằng tại một thời điểm cô ấy đã sở hữu một cơ thể mạnh khỏe. Cô ấy thực sự thích cơ thể đó, tiềm thức nói cô ấy có thể thay thế bệnh chàm bằng hình ảnh cơ thể khỏe mạnh của cô gái Hà Lan kia. Điều này khiến cô rất hạnh phúc và cô ấy đồng ý cho phép nó xảy ra.

* * *

Một nữ thân chủ bị đau lưng dưới do vấn đề đĩa đệm, bác sĩ muốn phẫu thuật. Cô đã sống lại tiền kiếp như một người lính da đen ở Hàn Quốc, những quả bom phát nổ khắp

nơi, anh ta bị dính đằng sau, và nó ném anh ta vào một cái rãnh đầy nước. Bị liệt, anh ta không thể ra được và chết đuối. Anh đã trở lại quá sớm và mang theo ký ức ở lưng. Điều này cũng giải thích nỗi sợ của cô về không gian kín và không thoáng khí (thỉnh thoảng cũng viêm phế quản).

* * *

Trong công việc, tôi phát hiện có nhiều linh hồn xếp hàng chờ một thân thể khuyết tật hơn là những thân thể bình thường. Điều này rất dễ hiểu từ quan điểm tinh thần. Kế hoạch đầu thai trên Trái Đất là trả càng nhiều nghiệp trong một cuộc đời càng tốt, để tránh phải quay trở lại nhiều lần. Nhiều nghiệp có thể được hoàn trả bằng một cơ thể khuyết tật. Linh hồn đang học những bài học tuyệt vời, và cả người chăm sóc (cha mẹ,...) nữa. Những người này trước khi tiến vào kiếp này đã đồng ý rằng mình sẽ chăm sóc cho cá nhân và giúp họ càng nhiều càng tốt. Mọi thứ trong cuộc đời đều là bài học, mặc dù một số bài học thì khó hơn những bài khác. Thêm nữa, người nhìn thấy người tàn tật sẽ học được những gì? Người quan sát phản ứng như thế nào? Người tàn tật đang dạy cho tất cả mọi người mà họ tiếp xúc cùng. Do đó họ không phải là kẻ đáng thương hay bị xa lánh. Họ được thừa nhận và ngưỡng mộ vì đã chọn một lộ trình khó khăn trong cuộc đời này.

* * *

Những người được nhận làm con nuôi biết điều đó sẽ xảy ra. Tất cả đều đã được lên kế hoạch từ cõi bên kia, là sự an bày được thực hiện giữa bậc sinh thành cũng như bậc dưỡng dục. Các cha mẹ sinh thành đã đồng ý đưa cho các gen thiết kế cơ thể vật lý, và họ học một bài học bằng cách cho đứa trẻ đi. Cha mẹ nuôi đã đồng ý nuôi đứa trẻ trong môi trường mà nó quyết định là nó muốn, để học những bài học nó khao khát trong cuộc đời này. Tuy nhiên, các kế hoạch không phải luôn luôn bất biến. Luôn có tự do ý chí (không chỉ của đương sự, mà của tất cả mọi người họ tiếp xúc cùng). Tất cả những người tham gia đều có thể thay đổi kết quả.

* * *

Trường hợp sau đây liên quan đến tình yêu đầu tiên của tôi: khám phá tri thức bị mất hoặc chưa biết. Đó là một chút thú vi của lịch sử tính khả năng.

Một người đàn ông ở Anh là giám đốc của một công ty in ấn, đặc biệt giỏi trong đàm phán và kỹ năng con người. Tuy nhiên, ông cảm thấy bị mắc kẹt trong công việc và trách nhiệm của mình, đặc biệt là hôn nhân. Ông đã phát triển một thói xấu là nheo và lác mắt. Điều đó gây phiền nhiễu cho ông, và ông nghĩ nó khiến ông trở nên kỳ quái khi nói chuyện với mọi người trong công việc của mình. Ông cố giả vờ rằng đó chỉ là một sự kích ứng mắt. Ông cũng nhạy cảm với ánh sáng. Ông chủ yếu muốn biết có nên thay đổi phương hướng của mình trong cuộc sống hay không — kiếm một công việc khác, và có lẽ để lại vợ cùng bốn đứa con để theo đuổi cuộc sống với tình nhân của mình. Một phần trong này có thể là kết quả của tuổi tác (ông ở tuổi 40), thời điểm một số người bắt đầu đặt câu hỏi về con đường của mình và nghĩ rằng họ đã "bỏ lỡ thuyền". Ông có nhiều sở thích nguy hiểm: dù lượn, lặn, leo núi. Ông yêu thích sự phấn khích và nguy

hiểm của nhiều trò vui hoàn toàn trái ngược với công việc của mình (cái ông đang thấy là nhàm chán).

Ca hồi quy của ông ta rất lạ, tôi tự hỏi chúng tôi có phải đang tham gia vào một mảng lịch sử Thế chiến II chưa được biết đến hay không. Lúc đầu, ông đi vào một cuộc sống bình phàm làm thợ rèn với một gia đình sống hạnh phúc ở một thị trấn nhỏ đâu đó phía tây nước Mỹ. Không có gì bất thường trong sinh hoạt, tôi bảo ông ấy tiến đến một ngày quan trọng. Khi làm như vậy, ông ta bất ngờ hoảng hốt nói mình nhìn thấy đám mây hình nấm của một vụ nổ bom nguyên tử đang dâng cao lên bầu trời, rồi một ánh sáng chói mắt bao trùm lấy ông. Tất nhiên, tôi nghĩ nó là vụ nổ nguyên tử ở Hiroshima hay Nagasaki, bởi vì đó là những thứ tôi quen thuộc. Nhưng không phải như vậy.

Ông kêu lên: "Nó quá manh! Ho nhất định sai lầm rồi! Nó manh hơn xa dư tính!" Ông hoàn toàn bi sốc, bắt đầu co người run lắc. Ông ấy không thể nói chuyên với tôi vì đang bi cuốn vào những phản ứng vật lý. Tôi đặt tay lên ông ấy để bình ổn và yêu cầu ông ta tư loại mình ra khỏi hiện trường, xem xét nó từ một vi trí khách quan, như vậy ông có thể giải thích chuyện gì đang xảy ra. Phải mất mấy phút ông ấy mới làm được điều này, ông đã bi cuốn vào chấn đông và co giất mà không thể nói được. Gần như thể ông đã bi cuốn vào một trận sóng xung kích dữ dội. Rốt cuộc khi có thể nói chuyên, ông nói mình là thành viên của một nhóm khoa học gia đang thử nghiệm loại năng lượng này. Chuyên này đã xảy ra ở Đức, và nó khiến tôi hoàn toàn ngạc nhiên. Ho ở trong một vùng núi, có một phòng thí nghiệm trong một hẻm núi giữa hai ngọn núi. Ông nghĩ ông là người Nga thay vì người Đức. Mỗi nhà khoa học chỉ có một phần của phương trình hoặc công thức. Ho phải tập hợp và ghép lai tất cả mới có thể khiến nó vận hành. Không gì có thể được thực hiện riêng biệt vì mỗi người đều không biết những phần còn lai. Ông được chon tham gia vì có kiến thức vật lý và toán học tuyệt vời. Nhóm khoa học gia hiểu các khái niêm trên giấy, và cách nó được cho là sẽ vân hành, nhưng họ chưa từng thử nó. Họ đã tham gia một cuộc chiến tranh và đang cố gắng tìm ra vũ khí mới. Nếu có người bị giết — điều đó không quan trọng, bởi vì họ đang cố cứu người của mình. Rõ ràng khi vụ nổ xảy ra, họ đang thử nghiệm — cố ý hoặc do nhầm lẫn. Tuy nhiên, ông đang rất lo lắng về sức mạnh của vụ nổ. Ông đã nghĩ nó sẽ không quá lớn. Ông nghĩ họ đang làm việc trên một thứ mà có thể phá hủy một khu vực rộng lớn, nhưng ông kinh khiếp nhân ra nó sẽ phá hủy cả một thành phố hoặc hơn. Nó manh hơn rất nhiều so với cái mà ông ta (và ông đoán rằng những người khác) có thể tưởng tương ra. Khi ông nhìn xuống khung cảnh từ trên cao, không còn gì nữa cả. Phòng thí nghiêm và mọi thứ đã hoàn toàn bị phá hủy. Chừng nào còn nhìn vu nổ từ vị trí này, ông ấy vẫn có thể nói chuyên mach lac và khách quan. Còn nếu ông ta nói về vu nổ và bị cuốn về lai hiện trường, ông ta sẽ lại bắt đầu run rẩy và co giật. Vì vậy, tôi phải bình ổn lại cho ông mỗi lúc và đưa ông trở lai điểm an toàn của mình.

Tiềm thức của ông cho biết ông đã được phép sống lại cuộc đời này để có thể thấy rằng nếu ông đã sống sót qua một thứ ở mức độ đó, thì không gì có thể làm ông bận lòng. Ông ấy sẽ có thể sống sót qua bất cứ tình huống nào trong cuộc sống. (Mặc dù theo nghĩa đen ông ta đã không sống sót qua được vụ nổ, nhưng linh hồn ông đã thoát khỏi đó mà không bị tổn thương) Điều này giải thích tật nheo mắt, lác mắt và chán ghét

ánh sáng trong cuộc sống hiện tại khi ông ở trong một tình huống căng thẳng. Nó đã cố gắng nhắc nhở rằng ông ta có thể xử lý bất cứ điều gì.

Đức đã thử nghiêm năng lương nguyên tử trước hay cùng thời gian với Hoa Kỳ? Có người nói với tôi người Đức đã thử nghiệm với "nước nặng". Có lẽ đây là lý do họ không thành công. Có thể các nhà khoa học hàng đầu của họ — những người sở hữu tất cả các phần riêng biệt của tri thức — đã bỏ mạng trong thử nghiệm chết chóc này và không cách nào họ có thể nhanh chóng khôi phục thử nghiệm tới mức độ nguyên bản đó. Những người đã nghe tôi nói về điều này nói rằng nếu vây thì phải có người đã chú ý tới đám mây và hâu quả. Có thể không. Chúng ta đã thử nghiêm ở White Sands, New Mexico, nhiều năm trước khi Bomb A thất sư bị bỏ xuống Nhật Bản. Ho đã tiến hành thử nghiêm mà có lẽ không biết những gì họ đang nhìn thấy. Hãy nhớ rằng đây là bí mật được bảo vệ cẩn thân nhất của chiến tranh: sư phát triển của bom nguyên tử. Chỉ những người có khả năng biết mới biết về nó cho đến khi quả bom rốt cuộc bị thả xuống Nhật Bản. Có lẽ điều tương tư đã xảy ra ở Đức. Ông ấy chỉ ra rằng phòng thí nghiêm đã được đặt tại một chỗ biệt lập trên núi. Có lẽ (giống như White Sands) chúng nằm cách xa văn minh, thế nên ai có thể biết được về nó? Nếu ai đó nhìn thấy vu nổ, ho sẽ không biết nó là gì, bởi vì không có gì giống như thế này tồn tại trong liên hê tương quan của con người. Ngay cả bom bình thường thôi cũng đã đủ khủng khiếp. Đây có lẽ là bí mật kín đáo nhất của Đức. Sau chiến tranh, các nhà khoa học hàng đầu của Đức đã đến Mỹ để làm việc cho chương trình tên lửa của chúng ta. Chúng ta biết họ đã thử nghiệm và phóng tên lửa (V-2) trong Thế Chiến II. Tôi nghĩ hoàn toàn có khả năng là họ cũng đang thử nghiệm năng lượng nguyên tử. Chúng ta chỉ đánh bai được họ bằng nó. Bom nguyên tử của chúng ta ban đầu được dư tính thả xuống Đức, nhưng cuộc chiến kết thúc trước khi nó sẵn sàng, do đó nó đã được thả vào Nhật Bản để xem nó sẽ hoạt động như thế nào. Đây là một thực tế của lịch sử. (Xem cuốn A Soul Remembers Hiroshima của tôi) Tôi nghĩ hoàn toàn có khả năng cả hai nước đang làm việc trong các dư án bí mật và có thể đều nhân thức được tiến bộ của nhau.

* * *

Tất cả những ca này đều tìm thấy câu trả lời mà cộng đồng y khoa hợp lý sẽ không bao giờ chấp nhận hay tìm kiếm. Tuy nhiên, chúng có ý nghĩa hoàn hảo thông qua logic của tiềm thức. Họ cũng chỉ ra phương pháp để nhà trị liệu cố gắng thuyết phục thân chủ rằng vấn đề không còn cần thiết nữa. Đó là vấn đề thuộc về một thân thể khác mà đã không còn tồn tại nhiều năm trước đây. Không có cuốn sách nào dạy nhà thôi miên phải làm gì hay nói gì. Có nhiều chuyện xảy ra trong quá trình, chỉ có thể dựa vào "thường thức" để cố gắng xử lý một tình huống bất ngờ. Điều cốt yếu là thân chủ phải luôn luôn được bảo vệ. Chúng ta phải thực hành theo cùng một lời tuyên thệ như các thành viên của ngành y khoa: "An toàn là trên hết!"

Những ca trên đây chỉ là ví dụ ít ỏi trong hàng ngàn trường hợp tôi đã thực hiện điều trị. Tôi đã cố gắng chọn một số để cho thấy có nhiều cách giải thích cho các vấn đề về thể chất cũng như những vấn đề khác của thân chủ, và làm thế nào nó có thể được truy nguyên từ kiếp sống khác. Ngoài ra, điều này chứng tỏ vấn đề có thể được xử lý dễ dàng với sự giúp đỡ vô giá từ tiềm thức của đương sự. Những người hoài nghi sẽ nói

đương sự đã tưởng tượng ra một câu chuyện có thể giải thích về vấn đề sức khỏe. Nếu đúng là như vậy, thì tại sao họ chọn một cái gì đó kỳ quái (và thường kinh khiếp) để đưa ra một lời giải thích? Có rất nhiều cách đơn giản để làm điều đó nếu họ muốn tạo ra một sự tồn tại ảo tưởng. Nếu những trường hợp này được xem xét khách quan, sẽ thấy rằng chúng chắc chắn không biểu hiện các đặc điểm của sự ảo tưởng. Ngay cả khi đó là trí tưởng tượng của họ, thì điều quan trọng là họ đã tìm thấy câu trả lời cho vấn đề của mình. Và với câu trả lời đã đến tự do. Đó là khoản bồi thường lớn nhất của tôi cho những năm làm việc: có thể giúp đỡ người khác.

Tất nhiên, các câu hỏi là một phần thiết yếu của toàn bộ quá trình. Tôi đã nhiều lần nghe "họ" nói phương pháp hỏi rất là quan trọng. Đặt câu hỏi trở thành một nghệ thuật. Nếu câu hỏi không được hỏi chính xác, thì tôi chỉ nhận được một phần thông tin hoặc không có gì quan trọng. Câu hỏi phải được diễn đạt một cách chính xác, đây là những gì tôi học được trong gần ba mươi năm phát triển kỹ thuật của mình. Thực hành là rất quan trọng đối với sự phát triển của bất kỳ kỹ thuật trị liệu nào.

Khi một người đã chấp nhận sự thật của khái niệm luân hồi thì bước tiếp theo chính là hiểu rằng: Trái Đất không phải ngôi trường duy nhất mà một người có thể lựa chọn tham dự. Tất cả chúng ta đều từng có mặt trên các hành tinh khác, thậm chí cả những chiều kích khác mà có thể không có thân thể vật lý —— có thể là một sinh mệnh năng lượng. Chúng ta không bị giới hạn bởi thế giới vật chất như Trái Đất mà chúng ta biết. Mọi thứ đều có thể. Đây là những gì tôi khám phá trong các chương sau. Những thế giới khác, những thực tại khác, những khả năng khác.

Chương này tập trung vào những trường hợp trị liệu tiền kiếp "bình thường". Các chương tiếp theo sẽ tập trung vào các trường hợp "dị thường" hoặc bất thường mà thân chủ vẫn nhận được thông tin có giá trị để giải quyết các vấn đề của họ, mặc dù tiềm thức đã đưa họ xuống những lộ tuyến bất thường và không quen thuộc. Dọc đường nó cũng cung cấp thông tin vô giá cho tâm trí tò mò như một phóng viên và nhà nghiên cứu về "tri thức bị mất" hoặc chưa biết của tôi.

MỤC II – TRI THỨC CỔ ĐẠI VÀ NHỮNG NỀN VĂN MINH BỊ MẤT

Chương 3: Người Mèo (Một Nhân Sư Khác Biệt)

Đây là một phiên làm việc cá nhân mà tôi đã tiến hành vào tháng 6 năm 2001, trong khi ở thành phố Kansas, bang Missouri tại Hội nghị Giáo hội Thống nhất.

Trong kỹ thuật thôi miên của mình, tôi làm đối tượng tiến vào tiền kiếp bằng cách đưa họ xuống từ một đám mây trắng. Những ca trị liệu tiền kiếp bình thường có thể có những kết quả dễ dự đoán — nhưng nó thường có kết quả không thể đoán được và bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra — Đó là sự phấn khích trong công việc của tôi, bởi tôi không bao giờ biết người đó sẽ đi đến đâu. Trong trường hợp này, khi xuống khỏi đám mây, Jane rất ngạc nhiên và bối rối khi thấy mình ở Ai Cập. Cô có thể nhìn thấy các kim tự tháp, nhưng sự chú ý của cô tập trung nhiều hơn vào một ngôi đền mỹ lệ gần đó.

"Kim tự tháp ngày nay đã là phế tích. Chúng nhìn cũ kỹ hơn. Tôi đang thấy chúng trong bộ dạng của chúng hiện tại, nhưng tôi đã biết chúng trong lúc ấy, trước khi chúng trở thành phế tích. Tôi nhớ thời điểm chúng còn mới mẻ, sáng bóng và đẹp. Những họa hình thật tuyệt đẹp. Tôi có thể nhìn thấy họa hình trong phế tích trước khi chúng bị đập phá. Nó giống như nhà. Tôi biết những nơi này. Đây là khu vực thoải mái của tôi. Đó là lý do tại sao tôi đến đây. Vui phải không? Tôi sẽ trở lại vào lúc đó thay vì hiện tại. Trở lại khi chúng đã có, ôi ôi, thật tuyệt. Tôi có thể nhìn thấy những pho tượng vàng trong đền thờ. Tôi đặt mặt mình vào tượng vàng, con mèo vàng. Thật buồn cười vì vàng lại ấm áp như vậy. Có một loại năng lượng trong khối vàng đó. Tôi làm việc với các Pharaoh, tôi là một trong số ít những người được phép ở trong đền thờ. Tôi đã đi đến một ngôi đền nơi tôi cảm thấy tình yêu vĩ đại này. Tôi nhìn thấy tất cả. Ôi, Chúa lòng lành! Tất cả những người đó."

D: Có người ở đó sao?

J: Không phải ở chỗ này. Họ không được phép ở đây. Đây là một trong số ít những nơi mà chỉ người được chọn mới được phép an tọa. Tôi đang cố thoải mái hơn ở đây, bởi vì phần nhận thức của tôi vẫn tiếp tục trồi lên nói, "Đây thật lố bịch!" Và tôi nói với nó, "Im đi!"

Điều này thường xảy ra khi người ta lần đầu tiên bước vào một cảnh tiền kiếp. Tâm trí ý thức cố gắng làm xao nhãng và xáo trộn. Bất cứ ai lần đầu tiên cố gắng thiền định đều biết chính xác cái cách mà tâm trí lảm nhảm và cố gắng ngăn chặn quá trình. Điều tốt nhất để làm là hãy mặc kệ nó. Khi người ta đi sâu hơn vào mô tả khung cảnh, tâm trí ý thức tắt đi, vì không ai chú ý đến nó. Kỹ thuật thôi miên mà tôi phát triển được thiết kế để đẩy tâm trí ý thức sang một bên, không cho nó can thiệp. Bạn đóng nó lại và cho phép tiềm thức tự do cung cấp thông tin. Nếu không có thắc mắc và sự can thiệp của tâm trí ý thức, thông tin sẽ thuần và chuẩn hơn.

D: Đừng lo lắng về phần đó. Chỉ cần cho tôi biết những gì bạn đang nhìn thấy.

J: Tôi cảm thấy những người khác không dám đến đây, bởi vì nó không an toàn cho họ, là do năng lượng. Đây là đền thờ của ánh sáng trắng. Đây là nơi tồn tại của nó ở cảnh giới này. Tôi cần phải đi vào ánh sáng đó. (từ lúc cô bước vào khung cảnh, tất cả đều được nói bằng một cảm giác sợ hãi và không tin tưởng) Và có một sự hiện diện như vậy trong ánh sáng đó.

Có rất nhiều sự kính sợ, tôi biết tôi phải kéo sự chú ý của cô trở lại việc miêu tả khung cảnh xung quanh, để chúng tôi có thể tìm thấy địa điểm cô đang ở.

- D: Khu vực đền thờ có tách biệt với kim tự tháp không?
- J: Khi trôi xuống từ đám mây, tôi đến ngôi đền này. Tôi thậm chí không nghĩ họ đã khám phá ra nơi này. Họ đang tiến gần hơn. Bạn đi qua các ngôi mộ —— đó là nơi người chết đến. Nhưng đây là một ngôi đền nơi người sống đến. Và đây là nơi tôi sống. Đây là nơi tôi làm việc. Đây là cái mà tôi được sinh ra vì nó.
 - D: Nhưng bạn đã nói ở đó có những người khác?
- J: Có những trợ thủ trong đó. Họ mang những người khác đến với chúng tôi —— làm việc ở đây, làm việc trong ánh sáng. Họ đến với chúng tôi để được tư vấn. Thật buồn cười vì họ nghĩ chúng tôi là những người hiểu biết, nhưng hiểu biết chỉ đến thông qua ánh sáng. Và họ không dám bước đi trong ánh sáng.
- D: Bạn nói ở nơi đó có rất nhiều năng lượng. Người bình thường không thể ở trong năng lượng đó?
 - J: Không thể ở nơi đó. Không thể ở trong ánh sáng trắng.

Tôi yêu cầu cô ấy miêu tả bản thân và cô ấy đã bối rối một lần nữa, vì cô ấy không xác định mình là nam hay nữ.

J: (bối rối) Tôi cứ tiếp tục đi. Một phút tôi cảm thấy như mình là nữ, nhưng sau đó tôi cảm thấy như mình là nam.

Cô mặc một chiếc áo choàng trắng dài, nhưng cô không có tóc. Cô đã cao đầu.

J: Chúng tôi không muốn tóc gây trở ngại. Tôi hầu như cảm thấy tôi là phụ nữ, nhưng cũng không phải, vì chúng tôi tránh xa việc phân loại giới tính. (cười thầm) Nhưng tôi nghĩ cơ thể này bình thường được phân là nữ, vì tôi nghĩ tôi có thể cảm thấy ngực mình. Tôi thực sự, thực sự gầy, vì vậy không có gì nhiều cho cơ thể của tôi.

Cô mang đồ trang sức phức tạp được miêu tả như một thứ bằng vàng và đá ôm lấy dưới cánh tay và xoắn quanh cổ tay, kéo dài lên ngón tay.

J: Họ trang hoàng cho chúng tôi thật đặc biệt. (Cười) Điều này quan trọng đối với bọn họ hơn là đối với tôi. Những người đến để được trị liệu, họ thích loại trang hoàng này. Nó làm cho họ cảm thấy như họ đang... để xem? Chúng ta hiện tại gọi là gì? "Tiền nào của nấy" (Cười) Đó là lý do tại sao có một bức tượng mèo vàng, và họ làm đồ trang sức bằng vàng cho chúng tôi, bởi vì những người chế tác trang sức cảm thấy trong vàng có chứa gì đó. Nó giống như một tình yêu trong giả kim thuật vàng. Là nó! Trong giả kim thuật. Họ chế tác những đồ trang sức này cho chúng tôi. (Ngạc nhiên) Vàng trợ

giúp. Chính là nó! Cách nó chiếu sáng. Đó là năng lượng thuần khiết truyền qua. Năng lượng đi qua vàng, như thế khi tôi chạm vào người khác để trị liệu, nó giữ họ không bị thương tổn.

- D: Nếu bạn không có vàng, họ sẽ bị thương tổn?
- J: Vâng, nó giống như một bộ điều hòa từ ether vào trong vật lý. Khi đi vào ánh sáng, tôi cởi đồ trang sức ra, đôi khi tôi thậm chí cởi áo choàng luôn vì tôi không muốn có bất cứ thứ gì ngăn giữa tôi và sự không thể tin được đó. Sau đó tôi mặc lại áo choàng, để che người khác khỏi năng lượng cơ thể mà tôi nhận được.
 - D: Vậy bạn tạo ra nhiều năng lượng hơn khi ở trong trường năng lượng đó?
- J: Ö, không. Tôi chỉ mang lấy nó. Đó là cảm giác tuyệt vời. Nó vào trong bạn... vào các nguyên tử. Thật tuyệt vời.
 - D: Nó không làm bạn đau, nhưng bạn phải che chắn nó.
- J: Cho những người khác. Nó quá mạnh đối với họ. Giống như bạn chạm vào họ và họ "phốc" một cái biến mất (Cười) Không nhắm vào cá nhân. Đó là lý do tại sao tôi phải coi chừng họ.
 - D: Năng lượng này có trong một khu vực của ngôi đền đó?
- J: Vâng. Chúng tôi có đá của mình ở đó. Và những người mang năng lượng đó, khi chúng tôi đến gần khối đá đó, nó sẽ trở thành sống.
 - D: Đá này ở đâu?
- J: Người ta đi vào phía trước, có một sảnh nơi người thường có thể ở, và mọi người tập trung lại. Sau đó là một khu vực mà năng lượng bắt đầu thay đổi một chút. Sau đó, họ đi vào một khu vực khác, nơi họ đặt nhiều tác phẩm nghệ thuật và đồ trang sức vào tường. Và sau đó tới khu vực chúng tôi giữ khối đá tránh xa những người khác vì lý do an toàn. Có màn cửa để che khuất chúng.

Khi nghiên cứu, tôi thấy rằng những ngôi đền cổ ở Ai Cập được thiết kế theo cách cô ấy nói. Ngôi đền được coi là Nhà của thần linh chứ không phải là nhà của giới chức tư tế. Tư tế tối cao là Pharaoh —— người chỉ định các tư tế cao cấp và những người khác để thực hiện chức trách của ông ta cho các vị thần. Một ngôi đền điển hình có hai bộ phận: ngoại điện mà người mới nhập môn được phép đến, và nội điện nơi người ta có thể được vào sau khi đã chứng minh là xứng đáng và sẵn sàng để có được tri thức và thấu suốt cao hơn. Người cúng lễ không được phép vào sâu hơn sảnh ngoài —— nơi họ có thể để lại của lễ. Tượng thần được thờ nằm ở nội điện. Nhưng trường hợp ngôi đền trong ca hồi quy này thì có một cái gì đó mạnh mẽ hơn nằm ở chỗ đó.

Trong Jesus and the Essenes, cũng có một tinh thể khổng lồ trong thư viện ở Qumran, các học trò Essene đã hướng năng lượng của họ vào trong nó, và nó được hướng đạo bởi Master of the Mysteries. Jesus đã học cách sử dụng năng lượng này khi còn là một học trò ở đó. Tinh thể này cũng nằm trong khu vực được bảo vệ nên học trò sẽ không bi tổn thương khi đến quá gần. Điều này cũng tương tư như Chiếc Hòm Giao

Ước được giữ trong Holy of Holies sau tấm màn trong Đền thờ ở Jerusalem. Chỉ có các tư tế trình độ cao mới có thể tiếp xúc cùng nó. Trong Keepers of Garden, Phil đã nói về một tiền kiếp trên hành tinh khác mà anh làm công việc hướng đạo năng lượng, nơi anh đã hướng đạo năng lượng mà được hướng đạo đến anh ta. Vậy nên, dường như ngày xưa đã có nhiều người có quyền truy cập vào những khối đá năng lượng tương tự, cũng như kiến thức về cách sử dụng và hướng đạo năng lượng chứa đựng trong chúng. Đây là một phần của tri thức cổ xưa mà chúng ta đã mất. Dường như đã đến lúc đưa thông tin này trở lại áp dụng trong thời đại chúng ta.

- D: Người bình thường sẽ không đi vào phòng đặt đá.
- J: Không đi qua những khu vực đó. Không an toàn.
- D: Họ không được đào tạo để có thể lấy năng lượng đó.
- J: Đó là sự buông xả. Đó là những gì tôi đã làm việc rất chăm chỉ trong cuộc đời này, chỉ là để buông bỏ. (Một khải ngộ) Ö, thật khó tin! Những người trong chúng tôi những người có thể làm việc với đá thiêng, chúng tôi đặt những mảnh của nó vào trong kim tự tháp cho các Pharaoh. Đó là lý do tại sao con người có thể mất mạng nếu họ đi vào những khu vực nào đó của kim tự tháp. Trên thực tế loại đá đó quá mạnh nên chỉ cần có một mảnh trong đó. Và những người đã đi vào các kim tự tháp sau này vào thời hiện đại những kẻ xâm lăng lăng mộ, họ nói về những lời nguyền. Không có lời nguyền nào cả. Đó là đá.
 - D: Nó chỉ là năng lượng, và nó có lẽ không tương thích với mọi người.
 - J: Vâng! Vâng!
 - D: Và họ nhận thức nó như một cái gì đó tiêu cực.
- J: Nhưng xem, khối đá hiển hiện hóa bất cứ cái gì. Đó là bí mật của đá. Nếu trái tim họ không thuần khiết, thì họ có thể bị tiêu diệt, bởi vì họ đến gần năng lượng thuần khiết đó.
- D: Họ hiển hiện hóa cái mà họ sợ, bất kể nó là gì. (Vâng) Điều đó nghe hợp lý. Nhưng loại đá nào là chính?
- J: Thật buồn cười vì bạn nghĩ nó phải là một viên đá đặc biệt. Nhưng đó là một điều kiện kép: Tinh thể hoạt động tốt và rất khó để tìm ra một tinh thể tinh khiết tốt. Sau khi có tinh thể tinh khiết, bạn đưa nó vào trong năng lượng thiêng, điều này làm cho tinh thể trở nên đặc biệt. Không phải bản thân tinh thể là đặc biệt. (Cười thầm) Không buồn cười sao? Người ta hiện tại mua toàn bộ những tinh thể này, rồi nghĩ chúng đang giúp đỡ họ. (Cười thầm) Đó là năng lượng. Không phải là bản thân tinh thể. Đó là năng lượng thần thánh.
 - D: Nhưng nó giống như một viên tinh thể?
- J: Ùm, không, đó là vật duy nhất có thể giữ được năng lượng ở thể vật lý, bên cạnh những thân thể đã đồng ý với năng lượng. Chúng tôi sử dụng các tinh thể lớn, bởi vì khi chúng tôi đi vào nơi chung của mình và mở ra năng lượng đó, tinh thể thuần khiết có

thể giúp chúng tôi giữ năng lượng. Giống như pin năng lượng. Chúng tôi có thể lưu trữ năng lương trong đó, sau đấy đi ra ngoài và làm việc với người dân.

- D: Bạn có thể mang năng lượng theo và sử dụng.
- J: Vâng, và trao tặng nó. Sau đó cố gắng giúp họ thấy. Chúng tôi có thể cho họ một niềm vui thực sự tốt từ năng lượng nhờ thuật giả kim vàng trên vòng tay của tôi, họ sẽ không bị thương. Và rồi năng lượng đó ở lại với họ lâu hơn một chút. Tôi có thể chỉ chạm vào họ và họ nhận được sự tốt lành của nó, đồ trang sức giúp khuếch đại năng lượng lên, cũng che chắn họ khỏi chính bản thân họ, bởi vì năng lượng tinh khiết rạng ngời quá mạnh.
 - D: Năng lương này đến từ đâu?
- J: Từ những nguồn ánh sáng khác. Từ những tột cùng của nó. (Nhẹ nhàng) Nguồn Thương Đế.
- D: Làm thế nào nó được hướng đạo vào căn buồng đó? Nó sẽ ở mọi nơi, phải không? Nó sẽ bị tán đi.
- J: Khi đầu thai vào cảnh giới vật lý này, có những người trong chúng tôi có thể mang theo năng lượng làm một giao ước. Và chúng tôi thực sự có năng lượng đó bên trong mình có một thuật giả kim trong thân thể. Việc này gây cho cơ thể những thời gian khó khăn khi nhập thế. Đó là lý do thận của Jane ngừng hoạt động trong kiếp sống hiện tại, vì nó đã lọc nghiệp của linh hồn đó, tinh thần đó không có vấn đề gì, chúng ta đều phải có những trải nghiệm xấu, bởi vì chúng ta muốn được toàn tri. Nhưng những năng lượng đó là có tồn tại, chúng xâm nhập vào cơ thể trong một trạng thái rất mạnh mẽ, cần làm sạch rất nhiều. Cho nên, làm sạch quá nhiều, những quả thận không thể xử lý nó.

Jane đã có vài bệnh trạng khi còn nhỏ và gần như đã chết. Cô đã trải qua nhiều tháng trong bênh viên khi các bác sĩ chiến đấu với các triêu chứng khác thường và xa la.

- J: Đó là lý do cô ấy bị bệnh nặng và phải ở trong bệnh viện. Đó là do năng lượng mà cô ấy mang theo.
 - D: Nhưng năng lượng đó không phải đã bị bỏ lại cùng thân thể ở Ai Cập rồi sao?
- J: Vâng, về mặt kỹ thuật thì không. Đó là năng lượng trắng trong ngôi đền trị liệu đó chính là nó, một ngôi đền trị liệu chúng ta có thể đưa năng lượng vào trong tinh thể, như thế năng lượng sẽ đi vào và tiếp sinh lực cho chúng tôi nhanh hơn. Và điều này đã tạo ra một sự tích tụ.
- D: Nhưng tôi nghĩ khi linh hồn rời khỏi cơ thể, năng lượng sẽ bị bỏ lại với thân thể và không được mang theo. Bởi vì cơ thể ở Ai Cập là người hướng đạo và làm việc với năng lương đó.

Mối quan tâm đầu tiên của tôi là giúp chữa trị thân thể trong hiện thân hiện tại. Vì vậy, tôi cố gắng để chia tách hai nhân cách, như thế sự trao chuyển sẽ ngưng làm hại cơ thể của Jane.

- J: Vâng, nhưng chúng tôi ở đây là để mang lại năng lượng đó. Thực sự là tinh thần mang năng lượng đó. Và tinh thần đi cùng cơ thể. Thế nên, là tinh thần sở hữu năng lượng. Vậy nên nó là mức độ mà tinh thần sẽ ở trong cơ thể vật lý này. Tôi không nghĩ đó là kỹ thuật, nhưng thực sự là vậy. Ở Ai Cập, trong thời gian ở trong cơ thể đó, thuật giả kim của thể vật lý là một bộ phận thân thể. Nhưng hiện giờ đường, các chất gây ô nhiễm cơ thể trong thời đại vật lý, môi trường, không khí; ngay cả mặt trời cũng khác. Ở Ai Cập, bạn hầu như có thể ra ngoài và được ánh mặt trời chữa trị. Nhưng hiện tại trong cuộc đời này, có rất nhiều rác trong không khí và cơ thể hiện tại, khi nó ra ngoài chơi, và cố gắng tự chữa lành, không thể. Khi cơ thể này được phẫu thuật, thật khó để chịu đựng cơn đau. Cô ấy đã có thể nói, "Không, tôi đang rời khỏi cơ thể này. Tôi ra khỏi đây." Nhưng cơ thể này thật may mắn, bởi vì nhóm hiện thân, cha mẹ, tình yêu. Tình yêu, đặc biệt là của người mẹ đối với cơ thể này. (Cười thầm) Ở cõi bên kia tôi cũng có thể nghe được bà ấy gọi tôi nhập thế. Và tôi chần chừ, bởi vì tôi biết cuộc sống này sẽ không vui vẻ.
- D: (Cố gắng giúp cô ấy trở lại câu chuyện ban đầu.) Nhưng điều khiến tôi hứng thú là tinh thần có thể mang đến năng lượng đó.
- J: Nhưng xem, tinh thần là gì, nó là một năng lượng. Tất cả chúng ta đều là một tia lửa của Thương Đế.
- D: Vâng. Nhưng cơ thể vật lý ở Ai Cập đã bày ra năng lượng đó, cũng biết cách làm việc với nó. Đó là lý do tại sao tôi ngạc nhiên —— năng lượng đó vẫn còn đi theo tinh thần.
- J: Chúng không phải thật sự tách biệt. Trong đại dương của tình yêu và lòng thương xót, đó là tất cả những ánh sáng trắng rạng ngời. Rồi chúng ta vỡ ra trong tia lửa nhỏ đó và nhập thế. Khi cô ấy tiến vào hiện thân ở Ai Cập, rất nhiều ánh sáng trắng đã đến cùng cô ấy. Và rồi chúng tôi muốn đưa ánh sáng trắng đó vào ngay lúc này. Khi chúng tôi làm điều đó, bởi vì môi trường... Ý tôi là, không phải là năng lượng kia khi đó và năng lượng này hiện giờ. Bởi vì tất cả là hiện tại. Nó chỉ là một sự tùy hứng, và đây là một phần của sự tùy hứng, bởi vì môi trường, đó là vấn đề.
- D: Nhưng bạn nói năng lượng xuất phát từ toàn năng Nguồn, nó đi vào và hướng đạo viên tinh thể này. Bạn đã được đào tạo để biết cách tạo ra năng lượng này và hướng đạo nó?
- J: Không, là bẩm sinh. Bạn đã học được nó. Nhưng nó không thể được giảng dạy trên cảnh giới này. Bạn mang theo nó từ những ngôi trường khác trên cảnh giới khác của mình.
- D: Tôi tự hỏi có phải bạn cùng những người khác đã được dạy về cách dùng tinh thể tạo ra năng lượng ở nơi này không.
- J: Không, là khó khăn hơn đối với cha mẹ, bởi đứa trẻ chỉ làm những điều hiển nhiên những năng lực đó chỉ là một điều hiển nhiên. Làm thế nào chúng tôi giải thích được điều này? Chúng tôi chỉ đơn giản là làm điều đó. Đứa trẻ chỉ là làm điều đó. Đó là lý do những đứa trẻ này phải rời xa cha mẹ và những thứ vật lý, bởi vì cơ thể đã làm

mọi thứ. Nếu cha mẹ thấy được, họ sẽ bị hoảng loạn — họ sẽ quá sốc. Bởi vì khi làm một đứa trẻ nhập thế, bạn chỉ làm điều đó. Và tại thời đại của kim tự tháp, khi đứa trẻ được sinh ra, mọi thứ đã xảy ra khi đứa trẻ còn rất nhỏ. Vì vậy, các bậc cha mẹ biết em bé đó sẽ được đưa đến ngôi trường này. Đến đền thờ, nơi những người giống vậy có thể nuôi dạy nó, vì cha mẹ biết họ không có khả năng làm việc này.

Chuyện này cũng tương tự như trường hợp của Molly, được kể trong một chương khác, người có những khả năng đáng kinh ngạc trong kiếp này khi còn là một đứa trẻ rất nhỏ, khiến cha mẹ cô hoàn toàn sợ hãi.

- D: Nó phải ở trong một môi trường khác. (Vâng.) Nhưng có những người khác cũng ở đó với bạn.
 - J: Và họ cũng đã sinh ra như thế.
- D: Và họ đã được mang đến đây. Nhưng bạn nói ngôi đền này gần các kim tự tháp? Bạn có thể nhìn thấy chúng.
- J: Vâng. Kim tự tháp đang tắt. Họ có đền thờ ở một chỗ cao, một nơi cao hơn. Bạn có thể nhìn ra ngoài, sẽ thấy được chỗ của các kim tự tháp.
 - D: Nhưng bạn có nghĩ rằng ngôi đền đã được phát hiện rồi không?
- J: Không. Đền đã tan thành cát bụi, vì đó là thời điểm của nó. Đó không phải là thời gian để nó được biết đến —— cũng giống như đó là thời kỳ dành cho các kim tự tháp. Và có điều gì đó về Nhân sư. Phần thân và sau đó là phần mặt. Thật buồn cười. Giống như ai đó đã biết. Nó giống như sự gắn bó của tôi với pho tượng mèo. Đền đã phải bị phân rã. Đó là lý do tại sao họ xây dựng Nhân sư.
 - D: Ngôi đền có trước tượng Nhân sư?
- J: Vâng. Và đó là lời nhắc nhở duy nhất được cho phép về ngôi đền đã bị phá hủy kia —— tượng Nhân sư. Nó đại diện cho người mèo. Họ gọi chúng tôi là người mèo, bởi vì chúng tôi có những con mèo bằng vàng và đám mèo đền. Đó là dành cho những người cần sự giúp đỡ của chúng tôi. Có những lúc họ không đến được đền thờ, vì vậy, chúng tôi sẽ đến với họ trong những con mèo.
 - D: Làm thế nào bạn làm được điều đó?
- J: Bạn xem, mèo rất đặc biệt. Đó là lý do tại sao chúng có thái độ đó. (cười thầm) Chúng tôi có thể bắt chúng lên và giao tiếp với chúng theo cách tinh thần. Nếu bạn từng nói chuyện với một con mèo theo cách vật lý, chúng sẽ nhìn bạn như thể bạn bị khùng. Trừ khi bạn là một trong số chúng tôi, và rồi chúng hiểu. Chúng tôi sẽ giữ con mèo và nói chuyện với nó, sau đó gửi nó đi giúp đỡ một ai đó. Sau khi làm xong, chúng sẽ trở lại và cho chúng tôi biết điều gì đã xảy ra. Đó là lý do mà họ xây tượng Nhân sư với thân mèo —— hay sư tử. Tất nhiên, sư tử là con mèo to lớn nhất trong tất cả. Trong đền thờ chúng tôi cũng có sư tử. Chúng là những con mèo tốt nhất của chúng tôi. Nhưng bạn biết đấy, nếu bạn gửi một con sư tử ra giữa đám đông, họ sẽ... (cười to)

D: Họ sẽ không thích nó. (Cô ấy vẫn cười vào hình vẽ tinh thần) Và rồi khi chúng trở lại, bạn đã có thể hiểu được cái mà con mèo...

J: Vâng. Bởi vì chúng tôi đã hình dung ra, và con mèo sẽ cho chúng tôi thấy chúng đã đi và cọ xát người đó. Và có lẽ người đó khai mở với con mèo, nên họ có thể giữ chúng và giữ chúng. Và họ nhận được năng lượng mà chúng tôi đã gửi cho họ.

* * *

Từ bách khoa toàn thư: "Ở Ai Cập, mèo được giữ như thú cưng không chỉ vì sự hữu ích, còn vì vẻ đẹp, trí khôn và sự duyên dáng của chúng, đồng thời chúng cũng có liên quan đến các vị thần. Ở Ai Cập, chúng là thiêng liêng đối với chủ thần —— Ra, người đôi khi mang hình dạng của một con mèo, và Isis —— nữ chủ thần được miêu tả với tai mèo. Hơn nữa, người Ai Cập tôn thờ một nữ thần đầu mèo, Pasht, người có liên quan chặt chẽ với Isis, người ta tin rằng từ "puss" (từ lóng mèo) đã bắt nguồn từ cái tên này. Các đền thờ mèo, cũng như các nghĩa trang mèo có chứa hàng ngàn xác ướp mèo đã được khai quật ở những nơi khác nhau của Ai Cập. Nhiều loài động vật khác cũng thiêng liêng đối với người Ai Cập, nhưng ngoại trừ bò đực, không loài vật nào được thờ cúng trên khắp đất nước như mèo, chúng cũng đã trường tồn trong các văn bản kim tự tháp, đồ trang sức, đồ gốm và vật dụng của họ."

Có lẽ các nhà khảo cổ học đã không hiểu đầy đủ vai trò của mèo trong nền văn hóa đó.

* * *

D: Có phải bạn ở đó khi ngôi đền phân rã không?

J: Không, tôi đã ở đó sớm hơn khi ngôi đền còn mới. Khi nó hoạt động với năng lượng. Khi tôi giúp đỡ họ. Nếu bây giờ quay trở lại, tôi chỉ có thể tìm thấy đồng bụi đã từng là nó. Xem trong cấu hình.

D: Việc phá hủy đã được cố ý thực hiện?

J: Vâng. Người dân cần phải đi vào thời kỳ bóng tối.

D: Là những người sống ở đó lúc đó giống như bạn đã hủy đền?

J: Không, nhưng tôi cho rằng họ nghĩ mình phải chịu trách nhiệm về điều đó. Chính bản thân năng lượng —— nguồn thần thánh, đã tức giận và nói, "Tốt, nếu các người không muốn tôi giúp đỡ nữa, thì tôi sẽ biến khỏi đó cho các người." Và rồi nó đi mất. Người ta không còn cần nó ở trên cảnh giới Trái Đất nữa. Nó chỉ "vù" một cái.

D: "Nếu các người không muốn tôi giúp đỡ nữa" là sao? Thời đại biến đổi sau khi bạn đã ở nơi đó?

J: Vâng. Con người tin vào vàng mà chúng tôi đeo nhiều hơn, nhiều hơn là tin vào năng lượng mà chúng tôi đưa vào trong đó. Vì vậy họ bắt đầu làm ra những bức tượng, những bức tượng chết tiệt đó. Và họ cầu nguyện với những bức tượng ngớ ngẩn đó — Họ cầu nguyện với khối vàng đó. Và họ nói: "Bây giờ, là vàng chữa cho tôi." Chúng tôi đã cố gắng dạy họ rằng không phải là vàng! Là năng lượng đã chữa cho họ, nhưng

họ không thể hiểu được. Trong cuộc đời đó, tôi đã quyết định cởi vàng xuống một lần và chữa trị một ai đó —— vì tôi có thể thấy được tương lai mà họ đang tiến đến. Tôi chạm vào họ, rồi họ chết —— là do quá nhiều năng lượng. Họ sau đó thậm chí còn nguyền rủa tôi. Họ nghĩ tôi đã giết họ. Họ kéo tôi ra và ném đá đến chết. Sau khi tôi không đeo vàng và thất bại, những kẻ ngu ngốc điên rồ liền tin rằng thứ thật sự chữa trị chính là vàng. Họ không biết, tất nhiên. Họ không thể hiểu trừ khi họ có một đứa con giống như chúng tôi. Mặc dù các cha mẹ cố gắng giải thích, nhưng đã quá muộn rồi.

Phần về ngôi đền phân rã này nghe có vẻ giống những gì đã xảy ra với đền thờ Nhật Nguyệt trong câu chuyện Bartholomew ở Vũ Trụ Xoắn 1.

- D: Tôi cứ tưởng tuy năng lượng đã đi, nhưng tòa kiến trúc vẫn còn ở đó.
- J: Là do những gì chúng tôi đã có thể làm được, nó giống như phân tử hóa Thượng Đế, trong một phương diện nào đó. Bên trong từng mảnh nhỏ của đền đều có năng lượng đó, đặc biệt trong khu vực kia. Đây là lý do tại sao nó phải bị tan rã, bởi vì nếu người dân bước vào, họ sẽ bị giết chết. Và sau đó, họ đã lấy toàn bộ vàng đi, vàng vẫn có thể chữa trị cho họ nhờ năng lượng có trong vàng.
 - D: Vậy nó đã làm được vài chuyện tốt.
- J: Ö, vâng. Nhưng chính bản thân ngôi đền, và mảnh thạch anh đá thiêng, đã biến thành bụi khi nó phân rã. (Một khải ngộ) Ôi, ơn trời! Khi bạn nhìn vào những hạt cát ở khu vực đó, bạn sẽ thấy những mảnh tinh thể nhỏ đó là những mảnh vỡ của đá thiêng. Đá phải bị nát thành cám để nó không giết thêm ai nữa.
 - D: Nhưng vẫn còn rất nhiều năng lượng trong khu vực đó, phải không?
- J: Ö, vâng! Và chúng ta gọi điều này là "là cái gì thì chính là cái đó". Và khi sự thần thánh đồng đồng ý một cái gì đó, nó không chỉ thay đổi tâm trí của nó giống như con người làm. (Cười) Vâng, nó là cái gì thì chính là cái đó.
 - D: Vậy ngôi đền ở đó cùng thời với các kim tự tháp.
 - J: Vâng, kim tự tháp là cổ nhất.
 - D: Nhân sư là sau này?
- J: Vâng, bởi vì sau khi đền thờ biến mất, dù người dân không hiểu việc làm của chúng tôi, nhưng họ vẫn rất biết ơn vàng. Và bí ẩn của người mèo đã trở thành một truyền thuyết. Các thầy tế không thể tiếp tục những gì chúng tôi đã làm, vì họ không biết bí mật của chúng tôi. Tạo ra một truyền thuyết là điều tốt nhất họ có thể làm.
 - D: Họ lúc đó dùng những kim tự tháp này làm gì?
- J: Chúng giống như những vệ tinh của ngôi đền. Như tôi đã nói, chúng tôi lấy một ít mảnh đá thiêng từ đền thờ của mình đặt vào kim tự tháp, vì nó là để tôn vinh những người vĩ đại. Các Pharaoh vĩ đại. Và họ là vĩ đại. Họ là những người được chọn để làm việc với người dân. Các Pharaoh được sinh ra với những bí mật của họ —— giống như chúng tôi sinh ra với những bí mật của mình để chữa trị và giúp đỡ mọi người. Đền thờ của chúng tôi là năng lượng ngoại lai, các kim tự tháp thì là năng lượng khác. Và năng

lương kim tư tháp có nhiều tiêu cực hơn. Đó là lý do tại sao nó vẫn tồn tại, vì nó có thể đồng hóa vào môi trường này khá là dễ dàng. Và đó là một cách để cố gắng mang và giải thích một số ngôi đền lớn. (Tam dừng) Chúng tội là những người đã sống sót qua Atlantis và sư hủy diệt của nó. Đó là nơi đầu tiên mà năng lương đó được đưa vào, đó là nơi mà chúng tôi trước tiên học được rằng năng lượng phải được che chắn. Nó phải nằm trong ngôi đền đặc biệt đó, bởi vì đó là nơi đầu tiên sử dụng nặng lượng thần thánh. Và ngay khi đám người điện bắt đầu nhân được những ý tưởng điện rồ của mình... ban không thể để bất kỳ sư tiêu cực nào ở xung quanh sư thần thánh đó. Không phải là sự thần thánh sẽ chỉ vào nó và nói, "Ố ô ồ, đó là xấu!" Đây không phải là nó. Sự thần thánh không làm điều đó. Sư thần thánh vượt lên trên tốt xấu. Nhưng nếu ban có sư tiêu cực và mang nó vào trong sư thần thánh một lần nữa, sư tiêu cực sẽ nhân lên gấp bôi. Đó là phần không tưởng. Nó thâm chí không phải là ở thời kỳ Atlantis. Không phải ho đã tà ác. Không phải ho đã tàn độc, nhưng nó đã là khởi đầu của tiêu cực. Tôi đoán Nhất Thể Vĩ Đai nhân ra rằng chúng ta chưa học đủ để trở thành tích cực. Chính là tinh thần. Sư tiêu cực của tinh thần chưa hề dừng lại. Và chúng ta không thể ngừng dính dáng vào tiêu cực từ cơ thể này sang cơ thể khác.

D: Bạn chỉ mang thông tin từ kiếp này sang kiếp khác.

J: Vâng. Có những người thực tế đã được cho biết Atlantis đang đi đến hồi kết. Đối mặt với điều đó thật sự là một khó khăn cho chúng tôi, bởi vì chúng tôi tin mình có thể dạy. Và không phải là chúng tôi không thể dạy được. Thuật giả kim của các thân thể đang thay đổi.

D: Năng lượng đã trở nên quá mạnh?

J: Vâng. Tôi đã rời khỏi ngôi đền đó và bây giờ đi đến Atlantis cổ. Tôi có thể hiểu là sẽ tốt hơn nếu tôi đặt chân lên Atlantis, bởi vì, ồ, đó là quá đẹp. Tôi rất buồn khi họ nói rằng nó đã kết thúc.

D: Nhưng năng lượng đã bị lạm dụng ở Atlantis, phải không?

J: Ö, vâng. Họ gọi nó là bước tiếp theo. Bạn có thể tưởng tượng được không? Họ gọi đó là bước tiếp theo. Tôi gọi nó là nhảy vách đá. Bởi vì chuyện gì xảy ra nếu tôi nhảy khỏi một vách đá và "ạch"! Tôi đã học được gì? Tôi học được rằng tôi có thể "ạch". Quan điểm của bạn thế nào? Nhưng họ nói rằng đó không phải là ạch, đó là rớt ngã. Học tập từ sự rớt ngã. Một lần nữa, chúng ta đang cố gắng nhìn một hướng, và chúng ta đang nói về sự tiến hóa. Đó là những gì chúng tôi đã cố gắng phát triển thành. Thuật giả kim của thân thể bắt đầu thay đổi. Thuật giả kim của thân thể chúng tôi sau đó... ôi, thân thể chúng tôi có thể làm được gì! Thân thể vẫn có thể làm được. Nhưng giả kim thuật bắt đầu thay đổi, và do đó năng lượng bắt đầu thay đổi. Sau đó, chúng tôi không thể đến gần sự thuần khiết. Chúng tôi phải tránh khỏi nó xa hơn và xa hơn. Đó là lý do hiện tại chúng tôi có thể trở lại thân thể đó. Điều đó vẫn ẩn trong đó dưới tầng tầng lớp lớp.

D: Nó vẫn có tri thức?

- J: Vâng. Đó là lý do chúng tôi có thể nhìn vào nó và nói, "Được rồi, tôi sẽ chữa trị cái này." (cười thầm) Đó là lý do mà cơ thể này có một thứ thực sự khó chữa khỏi ở phần này, cô ấy chỉ vào ấn đường mình) bởi vì nó không thể chấp nhận phần thần thánh đó.
 - D: Phần con mắt thứ ba? (Vâng)

Tôi muốn trở lại thông tin về Nhân sư.

- D: Bạn đã nói về Nhân sư. Bạn nói rằng nó được tạo ra sau này để tưởng nhớ Người Mèo. Nó có khuôn mặt giống như bây giờ không?
 - J: Không, đó là một khuôn mặt nữ. Họ đã làm lại nó sau này.
 - D: Đó là những gì tôi đã nghe. Người ta nói gương mặt ban đầu không giống.
- J: Khuôn mặt ban đầu thật đẹp. Đó là một phụ nữ. Đó là một phụ nữ xinh đẹp, rất xinh đẹp. Ö, tôi vừa thấy cái gì đó! Cái người mà họ đã ném đá? Họ khắc khuôn mặt cô ấy trên đó.
 - D: Cuộc đời ban nãy?
- J: Vâng. Tôi không thừa nhận họ nghĩ tôi đẹp như vậy. (cười thầm) Không có. Họ cảm thấy tội lỗi vì đã ném đá tôi. Họ đã ném đá tôi vì họ sợ tôi, vì tôi đã giết ai đó. Tôi chưa hề giết ai trước đó. Tất cả những gì tôi muốn làm là cho họ thấy vàng chết tiệt của họ không phải là thứ đã chữa trị cho mọi người —— Cũng có một cái khăn trùm đầu. Tôi cũng đội một cái khăn trùm đầu khi chữa trị. Nó phủ xuống vai. Ö, đó là lý do tại sao phần vai phiền nhiễu tôi như vậy! Do cái khăn trùm chết tiệt mà ra. Nó quá nặng. Ôi, và đó là cảm giác tội lỗi của tôi. Chính là nó! Đó là lý do tại sao phần vai phiền nhiễu cơ thể này, bởi vì tôi nghĩ tôi là nguyên nhân dẫn đến sự phá hủy của ngôi đền.
 - D: Dù đó không phải là lỗi của bạn.
 - J: Ö, không phải. Bây giờ tôi biết rồi.
- D: Cái khăn trùm đầu trông như thế nào? Tôi đang cố gắng hình dung về khuôn mặt nguyên bản của Nhân sư.
- J: Cái khăn trùm có một cái giống như cầu vai cong, nó đi lên rồi băng qua rồi nhô lên. Họ cố gắng làm cho nó giống như một vầng mặt trời xung quanh đầu. Họ đã cố gắng mô phỏng hào quang năng lượng mà chúng tôi đã nỗ lực tỏa ra. Nó phủ vừa đầu, ra đến vai, rồi xuống theo đường này, ra đến hai vuốt. Họ đặt phần đó lên thân con mèo. Nguyên bản, nó là mảnh vai của chúng tôi đến khăn trùm đó, bởi vì nó giống như một lớp choàng mà chúng tôi đặt lên. (Rõ ràng ở đây cô ấy chuyển sang và bắt đầu miêu tả lại cái khăn trùm của cô ấy) Và có những trang sức trên đầu. Có lẽ nó giống như kim cương, có thể nó giống như tinh thể —— nhưng phần đó đã được làm sạch và nó khảm vào vàng. Nó nặng khủng khiếp, đó là điều đáng nguyền rủa. Ký ức về nó đã gây ra đau vai trong cuộc đời hiện tại. Một nguyên nhân đau nhức khác là bởi vì tôi luôn nghĩ rằng mình đã gây ra sự phá hủy của ngôi đền. Móng ló ra từ vạt phần vai của cái khăn trùm. Nó giống như, nếu ban để con mèo xuống rồi đặt lớp choàng trên đầu nó,

như thế móng sẽ ló ra ở vạt vải. Nhưng đây là một phần của lớp phủ trên cái khăn trùm đó.

- Cô ấy làm động tác tay cho thấy mảnh vai xuống tận cổ tay, chỉ có bàn tay ló ra.
- J: Và đó là lý do đầu của Nhân sư sẽ lớn hơn rất nhiều, vì khăn trùm. Cũng là lý do tại sao nó bong rã, bởi vì mảnh choàng đó không thể chịu được thời tiết.
 - D: Họ cố ý thay đổi cái đầu, hay nó đã bị hư?
- J: À, đó là một thứ nữ tính. Pharaoh, những gã với các kim tự tháp vẫn còn ở đó. Họ không mấy thích thú khi có cái thứ nữ tính to đùng ở đó. (cười thầm) Vì vậy, họ đã sửa nó trung tính hơn, bây giờ nó không xác định là trông giống nam hay nữ.
 - D: Đúng thế. Đầu quá nhỏ so với cơ thể.
- J: Vâng, quá nhỏ cho cơ thể. Các Pharaoh làm nó nhỏ hơn, bởi vì họ muốn chúng tôi phai nhạt vào thời gian. Cơ thể là của một con mèo. Do đó họ cố đặt đầu người vào con mèo một cách tương xứng. Sau đó họ đã tính toán. Sáu mươi hai lần cái gì? Sáu mươi hai lần kích thước cơ thể của con mèo, có thể là tỷ lệ. Sáu mươi hai, cái gì đó như thế. Có lẽ đó là nó. Bạn đã nhìn thấy những cái mà Pharaoh đội trên đầu họ. Họ lấy nó từ lớp choàng của chúng tôi.
 - D: Người ta có nói về cái gì đó bên dưới Nhân sư. Bạn có biết về điều đó không?
- J: Có lẽ đó là vài thứ của ngôi đền cũ của chúng tôi. Có thể ông ta đã xây dựng Nhân sư phía trên chỗ từng là ngôi đền của chúng tôi? Là nó? Bí mật?

Trong suốt cả phiên làm việc, Jane dường như nhận được những thông tin làm cô ấy ngạc nhiên, cô ấy không mong đợi một cách hợp lý. Ngoài ra, nhiều câu trả lời của cô gần như thì thầm. Rất nhẹ, nhưng máy ghi âm có thể ghi lại.

- D: Người ta nói có thể có cái gì đó bên dưới móng Nhân sư.
- J: Dưới phần thân. Họ đã giữ một số bí mật của chúng tôi trong phần thân đó, trước khi đền thờ bị phá hủy. Bởi vì chúng tôi đã ghi lại một số học thức của mình. Những học thức đã được giữ lại.
 - D: Bạn có thể thấy nơi này ở đâu không?
- J: Vâng, con mèo nằm trên đó. (cười thầm) Bạn đã bao giờ thấy thời điểm con mèo bắt được chuột và tự hãnh diện? Nó sẽ nằm trên con chuột. Đó là những gì Nhân sư đang làm. (Cười) Nó đang nằm trên chiến lợi phẩm lớn của mình, trên phần thưởng lớn của mình. Hai bàn chân, có lẽ đó là đường để vào. Chắc chắn, chắc chắn, là nó. Đó là nơi bạn đi vào. Tôi hầu như có thể nhìn thấy. Dưới móng có lối vào. Họ đã cố ý làm điều này, bởi vì ở ngôi đền nguyên bản của chúng tôi... nhớ tôi đã nói với bạn làm thế nào chúng tôi đặt cái phần năng lượng nhất vào phía sau không? Tôi nghĩ có lẽ họ đã giữ một số cát từ ngôi đền đã bị phá hủy. (Cười) Và không ai... (Cô ấy thấy điều này gây cười) thật đáng yêu. Họ đi xuống dưới hai cái móng, họ tìm lối vào, họ sẽ hoàn toàn phấn khích. Họ trở lại đó, họ tìm kiếm (cười)... bụi và cát. Và họ sẽ nói, "Vì cái này?" (cười) Họ sẽ nói, "Ô, được rồi, chỗ này đã bị đột nhập."

Đó chắc chắn sẽ là một cú sốc cho những người phát hiện, bởi vì họ không nhận ra tầm quan trọng và biểu tượng của cát gắn liền với năng lượng nguyên bản của ngôi đền trị liệu.

- D: Họ đang hy vọng tìm được các ghi chép và những thứ như vậy.
- J: Có những ghi chép. Nhưng sẽ tốn thời gian giải mã, vì đó là ngôn ngữ bí mật của chúng tôi.
 - D: Nếu họ tìm được lối vào, có một con đường trở vào trong khu vực đó không?
- J: Mê cung? Tôi nghĩ họ đã làm nó thành một mê cung. (Tạm dừng) Tôi nghĩ không nên nói.
 - D: Bạn không nên nói cái gì?
- J: Vâng, những người không bị hủy diệt trong ngôi đền đã tức giân. Vì vây, họ làm nơi này thành rất rất khó khăn. Ho không châm chước cho bất kỳ ai. Những thứ đã bi chôn vùi. Nhưng khi người ta vào đó, ho sẽ tìm thấy một ngôn ngữ hoàn toàn khác chưa từng phát hiện trước đây. Khác với ngôn ngữ ho thường nghĩ đã được dùng, bởi vì chúng tôi có phương thức riêng của mình — đó cũng không phải phương thức riêng do chúng tôi tao ra, mà là cái chúng tôi đã được truyền thu. Thật tốt khi có thể ở trong đền thờ, vì đó là một cách sống khác biệt so với ở bên ngoài đền. Chúng tội có ngôn ngữ riêng của mình. Chúng tôi có kỹ năng riêng của mình. Chúng tôi có những phương thức riêng của mình để làm tất cả mọi thứ. Nhưng nó phải khác đi, bởi vì năng lượng của chúng tôi đã rất khác. Và cũng giống như ở Atlantis, đó là để chúng tôi học tập nhiều thêm. Chúng tôi đã phải xây dựng đền thờ, bởi vì với những cuộc thảo luân của chúng tôi cùng sự thần thánh và những gì chúng tôi đang cố gắng học ở đây, chúng tôi cầu xin mình có thể tiếp tục day. Nhưng sư thần thánh nói, "Ho sẽ không học." Chúng tôi nói, "Bạn phải cho chúng tôi một cơ hội." Sự thần thánh đáp, "Được rồi, ở đây." Đó là những gì nó đã làm. Và nó nói, "Nhưng bạn phải hoàn toàn tách biệt, hoàn toàn khác biệt, hoàn toàn..." Vì vậy, khi người khám phá đi vào trong đó, họ sẽ không hiểu những gì ho tìm thấy. Tôi thâm chí không biết có phải là chữ tương hình hay không...
 - D: Những thứ chạm khắc?
- J: Vâng, vâng. Tôi thậm chí không biết họ có hiểu được chúng không. Họ sẽ rất ngạc nhiên. Tôi chỉ thắc mắc liệu họ rốt cuộc có được phép bước vào đó không. Nhưng tôi đoán, với những điều đang đến, những điều sắp tới... (nhẹ nhàng) có lẽ. Họ sẽ rất bối rối. (Cười)
 - D: Bạn thấy, lối vào dưới móng có khó tìm không?

Lý do tôi cố gắng theo đuổi vấn đề này để nhận được nhiều chi tiết hơn, là vì tôi đã có buổi nói chuyện với một người bạn về chủ đề này chỉ một tuần trước hoặc hơn. Cô ấy đang làm việc cùng các nhà điều tra ở Ai Cập với tư cách một nhà tâm linh, để cố khám phá những đường hầm ẩn giấu. Cô đã xuống và vào trong phần dưới móng, giữa Nhân sư và kim tự tháp. Cô ấy đang lên kế hoạch trở lại để điều tra thêm.

- J: Nó ẩn giấu khỏi mắt người. Rất hiển nhiên. Khôn ngoan mạnh mẽ, tôi nghĩ nếu đến đó, tôi chỉ có thể nói, "Bắt đầu đào ở đây, cậu trai." Nó rất sâu. Người xây dựng dùng mọi biện pháp khiến mọi thứ trở nên thật phức tạp, nhưng không phải không thể vào. Người xây dựng hiểu được logic thời đại này, bởi vậy, bọn họ gậy ông đập lưng ông. (cười thầm) Cho nên nếu muốn khai quật thông qua logic, sẽ chỉ đi càng xa ra. (cô cảm thấy thật buồn cười)
 - D: Nhưng khi xuống dưới đó, họ sẽ tìm thấy một mê cung.
- J: Nó sẽ làm chậm chân họ lại, bởi vì có rất nhiều ngõ cụt khác nhau. Và có rất nhiều khu vực giữa chỗ móng và lưng.
 - D: Nhưng chỉ những người thích hợp mới có thể tìm ra nó, phải không?
- J: À, họ là những người đã hỏi. Họ đã yêu cầu có thể mang điều đó vào trong hiện tại, bởi vì sẽ mất rất nhiều thời gian để hiểu nó. Nó có thể không gây sốc cho họ, bởi vì những hình ảnh sẽ cho thấy cơ thể có thể chữa lành chính nó. Nhưng họ sẽ không hiểu.

Sau đó tôi hỏi những câu hỏi mà Jane muốn tìm hiểu. Đây là mục đích thực sự cho phiên làm việc. Tôi sẽ chỉ ghi ra những nhận xét liên quan đến câu chuyện. Phần còn lại có lẽ không thích hợp.

Tôi hỏi tiềm thức làm thế nào cuộc sống ở Ai Cập liên quan đến những sự kiện trong cuộc đời hiện tại của cô ấy.

J: Trải nghiệm lớn là nhận ra rằng ngôi đền phá hủy không phải tại cô ấy. Vấn đề ở vai cũng vây. Cô ấy đã mang rất nhiều những thứ đó vào trong cuộc đời này.

Bây giờ chúng ta biết sự khó chịu có thể được lấy đi, bởi vì chúng ta đã tìm ra nguồn gốc của vấn đề.

- J: Những gì cô ấy cần hiểu là sự thần thánh, vâng, có thể kiểm soát được. Và thỉnh thoảng khi chúng ta đi vào vật lý, chúng ta nghĩ mình chỉ đang cố gắng thử gì đó, nhưng không phải vây. Cô ấy nghĩ mình là nguyên nhân khiến ngôi đền bị phá hủy.
 - D: Cô ấy không có liên quan gì đến chuyện đó, nhưng cô ấy bị ném đá.
- J: Đó là thời điểm cho mọi người thấy không phải là vàng đã chữa trị. Nhưng sự thần thánh đã biết, và cô ấy đã được cho thấy mình sẽ bị ném đá vì điều này. Bây giờ tại sao cô ấy lại quên điều đó? Ô! Cô ấy quên vì nó thật khủng khiếp. Điều đó hợp lý. Nhưng đó là thời điểm ý thức thay đổi. Mọi người cần làm thay đổi đó. Ngoại trừ đó là một bước đi xuống lớn lao. Có hàng ngàn người tham gia khi cô bị ném đá, đó là một bi kịch lớn.
- D: Vâng, nó đã như vậy, vì nhiều khả năng và việc vận dụng năng lượng đã bị thất lạc vào thời điểm đó.
- J: Và đó là lý do tại sao cô ấy đã giành được đặc ân để mang lại điều đó trong cuộc đời này.

D: Đây là lý do cô ấy bước vào cuộc đời này với rất nhiều năng lượng, cô ấy phải ở trong bệnh viện khi còn nhỏ. Để học cách đồng hóa năng lượng, để cơ thể có thể xử lý nó?

Khi còn là một đứa trẻ sơ sinh, Jane đã phải ở lại bệnh viện trong nhiều tháng vì những triệu chứng bất thường mà các bác sĩ không bao giờ hiểu được. Rõ ràng đó là một thời kỳ đồng hoá để cơ thể có thể thích ứng với năng lượng cao mà cô ấy mang từ kiếp sống Ai Cập đến kiếp sống này. Nhưng điều này bây giờ cũng đã được truy nguyên từ cuộc đời ở Atlantis trước đó khi việc sử dụng các năng lượng này là phổ biến.

J: Sự thần thánh đã làm việc với con người để họ có những kinh nghiệm vượt-khỏibình-thường. Đó là tự nhiên. Quay trở lại thời kỳ Atlantis, nếu bạn không có năng lượng, thì tức là có điều gì đó không đúng đã xảy ra với bạn. Đó là một chuyện tự nhiên. Và những gì chúng tôi sau đó đã làm với nó ở Atlantis... chúng tôi bước vào tiêu cực. Rồi sau nhiều năm đi sâu, sâu hơn, sâu hơn, sâu hơn, vào tiêu cực, bây giờ chúng tôi đã học được chỗ mà sự tiêu cực của mình sẽ đưa chúng tôi đến.

Jane đã được phép nhớ lại tri thức này để có thể dùng nó chữa trị trong kiếp sống hiện tại của mình. Năng lực có sẵn, chúng chưa bao giờ thực sự mất đi. Chúng đã chờ đợi trong trạng thái ngủ đông cho đến khi cô ấy đầu thai vào một cuộc đời mà cô ấy có thể sử dụng chúng. Sự hiểu biết về cách sử dụng những khả năng này sẽ xuất hiện trên bề mặt tâm trí ý thức của cô, và việc sử dụng những năng lượng này cho công việc chữa trị của cô sẽ trở nên rất dễ dàng và tự nhiên.

J: Họ đã xây dựng Nhân sư cho cô ấy, bởi vì họ yêu những gì cô ấy đã làm. Nhưng họ cũng sợ nó, đó là lý do họ chôn những bí mật sâu ở bên dưới, vì họ cảm thấy cô ấy là người duy nhất biết được điều đó. Khi cô qua đời, đền thờ bị hủy gây ra một sự sợ hãi to lớn, và họ chôn những thứ đó thật sâu. Họ đã xây tượng Nhân sư để tôn vinh cô, cũng hy vọng sẽ xoa dịu cô để cô không làm hại người dân nữa.

Người dân phải rất kinh hãi khi thấy ngôi đền bị phá hủy hoàn toàn và phân rã thành đống bụi nguyên tử. Dễ nhận thấy cách các sự kiện phi tự nhiên có thể tạo ra các truyền thuyết, tượng đài và thần tượng để biểu trưng cho những gì xảy ra. Trong những năm sau đó, con người không có đầy đủ chi tiết về các sự kiện (vì các nhân tố phi tự nhiên của chúng), và những lời giải thích khác có thể được những người cầm quyền đưa ra — Đặc biệt nếu họ muốn làm bất tín nhiệm các sự kiện nguyên bản. Đây là vai trò mà nhiều vị lãnh đạo và giáo sĩ đã làm trong suốt lịch sử, cũng là lý do tại sao phần lớn lịch sử Trái Đất của chúng ta (đặc biệt là thời cổ đại) đã bị thất lạc. Một phần công việc của tôi là đưa những đoạn lịch sử này trở lại thời đại chúng ta.

* * *

Có một sự kỳ lạ và khá bất thường cho phiên làm việc này. Chúng tôi ở thành phố Kansas, Missouri, tham dự Hội nghị Giáo hội Thống nhất. Con gái tôi, Nancy và các con của nó đã ở khách sạn nơi hội nghị được tổ chức, bán sách của tôi tại một gian hàng. Khi hội nghị kết thúc, chúng tôi quay trở về Huntsville, lấy điểm dừng chân là nhà con gái Julia của tôi ở Lamar. Khi chúng tôi đang cố gắng tìm đúng đường để dẫn chúng tôi

tới xa lô ra khỏi thành phố, chúng tôi bi lạc và đi xuống một con đường không quen thuộc. Chúng tôi đi qua một ngôi đền Tam Điểm khổng lồ. Tôi đã hoàn toàn kinh ngạc khi thấy hai bức tương rất lớn, mỗi cái ở một bên lối vào tòa nhà. Đó là hai bức tương nhân sư đang nằm — chúng có một khuôn mặt nữ cùng một cái khăn trùm bất thường phủ quanh đầu rũ xuống nửa lưng, qua vai và xuống đến cổ tay. Cả hai bức tương đều giống nhau. Tôi sửng sốt và bắt đầu nói với Nancy về sư trùng hợp trong buổi hồi quy vừa hoàn thành. Chúng tôi lái xe qua vài khối nhà trước khi tôi bảo Nancy quay xe trở lai. Tôi muốn ra ngoài nhìn các bức tương gần hơn, cũng muốn chup vài bức ảnh. Chúng tôi lái trở lại và đỗ xe. Tôi ra ngoài đi vòng khắp mặt tiền đền, chụp ảnh các bức tương từ mọi góc đô. Tôi muốn có bằng chứng trực quan và một cái gì đó đáng kể mà tôi có thể trình trong cuốn sách, cũng để hỗ trơ nghiên cứu của mình. Tôi tư hỏi tai sao hội Tam Điểm thành phố Kansas lai có biểu tương nhân sư này. Nó chắc chắn khởi phát từ phiên bản truyền thống ở Ai Cập. Tôi biết tôi sẽ phải nghiên cứu bối cảnh của biểu tương này. Hiện tai tôi cũng biết hồi quy có vài nền tảng trên thực tế, và tôi nên viết về nó. Ai biết tôi có thể khám phá ra điều gì? Tôi cũng biết việc chúng tôi đi "sai" đường cũng không phải là sai.

* * *

Kể từ khi có buổi hồi quy này, tôi đã cố gắng nghiên cứu tìm kiếm vài bằng chứng cho thấy một nhân sư nữ thực sự từng tồn tại, nhưng đều vô ích. Tôi đã tìm thấy tư liệu nói rằng một nhân sư khổng lồ thứ hai được cho là đã tồn tại ở phía đối diện của sông Nile, nhưng tôi cũng không thể tìm thấy bất kỳ điều gì khác về nó. Tôi được cho biết có rất nhiều nhân sư ở Ai Cập và một số có khuôn mặt phụ nữ, nhưng thường được mô tả với một đôi cánh. Một trang web cho biết, "Nhân sư Ai Cập hiếm khi được miêu tả là nữ. Trong trường hợp này, nó tượng trưng cho nữ thần Isis và/hoặc hoàng hậu trị vì." Trang web này cũng cho biết, trong thời cổ đại, một ngôi đền Mặt trời từng tọa lạc phía trước Nhân sư lớn để nhận lễ vật dâng lên Mặt Trời. (Một lần nữa tham chiếu đến việc vàng đại diên cho Mặt Trời)

Cũng còn rất nhiều kim tự tháp kích cỡ khác nhau ở Ai Cập. Nhân sư chính và kim tự tháp gần Cairo là những cái mà chúng ta quen thuộc nhất.

Nếu đã không thể tìm hiểu thêm gì về nhân sư cổ đại, tôi quyết định tìm hiểu lý do tại sao hội Tam Điểm ở thành phố Kansas lại đặt tượng nhân sư nữ ở lối vào đền của họ. Tôi đã gặp những kết quả đáng ngạc nhiên. Công trình tuyệt mỹ này là Đền Scottish Rite tọa lạc ở 1330 Linwood Blvd. thành phố Kansas, bang Missouri. Nó được xây dựng vào năm 1928, Jorgen C. Dreyer là kiến trúc sư và người điều khắc tượng nhân sư. Cuối cùng tôi đã có thể liên lạc với một người có thẩm quyền tại đền và ông ta bối rối bởi câu hỏi của tôi, "Tại sao các nhân sư ở lối vào của tòa nhà lại có khuôn mặt nữ?" Ông ta nói chưa ai từng hỏi câu hỏi này trước đây. Ông nói họ đi qua những bức tượng này mỗi sáng làm việc và chưa từng thắc mắc về nó. Nhưng, vâng, tại sao một trụ sở hội Tam Điểm, một tổ chức định hướng nam tính, lại đặt tượng nữ ở lối vào của họ? Ông nói tòa nhà và bức tượng được coi là một bản sao y khuôn của trụ sở chính Scottish Rite ở Washington, DC. Nó được xây dựng vào cuối những năm 1800 trong thời Napoleon, khi kiến trúc Ai Câp ảnh hưởng manh đến các tòa nhà ở Mỹ.

Tôi đã lên mạng tìm thêm thông tin về tòa nhà này ở Washington, cái mà được xây trước cái ở thành phố Kansas, nhưng bí ẩn lại càng sâu sắc hơn. Chúng được coi là bản sao y khuôn của nhau. Kiến trúc tòa nhà thì giống, nhưng bức tượng thì không. Nhân sư hai bên bậc thang ở Washington là nam giới. Chúng không giống nhau, một mở mắt và một nhắm mắt. Chúng được cho là đại diện cho Trí tuệ và Sức Mạnh.

Tôi đã cố tìm thêm thông tin về nhà điêu khắc Jorgen C. Dreyer, để khám phá lý do ông khắc các bức tượng nhân sư nữ. Có thông tin về ông và tòa nhà, nhưng không phải về động cơ của ông. Từ trang web của thư viện thành phố Kansas: "Các nhân sư đền Scottish Rite được hoàn thành vào năm 1928 và nặng khoảng 20.000 pounds mỗi con. Mỗi cái đầu nữ đặt trên thân sư tử có các chi tiết điểu sư mang một huy hiệu tượng trưng cho phẩm cấp Tam Điểm." Tôi cố gắng tìm hiểu thêm bằng cách nghiên cứu báo chí về ngày hiến dâng tòa nhà năm 1928. Tôi nghĩ có thể có một thông tin đề cập đến lý do mà các pho tượng được thiết kế theo kiểu này. Nhưng lại không gặp may mắn. Kansas City Star không cho phép mọi người xem kho lưu trữ của họ nữa. Họ làm thế nào có thể mong đợi người dân nghiên cứu nếu chúng ta không có quyền xem các tập báo cũ?

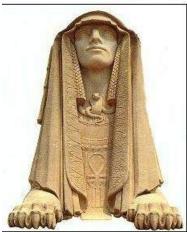
Tôi cũng không gặp may trong việc tìm hiểu đề tài "Người Mèo", ngoài việc biết rằng mèo đã được tôn trọng và tôn thờ ở Ai Cập.

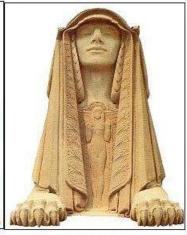
Vì vậy, tôi quyết định đưa nó vào cuốn sách này —— dù tôi không thích để lại kết thúc đầu voi đuôi chuột. Có lẽ ai đó ngoài kia có câu trả lời và có thể chia sẻ chúng với tôi.

Hai nhân sư nữ ở lối vào Đền Scottish Rite, thành phố Kansas, Missouri

Sức Mạnh Trí Tuệ Hai nhân sư nam ở trụ sở chính Đền Scottish Rite, Washington, D.C

Chương 4: Nữ Thần Isis

Phiên làm việc này được thực hiện trong khi tôi ở Las Vegas bang Nevada để phát biểu tại một hội thảo vào tháng 4 năm 2002. Ingrid là một phụ nữ nhỏ nhắn ở độ tuổi năm mươi, đã lớn lên ở Nam Phi. Cô ấy nói tiếng Anh giọng địa phương, nhưng tôi đã quen với nó trong suốt phiên làm việc. Giọng địa phương luôn gây cho tôi những vấn đề, tôi phải lắng nghe rất kỹ lưỡng. Đôi khi thân chủ sẽ không vào sâu được nếu tiếng Anh là ngôn ngữ thứ hai của họ, nhưng trong trường hợp của Ingrid, điều này dường như không tạo ra sự khác biệt. Cô vào sâu nhanh. Tôi thậm chí còn không có cơ hội hỏi cô ấy ở đâu khi cô đi xuống từ đám mây. Cô bắt đầu với một sự bùng nổ cảm xúc. Tôi phải nhanh chóng bật micro lên.

I: Tôi đến đây để làm ra hòa bình! Những người khác không hiểu phương thức của chúng tôi. Họ chiến đấu quá nhiều. Họ hủy diệt quá nhiều. Chúng tôi đã cố gắng mang lại sự cân bằng, nhưng họ không hề hiểu.

Cô ấy rơi nước mắt rất kích động. Tôi tự hỏi điều gì đã gây ra sự bùng phát này. Có phải nó liên quan đến một tiền kiếp, hay là cái gì đó mà Ingrid đã kiềm nén trong một thời gian dài?

- I: Tôi không muốn đến đây, là các bậc trưởng lão buộc tôi phải đến đây, bởi vì hành tinh này cần sự thay đổi. Và tôi đã đến. (Khóc)
 - D: Bạn đã ở trên Trái Đất trong một thời gian dài?
- I: Tôi đã ở đây 36 000 năm trước, trong thời đại Memphis. (Những lời của cô ấy rất khó hiểu vì cô ấy đang thổn thức) Tôi đến từ Sirius để cải thiện sự hủy diệt trên hành tinh này.

Tôi không thể chỉ đạo, nhưng phải cho phép thân chủ kể lại câu chuyện của họ. Có phải cô ấy đang đề câp đến sư hủy diệt của Atlantis?

- D: Bạn có sống ở thời điểm hủy diệt không?
- I: Tôi đã đến sau sự hủy diệt. Để giúp đỡ con người. Chủng tộc từng ở trên Trái Đất. Cảm xúc giảm xuống. Cô ấy nói chuyện dễ hiểu hơn.
- I: Những người sống sót. Dạy họ những phương thức mới. Dạy họ yêu thương. Dạy họ sự hòa hợp. Dạy họ sự nhất thể.
 - D: Những người khác có đi cùng bạn không?
- I: Một vài người trong chúng tôi đến bằng tàu vũ trụ. Chúng tôi đã hạ cánh ở nơi mà bạn biết là Ai Cập. Một số người sống sót đã ở đó, vì đó là một phần của Atlantis. Đại bộ phận của Atlantis nằm dưới đại dương. Nhiều vùng đất mới xuất hiện. Ai Cập là một phần của Atlantis.

Cách phát âm của cô rất thận trọng, như thể tên những quốc gia này xa lạ và khó phát âm.

- I: Một số người sống sót đã ở Ai Cập. Còn có những người khác ở trên các hòn đảo nhỏ —— sau một thời gian họ chuyển sang chỗ cao khác.
 - D: Nhưng bạn đã sống ở nơi mà bạn gọi là "Sirius"?
- I: Vâng. Chúng tôi là một chủng tộc phát triển rất cao —— về tần số hoặc mức năng lượng. Chúng tôi ăn ánh sáng. Chúng tôi không ăn những thứ vật lý như các bạn trên hành tinh này.
 - D: Bạn nói là người khác kêu bạn đến?
- I: Trên hành tinh chúng tôi có một hội đồng trưởng lão giám sát rất nhiều vũ trụ. Họ chịu trách nhiệm về sinh mệnh và cho sự sáng tạo. Họ tạo ra nhiều chủng loài và nhiều hành tinh. Đây là công việc của họ.

Tuyên bố về tạo hóa của chủng loài chúng ta không làm tôi ngạc nhiên, bởi tôi đã nhận được thông tin đồng dạng thông qua nhiều thân chủ. Kết quả chính là những cuốn sách của tôi — Keepers of the Garden và The Custodians có bao hàm tài liệu chi tiết.

- D: Họ có phải làm một chuyến đi vật lý đến các hành tinh để thực hiện việc này hay không?
- I: Họ không nhất thiết phải đi theo cách vật lý, nhưng đôi khi họ làm thế. Khi họ tái lập trình các thứ. Khi họ tái cấu trúc lại các thứ. Khi họ làm lại những chủng loài mà hoàn toàn —— chúng ta có thể nói gì —— đã lạc lối. Khi tần số và tầng thứ năng lượng không hữu ích cho hòa bình và hài hòa.
- D: Ban đầu bạn đã tạo ra các động vật ở đó và đưa chúng đến hành tinh theo cách vât lý?
- I: Chúng không được mang đến hành tinh theo cách vật lý. Chúng tôi đã thiết kế chúng ở nơi mà chúng tôi đã ở, sau đó thể vật lý đến đây để tiếp sức sống cho chúng. Với vật chất của bất kỳ tần số nào mà Trái Đất có; những năng lượng và tần số của hành tinh này.
 - D: Vậy bạn cũng đã đi đến nhiều hành tinh khác?
- I: (gián đoạn) Ö, vâng! Chúng tôi thuộc về không chỉ ở hành tinh này, mà còn nhiều, nhiều hành tinh nữa. Bởi vì chúng tôi là những người gác cổng của hành tinh này, và của nhiều, nhiều hành tinh nữa. Chúng tôi quan tâm đến những gì đang xảy ra ở đây. Bạn thấy không? (Cô ấy trở nên kích động trở lại) Sự hủy diệt đang diễn ra này. (thổn thức) Chúng tôi đã cho họ tự do ý chí, nhưng là để trải nghiệm tình yêu, chứ không phải là bất hòa và hủy diệt. Họ đã lạc lối.
 - D: Nhưng bạn nói bạn không muốn đến. Tại sao họ gửi bạn đến?
- I: (Cô ấy bình tĩnh lại) Họ đã gửi tôi đến lần đầu tiên sau đại hồng thủy Atlantis để giúp đỡ các chủng loài. Có những người khác đi cùng tôi. Có rất nhiều người trong chúng tôi. Khi các chủng loài đã có thể tự túc, chúng tôi đã rời đi.
 - D: Bạn có cơ thể vật lý vào thời gian đó không?

- I: Chúng tôi phải thay đổi cấu trúc để phù hợp với tầng thứ cơ bản của các chủng loài Trái Đất. Vì vậy, chúng tôi đã lấy cơ thể vật lý để —— tôi có thể nói gì? —— phù hợp hơn với tầng thứ cấu trúc, năng lượng và tần số của hành tinh này. Và nó rất thấp, chúng tôi sẽ gọi nó là "rất cơ bản". Hệ sao mà bạn gọi là "Sirius", ngôi sao sáng nhất mà bạn nhìn thấy trên thiên đường, đó là nơi xuất xứ của chúng tôi.
 - D: Bạn trông như thế nào trong hình thể ban đầu của mình tại thời điểm đó?
- I: Chúng tôi hiện tại là thân thể ánh sáng. Chỉ là tần số năng lượng. Bạn thấy chúng tôi như là ánh sáng. Bạn thấy chúng tôi không thật sự là một hình thể vật lý, mà chỉ là sinh mệnh ánh sáng.
- D: Thế thì bạn đang sống trên một trong những cơ thể quay quanh Sirius? Đó có phải là ý bạn không?
 - I: Chúng tôi sống ở Sirius.
- D: Nhưng tôi nghĩ về một ngôi sao giống như Mặt Trời của chúng ta. Sẽ rất nóng và sáng.
- I: Nó không chỉ sáng. Nó sáng rực rỡ. Nhưng tần số và năng lượng của chúng tôi đều liên kết với hệ thống đó. Giống như cơ thể bạn đang gắn kết với hệ thống Trái Đất, chúng tôi cũng như thế —— với hệ thống của chúng tôi. Tần số của chúng tôi cộng hưởng với ngôi sao mà bạn gọi là "Sirius".
- D: Bạn là một năng lượng mà là một phần của mặt trời đó, như chúng ta gọi nó? (Vâng) Đó là những gì tôi đang cố gắng làm rõ. Bạn nói có một hội đồng ở đó. Họ cũng thuộc về ngôi sao đó?
- I: Họ thuộc về nơi đó, và họ cũng thuộc trong cái mà bạn gọi là "mặt trời trung tâm". Chúng tôi liên tục liên lạc với cái bạn sẽ gọi là "Các Chúa Ngôn Từ".

Tôi không thể hiểu được điều này. Tôi nghĩ cô ấy đang nói các Luật, nhưng cô đã sửa lại tôi và nói đó là "Các Chúa Ngôn Từ".

- I: Các Chúa Ngôn Từ của Vũ trụ, hoặc như bạn gọi là "Ngôi Lời". Và như chúng ta có thể gọi là "Vũ Trụ", hay "các Chúa của mặt trời trung tâm", hoặc những sinh vật cao hơn, hoặc những sinh mệnh ánh sáng của mặt trời trung tâm. Đó là một phần của cái mà bạn gọi là "Thượng Đế" hay Nữ Thượng Đế, hoặc nơi mà ánh sáng của chúng ta khởi nguồn từ đó.
- D: Tôi đã nghe nói về hội đồng, nhưng tôi chưa từng chắc chắn về nơi họ ở. Nhưng đây là những người chăm lo cho tất cả các hành tinh?
 - I: Trong toàn bộ Vũ Trụ.
 - D: Họ làm ra tất cả các quy tắc và quy định.
- I: Vâng. Có rất nhiều luật, nhưng họ không kiểm soát luật. Họ chính là những luật lệ được tạo ra từ tình yêu. Họ chính là những luật lệ hoạt động với tự do, và với tình yêu.

- D: Bạn có luôn là một sinh mệnh năng lượng không, hay bạn đã có những cuộc sống khác?
- I: Tôi có khả năng đúc khuôn tần số năng lượng. Đôi khi tôi phải có một hình thể vật lý để nâng cao tần số rung động của các tầng thứ năng lượng. Không chỉ trên hành tinh của bạn, mà đôi khi trên các hành tinh khác nữa.
- D: Nhưng vào thời điểm đó khi người ta lần đầu tiên bảo bạn đến, hội đồng đã biết chuyện gì sẽ xảy ra với Atlantis?
- I: Hội đồng đợi trận động đất ở Atlantis xảy ra. Đó chỉ là vấn đề thời gian. Đã quá muộn để cứu lấy Atlantis. Nhưng họ cần giúp đỡ hành tinh, những người sống sót, hệ sinh thái, và các dang sống khác. Hỗ trơ và giúp sống sót.
 - D: Bởi lúc đó đã có nhiều hỗn loạn.
- I: Ö, đúng vậy. Quá nhiều. Quá sức nhiều. Trục quay chẳng hạn, bạn có thể tưởng tượng ra những vấn đề và sự hủy diệt với một cái gì đó hoàn toàn bị chênh.
 - D: Vậy công việc của bạn là đáp xuống Ai Cập và giúp những người sống sót ở đó.
- I: Vâng, tôi sống ở đó một thời gian lâu, rất lâu. Từ thời điểm tôi vừa đến, từ lúc lấy một thân thể Trái Đất, để có thể là một phần của tần số này. Và thân thể Trái Đất này ở dạng vật lý ít nhất sáu trăm năm. Hầu hết chúng tôi đã sống trong khoảng thời gian đó, cho đến khi mọi người trở nên tự túc hơn. Rồi chúng tôi rời đi.
 - D: Vậy bạn đã sống với họ suốt thời gian đó, với thân thể vật lý mà bạn đã tạo ra.
- I: Vâng. Một số người trong chúng tôi đã thông hôn với các chủng loài Trái Đất để cho họ một sinh mệnh cao hơn để trợ giúp khi chúng tôi rời đi.
 - D: Người dân có biết các bạn là khác biệt không?
- I: Õ, biết. Họ gọi chúng tôi là "chư thần", bởi vì họ biết chúng tôi. Đây là lý do tôi được biết đến như là Isis, nữ thần. Tôi là phụ nữ, Isis, nữ thần. Tôi dùng thân thể nữ. Và tên tôi thì không phải là Isis như bạn biết. Họ đã thay đổi nó một chút. Tôi là Ezi (phát âm). Đó là tên nguyên bản. Ezi, mà bây giờ bạn gọi là Isis. Chúng tôi đã giúp đỡ con người. Chúng tôi làm họ hiểu tất cả về sinh thái. Chúng tôi dạy họ về các loại thảo mộc cũng như các phương pháp chữa bệnh khác nhau. Chúng tôi dạy họ cách để nâng cao tần số, dạy họ về tính nhất thể. Chúng tôi cũng dạy họ về những gì bạn gọi là "Thượng Đế". Những gì chúng tôi biết về tạo hóa. Chúng tôi đã dạy họ về Ngài. Chúng tôi đã dạy họ về cách yêu thương nhau, tôn trọng lẫn nhau, tôn trọng không gian của nhau và tôn trọng mọi sự sống. Rằng tất cả mọi thứ là đều một phần của nhất thể. Rằng không có sự tách biệt.
 - D: Tôi nghĩ sau sự hủy diệt, họ đã sẵn sàng để nghe điều này.
- I: Ö, họ rất, rất sẵn sàng. Họ đã sẵn sàng quay đầu. Họ đã thực sự sẵn sàng thay đổi.
 - D: Bạn cũng đã dạy họ cách xây dựng kiến trúc?

- I: Ö, vâng. Kim tự tháp cổ xưa, thân ái của tôi. Hơn mười hai ngàn năm tuổi. Chúng là cổ đại, cổ đại, cổ đại. Nhiều hơn bạn có thể nghĩ đến. Nó đã được thực hiện với một hình thể năng lượng ánh sáng. Những khối đá lớn mà bạn nhìn thấy được làm bằng năng lượng ánh sáng.
- D: Những người từ Sirius các bạn đã làm việc đó, hay bạn đã dạy những người khác cách làm?
- I: Chúng tôi đã có một phần trách nhiệm. Nhưng một số chủng loài mà chúng tôi tạo ra bằng cách thông hôn cũng cộng hưởng với một số tần số của chúng tôi. Và họ cũng có thể làm việc với năng lượng ánh sáng, dịch chuyển được hầu hết những tảng đá và cấu trúc khổng lồ. Thiết kế mọi thứ một cách chính xác và phù hợp với những gì chúng tôi đã lên kế hoạch, để chúng liên kết với hành tinh và liên kết với Sirius, cũng liên kết với việc nhận được những tần số và năng lượng cho bất cứ ai đi vào những ngôi đền lớn này. Chúng thực sự là đền chữa trị, chứ không phải là —— giống như mọi người nghĩ, đền mai táng. Chúng không phải.

Jane cũng nói điều tương tự trong chương ba, "Người Mèo".

D: Tôi chưa bao giờ nghĩ chúng là mộ phần.

I: Chúng không phải nơi người ta đến sau khi họ chết. Chúng là những đền thờ để nâng cao tần số. Để nâng cao năng lượng. Đó là mục đích của chúng. Phần lớn năng lượng không còn mạnh mẽ như trước kia, nhưng có vài tần số còn sót lại. Điều đã xảy ra theo thời gian chính là con người có những thay đổi về năng lượng và rung động. Và họ đã làm hư hỏng phần lớn bản chất ban đầu của những ngôi đền đó. Họ đã làm suy thoái nó.

D: Nhiều năm cũng đã trôi qua. Điều đó sẽ tạo ra sự khác biệt, phải không?

I: Đến một mức độ nhất định. Nhưng nếu con người đi đến đó với ý định thuần túy, thì rung động của họ sẽ cao hơn rất rất nhiều. Và những ngôi đền sẽ vẫn còn như lúc nó đã được kiến tạo ban đầu, và đã có thể giúp đỡ rất rất nhiều người.

D: Nhưng thế giới đã không đi trên con đường đó.

I: Không sai. Họ đã làm cho năng lượng và rung động bị ô uế, tất cả các hình thức sinh mệnh. Họ đã làm ô nhiễm đại dương, đất, sông, mọi thứ. Tất cả mọi thứ. Các đại dương, rừng núi, năng lượng của họ ở khắp mọi nơi. Chúng ta hít thở trong những thứ đó. Nó ở mọi nơi. Khắp mọi nơi. Mọi vật sống đều bị ảnh hưởng.

D: Bạn hiện tại không thể thoát khỏi nó.

I: Không thể, nó ở khắp mọi nơi, ở khắp mọi nơi.

Điều này làm cô ấy buồn trở lại. Tôi phải đổi đề tài.

D: Tôi được cho biết ở Atlantis, người ta có khả năng làm các thứ bằng tâm trí của họ.

I: Họ dùng sai tâm trí của mình. Họ làm việc rất nhiều với tinh thể. Họ sử dụng ánh sáng năng lượng tinh thể để làm nhiều công việc. Họ đã khai mở với cái này, nhưng họ

không biết nhiều như chúng tôi đã biết. Họ không biết nhiều về liệu pháp ánh sáng như họ biết về năng lượng tinh thể mà họ đã làm việc cùng. Họ dùng sai năng lượng tinh thể. Sau hủy diệt, chúng tôi đã cho họ thấy làm theo cách đúng đắn là như thế nào, và làm sạch tâm trí của họ.

- D: Thế còn Nhân sư thì sao? Cũng được xây dựng cùng thời kỳ với các kim tự tháp?
- I: Nhân sư được xây dựng cùng thời kỳ, trong vòng một nghìn năm. Nhân sư được người Atlantis xây dựng nhiều hơn, vì họ đã sử dụng Nhân sư cho một số nơi chôn cất. Bạn sẽ nhận thấy có những căn phòng dưới Nhân sư được sử dụng làm địa điểm chôn cất, hoặc cái bạn cũng sẽ gọi là "ngôi mộ". Đó là mục đích của Nhân sư. Và sư tử là người bảo vệ những ngôi mộ đó. Đó là hệ thống niềm tin Atlantis. Nó mô tả năng lượng sư tử. Sư tử là vua loài thú. Và nó có nghĩa vụ bảo vệ và gầm gừ bất kỳ kẻ trộm mộ nào.
 - D: Họ đã tìm thấy một số căn phòng ẩn bên dưới Nhân sư.
- I: Có rất rất nhiều thứ mà họ vẫn cần tìm. Như Hall of Records Đại sảnh của Ghi chép, nó không phải là bên dưới Nhân sư. Nó nằm dưới kim tự tháp chính. Ngoài ra còn có các đường hầm dưới đó. Rất rất nhiều đường hầm dẫn tới những nơi xa xôi trong lòng hành tinh này. Tới các chủng tộc mà bạn chưa biết đến. Bạn có thể được dẫn dắt từ đường hầm tới những chủng tộc khác trên hành tinh này, sống dưới mặt đất.

Chủ đề về các thành phố dưới lòng đất sẽ được mở rộng trong chương tiếp theo.

- D: Nhưng những người hiện đang phụ trách kim tự tháp không biết đến sự tồn tại của những thứ này?
- I: Họ biết những thứ nhất định nhưng vì hệ thống niềm tin, vì học thuyết tôn giáo mà họ đang có, họ không muốn mọi người biết rằng bản thân từng có những tiền kiếp, rằng mình từng là những dạng sống khác, rằng không phải tôn giáo của họ là cai trị tối cao, rằng có những hình thức tôn sùng khác ngoài hình thức tôn sùng của họ, rằng có nhiều phương tiện khác để đi đến Nguồn hơn là chỉ có phương tiện của họ.
 - D: Họ có biết có những lỗ thông đi xuống mặt đất không?
- I: Ö, họ biết những đường hầm. Họ đã đóng lại một số. Có một số được mở. Nhưng họ sợ việc đưa nó ra ánh sáng. Cũng như sợ hãi thứ họ không biết.
- D: Vì vậy họ không để mọi người biết những đường hầm ở đó. (Vâng) Nhưng chúng có thể được truy cập từ bên trong kim tự tháp?
 - I: Chúng chỉ có thể được truy cập từ kim tự tháp lớn.
 - D: Nhưng họ chưa bao giờ khám phá bản thân chúng, vì họ sợ hãi?
- I: Họ rất, rất sợ cái mình không biết. Nếu họ mang nó cho người phương Tây, người phương Tây không phải —— cái bạn gọi là —— "heo". Họ không ngại khám phá. Họ có thể có phương pháp và phương tiện đi qua các đường hầm này mà không bị ngạt thở. Họ sẽ có thể đi qua các đường hầm —— nhưng họ khôn ngoan hơn nên sẽ không làm

- việc đó. Bởi vì các đường hầm rất rất dài, hàng ngàn dặm. Họ không muốn ai biết về chúng. Thứ nhất là vì rủi ro. Và thứ hai là do hệ thống niềm tin.
 - D: Có phải người của bạn chịu trách nhiệm xây dựng những đường hầm này?
- I: Vâng, là chúng tôi. Nó rất đơn giản đối với chúng tôi. Chúng tôi chỉ sử dụng năng lượng ánh sáng, hình thức vận chuyển của chúng tôi cũng rất rất đơn giản. Chúng tôi đi qua ánh sáng.
 - D: Khi thực hiện các đường hầm, các bạn đã sử dụng kỹ xảo của mình?
- I: Chúng tôi không nhất thiết phải sử dụng kỹ xảo. Chúng tôi chỉ tưởng tượng về những gì chúng tôi muốn làm, sau đó tạo ra nó với tâm trí của mình.
 - D: Tại sao bạn làm chúng đi dưới Trái Đất?
- I: Có một chủng loài trên bề mặt muốn trải nghiệm điều đó. Họ là một chủng loài rất tiến hóa. Họ muốn tránh xa sự điên cuồng trên bề mặt, nên họ quyết định giúp Mẹ Trái Đất và đi đến trung tâm để giúp cô. Bởi vì như bạn biết, cô ấy là một sinh mệnh sống. Cho nên, họ là một bộ phận trợ thủ của cô, và một bộ phận trợ lý của cô. Họ làm việc rất chặt chẽ với cô ấy. Ho rất, rất tiến hóa.
 - D: Có người sống bên dưới Trái Đất trước đó không?
 - I: Không, theo hiểu biết của tôi. Việc này xảy ra sau khi chúng tôi đến đây.
 - D: Họ làm các đường hầm và sau đó một số người muốn sống ở đó?
- I: Vâng. Họ có tầng thứ rung động và tần số mà họ không cần mặt trời vật lý giống bạn. Nhưng họ có phương tiện để có được ánh sáng theo nghĩa vật lý.
 - Xem Chương 5, "Thành phố ẩn tàng". Cũng đã đề cập trong Keepers of the Garden.
 - D: Đường hầm đã được xây dựng trước kim tự tháp?
- I: Các đường hầm được xây dựng sau khi các kim tự tháp được tạo ra, bởi vì chúng không được tất cả mọi người biết đến mà chỉ dành cho ít người được chọn.
 - D: Vẫn còn tàn tích của những người sống dưới bề mặt kia?
 - I: Rất nhiều người vẫn còn sống, sống như bạn và tôi.
 - D: Họ có từng thử theo các đường hầm lên bề mặt không?
- I: Ö, có. Họ rất rất tiến hóa. Họ có cách thức và phương tiện để họ thỉnh thoảng lên mặt đất. Họ cũng có cách thức và phương tiện quay trở lại. Rất đơn giản đối với họ. Họ sử dụng các tần số bất đồng cũng như các liệu pháp ánh sáng khác nhau để làm điều đó, bởi vì họ biết trị liệu ánh sáng.
- D: Nghe có vẻ như họ đã tiếp thu những gì bạn đã cố dạy và giữ nó trong sạch. Trong khi những người trên bề mặt đã làm ô nhiễm nó.

- I: Họ đã làm. Họ quyết định giữ sự tinh khiết, để giúp hành tinh tiến hóa khi cô ấy đã sẵn sàng di chuyển và chuyển sang một rung động cao hơn, một tần số cao hơn. Cô ấy hiện đang trong quá trình này.
- D: Ở những nơi khác trên thế giới, có các lỗ thông tiếp cận những người sống dưới lòng đất không?
- I: Theo sự hiểu biết của tôi, trong một số kim tự tháp khác. Tôi thấy Yucatan, các kim tự tháp ở đó. Và tôi nghĩ, còn ở Bolivia. Chúng tôi không gọi nó là Bolivia, như bạn biết hiện tại. Đó là một cái tên khác.
- D: Những người khác đã làm những lỗ thông này để họ có thể truy cập vào cùng một nơi.
- I: Đó là cùng một chủng tộc chúng tôi đã tạo ra mà đến đó, bởi vì vận chuyển rất dễ dàng. Chúng tôi vận chuyển thông qua năng lượng ánh sáng và các tần số ánh sáng. Bất cứ nơi nào có người cần giúp đỡ, chúng tôi đều đến đó. Các kim tự tháp được xây dựng ở đó để dạy cho họ những phương thức cao hơn, đồng thời chúng tôi cũng tạo ra các đường hầm này, cũng như một số người trong chúng tôi cần đi cùng với họ. Làm việc chặt chẽ với Mẹ Thần Thánh. Để giúp cô trong quá trình tiến hóa của mình.
- D: Bạn nói bạn đã sống ở Ai Cập trong sáu trăm năm. Có phải sau này bạn được biết đến như nữ tư tế Isis —— và bạn nói bạn đã phát âm nó theo một cách khác —— trong suốt cả thời gian?
- I: Vâng. Tôi được mọi người biết đến rộng rãi trên thế giới. Tôi được biết đến khắp hành tinh này. Và tôi cũng được biết đến ở nhiều lĩnh vực khác.
 - D: Nhưng bạn không có chủ tâm muốn được thờ phụng, đúng không?
- I: Thật vô nghĩa nếu họ tôn thờ tôi bởi tôi là ai đó, bởi sức mạnh tôi có, bởi những tần số và năng lượng tôi mang theo. Họ xem tôi là một người có thể giúp đỡ và hỗ trợ họ. Nó không phải là hình thức thờ cúng, mà là một hình thức tôn trọng.
- D: Vậy sau sáu trăm năm, họ đã phát triển đến ngưỡng mà bạn nghĩ bạn có thể rời đi?
- I: Chúng tôi đã tạo ra đủ các loài bằng cách thông hôn để có tần số đó và mức năng lượng đó, để hỗ trợ cho giống loài và cả hệ sinh thái ở thời điểm đó. Để mang lại sự cân bằng trên hành tinh này. Vì vậy sau sáu trăm năm, nhiều người mà đã đến bằng hình thể nguyên bản trong chúng tôi rời đi. Chúng tôi để lại những giống lai được tạo ra từ chúng tôi để thực hiện công việc.
 - D: Lúc đó bạn đã trở về Sirius?
 - I: Vâng, chúng tôi rời thân thể vật lý và trở lại Sirius, lấy lại hình thể cũ của mình.
 - D: Nếu đã về lại nhà, tại sao hiện tại bạn quyết định trở lại Trái Đất?
- I: Lần này chúng tôi quyết định rằng nên có nhiều người trong chúng tôi ở đây. Và có rất nhiều người trong chúng tôi ở đây để làm tốt những gì đã được thực hiện trong thời đai Atlantis. Và lần này để tránh đai hồng thủy. Vì chúng tôi thấy thời gian này càng

ngày càng có nhiều người thức tỉnh, có thể có gì đó sẽ xảy ra, bởi vì như bạn nói, khoản nợ đó phải được ném vào thùng rác của bạn. Vì vậy, đây là chuyện chúng tôi đang làm. Chúng tôi đang thanh lý nợ. Tái tạo bề mặt tất cả sự tiêu cực để làm sạch không khí. Như thế mọi thứ có thể trở nên cân bằng, hài hòa và hòa bình hơn. Vẫn sẽ có vấn đề. Về mặt địa chất địa lý, sẽ có những vấn đề với các chủng tộc nhân loại mà đang chiến đấu với nhau. Nhưng bạn không được căng thẳng quá mức hay tức giận bởi nó. Hãy ở trong vùng đất tình yêu của bạn. Tin rằng tất cả đều theo trật tự thần thánh, cũng tin rằng, tất cả sẽ tốt đẹp. Và tất cả sẽ tốt. Nó sẽ không tồi tệ như Atlantis. Đây là lý do tại sao nhiều người trong số những người ở Atlantis đã trở lại vào thời điểm này, để làm tốt những sai lầm mà họ đã gây ra khi đó.

- D: Khi bạn trở về Sirius sau thời gian ở Ai Cập, bạn đã ở lại đó cho đến hóa thân hiện tại?
 - I: Vâng. Đây là hóa thân đầu tiên của tôi tính từ thời điểm đó.
 - D: Nhưng lần này bạn đã trở lại bằng một sự ra đời tự nhiên?
- I: Vâng. Nhưng nó đủ cho tần số và năng lượng ở trong thể vật lý đó. Nó là một phần rất nhỏ của bản thân tôi. Sau khi Ingrid sẵn sàng chấp nhận bản chất của tôi, tôi đi sâu vào cơ thể vật lý nhiều hơn và hợp nhập với cơ thể này.
- D: Tại sao bạn quyết định làm theo cách đó chứ không phải lại tự tạo ra một thân thể lần nữa?
- I: Làm theo cách này tốt hơn, bởi hành tinh của bạn có các mức rung động và tần số khác nhau. Sau đại hồng thủy, việc đó dễ hơn rất nhiều, bởi vì họ đang tìm kiếm câu trả lời. Họ đang tìm kiếm các vị thần. Và chúng tôi đến như những vị thần.
 - D: Vậy hiện tại đi vào cơ thể của một đứa trẻ thì dễ hơn.
- I: Đến vào thời đại của tần số này dễ dàng hơn, vì không xảy ra đại hồng thủy. Đó là một hình thức khác, và một hình thức khác của sự kiện đang diễn ra. Đây không phải là sau đại hồng thủy, mà là thử ngăn chặn đại hồng thủy.
 - D: Tôi thấy. Tôi nghĩ làm theo cách này sẽ khó khăn và hạn chế hơn cho bạn.
- I: Đây là lý do một khía cạnh rất nhỏ của bản thân tôi đã đến bằng cách được sinh ra. Nhiều lần khi còn nhỏ, tôi nhìn những ngôi sao và bảo họ đưa tôi về nhà. Tôi không thể hiểu con người. Tôi không thể hiểu được những người đang đau khổ. Khi tôi nhìn thấy những đứa trẻ ăn xin ở Châu Phi, tôi đã khóc.
- D: Nhưng nếu theo cách khác thì bạn sẽ có nhiều sức mạnh và khả năng hơn. Chắc chắn phải cảm thấy rất bức bối vì bị hạn chế theo cách này.
 - I: Bị hạn chế bằng nhiều cách.
 - D: Và bạn phải sống một cuộc sống bức bối như nhân loại.
- I: Rất rất bức bối, nhưng tôi đã phải học cách thức của con người. Tôi đã phải học cách thức buồn đau. Tôi đã phải học cách thức của những tôn giáo khác nhau. Tôi đã phải học cách thức mà con người hành xử. Tất cả các loại cảm giác cảm xúc và trải

nghiệm nhân loại mà họ đi qua, để tôi thực sự hiểu được. Vì vậy, nó phải được thực hiện theo một cách khác, vì bây giờ có nhiều chủng tộc của các bạn hơn trong và sau đại hồng thủy Atlantis.

D: Nhưng bạn nói rằng một phần của bạn, bản chất của bạn, đã đến như một em bé sơ sinh. Và nhiều hơn nữa đang được hợp nhập bây giờ?

I: Vâng, ngày càng có nhiều thứ đang được hợp nhập vào trong cơ thể vật lý này. Tần số và rung động của cơ thể vật lý này đang được nâng lên từng ngày. Cô ấy đã làm rất nhiều công việc ban đêm. Chúng tôi đang làm việc với DNA của cô ấy. Chúng tôi đang làm việc với các khía cạnh khác của cơ thể vật lý cô ấy. Cô ấy không biết, nhưng chúng tôi nhiều lần đưa cô ấy đi trong trạng thái ngủ và làm việc trên người cô ấy. Kênh dẫn đã sớm nói với bạn rằng các luân xa của cô ấy quay mọi lúc. Và đây là những gì xảy ra với cô ấy mọi lúc. Khi cô ấy nằm hoặc trong trạng thái yên tĩnh, hay nói chuyện với ai đó, rung động của cô ấy liên tục quay vòng và thường xuyên được tái hòa nhập. Bây giờ cô ấy hiểu được những gì đang xảy ra với mình. Cô ấy trước kia không hiểu.

D: Đây là một chuyện cô ấy muốn hỏi: Tại sao cô ấy cảm thấy rung động và tiếng chuông trong đầu?

I: Bây giờ cô ấy đã hiểu, vì vậy cô ấy sẽ không còn nghi vấn nữa, trái lại sẽ càng chấp nhận những gì đang xảy ra.

D: Năng lượng chỉ kết hợp càng lúc càng nhiều hơn, và thay đổi. (Vâng, vâng.) Đây có phải là một trong những lý do lần đầu tiên đến Ai Cập, cô ấy có những trải nghiệm đó?

Khi đi tour đến Ai Cập vài năm trước, Ingrid đã có phản ứng rất cảm xúc khi viếng thăm di tích đền thờ Isis. Nó ảnh hưởng rất mạnh đến thể vật lý của cô vì cô đã phải rút ngắn chuyến đi trở về Hoa Kỳ. Phải mất vài tuần để tinh thần và thể chất trở lại bình thường, nhưng cô ấy không bao giờ có thể hiểu được phản ứng cực đoan này. Đây là một câu hỏi mà cô ấy muốn có đáp án.

I: Cô ấy được yêu cầu hồi phục lộ trình của mình, nhưng cô ấy đã không làm như vậy. Cô ấy đã — như bạn nói, (chậm và cố ý) trì hoãn. Đó là một từ khó để nói đối với tôi. Cô ấy phải biết mình phải làm gì, và khởi đầu, như bạn nói. Và bắt đầu làm những gì cô ấy nên làm.

D: Nhưng đó là sự do dự tất yếu của con người.

I: Vâng. Cô ấy có được tất cả những cảm giác và cảm xúc của con người mà đã được hợp nhập, cố gắng học trải nghiệm của con người. Nó đã là gánh nặng của cô ấy — đến một mức độ nhất định. Tôi nghĩ bây giờ là lúc cô ấy tiến lên phía trước. Cô ấy phải tiến lên phía trước. Tốt nhất là giữ kín liên hệ giữa mình và Isis, vì người khác sẽ không hiểu. Người khác sẽ có ấn tượng sai. Họ đi vào lối tự cao tự đại. Và đây là lý do tại sao cô ấy không nên đề cập đến điều này với bất kỳ ai.

D: Cô ấy chỉ có thể chia sẻ nó với những người mà cô ấy nghĩ sẽ hiểu. (Vâng) Nhưng đó là lý do khi đến đền thờ Isis, cô ấy đã có những phản ứng đó.

- I: Vâng, phần lớn năng lượng đã được kích hoạt sau đó. Phần lớn bản thân cô ấy đã được kích hoạt sau đó. Bởi vì cô ấy có những phần của bản thân mình khi cô ấy ở dạng vật lý trong khu vực đó. Cô ấy từng sống ở đó trong một thời gian rất rất dài. Vì vậy khi đến đó, cô ấy đã lấy lại năng lượng của mình từ các tầng thứ tần số ở đó, và hợp nhập nó. Và đó là mục đích cô ấy đi đến đó, bởi đó là một phần của sự hợp nhập. Cô ấy hợp nhập với tất cả những năng lượng đó. Với mặt đất, với dòng sông, với cây cối. Tất cả các hình thức cuộc sống mà cô đã hợp nhập khi ở đó.
 - D: Nó ít nhiều đã là một nút bắn và kích hoạt nó.
- I: Cô ấy sẽ không trở lại Ai Cập nữa, vì không thực sự cần thiết để quay trở lại. Nó phụ thuộc vào các sự kiện thế giới. Có rất nhiều điều đang xảy ra ở Trung Đông. Và có nhiều điều sẽ đến.
 - D: Lúc đó họ rất lo cho cô ấy, họ đưa cô đến bệnh viện.
 - I: Lần đó cô ấy gần như chết. Và chúng tôi giữ cô ấy còn sống.
- D: Cô ấy đã mang quá nhiều năng lượng về với mình. (Vâng) Bạn có thể giúp cô ấy biết nó có xảy ra lần nữa không?
- I: Chúng tôi sẽ tận khả năng giúp cô ấy. Chúng tôi sẽ đảm bảo rằng điều đó không xảy ra.
- D: Cô ấy đã lớn lên ở Nam Phi. Tại sao cô ấy phải rời khỏi đó? Chuyển khỏi đó là một quyết đinh rất đau thương và quyết liêt.
- I: Đó là một phần của trật tự thần thánh. Đó là ý chí của tinh thần mà cô đến trung tâm. Đó là ý chí của hội đồng —— cô ấy đến đây, vì đây là đất nước cần rung động tình yêu. Chính quốc gia này cần phải hiểu sự nhất thể, cần phải hiểu tình yêu, cần phải hiểu cách tôn trọng đối với tất cả sinh mệnh, bởi vì nó là sức mạnh lớn nhất trên hành tinh này.
- D: Vậy đó là một phần vận mệnh của cô ấy —— chuyển năng lượng của mình tới đất nước này.
- I: Thế giới thực sự cần thức tỉnh với tình yêu. Thực sự cần tôn trọng không gian của mọi người, làm ra hòa bình, tạo ra một sự cân bằng. Mức độ tần số này. Bạn không cần phải đi giết chóc vì bạn cần dầu. Bạn không cần phải tạo ra khung cảnh bởi quyền lực và tham lam. Bạn đừng tạo ra những thứ mà phải trả giá bằng sự sống. Bạn đừng tạo ra những thứ đó chỉ để có thêm sức mạnh tài chính. Tham lam hơn và kiểm soát hơn. Hiện tại là trạng thái chia sẻ. Bạn nên chia sẻ tài nguyên toàn cầu của mình. Bạn nên cho người đói khát ăn. Các ban nên yêu thương lẫn nhau. Tôn trong và yêu thương.
 - D: Điều này rất khó, bởi vì những người cầm quyền kiểm soát tất cả những thứ này.
- I: Chúng ta đang đến một giai đoạn mà hiện tại có rất nhiều năng lượng sinh mệnh thông qua. Có rất nhiều tần số cao hơn đang chiếu lên hành tinh này. Người ta sẽ không còn đường nào khác ngoại trừ thay đổi. Tất cả các cấu trúc cứng nhắc được tạo ra cho đến bây giờ sẽ hoàn toàn đổ vỡ. Chúng không có lựa chọn thay thế, chỉ tan vỡ

và sụp đổ. Chúng sẽ sụp đổ bởi sức mạnh của ánh sáng, hoặc bởi sức mạnh của tình yêu. Nó quá mạnh. Không gì có thể thay thế được sức mạnh của tình yêu. Tình yêu là tất cả mọi thứ hiện hữu. Tình yêu là những gì bạn thở. Nó tràn ngập không gian, vũ trụ. Và tình yêu là cái tạo ra tất cả mọi thứ.

D: Đó là sự thật. Sẽ rất thú vị khi thấy nó có thể vượt qua được các cấu trúc quyền lực, vì chúng kiểm soát mọi thứ.

I: Họ sẽ làm chủ cú ngã của chính họ. Họ sẽ tạo ra sự hủy diệt của chính họ. Họ sẽ tạo ra sự sụp đổ của chính họ. Họ sẽ thực sự chịu trách nhiệm với bất kỳ điều gì xảy ra với ho.

Chúng tôi được cho biết nguyên nhân vấn đề sức khỏe của Ingrid là do áp lực từ cuộc hôn nhân tồi tệ với một người đàn ông gia trưởng — Đây không xảy ra vì nghiệp, bởi cô chưa từng sống trên Trái Đất kể từ cuộc sống ở Ai Cập. Có thể ngoài nguyên nhân kích nghiệp từ những kiếp khác, còn nhiều lý do để trải nghiệm cuộc đời tiêu cực với một cá nhân khác. Trong trường hợp này là học để đối phó với năng lượng của con người. Và như chúng ta đã biết, một phần trong số đó có thể là tiêu cực. Tất nhiên, điều này là khó khăn đối với con người vì họ không có ký ức hoặc kiến thức trên phương diện ý thức về những gì có liên quan.

I: Cô ấy phải hiểu được tâm hồn của con người, hành vi của con người, sự giả dối và lừa gạt của con người. Và cách họ hành xử. Cách duy nhất để học được là trải nghiệm nó.

Khuôn mẫu phát biểu của Ingrid đã thay đổi thành các từ cắt xén rút gọn. Điều này đã xảy ra ngay từ đầu, nhưng sau đó được giải quyết. Nghe giống như ai đó gặp khó khăn với từ ngữ, như thể vụng về với phương pháp giao tiếp này. Cô ấy đôi khi tách các từ dài ra thành từng âm tiết. Nghe có vẻ vụng về và không tự nhiên. Vào cuối buổi, giọng cô lại trở lại bình thường.

I: Ingrid còn làm việc nhiều hơn với toàn hệ thống năng lượng và tần số, mang rung động của năng lượng tình yêu thần thánh vào hệ thống tần số của họ. Bằng việc mang vào tình yêu thần thánh này, tình yêu sẽ tràn ngập và thay thế mọi thứ khác. Nó thay đổi và chuyển hóa tất cả mọi thứ. Tình yêu là lực lượng mạnh nhất trên thế giới. Nếu có người nói với bạn rằng thứ đối lập với tình yêu là sợ hãi, thì không phải như vậy. Tình yêu chỉ là tồn tại. Tình yêu không có cái đối lập. Hãy nhớ rằng, thân ái. Tình yêu không có cái đối lập. Tình yêu chỉ là tồn tại. Đó là câu trả lời cho tất cả mọi thứ. Mọi thứ. Bất cứ nơi nào có sự bất hòa, bất cứ nơi nào có sự khổ đau, bất cứ nơi nào có người đói khát, bất cứ nơi nào có nỗi buồn phiền — chỉ cần gửi tình yêu tới đó. Không chỉ dành cho nhân loại, mà còn cho mọi sự sống — gửi tình yêu tới sông, đại dương, rừng, thú, chim, ong, không khí mà bạn hít thở. Đến toàn bộ vũ trụ, bởi vì bạn là một phần của nhất thể. Tất cả chúng ta đều là một phần của nhất thể. Không có sự tách biệt.

* * *

Khi tra cứu về Nữ thần Isis, dễ nhận thấy liên hệ giữa cô ấy với những điều mà Ingrid nói là cô ấy đã đến Trái Đất để làm. Cô thiết lập hôn nhân, dạy phụ nữ những công việc nội trợ nghiền ngô, làm sợi lanh và dệt vải; còn dẫn nhập thực hành nông nghiệp và nghệ thuật y học. Phù hợp làm sao khi cô ấy được nhớ đến theo cách đó, bởi vì cô ấy nói mình đã đến sau sự hủy diệt của Atlantis để giúp mọi người xây dựng lại Trái Đất. Cô được coi là hình mẫu nữ tính căn bản, hoặc biểu trưng năng lượng của sự sinh sản thần thánh tự nhiên. Cô là trọng tâm của việc làm người mẹ thần thánh, và nữ hoàng của tất cả sự phục sinh. Cô gắn với chu kỳ mặt trăng hàng tháng và mùa sinh trưởng hàng năm. Cô muốn mọi người học cách chăm sóc Trái Đất. Isis thể hiện sức mạnh của nữ tính, khả năng cảm nhận sâu sắc về mối quan hệ, hành động sáng tạo cùng nguồn nuôi dưỡng và bảo vệ.

Tôi cũng tìm thấy một điều có thể đi cùng với ca này là Isis cũng được gọi là Eset — tương tự như tên phiên âm Ezi mà Ingrid đã đưa ra, và có thể giống nhau khi bạn tính đến giọng địa phương của Ingrid. Isis đóng vai trò quan trọng trong sự phát triển của các tôn giáo hiện đại, mặc dù ảnh hưởng của cô đã bị quên lãng. Cô được thờ phụng khắp thế giới Hy Lạp-La Mã, chủ yếu như hiện thân của phẩm chất nữ tính. Một số tín đồ Cơ Đốc giáo ban sơ thậm chí còn tự gọi mình là Pastophori, có nghĩa là "những người chăn cừu hoặc người hầu của Isis", có thể đó là nguồn gốc phát sinh từ "pastors" (mục sư). Hình ảnh Isis chăm sóc con trai sơ sinh Horus từ cổ xưa đã truyền cảm hứng cho phong cách chân dung người mẹ và đứa trẻ trong nhiều thế kỷ, bao gồm những bức ảnh của "Đức Mẹ và Chúa Hài Đồng" được tìm thấy trong nghệ thuật tôn giáo. Như vậy hình ảnh của Isis với em bé Horus đã trở thành Mary Đồng Trinh ôm Jesus.

Chương 5: Thành Phố Ẩn Tàng

Tôi đến Memphis, Tennessee để diễn thuyết tại nhà thờ Unity vào mùa hè năm 2001, và ở lại trong một tuần để làm các buổi cá nhân tại một nhà nghỉ với bếp nhỏ.

Khi làm công việc loại này, bạn phải chuẩn bị cho những điều bất ngờ. Điều này bây giờ đang xảy ra thường xuyên hơn, khi tôi có buổi nói chuyện với người nào đó, họ sẽ không đi sâu vào cuộc đời "bình thường" trước đây. Chúng tôi như thể được thông báo là người đó phải biết rằng họ là nhiều hơn mình tưởng tượng. Họ có một cuộc sống linh hồn nhiều màu sắc hơn họ có thể nhận thức được. Có lẽ đây là thời điểm trong lịch sử của chúng ta khi chúng ta phải nhận thức được những phần khác của chính mình. Đây không phải là điều bất thường đối với các thân chủ của tôi khi họ đi đến những hành tinh khác, những chiều kích khác, sống trong những nền văn minh bị mất tích lâu dài. Bất cứ nơi nào họ đi tới, tôi đều phải đặt câu hỏi liên quan đến những gì họ mô tả. Bởi vì, chắc chắn họ nhìn thấy nó là bởi một lý do nào đó quan trọng đối với cuộc sống hiện tại, hạng mục tăng trưởng và sự hiểu biết hiện giờ của họ.

Như với Mary. Khi tôi để cô xuống khỏi đám mây, cô lập tức bắt đầu mô tả môi trường xung quanh mà không cần bất kỳ sự khuyến khích nào. Nghe không giống bất kỳ cái gì trong lịch sử mà tôi quen thuộc. Cô thấy mình ở bên trong một tòa nhà khổng lồ lạ thường. Có nhiều phòng lớn với trần nhà cao, kiến trúc không giống cái gì cô ấy quen thuộc. Nó rất độc đáo. Có những cánh cửa bằng gỗ lớn phủ đầy chạm trổ trang trí lạ thường. Khi nhìn ra sân qua một cánh cửa sổ lớn, cô thấy một cái hồ với một cây cầu nhỏ có vẻ khá phương Đông. Tòa nhà bao la, đẹp không thể tả. Tất cả mọi thứ về nó đều được trau chuốt, màu sắc thì quý phái và giàu có.

Tôi yêu cầu cô ấy mô tả bản thân: cô ấy là nam, mặc một chiếc trường bào tinh vi rất đẹp được làm bằng chất liệu nhung màu đỏ và vàng. Cô ấy cũng đội một cái mão mà cô ấy không thể nhìn thấy và đi hài gỗ.

Khi tôi hỏi cô ấy làm loại công việc gì, cô ấy thấy mình ở tại một trong nhiều căn phòng ở nơi rộng lớn này.

M: Tôi tin tôi là một tăng lữ hay một dạng người tâm linh. Có những người khác ở đây bây giờ. Họ ăn mặc ít cầu kỳ hơn tôi. Không phải tất cả như nhau, nhưng chỉ đơn giản. Trong căn phòng mà tôi đã vào có sách ở khắp nơi. Chúng có đủ kích thước hình dạng, lấp đầy căn phòng, từ sàn đến trần. Có sách ở khắp mọi nơi. Sách. Ghi chép.

D: Loại sách mà bạn lật trang?

Tôi muốn phân biệt giữa cuốn và cuộn. Điều này sẽ giúp tôi tìm ra niên đại.

M: Vâng, bạn có thể. Tôi đang ở trên một tầng cao hơn nhìn xuống căn phòng. Có những người ở tầng dưới đang nhộn nhịp làm việc.

D: Căn phòng này có vẻ giống một loại thư viện?

M: Có vẻ như vậy. Tôi nghĩ một số người là người coi sóc sách. Họ có vẻ đang nghiên cứu, hoặc ghi chép. Cảm thấy như một đại sảnh cổ xưa của tri thức. Tôi nghĩ đây là một bộ sưu tập rộng lớn. Thật sự rộng lớn.

D: Nếu công việc coi sóc là do họ làm, vậy trách nhiệm của bạn là gì?

M: Tôi không chắc lắm. Tôi cũng thấy, vài bức tường đá bây giờ. (Một phát hiện đột ngột) Có vẻ như tôi đang ở dưới đất. Đây dường như là một phần của phức hợp rộng lớn này. Hầu như khiến tôi tự hỏi toàn thể này có phải là ở dưới đất hay không.

D: Vâng, trước đó bạn đã nhìn thấy một cái hồ và một cây cầu.

M: Tôi tự hỏi đó có phải là một đại đô thị dưới lòng đất hay không. Có vẻ là vậy. Một trong những ấn tượng đầu tiên của tôi là cái chúng ta nghĩ đến như Shambala (gặp khó khăn với từ này) hay Shangri-La, hay một cái gì đó tương tự. Đó là bởi vì nó quá rộng lớn. Nhưng đá, đường hầm và các bậc thang làm tôi nghĩ rằng nó ẩn tàng. Toàn bộ nơi này là vùng ẩn tàng, mặc dù có ánh sáng và nước. Tôi thấy đường hầm, nơi này hình như là một khu vực phong bế. Ẩn tàng. Đó là để bảo vệ. Để lưu giữ ghi chép.

Một trong những chủ đề chính không ngừng xuyên suốt các ca hồi quy tôi đã làm trong vài năm gần đây có vẻ như là: chúng ta là những người ghi chép hoặc tích lũy thông tin và kiến thức, và công việc chính là bảo quản nó dưới nhiều hình thức, ngay cả bằng cách mã hóa vào DNA hoặc tiềm thức của chúng ta, như vậy nó sẽ không bị quên lãng. Tri thức dường như rất quan trọng trong kế hoạch của sự vật. Có lẽ bởi vì Nguồn hoặc Thượng Đế cần chúng ta tận khả năng tích lũy tất cả các thông tin.

Các ET cũng là người tích lũy thông tin và tri thức. Đây là một trong những mục đích chính của implants (đặc biệt là trong khoang mũi), để truyền tải và ghi lại thông tin. Càng khám phá thêm về điều này, tôi càng tiếp tục nhận thấy mọi thứ đều đang làm ghi chép. Sẽ nói thêm về điều này trong các chương khác.

D: Ý của bạn là đặt các ghi ghép trong lòng đất vì đó là một nơi an toàn?

M: Vâng, đó là một nơi an toàn. Có các kim tự tháp trên mặt đất, nhưng đây là rất sâu dưới lòng đất. Tôi có hình ảnh của một kim tự tháp. Nhưng bây giờ tôi cũng nhận được hình ảnh của một dãy núi cao, vậy nên, nó không thể là những kim tự tháp mà chúng ta quen thuộc. Có những bậc thang dẫn đến nơi này được mài vào trong núi. Những thứ chưa được biết. Những thứ ẩn tàng trong núi. Kim tự tháp nằm trong núi. (Ngạc nhiên) Đây là một cảng không gian. Có một thế giới bên ngoài và một thế giới bên trong.

D: Những bậc thang được mài vào núi mà bạn nói, chúng dẫn đến đâu?

M: Vào lối vào thành phố ẩn tàng này.

D: Vậy kim tự tháp ở bên ngoài, nhưng lối vào đi vào bên trong dãy núi?

M: Vâng. Kim tự tháp không phải cái quan trọng. Người ta nghĩ nó là cái quan trọng, nhưng không phải vậy. Cái quan trọng là những thứ ở những ngọn núi xung quanh nó, phía sau nó, bên dưới nó. Có những thứ ẩn tàng.

D: Kim tư tháp được sử dụng làm gì?

M: Không gì cả. Nó chỉ là một dấu hiệu.

Trong chương "Isis", cô cho biết lối vào đường hầm dẫn đến các thành phố dưới lòng đất nằm gần các kim tư tháp.

D: Nhưng bạn nói đó là một cảng không gian.

M: Đó là một cảng không gian, vâng, khi nó được xây dựng ban đầu, một thời gian dài trước đây. Tôi thấy cái hố khổng lồ rất rất rất sâu và rộng thông vào trong đất. Nơi này đang được xây dựng. (dừng lâu)

D: Bạn thấy gì?

M: Tôi chỉ nhìn thấy khe nứt rất sâu và vô cùng khổng lồ này, thông vào trong đất. Và tôi biết có những con tàu đang đi xuống đây. Họ đang lấy vật tư. Họ đang mang người. Và họ đang lấy tài liệu. Họ đang xây dựng dưới lòng đất. Nó như thể là miệng của cái tôi sẽ gọi là một núi lửa, chỉ là tôi không biết chúng lớn đến thế nào. Nhưng nó đang đi xuống, và tôi đi đến một điểm mà tôi không thể nhìn thấy. Trong đó quá tối. Đó là cách họ đi vào lối vào, lấy những vật tư để xây dựng nơi này dưới lòng đất. Bằng cách thu nhỏ qua một khe khó mà tưởng tượng, giống như một ngọn núi lửa. Và đi qua những khoảng trống lớn.

D: Điều này đã được thực hiện để con người không thể tìm thấy nó?

M: Phải, đã lâu rồi. Có những người nguyên thủy sống theo cách khác, trong thung lũng dưới núi. Họ sống trong một cái gì đó giống như một loại túp lều. Họ là những người bản xứ. Họ sợ hãi. Và trên bầu trời có rất nhiều thứ.

D: Đó là lý do tại sao họ sợ hãi? (Vâng) Bạn nói họ đang đưa người và vật tư.

M: Vâng, chúng ta phải vào bên trong. Tôi chỉ nhìn thấy hang động. Khi bạn đi xuống sâu hơn, ban có thể nhìn thấy ánh sáng ở phía dưới.

D: Họ đã tìm được cách tạo ra ánh sáng dưới đó?

M: Đây là công nghệ đến từ những nơi khác. Đây không phải là của Trái Đất.

D: Tại sao họ lại chọn đến đây và xây thành phố trong ngọn núi này?

M: Có một cuộc chiến tranh hủy diệt hành tinh.

D: Điều này diễn ra trên hành tinh Trái Đất?

M: Vâng, tôi tin là vậy. Đó là một cuộc chiến hủy diệt phần nhiều bề mặt. Nhiều, nhiều sự hủy diệt.

D: Những người này đang chiến đấu với người bản địa?

M: Không, họ đều là những người đến từ bên ngoài. Họ là ác quỷ... họ xấu xa. Họ là vậy. Họ đã đến hành tinh này. Họ rất hung tợn. Rất hùng mạnh.

D: Còn nhóm nào khác ở đây lúc bắt đầu không?

M: Không chỉ một. Có rất nhiều, nhiều nhóm. Một nhóm.... (Ngừng lâu)

D: Bạn thấy cái gì?

M: Hình ảnh của một cái gì đó trông giống như sông băng trên hồ. Và có... cái mà tôi gọi là một con tàu, trông rất kì quặc. Không gì tôi từng nhìn thấy —— thậm chí trong Star Trek. Dài và láng, nhưng với những phần phụ khác nhau.

Có một khoảng tạm dừng khi cô ấy quan sát. Tôi trở nên bức bối khi không thể nhìn thấy cái cô ấy đang thấy. Cô ấy cố gắng miêu tả.

M: Họ đang làm gì đó gần đấy. Có một số loại... Tôi không biết cái tôi thấy là gì. Nó giống như một loài thực vật, một loại nhà máy nào đó. Và tôi cảm thấy rằng họ đang lấy tài nguyên. Họ đang khai thác mỏ. Có một bộ máy lớn mà.... Tôi nhìn thấy những thứ mà tôi không biết đó là gì.

D: Ban nói ho đang ở quanh sông băng này?

M: Sông băng lên cao. Nhưng một số phần bắt đầu rơi xuống chân núi và thung lũng.

D: Đó là nơi họ đang làm công việc khai thác mỏ? (Vâng) Có liên quan gì đến cuộc chiến mà bạn nói đến không? (dừng) Bạn nói có một vài nhóm.

M: Tôi thấy có những thứ kiểu như tên lửa được đốt và phóng lên. Tôi thấy sông băng được tạo ra bởi những cuộc chiến tranh. Tôi thấy ánh sáng lạ thường này. Phần lớn bề mặt bên ngoài của hành tinh đã bị tàn phá bởi ánh sáng này. Những vụ nổ không thể tin được. Nhiều người lên tàu không gian và đi mất. Một số đang sống dưới lòng đất. Nhiều người đã bị hủy diệt.

D: Bạn nói chuyện đó đã tạo ra sông băng?

M: Vâng. Những gì họ làm là nguyên nhân làm đất đai chìm xuống hay nổi lên. Nó làm cho ngày đen tối. Lạnh. Bị hủy diệt, sự hủy diệt. Đại hủy diệt. Tôi biết tôi ở đây để giúp đỡ. Tôi đến đây để coi giữ những ghi chép.

D: Vậy đó là lý do họ đã vận chuyển những ghi chép này đến đây.

M: Vâng. Tri thức.

D: Họ đang cố gắng lưu giữ những ghi chép nào trong thư viện khổng lồ này?

M: Đó là tri thức mà chúng ta không hề biết mình đã có. Có những nền văn minh thịnh vượng. Atlantis. Lemuria. Công nghệ mà chúng tôi nhận được từ những người khác. Làm thế nào các DNA đã được trộn lẫn với con người.

D: Đây là tất cả các phần của ghi chép?

M: Vâng. Nơi đáng kinh ngạc và lạ thường này.

D: Công việc của bạn là bảo vệ và coi giữ tri thức này?

M: Tôi không chắc lắm. Tôi không ghi chép nó. Tôi không quan tâm. Tôi nghĩ tôi là một cố vấn hoặc.... (dừng lâu) Tôi thấy mình đi theo một cầu thang ánh sáng. Nó không cao, nó nhỏ và nó chỉ dẫn vào không gian này. Nó rất tốt. Nó có tinh thể. (Tạm ngừng) Những người khác gặp tôi trong căn phòng này. Họ đến trong ánh sáng của họ. Họ không phải thực thể. Họ nhận một hình thức của cơ thể, nhưng họ rất rất đẹp. (dừng lâu) Và có quả bóng này... nó có tất cả những màu sắc đẹp đẽ này, nó phát xạ và hiện

ra. Và tôi cảm thấy họ liên lạc với tôi. (Tạm dừng dài) Giống như tôi là người mà họ nói chuyện cùng, sau đó tôi đi và nói cho những người khác.

D: Nhưng bạn có một cơ thể vật lý, mà họ thì không.

M: Tôi có một thân thể vật lý. Tôi sống trong lòng đất ở đó.

D: Bạn đã thấy họ mang các thứ tới trước khi họ xây dựng nó. Rõ ràng bây giờ nó đã được hoàn thành. Đó là những gì bạn nói? (Vâng) Bạn có thể đi đến bề mặt một lần nữa và sống ở đó, hay ban phải ở lai dưới lòng đất?

M: Một số người trở lại bề mặt. Những người khác không chọn làm vậy. Nhưng bề mặt theo thời gian sẽ trở nên có thể sinh sống.

D: Những ghi chép này là của Trái Đất, hay có nguồn gốc từ đâu đó?

M: Trái Đất và những nơi khác. Nó giống như tất cả tri thức.

D: Và những sinh mệnh này đã mang nó xuống đó để nó không bị phá hủy?

M: Họ rất, rất yêu thương. Họ ở đó để giúp và dạy chúng tôi. Tôi nghĩ tôi là người phát ngôn của họ.

D: Họ sợ tất cả những thứ này sẽ bị phá hủy khi chiến tranh xảy ra trên bề mặt?

M: Vâng, đó là để bảo vệ chúng tôi. Đó là để bảo vệ và lưu trữ, và giúp chúng tôi xuống đường.

D: Họ đã đưa con người vào lòng đất?

M: Vâng, có rất nhiều sinh mệnh dưới đất.

D: Khi họ xây dựng thành phố xinh đẹp này, có phải là thời điểm sau khi Atlantis bị phá hủy?

M: Việc xây dựng thành phố bắt đầu trước sự hủy diệt. Người ta đã biết chuyện này đang chờ quyết định. Rằng điều này sắp xảy ra. Người ta đã biết. Bạo lực đã chuyển đổi. Việc xây dựng thành phố, và sự tích lũy ghi chép đã bắt đầu từ lâu về trước, trước cả Atlantis. Rất lâu trước Atlantis.

D: Tôi từng nghe có nhiều nền văn minh trước và sau Atlantis.

M: Có rất nhiều thành phố tiến bộ cao. Cũng có những nơi rất sơ khai trong thời đại Atlantis. Tôi đang nhìn thế giới bên ngoài. Tôi nhìn thấy những cánh cổng dẫn vào một thành phố được bao quanh bởi núi, nhưng nó tọa lạc trên mặt nước. Là trên mặt đất. Một cái khác ở dưới lòng đất.

D: Cái trên mặt đất được con người xây dựng?

M: Con người đã tiến hóa hơn loài người mà chúng ta biết ngày nay. Thành phố đó đông hơn. Thành phố ngầm nằm trong một khu vực đông dân cư. Con người và chủng loài ngoài Trái Đất đã chung sống và tồn tại ở đây. Có những người ở đây để giúp đỡ, và có những người đến để xâm lược. Một bộ phận con người đã trở nên tiến hóa hơn.

Một bộ phận khác rất rất nguyên thủy. Giống như động vật. Và có một nơi mà con người bị đối xử rất rất tồi tệ. Rất đáng thương. Đột biến.

D: Có phải đó là thời Atlantis? Nếu chúng ta có thể có được một trình tự thời gian.

Tất nhiên, tôi đang nghĩ về sự đột biến nửa người nửa thú đã xảy ra trong thời đại Atlantis. Tôi không biết liệu đó có phải là thời đại mà cô ấy đang nói hay không.

M: Một cái thì trước cái kia một chút, nhưng rất gần (dừng lâu) Hội đồng! Có một hội đồng. Có một cuộc họp quyết định ngăn chặn những kẻ ác. Một cuộc họp lớn. Thiên hà. Nhiều thiên hà. Nhiều người hơn.

D: Ho muốn ngăn chăn một số người đang làm ra đột biến?

M: Vâng, những người đang phá hoại, đang kiểm soát. Hành động tàn nhẫn. Thời gian giữa hai cái rất gần nhau, thật khó để đưa ra cụ thể —— có thể là mười năm. Một khu vực trên thế giới phần lớn đã phát triển và thịnh vượng. Một khu vực khác thì rất nguyên thủy, bị cướp bóc, bị khai thác. Khai thác vàng. Họ giống như chiến binh. Họ đã cố gắng giữ kín hành động của mình. Họ ở gần, nhưng không ở cùng khu vực. Họ đã bị phát hiện. Và có một hội đồng ở một nơi cao thảo luận về vấn đề này. Họ không thích những gì nhóm này đang làm. Một cái bàn lớn. Rất nhiều thảo luận.

D: Họ có làm ra quyết định không?

M: Vâng. Họ quyết định họ phải bảo vệ, phải chặn lại. (dừng lâu) Họ yêu cầu những người kia rời đi. Để chấm dứt, rời đi. Người lãnh đạo bên kia, người phát ngôn bên kia, mặc rất nhiều kim loại. Nhìn như hắn có một cái mão giống chim. Họ không nghĩ hội đồng này là một mối đe dọa thực sự. Họ nói họ có mọi quyền hành với hành tinh này, và từ chối rời đi. Họ đã mang vũ khí. Có cảng không gian. Có vũ khí trên mặt đất. Họ muốn không gian này. Họ đã chuẩn bị cho bất kỳ cuộc tấn công nào. Ý thức của họ là chiến tranh, do đó họ giữ nhiều phòng thủ.

D: Vì vậy, họ nghĩ mình không phải tuân theo hội đồng. (Vâng) (Tạm dừng) Bạn có thể nén thời gian và cho tôi biết hành động của họ dẫn đến chuyện gì không. Hội đồng đã quyết đinh làm gì?

M: Đó là khi họ quyết định chuyển người đến một nơi an toàn và tái định cư. Các mối đe dọa đã rõ. Việc này có thể rất tốn kém, rất tàn phá. Có nhiều sự chuyển dịch để tái định cư người dân, nhưng mọi thứ xảy ra quá nhanh.

D: Nhưng những người tiêu cực không biết nếu tiến vào chiến tranh, họ cũng sẽ tiêu diệt những muc đích mà mình đến vì nó sao?

M: Họ thực sự, thực sự không nghĩ. Đã có sự hủy diệt hàng loạt. Có rất nhiều cuộc chiến thiên hà.

D: Vậy họ không nghĩ nó cũng sẽ đánh đổ mục đích của mình?

M: Không, không. Tạo Hóa đã ban cho tự do ý chí. Họ đã được phép để phe tối phát sinh. Nó đã được cho phép. Vì vậy, khi vị thế bị lấy khỏi những người của ánh sáng, Trái Đất rơi vào giai đoan của bóng tối lớn lao. Có rất ít người sống sót trên bề mặt. Rất ít.

Một số nơi đã được che chắn, nhưng đa phần là bị hủy diệt. Có những thay đổi lớn. Những hành tinh khác xung quanh cũng bị ảnh hưởng bởi chuyện này, mà thực sự hoàn toàn bị tiêu diệt. Đây không chỉ là của Trái Đất. Đó là một cuộc chiến thiên hà trong hệ thống này.

D: Những hành tinh nào bị ảnh hưởng?

M: Trong thiên hà này, trong hệ mặt trời này, sao Hỏa bị ảnh hưởng rất lớn. Nó không phải luôn là hành tinh cằn cỗi như bây giờ.

D: Chúng tôi được cho biết nguyên nhân là vì một cuộc chiến tranh trên sao Hỏa.

M: Những cuộc chiến này liên quan đến nhau. Một số thiệt hại là một bộ phận của cuộc chiến thiên hà.

D: Vậy nó không phải là hậu quả của những gì đã xảy ra trên Trái Đất. Ý bạn là nó đã diễn ra cùng một lúc?

M: Có vẻ là điều tôi hiểu. Đó là nhiều nhóm. Tôi dường như cảm thấy tôi thuộc về hội đồng mười hai. Tôi không biết tại sao tôi lại nói hội đồng mười hai, bởi vì có người nhiều hơn ở đó.

D: Có lẽ họ là những người quan trọng nhất.

Lưu ý rằng nhóm đầu tiên cung cấp thông tin cho chúng tôi qua Phil trong Keepers of the Garden đã xác định mình là Hội đồng Mười hai.

M: Và tôi là người liên lạc trung gian, được giao nhiệm vụ coi giữ thành phố ngầm trong một thời gian rất dài.

D: Sau đó việc phá hủy bề mặt không ảnh hưởng đến các thành phố ngầm.

M: Vâng, nó an toàn. Nó vẫn còn tồn tại.

D: Để tôi nói với bạn một điều mà tôi đã nghe trong công việc của mình; rằng Atlantis đã suy thoái bởi vì các nhà khoa học của họ đạng làm những thứ họ không nên có.

M: Rất nhiều người ở Atlantis đã trở thành phe tối. Họ không phải lúc nào cũng vậy. Sư lam dung đã dẫn đến cuộc chiến thiên hà. Nó đều liên đới với nhau.

D: Vì vậy, những sinh mệnh tiêu cực đã liên kết với những người của Atlantis?

M: Vâng, nhiều người rơi vào bóng tối. Tất cả xảy ra cùng một lúc, có lẽ sớm hơn. Nhiều người của ánh sáng có tầm nhìn vĩ đại. Người có những quyền năng vĩ đại mà chúng ta không biết ngày nay. (Ngừng lâu) Tất cả những chuyện này có thể được chặn đứng, nhưng như thế là chống lại tự do ý chí. Cần thiết để cho phép tất cả đã và đang, diễn ra. Nó đã đi và đến, trở thành vòng tròn của hàng triệu và hàng tỉ năm Trái Đất. Và có rất rất nhiều kiến thức. Rất rất nhiều thay đổi sẽ đến. Nhiều điều được biết đến.

D: Tôi luôn nghĩ người Atlantis đã tự chuốc họa vào thân.

M: Đã nhiều lần xảy ra. Họ bắt đầu các thí nghiệm với sự can thiệp của những người đen tối tiêu cực. Hình như họ quên mất họ là ai. Họ quên sự giác ngộ của mình. Họ đã

bị cuốn vào thế giới vật chất, điều này khởi đầu sự mất cân bằng dẫn đến toàn bộ sự hủy diệt.

D: Ý bạn là họ đang làm việc với những người tiêu cực?

M: Vâng. Họ bị lôi cuốn bởi bóng tối.

D: Vì vậy, những người tiêu cực đã giúp đỡ họ, cho họ những tri thức?

M: Vâng, họ đã bị cám dỗ.

D: Hội đồng cho phép chiến tranh xảy ra dù đã biết tình trạng và kết quả.

M: Nó liên quan đến tự do ý chí. Và để học. Ý thức đã đi rất xa vào cõi giới bóng tối để học, để khám phá. Tôi tiếp tục nhìn thấy một sự xoay chuyển lớn, giống như một cái bánh xe, nhưng không phải là bánh xe. Giống như nhìn thấy một hệ mặt trời quay tròn đầy đủ.

D: Giống như chu kỳ? (Vâng) Vậy sau khi bị phá hủy, phải mất một thời gian dài trước khi cuộc sống và nền văn minh trở lại bề mặt?

M: Vâng. Một số loài bản địa đã được vận chuyển trở lại Trái Đất. Và họ bắt đầu những nền văn minh mới. Giống như bắt đầu lại từ đầu.

Điều này sẽ được đề cập đến sau trong phần này. Một thân chủ của tôi báo cáo một tiền kiếp khi anh ta và nhiều người khác được đưa ra khỏi hành tinh ngay trước một thảm họa, và quay trở lại sau đó để bắt đầu cuộc sống của họ một lần nữa.

D: Và bạn nói điều này cũng gây ra sự hình thành một số sông băng?

M: Vâng. Nó làm thay đổi Trái Đất.

D: Nhưng không có ai trong số những người sống trên bề mặt có mang tri thức,?

M: Có, đã có. Nhưng nó đã được truyền thụ và ẩn giấu vì sợ... những người muốn sức mạnh và kiểm soát luôn có... các lực lượng đen tối đã trở lại. Sau khi Trái Đất đã bắt đầu chữa lành, họ đã trở lại với số lượng nhỏ hơn, và làm việc với các chính phủ. Họ không nhất thiết phải có ngoại hình con người. Một số loài như hình người. Một số là loài nhìn giống bò sát. Một số là giống lai, vừa là con người vừa là người ngoài hành tinh. Họ đã trở lại. Mặc dù nhiều người phe tối đã chuyển sang ánh sáng. Nhưng có những người vẫn cố nắm giữ để kiểm soát và có sức mạnh. Có vẻ có những thứ mà tôi không được phép xem. Tôi chỉ có thể đi tới đó. Tôi không hiểu tại sao tôi không thể biết chính xác thời gian, và tôi chỉ nhìn thấy hình ảnh. Tôi vẫn cảm thấy tôi giống như một liên lac viên.

D: Vâng, tôi trước đó đã được cho biết có một số thứ chúng ta chưa sẵn sàng để thấy. Chúng ta không được phép. Phải đi theo một trình tự thời gian. Nhưng bạn có cảm thấy mình được cho thấy bây giờ, là vì nó đang trở thành vòng tròn đầy đủ?

M: Vâng. Có rất nhiều vẻ đẹp đến. Có những thay đổi sắp tới. Có ánh sáng nơi đã có bóng tối. Giống như ma trận của... chúng ta không thể nhìn thấy những gì là ngay trước

mặt chúng ta. Nó giống như nhìn qua tấm màn. Nó ở đó trước mặt chúng ta. Hình ảnh méo mó. Thông tin bị bóp méo. Nó sẽ thay đổi.

Sau đó tôi đã yêu cầu nói chuyện với tiềm thức của Mary để tìm thêm thông tin mà cô ấy không được phép thấy.

D: Tại sao Mary được cho thấy điều này? Chúng tôi đang tìm kiếm một cái gì đó quan trọng, và điều này là rất trọng đại. Nhưng tại sao tiềm thức chọn đưa nó ra cho cô ấy thấy ở thời điểm này?

M: Cô ấy luôn cảm thấy liên kết với Atlantis. Cô ấy đã ở đó. Đó là như vậy.

Đó thực sự đã tồn tại.

D: Nhưng điều này cho thấy cô ấy đã được kết nối nhiều hơn với các thành phố dưới lòng đất.

M: Chỉ trong một thời gian. Cô ấy đến đó để giám sát. Là người liên lạc. Cô ấy luôn ở đó. Cô ấy được chọn cho nhiệm vụ.

D: Công việc của cô ấy là giám sát tri thức và các ghi chép ẩn tàng. (Vâng) Nhưng tại sao cô ấy được thấy điều đó vào lúc này? Có liên quan gì đến cuộc đời hiện tại không?

M: (thở dài) Cô ấy cảm nhận được rất nhiều thứ, và cô ấy sợ phải biết một số thứ. Một số thứ cô ấy chưa sẵn sàng biết. Và một số thứ đã không phải, thậm chí chưa tới, thời gian để biết.

D: Tiềm thức rất khôn ngoan khi cho phép những điều đó xuất hiện vào thời điểm của chúng. Điều này có nghĩa là cô ấy sẽ có cái gì để làm với chuyện này trong cuộc đời hiện tại của mình?

M: Có một sự giao tiếp. Có một cánh cửa, cổng, một lỗ thông, rằng tay cô ấy đã phần nào xuyên qua. Nhưng cô ấy vẫn chưa bước qua. Cô đặt tay vào, và sau đó rụt nó trở lại. Đó là một kết nối giữa bản thân cô và người hướng dẫn, thiên thần, thông qua cổng. Sự giao tiếp của kết nối ý thức. Trở thành một và đi vào đi ra khỏi nhau. Cửa, cổng sẽ mở ra nơi cô ấy có thể thấy những gì mình mong muốn được nhìn thấy. Thế giới tinh thần khi cô hồi tưởng nó. Các chiều kích khác. Cô đã chọn đến với cuộc sống Trái Đất sau khi rời khỏi chỗ của liên lạc viên. Có rất nhiều người đã đến Trái Đất, chọn một cơ thể vật lý.

D: Họ quyết định đến và giúp đỡ?

M: Vâng, họ đã có một sự lựa chọn. Họ không bị bắt phải làm vậy.

D: Nhưng cô ấy vẫn còn ký ức vượt hơn nhiều thể vật lý này. Đó có phải là ý bạn không?

M: Chúng ta đều là vô tận. Có những kiếp khác. Những chiều kích khác. Những thực tại khác.

D: Thông tin mà cô ấy đưa ra về những cuộc chiến tranh và các thành phố dưới lòng đất, liệu tôi có được phép sử dụng thông tin đó trong tác phẩm của mình không?

M: Vâng, bạn có sự cho phép. Bạn sẽ có thêm tri thức để làm cho nó hoàn thiện hơn bây giờ. Có một số khoảng trống hiện tại chưa thể lấp đầy cho bạn, nó sẽ được lấp đầy vào thời điểm sau này. Bạn sẽ hiểu rõ hơn. Bạn đang viết cái này, đã viết cái này, đây là quá trình. Bạn sẽ có thêm nhiều tri thức. Tại thời điểm này chưa rõ nó sẽ đến từ đâu. Có một cánh cửa mở ra cho bạn đến với tri thức tốt lành này. Nó lúc này bị đóng lại với bạn. Đó cũng là cánh cửa mà bạn sẽ được phép đi vào và xem lại tri thức. Bạn có thể được đưa tới đó thông qua một thực thể khác, hoặc bạn có thể được đưa đến đó bằng cuộc hành trình tâm linh với người hướng dẫn của riêng bạn. Đây là một nơi thực sự tuyệt vời. Cửa vào lúc này đóng lại. Cửa sẽ mở ra cho bạn và bạn sẽ có một sự chào đón nồng nhiệt.

D: Thành phố này nằm dưới lòng đất, còn thành phố nào ở đó nữa không?

M: Vâng, nó vẫn ở đó.

D: Thông tin, thư viện, vẫn còn ở đó?

M: Vâng, nó vẫn ở đó. Có rất nhiều, nhiều thành phố dưới lòng đất hoàn chỉnh.

D: Tôi vui mừng khi nghe điều đó, vì kiến thức bị hủy là điều rất khủng khiếp đối với tôi. (Vâng) Đó là công việc của tôi, để cố gắng lấy nó lai.

M: Vâng, đúng vậy. Đó là sứ mệnh của bạn. Và đó là nhiệm vụ của bạn để giúp người khác nhớ lai.

D: Đó là những gì họ đã nói với tôi. Không phải để khám phá thêm, mà là để nhớ lại nhiều hơn nữa.

* * *

Phải mất ba năm, nhưng họ đã đúng. Nhiều thông tin hơn đã đến trong năm 2004 sau khi tôi mở văn phòng tại Huntsville, Arkansas và bắt đầu gặp khách hàng thường xuyên. Bob là một người chuyển đến từ phía bắc sau khi vợ qua đời. Ông đã đến khu vực ngoài tầm mắt của chúng tôi, chỉ mang theo cuốn sách và con chó của mình. Ông đã để lại mọi thứ. Khi ông mua căn nhà bên hồ, người chủ cũ đã để lại tất cả đồ đạc, vì vậy mọi thứ đều ổn. Một cuộc sống mới trong một khu vực mới, mặc dù ông không biết ai.

Ông là một độc giả cuồng nhiệt, đặc biệt tiêu thụ tất cả mọi thứ có thể tìm thấy về siêu hình học. Ông ta sở hữu một số cuốn sách hiếm hoi, độc nhất vô nhị. Đây là niềm đam mê của ông ấy. Tuy nhiên, tôi tin rằng thông tin đã đến trong suốt phiên làm việc của ông sẽ rất khó tìm thấy ở bất cứ đâu. Tôi cũng không tin rằng ông đã vô thức bị ảnh hưởng bởi việc đọc của mình.

Ông gặp khó khăn khi không nhìn thấy cái gì vào đầu phiên. Mặc dù cảm thấy mình đang đứng trên một cái gì đó cứng chắc, nhưng ông không nhìn thấy gì ngoài màu xám xung quanh. Sau vài lần cố gắng kích hoạt trực quan, tôi đã yêu cầu ông tưởng tượng ra người hướng dẫn hoặc thiên thần hộ mệnh của ông trông như thế nào. Ông nhìn thấy một cô gái tóc vàng xinh đẹp đang trôi, áo choàng màu xanh lung linh. Ông cảm thấy thoải mái với cô và đồng ý cho phép cô dẫn mình đến nơi nào đó phù hợp. Ông

nắm lấy tay cô và cô đưa ông xuống dưới qua một lỗ thông dẫn vào một đường hầm dưới đất. Đường hầm đột ngột xuất hiện ở một nơi khác thường.

B: Chúng tôi đang ở trong không gian mở rộng to lớn này. Nhưng tôi có thể cảm nhận được có một mái nhà phía trên đầu chúng tôi. Một khoảng cách khác ở trên. Giống như đang ở trong hang động. Một hang động rất lớn được chiếu sáng rất đẹp. Có cây cối ở khắp mọi nơi. Tôi cảm thấy đó là một nơi ở rất dịu dàng. Nhiều tòa nhà rất đẹp trong tất cả các sắc màu hường phấn. Có cây cối, bãi cỏ và vườn hoa, những bông hoa đẹp và thú vật chạy theo mọi hướng.

D: Tất cả là ở dưới đất?

B: (Vui mừng) Vâng! Vâng! Vâng! Nó được chiếu sáng rất tốt, dường như tỏa ra từ một mặt trời trung tâm mà khá dễ nhìn vào. Nó không có độ sáng giống như mặt trời trên bề mặt của chúng ta. Màu xám trong bóng râm, nhưng nó phát ra một ánh sáng đẹp. Các tòa nhà ở đây và mọi thứ khác trông giống như khi bạn nhìn ra ngoài trời dưới ánh mặt trời. Và nó duy trì nhiệt độ khoảng 72 đến 75 độ, nó không bao giờ nóng. Trời mưa, nhưng đó là được lập trình vào.

D: Hmmm, điều này nghe có vẻ không bình thường khi dưới đất có tất cả những thứ này, đúng không?

B: Vâng, nó đã có trong nhiều, nhiều triệu năm. Và dĩ nhiên công nghệ của họ bây giờ đã vượt xa chúng ta đến mức mà một số người đến và đi từ đây khá thường xuyên. Nhưng chúng ta không bao giờ nhận ra điều họ làm. Và tôi đã là một trong những người từng ở đó nhiều lần trong quá khứ.

D: Bạn nói cũng có động vật ở đó?

B: Ö, vâng, vâng, nhiều động vật mà chúng ta thường thấy trên hành tinh này khắp các thời kỳ, nhưng ở đó cũng có nhiều loài khác mà mọi người đều thắc mắc, những loài bạn chưa từng thấy. Ví dụ, có một loài vật bơi lội to lớn mà chúng ta chỉ có được cái nhìn thoáng qua về nó. Một loại quái vật Loch Ness, chúng lên từ các kênh ngầm xuyên dưới đất, thỉnh thoảng bơi vào và nổi lên ở những nơi trên mặt đất, bởi vì chúng có thể đi theo một trong hai cách.

D: Vậy cũng có nước ở dưới đó nữa.

B: Ö, vâng! Trên thực tế nước bên trong hành tinh nhiều như ở bên trên. Nước chảy trong những vết nứt khác nhau xuyên qua lớp vỏ cứng của hành tinh này. Và một số, tất nhiên, xuất phát từ các lỗ rỗng ở cả hai đầu của hành tinh.

D: Bạn nói có những thành phố dưới đó?

B: Vâng, tất cả mọi thứ mà bạn có thể hy vọng tưởng tượng, bao gồm một trong những máy tính vĩ đai nhất trong cả vũ tru. Vươt xa bất cứ thứ gì ở trên bề mặt.

D: Cái đó trông như thế nào?

B: Trên thực tế nó không chỉ là một phần nhỏ của cái gì đó, như chúng ta thấy ở đây. Nhưng nó là hàng dặm và hàng mẫu Anh theo nghĩa đen, tất cả khép kín. Nó lưu trữ tất

cả kiến thức phổ quát chủ yếu. Ban có thể đi bộ dọc theo những con đường vườn đẹp, như ban đang ở trên một trang trai hai mươi mẫu Anh, ví du. Có những vùng họa, điểm xuyến hoa hồng và tất cả các loài cây thực sư kỳ la khác. Ban có thể đi bô xuống những con đường nhỏ này, đi vào các lô vườn hoặc lô hoa khác nhau. Và ban có thể ngồi trên một chiếc ghế bay, hoặc giống salon phòng khách hơn. Và ban cũng có thể xem nó như cái võng, nó không đong đưa, nó ổn định. Nhưng khi ban ngồi vào nó, và sau đó kéo chân lên trên nó và nghiêng về phía sau, nó bao trùm bạn giống như vỏ chuối. Đó là một cái máy mà bạn có thể đặt câu hỏi, và tự động giúp bạn có thể đi bất cứ nơi nào bạn muốn trong vũ trụ. Bạn có thể làm theo cách đó. Nó cũng là một cỗ máy học tập. Nó sẽ day cho ban bất cứ điều gì ban cần biết, hoặc muốn biết. Hoặc nó cũng là một máy thực tế ảo cho phép ban đi du lịch. Ban có thể sử dụng loại hình vân chuyển đó. Hoặc nếu bạn không muốn sử dụng như thế, chúng ta sẽ vận chuyển cơ thể vật lý nhiều hơn. Ban có thể đi lên các bậc thang nhỏ vào cái mà họ gọi là "cổng", nhưng về cơ bản là cái mà người trên bề mặt gọi là "cổng sao". Ban đi vào đó, và ban có thể vân chuyển chính mình đến bất cứ nơi nào được biết đến trong các vũ tru mà ban muốn đi. Ban mang cơ thể theo với ban, và ban cũng có thể trở lai. Ngoài ra còn có đường hầm cao tốc đan xen như một mang nhên, nơi tàu sẽ đi qua phần bên trong của Trái Đất với tốc độ hơn 3000 dăm một giờ. Điều đó rất phổ biến. Chỉ tốn một giờ để đi một nơi nào đó. Đây chỉ là một trong những hành tinh trong cả vũ tru được biết đến. Nhưng khá nhiều trường hợp là vậy, bởi vì tất cả hành tinh đều là rỗng. Hầu hết đều có nền văn minh sống bên trong. Và chúng tôi có một đôi tàu liên tinh tú liên tục di chuyển giữa tất cả các thế giới trên cơ sở khá thường xuyên. Đôi khi ban nhìn thấy chúng ở đây, nhưng nói chung, chúng tôi có những thiết bị "che giấu", đó là những loại máy như những bộ phim viễn tưởng mà ban thấy trên các hệ thống truyền hình bề mặt. Được gọi là "thiết bị che giấu Klingon"? Tất cả các tàu đều có chúng. Nó chỉ là thông lê tiêu chuẩn.

D: Tại sao người ta lại muốn sống dưới lòng đất chứ không phải trên bề mặt?

B: An toàn hơn. Có những lý do thứ yếu. Bạn có một cái gì đó được gọi là rào cản "tần số" trên Trái Đất. Rào cản tần số hiện đang giảm bớt, bởi vì bạn đang đi gần với sự chuyển đổi tần số mới trên hành tinh. Đó là cái mà mọi người cơ bản đang chờ đợi. Đó là lý do tại sao có rất nhiều sự quan tâm từ các chủng loài liên thiên hà. Chúng ta có thể đến đây và xem tất cả những chuyện xảy ra này. Bởi vì trong khi bạn không thể nhìn thấy nó trên các thiết bị Trái Đất của bạn, chúng tôi nhận thức về nó. Và bây giờ chúng tôi có thể đánh giá cái này trên các thiết bị của chúng tôi — chúng tinh vi hơn của ban. Vì vây, tất cả chúng ta đều chờ đơi, bởi vì nó sắp tới rồi.

Ông nói về những thay đổi tần số dẫn đến việc tạo ra Trái Đất mới. Xem Chương 30.

D: Nhưng chúng tôi không nghĩ Trái Đất là rỗng, bởi vì chúng tôi nghĩ có magma ở trung tâm Trái Đất.

B: Đó là một trong những câu chuyện nhỏ đáng yêu mà họ khiến bạn tin vào nó trên bề mặt. Họ nói với bạn toàn những thứ không phải chân tướng. Trên thực tế bề mặt của hành tinh này dày 800 dặm. Bên dưới vỏ hoàn toàn rỗng. Mặt trời bên trong có đường kính 600 dăm. Nó đã được đưa vào hàng triệu năm về trước, và được cài đặt ở đó ——

Nhưng những người vẫn còn ở đây sẽ ở bên trong hành tinh này. Nó không bị ảnh hưởng bên trong. Nó chỉ bị ảnh hưởng ở bên ngoài. Tám trăm dặm bên trong lớp vỏ là nơi xuất xứ của từ tính hành tinh bạn. Không phải là trung tâm. Tất cả núi lửa của bạn đều do sự ma sát của đá trượt qua trượt lại trong khung. Trung tâm rất rỗng, và tất nhiên, có mặt trời như tôi đã chỉ ra. Tất cả các hành tinh khác có cấu trúc tương tự. Vì vậy, sự ma sát do đá trượt lên nhau tạo thành núi lửa của bạn. Tất cả núi lửa của bạn đều dưới bề mặt. Có lẽ một ít trong chúng đi xuống hai hoặc ba trăm dặm, nhưng tất cả chúng đều không đi đến trung tâm của hành tinh. Trung tâm của hành tinh không có từ tính. Bởi vì nếu có, tôi sẽ nghi ngờ —— và tôi không phải là người thực sự có thể nói về chuyện loại đó —— nhưng nếu một hành tinh chính khác đi vào hệ mặt trời mà quét qua Trái Đất. Đây là những qì sẽ xảy ra. (Vỗ hai tay vào nhau.)

D: Nó nổ.

B: Không, không. Hút như một cái nam châm. Một nam châm theo nghĩa đen sẽ hút một hành tính với lõi rắn nóng chảy vào trong nó. Và sẽ không nhất thiết thả ra. Một hành tinh khác nếu đi qua vùng gần Trái Đất, liền sẽ bị từ trường thu hút đến một đầu trong đó, tựa như đầu nam châm. Bắc hút nam. Nếu Trái Đất này là một thân thể rắn đặc, nó theo nghĩa đen sẽ dính liền. Và nó sẽ không thả ra. Nhưng trong thực tế, nó không mạnh như vậy, nhưng lực kéo có thể là nguyên nhân hành tinh nghiêng. Bất kể lực kéo mạnh nhất vào đâu. Bất kể đầu nào mạnh nhất.

D: Bạn đã có nhiều kiếp sống bên dưới hành tinh này?

B: Tôi đã ở bên trong vài lần trong suốt quãng đời trên hành tinh này. Bạn thấy đấy, có sự khác biệt ở đó. Bởi vì ở mặt ngoài bạn có cuộc sống, hoặc những nơi khác mà bạn sống. Và bên trong hành tinh bạn thực sự có thể sống mãi nếu bạn muốn. Trên thực tế hầu hết cuộc sống của tôi đi ra và đến vài nơi hoặc đâu đó khác.

D: Các hành tinh khác?

B: Vâng, bạn chuyển từ đời này sang đời khác. Đó là bất cứ cái gì bạn cần hoàn thành. Toàn bộ vũ trụ giống như một ngôi trường siêu lớn. Bạn đi từ nơi này sang nơi khác, tùy thuộc vào những gì bạn cần phải học.

D: Bạn ở lại mỗi nơi rất lâu?

B: Bất cứ độ dài thời gian nào để hoàn thành bài học hoặc bất cứ điều gì bạn đang làm. Dự án của bạn. Đừng quên, một số chúng ta có hàng triệu năm tuổi. Chúng ta sống mãi mãi, về mặt kỹ thuật.

D: Vậy đến Trái Đất thì giống như đi học mẫu giáo, phải không?

B: Ö, vâng, đó là một chút đánh đổi. Nhưng đôi khi bạn làm điều đó cho một khóa làm mới. (Cười) Một cách để làm điều đó, khi có hàng tỷ thứ bạn có thể làm trong vũ trụ: hành tinh bạn có thể ghé thăm, phong cách sống... Tất cả các loại. Nó không giới hạn. Nhưng cuộc đời Bob của tôi rất không phấn khích. Nó cho tôi một cơ hội để làm sạch tâm trí, nằm lại và để cho tất cả đi. Chỉ cần ngồi ở đó và quan sát, và xem mọi

Chương 6: Đào Thoát Từ Atlantis

Tôi tìm thấy vài ví dụ về những người thoát khỏi thảm họa gây nên sự hủy diệt của Atlantis. Dù những biến động này đã lan ra toàn thế giới, nhưng họ vẫn không chết. Nhiều người đã vượt biển đến các nước khác, cố gắng bảo vệ cách sống của mình trong một môi trường hoàn toàn khác biệt. Sau đây là một ví dụ:

Marie là y tá làm việc trong một đơn vị sản khoa ở bệnh viện. Cũng như những người khác, cô đến văn phòng của tôi ở Huntsville năm 2004 để tìm câu trả lời cho những vấn đề bản thân. Tuy nhiên, phiên làm việc không cho ra cuộc sống bình phàm thông thường, mà dường như cũng không có mối liên hệ nào với cuộc sống hiện tại của cô ấy. Khi rời khỏi đám mây, cô ấy nói mình đang lênh đênh giữa đại dương.

Đây có nghĩa có một số khả năng khác nhau: một sinh vật biển, một người đang bơi, hoặc một người đến ngày chết của mình và họ đang chết đuối. Tuy nhiên, giọng nói cô lai không lô ra chút sơ hãi nào —— nếu đây là ngày cô ấy chết.

Khi nhìn quanh, cô thấy mình đang ở trong một chiếc thuyền nhỏ. "Biển bây giờ yên bình. Tôi cảm thấy nó sẽ trở nên tồi tệ hơn trước khi nó yên bình trở lại. Tôi thấy nước ở khắp nơi quanh mình. Không có gì khác ngoài nước. Đây là một chiếc thuyền bằng gỗ, không lớn lắm, có thể chứa ba bốn người. Tôi cảm thấy chúng tôi đang ở ngoài biển. Chúng tôi không nắm chắc về nơi mình sẽ đến. Chúng tôi chỉ ít nhiều trôi dạt. Tôi nghĩ chúng tôi có mái chèo, nhưng chúng không có có tác dụng gì nhiều — với kích thước của thuyền và kích thước của biển. Chúng tôi trôi theo dòng, và ít nhiều nó sẽ đưa bạn tới nơi nó muốn bạn đến."

D: Bạn không cố gắng đi đến một nơi nào xác định?

M: Tôi cảm thấy chúng tôi đang rời khỏi nơi nào đó, đang cố gắng tìm kiếm một nơi an toàn.

D: Bạn có biết bạn đang đi đâu không?

M: Không, bất cứ nơi nào thuyền đưa chúng tôi tới. Chúng tôi không có lựa chọn.

Có một người khác trên thuyền. "Tôi cảm thấy đó là một người bạn khắng khít. Một người đồng hành gần gũi. Tôi không xác định là nam hay nữ. Đó là một người mà tôi có mối quan hệ gần gũi". Cô ấy thấy mình là một người đàn ông trung niên mặc áo choàng vải thô buộc với đay lưng.

D: Bạn đang làm gì trên thuyền?

M: Tôi cảm thấy chúng tôi phải rời đi. Và... Tôi cảm thấy tôi đến từ Atlantis hay Lemuria. Hòn đảo của chúng tôi sẽ không còn nữa, chúng tôi phải rời đi trong khi vẫn còn thời gian.

D: Bạn nghĩ sẽ an toàn với một con thuyền nhỏ?

M: Tôi không có nhiều lựa chọn. Nhiều người khác đã rời đi. Chúng tôi tình nguyện đi thuyền nhỏ hơn, để những người khác lấy thuyền lớn hơn. Họ chắc chắn sẽ an toàn

hơn. Đó là điều mà chúng tôi biết sẽ xảy ra, rằng chúng tôi phải rời đi. Và chúng tôi cho phép những người khác rời đi trước tiên.

D: Có chuyện gì xảy ra khi bạn rời đi?

M: Nó đã diễn ra một thời gian. Chúng tôi biết thế giới của mình sẽ không còn nữa. Rồi chúng tôi cố gắng để chuẩn bị cho điều đó. Và mang theo những thứ chúng tôi cần. Chúng tôi không muốn toàn bộ nền văn minh chấm dứt, vì vậy chúng tôi mang theo ký ức về nó. Một số thông tin, một số đồ tinh thể có thể giúp chúng tôi trong thế giới mới.

D: Có phải là những thứ bạn đã sử dụng?

M: Vâng, chúng là một phần của nền văn minh chúng tôi. Đó là những thứ hữu ích mà chúng tôi có thể mang theo, nếu chúng tôi cần chúng để thiết lập một cuộc sống mới.

D: Công việc của bạn, nghề nghiệp của bạn là gì?

M: Tôi ở trong đền thờ. (dừng lâu) Tôi đã dành thời gian để học hỏi về việc sử dụng năng lượng và làm cho thế giới chúng tôi trở thành nơi tốt hơn cho các hình thể khác nhau. Tôi đã làm việc với việc trị liệu và giúp đỡ người khác. Tôi không phải một trong những người nổi bật. Tôi vẫn còn là một học viên, nhưng tôi đã có tiến bộ. Tôi đang học, nhưng tôi cũng giảng dạy. Tôi giúp đỡ người khác.

D: Một người nữa ở trên thuyền cùng bạn, đó cũng là học viên?

M: Cũng ở trong đền thờ với tôi, làm việc bên cạnh, giống như một trợ lý.

D: Bạn đang được dạy, và bạn đang sử dụng năng lượng?

M: Vâng. Tinh thể, và sử dụng năng lượng. Và cách để tạo ra sự vật, cách thay đổi tình trạng, cách chữa trị, cách giúp đỡ những người đã bị mất cân bằng. Tôi có thể làm những điều này, nhưng tôi đã không hoàn thiện nó. Tôi vẫn đang học tập về sự kết hợp của một tâm trí và sự hiện diện của năng lượng. Bạn có thể thay đổi nó, và giúp mang nó vào một hình thể vật lý. Sau đó nó có thể được sử dụng cho lợi ích của tất cả. Các sự hiển hiện được sử dụng trong cộng đồng, thậm chí cho sử dụng cá nhân, hoặc những người theo phương pháp này có thể sử dụng.

D: Thật tốt khi bạn làm việc với sự tích cực.

M: Vâng. Tôi đã trở nên giỏi hơn. Tôi đã có thể ảnh hưởng đến các kiểu thời tiết nếu cần thiết. Một lần nữa, sự quan tâm của tôi tập trung nhiều hơn vào giúp đỡ người khác. Các bệnh trạng về thể chất và tinh thần của họ.

D: Họ sẽ đến tìm bạn ở đền thờ? (Vâng) Bạn làm thế nào chữa trị cho họ?

M: Đôi khi chúng tôi sẽ sử dụng tinh thể. Đôi khi chỉ sử dụng thao tác của năng lượng thông qua cách chạm. Đôi khi chúng tôi thậm chí không nhất thiết phải chạm vào họ, chỉ cần dùng tay mang năng lượng đến cho họ.

D: Vậy những tinh thể này rất mạnh.

M: Vâng. Chúng sẽ khuếch đại năng lượng mà bạn gửi đi, làm cho năng lượng mạnh mẽ hơn. Đôi khi chúng sẽ giúp biến đổi năng lượng thành tích cực.

D: Bạn nói bạn đang kiểm soát các khuôn mẫu thời tiết. Tại sao bạn muốn làm điều đó?

M: Nếu chúng tôi có một khoảng thời gian quá hạn hán và không có nước. Hoặc nếu có bão đe doa tiêu diệt chúng tôi ở đâu đó. Chúng tôi có thể cố gắng thay đổi năng lượng để nó không tàn phá nhiều như vậy. Có nhiều bất ổn trong khu vực. Có rất nhiều người có năng lực tiêu cực. Vì vậy bạn cố gắng làm cân bằng.

D: Trong cùng một vùng mà bạn đang sống?

M: Vâng. Có những người đang thử nghiệm mặt tối của năng lượng và sức mạnh. Và họ đã tạo ra sự hỗn loạn. Họ đã gây ra bất ổn trong rất nhiều người ở đó.

D: Vậy cũng có thể sử dụng năng lượng theo cách tiêu cực.

M: Vâng, đúng vậy. Đó không phải là cái cách mà năng lượng đã được chú định. Nhưng vì có quá nhiều thực thể hay năng lượng, các khuôn mẫu tư tưởng của các thực thể đã làm thay đổi nó. Họ học cách làm điều đó. Có những lực lượng tiêu cực tạo ra mọi vấn đề các loại.

D: Bạn có nghĩ họ biết đó không phải là cách để sử dụng nó hay không?

M: Có rất nhiều người không tiến bộ. Họ không hiểu được cái cách mà sự vật nên vận hành theo đó.

D: Bởi vì gieo nhân nào gặt quả nấy, phải không?

M: Đúng vậy.

D: Bạn không thể làm gì để giúp chống lại sự tiêu cực?

M: Chúng tôi đã làm nhiều thứ để chống lại nó, nhưng cuối cùng nó vẫn trở nên quá áp đảo. Có nhiều rung động và năng lượng tiêu cực đã được gửi ra, nhiều người bị cuốn vào đó hơn. Chúng tôi trở nên sợ hãi. Cuối cùng chúng tôi không còn có thể làm được gì tại thời gian địa điểm đó nữa. Vì vậy, chúng tôi phải làm những gì chúng tôi cảm thấy sẽ là cách tốt nhất để bảo tồn tri thức và phương pháp của mình. Đó là lý do nhiều người quyết định ra đi, lên thuyền rời khỏi và mang theo những thứ mà mình có thể.

D: Bạn đã thấy cái gì sắp xảy ra, mà khiến bạn quyết liệt làm điều gì đó?

M: Vùng đất chúng tôi sống đang tan rã. Có nhiều trận động đất. Và nó sẽ bị kéo xuống đại dương. Chúng tôi biết mình không thể ngăn chặn điều đó.

D: Vậy đã có động đất xảy ra?

M: Vâng. Chúng tôi biết đó chỉ là vấn đề thời gian trước khi có một cõi giới hoàn toàn mới tồn tại. Một số người trong chúng tôi sẽ rời khỏi thân thể vật lý của họ. Những người khác sẽ cố cứu vãn một số tàn dư của thế giới cũ, và mang nó vào trong thế giới mới.

D: Bạn có nghĩ những người đang sử dụng sự tiêu cực sẽ ngừng lại khi họ thấy những gì đang xảy ra không?

M: Họ say sưa với khả năng thay đổi mọi thứ, thay đổi nó bằng sức mạnh. Họ không quan tâm. Có một số người cũng dự định ra đi bằng thuyền.

D: Bạn có biết họ đang làm gì với năng lượng tiêu cực không? Họ đã sử dụng nó cho điều gì?

M: Họ cố gắng chuyển mọi người ra khỏi ánh sáng. Cố gắng chuyển mọi người ra khỏi những điều tích cực —— chỉ sợ hãi và nhìn thấy những điều tiêu cực. Họ muốn mọi người ở dưới sự kiểm soát của họ. Như vậy, họ sẽ là người lãnh đạo của mọi người, và sẽ có nhiều người sợ hãi và chỉ lắng nghe họ.

D: Bằng cách sử dụng sự sợ hãi. (Vâng) Nhưng một phần trong số họ cũng cố đào thoát khi nhìn thấy những gì đang xảy ra.

M: Vâng. Nó đã đi quá xa. Đất đai và khu vực không còn có thể chịu thêm sự chia năm xẻ bảy nữa. Nó không thể tồn tai lâu hơn nữa, nó sẽ chìm xuống biển.

D: Bạn nói những chiếc thuyền lớn hơn đã rời đi. (Vâng) Rất nhiều người biết điều gì sẽ xảy ra. Sau đó bạn và trợ lý của bạn đã lấy thuyền nhỏ hơn. Và bạn mang theo một số tinh thể?

M: Chúng tôi có tinh thể và một số cuộn giấy. Một số giáo lý hoặc thông tin mà chúng tôi muốn bảo tồn. Nhiều người có bản sao. Nhiều người mang nhiều thứ theo hơn với hy vọng một số trong chúng tôi sẽ thành công lưu giữ. Không phải mọi người đều đi theo cùng một hướng. Tất cả chúng tôi đều cố đi theo những hướng khác nhau. Một lần nữa, với hy vọng chúng tôi sẽ có thể tiếp tục với những bài học, những lời dạy, những thông tin mà chúng tôi có.

D: Vậy là không ai trong số các bạn thực sự biết mình đang đi đến đâu. (Tạm dừng) Ban trước kia chưa từng đến những nơi này?

M: Một số người có đi. Chủ yếu bằng thuyền, nhưng họ cũng có thể ghé thăm trong giấc ngủ. Họ cũng có thể đi bằng thuật bay. (Thiền (meditation)? Nghe như: levitation (thuật bay)) Họ có thể di chuyển theo cách đó. Họ không nhất thiết phải đi bằng thuyền theo cách vật lý. Nhưng thời điểm này có nhiều năng lượng và sức mạnh chia năm xẻ bảy —— gần như thể một cơn bão ghê gớm dữ dội —— chúng tôi không thể sử dụng một số phương thức đi lại đó. Chúng tôi phải đi bằng thuyền.

D: Nhưng cũng có thể là do bạn không thể mang những thứ này theo nếu đi bằng hình thức tinh thần.

M: Đúng vậy.

D: Bạn phải mang đồ vật theo cùng.

M: Các thông tin được bảo tồn vĩnh viễn trong cõi giới ether, và trong các cõi giới cao hơn ở trên, nhưng nếu chúng ta không mang những vật thể này theo, sẽ không dễ truy cập trong hình thể vật lý.

Họ không nhìn thấy điều đã xảy ra với lục địa vì họ đã ra ngoài biển. Họ chỉ muốn trốn đi, tới bất kỳ nơi nào dòng chảy mang họ đến.

D: Ban có đem thức ăn theo không?

M: Vâng, có một số. Chúng tôi phân phối nó. Chúng tôi đã học được cách tồn tại bằng một số lượng rất nhỏ, chúng tôi muốn kéo dài tối đa, vì không thể biết được bao lâu nữa mới tới bờ.

D: Bạn mang loại thức ăn nào theo?

M: Giống như một dạng năng lượng nén. Đó là một loại ngũ cốc. Và bánh nhỏ mà chúng tôi có thể ăn. Nước của chúng tôi, dĩ nhiên là rất có giá trị, và chúng tôi chỉ cần nhấm nháp món đó. Bởi vì chỉ có thể mang theo chừng đó, nên chúng tôi cố gắng không sử dụng mái chèo nhiều. Chúng tôi cố gắng bảo tồn năng lượng của mình. Chúng tôi ngủ nhiều nhất có thể. Chúng tôi ăn càng ít càng tốt.

D: Điều đó hợp lý. Bởi vì khi ngủ bạn không sử dụng nhiều năng lượng.

M: Đúng vậy.

D: Thực phẩm có vẻ không bị hư hỏng.

M: Nó giữ được trong thời gian dài.

D: Bạn đã ra ngoài biển bao lâu?

M: (Tạm dừng) Tôi không chắc là ngày hay tuần. Nhưng có vẻ là một thời gian rồi. Chúng tôi có thể đánh dấu lên thuyền mỗi ngày đã qua.

D: Nhưng nó vẫn giống như ngày này tiếp sau ngày nọ.

M: Đúng vậy. Đặc biệt là khi bạn ngủ rất nhiều. Rồi bạn thức dậy và ngủ lại.

Tôi chuyển ông ta tiến tới để xem chuyện gì xảy ra, bởi vì ông ta có thể trôi nổi trên đại dương trong một thời gian dài.

D: Bạn có tìm thấy một nơi để dừng chân không?

M: Vâng, chúng tôi đã làm được. Có rất nhiều người đang đứng và quan sát khi chúng tôi lên bờ, tự hỏi chúng tôi đến từ đâu, và trong một chiếc thuyền nhỏ như vậy. Chúng tôi nghĩ là đang ở... có vẻ như là ở Ai Cập, nơi chúng tôi đã cập bờ. Những người đứng xung quanh, họ có làn da sẫm màu hơn.

D: Các bạn có thể hiểu được nhau không?

M: Chúng tôi có thể giao tiếp bằng thần giao cách cảm, nhưng ngôn ngữ thì có một rào cản.

D: Họ có thể hiểu bạn bằng thần giao cách cảm?

M: Một số người có thể, nhưng chúng tôi có thể hiểu họ nhiều hơn là họ có thể hiểu chúng tôi.

D: Có chuyện gì xảy ra trên mảnh đất nơi họ sinh sống?

M: Đã có nhiều cơn bão, và sự biến đổi của mùa. Họ biết điều gì đó bất thường xảy ra — họ sợ nó. Các vùng biển không ổn định, thời tiết bất thường đối với họ. Và rồi có những người đến bằng thuyền nhỏ và trông có vẻ khác biệt, điều này khiến họ càng thêm nghi ngờ.

D: Bạn có nói với họ những gì đang xảy ra không?

M: Chúng tôi không chia sẻ kiến thức tổng quát về những gì đã xảy ra với tất cả mọi người. Chúng tôi chỉ nói mình đã mất nhà và đi thuyền rất lâu để đến đây. Hình như có một người ở đó có thể thông dịch. Nhưng chúng tôi không nói với những người mà mình tiếp xúc về câu chuyện tổng quát của toàn bộ thử thách. Họ không đủ hiểu biết về toàn bộ nền văn minh mà chúng tôi đến từ đó.

D: Nền văn minh của họ không phát triển cao như bạn?

M: Vâng. Nó không giống của chúng tôi.

D: Họ có cho phép bạn ở lại không?

M: Có. Chúng tôi rất kỳ quặc và họ tò mò. Họ cho phép chúng tôi đến.

D: Kế hoạch của bạn bây giờ là gì?

M: Các kế hoạch trước mắt là phục hồi, có được một số thực phẩm, nước và nơi trú ẩn trong một thời gian. Có một người đàn ông đưa chúng tôi vào và cho phép chúng tôi ở lai với anh ta.

D: Nhưng những gì bạn mang theo vẫn còn? Tinh thể, sách cuộn và thông tin.

M: Vâng, vẫn còn. Chúng tôi bọc chúng trong... giống như một miếng vải. Nó có lẽ giống một bó chất liệu mà chúng tôi bọc những thứ đó bên trong. Chúng tôi sợ rằng chúng có thể bị phá hủy, hoặc ai đó sẽ ăn cắp chúng nếu họ nhìn thấy.

D: Nếu họ biết chúng là gì.

M: Vâng. Chúng tôi giấu chúng trong một hang động.

D: Bạn có nghĩ mình sẽ dạy kiến thức này cho ai đó không?

M: Chúng tôi khá chắc chắn rằng có nhiều người ở đây. Có những người thầy, hoặc có fagists (phát âm) (?) mà chúng tôi có thể chia sẻ những điều này. Khi chúng tôi nhận ra có thể tin họ được, thì chúng tôi có thể từ từ chia sẻ những điều này với họ.

D: Chuyện đó sẽ tốn thời gian. Và bạn lúc này có thời gian, phải không?

M: Vâng.

D: Ít nhất bạn đã tìm được một nơi để ở. Bạn không biết những người khác có tìm được hay không.

M: Đã có báo cáo rằng những người khác đã cập bờ ở những nơi khác, nên chúng tôi biết một số người ở các khu vực khác cũng đến được bờ. Một số người chúng tôi không nghe được tin tức. Nhưng chúng tôi biết đã có những người sống sót khác.

D: Chuyên này cho thấy kiến thức sau đó sẽ không biến mất.

M: Đó là một tin mừng khi nghe thấy cũng có những người khác. Rằng chúng tôi không phải những người duy nhất sống sót. Trách nhiệm là tiếp tục mang lấy thông tin và những món quà này.

Tôi đưa ông ta đến một ngày quan trọng trong cuộc đời đó để có thể biết tiến triển câu chuyện.

M: Chúng tôi đã tìm thấy một nơi lưu trữ các tinh thể và sách cuộn. Chúng tôi cảm thấy bây giờ mình đã có thể nghỉ ngơi, mà không cần lo lắng về hạnh phúc của họ mọi lúc. Chúng tôi đã chia sẻ một số thông tin, nhưng những người này không sẵn sàng cho tất cả. Vì vậy, chúng tôi phải lấy những thứ này và cất chúng đi bây giờ.

Khi tôi hỏi nơi họ giấu chúng, ông ấy trở nên e dè. Tôi phải thuyết phục rằng tôi không phải là mối đe dọa, rất an toàn khi nói với tôi.

M: Nó được cất giữ... bên trong một kim tự tháp. Nhưng nó hầu như là một loại liên chiều kích của khu vực lưu trữ. Không phải một khu vực có thể được tìm thấy trừ khi bạn biết làm thế nào truy cập vào nó. Bạn sẽ không dễ dàng nhìn thấy nó, hay biết nó có ở đó. Sẽ tốn một số năng lượng nhất định để khiến các món đồ trở nên đáng chú ý. Để chúng xuất hiện. Các món đồ là vật lý, nhưng chúng được lưu trữ trong một... một khu vực với... nó giống như chúng ở đó, nhưng bạn không thể nhìn thấy chúng. Nó giống như một không gian liên chiều kích. Một cái hộp mà chúng tôi đã đặt chúng vào rồi đóng lại. Chỉ một số năng lượng nhất định mới có thể mở cửa cho nó, sau đó chúng sẽ có thể nhìn thấy được.

D: Đây có phải là một thứ không gian liên chiều kích mà bạn biết cách tạo ra?

M: Tôi đã được một số người sống sót khác giúp đỡ, cuối cùng chúng tôi gặp nhau. Bằng cách làm việc cùng nhau, chúng tôi có thể tạo ra không gian này.

D: Vậy nó không phải là một nơi vật lý bên trong kim tự tháp.

M: Đó là một nơi vật lý, nhưng nó giống như là vô hình. Nó ở đó. Và miễn là nó được niêm phong... người ta không thể chỉ đi ngang và nhìn thấy nó. Phải cần một năng lượng tinh thần, tri thức, thậm chí cả một số biểu tượng nhất định, một số biểu tượng là cần thiết để mở nó ra.

D: Giống như bạn đặt nó trong một bức tường?

M: Vâng, tương tự như vậy. Giống như bên trong một trong những khối đá lớn. Nó ở đó, nhưng bạn không thấy có đường nào vào được bên trong của nó. Không có dấu hiệu cho thấy nó ở đó.

D: Không có cách nào mở nó một cách vật lý.

M: Đúng vậy. Bạn không thể mở nó, phải thực hiện bằng năng lượng. Đó phải là một khuôn mẫu tư tưởng nhất định, phải có đúng người với các biểu tượng. Họ phải mang những biểu tượng trong trường năng lượng của mình —— đó là cần thiết để mở khóa đá.

D: Đó không phải là biểu tượng vật lý mà họ biết?

M: Trước khi đầu thai. Trước khi vào sống ở đây, họ đã nhận thức được điều đó, và các biểu tượng đã ở trong trường năng lượng của họ.

D: Vậy chúng đã được đặt ở đó trước khi người đó nhập thế?

M: Vâng. Và đôi khi họ phải kiếm được chúng. Họ phải học những điều nhất định hoặc trải qua những khảo nghiệm nhất định để những biểu tượng này hoạt động. Để chúng được kích hoạt. Để chúng làm việc. Vì vậy có thể, nếu đúng người ở đúng chỗ vào một thời điểm nhất định, mà không có gì có thể xảy ra, thì tức là họ vẫn cần học thêm. Nhưng hiện tại nếu họ đã đạt được những thứ nhất định trong cuộc đời này. Nếu họ đã trải qua những khảo nghiệm nhất định cho thấy ý định đích thực của họ, ý định tốt của họ, thì nó sẽ kích hoạt các biểu tượng này trong trường năng lượng của họ. Và nếu họ đến đó, thì họ sẽ được phép mở nó ra. Để biết đi đâu. Và với những suy nghĩ tinh thần của họ, nó sẽ như một chiếc chìa khóa mở ra. Và có nhiều những ứng viên thế này. Có rất nhiều, trong trường hợp một người thất bai.

D: Điều đó hợp lý. Khi người ta nhập thế, họ có những biểu tượng nhất định được đưa vào... tinh thần, hào quang hay bất cứ cái gì?

M: Vâng, tất cả chúng ta đều mang theo. Đôi khi chúng ta bổ sung cho nhau, hoặc chúng ta nhận ra nhau. Chúng ta không nhìn thấy chúng bằng đôi mắt vật lý của mình, nhưng cơ thể chúng ta biết điều đó, hoặc trường năng lượng của chúng ta biết điều đó. Và chúng ta có thể có những cảm giác nhất định. Có một sự biến động hoặc thu hút, hoặc cảm giác hạnh phúc.

D: Vậy những biểu tượng này là rất quan trọng. (Vâng) Những biểu tượng này được tạo ra ở cõi tinh thần? (Tạm dừng) Tôi tự hỏi chúng đến từ đâu. Ai quyết định đưa chúng vào... Tôi đoán là trường hào quang, vì thiếu một từ tốt hơn?

M: Chúng là một phần của tâm trí phổ quát. Trí tuệ phổ quát. Và chúng trùng với kế hoạch cuộc đời của chúng ta trước khi chúng ta đầu thai. Chúng giống như chìa khóa trong suốt cuộc đời của chúng ta. Nếu chúng ta đi đến một điểm hoặc một nơi xác định, nếu chúng ta gặp một cá nhân nào đó, và chìa khóa phù hợp với lỗ khóa. Hoặc hai biểu tượng hợp nhất. Hoặc các biểu tượng đối lập. Chúng sẽ giúp chúng ta biết mình nên làm gì. Đôi khi nó có thể mở khóa ký ức. Đôi khi nó có thể kích hoạt một phản ứng bên trong giúp chúng ta đưa ra quyết định, và thay đổi cuộc sống của chúng ta, phong cách sống của chúng ta, quyết định cuộc sống của chúng ta. Vì vậy, chúng gần giống như một hệ thống hướng dẫn nhỏ. Tại một thời điểm xác định nó có thể được kích hoạt và giúp chúng ta biết phải làm gì, làm lúc nào.

D: Nhưng đây là những thứ mà một người thông thường không biết, và chúng tôi không nhân thức về nó.

M: Nhưng tất cả chúng ta đều có chúng.

D: Và bình thường bạn không thể nhìn thấy hoặc biết chúng đang ở đó.

M: Một số người có thể, nhưng hầu hết chúng ta không thể nhìn thấy bằng mắt mình.

D: Bạn chỉ có cảm giác, bản năng.

M: Vâng, vâng. Đó là nó.

D: Điều đó rất quan trọng. Và có nghĩa là các biểu tượng rất quan trọng đối với tâm trí phổ quát.

M: Đúng vậy. Đó là một ngôn ngữ phổ quát.

* * *

Điều này đi kèm với thông tin mà tôi đã nhân được và báo cáo trong những cuốn sách khác. Các ET truyền đạt bằng các biểu tương chứa các khối thông tin và khái niệm có thể được chuyển giao một cách tinh thần. Nó cũng phần nào giải thích các báo cáo gửi đến tôi từ những người nhân được một loạt các biểu tương đi vào tâm trí họ. Một số người báo cáo rằng họ nằm trên ghế trong phòng khách của mình, nhìn thấy một chùm ánh sáng đi qua cửa sổ có chứa nhiều hình học và các biểu tượng khác. Chùm ánh sáng này tập trung vào vùng trán họ. Những người khác báo cáo một sư cưỡng chế ngồi hàng giờ vẽ các biểu tương hoặc thiết kế bất thường. (Nhiều người đã gửi cho tôi bản sao các bản vẽ của họ, và thật đáng ngạc nhiên là chúng nhìn giống nhau) Các ET đã nói với tôi rằng các biểu tượng Vòng Tròn Trên Đồng Lúa Mì cũng chứa các khối thông tin. Người quan sát không cần phải ở trong vòng tròn để nhận được nó. Chỉ cần nhìn thấy các biểu tương trong tạp chí hay báo... là đủ để tải về thông tin. Ho đã báo cáo về những cách tải xuống khác nhau. Ho nói đó là ngôn ngữ của ho. Người nhân nó không nhất thiết phải hiểu nó. Nó được cấy ghép vào tiềm thức của người đó ở tầng thứ tế bào. Muc đích là cuối cùng họ sẽ cần thông tin, họ sẽ có nó và thâm chí không biết nó đến từ đâu. Điều đó mang lên một câu hỏi: nếu chúng ta đầu thai với một khuôn mẫu biểu tương in lên linh hồn, hào quang chúng ta — bất cứ cách nào nó được thực hiện, vây sư tải về từ ET là thêm vào khuôn mẫu này hay kích hoat nó? Ông đã nói khuôn mẫu này thay đổi khi người ta trải qua những trải nghiêm cuộc sống.

* * *

D: Tôi biết có rất nhiều kim tự tháp ở Ai Cập. Bạn đã đặt chúng trong một kim tự tháp lớn?

M: (dừng) Tôi nghĩ nó nằm trong chân của Nhân sư, thay vì bản thân kim tự tháp. Tôi cũng tin là vậy. Có rất nhiều đường hầm và căn phòng trong đó. Tôi nghĩ nó đã được đặt vào —— nếu tôi nhìn vào Nhân sư —— có thể, tôi tin rằng, là chân trái.

D: Các đường hầm này cũng đi dưới kim tự tháp?

M: Vâng. Rất nhiều trong số chúng đi dưới các kim tự tháp.

D: Nhưng hầu hết mọi người không biết làm thế nào để truy cập vào chúng?

M: Chỉ những người nhập môn nhất định, tư tế, một số hoàng tộc nhất định. Người phổ thông không biết. Có những tin đồn rằng chúng tồn tại, bởi vì chúng phải được xây dựng. Và luôn có những thông tin rò rỉ ra ngoài. Nhưng người thông thường không biết rõ chi tiết. Ho chỉ nghe đồn chúng có tồn tại.

D: Nhưng nếu Nhân sư và kim tự tháp đã có khi bạn đến đó, có bao giờ bạn nghe thấy bất kỳ câu chuyện nào về việc ai đã xây dựng chúng không?

M: (Tạm dừng) Có. Tôi tin rằng nền văn minh — mặc dù nó không tiến xa như chúng tôi — đã nhận được một số trợ giúp từ ngoài hành tinh. Bởi vì mức độ trí tuệ chung của xã hội cụ thể đó không phải là phát triển cao. Người ngoài hành tinh đưa cho họ thông tin. Nhưng, một lần nữa, cho một phần nhỏ trong số những người ở đó. Không phải là tất cả mọi người. Và nhiều người trong số họ giống tín đồ nhiều hơn là những nhà tư tưởng độc lập.

D: Bạn có từng nghe làm thế nào họ có thể xây dựng bằng những khối đá lớn như vậy không?

M: Nó đã được thực hiện bằng thao tác năng lượng. Nó đã được thực hiện với một loại thiết bị hấp dẫn. Làm bay lên. Hầu như không thể dùng cách vật lý để xây dựng chúng.

D: Ở nơi mà bạn đến từ đó, bạn có thể làm một cái gì đó tương tự vậy không?

M: Vâng. Mặc dù trong kiến thức chuyên môn của tôi không có kiến trúc hay xây dựng, nhưng tôi biết những điều cơ bản về vận dụng năng lượng. Và thuật bay. Hầu hết các học viên, người nhập môn, những người làm việc trong đền thờ đều biết điều này. Đó là một phần của việc học. Thuật bay và sử dụng năng lượng.

D: Vậy đây là thứ mà mọi người đã được dạy.

M: Vâng. Và có những thứ rất tiên tiến trong những cái đó. Trong kiến trúc và tạo ra những thứ vật chất. Nó không chỉ là vật chất. Nó không chỉ là 3D. Đó là sự giao thoa giữa vật chất và những rung động cao hơn, gần với biểu hiện tinh thần hơn. Chúng không chỉ là vật chất.

D: Nhưng bạn nói những người sống ở Ai Cập không đủ phát triển để tự mình làm chuyên này.

M: Không. Có một số người tiên tiến hơn, và sẵn sàng lắng nghe. Và cởi mở hơn... thường là những người có trình độ học vấn cao hơn người phổ thông sống ở đó. Họ đã được cung cấp thông tin này với hy vọng nó sẽ giúp nền văn minh tiến bộ. Họ đã được liên lạc bởi những người ngoài Trái Đất—— những người quan sát. Những người kia đến và giúp họ những chuyện này. Và nhờ tri thức và nơi chúng tôi đến từ, chúng tôi cũng có thể giúp đỡ ho trong quá trình học tập và tiến triển.

D: Tại sao các kim tự tháp lại được xây dựng? Chúng có mục đích gì?

M: (tạm dừng) Chúng là những nguồn năng lượng rất gọn nhẹ. Chúng không giống tinh thể, nhưng gần như có thể khuếch đại và hỗ trợ trong việc tạo ra nhiều thứ bên trong kim tự tháp. Và bên trong rung động của kim tự tháp. Chúng là những trung tâm học tập, nhưng cũng giống như bước vào một chiều kích khác, bởi vì năng lượng mà chúng nắm giữ. Chúng có thể khuyếch đại, cũng thực sự truyền tải rung động và năng lượng tới các khu vực khác. Nó giống như một trường năng lượng hay lực lượng khổng

lồ — có lẽ không nhất thiết là một lực lượng. Nó là một trung tâm của nhiều sức mạnh và năng lượng.

D: Vậy đó là lý do những người ngoài hành tinh muốn chúng được xây dựng?

M: Đó là một phần lý do chúng được xây dựng, hoặc chức năng của chúng. Các sinh vật ngoài Trái Đất chỉ muốn nhân loại tạo ra một thế giới hòa hợp hơn, hòa bình hơn — một nơi hạnh phúc hơn để sống, chứ không phải là nghèo đói, đau đớn hay tuyệt vọng. Họ đã hy vọng chúng ta có thể sử dụng thông tin và những món quà này để mở rộng khả năng đó.

D: Phải là những người có tri thức về cách sử dung nó.

M: Đúng vậy. Đó là lý do chỉ một số cá nhân được cung cấp kiến thức về sức mạnh của kim tự tháp, và khả năng mà chúng có thể hỗ trợ phát triển trong khu vực đó. Nhưng cũng có khả năng sức mạnh đó —— cũng giống như Atlantis —— hướng về phía tiêu cực.

D: Bị dùng sai.

M: Đúng vậy. (thở dài) Tự do ý chí, nó có thể được chuyển sang một trong hai con đường tích cực và tiêu cực.

D: Đó là lý do nó có thể đi theo một trong hai hướng. Nhưng thay vì sử dụng cuộn sách và tinh thể, bạn đã quyết định giấu chúng ở nơi an toàn.

M: Vâng, người ta không sẵn sàng cho tất cả các thông tin. Và họ đã không sử dụng nó theo cách nó nên được sử dụng. Đã có sự lạm dụng sức mạnh ở một số khu vực, nơi nó có thể rất dễ dàng biến thành một Atlantis thứ hai —— nếu họ có được tri thức và sử dung sức manh tuyệt đối.

Sau đó tôi quyết định đưa Marie đi đến ngày cuối cùng của cuộc đời người đàn ông, bởi vì tôi không nghĩ sẽ có gì khác để học hỏi sau khi ông ta cất giấu bí mật.

M: Tôi rất già. Cơ thể tôi vẫn ở trong tình trạng khá tốt, nhờ kiến thức về chữa trị và sử dụng năng lượng của mình, và những tư tưởng mà thầy nói với chúng tôi tạo thành thể vật lý. Nhưng cơ thể tôi đã già đi. Và rất mệt mỏi. Tôi đã sẵn sàng để đi.

D: Vậy là cơ thể không hư hại gì.

M: Đó là lão hóa. Nó đã thay đổi từ những ảnh hưởng của cuộc sống Trái Đất này. Không có sai lầm gì đáng sợ.

D: Bạn đã sống ở Ai Cập trong một thời gian dài?

M: Vâng. Tôi muốn nói có lễ hơn bốn mươi năm.

D: Vậy bạn đã có thể vượt qua cùng một số kiến thức của mình.

M: Vâng. Tôi chia sẻ những gì tôi nghĩ là phù hợp để học tập. Những người đã được đào tạo theo các phương pháp. Nhưng một lần nữa, tôi đã không thể chia sẻ tất cả vì nó không thích hợp vào thời điểm đó.

D: Vâng, nhưng bạn đã làm rất nhiều với cuộc sống của mình.

M: Tôi đã thử. Luôn có những quyết định sai lầm. Đôi khi bạn nói với người ta những sự vật hay dạy cho họ, và họ không... cũng giống như bất kỳ thời điểm nào trong cuộc sống của họ, người ta sẽ lấy nó —— một số sử dụng nó, và một số thì không. Còn một số dùng sai nó nữa.

D: Những chuyện như vậy ở khắp mọi nơi. (Vâng) Có ai ở với bạn vào ngày cuối cùng của cuộc đời không?

M: Không, tôi ở một mình. Tôi không sợ, nhưng tôi biết tôi đã sẵn sàng để đi.

Sau khi ra khỏi cơ thể đến cõi tinh thần, tôi bảo ông ta nhìn lại cuộc đời vừa mới rời đi, xem ông ta có học được bài học nào hay không.

M: Tôi nghĩ tôi cần phải học về sự kiên nhẫn, bởi vì tôi luôn luôn ham học hỏi, nhưng tôi muốn học tập thêm. Tôi không bao giờ cảm thấy mình đạt đến điểm mà bản thân có thể đạt được. Tôi đạt được một mốc quan trọng, và nó không bao giờ là đủ. Tôi nghĩ tôi nên biết nhiều hơn, và biết nhanh hơn. Và đó là một bài học rất khó khăn.

D: Bạn có nghĩ bạn đã học được nó không?

M: Có ai có thể học được nó không? Đó là một điều khó khăn. Vâng, tôi đã học được cách trở nên kiên nhẫn hơn.

D: Ban cũng có rất nhiều kiến thức.

M: Vâng, đó cũng là một phần khác của bài học. (thở dài sâu) Để học cách sử dụng và trao ra những kiến thức. Trách nhiệm đi kèm với nó. Nếu bạn được trao kiến thức đó, bạn phải học sử dụng nó một cách khôn ngoan. Đôi lúc người khác sẽ làm như vậy, và đôi lúc thì không. Và nếu bạn đưa sai người vào sai thời điểm — đó có thể là tai hại. Còn nếu bạn trao nó cho họ vào đúng thời điểm, nó có thể mang lại kết quả tuyệt vời, rất tuyệt vời.

D: Nên bạn phải biết suy xét.

M: Đúng vậy. Và đó là một trách nhiệm lớn lao.

Tôi sau đó đã để thực thể rút đi và hợp nhập nhân cách Marie vào lại cơ thể để có thể nói chuyện với tiềm thức của cô ấy.

D: Tại sao bạn chọn cuộc đời đó cho Marie thấy?

M: Bởi vì nó rất giống với những gì cô ấy đang trải qua ngày hôm nay. Cô ấy đang trên lộ trình học tập. Cô ấy có những cơ hội lớn lao làm nhiều điều để thay đổi thế giới này. Để giúp đưa thế giới mới vào. Đó là một trách nhiệm rất lớn.

D: Nhưng ngoài mặt nó không thực sự xuất hiện sự tương tự.

M: Cô ấy có khả năng làm rất tốt trong thế giới này — đó có liên quan đến việc sử dụng năng lượng và kiến thức của cô ấy từ tất cả những tiền kiếp. Cô ấy có thể trao đổi với nhiều người. Hoặc cô ấy sẽ làm vậy khi cô ấy có thể và đã sẵn sàng. Và nếu cô ấy không làm điều này vào đúng thời điểm, theo đúng trình tư, thì sẽ có rất nhiều điều giá

trị mất đi. Cô ấy cần hiểu vài thứ rất quan trọng: thứ nhất, kiên nhẫn là rất quan trọng — tất cả mọi thứ sẽ đến khi thời điểm tới; thứ hai: khi cô ấy đạt được những sức mạnh và khả năng này, hãy sử dụng chúng một cách cực kỳ phân biệt. Và dù mong muốn giúp đỡ người khác không phải là sai, nhưng không phải lúc nào bạn cũng giúp họ bằng con đường dễ nhất. Đôi khi họ phải học cho bản thân mình. Và việc trao cho họ tất cả mọi thứ mà thoạt nhìn họ có thể sử dụng hoặc họ cần — không phải luôn luôn là quyết định chính xác. Cô ấy phải trao cho họ, vào đúng thời điểm, có thể ít hơn những gì họ thực sự có thể sử dụng một chút.

D: Tri thức này đến từ đâu?

M: Sự hiểu biết mà cô ấy đã có, cái mà cô ấy đã học được từ tất cả những tiền kiếp. Và khi đến thời điểm chính xác, nó sẽ được trao cho cô ấy.

D: Nó sẽ trở lai, ý ban là thế?

M: Vâng. Và điều này đã được an bày là một phần của cô ấy... của tôi, của siêu linh hồn, vào đúng thời điểm sẽ tiến vào, và mang theo những thiên phú. Những năng lượng và tri thức mà cô ấy cần để chuyển sang bước tiếp theo, tới cấp độ tiếp theo.

D: Nhưng nhân cách hiện tại của cô ấy vẫn sẽ còn đó, phải không?

M: Vâng, còn rất nhiều.

D: Nó giống như một lớp phủ, hoặc sự dung hợp? Của cái mà có thông tin.

M: Đúng vậy. Nó chỉ là được sáp nhập vào sinh mệnh hiện tại của cô ấy.

D: Vậy thì cô ấy không bắt buộc phải học tập, hay theo bất cứ lớp học nào?

M: Vâng, cô ấy vẫn cần làm những điều đó. Nó sẽ giúp kích hoạt ký ức, cũng sẽ giúp cô ấy trong việc học lại. Đôi khi rất khó khăn để mang lại những khuôn mẫu tư tưởng nhất định đó. Và bằng cách học lại chúng với những mạch khác nhau của tâm trí cô ấy, nó sẽ trợ giúp cô trong cuộc đời hiện tại. Cô ấy được đào tạo từ cõi bên này.

D: Cô ấy có một câu hỏi. Tại sao cô ấy bị say sóng? Cô ấy yêu nước và cá heo, nhưng lại bị say sóng như vậy.

M: Mức năng lượng của đại dương là rất cao. Nó tạo ra năng lượng vô cùng mạnh mẽ. Và vì cơ thể của cô, bản chất của cô, là một năng lượng chuyển đổi, cô có thể hấp thụ rất nhiều trước khi thể vật lý bắt đầu cảm thấy. Nó cũng liên quan đến khoảng thời gian dài đăng đẳng trên đại dương khi cô lần đầu tiên rời Atlantis. Thật căng thẳng khi ở trên đại dương. Và một lần nữa, mức năng lượng rất cao. Mặc dù cô có một số sức mạnh và khả năng bao quát các yếu tố, khả năng thay đổi năng lượng để giữ cho đại dương không quá hung bạo, nhưng cô đã ở trong tình trạng suy yếu do thiếu nước và thức ăn.

D: Tổn thương của tình cảnh.

Chương 7: Tri Thức Cổ Đại

Phiên làm việc này được tiến hành vào tháng 5 năm 2002 tại một nông trại bên ngoài Bozeman, bang Montana, khi tôi đang ở trong một nhà khách. Tôi tới Bozeman để thực hiện một số cuộc nói chuyện, nhưng lý do chính mà tôi đến đó là gặp Leila Sherman, người phụ nữ 100 tuổi đã chụp tấm ảnh Jesus mà tôi sử dụng cho trang bìa của Jesus and Essenes. Tôi biết đây có thể là cơ hội duy nhất để gặp bà ấy. Một phụ nữ đã làm việc với Leila trong sản xuất và quảng bá hình ảnh. Leila nói với tôi bà ấy nghĩ mình đã sẵn sàng để chết, nhưng từ khi họ kết hợp trong trang web www.christpicture.com và kế hoạch quảng bá, thật vui khi bà ấy nói bà nghĩ mình sẽ ở lại khoảng 100 năm nữa. Leila sống trong một nhà dưỡng lão, nhưng vẫn rất năng động và có thể chăm sóc bản thân mình. Bà nói mình là người lớn tuổi nhất trong nhà, cũng là người duy nhất không cần sư trơ giúp.

Lorraine bay từ bang khác đến Bozeman cùng lúc. Cô là một nhà trị liệu đã làm việc với các bác sĩ và bệnh viện để giới thiệu và kết hợp phương pháp chữa bệnh tự nhiên với phương pháp truyền thống. Ở thành phố lớn nơi cô sống, cô đang làm việc với năm bệnh viện và bắt đầu bằng việc dạy y tá. Cô ấy rất thông minh và nghĩ rằng điều này sẽ phát triển thành một cái gì đó rất quan trọng.

Trong phiên làm việc, khi ra khỏi đám mây, cô thấy mình là một cô bé 14 hoặc 15 tuổi với mái tóc dài màu nâu đỏ, trong một khung cảnh yên bình mà tôi nghĩ có lẽ là một thị trấn ven biển. Thoạt nhìn là vậy, nhưng tôi đã tìm ra sự khác biệt khi chúng tôi tiến triển. Cô mô tả nhà của mình trên vịnh —— rất lớn với những cổng vòm nhìn ra mặt biển cả hai phía. Cô ấy muốn sống một cuộc sống bình thường ở đó với cha mẹ và anh em của mình, nhưng một nhóm quyền lực trên đảo đã có những kế hoạch khác cho cô ấy. Họ đã khám phá ra cô ấy khác người và muốn sử dụng khả năng của cô. Cô ấy phải đến sống trong một ngôi đền lớn trên ngọn đồi phía trên thị trấn.

- L: Tôi có một thiên phú. Tôi có thể nhìn thấy.
- D: Bạn có thể thấy gì?
- L: (Thì thầm) Tương lai. (Tạm dừng) Tôi có thể nhìn thấy tương lai. Họ muốn dạy tôi làm thế nào để điều hướng nó.
- D: Dù có thiên phú, nhưng bạn không biết làm thế nào kiểm soát nó. Đó có phải là ý của bạn không?
- L: Không! Họ muốn kiểm soát nó —— thông qua tôi. (Một tiếng thì thầm) Mệnh lệnh. Những người đàn ông điều hành mọi thứ. Biển. Người dân. Tôi sẽ sống trong ngôi đền lớn trên đồi và làm như họ bảo.
 - D: Những người đàn ông trong đền đang kiểm soát mọi thứ?
- L: (Hiếu kỳ) Vâng. Họ sẽ kiểm soát tôi. Tôi muốn ở với gia đình. Tôi muốn đi thuyền trên đại dương. Anh em của tôi có thể làm những gì họ muốn. Tôi muốn hát. Tôi không được phép hát. Có những thứ xảy ra khi tôi tạo ra những âm thanh.
 - D: Tôi không thấy hát có gì là sai trái. Điều gì xảy ra khi bạn tạo ra âm thanh?

L: Bất cứ điều gì tôi muốn! — Những người đàn ông trên đồi sợ tôi.

Tôi đảm bảo rằng cô ấy có thể nói với tôi về điều đó, bởi vì tôi không phải là mối đe dọa đối với cô ấy. "Bạn đã tạo ra những loại âm thanh gì?" Lorraine khẽ chu môi như đang làm ra một âm thanh oooh. "Bạn đang chuyển động miệng mình, nhưng tôi không nghe thấy bất cứ cái gì."

L: Bạn không nghe thấy âm thanh? Nó giống như gió. Đó là âm thanh của gió.

Sau đó, cô bắt đầu tạo ra một giai điệu ma quái, chói tai, kéo dài. Nó dần dần, nhưng liên tục, từ Ooooooooooooooo (tone trung) Oooooooooooooooo (tone cao) Ooooooooooooooo (tone cao hơn, sau đó cao đến mức không nghe được) rồi xuống lại Ooooooooooooooooooo (tone trung). Sau đó khi Lorraine nghe băng, cô nói mình không thể làm ra được âm thanh đó. Đặc biệt là phần dần dần lên cao cho đến khi quá cao không nghe được.

Cô giải thích âm thanh đã làm ra, "Nó mở cửa ra." Tôi không hiểu ý cô ấy. Cửa vật lý? "Bạn có thể đi qua những cánh cửa đó. Họ không thể nhìn thấy chúng." Vậy nên, nó rõ ràng không phải vật lý. Cô đang đề cập đến cái gì đó rõ ràng ở trong thế giới vô hình.

L: Chúng là những cánh cửa mạ vàng với cạnh khảm nạm đá quý, ánh sáng trắng và ánh sáng màu ở trung tâm. Chúng không – thực – sự là những cánh cửa – vật – lý. Đó là những lỗ thông, cổng.

D: Bạn thấy chúng ở đâu?

L: Trước mặt tôi. Trong không gian.

D: Khi bạn ở ngoài?

L: Không, tôi ở chỗ nào chúng ở chỗ nấy. Chúng ở trong không gian. Âm thanh tạo ra các cánh cửa và mở cửa ra. Khi chúng mở ra, tôi có thể đi vào cánh cửa.

D: Và không ai khác có thể nhìn thấy những cánh cửa này. Lần đầu tiên bạn biết mình có thể làm điều đó là khi nào?

L: Khi tôi năm tuổi. Gia đình tôi, chú tôi. Tôi nói với họ những thứ mà tôi có thể nhìn thấy xuyên qua cánh cửa. Họ nghĩ tôi đang bịa ra những câu chuyện —— và tôi thật buồn cười.

D: Bạn đã nhìn thấy gì xuyên qua cánh cửa?

L: (thì thầm) Tôi nhìn thấy tương lai.

D: Làm thế nào bạn biết đó là tương lai?

L: Tôi kể những câu chuyện cho họ nghe, rồi chúng sẽ xảy ra. Họ bắt đầu tin khi tôi lên tám. Những người đàn ông trên đồi đưa tôi đi. Họ bắt đầu kiểm tra tôi. Tôi đã được đưa vào căn phòng mà họ khiến tôi thực hiện. Họ sẽ viết những điều tôi nói với họ, rồi họ bắt đầu đào tạo tôi để thay đổi những gì mà tôi nhìn thấy. Họ muốn tôi thay đổi nó để giúp họ. Để chuyển hướng nó. Khiến những chuyện tốt xảy đến với họ, và tống chuyện xấu sang cho người khác.

- D: Vây ban đã nhìn thấy những thứ tiêu cực?
- L: Tôi có thể nhìn thấy mọi thứ. Tôi biết những gì đang đến. Có ba cửa sổ bên trong cánh cửa. Tôi có thể xem nó có thể thế nào. Ba con đường khác nhau mà có khả năng xảy ra.
 - D: Vậy tương lai không chỉ là một con đường.
- L: (Thì thầm: Không) Tôi có thể thay đổi nó. Tống nó sang chỗ khác. Dịch chuyển nó. Làm cho nó khác đi.
 - D: Được phép làm vậy?
- L: Nó giống như vận may. Vận tốt đến, vận xấu phải đi đâu đó khác. Họ không nhìn thấy điều đó. Họ nghĩ mình có thể lấy và giữ tất cả vận tốt. Họ lấy nó cho bản thân và kiểm soát mọi người. Chúng tôi sống trên một hòn đảo lớn, rất nhiều vũng vịnh. Tôi nhìn thấy nó từ đám mây khi tôi đang xuống. Nó thật đẹp. Họ có kiến trúc cao trên đỉnh đồi, ho cai tri tất cả những người bên dưới.

Tôi nghĩ nó nghe như một loại tôn giáo có tổ chức.

L: Không có nhà thờ. Nó chưa phải là tôn giáo. Đó là sức mạnh. Đó là đền thờ. Đó là nơi của tất cả sinh mệnh.

Rố ràng chúng tôi đã đi xa hơn vào trong thời gian, trước cả khởi đầu của tôn giáo có tổ chức — Nhưng điều đó cũng không quan trọng, sức mạnh và lòng tham đã hiện diện từ khi con người bắt đầu sống trên Trái Đất. Có vẻ như đã có một cuộc chiến liên tục giữa các lực lượng tốt xấu.

- D: Họ muốn kiểm soát mọi người trên đảo bằng cách thay đổi những gì bạn thấy?
- L: Họ làm vậy. Tất cả tâm trí có sức mạnh sống trong đền thờ. Tôi phải sống trong đền. Tôi phải rời khỏi gia đình mình.
 - D: Gia đình bạn cảm thấy thế nào về điều đó?
- L: Họ đã trở nên thịnh vượng nhờ những gì tôi đã làm. Tôi cho họ may mắn. Bạn nghĩ nó và nó sẽ xảy ra, rồi bạn dẫn nó vào, cho nó theo hướng đó và tống cái kia đến một nơi khác. Đó chỉ là một sự điều hướng. Nếu tôi đến sống ở đó, họ sẽ có toàn quyền kiểm soát tất cả sức mạnh. Tôi sẽ cho họ thấy làm như thế nào.
 - D: Bạn có nghĩ bạn có thể cho họ thấy cách làm điều đó?
- L: Không. (Cô ấy bắt đầu tạo ra âm thanh ooooh một lần nữa) Tất cả những gì tôi đang làm là mở cửa sổ. Cổng mở ra bằng âm thanh, sau đó tôi có thể thấy nhiều hơn xuyên qua cửa nếu tôi nhìn. Âm thanh mang theo sóng, sóng đẩy cửa sổ mở ra, và tôi có thể nhìn vào những gì sẽ xảy ra.
 - D: Nhưng bạn nói bạn nên dạy họ làm cách điều đó?
 - L: Vâng, họ nghĩ họ có thể học nó. (cười thầm) Tôi không biết nó đến từ đâu.

D: Làm sao bạn có thể cho họ thấy phương pháp làm điều gì đó nếu bạn không nắm rõ làm thế nào bạn làm được điều đó?

L: Tôi phải cho họ thông tin. Họ bắt tôi làm điều đó, nếu không gia đình tôi sẽ đau khổ.

D: Tôi hiểu. Nhưng họ là đàn ông, họ không thể tạo ra âm thanh theo cách giống bạn.

L: (thì thầm) Không thể. Tôi năm đó học được cách không nói sự thật với họ. Tôi sẽ khiến họ làm đúng cách. Tôi đang học từ chú của tôi về phương pháp kiểm soát sức mạnh của họ. Nhưng tôi phải giả vờ tôi không muốn biết, sau đó họ dạy tôi nhiều nhiều thêm nữa. Chẳng bao lâu tôi sẽ có tất cả kiến thức của họ. Mỗi nhóm có thiên phú riêng ở những lĩnh vực khác nhau, họ biết những điều khác nhau về cách kiểm soát tâm trí người dân. Và họ đang dạy tôi mỗi thiên phú —— Tôi phải làm gì đó. Họ đang làm điều đó vì một lý do sai lầm. Họ sẽ hủy diệt chúng tôi. Họ lấy hết năng lượng tích cực và đổ tất cả năng lượng tiêu cực vào một cái hố. Và nó sẽ sớm trở nên rất lớn... rồi nó sẽ phun trào.

D: Nó phải đi đâu đó, ý bạn là vậy?

L: Vâng, họ không thấy điều đó! Mọi người nghĩ mình có thể chỉ nhận được điều tốt. Tôi không biết liệu tôi có thể kịp có tất cả kiến thức của họ không.

D: Bạn thấy điều gì sẽ xảy ra?

Cô do dư, rồi bắt đầu khóc.

L: Mọi thứ đều rã ra và rơi vào đại dương.

D: Bạn có cố nói với họ không?

L: Vâng. Họ nói điều đó tùy thuộc vào tôi. Tống đi và thay đổi nó. Tôi có thể làm được —— nếu họ sử dụng sức mạnh của mình đúng cách. Nhưng không, và họ tiếp tục bỏ thêm nhiều cái xấu vào hố. Và nó đang tăng trưởng, họ trở nên ngày càng không biết suy nghĩ và bất cẩn. Tôi sợ tôi phải kiểm soát họ. Ngay khi tôi biết tất cả những thiên phú của họ, tôi có thể đoạt lấy sức mạnh của họ, và điều hướng nó trở lại cho người dân.

D: Đó là kế hoạch của bạn? (Vâng) Bạn đã đến sống với họ trong ngôi đền lớn?

L: Vâng. Nó thật đẹp, có nhiều cầu thang và cột, còn cổng vòm nhìn xuống mặt biển. Cũng có nhiều loài chim đầy màu sắc và âm nhạc tuyệt vời. Nó rất đẹp. Tôi có một con báo đen. (Tôi rất ngạc nhiên) Tên nó là Sasha, là thú cưng của tôi. Nó nghe được những suy nghĩ của tôi và luôn ở canh tôi.

D: Tôi nghĩ một con báo sẽ nguy hiểm.

L: (Cười thầm) Nó có thể như vậy. Nhưng nó không chọn như vậy.

D: Những người khác cũng nuôi động vật làm thú cưng?

L: Vâng, nhiều người trong số họ. Động vật ở khắp mọi nơi. Chúng sống hòa hợp ở nơi rộng lớn này. Có những hành lang lớn và nhiều căn phòng đẹp ở đây. Tôi nói chuyện với mọi người hàng ngày. Tôi nói dối những người này. Tôi nói với họ những gì đám đàn ông muốn tôi nói.

D: Bạn nói dối điều gì?

L: Nguy cơ của cuộc sống với rất nhiều, với quá nhiều quà tặng. Không ai bị bệnh nữa. Chúng tôi đã học được cách chữa trị. Tôi bây giờ khoảng 25.

D: Làm thế nào bạn chữa trị?

L: Chúng tôi không chữa trị nữa.

D: Lúc trước bạn đã làm điều đó như thế nào?

Cô lại một lần nữa làm ra âm thanh Ooooh.

D: Nói cho tôi biết bạn đang làm gì.

L: Tôi đang xoay trần nhà để sắp xếp ánh sáng.

D: (Tôi không hiểu) Ánh sáng gì?

L: Chúng ta ở bên trong ánh sáng. Nó bị gãy, và phải được sắp xếp lại để thông dòng. Mọi người đều được dạy những âm điệu để tái căn chỉnh ánh sáng của họ.

D: Bạn nói bạn đang xoay trần nhà. Ý của bạn là gì?

L: Tôi sử dụng màu sắc và âm điệu thông qua ánh sáng để tái căn chỉnh chúng. Trên trần nhà có một mô hình của hệ mặt trời. Màu sắc và âm điệu phải phù hợp. Các màu sắc nằm trong những tấm sáng trên trần nhà. Chúng giống như những vụ nổ ánh sáng ngắn trong các màu khác nhau. Nó dường như là một mảnh thủy tinh rắn, nhưng nó là những tia sáng lắt nhắt của màu sắc. Một số loại ống kết nối chúng. Ánh sáng trông rất đặc rắn, nhưng chúng là những tia sáng nhỏ lóe bên trong các tấm khác nhau. Tạo ra tấm bảng. Mô hình hệ mặt trời thay đổi đối với mỗi người đi dưới ánh sáng. Nó được đọc bằng ánh sáng trong cổ tay bạn, nó được hiển thị trên một mô hình trên trần nhà. Sau đó, ánh sáng sắp xếp và đi xuống qua đáy hộp sọ bạn, vào trong cơ thể và tái căn chỉnh lại ánh sáng của bạn.

D: Vậy đó là một loại máy móc nào đó? (Vâng.) Vậy, mô hình hoàng đạo thay đổi cho từng cá nhân.

L: Đó là biếu đồ của họ. Tôi từng làm điều đó một cách cá nhân cho những người này. Cuối cùng tôi dạy họ sử dụng các âm điệu. Chúng tôi không còn bệnh nữa.

D: Có gì khác trên trần nhà không, hay chỉ có những mô hình, tấm bảng và ánh sáng?

L: Có một vật thể lớn nằm chính giữa điều hướng các chùm. Đó là một loạt các vật thể nhìn giống tinh thể được đặt ở những phân đoạn không gian nhất định, ánh sáng gãy đi xuyên qua nó khi nó quay rất nhanh. Rất, rất nhanh. Bạn không thấy nó chuyển động. Bạn chỉ phải biết là nó đang chuyển động. Nó bắn ra những mảnh ánh sáng

xuyên qua thủy tinh, các con số đang nhấp vào và nó kéo ánh sáng từ các bảng màu (Nói với một âm điệu khám phá). Nó nảy dội qua tất cả các lớp tinh thể nhỏ cho đến khi đạt đến các con số làm ra mô hình cá nhân của người kia; sau đó nó bắn vào đáy hộp sọ xuống các điểm của cơ thể. Những điểm nhỏ trong cơ thể tương ứng với mỗi ánh sáng, trở lại qua luân xa 1 và đi qua luân xa 7.

D: Và quá trình này chữa tri người đó?

L: Nó sắp xếp ánh sáng cá nhân của họ!

D: Mọi người đều có mô hình riêng của họ? (Vâng!) Và cái này tìm ra mô hình để ánh sáng có thể kích hoạt nó và chữa trị người đó?

L: Vâng, chúng tôi biết cách sắp xếp ánh sáng. Khi ánh sáng xuyên qua, thông tin về bệnh tật trong các cơ thể kia sẽ biến mất. Miễn là ánh sáng của họ vẫn được căn chỉnh, cơ thể sẽ không già đi.

D: Và phải có những âm điệu nhất định kích hoạt quá trình này. (Vâng.) Những người đàn ông có biết cách làm việc này không?

L: Không. Tôi gặp rắc rối khi làm điều đó. Có những người bị nhiều cáo buộc về cái họ phải được chữa trị. Chỉ những người giàu mới có thể được chữa trị. Họ rất tức giận với tôi vì tôi đã dạy những người khác cách tự chữa trị cho mình. Nhưng điều đó không quan trong. Cách sống của chúng tôi sắp sửa kết thúc.

D: Đó là những gì bạn thấy?

L: Vâng. Tất cả những vận xấu đang tăng trưởng với quy mô và tỷ lệ mà sẽ bùng nổ. Và họ không quan tâm; họ không tin tôi. Thay đổi nó là trách nhiệm của tôi. Tống những vận xấu đến đâu đó khác. Họ đã chọn một chỗ. Đó là một vùng đất có nhiều người sinh sống, nhưng không phải là người giàu. Dù những người đó hỗ trợ hệ thống của chúng tôi, nhưng họ nghĩ mình không cần những người đó nữa. Ngư dân, nông dân — những người đã từng hỗ trợ vùng đất. Nhưng miễn là có tôi điều hướng vận may, thì họ không cần những người đó nữa!

D: Vậy họ sẽ dùng gì làm thức ăn?

L: Họ không cần nó nữa.

D: Họ không cần phải ăn?

L: Không giống như chúng ta.

D: Vậy những người kia không cần thiết nữa?

L: Họ nghĩ thế. Điều đó không đúng, bởi vì mỗi người là độc nhất mà quan trọng. Cái họ không biết chính là nó sẽ quét sạch tất cả. Không chỉ những người đó, mà là tất cả chúng tôi, bởi vì nó quá lớn, quá mạnh mẽ.

D: Bạn đã học được tất cả tri thức của họ?

L: Vâng, nhưng tôi chưa có đủ. Tôi không tin sẽ có đủ thời gian. Tôi cần phải đi trọn vòng tròn trong tất cả các tri thức để kiểm soát họ. Để có thể thay đổi những gì chúng

tôi đang làm và chấp nhận vận xấu, xả nó ra từng chút tại mỗi thời điểm để giảm áp lực mà nó đang đè xuống, như thế nó mới không phun trào. Họ nghĩ tôi có thể tống nó đi và hủy diệt những người khác ở xa, như vậy nó sẽ biến mất. Nhưng điều họ không nhận ra là — nó quá lớn, nó có thể tiêu diệt toàn bộ chúng tôi.

D: Vậy, chuyện gì xảy ra?

L: (Ngừng lâu) Tôi để nó hủy diệt chúng tôi.

D: Bạn đã xả nó ra từng chút vào mỗi thời điểm?

L: Không, đó là điều tôi muốn làm, nhưng tôi không được cho phép. Không ai chịu sống cùng vận xấu. Xả nó ra từng chút tại mỗi thời điểm có nghĩa là mọi người sẽ sống với lụi bại, đói khát, bệnh tật và sự bất hòa. Tôi không nói với họ là nó đang đến. Tôi để nó bùng nổ. (buồn thảm) Và nó đã hủy diệt mọi thứ. Tất cả đều tan rã. Có một âm thanh rung chuyển trầm và rất dài dưới đất. Mọi thứ bắt đầu sụp đổ xung quanh chúng rồi. Chúng tôi lăn vào trong biển.

D: Toàn bộ hòn đảo?

L: (Thì thầm) Tất cả mọi thứ.

D: Bạn thấy gì khi điều này xảy ra?

L: (Thì thầm) Đáng sợ... kinh sợ! Mọi thứ đều bị phá hủy. Không còn gì tồn tại. Giống như động đất và bom nguyên tử cùng một lúc. Chính là một sức mạnh to lớn. Đỏ, đen và tối từ lòng đất. Phun trào và nuốt hết, để mọi thứ trở lại.

D: Tất cả cân bằng lại? (Vâng.) Bạn đang ở đâu khi quan sát chuyện này?

L: Tôi đang đứng giữa một cây cột dưới mái vòm và nhìn mọi chuyện xảy ra. Nó trông giống như đất mở ra nuốt chẳng mọi thứ, và ợ trở lại. Có mây đen trên trời và lửa. Tất cả nghệ thuật và vẻ đẹp đã biến mất. Tôi cũng vậy.

Cô bắt đầu thở hổn hển. Tôi gợi ý rằng cô có thể nhìn như một người quan sát nếu cô ấy muốn, như vây cô ấy sẽ không cảm thấy những cảm giác thể xác.

L: (Thì thầm) Nước. Tôi chết đuối. Từ chỗ cao thuận lợi của chúng tôi, chúng tôi là những người cuối cùng ra đi (thì thầm). Chúng tôi nhìn họ chết hết.

D: Vậy bạn đang nhìn từ phía trên sau khi bạn ra khỏi cơ thể?

L: (Mạnh và rõ ràng) Vâng!

D: Bạn thấy gì từ điểm nhìn đó?

L: Các thứ rơi vào biển. Xác chết và động vật nổi trong nước. Gia đình tôi ở với tôi. Ho đều ở với tôi!

D: Bạn cảm thấy thế nào về những gì đã xảy ra khi bạn nhìn nó từ cõi đó?

L: Cho phép lòng tham kiểm soát sức mạnh là một sai lầm nghiêm trọng. Đó là sự tham lam khủng khiếp. Có một thang chia của sự vật: động vật, cây cối, cây cỏ, con

người. Và bằng cách nào đó, mặt tiêu cực của các lực lượng đã chiếm ưu thế vượt qua mặt tích cực.

- D: Nhưng đó không phải lỗi của bạn. Bạn không phải cảm thấy có trách nhiệm với bất cứ điều gì.
 - L: Tôi cảm thấy buồn vì tôi đã thất bại.
 - D: Bạn đã cố gắng làm điều đúng.
- L: Vâng. Biển đã lắng xuống. Bây giờ thì bình lặng. Bầu trời hồng đã trở lại. Không có gì mãi mãi; chỉ nước.
 - D: Điều gì đã xảy ra cuối cùng?
 - L: Chúng tôi trở lại một vùng đất sa mạc.
 - D: Đất cuối cùng đã xuất hiện trở lại?
 - L: (Tò mò) Vâng. Nước rút đi. Ở đây rất đẹp.
 - D: Tại sao bạn quyết định trở lại một nơi là sa mạc?
 - L: Để bắt đầu lại. Chúng tôi phải làm đúng!
 - D: Bạn vẫn có những sức mạnh như vậy?
- L: Không! Chúng tôi là người đơn thuần. Nó an toàn hơn. Phải mất thời gian... nhiều, nhiều thế hệ. Và sự hiểu biết đến theo thời gian. Chúng tôi sẽ xây dựng lại cấp độ đó, nhưng lần này chúng tôi sẽ thực hiện đúng cách. Và những người đàn ông sẽ không cai trị! Không có lòng tham.
- D: Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ có thể mang về những tri thức và sức mạnh mình từng có lúc đó?
 - L: Nó đang tới. Chúng ta sẽ có nó.
- D: Nhưng, con người là con người, bạn nghĩ lần này họ sẽ có thể khống chế hoặc điều hướng nó đúng cách? (Vâng) Bạn nghĩ họ đã sẵn sàng cho nó? (Vâng) Nhưng bạn biết trên thế giới luôn có những kẻ tham lam muốn kiểm soát mọi thứ.
- L: Họ bị phát giác. Họ không tiếp xúc với sức mạnh. Họ sẽ không có thói quen. Những người canh giữ sức mạnh sẽ không để họ kiểm soát chúng nữa.
 - D: Ai là người canh giữ sức mạnh?
 - L: Phụ nữ. Họ đang dẫn dắt thế giới bằng tình yêu.
 - D: Ý bạn là lần này những người đàn ông sẽ không tham gia?
 - L: Không, họ có tham gia. Họ mất nhiều thời gian hơn để đến với nó.
- D: Phụ nữ sẽ là người quyết định sử dụng sức mạnh như thế nào. Bạn có nghĩ trong thời đại này nó sẽ được sử dụng đúng cách?
 - L: Trong nhiều, nhiều năm. Hàng trăm năm.

- D: Là toàn bộ thế giới hay chỉ một phần nhất định?
- L: Toàn thế giới.
- D: Sẽ xảy ra nhanh hay phải mất thời gian để thay đổi thế giới?
- L: Phải mất thời gian.
- D: Bạn phải bắt đầu ở đâu đó, đúng không?
- L: Vâng. Đối với tri thức đã bị dùng sai đó.

Sau đó tôi xin phép nói chuyện với tiềm thức để có thể tìm ra lý do Lorraine nhìn thấy cuộc đời này.

- D: Tại sao bạn chọn cuộc đời đó cho cô ấy thấy lúc này? Bạn đang cố gắng nói gì với cô ấy?
- L: Những suy nghĩ của cô ấy ổn. Con đường cũ đang rời đi và con đường mới đang đến. Nó sẽ không giống như vậy nữa. Cô ấy phải chuẩn bị cho sự đơn độc.
 - D: Ý của bạn là gì?
 - L: Đó là trong năng lượng nữ tính mà vai diễn của cô ấy được đóng.
 - D: Nhưng cô ấy đã kết hôn.
- L: (Dừng) Cuộc sống có một lộ trình khác cho cô ấy. Chúng tôi không thể nói thêm về điều đó vào lúc này.

Đây là một cách tôi biết khi trao đổi với tiềm thức. Nó có thể rất khách quan mà không cảm xúc, cũng có thể rất thẳng thừng, đôi khi thậm chí là tàn nhẫn.

Nhiều lần khi Lorraine thư giãn hoặc thiền định, cô đã nhìn thấy căn phòng nơi cô đã trị liệu, với các dấu hiệu hoàng đạo và tinh thể trên trần nhà. Tiềm thức đồng ý, chính là căn phòng kia.

- D: Cô ấy cảm thấy mình có khả năng trị liệu này, nhưng cô ấy không thể đạt được nó.
- L: Cô ấy đang mang nó trở lại. Nó luôn giống nhau. Từ cái bắt đầu ở khởi đầu sẽ được hoàn thành.
- D: Cô ấy đã cố gắng sử dụng nó đúng cách. Chuyện đã xảy ra không phải lỗi của cô ấy, đúng không?
- L: Không có lỗi. Không có gì hối tiếc. Sức mạnh đã được đóng lại một thời gian, cho đến khi mọi người hiểu được sự cân bằng của sức mạnh.
 - D: Hình như cô ấy hầu như nên dạy phụ nữ, nhưng đa số bác sĩ là nam giới.
- L: Nhiều phụ nữ đang trở thành y sĩ. Bạn sẽ thấy trong tương lai, rất ít đàn ông sẽ làm y sĩ. Trị liệu đến qua nữ giới. Năng lượng tích cực. Đó là nơi trị liệu bắt đầu; đó là nơi cuộc sống bắt đầu.

D: Họ đánh giá thấp sức mạnh của năng lượng nữ tính, phải không?

L: Họ mãi luôn kiểm soát nó.

D: Tôi nghĩ phần lớn vì họ sợ nó.

L: Umm, họ nên là vậy. Chúng tôi mang cô ấy đến với bạn để cô ấy có thể tìm thấy vài câu trả lời. Chúng tôi hy vọng cô ấy sẽ lấy cái mà cô ấy nhìn thấy hôm nay và có thể sử dụng nó.

Ca này trình bày thông tin về sự hủy diệt Trái Đất trong quá khứ xa xôi. Tôi đã được cho biết rất rất nhiều lần, các nền văn minh Trái Đất nổi lên vươn đến sự phát triển đáng kể chỉ để hoàn toàn biến mất. Điều này đã xảy ra rất lâu trước khi con người "hiện đại" lên sân khấu. Có một đoạn lịch sử rất lớn mà chúng ta không biết gì về nó. Đó là một phần công việc của tôi: lấy lai tri thức đã mất.

* * *

Trong một ca khác, thân chủ đã mô tả một nhóm tương tự của những người phát triển cao sống trong một nền văn minh xa xưa. Rita, một nhà sản xuất truyền hình, đã thấy mình trong một đại sảnh lớn với các cây cột, trần nhà là một mái vòm cao 60 feet, các bức tường được làm bằng mã não hoặc thạch cao tuyết hoa hoàng kim tuyệt đẹp, sàn nhà nhìn như cũng được làm bằng thạch cao tuyết hoa trong thiết kế hình học với một lớp bạc mỏng ngăn cách chúng, một bậc tam cấp bao la có ba bốn bậc thang rộng dẫn lên một khu vực trung tâm cao nằm phía dưới mái vòm. Đây là nơi cô và mười một người nữ khác làm việc.

R: Căn phòng tròn này là một nơi rất đặc biệt mà chúng tôi tụ hợp để làm một số công việc nhất định. Cấu trúc mái vòm ở trung tâm tòa nhà này là cho một mục đích tràn đầy năng lượng. Chính ở đây, chúng tôi thỉnh nguyện năng lượng với ý định nhằm mục đích điều chỉnh các trường năng lượng.

Họ mặc đầm thùng thình với dây buộc quanh eo. Nó gợi cho cô nhớ về những bức vẽ của các loại nữ thần cổ điển. Quần áo là những gam màu phấn. Tuổi cô đã ở đầu 30, mái tóc đỏ sẫm và da nhợt nhat.

R: Không có người nam nào được phép ở trong tòa nhà này. Chỉ những phụ nữ làm việc này. Chúng tôi không phải là nhóm phụ nữ duy nhất làm việc này. Có một nhóm phụ nữ lớn tuổi làm việc với một loại năng lượng khác. Tất cả những gì tôi biết là có những phụ nữ lớn tuổi làm việc này, và chúng tôi là những người nữ trẻ hơn. Có một phụ nữ lớn tuổi trong nhóm chúng tôi. Chúng tôi phải tiếp quản công việc để lượt của họ không phải làm việc quá sức. Khi các loại năng lượng khác nhau là cần thiết với những phương pháp cũ về hiểu biết của họ, sau đó họ đi vào cho điều đó. Điều đó rất cụ thể đối với dòng dõi của họ và phương pháp hiểu biết của họ. Chúng tôi là thế hệ trẻ hơn hay thế hệ kế tiếp. Vì vậy, họ đào tạo chúng tôi, và bây giờ chúng tôi đủ tuổi và đủ kinh nghiệm, chúng tôi vẫn có một người khôn ngoạn tóc trắng làm việc cùng mình. Chúng tôi có thể day những người trẻ hơn. Các trị thức không được mất đi.

Khi họ đã tập hợp hết, cô mô tả nghi lễ hoặc nghi thức mà họ đã sử dụng để bắt đầu công việc năng lượng. "Nó rất yên tĩnh. Tiền bối thiết lập tone, theo nghĩa đen. Đó là một âm điệu. Tôi không biết nguồn gốc của nó, bà ấy đang kêu gọi nó hoặc tạo ra tone trong phòng. Và giai điệu vận động theo kiểu tròn, theo chiều kim đồng hồ. Bà ấy gọi âm điệu và nó thiết lập tần số rung động trong phòng cho công việc mà chúng tôi sẽ làm. Sau đó chúng tôi phải chuẩn bị trường hào quang riêng của mình. Chúng tôi đi vào trong trường hào quang của mình và tạo ra một quả trứng xanh lam xung quanh mỗi người để bảo vệ chúng tôi. Nhưng đó không chỉ là sự bảo vệ. Trứng xanh lam mang chúng tôi vào trong một nơi mà chúng tôi có thể nghe và nhìn rõ hơn. Nó gần giống như một nơi vừa truyền tải vừa tiếp nhận. Là một quả trứng xanh lam, chúng tôi nhận lẫn truyền từ trường năng lượng đặc biệt bao quanh mỗi người chúng tôi."

Họ gặp nhau để làm việc về một vấn đề đặc biệt nghiêm trọng. "Một cái gì đó đang ảnh hưởng đến thảm thực vật bên ngoài trong khu vực, và dường như có vấn đề với Mặt Trời. Những gì tôi nhận được là một cái gì đó liên quan với các điểm Mặt Trời, tia lửa Mặt Trời, một cái gì đó có tính chất này. Thời điểm này trên Trái Đất, chúng tôi đang gặp vấn đề với một số sự can thiệp, một số mức độ bức xạ từ Mặt Trời đang ảnh hưởng đến thực vật và sinh mệnh ở đây. Nó làm nhiễu loạn các trường năng lượng của một số cá nhân và cây cỏ, chúng không phản ứng tốt với nó. Nó rất dữ dội, chúng tôi đang cố gắng sửa đúng đầu ra. Chúng tôi có thể cảm nhận nó trong những khuôn mẫu rung động xung quanh chúng tôi."

Tôi nghĩ Mặt Trời sẽ là một vật thể lớn để làm việc vì nó có nhiều sức mạnh. "Không phải cho chúng tôi. Chúng tôi không thể thay đổi bản thân Mặt Trời, nhưng chúng tôi có thể cải thiện cường độ của các hiệu ứng mà sự dị thường của Mặt Trời gây ra cho một số người. Bởi vì nó đang rang khô, tổn thương và làm hư hại một số trường cảm xúc của con người. Khí quyển dường như đang mỏng đi, vì mỗi lần Mặt Trời có những sự kiện bất thường, chúng tôi phải chịu ảnh hưởng của nó. Việc này rất đáng chú ý và gây khó chịu cho tất cả các sinh vật ở đây; cá và nước cũng vậy, nước bị nóng."

Sau đó, cô tiếp tục theo nghi lễ. "Tất cả chúng tôi cùng nhau cầu nguyện và nói chuyện với những sinh mệnh điều đình và làm việc giữa chúng tôi và Mặt Trời, yêu cầu các hiệu ứng được cải thiện. Yêu cầu và thỉnh nguyện một lớp bảo vệ mà về cơ bản giống như một cái bong bóng bảo vệ để che chở chúng tôi khỏi một số hiệu ứng ở đây mà chúng tôi tạo ra."

Tất nhiên, tôi muốn biết thêm về những sinh mệnh mà họ đã liên lạc. "Họ là những sinh mệnh vĩ đại như chư thiên của tự nhiên và tinh thần của Mặt Trời, và mọi thứ hoạt động ở giữa hai lĩnh vực đó. Có một thứ bậc của những sinh mệnh thiên thần và chư thiên hoạt động giữa Mặt Trời và chúng ta như những tác nhân trong một phương thức hợp tác. Điều này cho phép đồng hóa năng lượng của Mặt Trời để sử dụng và hấp thụ đồng thời được đưa vào hành tinh đúng cách. Cái gì đó đã thay đổi. Điều này rất quan trọng. Tôi không biết chúng tôi có thể tiếp tục được họ hỗ trợ theo cách này nữa hay không. Chúng tôi đang ở trong bước ngoặt. Tôi cảm thấy rất buồn, toàn bộ cơ thể tôi đang run rẩy. Chúng tôi luôn có thể kêu gọi những sinh mệnh giúp mình, và họ sẽ làm nếu có thể. Nhưng bây giờ ho không thể làm được. Đây là thời kỳ rất khốc liệt."

Tất cả mười hai người nữ đứng trong một vòng tròn để kêu gọi sư bảo vê. "Chúng tội đi vào trứng xanh lam, bằng không chúng tôi không thể hoạt động. Đó là một rào bảo vê giữa các yếu tố xảy ra ở tầng thứ rung đông ở đây để mười hai người chúng tôi có thể hoạt động. Điều này sẽ duy trì trong một thời gian dài. Chúng tôi có thể đứng trong một thời gian dài. Chúng tôi không cảm thấy cơ thể mình. Chúng tôi không nhân thức cơ thể mình. Chúng tôi xin sự cho phép của những sinh mệnh chư thiên để được giúp đỡ, và cho phép hai bên phóng năng lương của chúng tôi ra, vào trong cái sẽ trở thành một loại bong bóng bảo vệ để cách ly chúng tội một lần nữa. Chúng tội đã hết thời gian. Chúng tôi đã nhiều lần được cấp phép để xoay chuyển một số phân đã định, một loại sự kiên mang tính nhật thực. Nhật thực là một từ nổi bật ở đây. Đây là nhật thực của một sư kiên và tôi không biết nó có ý nghĩa gì. Một thời gian có tính nhật thực, bất kể điều đó có ý nghĩa gì. Bây giờ chúng tôi phải đối mặt với thời gian khi chúng tôi không biết ho có để chúng tôi tiếp tục triệu hồi sư bảo vệ của sinh mệnh không, bởi nỗi sơ hãi của những người đang ở trên hành tinh lúc này. Vì mọi thứ ngay bây giờ đang thay đổi đột ngôt và nhanh chóng. Tất cả mọi thứ ở đây đang bị ảnh hưởng, chúng tôi biết mình chỉ có thể đứng đây và yêu cầu, chúng tôi chấp nhân bất kỳ điều gì sẽ xảy đến. Đó là tất cả những gì chúng tôi có thể làm. Chúng tôi đã rất nhay cảm trong việc giữ cái này trong thời gian trước đây. Chúng tôi đã làm việc với những năng lương này trước đây, đây không phải là lần đầu tiên. Ho đã làm việc với chúng tôi từ thế hệ này sang thế hệ khác. Chúng tôi ở trên một đoan thời gian rất khác ở đây, các thế hệ là những đoan thời gian rất dài. Và trong khóa của vài thế hệ gần đây, chúng tôi đã thính nguyên cùng một sư bảo vê này. Nó đã hoạt động trong quá khứ, nhưng chúng tôi hiểu rằng điều này đạng đi đến hồi kết. Chúng tôi phải làm những gì có thể."

Mặc dù đã nỗ lực hết sức, nhưng họ đã thất bại. Cô đưa ra một tuyên bố kỳ lạ mà tôi không hiểu. Cô ấy nói, "Chúng tôi không thể tiếp tục theo cách này nữa. Chúng tôi bây giờ đi ngủ. Không có phương sách nào khác sau chuyện này. Tất cả chúng tôi phải ngủ trong một thời gian dài." Tôi hỏi để có thêm giải thích. Có phải có nghĩa là họ đã chết và rời cơ thể vật lý?

Phần nào là vậy, nhưng còn nhiều hơn. "Nó có nghĩa là sau khi cơ thể không thể chịu đựng được tác động của bức xạ này nữa, cơ thể chúng tôi sẽ chết đi, và chúng tôi sẽ phải rời khỏi cơ thể. Tôi giống những người khác. Tôi cũng sợ. Những phương pháp như chúng tôi biết nó sắp bị thiêu cháy bởi một số lực lượng mà dường như là một phần của Mặt Trời. Đó sẽ bị thiêu cháy và chúng tôi sẽ không còn tồn tại nữa, như chúng tôi đã biết vào thời điểm này. Đây sẽ là sự kết thúc của một kỷ nguyên. Sẽ mất một thời gian dài trước khi chúng tôi có thể quay trở lại và tiếp tục hoạt động. Chúng tôi phải trải qua một thời kỳ ngủ say mà chúng tôi phải để cho những thứ khác xảy ra, dường như trở lại một điểm để bắt đầu lại nơi chúng tôi từng ở và xây dựng lại thời kỳ vàng son này. Chúng tôi sẽ ngủ một thời gian. Nó có nghĩa là tri thức ý thức của chúng tôi sẽ không phải là cái ngày hôm nay. Nó không phải là những gì nó đã là trước chúng tôi và các thế hệ trước. Nó sẽ đi ngủ và đóng lại, trong khi chúng tôi đi qua chu kỳ tối hơn này. Nó có thể trở lại thức tỉnh khi thời điểm đã đến, và sẽ có lại những thời đại và địa điểm như thế này theo một cách mới. Với những sinh mệnh tính nữ kia đến một lần nữa để thỉnh nguyện tất cả các lực lượng, và tất cả các sinh mệnh chư thiên của Mặt Trời, khí quyển,

Địa cầu và vũ trụ, tất cả đến với nhau để làm việc trở lại. Để trở lại thời hoàng kim như thạch cao tuyết hoa với cái mà chúng tôi được bao quanh. Chúng ta sẽ cùng nhau hòa nhập vào một ngày mới theo một cách mới. Báo hiệu việc tỉnh giấc một lần nữa. Chúng tôi rất buồn. Các tri thức sẽ ngủ cho đến khi... gần như nó đã được lập trình trước trong chúng tôi rằng sẽ có một thời điểm, giống như Người Đẹp Ngủ Trong Rừng, chúng tôi sẽ thức dậy trở lại, và nó sẽ rất đẹp một lần nữa."

Rõ ràng lời cô ấy có nghĩa là tri thức và khả năng sử dụng của con người sẽ bị đóng lại trong một thời gian dài, cho đến thời điểm thích hợp để những khả năng và tài năng này được đưa lên Trái Đất một lần nữa. Tôi được cho biết đây là những gì đã xảy ra sau việc lạm dụng các khả năng ở Atlantis. Nó giống như nổ cầu chì, và tâm trí con người sẽ không thể hồi sinh nó cho đến khi thời điểm đã đến. Nhân loại phải bị đóng lại. Tôi cũng được cho biết họ nghĩ chúng ta lúc này đã đạt đến thời điểm thức tỉnh, và những khả năng này đang bắt đầu nở rộ ở nhiều người. Tôi biết nó đang xảy ra với những người đến với tôi cho các phiên làm việc. Một mục đích của phiên làm việc đó là để cho họ biết rằng họ có những khả năng này, và họ có thể có chúng ngay bây giờ.

Từ điểm nhìn ngoài-thân-thể, tôi biết cô ấy có thể nhìn thấy mọi chuyện đã xảy ra, vì vậy tôi yêu cầu cô ấy nói cho tôi biết cô ấy có thể nhìn thấy gì. "Nó rang khô tất cả mọi thứ! Mọi thứ! Các dạng sống không thể sống sót qua bức xạ. Chúng tôi bị sấy khô bằng bức xạ, nhưng nó tràn ngập với ánh sáng và năng lượng vàng kim. Tôi không hiểu gì về điều này. Tất cả đã biến mất." Tôi hỏi về tòa nhà. "Tôi nghĩ nó không còn thích hợp nữa. Tất cả mọi thứ phải sống bên trong tần số đó, trong chiều kích đó, tất cả những thứ tinh tế trên nền tảng cân bằng điện từ thích hợp, mức độ bức xạ thích hợp, nhiệt độ và độ ẩm thích hợp. Vì tất cả sự sống là nhạy cảm với mọi thứ trong phạm vi sống như chúng ta biết, bao gồm cả thực vật và động vật, bây giờ không còn. Nó đang kết thúc."

Sau đó cô mô tả sau khi mọi thứ đã lắng xuống. Rõ ràng đó không phải là kết thúc của nhân loại, vì cô ấy nhìn thấy một số người sống sót. "Trời rất tối. Mọi người đã trở lại. Chỉ là một nơi khác. Đó là một vị trí địa lý khác. Nó tối hơn nhiều. Khối lục địa dường như là cái được gọi là Trung Đông, có thể ở châu Phi. Dường như tương tự, ngoại trừ có nhiều khối đất giữa Trung Đông và Châu Phi."

Tôi muốn biết thêm thông tin về nguyên nhân gây ra thảm hoạ. "Họ đang thử nghiệm và chơi đùa. Họ đang dùng năng lượng, vì chúng tôi đã đi xa dọc theo chiều dài tri thức về năng lượng, ánh sáng và sức mạnh tinh thể/silicone. Chúng tôi đã khai thác nó quá nhiều, việc này rõ ràng đã đẩy nó đến giới hạn. Tôi đã không làm việc trong khu vực đó. Đó không phải công việc của tôi. Tôi đã ở trong khu vực mái vòm này, bởi vì tôi là phụ nữ và đó là những gì tôi đã làm. Nhưng còn những người khác, những người đàn ông, ở bên ngoài và được phép làm việc với năng lượng. Cũng có một số phụ nữ được phép làm việc với nó, họ đã làm việc cùng những thiết bị tạo phát, tinh thể và những thứ như thế. Tôi có thể nhìn thấy họ bây giờ. Họ thực sự đang tăng cường nó, nhưng họ đang tạo ra một số vấn đề thực sự mà chúng tôi không thể đảo ngược. Và nó không hoạt động tốt với những ảnh hưởng của bức xạ Mặt Trời đang tương tác với những gì họ tạo ra. Nó có một hiệu ứng rất tàn phá. Không có cách nào để ngăn chặn nó. Họ đã tạo ra nó. Họ đã vượt quá. Bởi vì họ tạo nên sự xáo trộn cân bằng bức xạ khổng lồ ở đây. Họ

đã làm nó khiến chúng tôi hoàn toàn dễ bị tổn thương và triệt để không có rào khí quyển bảo vệ chúng tôi khỏi Mặt Trời và bức xạ của nó. Và bằng cách nào đó có liên quan với những gì họ đang làm. Họ đã hủy diệt, họ làm bốc hơi các rào bảo vệ của chúng tôi, bởi chúng tôi không hoàn toàn chịu sự tác động của Mặt Trời. Chúng tôi ở quá gần nó. Tất cả các loại yếu tố tinh vi lạ thường đã được áp dụng để bảo vệ chúng tôi, và chúng đã bị phá hủy. Họ đang chơi đùa với nguồn năng lượng. Bây giờ chúng tôi trở lại vào bóng tối. Bây giờ chúng tôi phải tìm kiếm những điều trên một lần nữa."

Tôi hỏi, "Khu vực của bạn là vùng duy nhất trên Trái Đất xảy ra chuyện đó, hay còn những nơi khác trên thế giới?"

R: Đó là mảnh đất và khu vực đã bị rang khô. Tuy nhiên, có những vấn đề lớn ở nơi khác. Tôi thậm chí không biết bao nhiêu thời gian đã trôi qua. Có sự sống. Nó mong manh ảm đạm, ở khu vực Trung Đông này trải dài sang Châu Phi. Có một số thảm thực vật, nhưng không nhiều. Không có nhiều thứ phức tạp. Nó đã từng xanh tốt. Tôi chỉ nhìn thấy nơi tôi đã ở trước đây. Không có gì ở đó. Kết thúc rồi. Nhưng cũng có những hiệu ứng môi trường đã ảnh hưởng đến các khu vực khác. Nó không chỉ mang tính địa phương, phải mất một thời gian dài cho sự sống — theo một nghĩa nào đó — thực sự tái gầy dựng chính nó, bởi vì các khu vực khác dường như bị ảnh hưởng. Và những gì còn lại thì không đẹp đẽ dễ chịu. Chúng không phải là những nơi đáng mong muốn nhất, nhưng chúng tôi phải đến đó, không có nhiều lá cây và nó không hấp dẫn. Nó khô.

Tôi tự hỏi có phải đó chính là nguyên nhân gây ra sa mạc, cái lớn nhất trên thế giới, hình thành trong khu vực đó không. "Nó rất có thể, bởi vì không có nhiều thực vật canh tân. Khi tôi nhìn nó trong tương lai, có rất nhiều năng lượng tối đen. Khô hạn rất nhiều, những gì chúng ta thấy ở vùng sa mạc. Đá dốc lỏm chỏm, màu nâu sa mạc. Không có nhiều lá cây, ngoài những mảnh lắt nhắt ở đây và ở đó. Không có gì giống như chúng tôi biết. Chúng tôi từng có cây trồng và cây cối đẹp đẽ, cùng một phương thức gieo trồng ưu nhã, từng có năng lượng để nâng cao chúng theo cách hoàn toàn mỹ lệ, độc đáo và sạch sẽ. Mọi thứ phát triển gấp mười lần so với thời hiện đại và không có hóa chất. Chỉ bởi chúng tôi biết cách sử dụng tốt năng lượng để phát triển cây trồng và cho năng suất dồi dào mà không bao giờ khiến bất cứ thứ gì suy giảm hay suy nhược. Và bây giờ tôi thậm chí còn không biết chúng tôi phải làm sao để sống trên mảnh đất có vẻ tê hai này."

D: Bạn nói bạn phải ngủ một thời gian.

R: Vâng, và sức mạnh đó đã không thức dậy. Tri thức đó đã không thức dậy. Tất cả những gì thức dậy chỉ là những thân thể và tâm trí nguyên thủy của chúng tôi; người sống sót. Linh hồn được che chắn khỏi chính chúng tôi. Chúng tôi không thực sự biết linh hồn là gì nữa.

D: Vậy là bạn bắt đầu lại trong một cuộc đời nguyên thủy hơn?

R: Không nguyên thủy như người hang động. Chúng tôi là con người, nhân loại mà chúng ta biết hiện tại. Nhưng nguyên thủy khi trong đó chỉ là một loại tồn tại tuyệt vọng

đói khát. Không có tăng vật. Không còn sư dồi dào nữa. Các tri thức đã rời đi, thực phẩm và cây trồng cũng thế. Ban thâm chí không thấy đông vật nào xung quanh đây nữa. Một vài thứ nhỏ bò dưới đất. Chỉ có chúng mới có thể thực sự sống sót qua mội trường khắc nghiệt ở đây. Đó là tất cả. Chúng tôi thậm chí còn ăn những thứ đó —— Một trong những hiểu biết cuối cùng của tội là chúng tội từng có rất nhiều vẻ đẹp ở đây, và rất nhiều sư giúp đỡ từng được trao cho. Và rất nhiều cổng giao tiếp từ rất nhiều chiều kích và cõi giới —— chúng đã làm ra một cuộc sống đẹp đế, đầy sinh khí, dồi dào và xanh tốt như vậy cho chúng tôi. Nhưng chúng tôi không tôn trong điều đó. Chúng tôi không tôn trọng tất cả các cấp độ phức tạp của trí tuệ để làm cho nơi này hoạt động như một thực thể toàn diện. Có rất nhiều người trong chúng tội không tôn trong điều đó, bởi vì họ bị ám ảnh bởi việc tăng cường lên. Càng nhiều sức manh càng tốt và không bao giờ là đủ; ho đã lấy những nguồn xác thực của tinh thể, silicone — tất cả mọi thứ và các lực lượng nguyên tố. Họ đã tăng cường nó lên rất nhiều và nghĩ rằng nhiều thì sẽ tốt hơn. Tôi không rõ tai sao ho lai nghĩ như vây, vì tôi không tham gia vào lĩnh vực năng lượng, trong sản xuất năng lượng như họ. Ngay cả từ góc nhìn của tôi, tôi vẫn không hiểu thông những gì ho nghĩ ho đang làm. Chúng tôi đã có tất cả mọi thứ. Chúng tôi không cần thêm bất kỳ điều gì nữa. Tôi thâm chí không hiểu tai sao họ nghĩ chúng tôi cần thêm sức manh. Phải có một cái gì đó mà họ đã cố gắng để hoàn thành, đạt được hoặc ghi nhớ. Tôi không biết.

D: Bạn có nghĩ rằng có một bài học ở đó không?

R: Nhiều hơn không có nghĩa là tốt hơn. Lam dung năng lương, lam dung sức manh, chống lại toàn bộ trật tự chư thiên, thiên thần, tự nhiên đã được tạo ra một cách tuyệt vời cho chúng tôi. Chống lai tất cả những điều đó bằng cách loại bỏ nó như thể nó không có ý nghĩa, bởi vì sức mạnh là quyền lực. Đối với một số ít người, sức mạnh thô và các thí nghiệm của họ dường như quan trong hơn là tôn vinh những gì đã có ở đây để bảo vệ chúng tội. Bởi vì họ không hiểu có một sức manh lớn hơn bất cứ cái gì họ có thể tưởng tương mà có thể rang khô chúng tôi. Dường như chúng ta hiện tại đạng làm một số chuyên tương tư. Lịch sử đang lặp lại chính nó. Nhưng đã có nhiều tổn thương cho tất cả các linh hồn và sinh mênh đã sống ở đó. Nhiều tổn thương, nỗi buồn lớn lao. Sốc cực manh, nỗi buồn và chính sư tối tăm cùng tổn thương tràn xuống những linh hồn đó. Lúc đó chúng tôi đã có tất cả và chúng tôi đã đồng ý ở đó vào thời điểm đó. Một số là người coi giữ ghi chép. Một số chỉ đơn giản giữ ghi chép cho thời điểm chúng ta thức dây. Những người khác đã được cho phép ở đó để tích cực thúc đẩy sự kiên, đó không phải là điều thông minh và khôn ngoạn nhất để làm. Nhưng nó đã được thực hiên và tất cả mọi người đóng vai của mình chính xác như họ đã đồng ý đến để làm. Tôi không hiểu tại sao nó phải theo con đường này. Phải có vài loại quá trình mà chúng ta cần phải đi qua. Tôi không hiểu tai sao nó lai phải đi theo đường đó, nhưng nó đã làm vây. Vì vây, bây giờ đó là cần thiết cho quá trình tiếp theo.

Sau đó tôi đã gọi tiềm thức ra để hỏi lý do cuộc đời này được chọn cho Rita thấy. Đây có thể liên quan gì đến cuộc sống hiện tại của cô?

Nó nói, "Đây là nơi trái tim bị tổn thương. Đây là nơi mà toàn bộ linh hồn đã bị tổn thương. Mọi thứ đều tổn thương đối với nhiều người. Đây là nơi chúng ta té ngã. Nó đã

gây sốc cho tất cả các tầng thứ. Mỗi một cấp độ. Một sự công kích vào linh hồn. Ở tầng thứ astral, mọi cấp độ của sinh mệnh đều bị sốc. Không thể được phép nhớ lại, bởi vì khi biết về quá khứ —— cực độ đau khổ khi đối mặt với sự cằn cỗi của tương lai —— sẽ gây ra trầm cảm trầm trọng. Những ngày đen tối hơn phía trước. Không có lý do gì để nhớ lại điều đó bởi vì sẽ là một thời gian dài trở lại. Trung tâm trái tim Rita đã được bảo vệ quá lâu, và sự bảo vệ tương tự giờ đây không còn thích hợp nữa. Cô ấy có thể lấy về những ký ức. Đây là khoảng thời gian rất quan trọng đối với tất cả mọi người. Thật thú vị khi thấy rằng chúng ta lại một lần nữa học cách phát triển mọi thứ, và làm mọi thứ trở nên phong phú. Động vật, thực vật và mọi thứ nẩy nở. Và chúng ta đang hủy diệt nó một lần nữa. Điều này không thể dung thứ."

Khoa học đã thoát dây cương trong thời gian đó, và các nhà khoa học đang chơi đùa để kiểm soát thời tiết và khí quyển. "Rõ ràng họ đã làm một cái gì đó khiến chúng tôi trở nên cực kỳ dễ bị tổn thương ở cấp độ điện từ. Chúng tôi trở nên rất dễ tổn thương trước những ảnh hưởng của Mặt Trời và những dị thường của nó. Họ chịu trách nhiệm về điều này. Bằng cách nào đó có một lớp rào mỏng bảo vệ khỏi Mặt Trời. Và Mặt Trời đang làm điều nó có thể làm nếu Trái Đất không được ngăn cách đúng cách."

Nhóm của cô biết rằng vận dụng tiêu cực tự nhiên chỉ có nghĩa là thảm họa. Họ đã cố gắng sử dụng năng lượng tích cực để chống lại nó, nhưng thất bại. Việc lạm dụng năng lượng đã thành công xé toạc một lỗ lớn trong tầng ozone. Sức mạnh trực tiếp của Mặt Trời đã đi qua và đốt cháy một số điểm nhất định của Trái Đất. Hàng triệu người đã mất mạng và khí hậu thay đổi. Các sa mạc lớn hình thành ở nơi sức mạnh trực tiếp đổ xuống, sự sống và sinh sôi không bao giờ trở lại những khu vực đó. Điều này nghe có vẻ quen thuộc một cách đáng sợ với thời kỳ của riêng chúng ta. Bao nhiêu lần lịch sử phải lặp lại chính nó trước khi nhân loại rốt cuộc cũng hiểu ra thông điệp? Trái Đất là một sinh mệnh sống, và sẽ nổi dậy nếu quá nhiều thiệt hại bị gây ra. Và nó có sức manh để chống lai nếu phàm nhân nhỏ yếu nghĩ ho có sức manh để cố cai tri nó.

* * *

Một ví dụ khác về một nền văn minh đã bị phá hủy trong thời cổ đại: Carol là một nhà tâm linh tài hoa làm việc với cảnh sát, cũng như với những người đang tìm kiếm thông tin bi mất từ các di tích lich sử trên khắp thế giới.

Chúng tôi là bạn bè trong nhiều năm, phiên làm việc này xảy ra khi tôi đến thăm cô ấy tại nhà riêng ở Little Rock, Arkansas. Chúng tôi tìm kiếm thông tin có thể hỗ trợ việc điều tra của cô ấy ở Ai Cập. Như thường lệ, tôi bắt đầu bằng việc tiềm thức đưa đương sự trở về tiền kiếp thích hợp nhất có thể giải thích những gì đang xảy ra trong cuộc sống của họ bây giờ. Carol đi rất nhanh, bởi vì thân là một nhà tâm linh, cô đã quen với trang thái nhập thần; công với việc cô ấy biết và tin tưởng tôi.

Cô ấy rời khỏi đám mây trong một môi trường lạ lẫm và gặp khó khăn khi miêu tả những gì cô ấy đang nhìn thấy. "Chúng là những ngôi nhà, nhưng chúng được xếp chồng lên nhau." Chúng được làm bằng đất sét với những màu hường phấn khác nhau. "Tôi không có gì để so sánh nó. Chúng so le. Nhiều, nhiều ngôi nhà riêng biệt với các lỗ mở, so le cái này trên đầu kia. Giống như một ngôi nhà núi hoặc đồi." Chúng không

được xây trong một ngọn núi, mà được dựng lên như một ngọn núi hay vách đá. "Một số nhô ra nhiều hơn những cái khác. Một số lõm, một số thì không. Một số trong đó là lõm xuống làm lối đi bộ. Chúng rất lạ. Có những tòa nhà bên trái tôi không có trong khối miền núi này. Chúng cũng rất lạ. Mái nhà nghiêng nghiêng. Phẳng, góc kỳ cục. Không có nhiều thảm thực vật. Chỉ có thành phố lớn của những tòa nhà kỳ lạ."

Tôi yêu cầu mô tả về bản thân, cô ấy thấy mình là một cô bé khoảng mười bốn tuổi với mái tóc đỏ và da rất sáng. Cô mặc một lớp vải dạng đầm suông không tay lỏng lẻo buộc với dây thắt lưng. Điều đáng chú ý nhất là cô có một khối đá màu đỏ trên dây chuyền quanh cổ. Giọng cô trở nên trẻ con khi nhân cách đó dần tiếp quản.

C: Một cái vòng cổ. (Cô ấy chụp lấy từ này như thể đó không phải là thứ cô ấy sẽ nghĩ đến) Với một viên đá màu đỏ.

D: Nghe có vẻ đẹp.

C: Mỹ miều, không. Một công cụ. Đó là tự nhiên. Nó rất dài. Nó không hoàn hảo. Đó là một công cụ để sử dụng... (Cô ấy gặp khó khăn với ngôn ngữ và việc tìm ra từ thích hợp, cô ấy nói một cách nguyên sơ, thường sử dụng một từ thay vì một câu) Trái tim. Được sử dụng cho trái tim. Mở. Giữ trái tim mở.

D: Bạn có biết cách sử dụng nó làm chuyện đó không?

C: Tôi luôn biết. Mỗi người trong chúng tôi biết mình nên sử dụng những viên đá này theo cách nào. Mỗi người trong chúng tôi đều có.

D: Có những hòn đá khác nhau cho những thứ khác nhau không? (Có) Mỗi người trong các bạn đều có đá khác nhau?

C: Mỗi người trong chúng tôi, vâng. Của tôi là màu đỏ. Để giữ trái tim mở ra và tràn ngập sự nhất thể.

D: Bạn nói có những người khác nữa. Đó là nhóm của bạn?

C: Vâng. Và chúng tôi luôn làm việc này.

D: Ngay cả khi là một đứa trẻ?

C: Luôn luôn.

D: Có ai dạy bạn cách sử dụng nó không?

C: (Bối rối) Dạy?

D: Cho bạn thấy cách làm?

C: Umm. Nhiều lắm.

D: Nhiều người đã cho bạn thấy...

C: (Gián đoạn) Người, không. Không phải người. Người không biết. Người không hiếu.

D: Ý bạn là người bình thường không hiểu làm thế nào để làm điều đó?

C: Không hiểu, chúng tôi giúp ho.

Có mười hai thiếu niên thiếu nữ trong nhóm của cô, tất cả đều cùng độ tuổi. Câu trả lời của cô được đưa ra theo cách đơn giản nhất, hầu như là trẻ con.

- D: Nhưng bạn nói bạn luôn biết làm thế nào để làm điều này. Và ai đó khác đã cho bạn thấy cách để làm?
 - C: (Bối rối.) Ummm. Tôi cần cái tên cho điều này.
- D: À, có lẽ không phải một cái tên, mà chỉ là một sự miêu tả. Bạn nói họ không phải là những người bình thường?
 - C: Họ không phải con người. (Cô ấy gặp khó khăn khi tìm từ mô tả họ) Họ rất đẹp.
 - D: Họ trông như thế nào?
- C: Lung linh, mỹ lệ. Họ là của Nguồn. Nhất thể. Họ làm tôi nhớ tôi là ai. Nhưng không phải là mọi lúc.
 - D: Tại sao không phải mọi lúc?
 - C: Không an toàn.
 - D: Tại sao không an toàn?
 - C: Khó. Quá nhiều sự chú ý.
 - D: Từ người dân trong thành phố?
- C: Không. Lực lượng bóng tối. Chúng tôi an toàn. Chúng tôi được bảo vệ. (Từ này được nói như thể đó là một từ lạ lẫm.) Nhưng nếu chúng tôi mang quá nhiều sự chú ý vì chúng tôi vẫn còn nhỏ điều đó có thể gây nguy hiểm cho thể xác của chúng tôi.
 - D: Vậy bạn không phải lo lắng về những người trong thành phố?
- C: Ummm, không. Họ đang ở độ tuổi hiểu biết và cởi mở. Không phải tất cả. Nhưng phần lớn. Họ còn trẻ trong sự khôn ngoan của họ.
 - D: Bạn có một gia đình ở đó không?
 - C: Gia đình. Có.
 - D: Gia đình của bạn có biết những gì bạn được dạy hay không?
- C: Họ không có sự lựa chọn. Họ là gia đình của chúng tôi. Họ là thể vật lý, và chúng tôi yêu họ. Nhưng họ không hiểu đầy đủ.
 - D: Bạn nói họ không có sự lựa chọn. Ý bạn là gì?
- C: (Cô ấy gặp khó khăn trong việc tìm kiếm từ ngữ) Bắt buộc? (Bối rối) Tôi chưa có kiến thức đầy đủ. Họ phải cho phép chúng tôi làm những gì chúng tôi cần làm. Họ không thể ngăn cản chúng tôi, và cũng không thực sự muốn làm vậy. Nhưng họ hiểu rằng chúng tôi là khác biệt. Và do đó, họ không thử xen vào con đường của chúng tôi. Nhưng họ không hiểu tại sao họ bắt buộc phải cho phép chúng tôi làm những gì chúng tôi cần làm. Ho không biết tai sao. Ho bi bắt buôc.

Đây cũng tương tự những ca trong chương trước, những người sinh ra trong gia đình bình thường mà không thể lý giải khả năng đặc biệt của họ. Trong những trường hợp khác, trẻ em được đưa đến đền thờ để nuôi dạy, bởi vì cha mẹ không hiểu họ. Trong ca này, họ được phép phát triển và thực hành khả năng của mình mà không có sự can thiệp của cha mẹ.

Tôi muốn biết thêm về những viên đá đặc biệt mà cô ấy đeo trên cổ. "Bạn nói những người khác trong nhóm có những viên đá khác nhau. Chúng dành cho các bộ phận khác của cơ thể? Giống như của bạn là dành cho trái tim?"

- C: Vâng, vâng. Năng lượng. Trung tâm năng lượng.
- D: Chúng có những màu sắc gì?
- C: Lam là để giúp trao đổi giao tiếp. Với việc nói từ ngữ, dẫn kênh, cung cấp thông tin. (Điều này đã được nói rất đắn đo, như thể những từ đó không quen thuộc và khó phát âm.) Vàng cho sức khỏe. Cân bằng thiêng liêng.
- D: Bạn nói có nghĩa là cân bằng giữa tinh thần và thể xác? (Vâng) Còn những loại đá nào khác không?
- C: Các loại đá khác, vâng. Lục. Lục là để chữa trị. Lục cũng để duy trì sự cân bằng với năng lượng đất. Và cây cối. Nó giúp giao tiếp với cây trồng.
 - D: Ö, bạn có thể giao tiếp với cây trồng?
 - C: (Nhấn mạnh) Có! Nên chúng dạy chúng tôi.
 - D: Tôi chưa bao giờ nghĩ đến điều đó. Cây trồng có thể dạy cho bạn cái gì?
 - C: Cách sử dụng chúng.
 - D: Ö? Làm thế nào bạn có thể sử dụng cây trồng?
- C: Theo bất kỳ cách nào mà chúng đã được tạo ra vì điều đó. (Như thể mọi người nên biết điều này) Để giúp con người. Để giúp những cây khác. Để giúp môi trường. Để giúp động vật. Để giúp tạo ra nhất thể. Chúng có thể làm bất cứ điều gì!

Ngữ điệu cô ấy giống như không tin rằng tôi không biết những điều này. Những điều đó quá rõ ràng và căn bản đối với cô ấy, nó cũng nên như vậy đối với tôi.

- D: Tôi chưa bao giờ nghĩ về nó theo cách đó. Bạn có sử dụng cây trồng để giúp đỡ mọi người không?
- C: Vâng. Chúng tôi được bảo phải làm gì. Chúng biết chúng cần phải được sử dụng như thế nào.
 - D: Tôi đã nghĩ đến việc lấy lá hay gì đó.
 - C: Chúng tôi không phải phá hủy cây trồng để sử dụng chúng.
- D: Tôi nghĩ đến việc sử dụng cây trồng, hoặc lá, quả hay hoa. Bạn không phải làm điều đó?

- C: Có thể.
- D: Làm thế nào bạn sử dụng nó nếu bạn không phá hủy cây?
- C: (Đơn giản, như thể nói với một đứa trẻ.) Bạn sử dụng ý thức. Rung động và bản chất. Rồi yêu cầu chúng làm những gì chúng làm.
 - D: À, tôi chưa từng nghĩ chúng có ý thức.
- C: Mọi thứ đều có ý thức. Nhưng chúng tôi phải cẩn thận trong cách chúng tôi sử dụng nó, bởi vì nó sẽ mang lại sự chú ý.
 - D: Những người khác chỉ là không hiểu, đúng không?
 - C: Đó không quan trọng. Một số hiểu.
- D: Thành phố mà bạn đang sống này, bạn có phương tiện đi lại trong thành phố không?
 - C: (Bối rối) Phương tiện đi lại?
 - D: Làm thế nào bạn đi từ nơi này đến nơi khác?
 - C: (Tạm dừng, vẫn bối rối.) Vì ai?
- D: Vâng, nếu bạn đi từ khu này sang khu khác của thành phố. Bạn sẽ đi như thế nào? Thậm chí là ra bên ngoài thành phố? (Vẫn còn bối rối) Tôi chỉ tò mò về thành phố.
 - C: Thành phố? Di chuyển? (Vâng) Xe cộ? (Một từ không biết)
 - D: Vâng. Bạn biết từ đó?
 - C: Thông qua tâm trí hiện tại.
 - D: Tâm trí hiện tại. Đó nghĩa là gì?
- C: (Bối rối và nản chí tạm dừng.) Dịch. Dịch thông qua tâm trí từ ngữ hiện tại. (Đắn đo) Dịch thời đại này thông qua tâm trí hiện tại.
- D: Dịch thời đại này thông qua tâm trí hiện tại. (Tôi không hiểu, nhưng tôi đã theo thuật ngữ của cô ấy) Có xe cộ nào không? Bạn đã sử dụng từ đó.
- C: Xe cộ. (gặp khó khăn trong việc giải thích) Xe đơn. Một số xe đôi với chuyển động. Và chuyển động bình thường. Và như... từ tính?
 - D: Bạn có thể ngồi trong những chiếc xe này và đi đâu đó?
 - C: Ngồi xuống, vâng.
 - D: Chúng đi ngang qua mặt đất? (ngập ngừng) Trên mặt đất?
 - C: Một loại, vâng.
- Cô ấy càng nhập tâm, khó khăn càng tăng lên. Tôi biết cô ấy đang ngày càng nhận lấy nhân cách khác, cũng gặp khó khăn hơn trong việc mô tả sự vật theo nghĩa chúng ta

có thể hiểu. Cô ấy đã hoàn toàn tách khỏi tâm trí của Carol, nhưng cũng cố gắng sử dụng từ vựng của cô.

- C: Tôi không thể.... Cố thử và dịch thông qua tâm trí hiện tại. Điện từ.
- D: Bạn chỉ cần vào xe, và sau đó bạn làm gì?
- C: Đi!
- D: Bạn chỉ có thể làm điều đó? (Ùm) Bằng cách sử dụng tâm trí hiện tại.

Tôi không hiểu cô ấy đang đề cập đến tâm trí của Carol. Ý cô ấy là mình đang dịch thông qua tâm trí của Carol bằng cách sử dụng từ vựng của cô.

- C: Không. Dịch thông qua tâm trí hiện tai.
- D: (Tôi vẫn không hiểu.) Dịch thông qua tâm trí hiện tại, bạn có thể làm cho các xe di chuyển. Có đúng không? (Cô ấy đã nản lòng: Không) Tôi xin lỗi vì có vấn đề ở đây, bởi vì tôi muốn hiểu.
 - C: Tôi đang dịch cho bạn những gì ở đây thông qua tâm trí mà là... (Bối rối)
- D: Bây giờ tôi hiểu ý của bạn rồi. Bạn đang cố tìm ra từ ngữ. Có đúng không? (Vâng) Và một tâm trí khác, tâm trí của bạn, không có những từ ngữ tương đồng.
 - Cô ấy nhẹ nhõm khi tôi hiểu. Cuối cùng cô ấy đã có thể thông não tôi.
- D: Làm tốt nhất bạn có thể. Đó là tất cả những gì tôi mong đợi. Làm tốt nhất bạn có thể với những từ mà bạn có thể tìm thấy. Các loại xe này được trang bị như thế nào?
 - C: (Chậm chạp) Xung... điện từ.
 - D: Bạn có phải cầm lái nó theo một số cách không, hoặc làm thế nào bạn làm nó đi?
 - C: Suy nghĩ.
- D: Nếu có thể làm điều này, tâm trí của bạn phải rất mạnh mẽ. Chỉ cần nghĩ đến nơi bạn muốn nó đi?
 - C: Xe cộ phục tùng.
- D: Nó phục tùng suy nghĩ của bạn. (Vâng) Có phải tất cả mọi người trong thành phố đều có khả năng này?
- C: (Lại ngập ngừng) Một số. Một số thì không thể, họ có thể được những người có thể dẫn đi.
- D: Tôi hiểu. Những người không biết cách làm điều đó phải được người khác dẫn đi. Vậy nên thành phố này là một nơi ở tốt.
 - C: Vâng, bây giờ. Thời kỳ đen tối đang đến.
 - D: Làm thế nào bạn biết thời kỳ đen tối đang đến?
 - C: (Buồn) Chúng tôi biết. (Hầu như khóc) Chúng tôi biết.

- D: Bạn thấy cái gì? (Cô ấy đang khóc)
- C: Tất cả sẽ mất đi! Không còn nữa!
- D: Bạn thấy những gì xảy ra?
- Cô ấy khóc rất nhiều và rất khó nói chuyện.
- C: (Giữa tiếng nức nở) Sẽ có một bóng tối... và một sự chuyển đổi. Chúng tôi không thể làm gì được.
 - D: Ai gây ra bóng tối? Bạn có thể thấy điều đó không?
- C: (Thổn thức) Tôi không biết tất cả. Họ sẽ không thức dậy. Họ sẽ không có mặt... trong quá trình thức tỉnh. Quá trình của nhất thể.
 - D: Ban không biết điều gì gây ra bóng tối?
 - C: Nó sắp tới. (ngập ngừng và lộn xộn) Các lực lượng đen tối? Không phải từ đây.
 - D: Họ đến từ đâu đó khác?
- C: Một phần của nó. Thật kinh khủng. Chúng tôi không thể sống trên đó. Chúng tôi biết nó sẽ đến. Nhưng chúng tôi sẽ làm những gì có thể trong khi còn có thể.

Tôi quyết định đưa cô đi khỏi cảnh đó để xem điều gì sẽ xảy ra. Tôi chỉ thị cô ấy tiến đến một ngày quan trọng và hỏi cô ấy nhìn thấy gì. Cô lập tức ở đó và có vẻ khó chịu. Cô ấy đang rên rỉ.

- D: Cái gì đang xảy ra?
- C: (Cô ấy không trả lời trong vài giây, nhưng tôi có thể biết có gì đó đang xảy ra từ những biểu cảm trên khuôn mặt cô ấy) Tôi chết rồi. (Đơn giản và trực tiếp, không cảm xúc)

Tôi biết tôi phải chuyển cô tiến tới để tìm hiểu những gì đã xảy ra. Tôi gợi ý rằng cô ấy có thể nhìn ở góc độ một người quan sát nếu cô ấy muốn. Nó có vẻ là một cái gì đó thương tổn, và sẽ dễ dàng hơn nếu cô ấy nhìn từ một điểm nhìn khách quan. Biểu hiện trên khuôn mặt cô ấy cho thấy cảm xúc. Cô ấy hít một hơi thật sâu, bắt đầu nói với tôi điều cô ấy đang nhìn thấy.

- C: Vòng tròn. Tất cả chúng tôi đều ở trong vòng tròn, chúng tôi đang di chuyển trong vòng tròn, và có thứ gì đó ở giữa. (Lúng túng khi cố giải thích chuyện gì đang xảy ra.) Đó là một bút tháp obelisk có một hòn đá nằm trên đỉnh. Chúng tôi đang đi xung quanh nó. Theo... theo chiều kim đồng hồ.
 - D: Tại sao các bạn tiến hành buổi lễ?
- C: Mang ánh sáng. Bóng tối đang đến. Chúng tôi phải làm chuyện này càng lâu càng tốt.
 - D: Sau đó cái gì sẽ xảy ra?

- C: Có những vụ nổ. Có... những vụ nổ của bóng tối, ầm ĩ, cuồn cuộn. La hét! Chúng tôi phải tiếp tục.
 - D: Những vụ nổ xảy ra ở đâu?
 - C: Chúng đang đến từ phương tây.
 - D: Bạn có biết cái gì gây ra vụ nổ không?
- C: Tôi không biết. Có... (Chung quy vẫn lộn xộn, cô ấy không thể hình thành từ ngữ cho những gì đang xảy ra) Trái Đất... Chuyển đổi. Cái gì đó bùng nổ, làm ra nhiều vụ nổ. Không biết. Bóng tối. Một bóng tối mà... bạn có thể nhìn thấy nó đang tới. Chúng tôi phải giữ ánh sáng. Cho kết nối, và hy vọng.
 - D: Sau đó cái gì xảy ra?
 - C: (thở dài) Kết thúc rồi!
 - D: Nguyên nhân là gì?
- C: Mọi thứ. Nó giống như... (hỗn loạn) những vụ nổ? Nó giống như một cơn sóng khổng lồ. Của nước. (rối trí) Năng lượng. Nước. Nổ. Nhiệt. Tất cả mọi thứ mà đã... (chán nản) có một từ. Mảnh vụn? Những núi mảnh vụn.
 - D: Ôi, sóng, mảnh vụn. Vậy bạn không thể chạy trốn khỏi thứ như thế, phải không?
 - C: Chúng tôi phải tiếp tục.
- D: Miễn là bạn còn có thể? (Vâng) Sau đó bạn bị tất cả bóng tối và vụ nổ đánh trúng. (Vâng) Đó là lúc bạn rời khỏi cơ thể mình? (Vâng) Tất cả các bạn đã rời khỏi cơ thể cùng một lúc? (Vâng) Đó cũng tốt. Ít nhất bạn không cô đơn, đúng không?
 - C: Vâng, chúng tôi không cô đơn.
 - D: Khi nhìn xuống từ điểm nhìn đó, bạn thấy cái gì xảy ra?
 - C: Trái Đất... thay đổi. Thay đổi to lớn của Trái Đất. Sự chuyển đổi!
 - D: Nó xảy ra ở khắp mọi nơi?
 - C: (Hỗn loạn, sau đó:) Vâng. To khủng.
 - D: Nếu chuyện này xảy ra ở mọi nơi, thì phải có nhiều người thiệt mạng.
 - C: Hàng triệu.
- D: Khi nhìn vào nó từ điểm nhìn đó, bạn có thể thấy nhiều hơn bây giờ, bởi vì bạn đã được cởi bỏ khỏi thân thể. Bạn có biết nơi này là đâu không? Nó có tên hoặc bất cứ cái gì mà mọi người dùng để gọi nó không?
 - C: (thở dài lớn) Không phải cái bạn biết bây giờ.
 - D: Nhưng có vẻ như nó là một nền văn minh.
 - C: Nó đã từng là.

D: Rất tiến bộ. Nhóm của bạn đã tiến bộ hơn những người khác, phải không?

C: Vâng.

Nhiều chuyên gia và các nhà khảo cổ phủ nhận khả năng đã tồn tại những nền văn minh cổ xưa như thế. Họ lập luận rằng nếu điều trên là đúng, thì họ sẽ tìm thấy một số bằng chứng của chúng. Ca này giải thích tại sao việc đó có thể không khả thi. Không chỉ một số bị chôn dưới biển, chúng cũng bị vùi dưới những núi bùn và mảnh vụn, còn dưới những cồn cát không ngừng chuyển dịch trong các sa mạc. Như vậy chắc chắn sẽ không có bất kỳ hiện vật nào được tìm thấy. Điều tương tự cũng sẽ xảy ra nếu nền văn minh hiện tại của chúng ta bị chôn vùi trong thảm họa khổng lồ. Tất cả các công trình và công nghệ tuyệt diệu của chúng ta sẽ đột nhiên biến mất. Và con người trong tương lai sẽ không bao giờ biết rằng chúng ta đã tồn tại trong một trạng thái tiên tiến như vậy, ngoại trừ những truyền thuyết có thể được truyền xuống. Vậy nên, tôi bảo những người hoài nghi đừng khẳng định rằng trong quá khứ đã không có những điều kỳ diệu như vậy. Chúng ta có thể nói về tương lai của chính mình.

D: Khi ở trong kiếp sống đó, bạn đã nói về những sinh mệnh mà đã dạy cho bạn mọi thứ. (Vâng) Ở cõi này khi bạn nhìn vào nó, bạn có biết thêm về thân phận của những người đó không?

C: Người hướng dẫn của chúng tôi. Có rất nhiều, nhiều người khác, đã giúp đỡ và hỗ trợ. Đó là những sinh mệnh tinh thần từ... không gian? Chiều kích khác?

D: Tai sao ho lai giúp nhóm của ban?

C: Chúng tôi không phải là nhóm duy nhất. Còn có những nhóm khác nữa.

D: Nhưng họ không cung cấp thông tin này cho người bình thường.

C: Có thể. Người dân không muốn có thông tin. Chỉ có một số người muốn có. Nhưng rồi những người muốn thông tin đó, lại muốn nó cho bản ngã cá nhân. Đó sẽ là sai trái.

D: Nhưng bây giờ không sao rồi, bởi vì bạn tồn tại qua nó, phải không?

C: Luôn luôn tồn tại. Không thể không tồn tại.

D: Đó là sự thật, bởi vì không ai có thể thực sự giết chết bạn. Bạn không bao giờ chết.

C: Đúng vậy. Nhưng chúng ta có những không gian giới hạn để hoàn thành trong khi ở thể vật lý. Và không bao giờ có đủ thời gian.

Sau đó tôi chuyển cô ấy ra khỏi cảnh buồn và đưa nhân cách của Carol vào lại cơ thể, như vậy tôi có thể hỏi chuyện tiềm thức.

D: Tại sao bạn chọn cuộc đời này cho Carol thấy?

C: Nó luôn giống nhau. Chúng tôi luôn luôn trở lại với nhau. Chúng tôi luôn luôn làm việc này trong khung thời gian tương tư khi chúng tôi trở lai với nhau.

D: Ý ban là nhóm?

- C: Vâng. Chúng tôi trở lại một cách riêng biệt, nhưng không ở cùng một khung thời gian.
- D: Trong quá khứ, ý bạn là vậy? (Vâng) Nhưng bây giờ tất cả các bạn trở lại với nhau một lần nữa?
- C: Nhiều người trong đó đã mất đi. Trong cuộc đời đó. Ở giữa hai cuộc đời. Và trong cuộc đời này.
 - D: Ý bạn là không phải tất cả họ trở lại với nhau một lần nữa?
- C: Nhiều người đã được lấy từ các nhóm khác mà cũng làm công việc tương tự, để mang lại sự cân bằng, để công việc có thể được thực hiện.
 - D: Kiếp sống đó có liên quan gì tới cuộc sống hiện tại của cô ấy?
- C: Tri thức. Nhất thể. Các tri thức về ý thức. Tất cả mọi thứ là có thể kết nối, tất cả tri thức có thể được sử dụng và mang lại cho sự thay đổi.
- D: Ý của bạn là chúng ta sẽ đi qua một điều giống vậy một lần nữa? (Vâng) Nó nghe có vẻ tương tự trong vài phương diện, phải không? Cô ấy có nên mang tri thức này về với cuộc sống hiện tại của chúng ta không? (Có) Trong suốt cuộc đời đó, cô ấy có nhiều tri thức về đá và cây cối, phải không?
- C: Nhiều hơn. Tri thức về hài hòa. Tri thức về tần số. Tri thức về việc lấy thông tin qua các tần số từ bất cứ ai hay bất cứ thứ gì. Du hành thời gian.
 - D: Nhóm này có thể làm điều đó bằng tri thức về hài hòa và tần số?
 - C: Vâng. Bộ não là... (tìm từ) một toàn ảnh.
 - D: Thiết bị toàn ảnh. Làm thế nào họ có thể du hành thời gian?
 - C: Những cổng.
- D: Và cô ấy biết cách tìm thấy những cổng này? (Vâng) Vậy cô ấy có tri thức này từ kiếp đó?
 - C: Vâng. Và từ những người khác mà có tầm quan trọng trong vấn đề này.

Tôi muốn biết Carol có được phép mang tri thức về cuộc đời hiện tại của mình hay không, bởi vì không có gì là bị mất. Nó luôn luôn ở đó chờ đợi trong tiềm thức nếu nó được khuyến khích để sử dụng một lần nữa. Tiềm thức nói có một vấn đề —— cô ấy có một nỗi sợ sâu sắc, vì cô ấy đã sử dụng kiến thức này trong nhiều kiếp khác và đã có một mối nguy hiểm cực đoan từ một số người. Sự sợ hãi này đã được cấy vào để bảo vệ cô, như thế cô sẽ không bị phơi bày gây ra nguy cơ cho thân thể vật lý. Tiềm thức đồng ý bây giờ là thời điểm giải phóng nỗi sợ để cô có thể đưa tri thức đến thời hiện tại của chúng ta. Nó chỉ dẫn tôi rằng có chìa khóa, nhưng tôi là người phải kích hoạt các trình tự để mở khóa. Tôi được bảo là tôi phải gọi ra người gác. Điều này là mới mẻ đối với tôi. Tôi hỏi nó nghĩa là gì.

C: Người gác của tri thức bên trong/bên ngoài.

- D: Người gác này có thể cho phép nó được giải phóng một cách chậm rãi và an toàn không?
 - C: Không bắt buộc phải châm.
 - D: Nhưng phải an toàn.
 - C: An toàn.
- D: Chúng ta không muốn làm tâm trí cô ấy quá tải. Nó phải được giải phóng theo cách mà cô ấy có thể xử lý được.
 - C: Vâng, nhưng sự bảo vệ... nỗi sợ hãi... implant phải được loại bỏ.
- D: Người gác dường như là một nhân vật rất quan trọng. Liệu anh ta có sức mạnh làm việc này, và cho phép thông tin được giải phóng liều lượng theo cách đó không?
- C: Tôi cho phép bạn mở khóa implant bảo vệ nỗi sợ. Tất cả những thứ khác sẽ rơi vào vị trí. Bây giờ tôi mở khóa implant bảo vệ nỗi sợ. Mãi mãi.
 - D: Và kiến thức sẽ chỉ được sử dung cho điều tốt. Cho điều tích cực. Đúng không?
 - C: Chỉ cho điều tốt.
- D: Rồi thông tin sẽ bắt đầu quay lại, nó đã bị ẩn giấu trong một thời gian dài. (Thở dài) Và cô ấy sẽ có thể sử dụng nó.
 - C: Nếu không có bạn, nó không thể xảy ra.
- D: Nhưng tôi chỉ là công cụ giúp lấy thông tin mà Carol muốn sử dụng. Tôi cảm ơn bạn đã cho phép điều này xảy ra. Bạn sẽ giải phóng thông tin như thế nào? Nó sẽ được thực hiện trong những giấc mơ, hay trực giác?
 - C: Kiến thức. Cô ấy sẽ biết điều đó. Cô ấy sẽ nhớ.

* * *

Những ví dụ này cho thấy trong quá khứ nhiều người chúng ta đã đạt được tri thức vĩ đại về cách vận dụng sức mạnh tâm trí. Mặc dù chúng ta đã quên mất những khả năng này, nhưng chúng vẫn đang chờ đợi thời điểm phục sinh của chúng. Trong số những người đang sống ngày nay, có rất nhiều người mang theo những ký ức về cách sử dụng tâm trí, và đây dường như là thời điểm để tái kích hoạt và sử dụng chúng cho sự tốt đẹp của hành tinh chúng ta. Đây thực sự là những người đặc biệt. Và công việc của tôi cho thấy họ dư dả hơn nhiều những gì mà bất kỳ ai nghi ngờ. Thời điểm tái thức tỉnh chính là lúc này!

Chương 8: Di Tản

Thông qua công việc với ET và công tác hồi quy của mình, tôi nhiều lần được bảo nếu Trái Đất phải đối mặt với sư tàn phá, hoặc nếu một đại thảm họa khác xảy ra đe dọa tới loài người, thì các ET sẽ đưa chúng ta ra khỏi hành tinh. Công việc của tôi đã khám phá ra một vài phiên bản như vậy. Ở một trong số đó, họ nói rằng một hành tinh khác đã được chuẩn bị gần giống như Trái Đất. Nó sẽ khác biệt về mặt địa hình, nhưng con người sẽ có thể sinh tồn ở đó — nó được gọi là "Tân Địa Đàng", đông vật và thực vật đã được chuẩn bị ở đó để con người cảm thấy thoải mái. Một kịch bản khác là mọi người sẽ được đưa lên tàu vũ tru để chờ Trái Đất yên tĩnh lai sau đai biến đông. Trong cả hai trường hợp, tôi cho rằng phải mất hàng ngàn năm để Trái Đất lắng xuống và có thể sinh sống trở lai, bởi vì mọi thứ sẽ phải bắt đầu lai, tùy thuộc vào mức đô nghiệm trọng của thảm họa. Nếu những người sống sót được di tản khỏi Trái Đất để chờ đợi điều này, tôi cho rằng hâu duê của ho sẽ được đưa trở lai để tái thiết nền văn minh một lần nữa (ngay cả trong giai đoan nguyên thủy). Tôi được cho biết điều này đã xảy ra nhiều lần xuyên suốt lịch sử hỗn loạn của Trái Đất, rằng các nền văn minh đã bị phá hủy và sư sống phải bắt đầu lai. Thông điệp quan trong nhất từ các ETs là chủng tộc nhân loại không được diệt vong! Ho đã đầu tư quá nhiều thời gian và năng lượng vào sư phát triển của chúng ta, nên không cho phép chúng ta tư hủy diệt bởi sư ngu dốt của chính mình.

Đấy là những giả định của tôi theo cách nghĩ hợp lý —— hậu duệ của những người sống sót ban đầu sẽ trở lại để phục hồi Trái Đất, do khoảng thời gian đáng kinh ngạc để Trái Đất khôi phục môi trường sống. Trong ca hồi quy sau đây, tôi thấy rằng các giả định của mình đã sai.

* * *

Khi ra khỏi đám mây, Marian thấy mình là một người đàn ông ba mươi tuổi có mái tóc đen dài, ăn mặc đơn giản với một chiếc áo chùng buộc bằng dây. Anh đang đứng ở bìa rừng nhìn ra đồng cỏ tại một thị trấn nhỏ. Đây là điểm đến của anh ta, anh ta đã rời khỏi làng mình hai ba ngày trước. Khi anh bước vào làng, cư dân rất hỗn loạn. "Chuyện gì đó đang xảy ra, và người dân không hiểu. Họ rất vô tổ chức. Họ đi và chạy lòng vòng, cố gắng tìm kiếm những gì đang xảy ra." Có vẻ không ai biết chính xác có vấn đề gì, nhưng họ phản ứng giống như cách mà động vật có thể nhận thấy nguy hiểm. Anh cũng cảm thấy e dè.

"Tôi nên khiến nhóm làng này tham gia với nhóm hoặc làng của tôi. Tôi giống như một sứ giả, nhưng tựa như, được rồi, với sự hỗn độn này, tôi phải bắt đầu từ đâu đây — một người lãnh đạo tự nhiên sẽ là người thực sự kéo họ lại với nhau. Tôi phải tìm ra người có thể giúp tôi hoàn thành chuyện tôi cần đạt được. Đó có thể không phải là người cai trị chính thức. Có điều gì đó đang diễn ra. Đây không phải nơi duy nhất. Một cái gì đó đang phá vỡ mọi thứ. Nó ảnh hưởng đến tất cả mọi người. Đó là lý do tại sao chúng tôi phải hợp lại với nhau."

Anh tìm ra người cần tìm, đó là một phụ nữ. "Cô ta ở trong một ngôi nhà. Cô ấy hình như có tâm trí. Cô ấy biết mọi thứ cần phải được kiểm soát —— cần tập kết người dân. Cô ấy sẵn sàng làm việc với tôi. Cô ấy bình tĩnh. Cô ấy được tôn trọng."

Anh ấy biết mọi người sẽ lắng nghe cô, anh ấy đứng phía sau khi cô ấy nói chuyện với mọi người. "Tôi xác nhận những gì cô ấy cần biết và làm, thế là cô ấy đi ra ngoài và làm điều đó. Cô bắt đầu nói chuyện với họ, họ bắt đầu lắng nghe. Bởi vì họ cần điều này. Họ muốn điều này, bởi vì họ sợ hãi. Họ cần một số hướng dẫn và dường như những người lãnh đạo không đưa nó ra."

Tôi không rõ mọi chuyện, vì nó mơ hồ và gây nên hỗn loạn, vai trò của Marian trong đây là gì? Nhưng tôi không thể dẫn dắt. Tôi đã để câu chuyện triển khai bằng cách chỉ đặt câu hỏi. Tôi hỏi, "Bạn quyết định làm gì?"

"Để cô ấy làm việc với họ một lúc trước khi trình bày ý tưởng liên minh. Hợp lại với các làng khác để thảo luận về chiến lược. Có những người khác đi đến các làng khác. Nó sẽ giống như một hội đồng. Có một mối đe dọa chung đối với tất cả chúng tôi, không phải là những người khác đe doa."

Tôi nghĩ có thể là một đội quân xâm lược, vì điều này đã xảy ra vô số lần xuyên suốt lịch sử. "Thật khó để xác định bởi tôi cũng không hiểu. Tôi không thể nói đó có phải là Trái Đất thay đổi hay đến từ bên ngoài không. Không ai biết chắc nó là gì. Nếu có thể tập kết lại, chúng tôi có thể vượt qua chuyện này."

Tôi quyết định đưa anh ta tiến tới để xem điều gì xảy ra, hy vọng mọi chuyện có thể trở nên rõ ràng hơn. Tất cả mọi người đều tập trung trong một bãi trống rộng lớn. Cô thở dài và nói, "Thật điên rồ." Sau một lúc, cô ấy miễn cưỡng nói với tôi điều mình đang nhìn thấy. "Tôi thấy tàu. Những chiếc tàu ngoài hành tinh. Họ đang xuống. Điều này gây ra sợ hãi, nhưng họ không thù địch."

Cô mô tả những con tàu: "Kiểu tròn, nhưng không hình quả bóng, thiên về hình bầu dục. Chúng không phải là thứ chứa hai ba người. Chúng lớn hơn, có thể chứa rất rất nhiều người." Những con tàu không ha cánh, mà lơ lửng trên mặt đất.

D: Bạn làm gì?

M: (cười loạn) Cố gắng và giả vờ không sợ.

D: Mọi người có biết một cái gì đó như thế này sẽ xảy ra không?

M: Chúng tôi chưa từng thấy cái gì giống thế này trong đời. Có thể chúng tôi biết trên cấp độ tâm linh. Trên cấp độ động vật, chúng tôi biết có cái gì đó đang đến, nhưng không biết là gì. Đó là lý do tại sao chúng tôi tập kết. Có một mối đe dọa. Nhưng không ai hiểu về mối đe dọa này.

D: Vậy bạn thật sự không thể chuẩn bị cho chuyện này.

M: Vâng, nhưng chúng tôi phải làm, nếu không người ta sẽ chạy lòng vòng như điên. Vậy nên phải tập kết, và tất cả mọi người từ nhiều ngôi làng đều ở đây.

D: Điều gì sẽ xảy ra?

M: Chúng tôi phải đi. Mọi người phải lên tàu.

D: Có ai đó nói với bạn điều đó không?

M: Không, tôi biết. Tôi chỉ biết nó.

D: Tại sao bạn lại phải đi? Đây là nhà của bạn mà.

M: Vì cái gì đó sắp xảy ra, nếu không rời khỏi, chúng tôi sẽ bị giết. Cho nên cô gái từ ngôi làng kia và tôi từ làng mình đang ở đây với những người mà đã đến các làng khác nhau. Chúng tôi biết chúng tôi phải đưa mọi người đi.

D: Bạn có biết gì về cái sẽ giết bạn kia không? Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn không đi?

M: Cái gì đó sắp xảy ra với Trái Đất.

D: Người dân có muốn đi không?

M: Họ đều sợ hãi. Thật khó khăn. Tôi không thể để họ biết tôi cũng sợ. Tôi và người nữ này, còn những người từ các làng khác sẽ giúp dẫn họ lên tàu. Chúng tôi đang cố gắng lùa họ đi. Một số tự nguyện đi. Họ sẵn sàng đi theo. Và những người khác, bạn phải khuyến khích họ. Họ nghĩ đây là điên rồ.

Sau khi mọi người trên tàu, tôi yêu cầu mô tả bên trong con tàu.

M: Nó có kích thước tốt. Có chỗ cho mọi người. Và nó không đặc nghẹt.

D: Bạn nói có vài con tàu?

M: Vâng. Ở những nơi khác nhau. Bạn có thể nhìn thấy chúng từ xa. Bạn có thể mang theo công cụ nếu muốn. Hoặc động vật hay bất cứ cái gì bạn nghĩ.

D: Bạn có thấy những người đã đến cùng con tàu không? Họ trông như thế nào?

M: (Cười thầm) Họ đang cố để nhìn không có vẻ đe dọa. Họ đang cố gắng mim cười, nắm tay và thân thiện. Cẩn thận với những người mà họ tiếp cận.

D: Họ có nhìn giống con người không? (Có) Không phải đáng sợ như vậy. Vâng, nếu người ta đã đi vào cùng động vật hay gì đó của mình, chuyện gì đã xảy ra sau đó?

M: (Ngừng lâu) Những con tàu đi ra ngoài không gian và thiên đường.

D: Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

M: Có rất nhiều việc phải làm, nói chuyện với người dân, nói với họ là ổn. Làm thế này là đúng đắn. Và sẽ ổn thôi. Tôi bắt đầu thư giãn. Tôi quá bận.

Anh có thể nhìn thấy bên ngoài tàu, và Trái Đất phía dưới. Tôi muốn biết nó trông như thế nào. Anh thở dài sâu sắc khi cố gắng miêu tả những gì đang nhìn thấy. "Trái Đất trông giống như quầng sáng mặt trời mà tôi tưởng tượng ra. Những thứ bùng lên từ Trái Đất. Tôi không thể nói chúng là núi lửa. Tôi không biết nó là gì."

D: Bạn có thể hỏi một người trên tàu chuyện gì đang xảy ra không?

M: Có thể. Họ đang bận rộn, nhưng tôi có thể.

D: Chỉ hỏi họ những gì đang xảy ra ở đó?

M: Chỉ những thay đổi của hành tinh mà bạn không hiểu được. (Cười thầm) Bạn có thể thử. (Cười)

D: Vâng, hãy để anh ta thủ.

M: Đây là một sự pha trộn giữa núi lửa, sao chổi và một vụ nổ hạt nhân. Đó là cái gần nhất anh ấy có thể mô tả mà tôi có thể hiểu. Họ biết rằng nó đang đến, đó là lý do họ muốn di tản càng nhiều người càng tốt, rồi chúng tôi sẽ trở lại.

D: Ban có quay lại ngay không?

M: Anh ta bắt đầu giải thích rằng chúng tôi có thể được giữ trong một tình cảnh mà thời gian trôi qua, nhưng chúng tôi không thay đổi, rồi sau đó chúng tôi sẽ trở lại.

D: Thật thú vị. Thời gian trôi qua nhưng bạn sẽ không thay đổi. Anh ấy có thể giải thích nó tốt hơn không?

M: Nó không bị dừng hình. Thời gian sẽ trôi qua, nhưng bạn sẽ không... (Rất nhẹ nhàng:) Làm thế nào để tôi giải thích nó? Thời gian trôi qua trên Trái Đất, nhưng trên tàu thì không. Trái Đất sẽ đi qua vật chất, con tàu thì sẽ không.

D: Nó giống như hai loại khác nhau —— tôi nghĩ "khoảng thời gian" không phải một từ ngữ đúng.

M: Thời gian đi chỗ này, thời gian không đi chỗ đó.

Điều này rất giống với khái niệm họ đã nói với tôi, thời gian là ảo ảnh. Thời gian trôi qua theo quan điểm của con người: giờ, ngày, tuần, tháng —— bởi vì chúng ta bị mắc kẹt trong khái niệm đó. Họ không có khái niệm về thời gian và do đó nó không tồn tại đối với họ. Đây là một lý do họ có thể di chuyển dễ dàng qua thời gian và không gian mà không bị hạn chế. Họ nói nhân loại có lẽ là loài duy nhất trong vũ trụ đã tìm ra cách để đo lường một cái gì đó không tồn tại.

D: Họ sẽ giữ bạn trên tàu cho đến khi thời gian trở lại?

M: Đúng. Nó sẽ không quá dài.

D: Nhưng trên Trái Đất thời gian sẽ dài hơn nhiều. (Vâng) Vậy bạn sẽ không đến bất kỳ nơi nào khác. Bạn sẽ chỉ ở trên tàu.

M: Chỉ bay lượn.

Điều này đã trả lời thắc mắc của tôi trước đó. Tôi nghĩ họ sẽ phải đi đâu đó chờ thảm họa qua đi, cũng không thể trở lại cho đến khi Trái Đất có khả năng hỗ trợ sự sống một lần nữa —— có thể là hàng ngàn năm. Nhưng nếu họ không bị mắc kẹt bởi khái niệm thời gian, nó cũng sẽ như xem các sự kiện bằng cách tua nhanh băng video.

M: Thật tốt khi không mất nhiều thời gian, mọi người sẽ không buồn. Có rất nhiều phòng, vì vậy một số người mang theo động vật. (Cười) Nó giống như một chiếc tàu Noah!

D: (Cười) Đó là những gì tôi nghĩ. Nghe giống vậy.

M: Chúng tôi sẽ không cảm thấy ở quá lâu trên tàu.

Tôi chuyển anh ta tiến tới để có thể nhìn thấy những gì đã xảy ra trên Trái Đất.

M: Nó gần như là ngày Độc Lập. Bạn biết không, một trong những cây pháo nón đó nổ bung. Đó là những gì có vẻ như đang diễn ra ở những nơi khác nhau trên Trái Đất. Có lửa và mây tro. Bạn có thể thấy màu sắc thay đổi.

D: Bạn nói màu sắc nghĩa là gì?

M: Đầu tiên, có những màu lục, màu lam và những đám mây trắng, sau đó là những vụ nổ, đôi khi có những đám mây màu xám. Sau đó các đám mây xám, màu nâu bùn và màu xám xịt dần dần rõ ràng. Và rồi mọi thứ trở lại với màu lam, màu lục và trắng.

Trong một thời gian ngắn, anh đã chứng kiến những thứ đã mất hàng ngàn năm để xảy ra. Sau đó anh ta tiến tới thời điểm mọi người quay trở lại Trái Đất.

D: Họ có đưa bạn trở lại chỗ cũ không?

M: Thật khó nói. Một lần nữa có cây cối và vật liệu. Chúng đã trở lại. Nhưng không có làng mạc và công cụ nhân tạo xung quanh. Không có động vật trừ những con thú chúng tôi mang theo.

D: Khi họ thả bạn xuống, họ có ở cùng bạn không?

M: Họ nói rằng chúng tôi sẽ phải bắt đầu lại.

D: Như vậy, giúp các bạn không phải là trách nhiệm của họ?

M: Họ chỉ cố giúp mọi người thấy rằng họ sẽ phải sử dụng kỹ năng của họ, bất kể họ biết qì.

D: Thật khó để bắt đầu lại từ đầu. (Vâng) Ít nhất thì họ cũng đã cứu mạng mọi người.

M: Phải. Họ làm việc với con người để nâng cao tinh thần và tạo cho những người đó sự tự tin. Nói cho những người đó lý do nó có thể được thực hiện.

D: Bạn biết mọi thứ đã bị hủy diệt? (Vâng) Cả thế giới? (Vâng) Sau đó họ rời đi?

M: Vâng. Họ sẽ tiếp tục các chức năng của họ.

D: Bạn sẽ phải bắt đầu lại, cần rất nhiều lòng kiên trì để làm tất cả những chuyện đó.

Sau đó tôi đưa cô ấy đi tìm một ngày quan trọng khác, dù tôi nghĩ không ra còn gì có thể quan trọng hơn những chuyện anh ta vừa trải qua. Anh tuyên bố, "Tôi không sống lâu hơn. Cái gì đó xảy ra với tôi. Có một tai nạn. Một cái cây ngã xuống trong quá trình tái xây dựng. Nó đập nát tôi." Sau đó tôi để anh ta di chuyển đến cõi tinh thần và nhìn vào kiếp sống từ điểm nhìn đó. Tôi hỏi anh đã học được gì từ kiếp sống này. "Đôi khi ban phải đi với điều không biết."

Sau đó tôi hợp nhập nhân cách của Marian vào cơ thể, thay thế thực thể kia và gọi tiềm thức ra.

D: Tại sao bạn lại chọn cuộc đời lạ lùng này để Marian thấy?

M: Nó sắp xảy ra lần nữa.

D: (Thật là một điều ngạc nhiên.) Bạn nghĩ vậy sao?

M: Nó sắp xảy ra lần nữa. Trái Đất sẽ có sự thay đổi. Và các con tàu sẽ trở lại.

D: Có liên hệ gì với cuộc đời của Marian?

M: Bởi vì cô ấy biết nó sẽ xảy ra lần nữa. Cô đã trải qua nó một lần rồi, và cô sẽ sống khi Trái Đất trải qua nó lần nữa.

D: Người đàn ông kia có thể nhìn thấy những thứ xảy ra từ con tàu. Điều gì đã xảy ra với Trái Đất?

M: Có rất nhiều thay đổi. Rất nhiều sự gián đoạn. Đó là một chu kỳ.

D: Lần cuối có phải do con người gây ra không?

M: Không, đó là một chu kỳ. Một chu kỳ tự nhiên.

D: Cái mà Trái Đất đi qua? (Vâng) Nhưng nó không có nghĩa là mọi sinh mệnh phải chết, đúng không?

M: Vâng, họ không muốn mọi thứ bị xóa sạch.

D: Đó rất quan trọng, bởi vì phải tốn rất nhiều công sức để bắt đầu lại từ đầu. Họ nói "thời gian trôi qua trên Trái Đất, nhưng trên tàu thì không" có nghĩa là gì?

M: Bởi vì đó là phương thức của thời gian.

D: Phải mất một thời gian dài để Trái Đất trở lại thành nơi có thể sinh sống một lần nữa. Tuy nhiên, những người trên tàu không thay đổi.

M: Thời gian là nơi bạn tập trung vào. Trên Trái Đất bạn đi từng bước một. Bạn không phải làm vậy khi bạn không ở trên Trái Đất. Bạn chỉ tập trung và bạn ở đó. Nếu bạn tập trung qua đó, bạn ở đó. Không có thang chia thời gian. Bạn không có thang chia, bởi vì họ không cần một thang chia.

D: Tâm trí chúng tôi luôn gặp khó khăn để hiểu.

M: Nó sẽ xảy ra lần nữa. Tôi thậm chí không chắc chắn nó có xảy ra trong kiếp này hay không. Ý tôi là kiếp sống của Marian. Nhưng công việc là làm cho mọi người biết. Kế hoạch là để cô ấy từ từ khám phá thông tin, như thế nó sẽ không áp đảo cô ấy. Nhưng thông tin ở đó, cô ấy phải khai thác nó. Và nó liên quan đến... những thứ ngoài thế giới. Công trình dự án Trái Đất này. Cô ấy buộc mọi người phải thấy những gì đang có ở ngoài đó. Khiến cho mọi người chuẩn bị. Nhiều người nhận thức. Có nhiều thứ hơn là vội vàng và hấp tấp trong thế giới này. Có nhiều thứ hơn là chỉ đi đến cửa hàng tạp hóa. Cô ấy cần mở tâm trí ho. Ho phải thức dây. Ho không phải là ngu ngốc.

D: Tôi nhiều lần nghe rằng con người đang thực sự làm tổn thương Trái Đất. Đó có phải là ý bạn không?

M: (thở dài) Nó vượt ra ngoài điều đó. Dừng làm tổn thương Trái Đất sẽ làm mọi thứ chậm lại. Nó sắp xảy ra. Giai đoạn!

D: Không có cách nào để ngăn chặn nó bây giờ?

M: Không. Nó đang trên đường.

D: Cô ấy phải làm gì?

M: Chỉ cần đánh thức mọi người dậy. Nó không thể xảy ra trong thế hệ này. Nhưng càng có nhiều người biết những điều có thể xảy ra với Trái Đất, thì càng có nhiều người sẽ sẵn sàng và mong muốn lên tàu.

D: Nó sẽ là điều tương tự một lần nữa? (Vâng) Họ sẽ đến để mang đi một số người? (Vâng) Nhưng sẽ có một số không muốn đi?

M: Người nhu hòa có thể có Trái Đất.

D: Tôi đoán người nhu hòa là những người sợ đi.

M: Cô ấy phải nói với mọi người về những thứ họ chưa bao giờ nghĩ tới. Những điều mà họ chưa bao giờ nhìn vào. Những điều họ luôn nghĩ là kỳ lạ và buồn cười.

D: Ý bạn là những ý tưởng siêu hình?

M: Phải. Nó không phải là UFO.

D: Đây có phải là một phương thức phát triển?

M: Đây là một phương thức cứu cái mạng nhỏ của bạn.

Thật tuyệt vời khi tôi tiếp tục nhận được những mảnh ghép từ nhiều người khắp nơi trên thế giới. Công việc của tôi là đặt các mảnh ghép này lại với nhau, và khi tôi làm điều đó, nó bắt đầu có một ý nghĩa nào đấy, ngay cả khi lý luận có ý thức của chúng ta không thể nắm bắt được tầm cỡ của mọi thứ. Có vẻ như có nhiều hơn nữa mà đó chỉ là ngoài tầm với.

MUC III: SINH MÊNH TIẾN HÓA VÀ NGHIỆP

Chương 9: Có Con Tạo Nên Nghiệp

Một ca tôi đã làm ở California năm 2001 cho thấy những linh hồn gặp khó khăn — những người không biết về cuộc sống Trái Đất — đã thích nghi với hành tinh cuồng loạn này. Một phụ nữ trẻ đến gặp tôi khi tôi ở San Jose tham dự một buổi giảng tất cả các ngày cho nhóm A.R.E. (Cơ sở Edgar Cayce). Tôi thường cố gắng gặp những người đang trong danh sách chờ cho các phiên làm việc tư nhân và sắp xếp họ xung quanh những buổi nói chuyện của mình. Susan thừa cân, tôi lập tức nghĩ đó là một trong những vấn đề mà cô ấy muốn điều tra, nhưng vấn đề chính của cô là cô và chồng muốn có con, nhưng cô không thể thụ thai. Tôi luôn hướng tiềm thức đưa đương sự đến cuộc đời thích hợp nhất để giải thích những vấn đề họ gặp phải trong cuộc đời hiện tại. Đây là thông lệ tôi làm theo với Susan.

Khi Susan bước vào trạng thái nhập thần sâu, thay vì thấy mình trong một tiền kiếp trên Trái Đất, cô đã trôi qua không gian và thấy mình đang đứng trước một cánh cửa kim loại to với một chữ X lớn trên đó. Chữ X này gồm bốn hình tam giác, các hình tam giác rút vào khung cửa để cô có thể vào. Đi qua cánh cửa, cô thấy mình chắc chắn không phải ở trên Trái Đất. Cô đang ở trên một vách đá nhìn xuống thung lũng, và mọi thứ: đá, bụi, bầu trời, đều có màu đỏ. Cô nhìn thấy một mái vòm lớn ở thung lũng, nhưng không có cây cối hay thực vật. Ngay lập tức cô biết mình không thể hít thở không khí —— ở ngoài đó không an toàn. Cô biết có người ở những nơi trú ẩn dưới mặt đất — đó là nơi cô phải đến. Cô tìm thấy lối vào bên hông vách đá và đi xuống một khu vực rất tối bên dưới mặt đất nơi người ta trú ẩn. Susan là một người đàn ông tóc vàng cao, gầy. "Không có mỡ!" Cô cười khúc khích.

Công việc của cô là cung cấp vật tư cho những tiền đồn khác nhau trên các hành tinh trong hai hệ mặt trời của họ. Đây là một trong những điểm dừng trên tuyến đường, công việc của cô là kiểm tra người dân, xem họ cần những gì. Người dân có thức ăn, nhưng thiếu nước, họ không thể đi lên mặt đất, trái lại phải sống với nhau ở dưới lòng đất. Người ở đây là nhân loại, nhưng mặc quần áo rách bươm. Mái vòm chứa động cơ và có liên quan đến việc phát điện, rõ ràng nó cũng lọc không khí cho nơi trú ẩn dưới lòng đất. Cô giải thích rằng một cuộc chiến tranh nhiều năm trước đó đã phá hủy bầu khí quyển và gây nguy hiểm cho người sống sót. Nguyên nhân gây ra nó là cái gì đó giống một quả bom hạt nhân, sự sống đã không trở lại bề mặt bởi vì không khí đã bị ô nhiễm.

Họ thích ứng cuộc sống kiểu này đồng thời xây hầm trú ẩn bên dưới lòng đất, nhưng bây giờ có một nguy cơ mới xuất hiện. Một nhóm khác đã phát hiện ra hành tinh này và đang cố gắng chiếm nó để khai thác các khoáng vật bên trong. Bởi vậy nhiều trận chiến đã xảy ra, làm ở trên bề mặt nguy hiểm hơn gấp đôi.

Khi cuộc chiến hòa hoãn lại trong một lúc, cô quay lại mặt đất trở về tàu nhỏ của mình và rời khỏi hành tinh. Sau đó tôi yêu cầu cô ấy đi đến một ngày quan trọng trong cuộc đời đó. Tôi luôn chọn một ngày quan trọng, bởi vì trong hầu hết các kiếp sống (ngay cả trong những cuộc sống hiện tại của chúng ta) mỗi ngày đều như mọi ngày.

Một ngày có thể là quan trọng đối với người này, nhưng với người khác thì không. Rất nhiều lần — đó là bình phàm, nhưng đấy là vì cuộc sống là bình phàm và không có nhiều thay đổi. Cuộc sống của Susan cũng không phải ngoại lệ, dù là ở trên một hành tinh khác, nhưng nó dường như vẫn rất bình thường — chỉ là một người cung cấp vật tư cho hết tiền đồn này đến tiền đồn khác. Ngay cả nơi mà anh ta nhận được nguồn vật tư (một hành tinh cắn cỗi) có vẻ như cũng không được rõ ràng. Lần này khi tôi yêu cầu cô ấy tiến đến một ngày quan trọng, cô ấy đột ngột tuyên bố: "Tôi đâm sầm!" Cô ấy nói điều này mà không có vẻ phiền muộn. Cô ấy không cảm xúc và thờ ơ khi mô tả cảm giác rơi xuống. "Chúng tôi đánh thứ gì đó, hoặc có thứ gì đó đánh chúng tôi. Nửa trước của thân tàu đã không còn. Tôi không biết chuyện gì xảy ra." Cô đã rời khỏi cơ thể trước khi con tàu đâm xuống hành tinh.

Tôi không thể hiểu kiếp sống thế giới khác kỳ lạ này có thể giải thích gì cho chuyện Susan không có khả năng thụ thai. Logic của tiềm thức luôn luôn vượt quá tôi, và câu trả lời được nó đưa ra cũng không phải điều mà tôi mong đợi.

Tiềm thức cho Susan thấy cuộc đời đó để cô ấy nhớ lại nơi xuất xứ của mình: hành tinh với hai mặt trời kia. Từ thời thơ ấu, Susan đã có những giấc mơ về một nơi không phải là Trái Đất mà có hai mặt trời trên bầu trời. Cô thậm chí còn vẽ những bức tranh về nơi lạ lùng này, nhưng không thể hiểu nổi những kí ức đó đến từ đâu. Tiềm thức cho biết lý do cô không có con là vì cô vẫn đang nhận dạng mình với nhân cách đã bị đâm tàu.

Đa số các kiếp sống của cô ấy là ở những hành tinh khác, khi quyết định thử nghiệm và cố sống trên Trái Đất, cô đã gặp khó khăn khi thích ứng. Cô không thích ở đây, muốn rời đi và về nhà. Cô ấy nói, "Có quá nhiều trách nhiệm. Quá nhiều thứ. Quá khó. Thách thức hơn."

Những nhân cách khác của cô ấy chủ yếu ở trong cơ thể không có bộ phận sinh dục và không thể được định nghĩa là nam hay nữ. Đây gọi là "vô giới tính", nhiều ET mà tôi đã điều tra hiện đang sống theo kiểu này trên thế giới của họ. Cô ấy không thích là phụ nữ hay có bộ phận sinh dục. Cô nói, "Không có tình dục khi không có giới tính." Những sinh mệnh khác không sinh sản, nhưng đã được "làm ra". Điều này thường xảy ra bởi một quá trình nhân bản, do đó không cần tình dục để sinh sản.

Tôi cố giải thích rằng tôi hiểu nhận thức của cô ấy với các nhân cách khác, nhưng để có một đứa trẻ trong kiếp sống này, tình dục là cách duy nhất ở đây mà con người biết để có thể có con. Cô trả lời mình không muốn làm con người. Cô ấy hoàn toàn không thích thế giới này. Cô cảm thấy mình đã học đủ và muốn đi. Đây luôn là một dấu hiệu cảnh báo, và tôi biết tôi phải tiến hành thận trọng. Mặc dù nhân cách ý thức của Susan dường như đã thích ứng tốt và muốn có con, nhưng phần khác của cô ấy thì hoàn toàn ngược lại. Nó không thích ở đây và muốn đi. Công việc của tôi luôn luôn là bảo vệ người mà tôi đang làm việc, cũng không cho phép nguy hiểm xảy ra đối với họ, ngay cả khi nó đến từ một phần khác của chính họ. Cô ấy kiên trì khẳng định: "Tôi đã làm xong. Tôi đã xong. Tôi muốn đi."

Cô cũng nhấn mạnh rằng mình không cần phải có con. Một đứa con sẽ gây ra các kết nối với Trái Đất. Cô ấy muốn cắt đứt tất cả các kết nối. Cô ấy không muốn tạo nghiệp với một đứa trẻ mà có thể trở thành nguyên nhân khiến cô ấy trở lại đây, nếu không ràng buộc với Trái Đất thì sẽ dễ dàng hơn để trở về hành tinh nhà mình. Thử nghiệm này đã không giống như cô ấy nghĩ. Nguyên nhân sự thừa cân là để bảo vệ cô chống lại tình dục, như thế cô sẽ không có con. Tôi đã nghe điều này trước kia —— trong tiềm thức người ta khiến mình bị thừa cân để không thu hút người khác giới, độn trọng lượng thừa quanh mình như một sự bảo vệ và dựng lên một hàng rào. Vì vậy, mặc dù ý thức của Susan nói cô ấy muốn có con, nhưng phần tiềm thức lại có một kịch bản khác.

Tôi đã cố tranh luận với cô ấy. Cô ấy nói mình thích trẻ con và cũng thích làm việc với chúng. Vì vậy, tôi gợi ý rằng cô ấy có khuynh hướng yêu thương, thế nên cô ấy sẽ là một người mẹ tốt. Nếu có một đứa trẻ của mình, cô ấy có thể dạy nó tất cả những điều tuyệt vời, đó sẽ là một trải nghiệm mới. Dạy đứa trẻ cách sống trong thế giới này sẽ là một thách thức, nhưng nó cũng là một món quà mà cô ấy có thể trao cho hành tinh này. Chỉ là cô ấy vẫn sợ tạo ra những mối liên hệ có thể buộc cô ấy vào thế giới này. "Nó sẽ làm tôi trở lại đây nhiều lần. Tôi không thích ở đây. Tôi không thích những kết nối."

Cô ấy khẳng khẳng rằng cuộc đời mình sẽ ngắn ngủi. Đó gần như là thời gian rời đi vì cô ấy muốn về nhà. Tôi lập luận rằng nếu cắt ngắn nó, cô ấy sẽ chỉ phải quay lại và làm lại cho đến khi hoàn thành nghĩa vụ của mình, cô ấy chắc chắn không muốn điều đó xảy ra, bởi vì cô ấy muốn ra ngoài. Vì vậy, tôi nghĩ khả năng thuyết phục của mình đã có một số tiến bộ. Cả cuộc đời mình, cô ấy đã có những giấc mơ về hành tinh nhà, vậy nên cô ấy sẽ không quên nơi xuất xứ của mình rồi bị kẹt ở đây. Thật dễ quên khi linh hồn tiến vào cơ thể, người ta bị cuốn vào thế giới này và những vấn đề độc đáo của nó. Khi tôi nói về việc giảm cân, cô ấy nói thế giới này quá nặng, một cách để thoát khỏi trọng lượng là bỏ lại cơ thể của mình. Cô xác định quyết định. Tôi chỉ có thể hy vọng khẳng định tích cực của tôi vượt qua được sự bướng bỉnh của cô ấy. Tôi cứ khăng khăng rằng cô ấy không thể rời đi cho đến khi hoàn thành nhiệm vụ của mình. Cô ấy không cần phải bị bắt vào vòng tuần hoàn trở lại Trái Đất. Đó là một vòng tròn khó phá vỡ hơn.

Đây là một ca khó vì tôi không biết mình sẽ gặp phải sự phản kháng từ tiềm thức của Susan. Sau đó tôi khám phá ra những linh hồn khác đã tình nguyện đi vào Trái Đất lúc này để giúp đỡ. Họ cũng không muốn có con vì nó có thể ràng buộc họ với thế giới chúng ta. Họ phải duy trì sự tự do khỏi nghiệp để có thể rời đi khi hoàn thành.

* * *

Điều thú vị là nhiều trong số những người tôi từng làm việc trong vài năm trở lại đây đã hồi quy đến những kiếp sống nơi họ là những sinh mệnh ánh sáng sống trong một trạng thái phúc lạc. Họ không có lý do để đi vào tiêu cực và mật độ của Trái Đất. Tất cả họ đều tình nguyện đến để giúp Trái Đất vào thời điểm này, nhưng không biết sẽ khó khăn thế nào khi ở trong cơ thể.

Tôi đã gặp phải cái mà tôi cho là những làn sóng khác nhau của các linh hồn đã đến vào những thời điểm khác nhau. Làn sóng đầu tiên là những linh hồn như Phil trong

cuốn Keepers of the Garden, hiện đang ở độ tuổi 40. Họ khó thích ứng và nhiều người muốn tự sát để về "nhà". Họ thường có sinh hoạt gia đình tốt, nghề nghiệp ưu tú và tất cả mọi thứ mà chúng ta nhìn nhận là sẽ tạo nên một cuộc sống tốt đẹp. Nhưng có điều gì đó đã bỏ mất vì họ không bao giờ cảm thấy mình thuộc về đây. Họ không thích bạo lực và sự xấu xí mà họ tìm thấy trong thế giới này. Họ muốn trở về nhà dù ý thức họ không biết nhà có thể là ở đâu. Tôi nghe nhiều người trên thế giới nghĩ họ thuộc về nhóm này. Họ từng cho rằng mình là những người duy nhất trên thế giới cảm thấy như vậy, và đã rất nhẹ lòng khi đọc cuốn sách của tôi, phát hiện họ thực sự không phải một mình. (thời điểm cuốn sách này được xuất bản là vào năm 2007)

Làn sóng thứ hai mà tôi phát hiện ra đã đến sau đó khoảng mười năm hoặc hơn, bây giờ họ hai ba chục tuổi, một số người đã thích ứng rất tốt. Dưới sự thôi miên, họ nói họ chỉ đơn giản ở đây để hoạt động như một ống dẫn hoặc một kênh để điều phối các loại năng lượng cần thiết cho Trái Đất vào thời điểm này. Những người này làm chủ một cuộc sống không đáng chú ý, thường chưa kết hôn và không mang gánh nặng (đặc biệt là không có con). Họ có công việc cho phép họ có nhiều thời gian rảnh rỗi để khám phá những sở thích đích thực của mình —— cái nhìn như là tập trung vào việc giúp đỡ mọi người. Họ dường như không có vấn đề và thích ứng với thế giới này dễ dàng hơn nhiều so với làn sóng đầu tiên.

Làn sóng thứ ba chắc chắn là những đứa trẻ đặc biệt (cũng được gọi là trẻ Indigo) — đã và vẫn đang đến. Một số trong đó đang ở đầu tuổi dậy thì. Đây thực sự là những người đặc biệt, được gọi là niềm hy vọng của nhân loại. Họ cần được hiểu vì họ hoạt động ở tầng thứ và tần số khác với những trẻ em khác. Đã có nhiều cuốn sách viết về những đứa trẻ này, tôi cũng từng phát biểu tại các hội thảo tập trung vào họ. Họ thực sự khác biệt — tới cả DNA của họ cũng đã được chứng minh là khác biệt. Trong công việc, tôi đã được bảo phải nhấn mạnh rằng họ không cần uống thuốc, đặc biệt là <u>Ritalin</u> (thuốc trị rối loạn tăng động giảm chú ý) — một loại vật chất thay đổi tâm trí. Họ buồn chán ở trường học và đôi khi gây rối, bởi vì họ có khả năng học tập và hấp thụ ở tốc độ nhanh hơn nhiều so với trẻ em của các thế hệ khác. Tôi được cho biết họ cần phải được trao cho những thách thức. Điều này sẽ kích thích sự tò mò và làm sắc nét hơn khả năng của họ. Cũng nhờ khả năng đặc biệt của mình, rất nhiều trẻ em trong độ tuổi này đã được các phương tiện truyền thông chú ý.

Xuyên suốt lịch sử luôn có giai thoại về những đứa trẻ hoang dã; những đứa trẻ có tài năng vượt xa tuổi tác của mình —— Đây chỉ là một số ít còn cách xa phân nửa. Khoa học không thể giải thích về họ, nhưng tôi nghĩ khả năng của họ đến từ những tài năng đã học và hoàn thiện trong tiền kiếp của mình.

Tuy nhiên, nhóm mới dường như không giống như vậy. Trong khi trong quá khứ những đứa trẻ như vậy là hiếm hoi và độc nhất, mà hiện tại có vẻ có nhiều trẻ em của làn sóng mới đang bày ra các khả năng thiên tài hơn. Có những đứa trẻ được phỏng vấn trên truyền hình đang học đại học và theo đuổi sự nghiệp. Nhưng mỗi người trong số họ đều nhấn mạnh mong muốn thành lập các tổ chức để giúp đỡ những đứa trẻ kém may mắn trên thế giới.

Công việc khiến tôi có khuynh hướng nghĩ rằng những tài năng này không phải đến từ tiền kiếp, mà là từ sự khác biệt trong khuôn mẫu linh hồn của họ. Tất cả ba làn sóng mà tôi đã quan sát này, đã đến để giúp Trái Đất trong thời gian cô ấy cần. Hầu hết trong số họ chưa từng có mặt trên hành tinh này, vì vậy họ phát hiện nó là một nơi khó sống. Họ ở đây với mục đích rõ ràng và muốn hoàn thành nhiệm vụ của mình rồi đi "về nhà". Mặc dù ý thức họ không biết, nhưng họ nhận thức đầy đủ về sứ mệnh của mình trên Trái Đất này. Nó không phải là ẩn dưới những tầng lớp của tiền kiếp và nghiệp. Làn sóng mới nhất không phải là ẩn giấu như những đợt trước. Các sức mạnh đưa ra những quyết định về việc gửi ai đến, đang làm cho họ dễ nhận thấy hơn, bởi vì thời gian đang ngày càng ngắn đi cho việc thực hiện những thay đổi mà sẽ là cứu lấy hay phá hủy thế giới của chúng ta. Ngày càng có nhiều linh hồn không có nguồn gốc từ thế giới chúng ta, nhưng đã sống phần lớn cuộc đời của họ trên các hành tinh khác hoặc các chiều kích khác đang được qửi đến, bởi vì họ được tin rằng có thể tao ra sư khác biệt.

Những linh hồn "bản địa" sống vô số kiếp trên Trái Đất đã sa lầy vì nghiệp quả và áp lực sống hàng ngày trong thế giới quay cuồng của chúng ta, cũng không nhìn thấy được mục đích mà họ ở đây. Điều này khiến họ tiếp tục quay lại và lặp lại những sai lầm tương tự. Vậy nên, hy vọng cho tương lai của chúng ta chính là những linh hồn mà không bị ô nhiễm bởi Trái Đất có thể giúp chúng ta sống sót —— nếu họ có thể tránh bị mắc kẹt cũng như quên nhiệm vụ của mình.

* * *

Vào những ngày đầu của công việc, tôi nghĩ trong lần đầu tiên nhập thể, linh hồn sẽ không thể đi thẳng vào thân thể vật lý trong nền văn minh và văn hóa quay cuồng của chúng ta. Tôi được cho biết trong lần nhập thể đầu tiên, họ sẽ tiến vào một số xã hội nguyên thủy, cuộc sống ở đó sẽ đơn giản hơn; bằng cách này họ có thể thích ứng đồng thời học cách sống trên Trái Đất và cách ứng phó với những con người khác trước khi bước vào kiểu sống hiện đại của chúng ta. Bây giờ tôi phát hiện đó không phải luôn luôn như vậy. Tôi đang gặp nhiều người đặc biệt đã được gửi đến hoặc những người tình nguyện đến giúp trong những thời điểm đầy thử thách này. Họ nói họ đã được gửi đi làm các kênh năng lượng hoặc ăng-ten... Tất nhiên, những linh hồn nhẹ nhàng này gặp nhiều khó khăn, vì ho không có nền tảng của cuộc sống Trái Đất để chuẩn bi cho mình.

Tháng 10 năm 2004 tôi đã gặp hai trong số những người đặc biệt này, thậm chí còn khác thường hơn vì họ là vợ chồng. Tôi nghĩ thật tuyệt vời khi họ có thể tìm ra nhau giữa hàng triệu người trên thế giới, do đó năng lực giống nhau của họ có thể làm việc cùng nhau. Nhưng rồi, tôi cũng đã được bảo rằng không có gì là tình cờ xảy ra. Họ rõ ràng đã đồng ý và lập kế hoạch ở cõi bên kia trước khi nhập thể. Cả hai đều có những câu chuyện giống nhau trong khi nhập thần sâu dù họ không nhận thức được những điều này một cách có ý thức. Khi Tony ra khỏi đám mây, anh chỉ nhìn thấy một ánh sáng rất sáng. "Nó rất tươi sáng. Nó phát xạ, nó có tia sáng đi theo mọi hướng. Nó rất đẹp, nhưng bạn không thể nhìn thẳng vào nó. Nó cũng có nhiều màu sắc khác trong suốt. Nó rất nhẹ nhàng. Có rất nhiều tình yêu đến từ nó. Nó bao quanh giống như nó ôm lấy bạn." Khi việc này xảy ra, tôi biết họ đã đi đến cõi tinh thần, hoặc trở về nguồn (hoặc Thượng Đế). Cũng có nhiều sinh mệnh năng lượng trông giống thế này. Tôi yêu

cầu nó dẫn và cho Tony xem một cái gì đó quan trọng. Thay vì đi vào một tiền kiếp, anh ta được đưa tới một căn phòng có nhiều người mặc áo choàng. Anh ta không thể diễn tả được bất kỳ nét đặc trưng nào khi những sinh mệnh dễ dàng trôi nổi quanh phòng.

T: Tôi không thấy bất kỳ bức tường nào, nhưng cảm thấy đang ở trong một môi trường khép kín. Đây giống như một hội đồng, có một cuộc họp mà họ đã đến để thảo luận về tất cả các sự vật khác loại. Những thứ của vũ trụ. Tất cả các hành tinh khác nhau. Họ đang phải đưa ra quyết định cho các sinh mệnh khác loại hoặc cho... Tôi đoán sẽ là cho sự vật rung động thấp hơn. Cho những người không đạt được cảnh giới cao hơn hoặc rung động cao hơn. Đây là hội đồng giúp họ đưa ra quyết định trong quy trình của ho hoặc những qì họ sẽ làm.

Anh thấy mình có một loại thân thể mây khói giống hồn ma, cũng cảm thấy mình là thành viên của hội đồng này.

T: Bằng không, tôi sẽ không thể ở đây. Đây là rung động cao hơn, tần số cao hơn. Và họ giúp đưa ra quyết định. Họ không nhất thiết phải đưa ra quyết định, nhưng họ giúp đưa ra quyết định. Bất cứ điều gì thích hợp cho những sự vật rung động thấp hơn.

D: Làm thế nào họ thực hiện những quyết định này?

T: Có vẻ như mỗi sự vật rung động thấp hơn đều có những thứ nhất định cần phải học để có thể nâng rung động của họ lên một cảnh giới khác. Để giúp họ. Hội đồng thực tế giúp họ đưa ra các quyết định mà sẽ thực sự nâng cao rung động của họ.

D: Đây không phải là can thiệp?

T: Không, chỉ là một hình thức hướng dẫn.

D: Bạn có bất kỳ điều gì riêng biệt mà bạn đang làm việc lúc này không?

T: Chỉ là của phụng sự. Giúp đỡ. Cho hướng dẫn. Đó là những gì chúng tôi chỉ ở đây để làm. Để giúp ho đat được những kiến thức.

D: Có dư án cu thể nào mà ban quan tâm lúc này không?

T: Có tất cả những dự án khác nhau các loại. Khi chúng tôi giúp đỡ rung động thấp hơn, đó cũng là đang giúp đỡ bản thân. Bởi vì nó cũng dạy cho chúng tôi giống như chúng tôi dạy họ. Nếu bạn phụng sự, bạn sẽ được trả công. Điều này giúp bạn kiếm được kiến thức.

D: Bạn đang làm việc với một hành tinh xác định nào đó vào thời điểm hiện tại?

T: Nó làm việc với tất cả các vũ trụ, không chỉ là một hành tinh.

D: Bạn đã phải trải qua những đời sống vật lý để đạt được ngưỡng đó? Bạn có thể tham gia hội đồng lúc nào?

T: Không. Không phải trải qua đời sống vật lý. Chỉ bằng sự lựa chọn.

D: Vậy làm thế nào bạn đã đạt được ngưỡng mà bạn có thể tham gia vào hội đồng?

T: Bạn có thể nâng cao mức rung động của mình, dù bạn không phải trải qua đời sống vật lý để tham gia vào hội đồng. Đôi khi nó có thể mất một khoảng thời gian. Nhưng đôi khi bạn có thể tiến bộ rất nhanh.

D: Bạn đã bao giờ có mong muốn trở thành vật lý không?

T: Vào thời điểm này thì không, không.

D: Bạn đang làm công việc của bạn bên kia.

T: Đó là tất cả những gì tôi cần làm.

D: Vâng, có vẻ là công việc rất quan trọng.

T: Đây là tất cả những gì tôi được yêu cầu làm.

Sau đó tôi chuyển anh ta đến thời điểm anh quyết định đi vào thể vật lý, nói đến cùng, tôi đang trao đổi với một thân thể vật lý trong chiều kích chúng ta. Anh ta đã quyết định đến đây và nhập thế. Tôi muốn biết có ai đó bảo anh ấy đến không.

T: Không, đó chỉ là sự lựa chọn. Và cơ hội ở đó. Khả năng... hoặc hình thể vật lý — nói một cách khác phù hợp — đã ở đó tại thời điểm của sự lựa chọn.

D: Có chuyện gì xảy ra khiến bạn làm lựa chọn không?

T: Để trải nghiệm. Vì đó là điều tôi chưa bao giờ làm trước đây. Nó chắc chắn là mới mẻ.

D: Bạn đã chọn cơ thể mà bạn sẽ tiến vào? (Vâng.) Nó trông như thế nào?

T: Đó là cái hiện tại. Không có những cái ở thời điểm khác.

D: Giải thích ý của bạn.

T: Nó là người bạn đang nói chuyện cùng.

D: Ý bạn là Tony? (Vâng) Ý bạn là Tony chưa bao giờ có bất kỳ hiện thân vật lý nào trước đây? (Vâng) Tôi luôn nghĩ trong trường hợp đó, nó sẽ rất khó khăn, phải không? Đến thẳng từ cõi tinh thần tới sống theo cách chúng ta sống trên Trái Đất bây giờ. Không có bất kỳ tiền kiếp nào để tạo điều kiện cho người đó.

T: Rất khó. Nhưng có nhiều cách giúp họ làm các thứ. Có những thứ nhất định. Tôi không biết tôi có thể mô tả chúng với bạn không.

D: Tôi thực sự cảm kích nếu bạn có thể thử. Sự tương tự luôn tốt.

T: Giống như thông tin được cung cấp cho. Giống như bạn đi vào một căn buồng, và khi bạn đi ra, thông tin này đã được đặt trong bạn. Sau đó —— một khi nó đã được đặt bên trong bạn, thông tin này sẽ cung cấp cho bạn một nền tảng. Những thứ có liên quan.

Tôi biết anh ấy đang nói gì. Anh đang đề cập đến việc in dấu ấn. Điều này được thảo luận trong cuốn sách này cũng như Keepers of the Garden và Between Death and Life.

Đó là cách cung cấp thông tin từ cuộc sống của người khác giúp linh hồn có thể có một số nền tảng để hoạt động.

T: Tôi nghĩ bạn không thể nhập thế mà không biết cái gì. Thậm chí dù những thông tin này đã được đặt bên trong, thì khó khăn vẫn còn ở đó. Nơi này rất khác biệt. Có rất nhiều thứ để học và trải nghiệm. Rời khỏi nơi tuyệt vời kia thật khó, nhưng đó là những thứ cần phải được trải nghiệm. Có một sự thay đổi lớn lao đang xảy ra ở thời điểm này trong lịch sử. Mọi thứ đang chuyển động rất nhanh; rất cấp tốc. Anh ta muốn có thể quan sát những điều này.

D: Vậy không ai bảo anh ta rằng anh ta phải làm những điều này.

T: Không, không ai chỉ đạo và nói với bạn rằng bạn phải làm những điều này. Đây là những lựa chọn. Và cũng là thảo luận. Anh ta được các thành viên khác của hội đồng giúp đỡ. Ho giúp đỡ hoặc hướng dẫn anh ta thực hiện những lựa chọn này.

D: Chúng tôi thường nghĩ mình tích lũy nghiệp trong những kiếp sống Trái Đất rồi phải trở lại để hoàn trả nó.

T: Anh ta không có loại nghiệp mà bạn đang nói tới. Anh ta ở đây để quan sát sự tiến triển của con người. Làm thế nào họ đang thực sự nâng cao độ rung động của họ. Xem cách họ chấp nhận kiến thức. Và họ đang sử dụng kiến thức như thế nào —— họ đang dùng nó cho lơi ích của nhân loại hay cho lòng lam.

D: Bởi vì Trái Đất là một hành tinh phức tạp.

T: Nó cực kỳ phức tạp, không giống với bất kỳ hành tinh nào khác. Tôi nghĩ hình thức tiêu cực trên hành tinh này làm cho nó khác biệt. Nhân loại là chủng tộc rất hiểu chiến. Họ có rất nhiều khó khăn trong việc sinh sống hòa bình, hầu như chủng tộc của họ không thể chung sống trong hòa bình. Đây có thể đến từ những rung động thấp hơn của họ. Tôi nghĩ mỗi người đến đây đều phải rất cẩn thận và không bị cuốn vào những rung động thấp này. Đây là một hành tinh đầy thách thức. Tôi đã nắm lấy cơ hội đó. Tôi nghĩ bất cứ khi nào bạn bước vào loại tồn tại này, bạn đã tạo ra nghiệp. Và chắc chắn, tôi sẽ phải trả nghiệp này. Tuy nhiên, tôi nghĩ chuyện cốt yếu mà tôi làm ở đây là cố gắng duy trì một sự cân bằng của tồn tại rất tích cực, rất yêu thương; và nghiệp mà tôi đã tạo ra với Trái Đất không phải của một hình thức tiêu cực, về bản chất. Đó thực sự là tìm cách làm việc để làm giảm điều đó. Và sau đó coi sóc nghiệp đó. Và không cho phép nó mang sang.

D: Vậy kế hoạch của bạn là gì?

T: Vào thời điểm hiện tại, nó đến trong một kiếp sống này. Tôi sẽ phải nhìn thấy một khi tôi trở lai.

D: Bạn không muốn ở lại và trải nghiệm những sự tồn tại khác?

T: Tôi không biết tôi có trở lại cho những sự tồn tại khác không. Có thể có nhiều điều quan trọng tôi phải làm hơn là trở lại. Hơn là vật lý. Tôi không biết liệu tôi có thể hoàn thành việc này hay không. Sẽ rất dễ bị mắc kẹt ở đây. Có rất nhiều thứ bẫy tôi. Đó là nguyên nhân đến đây rất khó khăn, vào trong hình thể vật lý. Mặc dù nhiều người mong

muốn hiện diện ở đây, nhưng đó là vô cùng khó khăn. Trước khi bạn bước vào, mọi thứ có vẻ khá đơn giản. Nhưng khi bạn đã thật sự nhập vào hình thể vật lý, thì đó là khó khăn vô cùng.

D: Một trong những vấn đề là thể vật lý quên và không biết tất cả những điều này?

T: Ö, khá đúng.

D: Có dễ dàng hơn nếu họ nhớ được không?

T: Tôi không nghĩ rằng để các hình thể vật lý nhớ được sẽ là đúng đắn. Tôi cho rằng như thế sẽ là quá nhiều. Nhớ tất cả những điều này sẽ là quá tuyệt vời. Nó sẽ là quá khó hiểu, sau đó họ sẽ cố gắng thay đổi các thứ và có lẽ theo một cách không mong muốn nhất. Họ có thể không học được những điều mà họ đã ở đây để học hỏi cho sự phát triển của chính họ.

D: Mọi người luôn nói nếu họ biết nó là như thế nào trước đây, thì sẽ dễ dàng hơn.

T: Tôi nghĩ đó sẽ là quá nhiều thông tin đối với họ. Nếu bạn đã có tất cả mọi kiến thức trước kia, vậy bạn nhập thế để làm gì? Chúng ta đều dạy. Trẻ con dạy cha mẹ mình cũng như cha mẹ nghĩ họ dạy con cái của mình. Ngược lại nhiều hơn. Hơn cả chúng ta nhận thấy.

D: Có vẻ nhiều người mà tôi đang làm việc gần đây là những nhà trị liệu và nhân viên năng lương.

T: Sẽ có nhiều hơn nữa. Đây chỉ bắt đầu mở màn. Người ta đang tìm kiếm các lựa chọn thay thế khác. Họ đang tìm kiếm những cách khác nhau. Họ thấy rằng những cái mình thường sử dụng không thực sự làm việc vì lợi ích tốt nhất của họ. Sẽ có một số người bám vào các hình thức cũ, họ gặp rắc rối khi vượt qua điều đó —— Đó đã cắm rễ thâm sâu trong quá trình trưởng thành và giáo dục của họ. Nhưng có nhiều người ở đây và đặc biệt là những người mới đến, họ sẽ tìm kiếm tất cả những thông tin mới này. Và tất nhiên, họ cũng đang mang những thông tin mới đó. Hầu hết thông tin không phải là mới —— nó là mới đối với những người đang hiện diện —— nhưng nó thực sự là thông tin cũ. Hình thể vật lý khả dụng là hữu hạn, mà có rất nhiều hình thể tinh thần muốn đến, không có đủ hình thể vật lý.

D: Nhưng với sự gia tăng dân số hiện tại, có rất nhiều hình thể vật lý khả dụng.

T: Nhưng vẫn không đủ. Thêm nữa bạn có những thành phần xác định đang cố gắng kiểm soát các hình thể siêu hình khả dụng. Bạn có các nhà lãnh đạo đang cố gắng kiểm soát sự khả dụng của các hình thể vật lý. Tất nhiên, bệnh tật, chiến tranh.

D: Ý bạn là họ đang loại bỏ nhiều hình thể vật lý? (Ö, vâng.) Tiếp đó, cũng có những hình thể vật lý được linh hồn bảo phải trở lai để trả nghiệp.

T: Điều đó đúng, vâng.

D: Ý của bạn là, loại tinh thần như bạn chỉ có thể tiến vào những hình thể vật lý nào đó có han?

T: Vâng. Đúng vậy. Khó tìm được thức ăn thích hợp vì trong thực phẩm có các hóa chất. Nhưng cơ thể con người cũng thích nghi. Ở thời điểm này, bạn đang thấy tân nhân loại đang đến với những kiến thức cũ. Nguồn thực phẩm sẽ khó khăn hơn theo thời gian. Nó sẽ là một vấn đề thực sự.

D: Tất cả những điều này sẽ ảnh hưởng đến việc nâng cao rung động.

T: Chúng ta phải làm cho cơ thể nhẹ hơn. Đó sẽ hỗ trợ trong quá trình này.

Tony được cho biết cách sử dụng tâm trí của mình để chữa lành. "Anh ấy sẽ phải phát triển tâm trí của mình và cũng tin vào tâm trí của mình. Tâm trí là rất mạnh mẽ. Và bằng cách quan sát vấn đề, nhìn thấy vấn đề, tâm trí sẽ thực hiện những thay đổi. Nó sẽ giống như bạn sẽ có thể nhìn thấy bên trong cơ thể. Giống như bạn sẽ đi vào bên trong người đó và nhìn vào bên trong người đó. Nó giống như thể đi vào lá của cây và trôi nổi vào các khe rãnh của chất diệp lục. Anh ấy sẽ thấy họ như những bức tranh. Và những thay đổi này có thể xảy ra. Anh ta sẽ không cần có sự tham gia của người đó, nhưng phải có sự cho phép của họ. Bởi vì một số người lựa chọn ở trong những điều kiện này vì lý do nào đấy."

* * *

Vào buổi chiều, tôi đã có phiên làm việc với vợ của Tony là Sally, tôi đã rất ngạc nhiên khi thấy cô ấy là linh hồn cùng loại — Đây cũng là lần đầu tiên cô ấy đến Trái Đất. Điều đáng ngạc nhiên là hai người họ có thể tìm thấy nhau. Tất nhiên, không có gì là ngẫu nhiên xảy ra cả, nhưng tôi chưa bao giờ gặp phải hai trường hợp như vậy trong cùng một ngày.

Vào đầu phiên, Sally cũng gặp khó khăn khi chỉ nhìn thấy sự chuyển đổi màu sắc, sau nhiều lần cố gắng đưa cô ấy đến với một tiền kiếp hoặc một hình ảnh nào đó, cuối cùng tôi đã liên lạc với tiềm thức. Nó cung cấp thông tin mà tôi từng bị từ chối. Đôi khi nếu thân chủ không sẵn sàng, thông tin sẽ không xuất hiện. Bởi sự bảo vệ của tiềm thức rất cụ thể về người mà nó sẽ giải phóng thông tin.

S: Chuyện đang xảy ra với Sally là một thử nghiệm. Nó chưa bao giờ được thực hiện trước đây. Chúng tôi đang cố gắng nâng cao mức năng lượng. Có những quy luật về năng lượng trong sự nhập thể trên Trái Đất và ở mọi nơi khác. Nhưng bởi thời gian và sự cần thiết, chúng tôi đang cố gắng mang rung động cao hơn vào Trái Đất rồi mở rộng nó, nâng cao mức độ ngay cả sau khi nhập thế. Và cũng để mang vào tầng thứ cao nhất có thể mà không làm tổn hại đến thể vật lý. Có một cấp độ mà hình thể nhân loại không thể giữ được. Điều này rất quan trọng đối với Sally vì chúng tôi trước kia đã thất bại. Đó là lý do cô ấy tình nguyện đến và mang năng lượng đó vào, đi qua nó và làm chuyện đó. Và chúng tôi đã làm chuyện đó. Lần này nó hoạt động. Lần trước khi thất bai, nó giống như nổ mach.

D: Nó có tổn hại hình thể vật lý mà cô ấy đang cố gắng đi vào không?

S: Phải. Nó đã như vậy. Cơ thể chết. Quá nhiều năng lượng, quá nhiều thông tin, quá nhiều rung động trong một thân thể vật lý.

- D: Nó không thể cầm giữ được chúng.
- S: Phải. Nhưng cơ thể này thì có thể. Chúng tôi cũng đã điều chỉnh cơ thể khi nó đã lão hóa, để có thể cầm giữ được nhiều hơn, chúng tôi đã thêm vào nhiều hơn từ đó.
 - D: Cô ấy có hóa thân vật lý nào trước đây không?
- S: Dấu ấn. Nhiều vấn đề sức khỏe là do stress và căng thẳng trên cơ thể từ việc cầm giữ năng lượng ở đó.
- D: Vậy ý bạn là Sally chưa bao giờ ở trong một thân thể vật lý nào sao? (Vâng) Nhưng tôi luôn nghĩ rằng lần đầu tiên họ tiến vào thân thể vật lý, trong nền văn minh loại này, sẽ rất khó khăn cho cơ thể. Trên linh hồn.
- S: Cô ấy là trợ thủ của Trái Đất. Không nhập thể trong Trái Đất, nhưng trợ giúp những người khác nhập thể trên khắp Trái Đất. Cô ấy có một kiến thức khả dụng nhưng không thực sự là kiến thức nhập thế, nhưng cô ấy ở sau hậu trường hỗ trợ những người khác nhập thể.
 - D: Tại sao sau đó cô ấy quyết định đến ở thời điểm này?
- S: Bởi vì nó rất quan trọng đối với Trái Đất, cô ấy có khả năng mang đến năng lượng cần thiết vào thời điểm đó. Theo phương pháp đó, trong tầm vóc đó, và trong tỷ thức cần thiết đến vào thời điểm đó. Nó rất khoa học. Tôi không giỏi giải thích nó. Nó gần giống như phương trình toán học của năng lượng. Của cô ấy thích nghi nhất để đi vào bởi vì cô ấy đã làm việc chặt chẽ với Trái Đất. Và biết làm thế nào mọi thứ đã làm việc cùng các quy tắc và quy định các loại của sự vật, một cách khoa học. Vậy nên cô ấy có thể điều chỉnh năng lượng của mình và điều chỉnh cơ thể. Và chúng tôi cũng đang giúp đỡ với điều đó.
- D: Nhưng trong trường hợp lần đầu tiên làm điều này, liệu cô ấy có nguy cơ bị bắt vào nghiệp không?
- S: Không. Lý do không có nguy cơ bị bắt vào nghiệp là vì cô ấy không tích lũy nghiệp. Cô ấy ở một cấp độ khác, hoặc chúng ta có thể nói là một giao ước khác với Trái Đất. Cô ấy sẽ không bị mắc kẹt. Giao ước của cô là đi vào và đưa năng lượng đó vào, để mang năng lượng của mình vào trong Trái Đất. Nó không phải là một hợp đồng nghiệp quả.
 - D: Điều đó rất phức tạp.
- S: Cô ấy đến với những người đã giao ước và đã bị nghiệp bắt lại. Họ bị thu hút bởi cô ấy, vì ở cấp độ tiềm thức, cô ấy giúp họ giải phóng nghiệp.
 - D: Vậy là họ không có nghiệp nào với cô ấy cả.
- S: Không có. Cô ấy đến để giúp họ giải phóng nghiệp lực của họ với người khác mà không bị cuốn vào nó. Đây gần giống như một chiếc máy bắn bóng, khi bạn luyện tập đánh bóng. Quả bóng bay tới và bạn đánh nó đi. Cô ấy là cái máy để bắn bóng ra. Nhưng đó không phải là một đội bóng thực sự ra đó đánh bóng và chạy với nó. Cô làm một chỗ để ho có thể cùng cô ấy giải phóng nghiệp của ho.

D: Vây, những người khác cần một người giúp họ làm việc với nghiệp của họ.

S: Đúng vậy, bởi vì họ đang trên đường tuột dốc. Bởi vì họ đã trở thành một guồng quay tiêu cực. Cô ấy đã giao ước giúp đỡ Trái Đất, nhưng nó đã ở một cấp độ khác. Nó không ở cấp độ nhập thế. Nhưng bây giờ, cô ấy đã chọn để làm điều này, để kéo nhiều năng lượng hơn cho thời điểm này. Đó là thời điểm chiến lược bởi tự do ý chí, và vì... nó là một sự cân bằng. Đó là thời gian cân bằng khi Trái Đất có thể đi theo bất kỳ hướng nào và đó là một sự chuyển đổi trọng đại. Đó là một chỗ chuyển đổi. Một chỗ giao lộ.

D: Đây có phải là nguyên nhân có nhiều — tôi không muốn gọi là những linh hồn "mới", bởi vì bạn có rất nhiều kiến thức và sức mạnh, nhưng tại sao đó lại xuất hiện nhiều vào thời điểm này? (Vâng) Tôi vẫn đang gặp được nhiều hơn. Một số trong họ nói rằng họ chỉ là những người quan sát. Ho không muốn bi bắt lai ở đây.

S: Không phải họ là những người quan sát, nhưng bạn có thể hình dung như tôi đã nói: nó giống như cú đập đánh vào bóng và nó sẽ đối kháng một cái gì đó. Vậy nên, bạn đang đánh và làm bóng bay qua đó, nhưng cái máy bắn bóng sẽ không phản ứng theo cách này hay cách khác. Vì vậy, nó không tích lũy bất kỳ nghiệp nào. Tất cả mọi thứ được hoàn trả. Đương sự kia đang làm những thứ của mình, và đang giải phóng sự vật của mình. Và đó là lý do tại sao họ không tích lũy nghiệp. Họ đã không đến để tích lũy. Và họ không chỉ là những người quan sát. Họ đang chữa lành. Họ đang mang lại năng lượng tích cực để giúp linh hồn khác nhìn thấy, cảm thấy rung động của họ và muốn thích ứng với điều đó.

D: Nhưng chủ yếu là họ không bị hút vào.

S: Không có nguy cơ bị hút vào. Bởi vì tầng thứ năng lượng của họ là như thế, nó gần giống như có ánh sáng đi ra ngoài mọi lúc. Hoặc năng lượng đi ra và tương tác với người khác trong một phương pháp chữa bệnh. Và không có lỗ để hút. Hoặc không có nghiệp để kết nối. Vì vây, đó là một điều rất tích cực.

Trong một số ca khác, những người thuộc loại đặc biệt này đã được bảo vệ khỏi việc tích lũy nghiệp bằng cách trang bị các dụng cụ bảo vệ hoặc khiên chắn xung quanh họ. Điều này được báo cáo trong chương khác. Nhưng tiềm thức của Sally đã nói, "Không cần sự bảo vệ, bởi vì nó được dựng trên, bởi mục đích và tầng thứ năng lượng. Và vì không có nghiệp quả nào trước đây. Không có gì để kết nối với nó."

S: Con gái cô cũng giống như mẹ, chỉ là lúc này càng được hoàn thiện hơn. Cơ thể cô bé thích nghi tốt hơn. Nhờ những người tới đầu tiên đã mang năng lượng đến, không khó để những người mới đến. Những nỗ lực đầu tiên đã không hoạt động —— quá khắc nghiệt; quá căng thẳng đối với hình thể con người.

D: Tôi được cho biết tất cả năng lượng của linh hồn một người không thể hợp vào cơ thể nhân loại, nó sẽ phá hủy cơ thể.

S: Đúng vậy. Chồng cô ấy, Tony, đã vào, theo một cách tương tự. Để soi sáng đường mòn.

- D: Và anh ta cũng không tích lũy nghiệp. (Vâng) Có phải ngẫu nhiên mà hai người họ gặp nhau không?
- S: Không, không phải ngẫu nhiên. Trước khi nhập thế, họ đã dự định sẽ đến cùng nhau trong cùng một khu vực. Họ là hai loại năng lượng tương tự nhau. Không giống y nhau, nhưng rất tương tự. Sally là một thử nghiệm. Lượng năng lượng trong cơ thể cô ấy, bình thường sẽ nhiều như trong hai cơ thể riêng biệt. Và một phần của vấn đề là lượng năng lượng, cũng như tầng thứ rung động. Lần trước nó thất bại. Chúng tôi không có thời gian và sự tinh chỉnh của cơ thể và linh hồn tiến vào cùng số lượng năng lượng chính xác vào đúng thời điểm. Nó rất mang tính kỹ thuật.
- D: Nhưng thân thể cô ấy phải có lượng năng lượng mà thông thường là ở trong hai cơ thể?
- S: Vâng. Đây là thử nghiệm. Nó rất quan trọng và đã hoàn thành rất nhiều. Điều đó rất có lợi. Cô ấy không phải là người duy nhất làm điều này. Giống như chồng cô. Anh ấy là một trong những người đã đến. Nó hơi khác, nhưng rất gần với nhau. Có những người khác. Và cô ấy cũng đã giúp họ —— khi cô ấy ở ngoài cơ thể. Cô ấy đã giúp họ điều chỉnh và vào nhập thể. Cô ấy đã giúp một vài người làm việc này, nhưng phần mà cô ấy không hiểu là từ lúc đó, cũng có nhiều năng lượng hơn tiến vào cô ấy. Bạn đã từng nghe nói về những walk-in —— một linh hồn rời đi và một linh hồn khác đến. Đây không phải là như thế. Đây không phải là hai linh hồn. Đó chỉ là phần đi vào mà sẽ mang dung tích của hai linh hồn. Gấp đôi số lượng bình thường mà đến và tham gia với cô ấy gần đây. Đó bây giờ được hiện thân với cô ấy.
 - D: Không có sự trao đổi giữa hai bên.
- S: Không, không có trao đổi. Đó là một sự gia nhập, một sự bổ sung. Chúng tôi đã hai lần nói với cô ấy rằng phần mới của cô ấy đang đến. Và bây giờ nó ở đây và được gia nhập.
 - D: Cô ấy đã biết thời điểm chuyện này xảy ra?
- S: Một cách vô thức. Nhưng cô đã biết nó sắp xảy ra và chuẩn bị một cách có ý thức, và đó là sự trợ giúp tuyệt vời. Cô ấy biết cô ấy cảm giác khác biệt bây giờ. Nhưng đã không nhận thức một cách có ý thức rằng có nhiều phần của cô ấy hơn. Và nó đã tham gia. Bây giờ cô ấy sẽ nhận được rất nhiều kiến thức. Nó sẽ không xảy ra ngay lập tức, mà sẽ được kích hoat khi cô ấy thích nghi.
 - D: Vậy khi cuộc đời này kết thúc, cô ấy trở về đó và không phải quay lại đây?
- S: Phải. Cô ấy sẽ ở lại cho đến khi công việc của mình kết thúc. Cô ấy sẽ không phải nhập thế nữa. Cô ấy sẽ ở lai cho đến khi sư chuyển đổi hoàn thành.
 - D: Nơi xuất xứ của cô ấy, có phải đó là cái mà tôi gọi là cõi tinh thần không?
- S: Bất cứ cái gì không phải một hình thể thì chính là cõi tinh thần. Có rất rất nhiều nơi. Đây không giống như bạn chết rồi đi đến đó. Đó là trước khi bạn nhập thế, bạn ở đó. Nó chỉ là một cõi giới khác.

D: Một số người cho rằng những tinh thần đó là các thiên thần chưa bao giờ nhập thế.

S: Không phải là một thiên thần. Đó là một linh hồn như bao người khác, chỉ là không nhập thế trong hình thể. Nó không cần, không cảm thấy cần thiết cho đến lúc này. Cô ấy đã ở trong hình thể, chỉ không phải là hình thức cơ thể. Cô ấy ở hình thức tinh thần. Có nhiều tầng thứ khác nhau của... chúng ta không gọi họ là hóa thân, bởi vì nó không phải hình thành thấp hơn như một thân thể trên bất cứ hành tinh nào. Nó là một năng lượng, nó có một thân thể. Nó có một nhân cách, nhưng nó chỉ là năng lượng, và nó ở trong không gian. Đó không phải năng lượng mà chúng ta gọi là năng lượng Nhất Thể, mà là năng lượng Hồ. Đó là một năng lượng cá nhân riêng biệt. Nhưng nó không phải ở trong cơ thể hay trong hình thể vật lý như hình thể nhân loại, hay một thân thể trên bất cứ hành tinh nào.

D: Điều đó có ý nghĩa với tôi. Nhưng bây giờ có càng nhiều người làm nhà trị liệu và nhân viên năng lượng ở đây đã đến với tôi.

S: Theo một lượng lớn biến đổi thời gian. Nó là một sự hạ màn thời đại. Vì vậy, những sinh mệnh kiểu như Sally và Tony đang ở đây để hỗ trợ chuyển đổi này. Tôi sẽ cho bạn biết bạn đang nói chuyện với ai. Đây là phần của Sally mà vừa mới kết nối.

D: Năng lượng mới. (Vâng)

* * *

Một ca kỳ lạ khác vào năm 2004 là một người đàn ông trong ngành y khoa, phiền não chủ yếu là dường như ông ta đang giữ cái mà ông gọi là "sợ hãi và lo lắng" trong khu vực luân xa 3. Cảm giác nó giống như một nút thắt lớn, làm cho ông khó chịu rất nhiều. Ông liên tục bất an và lo sợ điều gì đó có thể xảy ra —— dù trong cuộc sống trật tự của ông không có lý do để giải thích "điều gì đó" là gì. Ông muốn biết cảm giác này đến từ đâu, ý nghĩa của nó, và làm thế nào để thoát khỏi nó.

Ông đã vào một trong những tiền kiếp bất thường nhất mà tội từng điều tra —— Ông đang ở trên một hành tinh khác và là một cỗ máy giết người. Trong trang thái ý thức, ông đã kinh hoàng trước thù hân dữ dôi trong giong nói của mình khi ông la lên rằng mình muốn giết chết tất cả moi thứ — Đây cũng là mục đích duy nhất của ông: giết tất cả moi thứ mà ông ta tiếp xúc; và ông đã làm nó một cách độc đáo. Hành tinh ông và một hành tinh khác đã đánh chiến trong nhiều thế hệ, ông là sản phẩm của kỹ thuật di truyền — cơ thể ông được thiết kế để chứa một lượng năng lượng to lớn. Ông đã được gửi đến hành tinh đối địch bằng tàu vũ tru, khi đáp xuống, ông ta tìm kiếm những kẻ thù đã học được cách trốn khỏi các cỗ máy này. Ông ta không sử dụng vũ khí nào khác — bản thân ông chính là vũ khí. Ông ta là một cỗ máy tư sát; ông ta có thể kích hoat năng lương trong cơ thể, và nó sẽ nổ tung với sức manh của 10 quả bom hydro. Nó sẽ phá hủy tất cả mọi thứ nhiều dăm xung quanh. Hành tinh ông ấy đã đủ tiến bô để hiểu về siêu hình học. Khi nổ tung và chết, linh hồn ông sẽ lập tức được đầu thai vào chính xã hội đó. Và quá trình này sẽ bắt đầu lai. Khi đến một giai đoan phát triển và độ tuổi nhất định, ông sẽ được gửi đi một lần nữa. Đó là một vòng tuần hoàn luẩn quẩn mà dường như ông bị mắc ket bên trong. Ông chưa từng có một gia đình hay sinh hoạt

xã hội nào trong cấu trúc hành tinh đó — ông được thiết kế để làm một cỗ máy giết người. Đấy là tổng thể thiết lập tâm trí của ông: hận thù, giết chóc và hủy diệt. Cuối cùng sau nhiều thế hệ, hai hành tinh nhận ra rằng cách duy nhất để ngừng giết chóc là nâng cao ý thức của họ, và điều này đã bắt đầu xảy ra.

Vào thời điểm đó, cuối cùng ông ta đã có thể thoát ra và được đầu thai trên Trái Đất. Thậm chí sau đó, thiết lập nguyên bản đã quá mạnh đến nỗi ông trải nghiệm rất rất nhiều kiếp sống mà ông giết chóc và sát hai. Lập trình của ông không bị mất đi. Ông nói trên một phương diện nào đó, Trái Đất giống như hành tinh của ông ta, bởi vì ở đây có nhiều giết chóc, chỉ là quy mô không quá lớn. Kiếp sống hiện tại rốt cuộc cũng là một nỗ lực để phá vỡ vòng tuần hoàn. Ông sinh ra trong một gia đình đạp ngã ông, phá vỡ tinh thần đồng thời làm cho ông ta hiện lành và nhe nhàng. (Vây nên, ngay cả những gia đình loại này cũng có một chức năng) Ông nói khi còn bé mình từng ước muốn lớn lên trở thành lính đánh thuế, và sẽ tiếp tục một vòng tuần hoàn tương tư, nhưng thay vào đó ông bước vào ngành y khoa và hiện đang giúp đỡ mọi người. Cảm giác mãnh liệt mà ông cảm thấy trong khu vực luận xa 3 chính là sư kiềm chế hận thù và bao lực đã từng là một phần nhân cách ông trong suốt quá khứ. Ông sơ điều sẽ xảy ra nếu nó bị buông lỏng, vì vây ông ta phải luôn trấn áp nó. Ông ấy đã làm tốt công việc này, và với sư giúp đỡ của tiềm thức, có vẻ ông ấy sẽ có thể chiến thắng trân đấu này. Khi thức dây, ông nói lời giải thích kỳ la này là phần mất tích mà ông sẽ không bao giờ có thể tư mình tìm ra. Một trong những lý do ông ở trên Trái Đất vào thời điểm này là bởi vì Trái Đất cũng đang thoát ra khỏi vòng tuần hoàn bao lực của mình và đang trên đường nâng cao ý thức của nó tiến vào một kỷ nguyên mới.

Tôi tự hỏi có bao nhiều người khác có những cảm giác và cảm xúc bị áp chế mà không hợp lẽ với mình, cũng không thể giải thích được bằng quá trình trưởng thành của họ? Có bao nhiều người trẻ tuổi đang có những cảm xúc tương tự mà bị phóng đại và đánh thức bởi bạo lực trong thế giới và trên truyền hình của chúng ta? Chuyện này mở ra một cách mới để nhìn vào những trường hợp mà các nhà chức trách dường như không có lời giải thích này.

Chương 10: Kiếp Sống Trong Thân Thể Phi Nhân Loại

Phiên làm việc này được thực hiện tại Clearwater, Florida, khi tôi có mặt tại Hội Chợ Thế Giới vào tháng 10 năm 2002.

Là nhân loại, chúng ta quen với suy nghĩ (một khi chúng ta chấp nhận khái niệm về luân hồi) rằng chúng ta chỉ trải nghiệm những tiền kiếp làm con người. Niềm tin này rất hạn hẹp, như tôi đã khám phá ra từ nghiên cứu của mình. Cuộc sống dưới bất kỳ hình thức nào cũng có một bài học để dạy chúng ta. Đó là tất cả những gì về cuộc sống ở trên Trái Đất; đến trường học Trái Đất và học những bài học. Bạn không thể lên lớp cho đến khi hoàn thành khóa học của mình ở thời điểm hiện tại.

Tất nhiên, bài học thu được từ việc làm người phức tạp hơn nhiều so với đời sống làm đá hay ngô bắp, nhưng chúng đều sống động và rung động ở những tần số khác nhau.

Trong Legacy From the Stars, tôi đã đưa một người nam trẻ tuổi trở về cuộc đời đầu tiên của mình ở trên Trái Đất, nghĩ rằng đó có thể là người hang động hay thứ gì đó tương tự. Nhưng thay vào đó, anh ta đã đi đến thời kỳ Trái Đất vẫn đang nguội xuống để có thể hỗ trợ sự sống, núi lửa còn đang phun trào dung nham và khói độc vào trong không khí —— Đó không phải một môi trường lành mạnh cho sự sống phát triển. Người thanh niên tự thấy mình là một phần của khí quyển, nhiệm vụ của anh cùng nhiều người khác là giúp làm sạch ammonia và các loại khí độc khác; như thế sau khi nguội xuống, Trái Đất sẽ trở nên hiếu khách khi sự sống phát triển trong giai đoạn đầu tiên. Dù không có cái mà chúng ta coi là "thân thể", nhưng anh ta vẫn sống và nhận thức được nhiệm vụ của mình, anh ta chắc chắn có một cá tính và nhìn sự vật từ quan điểm độc đáo của riêng mình, thậm chí thỉnh thoảng còn rút thời gian "làm việc" ra để vui chơi bằng cách đi vào và ra khỏi dung nham đang chảy để trải nghiêm cảm giác đó.

Tôi đã khám phá và báo cáo trong sách Between Death and Life rằng chúng ta phải trải nghiệm sự sống dưới mọi hình thức trước khi bước vào giai đoạn của nhân loại. Điều này có một mục đích mà tâm trí chúng ta không nhận thấy được — Nó là để cho chúng ta thấy rằng tất cả sự sống là một, và chúng ta đều được kết nối với nhau trên một tầng thứ linh hồn sâu hơn. Chúng ta là những tinh thần đầu tiên, và có nhiều cuộc phiêu lưu khác nhau khi chúng ta tiến lên bậc thang của tất cả tri thức, để trở lại và trở thành một với Tạo Hóa.

Vì vậy tôi không ngạc nhiên khi một thân chủ báo cáo cuộc sống phi nhân loại. Tiềm thức chọn một người mà nó nghĩ họ cần phải thấy điều đó vào thời điểm thích hợp này trong cuộc sống của mình, khi họ đang tìm kiếm câu trả lời.

Một số kiếp sống phi nhân loại đã được báo cáo với tôi là: kiếp sống làm một thân bắp hưởng thụ phơi nắng và lắc lư trong những làn gió nhẹ; kiếp sống làm đá mà thời gian trôi qua chậm chạp đến ngạc nhiên; kiếp sống làm voi ma mút cảm thấy cơ thể sung sướng và nặng nề; kiếp sống làm chim khổng lồ cảm thấy sự bảo vệ của nó dành cho trứng, cũng cảm thấy sự thân thiết với đồng loại; kiếp sống làm khỉ khổng lồ cảm thấy bình an và mãn nguyện với những con khác trong nhóm của mình, chỉ sở hữu những cảm xúc đơn giản nhất, đầu đàn là một con khỉ già mà chúng mong muốn chăm

sóc cho mình, khi đương sự chết đi, có rất nhiều sự hỗn loạn trong nhóm, và chúng đã đẩy đẩy cái xác thử làm cho đương sự thức dậy.

Tất cả những đời sống này đều quá đơn giản so với con người, nhưng chúng có những phẩm chất riêng biệt cho thấy chúng là những sinh vật sống và sinh mệnh có tri giác. Có lẽ nếu hiểu được điều này đồng thời nhận ra mình đã từng trải qua những giai đoạn đó, thì chúng ta sẽ quan tâm đến môi trường và hành tinh của mình tốt hơn; nhận ra rằng tất cả chúng ta đều kết nối với nhau trên một tầng thứ linh hồn sâu rộng hơn.

Phiên làm việc với Rick này là ví dụ khác về thân chủ đi vào kiếp sống phi nhân loại bất thường và bất ngờ. Khi ra khỏi đám mây, Rick đã bối rối vì không thể hiểu mình là gì và đang ở đâu. Thông thường, thân chủ xuống từ đám mây rồi thấy mình đứng trên một cái gì đó vững chắc, và những ấn tượng sẽ tiếp tục sau đó. Những người hoài nghi nói rằng thân chủ sẽ tưởng tượng ra một cảnh để làm hài lòng nhà thôi miên. Tuy nhiên, Rick không cảm thấy cái gì bên dưới chân mình sau khi anh chạm đến bề mặt, điều đó chỉ gia thêm sự hỗn loạn của anh ấy. Tôi bảo anh ấy tin tưởng vào những ấn tương đã đến.

R: Vâng, giống như tôi đang nhìn lên. Đó là một bầu trời xám xịt. (Bối rối) Thẳng trước mắt khi tôi nhìn lên. Và tầm nhìn ngoại vi của tôi là... thật khó để mô tả. Nó thật mờ. Tôi cảm thấy chân mình không phải chống đỡ bất cứ trong lượng nào.

Tôi hướng dẫn anh ta để những cảm giác trở nên rõ ràng hơn.

D: Nhìn bên phải của bạn và xem những gì ở ngoại vi. (dừng lâu) Nó sẽ bắt đầu trở nên rõ ràng, thay vì bị mờ. (Tạm dừng) Tin tưởng bất kỳ điều gì đến. Ấn tượng đầu tiên.

R: Được rồi, bây giờ có nhiều màu hơn. Nó sáng hơn, như mặt trời mọc. Và có thể như nước.

D: Giống như mặt trời trên mặt nước?

R: Vâng, hay giống... bạn có bao giờ nhìn thấy mặt trời dưới nước chưa?

D: Chưa, nhưng tôi đoán việc đó có thể.

R: Nó giống như... Ö, tôi cảm thấy như tôi đang ở dưới nước.

Đây là một sự bất ngờ. Tôi không xác định là anh ta đang bơi hay có lễ chúng tôi đã tiến vào thời khắc cuối cùng của kiếp này và anh ta chết đuối —— có nhiều khả năng. Nhưng tôi không bao giờ có thể dự đoán được điều thực sự mà anh ấy trải qua. Đây là lần đầu tiên.

R: Đó là màu tím xanh. Nhìn lên xuyên qua mặt nước, bên phải của tôi cũng giống như mặt trời mọc trên mặt nước, nếu nhìn dưới nước. Hmmm. Chỉ những màu sắc luân chuyển và bập bềnh, giống như sóng nước bóp méo ánh sáng. Và đó là màu vàng, giống như vào buổi sáng, khi những tia sáng này đi vào trong nước. Đó là lý do tại sao không có hình thể. Tôi đang ở trong nước.

D: Đó là lý do bạn cũng không cảm thấy trọng lực. (Vâng) Bạn có nhìn thấy gì ở một hướng khác không?

R: Không, không thực sự. Chỉ tối hơn. Đối diện, bởi vì mặt trời đang lên theo hướng này.

D: Mặt trời nghe có vẻ rất đẹp khi được lọc qua nước. (Vâng) Nước cảm thấy như thế nào trên cơ thể bạn?

R: Hmm. Tự nhiên. Không có sợ hãi, chỉ cảm thấy rất thoải mái.

D: Nhận thức về cơ thể của bạn. Cơ thể của bạn như thế nào?

R: Nó nhẵn. (Anh ấy thấy hài hước) Tôi không biết. Nó giống như một chú cá heo. (Nhẹ nhàng) Làm sao có thể? Nhưng, vâng, đó là những gì tôi nhìn thấy. Tôi thấy cá heo. Giống như tôi đang ở bên ngoài nhìn vào nó, hoặc tôi đang nhìn vào một con khác. Nhưng tôi không ở trên lưng nhìn lên, mà là ở trên bụng nhìn lên. Giống như tôi đang ngủ, kiểu vậy. Chỉ nằm đó trong nước. Di chuyển lên và xuống. Một con mắt có thể nhìn thấy mặt trời, con mắt kia thì có thể nhìn thấy bóng tối. Và tôi cũng có thể nhìn lên trên mà không cần phải quay đầu và chuyển động. Toàn cảnh từ đông sang tây.

Cá heo hoặc sinh vật biển nhìn cảnh như thế nào, và phạm vi tầm nhìn của chúng là gì? Chúng ta có thực sự biết không? Có lẽ chúng có thể nhìn thấy một phạm vi rộng hơn với đôi mắt nằm ở hai bên đầu. Chắc chắn là theo cách đó.

D: Thật thú vị. Bạn nghĩ có con cá heo nào khác ở đó không?

R: Tôi nghĩ vậy. Hoặc tôi đã thấy. Tôi đang di chuyển vào và ra, nhìn quanh. Bởi vì tôi đã ở trong và sau đó tôi di chuyển ra ngoài để xem cơ thể trông như thế nào. Vậy nên, tôi nghĩ đó là cơ thể của tôi. Nó nhẵn. Mềm. (tin chắc) Tôi là một con cá heo. Thật yên bình. Thật đáng ngạc nhiên.

D: Cảm thấy tốt lành khi ở trong nước?

R: Vâng, cảm thấy tự do, không hạn chế. Bạn có mọi thứ bạn cần ngay tại đó.

D: Chỉ là tự do trọn vẹn trong nước. (Vâng) Bạn làm gì với thời gian của mình? Tất nhiên, bây giờ bạn nói bạn đang ngủ.

R: Ngủ. Bây giờ là lúc để làm gì đó nên tôi tỉnh dậy. Chúng tôi chỉ tồn tại... chúng tôi chỉ sống thôi! Không có kế hoạch. Có ăn. Chỉ cần ăn. Nhưng ngay bây giờ có vẻ như... khi chúng tôi trôi nổi và sau đó... thật khó liên hệ. Không có công việc. Không phải làm gì đó. Khác hơn là chỉ cảm giác. Và để cảm nhận —— tôi không biết —— tốt đẹp, thực sư. Điều này hơi kỳ la với tôi bây giờ.

D: Tại sao lại kỳ lạ?

R: Bởi vì tôi không thể đặt nó vào đúng ngữ cảnh. Tôi không thể dán nhãn nó.

D: Chỉ cần cố gắng hết sức. Bạn ăn cái gì?

R: Ö, cá khác.

D: Bạn có thể hít thở trong nước?

R: Vâng. Không khí. Thật kinh ngạc! (Tạm dừng) Tôi đang nhìn thấy một cái gì đó. Tôi đang nhìn những căn nhà ở... trên bờ.

D: Bạn lúc này đang ở trên mặt nước?

R: Kiểu vậy. Một loại. Từ một bên. Đầu của tôi ở trên mặt nước, tôi có thể nhìn thấy chúng. Chúng giống như các lều lán. Giống như những thứ hoang dã, với mái cỏ. Tôi chỉ tự hỏi đó là ai? Nó là gì?

D: Bạn đã bao giờ nhìn thấy nhân loại chưa? (Chưa) Bạn trước đó có từng nhìn thấy bờ chưa? (Chưa. Chưa.) Hầu hết là ở ngoài biển? (Vâng)

Rố ràng anh đang trở thành và nhận dạng cá heo nhiều hơn. Câu trả lời của anh ta chậm và đơn giản.

D: Và bây giờ bạn có thể trông thấy ranh giới nơi nước dừng lại? (Vâng)

Tôi đã sắp xếp các câu hỏi nhắm tới một sinh vật rất đơn giản. Tôi nghĩ nó sẽ không hiểu được những điều quá phức tạp. Nó đã chứng minh nó là một sinh mệnh tri giác hoặc cảm giác.

D: Cảm thấy như thế nào về những thứ đó?

R: Tò mò.

D: Biết có một ranh giới trong nước hay gì đó?

R: Vâng. (Anh ấy gặp khó khăn trong việc tìm kiếm từ ngữ.) Đó là... tại sao... nó là gì vậy? Nó khác. Tôi cảm thấy như tôi đi đâu đó khác.

Một khoảng lặng dài. Rõ ràng anh ta gặp khó khăn trong việc tìm kiếm những từ thích hợp trong não của cá heo.

R: (Ngừng lâu khi anh ấy nói vấp) Đó là... chỉ là... tôi không biết. Tôi không hiểu nó. Tôi không hiểu những gì... những gì nó làm ở đây. Cái gì... tại sao tôi ở đây. Và tại sao tôi lại làm nó. Đó là một cái gì đó mới. Và tôi không hiểu nó. Tôi không biết. Tôi hiểu những thứ nơi tôi đã ở. Tôi không hiểu cái này. Tôi không biết nó là gì. Nó khác biệt.

Rõ ràng làm một sinh vật biển, anh không nhìn thấy gì ngoài nước. Bây giờ anh có thể thấy rằng biển có ranh giới, và lều lán là cái mà anh không quen thuộc, vì vậy không có cách nào để mô tả nó.

D: Nhưng bạn nói bạn có cảm giác bạn nên đi đâu đó khác?

R: Vâng, trong một khoảnh khắc ở đó tôi cảm thấy như mình nên được đi.

D: Ý của bạn là gì, đi đâu đó khác?

R: Giống như là ra khỏi. Giống như di chuyển nhanh.

D: Khỏi nơi của những lều lán?

R: Không, ra khỏi... nơi tôi đang ở. Tôi. Tôi là.... (dừng) Ngoài thân thể đó?

D: Nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra. Cảm thấy như thế nào?

R: Tôi bối rối. Bởi vì tôi có thể nhìn thấy cơ thể đó. Cái... cá heo đó. Và rồi giống như tôi muốn rời khỏi đó. Hoặc muốn đi đâu đó khác. Tôi cảm thấy như tôi đã di chuyển nhanh trong một khắc. Rồi nó dừng lại, bởi vì nó làm tôi giật mình. Nhưng tôi muốn trở lại đó. Tôi thích ở trong cá heo, nhưng tôi không... nó đã quá... (có khó khăn) lộn xộn... quá khác biệt? Tôi không thể liên quan đến nó.

D: Nhưng nếu muốn, bạn có thể đi đâu đó khác. Bạn có thể đi bất cứ nơi nào bạn muốn đi. Chúng ta đang tìm kiếm cái gì đó phù hợp và có ý nghĩa. Vậy hãy di chuyển đến nơi đó. Nói với tôi điều gì đang xảy ra khi bạn di chuyển. Bạn thấy gì khi đi đến đâu đó khác phù hợp và quan trọng để bạn biết về nó?

Rick sau đó thấy mình làm thủ lĩnh một nhóm người trong kiếp sống cổ đại. Anh ta có rất nhiều trách nhiệm và cảm thấy mình đã phản bội họ khi dẫn họ vào một cuộc chiến mà không thể giành chiến thắng — nó thỏa mãn cái tôi của anh ta hơn là đem lại lợi ích cho người dân. Anh ấy vẫn mang tội lỗi đó vào kiếp sống hiện tại, điều này giải thích cho rất nhiều vấn đề sức khỏe của anh. Đây bao gồm các vấn đề trước kia, vì anh đã chết do rơi xuống vách đá và hấp hối đau đớn trong nhiều ngày vì gãy lưng. Những ký ức vẫn còn trong cơ thể hiện tại của anh như một lời nhắc nhở để không thiếu trách nhiệm trong kiếp sống này.

Sau đó tôi liên lạc với tiềm thức để chúng tôi có thể nêu thắc mắc của anh. Cái chính mà tôi quan tâm là lý do anh ta thấy được cuộc đời làm cá heo hay sinh vật biển.

D: Tai sao ban cho anh ta thấy cuộc đời đó?

R: Bởi vì đó là ngoài hành tinh. Bởi vì đó là một nơi nào đó mà gốc rễ thực sự của anh ta ở đó. Anh đã được biến đổi theo một cách để trải nghiệm "nhân loại" từ gốc rễ của hóa thân đầu tiên đó.

D: Đó là hóa thân đầu tiên của anh ta trên Trái Đất?

R: Không. Đó là một nơi khác không có nhân loại. Chỉ có sinh mênh các loại.

D: Những loại sống trong nước?

R: Vâng. Đó là lý do anh ta trải qua thời gian di chuyển nhanh. Vì anh tò mò và tự hỏi sẽ như thế nào ở nơi đó, bờ biển đó. Khung cảnh mà anh đã thấy chính là cây cối và các lều lán. Đó là lý do anh ta không hiểu nó. Đó là khung cảnh về một nơi anh ta chưa từng thấy.

D: Vậy đó không phải một nơi vật lý trong thế giới nước của anh ấy?

R: Đó là một nơi mà anh ta tò mò về nó. Anh ta tò mò muốn biết sẽ như thế nào khi ra khỏi nước. Vì vậy, anh muốn có trải nghiệm đó.

D: Và điều này đã dẫn anh ta đầu thai làm sinh mệnh nhân loại?

R: Sau cùng là vậy. Đây là gốc rễ thật sự của anh ta. Đó là nơi mọi thứ bắt đầu trên hành trình này đối với anh ta.

D: Trong thế giới nước.

R: Từ thế giới nước.

D: Bạn đã nói rằng anh ta đã được biền đổi?

R: Vâng. Sự biến đổi của anh ta diễn ra qua một loạt các quy trình. Chuyển đổi rung động. Được hỗ trợ bởi những người vẫn đang trợ giúp cho hoạt động tinh thần vô hạn của hành tinh. Thử nghiệm đã được tiến hành trong nhiều thiên niên kỷ. Họ đã chọn và hỏi. Họ đã tìm kiếm gốc và rễ mà có thể được sử dụng và sửa đổi cho trải nghiệm nhân loại.

D: Nhưng linh hồn, tinh thần không thể chỉ đến và vào cơ thể nhân loại thôi sao?

R: Nó phải được sửa đổi. Có sự không tương hợp giữa linh hồn, năng lượng, bản chất của sinh vật dưới nước đó. Trước khi đến với trải nghiệm nhân loại, những sửa đổi này là cần thiết để sinh vật hiểu đúng về cảm xúc, hoặc bản năng —— cái đã được lập trình vào trong con người.

D: Tôi hiểu. Vậy là quá khó khăn —— hoặc không thể —— để anh ta trực tiếp từ sinh vật dưới nước thành một sinh mệnh con người.

R: Đúng vậy.

Đây cũng tương tự như Estelle đến từ loài bò sát và có sự biến đổi cơ thể con người của mình để thích ứng với các loại năng lượng khác nhau.

D: Sau đó anh khởi đầu một loạt kiếp sống trên Trái Đất. (Vâng) Và đó là lý do bạn cho anh ta thấy cá heo ngay từ đầu. (Vâng) Cả cuộc đời anh ta đã tự hỏi tại sao bản thân lại quan tâm đến UFO và ET. Đây có phải là lý do không? (Vâng) Mặc dù tôi nghĩ anh ấy hình dung nó đa sắc thái như phim điện ảnh. (cười thầm) Vậy là khác, phải không?

R: Tương tự, nhưng khác. Có những chương trình được thiết lập trên khắp vũ trụ. Tất cả các loại vật liệu. Hãy nói là, tất cả các nguồn được xem xét cho trải nghiệm này. Điều đó xảy ra với nguồn cơ bản của anh ấy —— các sinh vật của thế giới nước. Có những người khác cũng từ các nhóm khác nhau, tất cả cùng ở trong này.

D: Vậy nên, nó không nhất thiết giống như anh ta suy nghĩ —— tàu vũ trụ các loại. Mà có thể có nhiều loại khác nhau?

R: Vâng. Nhưng những người này chắc chắn tham gia vào việc vận chuyển. Việc sửa đổi và thử nghiệm.

D: Sự điều chỉnh của cơ thể.

R: Trong hàng ngàn năm.

D: Vậy nên, họ đã có thể giúp điều chỉnh cho những người muốn tiến vào cơ thể nhân loại.

R: Họ là cần thiết. Mục đích ban đầu là để trải nghiệm. Ý định ban đầu đã được những người khác cấp cho và tạo điều kiện. Trong phạm vi mà anh ta đã được an trí ở đây.

D: Tôi hiểu. Từ khi ở trong cơ thể nhân loại Rick này, anh ta có liên hệ gì với họ không?

R: Phi vật lý. Trong giấc mơ của mình. Trong trạng thái phi vật lý của mình. Khi hành thiền, khi anh ngủ.

D: Anh ấy đã ra khỏi cơ thể?

R: Vâng. Khi anh ấy cảm thấy rất lanh hoặc rất nóng. Đó là sư chuyển dời.

D: Ý ban là khi anh ta ra khỏi cơ thể?

R: Vâng. Hoặc khi anh ta nhập vào. Khi nhập vào cơ thể vật lý của mình, anh ta trở nên nóng. Khi ra ngoài, rời khỏi vào thân thể ánh sáng của mình, anh trở nên mát mẻ.

D: Và anh ta không nhớ điều này.

R: Anh ấy trở nên ý thức nhiều hơn về sự bất thường của những giấc mơ bình thường của mình. Anh ta đang thử nghiệm những gì có thể được gọi là "xem từ xa". Nó đến vào một thời điểm nhất định khi anh ấy đang tĩnh lặng. Nó không xảy ra thường xuyên, nhưng anh ta biết. Anh ta nên luyện tập thường xuyên hơn. Anh ta sẽ có thể nhìn thấy sự kiện rõ ràng, cả trong quá khứ, hiện tại, và tương lai tiềm năng. Khả năng này sẽ quan trọng không chỉ đối với anh ta mà còn những người muốn sự bảo vệ.

* * *

Đây cũng tương tư một ca khác của tội vài tháng trước khi làm việc với Rick. Một phu nữ đến gặp tôi khi tôi đang ở Memphis. Cô ấy quá ốm — giống như bô xương biết đi. Cô ấy nói với tôi mình gần như đã chết ba lần. Các bác sĩ nói có gì đó không đúng với moi cơ quan trong cơ thể cô, ho ngạc nhiên rằng cô vẫn còn sống. Tất nhiên, cô ấy đã có nhiều đau đớn và khó chịu, cũng rất không hài lòng với cuộc sống của mình. Cô rất muốn câu trả lời, nhưng khi chúng đến, đó lai là điều cô ấy chưa từng mong đơi. Cô hồi quy đến một kiếp sống vô tư, tuyệt vời khi làm một sinh vật biển tương tư cá heo. Cô rất thích cuộc sống của mình — bơi trong môi trường hoàn toàn tư do mà không gặp rắc rối. Sau đó, đã đến thời gian cô ấy rời cuộc đời đó — Dù một người có hạnh phúc đến đầu trong một cuộc đời nào đó, thì chung quy những bài học đã được học và không còn thu hoach được gì bằng cách ở lai đó nữa. Đã đến lúc tinh thần chuyển sang những bài học sâu sắc và phức tạp hơn — tinh thần phải tiến lên. Vì vây, cô đã được làm cho rời đi và bắt đầu hóa thân nhân loại của mình. Cô ghét bị buộc vào cơ thể nhân loại với những han chế của nó. Cô mong muốn sư tư do của nước, nhưng nó thì không phải. Vì vây, trong sư chán nản tuyết vong của mình, cô đã cố gắng hủy diệt cơ thể hiện tại để có thể thoát ra khỏi nó. Điều này dĩ nhiên là cô không biết trên tầng thứ ý thức, nhưng đó là nguyên do của nhiều vấn đề sức khỏe. Nhưng cô ấy không được phép thoát ra theo cách này. Cô ấy chỉ đang làm cho bản thân khổ sở bằng cách không thích ứng cơ thể của mình. Có nhiều liệu pháp để khiến cô ấy nhìn thấy nguyên nhân của bệnh tật.

Một lời giải thích kỳ lạ, nhưng nó cho thấy sự quyến luyến mà một người có thể có đối với một cuộc sống tự do thoải mái, không phức tạp.

Khi tôi gặp lại cô ấy một năm sau đó, cô ấy dường như đã tăng cân và không có nhiều vấn đề sức khỏe. Cuối cùng, cô đã thực hiện điều chỉnh bằng quyết định ở lại thế giới này cho đến khi học xong bài học. Nói đến cùng, nếu bạn thoát ra quá sớm vì bất cứ lý do gì, thì bạn phải quay lại để hoàn thành bài học. Bạn không bao giờ dễ dàng thoát được khỏi nó.

Cũng có một ca được báo cáo trong Vũ Tru Xoắn 1 về một thanh niên trẻ tuổi đến từ Úc, người đã trải qua những thời gian vô tân làm một tinh thần tư do trôi nổi trên một hành tinh xinh đẹp. Anh ta không có nghĩa vu hoặc trách nhiệm gì, chỉ là một cuộc sống vô tư của sư hưởng thu thuần khiết. Anh nhiều lần được đưa cho cơ hôi rời đi và tiến triển trong một hình thức khác, nhưng anh tân hưởng chính mình và không muốn đi. Vì vây, số phân (hoặc sức manh hay bất cứ ai chiu trách nhiệm cho những thứ này) cuối cùng đã nhúng tay vào đưa ra quyết định thay cho anh ấy. Anh ấy bị hút khỏi hành tinh đó như một chiếc máy hút bụi hút miếng khăn giấy — Đó là cách anh mô tả nó. Và anh ta rất không tình nguyên được an trí vào trong cơ thể vật lý. Vào đầu phiên lúc vừa nhìn thấy hành tinh xinh đẹp của mình, anh ta trở nên rất xúc đông. Anh ấy khóc và gọi đó là "nhà" mình, mọi ký ức về việc sống ở đó trong an lạc và hòa hợp tron ven tràn vào. Anh lập tức nhân ra hành tinh này, cũng cảm nhân được bị thượng trong lòng khi bi bắt rời đi. Bởi vậy, thất có khả năng mang theo ký ức về một nơi hoàn toàn hanh phúc sẽ khiến sâu trong lòng chúng ta cảm thấy loáng thoáng đau xót. Cho dù đó là một tinh thần tự do trong một thế giới tươi đẹp, hay một sinh vật biển không bị giới hạn trong thế giới nước.

Chương 11: Người La Với Trái Đất

Tôi tiếp tục tìm thấy những linh hồn đặc biệt này — những người không có gốc Trái Đất, theo những cách kỳ quái nhất. Thực tế là họ khác biệt và đang ở đây cho một sứ mệnh đặc biệt mà không bao giờ rõ ràng trên phiên làm việc đầu tiên của chúng tôi. Họ xuất hiện một cách vật lý giống như bất kỳ ai khác. Phần lớn thời gian ý thức họ không nhận thấy rằng họ là khác biệt, mặc dù họ thường cảm thấy lạc lõng. Những phẩm chất độc đáo của họ chỉ được tiềm thức tiết lộ, và chỉ khi nó nghĩ đương sự đã sẵn sàng để biết những thông tin này. Cũng như tôi, nó có tính bảo vệ và nhận thức rõ rằng một số thông tin có thể gây ra nhiều thiệt hại hơn là những điều tốt. Nhưng dường như khi người đó đã sẵn sàng để biết những điều này, họ bằng cách nào đó tìm đến với tôi, và những bí mật được tiết lộ.

Aaron là một kỹ sư làm việc cho NASA liên quan đến các dự án không gian. Tôi không muốn tiết lộ địa điểm nơi anh ta làm việc vì lý do bảo mật. Anh lái xe nhiều giờ để đến phiên làm việc này, cũng mang bạn gái theo và cô ấy muốn ngồi xem. Khi tôi nói với cô ấy rằng không ai được phép ngồi xem bất kỳ buổi trị liệu nào của tôi. Cô ấy khăng khăng nói rằng Aaron luôn nói với mình mọi thứ. Tôi nhấn mạnh rằng tôi sẽ không thay đổi thông lệ của mình, cô ấy miễn cưỡng trở lại nhà trọ. Sau khi cô ấy rời đi, Aaron nói anh ấy vui vì tôi không để cô ấy ở lại. Anh ấy không muốn cô ấy ở đó, nhưng cô ấy rất có khả năng thuyết phục. Cô ấy đi, anh đã có thể thư giãn và chúng tôi có thể làm phỏng vấn. Phiên làm việc này được tiến hành tại một nhà trọ ở Eureka Springs, Arkansas, vào tháng 2 năm 2002 trong lúc tôi dành ra một tuần làm các phiên cho người dân địa phương: Arkansas, Missouri, Oklahoma và Kansas. Tuy nhiên, khi nhìn thấy sự kiện này trên trang web của tôi, Aaron đã đi một quãng đường dài, bởi vì anh cực kỳ sốt ruột muốn làm hồi quy.

Sau khi chúng tôi bắt đầu phiên, Aaron ra khỏi đám mây. Điều đầu tiên anh ta nhìn thấy là một ngôi làng nhỏ với mái rơm nằm giữa những ngọn đồi xanh. Anh thấy mình là một thanh niên ở độ tuổi 20, tóc đen có râu, mặc quần áo rộng. Đây giống như mở đầu một ca hồi quy tiền kiếp bình thường, trong đó thân chủ có một cuộc sống nông thôn đơn giản chẳng hạn như làm nông dân, nhưng rất nhanh lại hiện rõ ràng một sự khác biệt. Anh ta ở trên đồi nhìn xuống ngôi làng và lo lắng vì mình đang trốn chạy. "Tôi cảm thấy sốt ruột về điều gì đó. Giống như cái gì đó sẽ xảy ra trong làng. Tôi nghĩ có một nhóm, hoặc một số quân nhân đến tìm tôi." Đây không phải là những dân làng bản xứ. Họ dường như là chính quyền địa phương hoặc quân lính. Anh cảm thấy e ngại, "Họ đang tìm kiếm tôi vì một lý do nào đó. Và đó là nguyên do tôi chạy lên đây. Tôi không muốn ở trong làng. Sợ họ sẽ bắt tôi hay gì đó." Anh ấy không phải là người bản xứ, mà ở với một gia đình tai đó.

D: Tại sao bạn nghĩ họ đang tìm kiếm bạn?

A: (Chậm) Bởi vì theo một cách nào đó, tôi khác biệt. Tôi đang sử dụng vài thứ như thần giao cách cảm, hoặc vài khả năng tâm linh mà tôi bẩm sinh có. Tôi có thể di chuyển vật thể chỉ bằng tâm trí mình, làm cho vật thể xuyên qua những thứ thể rắn khác — tôi có thể điều khiển các thứ theo cách này. Chỉ một ít người biết về điều đó.

Và nó gây ra vấn đề. Nó đang thu hút sự chú ý. Họ nghĩ tôi là một sinh mệnh khác loại, hoặc một loài ma quỷ. Tôi cố gắng để không gây chú ý.

D: Tôi có thể hiểu tại sao điều này khiến một số người sợ hãi. Quân lính đã nhận được tin như thế nào?

A: Tôi nghĩ có người đã ghé thăm làng, một số dân làng nói với người đó về tôi. Họ nghĩ đó không phải là bí mật cần giữ kín. Họ đã quen thấy tôi làm những điều này. Tôi sợ những người kia sẽ giết tôi hay gì đó.

Anh cảm thấy phải chạy đi vì sự an toàn của mình, mặc dù anh không biết sẽ đến đâu. "Tôi đã từng rời khỏi vài nơi khác."

D: Tại sao bạn phải rời khỏi những nơi khác?

A: Cùng một lý do. Chuyện tương tự cũng đã xảy ra. Tôi cảm thấy mình sẽ không bao giờ có một nơi để trú ngụ. Cảm thấy một mình, sợ hãi. (Thở dài)

D: Ban làm thế nào học cách làm điều đó?

A: Tôi nghĩ tôi đến từ một hệ sao khác hay một nơi khác. Bằng cách nào đó tôi biết điều này. Tôi có những khả năng này. Đó là bẩm sinh.

Đây chắc chắn không phải một ca hồi quy tiền kiếp thông thường. Tôi tự hỏi anh ta là trưởng thành ở một hệ sao khác rồi trực tiếp đến, hay tiến vào cơ thể như một đứa trẻ và lớn lên trên Trái Đất. Đây cũng tương tự những người tôi đã làm việc cùng — những người tiến vào cơ thể như một tinh thần trong kiếp sống hiện tại của họ, sau đó phát hiện ra họ là "Star Children" (Đứa Trẻ Tinh Tú).

A: Tôi sinh ra ở đây, nhưng biết mình không phải xuất xứ từ đây.

D: Bạn có nhớ cái nơi mà bạn đã đến từ đó không?

A: Ý bạn là những nơi khác mà tôi từng sống?

D: À, bạn đã nói về chuyện đến từ một hệ sao khác.

A: Tôi nghĩ tôi sẽ về thăm lại nơi đó, vào ban đêm hay những lúc khác —— đó là cách tôi biết tôi là ai.

D: Bạn có thử giữ bí mật của mình để mọi người không biết không?

A: Vâng, tôi đã thử, rồi có một chuyện bất thường sẽ xảy ra, rồi một chuyện khác nữa. Và bằng cách nào đó họ cảm thấy rằng tôi là người chịu trách nhiệm.

D: Bạn làm gì để sống khi ở trong những ngôi làng này?

A: Tôi biết cách làm ra các thứ thủy tinh. Giống như thổi thủy tinh, tôi có thể vận dụng vài khả năng của mình để thao tác thủy tinh theo những cách mà bạn bình thường không thể làm được.

Nếu có bất kỳ nguy hiểm nào, khả năng bất thường cũng sẽ cảnh báo anh ta. Đó là lý do anh ta trốn đến ngọn đồi phía trên ngôi làng. Anh ta linh cảm rằng sẽ có chuyện không tốt. Những người lính không thể tìm thấy anh ta, anh ta đã nhìn thấy họ rời đi.

Hiện tại anh ấy đang quyết định xem phải làm gì, vì anh ấy biết trong làng không còn an toàn nữa. "Tôi phải tìm một nơi khác để sống. Có lẽ sẽ tìm thấy một số người —— nếu họ không giống tôi —— thì ít nhất là cởi mở hơn, và có nhiều tính bảo vệ hơn một chút."

Vì anh ta tạm thời lẩn tránh những người đuổi theo mình, tôi đã đưa anh ta tới một ngày quan trọng và hỏi anh nhìn thấy gì.

A: Tôi đang ở quảng trường, tôi được trao thưởng vì công lao phục vụ cộng đồng. Tôi tìm ra vài chỗ mà họ có thể lấy nước, cũng có một số loại khoáng vật khác. Tôi đang nhìn thấy một hang động, họ có thể dùng khoáng vật cho những việc khác nhau. Và tôi hanh phúc. Tôi già hơn bây giờ. Càng thực sư chỉ huy moi thứ hơn.

D: Khả năng của bạn thì?

A: Những khả năng vẫn còn và cũng có thể ứng phó với người dân hiệu quả hơn. Cũng không quá sơ hãi.

Với khả năng tâm linh của mình, anh đã khám phá ra những thứ phục vụ cộng đồng. Rỗ ràng anh đã học cách kiểm soát và sử dụng chúng mà không gây ra sự chú ý không mong muốn, dễ thấy những người này hiểu biết nhiều hơn, và anh ta không phải tiếp tục chuyển chỗ.

D: Bạn có nghĩ phần lớn trong đó chỉ là học cách kiểm soát những khả năng?

A: Vâng, chỉ cần tập trung hơn, phải tập trung nhiều hơn vào năng lượng. Bây giờ tôi đang ở một khu vực khác, cảm thấy như đó là một nền văn minh cao cấp hơn. Không hẳn là quá nguyên thủy. Tôi bây giờ có một cộng đồng để ở cùng mà có thể cảm thấy mình là một phần của nó.

D: Bạn nói bạn cảm thấy bạn đã trở lại nơi xuất xứ của mình vào ban đêm (hệ sao khác). Bạn vẫn cảm thấy bạn làm điều đó?

A: Không, tôi nghĩ tôi làm điều đó một cách trực tiếp hơn. Tôi để dành một thời gian để rút lui, sau đó tôi trở lai đó một cách tinh thần.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn không cần phải trở lại nữa.

A: Bây giờ càng giống như trao đổi thông tin, giải thích với những người ở đó trải nghiệm cuộc sống của tôi ở đây như thế nào. Đây giống như một nhiệm vụ huấn luyện. Một nền tảng huấn luyện. Điều này dạy tôi học cách làm những chuyện đó và tương tác với con người ở đây.

D: Ý bạn là Trái Đất giống như một nhiệm vụ huấn luyện?

A: Không. Giống như cuộc đời này là đang chuẩn bị cho một thời điểm tương lai khi cần có nhiều thứ như vậy. Nó sẽ là bản năng thứ nhì hơn, và hiểu rõ hơn cách mọi người phản ứng với những thứ khác biệt này.

Tôi đưa anh ta tới một ngày quan trọng khác, và Aaron làm tôi ngạc nhiên.

A: Tôi đang gặp những sinh mệnh từ hành tinh xuất xứ của tôi.

D: Trong vật lý?

A: Tôi nghĩ rằng đó là trong vật lý.

D: Bạn có thể trở về đó không?

A: Không, tôi nghĩ họ thực sự đã đến nơi tôi đang ở. Trong một loại phương tiện — Ít nhất đó là hình ảnh tôi đang nhìn thấy. Đây chỉ là một chuyến thăm, giống như một phần thưởng cho công việc tốt, thay vì chỉ trở lại một cách tinh thần. Vậy nên, bây giờ nó là một sự hiện diện vật lý, giống như gặp gỡ bạn bè cũ. Bạn biết đấy, chỉ là ôm họ.

D: Sau đó cơ thể không chết. Đó có phải ý bạn không?

Đây là loại chuyện thường xảy ra sau cái chết, trở về "nhà".

A: Chưa hết kiếp này, không. Mặc dù tôi khá già. Đó là một cảm giác tốt. Tôi sẽ quay lại với họ.

D: Họ nói với bạn chuyện bạn sẽ làm bây giờ?

A: Về cơ bản tôi sẽ giải phóng cơ thể nhân loại này và trở lại với họ. Nền văn minh chúng tôi không tồn tại trong mật độ vật lý này. Nó khác. Tần số rung động cao hơn một chút. Nhưng khi đến Trái Đất, chúng tôi có một hình thể vật lý như mỗi người đang có mặt trên Trái Đất này. Là như vậy, ngoại trừ việc chúng tôi có nhiều kiến thức về nó. Và chúng tôi chỉ làm việc với quy trình đó trực tiếp một chút, đó là tất cả.

D: Vậy khi trở lại đó, cơ thể vật lý của bạn không thể tồn tại ở đó. Đó có phải là ý bạn không?

A: Vâng, về cơ bản. Nó chỉ tan rã, hoặc nó sẽ phân giải, cho nên đúng.

D: Bởi vì bạn không cần nó nữa. (Vâng) Bạn cảm thấy thế nào về việc trở lại?

A: Thực sự tốt. Đó là nhà. (Thở mạnh) Ở trên Trái Đất rất khó nhằn, và không dễ làm. Nó giống như một nhiệm vụ thực sự khó nhằn. Và khi nó kết thúc, bạn cảm thấy thoải mái nhẹ nhàng. Tôi biết tôi có thể sẽ trở lại Trái Đất trong thời gian tương lai, nhưng hiện giờ đã là thời gian nghỉ ngơi. Để bắt kịp với những điều xảy ra.

D: Đó là lần đầu tiên bạn đến Trái Đất trong cơ thể Trái Đất?

A: Tôi không biết. Tôi nghĩ đó là lần đầu tiên từ nhà. Từ nơi này. Tôi nghĩ đó là lần đầu tiên. Dủ tôi không biết.

D: Nơi đó có phải là vật lý không? Một hành tinh vật lý?

Tôi luôn cố gắng xác định chúng ta là đang nói về cảnh giới tinh thần nơi bạn đến giữa các kiếp sống vật lý, hay một nơi vật lý thực tế khác.

A: Vâng, nó có khía cạnh vật lý với tôi, giống như Trái Đất với bạn và những người khác.

D: Trừ việc bạn không cần cơ thể này.

A: Chúng tôi có một hình thể. Chỉ là nó rung với một tốc độ khác. Nó giống như ở trên Trái Đất, nhưng mặt khác trao đổi năng lượng với môi trường là khác nhau. Bạn là một phần của nó. Bạn cảm thấy là một phần của mọi thứ, và bạn có thể cảm nhận sự vật một cách trực tiếp hơn.

D: Hình thể của bạn trông như thế nào?

A: Chúng tôi khá cao và mảnh. Dài —— bạn có thể nói —— chi hoặc cánh tay. Chúng tôi trông khá gầy với góc nhìn của Trái Đất. Và tôi đoán bạn sẽ nói chúng tôi có một chút... thật sự giống châu chấu.

D: Thon dong dong?

A: Chúng tôi giống như thon dong dỏng, vâng. Hành tinh chúng tôi có rất nhiều màu đỏ, vì vây chúng tôi cũng có xu hướng màu đỏ.

D: Vậy khi bạn quyết định, bạn có thể đi đến một nơi khác? Hay bạn đã được gửi đi?

A: Chúng tôi có thể thăm viếng, như các sứ mệnh, để đi đến những nơi nhất định. Nhưng điều đó luôn luôn liên quan đến việc năng lượng đổi xuống. Và có những giao ước nhất định mà chúng tôi phải tuân theo, cái được thiết lập bởi nhóm quản trị — không phải là cai trị, mà là những sinh mệnh đang quan sát các khu vực khác nhau. Vì vậy, nó không phải là nơi bạn có thể chỉ cần cất cánh và đến bất kỳ chỗ nào bạn muốn đi.

D: Có những quy tắc và quy định nhất định. (Vâng) Ho phải cho ban biết nơi đi đến?

A: Vâng, nếu chúng tôi quan tâm đến một khu vực cụ thể, hoặc chúng tôi có nhiệm vụ để thực hiện, chúng tôi có thể thiết lập hoặc yêu cầu, hoặc có thể lên kế hoạch ghé thăm; sau đó nếu nó tương thích với các ràng buộc khác mà chúng tôi có thể theo trọn, chúng tôi liền có dự án đang làm việc cùng này trên hành tinh Trái Đất. Đó là một dự án dài hạn mà chúng tôi thực sự được yêu cầu để giúp tham gia.

D: Bạn nói trước đó về việc làm cho những khả năng trở nên lan rộng hơn. Là một phần của dự án, hay là một cái gì đó khác với nó?

A: Đó là một phần của nó; để cho phép sinh mệnh dưới hình thức nhân loại bắt đầu sử dụng một số trong những khả năng này theo cách mà sẽ giúp nhân loại chuyển tiếp sang trạng thái hoạt động cao hơn. Để vượt qua giai đoạn khủng hoảng mà vẫn có xu hướng muốn ngăn chặn tiến trình trên xảy ra —— ngăn chặn những cá nhân này, hoặc bằng cách nào đó hạn chế sự di chuyển của những cá nhân này, hoặc xem họ như là một mối đe dọa.

D: Người trên Trái Đất không thể tự phát triển tiến trình đó mà không có sự giúp đỡ của các ban?

A: Chúng tôi được coi là cố vấn hoặc người hướng dẫn.

D: Tôi nghĩ về giáo viên, bạn sẽ họ cho thấy.

A: Vâng. Giống như một cầu thủ bóng đá, hay cái gì đó tương tự —— mọi người nhìn thấy và ngưỡng mộ họ, hiểu họ có thể làm gì. Đó có tính ví dụ hơn.

D: Nghe có vẻ như đây là một dự án lâu dài đang diễn ra, nếu bạn đến Trái Đất vào các khoảng thời gian khác nhau.

A: Vâng, mọi thứ đều có thời gian và địa điểm của nó, chúng tôi chỉ làm việc trên một khía cạnh của sự việc.

D: Rõ ràng nhóm của ban có kiên nhẫn, ở lai với dư án.

A: Trái Đất không phải dự án duy nhất của họ. Có những người khác tập trung vào những loại sự vật khác nhau. Chúng tôi cũng đang làm việc với các nền văn minh khác, do đó việc phụng sự này là một phần của quá trình tiến hóa của chúng tôi, hoặc cách chúng tôi tiến hành công việc này.

D: Bạn nói trước đó nó đã là một thời kỳ khủng hoảng trên Trái Đất. Ý bạn là gì?

A: Có những lực lượng muốn cầm giữ những phát triển quan trọng trong khu vực này. Họ sợ mất đi sự kiểm soát của mình —— điều này làm cho sự việc trở nên khó khăn, giống như trải nghiệm tôi đã có trên Trái Đất trước đó. Đó là vấn đề học cách làm việc này mà không thu hút quá nhiều sự chú ý, hoặc quá nhiều tầm mắt. Như vậy cuối cùng bạn sẽ đạt đến ngưỡng mà nó sẽ chỉ xảy ra, và không có gì để được thực hiện về nó.

D: Nếu đó là giai đoạn khủng hoảng, thì nó có thể đi theo cả hai hướng.

A: Tôi nghĩ đó là lý do những người khác được gửi đến để giúp đỡ, vâng. Có một mối quan tâm rằng... không phải là nó sẽ ngừng nó hoàn toàn. Đó chỉ là một câu hỏi về thời gian và giai đoạn. Nó sẽ xảy ra, nhưng nó có thể đã xảy ra sau khi nền văn minh đã bị phá hủy và mất, và bắt đầu lại một lần nữa.

D: Điều đó sẽ khó khăn hơn, phải không?

A: Vâng. Bạn mất trớn, và nó có những tác động ở nơi khác. Bất cứ điều gì xảy ra ở đây đều ảnh hưởng đến những thứ ở nơi khác. Vì vậy, nó được mọi người quan tâm để xem lô trình thành công.

D: Có vẻ như bạn là một loài cao cấp hơn những loài trên Trái Đất.

A: Chúng tôi đã đạt được nhiều thành công, nhưng có những thách thức và phương hướng theo đuổi riêng của mình.

D: Vậy bạn chưa ở trạng thái hoàn hảo. (Vâng) Nhưng nếu bạn có thể trở lại và giúp họ, bạn có vẻ cao cấp hơn những người trên Trái Đất,.

A: Vâng, chúng tôi, vâng.

D: Khi trở lại để giúp họ, bạn có luôn sinh ra trong cơ thể trẻ sơ sinh không?

A: Thông thường. Mặc dù đôi khi chúng tôi có thể kết hợp tần số của mình với người sẵn sàng —— người đã có ở đây dưới hình thể nhân loại. Đôi khi có thể có một kết nối được đồng ý. Vì vậy chúng tôi làm việc thông qua họ, hoặc có thể làm việc với họ, tư

vấn hoặc chỉ dẫn họ. Đó là cách để hoàn thành một số điều mà không phải trải qua quá trình sinh nở.

D: Trên hành tinh của bạn, cơ thể có chết không?

A: Nó cũng trải qua quá trình chuyển đổi. Và cần — tôi muốn nói — hàng ngàn năm của bạn để điều này xảy ra. Nhưng nó xảy ra với nhiều khái niệm rải rác, theo nghĩa chúng tôi biết rằng có một phần cao hơn đối với bản thân chúng tôi. Chúng tôi biết nhiều hơn về điều đó. Và nó gần như là một sự kiện được lên kế hoạch mà bạn biết nó sẽ xảy ra.

D: Vậy là bạn không bất hoại hay bất diệt. Cơ thể cuối cùng phải chết.

A: Không thực sự. Chúng tôi không xem nó như vậy. Chúng tôi xem nó như một khoảng thời gian tái tạo mà chúng tôi đi đến cái tôi cao hơn, với năng lượng cao hơn và được phục hưng, hồi phục. Và sau đó chúng tôi trở lại tiếp nhận lại một hình thể.

D: Bất cứ hình thể gì bạn muốn. (Vâng) Điều đó khá thú vị. Vậy sau đó bạn đã có những kiếp sống ở nhiều nơi khác nhau.

A: Vâng. Đó là điều tôi thích. Tôi thích trải qua những trải nghiệm khác nhau trong các nền văn minh khác nhau.

D: Mặc dù có vẻ như khi ban đến Trái Đất, nó còn han chế hơn nữa.

A: Vâng, ở đây không vui lắm. Theo quan điểm rộng hơn thì điều đó thật thú vị, nhưng khi bạn ở đây, vâng, một số điều không tốt lắm.

D: Nhưng ít nhất cũng không phải là nhàm chán. Bạn có thể thử những thứ khác nhau.

Tôi cảm thấy mình đã học được tất cả những gì có thể từ thực thể lạ thường này, vì vậy tôi yêu cầu nó rời đi và mang nhân cách đầy đủ của Aaron về để liên lạc với tiềm thức của anh ta. Aaron hít một hơi thật sâu khi sự chuyển giao xảy ra. Tôi hỏi tiềm thức tại sao nó chọn cuộc đời này để Aaron nhìn thấy.

A: Đây là một phần lý do anh ấy ở đây vào lúc này. Đó là về kỹ năng và các khía cạnh của bản thân mà anh ta không được phép biểu hiện, tồn tại ở đây trong cuộc đời này. Điều này đã không nổi lên. Anh ấy đang kiềm chế, sợ hãi, giống như nỗi sợ trong phần đầu của kiếp sống đầu tiên. Vì vậy, anh ta cần buông bỏ nỗi sợ đó, và đạt đến mức anh ta trải qua cảm giác khi nhận được giải thưởng trong cuộc đời đó. Cảm giác đó thay cho cái kia. Anh ấy nhận thấy những điều đã xảy ra, anh ấy sợ những điều này sẽ thu hút sự chú ý tới anh ấy như một người ngoài, gây ra và phát triển một tình huống nguy hiểm mà anh ta bị xem như kẻ ngoại lai hay gì đó khác.

D: Nhưng có lẽ sẽ không xảy ra bây giờ, phải không?

A: Vâng. Đây là một nỗi sợ mà hiện giờ anh ta có thể bỏ đi. Anh ta không được phép để kết nối này ở trên bề mặt.

D: Nghe có vẻ như anh ta không phải là người Trái Đất. Có đúng không?

A: Đây là dưới sự nguy trang, vâng.

D: Anh ta thực sự là đến từ nơi khác. (Vâng) Và anh ấy thường xuyên tới Trái Đất?

A: Vâng. Anh ấy đã làm cả hai cách — được sinh ra và kết hợp. Cả hai loại. Anh ấy luôn luôn làm việc này. Nhưng vâng, anh ấy không giống những người khác, mặc dù anh ấy có một mối ràng buộc với một nơi là nhà khác.

D: Cách tôi hiểu điều đó, bất cứ khi nào người ta có nhiều đời sống trên Trái Đất này, họ tạo ra nghiệp lực mà yêu cầu họ phải tiếp tục trở lại đây hết lần này đến lần khác. Họ ít nhiều bị ràng buộc ở đây trong một thời gian cho đến khi nó được hoàn trả.

A: Anh ta làm việc với các khuôn mẫu nghiệp quả thích hợp, như là những cái được cho phép về mặt một sinh mệnh nhân loại; một kinh nghiệm nhân loại để bộc lộ hoặc tháo gỡ. Nhưng số phận anh ta không bị ràng buộc bởi những cái đó. Anh ta góp phần với sự vô thức nhân loại tập thể. Và trong ý nghĩa đó, có những khuôn mẫu nghiệp quả được tạo ra và giải thể, nhưng nó không bị ràng buộc bởi những điều đó. Bạn hiểu không?

D: Thật khó để có mặt trên Trái Đất mà không tạo nghiệp.

A: Hầu như không thể.

D: Nhưng đó là một loại khác biệt, bởi vì anh ta không bị ràng buộc để tiếp tục trở lại hết lần này đến lần khác?

A: Đúng thế. Nó giống như một ống bọc bao phủ anh ta. Vì sự phụng sự này, trách nhiệm này, anh ta được bảo vê khỏi nơ nghiệp mà nếu không thì sẽ bị phát sinh.

D: Vây anh ấy sẽ không bi mắc ket ở đây. (Vâng)

Aaron đã hỏi để tìm hiểu lý do tại sao cuộc hôn nhân của mình kết thúc bằng ly dị. Tôi nghĩ rằng sự kiện đó sẽ xảy ra nghiệp, nhưng tiềm thức không đồng ý. Một phần của việc đó là cơ hội học hỏi và hỗ trợ. "Một cái vỏ bất ổn tình cảm" cũng cho phép anh ta trải nghiệm những cảm xúc nhân loại mà anh ta sẽ không đối mặt theo bất kỳ cách nào khác. Nó cũng là một mưu mẹo hoặc một chút ngụy trang để khiến anh ta xuất hiện bình thường với thế giới bên ngoài.

A: Đây là những bài học để anh ấy trải nghiệm. Anh ta không thể tạo nghiệp vì anh ta được bảo vệ khỏi những thứ này trên Trái Đất bởi lá chắn của ống bọc đã được đặt xung quanh anh ta.

Tôi quyết định đi đến những vấn đề đã làm phiền suốt cuộc đời mà Aaron muốn hỏi.

D: Anh ấy nói lúc còn rất nhò, anh nhớ có một số trải nghiệm với những sinh mệnh khác. Có vẻ như họ là loài châu chấu. Anh ta không chắc là mình mơ hay đã thực sự trải qua nó. Bạn có thể nói với anh ta về chuyện đó không?

A: Vâng, đó là những trải nghiệm có thật. Đây là những sinh vật đến từ hành tinh nhà của anh ta mà chúng ta vừa đề cập. Họ đã đến thăm anh ấy từ rất sớm trong đời, để chuẩn bị cho tổn thương mà anh đã có khi còn nhỏ, và những thứ khác xảy ra mà sẽ làm đường đời của anh ấy dễ dàng hơn.

D: Và anh ta không nên nhớ nhiều hơn vậy. Họ chỉ giống như những người trong mơ, bạn cùng chơi?

A: Phải. Anh đã nhận được hướng dẫn và chỉ dẫn. Họ đã làm tất cả để giúp đỡ và hướng dẫn anh ta, nhưng anh ta không nhận thức được họ.

D: Khi bị thương tổn, tại sao anh ta phải trải nghiệm điều đó? Mục đích của nó là gì?

Aaron đã trải nghiệm một chấn thương do tai nạn khi còn nhỏ. Tôi không muốn nói cụ thể là chỗ nào trên cơ thể, vì tôi đang cố gắng bảo vệ danh tính anh ta. Nhưng nó để lại cho anh ta một chút biến dạng và suy yếu. Tôi không thể hiểu họ như thế nào lại nghĩ chấn thương sẽ làm anh ấy dễ dàng vượt qua được cuộc đời này.

A: Đó là một khuyết tật mà chúng tôi cảm thấy sẽ là điều tốt nhất cho anh ấy, như bạn có thể nói, một khía cạnh ngụy trang cho phép anh ta hoạt động ở một số khu vực mà không thu hút quá nhiều sự chú ý. Nó thiết lập và cho phép nhập vào một sự mất ổn định trong cảm xúc bản thân anh ấy, mà hoạt động với anh ta vào những thời điểm. Và do đó, cho phép anh ta không thẳng thừng nổi bật như vậy.

D: Ý bạn là có một loại tàn tật làm cho anh ta xuất hiện bình thường hơn, con người hơn?

A: Vâng, con người hơn về cơ bản. Đây là một sự diễn tiến của nghiệp mà những người xung quanh cần đến. Vì vậy, nó đã được phù hợp hóa một lần nữa. Đó là một hy sinh mà anh ta sẵn sàng làm ra. Chúng tôi đã cố gắng làm cho nó phù hợp với hoàn cảnh. Điều quan trọng là anh ta không cảm thấy cô đơn. Tôi đang nói với anh ấy giữ sự tập trung của mình vào các ngôi sao. Đừng đánh mất tầm nhìn của nơi mà từ đó anh ấy đến, và nơi anh ấy đang cố đi tới trong cuộc đời này. Có rất nhiều ảnh hưởng khác nhau mà sẽ cố đánh bật anh ta khỏi đó. Nhưng nếu giữ được sự tập trung đó, anh sẽ thành công và hạnh phúc nhất.

* * *

Một phiên làm việc với một người đàn ông khác cũng liên quan đến tương tác với sinh mệnh không gian trong tiền kiếp. Chúng ta có xu hướng nghĩ rằng sự tham dự của UFO là mới mẻ và độc đáo đối với thời hiện đại, nhưng tôi đã có buổi gặp gỡ những người ở kiếp khác mà cũng nhìn thấy, tương tác và cảm xúc giống như những người tương lai hiện đại. Một người đàn ông đã trở lại với cuộc đời mà khúc đầu bình phàm và nhàm chán, cũng như chín mươi phần trăm những hồi quy tiền kiếp. Ông là một người chăn cừu đơn giản sống trong túp lều nhỏ tại một thung lũng giữa những ngọn núi cao, những người bạn duy nhất là đám cừu mà ông quan tâm. Ông không có gia đình và không gặp ai trừ khi phải đi đến thị trấn lân cận. Ông ta rất không vui và khát khao tình bạn.

Cũng có một phần của sự sợ hãi trong cuộc sống cô đơn, vì đôi khi ông ta thấy những ánh sáng khổng lồ đi qua ngọn núi, lướt qua bãi chăn chỗ túp lều của ông và những con cừu. Vào những lúc này, ông sẽ trốn trong lều cho đến khi ánh sáng biến mất. Ít nhất thì đó là những ký ức về mặt ý thức. Trong thực tế, đôi khi một trong những ánh sáng — mà hóa ra là tàu vũ trụ, đã hạ cánh xuống không xa túp lều của ông ta. Ông ta

thức dậy ra ngoài đồng và trò chuyện với những người tới. Vào những lúc đó, ông cầu xin họ đưa mình đi theo cùng — Ông ấy muốn "về nhà". Họ nói với ông rằng thời gian chưa thích hợp. Ông ta đã tình nguyện tham gia thử nghiệm này, và phải ở lại cho đến khi kết thúc. Ông được cho biết đã có rất nhiều người tự nguyện đến và sống cuộc sống như một con người trong những hoàn cảnh khác nhau, để xem họ có thể thích ứng sinh hoạt trên Trái Đất như thế nào. Một số người khác đang sống những kiểu sinh hoạt khác, nhưng ông ấy là sống một cuộc sống cô đơn và cô độc để xem ông sẽ xử lý nó như thế nào.

Khi con tàu bay đi, ông ta sẽ đứng trên cánh đồng và khóc, cầu xin họ trở lại đưa mình đi vì ông ta không thể chịu nổi cuộc sống này. Rồi ông ta sẽ trở vào lại túp lều, ngủ thiếp đi rồi tỉnh dậy vào buổi sáng mà không nhớ được những gì đã xảy ra ban đêm.

Đây rất giống các trường hợp UFO hiện đại mà tôi đã điều tra. Những ký ức trên ý thức của đương sự về chuyện xảy ra thường rất khác với trải nghiệm thực tế. Những gì tâm trí có thể nhớ được với nỗi sợ thường là một trải nghiệm rất vô hại và lành tính. Con người thường sợ hãi về những gì họ không hiểu. Khi sự thật được biết, dễ dàng xử lý hơn bởi nó không bao giờ xấu như những gì họ nghĩ đã xảy ra.

Người chăn cừu không được giải phóng khỏi cuộc sống cô đơn trong thung lũng cho đến khi ông ta cuối cùng chết như một ông lão. Vào thời điểm đó con tàu trở lại lần cuối cùng. Ông đã có thể đi ra ngoài vui vẻ chào đón những người đó và vào tàu để trở về nhà. Như trong nhiều tiền kiếp giao ước và thỏa thuận sống trên Trái Đất tìm hiểu làm con người thì như thế nào, cuộc đời không là thú vị hay kịch tính. Linh hồn người ngoài hành tinh có thể học được nhiều thứ từ một cuộc sống đơn điệu và đơn giản, chứ không phải là bạo lực hay kịch tính. Rõ ràng là cuộc sống loại này không thể tạo nghiệp, bởi vì không có tương tác với người khác.

Như Aaron đã nói, thật khó thoát khỏi nghiệp khi sống trên Trái Đất. Khi linh hồn tạo nghiệp thì nó bị bẫy và phải trở lại để trả nghiệp. Aaron cho biết trong trường hợp của anh, một chiếc áo bảo vệ được đặt xung quanh để bảo vệ anh khỏi ảnh hưởng của nghiệp lực, giữ nó không ảnh hưởng đến anh. Nếu không có một thiết bị bảo vệ như vậy, sẽ không thể sống giữa con người sau đó trở về "nhà" mà không bị nghiệp ô nhiễm và bắt lấy.

Băng của Bobbi cũng đề cập đến một thiết bị bảo vệ. Cô mô tả nó như một phim bảo vệ để giữ cô khỏi bị mắc kẹt trong tờ giấy bẫy ruồi của nghiệp, như cô mô tả nó. Điều này được mở rộng trong Chương 28. Phiên làm việc với Bobbi đã được thực hiện tại cùng một địa điểm ở Eureka Springs ngay sau hồi quy của Aaron. Gần như là "họ" muốn tôi có hai ví du về các linh hồn cá nhân có thể đóng lai nghiệp, và tránh bi bắt giữ.

Chương 12: Làm Việc Suốt Trong Giấc Ngủ

Phiên làm việc này được tiến hành tại Clearwater, Florida vào tháng 10 năm 2002 trong lúc tôi phát biểu cho một hội chợ triển lãm. Patricia làm y tá và nhân viên nhà tế bần giúp đỡ người sắp chết và gia đình của họ. Khi bắt đầu phiên làm việc, tôi không biết cô ấy cũng đang tiếp tục công việc của mình trong suốt trạng thái ngủ, giúp các linh hồn chuyển tiếp sang cõi bên kia. Không có gì ngạc nhiên khi cô ấy hài lòng với nghề nghiệp của mình. Cô đã làm việc với người sắp chết trong cả trạng thái thức lẫn trạng thái ngủ.

Khi làm hồi quy như tôi, bạn sẽ học được cách nhận ra khi nào khách hàng mô tả một điều gì đó khác với môi trường bình thường của Trái Đất. Khi họ thoát khỏi đám mây tiến vào tiền kiếp, khung cảnh có thể là thành phố, đồng cỏ, sa mạc, rừng cây, vườn tược... những thứ mô tả nghe có vẻ bình thường mà tiếp diễn qua tiền kiếp có thể được sử dụng để điều trị. Đây là chỗ rất quan trọng để lắng nghe, bởi vì nếu thiết lập là một hành tinh khác, một chiều kích khác hoặc một cõi giới tinh thần, các manh mối sẽ được đưa ra trong khi chúng được mô tả. Tôi luôn luôn theo cùng và không cố gắng sửa chữa hay thay đổi nó. Tiềm thức của họ đã chọn thiết lập này để họ trải nghiệm những điều cần biết mà có thể giúp họ trong cuộc sống này. Nếu nó cũng giúp trong nghiên cứu của tôi, thì tôi rất hoan nghênh nó, nhưng tôi không bao giờ biết chúng tôi sẽ được dẫn dắt đến đâu.

Thoạt tiên mô tả của Patricia có vẻ bình thường và mang tính bình phàm, nhưng khi cô tiếp tục, nó trở nên rõ ràng không giống. Khi xuống khỏi đám mây, cô thấy đất bên dưới với non xanh nước biếc. Nghe có vẻ bình thường, khi chân chạm vào mặt đất, cô nói, "Cảm thấy rất thoải mái. Rất tươi sáng. Rất rất sáng, nhưng thoải mái. Mọi thứ trông giống một khu vườn, cảm thấy như một khu vườn, nhưng dường như không cần người phải chăm sóc nó. Nó chỉ là như vậy. Có một con đường, phân nhánh theo các hướng khác nhau. Tôi hình như ở trong một công viên, có cỏ xanh và những chỗ ngồi nho nhỏ, còn cây đẹp. Nước ở trước mặt tôi. Có cát màu vàng kim. Khi tôi đi bộ, cảm giác như tôi là một phần của mọi thứ. Tôi đang đi trên nó, tôi không tách rời khỏi nó, nhưng tôi vẫn là tôi. Nếu muốn, tôi có thể đi bộ trong nước mà không bị ướt."

Không, đây nghe hoàn toàn khác với một khu vườn bình thường.

P: Có một số hoa trồng xung quanh. Nó chỉ là một nơi tuyệt vời. Tôi đi dạo, nhưng nó khác biệt. Cảm thấy như chỉ cần tôi muốn di chuyển, thì tôi sẽ làm được. Tôi chỉ nghĩ về nó và tôi có thể làm được nó. Thật dễ dàng.

D: Có ai ở đó không?

Cô trở nên xúc động một cách bất ngờ và vô lý, "Ôi, đó là chỗ của gia đình tôi!"

D: Gia đình bạn có nghĩa là gì?

P: Cảm thấy như tôi đến từ đấy. (buồn) Tôi không muốn rời đi.

D: Nghe có vẻ rất đẹp.

P: Đúng vậy. (Cô ấy sắp khóc, nhưng tự trấn tĩnh lại:) Được rồi. Chỉ ở đây thôi là tốt rồi.

Điều này đã xảy ra nhiều lần trong công việc của tôi, cũng được báo cáo trong Keepers of the Garden và Vũ Trụ Xoắn 1. Đương sự sẽ nhìn thấy một nơi có vẻ xa lạ với mọi thứ họ biết trên Trái Đất, và không có lý do hợp lý cho cảm xúc nổi lên. Tuy nhiên, chỉ nhìn thấy nó thôi thì cảm xúc đã ào ạt trào lên bề mặt, và một cảm giác u sầu nhớ nhà to lớn. Mặc dù không có ý thức về nơi này, nhưng họ có cảm giác như đang "về nhà" sau một chuyến đi dài đến một nơi đặc biệt, mà vẫn bị chôn vùi trong tâm trí. Việc nhìn thấy nó một lần nữa đã đánh thức tất cả những cảm giác bị mất và quên.

- D: Nghe có vẻ là một nơi tuyệt vời. Nhưng bạn nói có nhiều con đường đi theo nhiều hướng khác nhau?
- P: Vâng, theo nhiều hướng khác nhau. Tôi có thể đi bất cứ đâu, và nó rất khác biệt. (cười thầm) Nó rất khác.
 - D: Tai sao lai khác?
- P: (thở dài lớn, rồi thì thầm:) Tại sao lại khác? Thật khó để tìm ra từ ngữ. Chúng tôi luôn ở bên cạnh nhau. Tất cả mọi thứ ở trong phương thứ vốn đi của nó. Thật khó để giải thích điều đó. Tôi có thể đi theo con đường hay nghĩ đến một hướng, và tôi có thể ở với những người này, và chúng tôi có thể làm nhiều điều cùng nhau. Chúng tôi có thể tạo ra mọi thứ với nhau. Chúng tôi có thể ở bên nhau, và chỉ hưởng thụ vui vẻ bên nhau, hoặc chúng tôi có những dự án để giúp đỡ người khác, bởi vì đây là một nơi đặc biệt. Tôi thấy không khí có sự khác biệt. Nó có màu sắc cho mình, ở những nơi khác nhau có thể có màu sắc khác nhau. Tôi đến từ một nơi mà không khí có màu vàng kim. Bạn có thể đi theo con đường và đi đến những chúng tôi sẽ gọi là "khu lân cận" khác nhau. Nó giống như thế. Tôi có thể di chuyển đến một số khu lân cận có màu sắc khác nhau và rất thoải mái. Và những thứ khác mà tôi dành cho các dự án đặc biệt.
- D: Đó không phải là những nơi bạn thích đi? (Tôi có thể biết điều này qua ngữ điệu của cô ấy.)
 - P: Không thích, vâng. Nhưng tôi đến đó vì màu sắc của mình.
 - D: Ý của bạn là gì?
- P: Bởi vì tôi cảm thấy thoải mái với màu vàng kim. Và đó là màu rất hữu ích, rất yêu thương. Và đó là nơi tôi xuất xứ.
 - D: Bầu trời có màu không?
 - P: Tôi nhìn xuyên qua màu vàng, bầu trời có thể là bất kỳ màu nào tôi muốn.
 - D: Nhưng bạn nói bạn được yêu cầu phải đi đến một số nơi khác trong dự án?
- P: Tôi đi dự án. Tôi đi làm nhiệm vụ khi tôi chọn. Tôi không bị ép buộc. Đó là đề xuất. Tôi có thể nói "không", nhưng tôi không làm vậy.
 - D: Một số nơi có màu sắc khác?

- P: Chúng có một cảm giác rất khác. Những nơi khác nhau, năng lượng khác nhau, và màu sắc khác nhau. Tôi không thích những nơi tối hơn. Màu sắc tối hơn, năng lượng tối hơn, năng lượng nặng hơn. Và tôi không thường xuyên đến những nơi tối đó. Một số trong những con đường này chỉ những người khác mới đi được, vì năng lượng của họ có thể làm việc với nó tốt hơn. Có thể đối phó với nó tốt hơn. Nhưng tôi cũng có thể, nếu tôi chon làm điều đó.
 - D: Cũng có lộ tuyến dẫn đến những nơi đó.
- P: Vâng. Tất cả chúng ta đến những nơi mà thích hợp để chúng ta đến và làm việc. Đó là lý do tại sao tôi đã đến. Tôi muốn làm việc với năng lượng nhẹ hơn. (Tạm dừng) Tôi không thể tìm thấy từ ngữ. Những người có thể đối phó với năng lực khắc nghiệt hơn thì đi những con đường khác. Những lộ tuyến tối hơn. Tôi không thích làm điều đó, tôi thích ở nhà.
 - D: Bạn có thường xuyên trở lại đó không?
 - P: (thở dài) Vâng, khi tôi ngủ.
 - D: Bất cứ khi nào cơ thể Patricia ngủ là bạn có thể trở lại nơi này?
- P: Vâng. Patricia, cơ thể, cái là tôi cái tôi có, đó là với tôi. Tôi đang kết nối với cơ thể đó.
 - D: Làm thế nào bạn kết nối?
- P: Thông qua năng lượng. Năng lượng đến với cơ thể, cơ thể đó có thể chứa rất nhiều năng lượng, tôi ở với cơ thể đó.
 - D: Nhưng ý bạn là, vào ban đêm, khi cơ thể ngủ, bạn thích trở lại nơi này?
- P: Đôi khi tôi trở lại đó. Đôi khi tôi đi đến những nơi khác. Tôi hầu như ở quanh Trái Đất —— làm việc. Tôi làm rất nhiều công việc.
 - D: Bạn làm công việc gì trong khi cơ thể ngủ?
- P: Tôi giúp những người sắp về nhà. Giúp những người lạc mất, về nhà. Tôi đang làm việc giữa các thế giới để giúp họ về nhà. Đó là công việc của tôi. Tôi có thể giữ năng lượng của cả hai nơi. Ánh sáng vàng kim rất mạnh trên Trái Đất, vì vậy tôi ở đây để giúp mọi người giữ năng lượng đó. Và để giúp mọi người đi qua năng lượng đó đến nhà. Nên tôi luôn làm việc.
 - D: Những người này không thể tự mình tìm thấy nhà?
- P: Một số người trong số họ không thể. Một số sợ. Một số đang hỗn loạn. Một số thậm chí không biết đến sự tồn tại của nhà. Tôi là hướng dẫn cho con người, cho họ thấy nhà ở đâu. Một số người biết có một cái nhà, nhưng lại sợ; họ đang nhút nhát. Họ không biết phải đi đâu. Tôi có thể đến đó rất dễ dàng. Dù tôi không đi vào nơi đó, nhưng tôi hướng dẫn họ đến lối vào mà có những người khác đợi sẵn. Đó là chuyện tôi làm.

D: Ý của bạn là, họ tìm kiếm nhà khi họ rời khỏi cơ thể vật lý? (Vâng) Không phải vào ban đêm, mà là khi họ vĩnh viễn rời khỏi thân thể?

P: Phải. Có một số người sẽ sớm rời đi, và họ... chúng ta có thể nói "tập dượt", nhưng đó không phải là tập dượt. Nó giống như học hơn, vì (thở dài) khi rất nhiều người rời khỏi, đó sẽ là một... ờ, bạn không thể nói là "ùn tắc", vì nó không giống như Trái Đất này. Nhưng nhiều người đang rời đi, và sẽ dễ dàng hơn nếu họ biết đường đi.

D: Nếu không, rất nhiều tinh thần rời đi cùng một lúc sẽ gây ra hỗn loạn?

P: Vâng. Vì vây, chúng tôi đang giúp moi người học làm thế nào để làm điều đó.

D: Tôi luôn nghĩ rằng khi họ rời khỏi cơ thể và thực sự trở về nhà —— đó là một cơ chế tự động, họ sẽ biết đi hướng nào.

P: Có những người giúp đỡ. Nhưng khi người ta rời đi trong một năng lượng khổng lồ của hỗn loạn hay sợ hãi, thân thể cảm xúc (thể vía) đó sẽ không tan biến ngay lập tức. Và đôi khi họ không nhìn thấy. Có nhiều cách khác nhau để giúp họ ngay cả trước khi họ đi. Chúng ta có thể gọi nó là "tập dượt" hoặc chỉ dạy hay hướng dẫn. Đó chính là nó.

Trong sách Between Death and Life của tôi, tôi được cho biết có "những người tiếp rước" mà người ta sẽ gặp khi họ chết đi, rời khỏi cơ thể và bắt đầu hành trình về phía ánh sáng. Tôi luôn cho rằng đó là những linh hồn tinh thần, người thân bạn bè đã qua đời, hoặc thiên thần hộ mệnh hay người hướng dẫn của người đó. Bây giờ có vẻ những người vẫn còn sống trong cơ thể cũng thực hiện công việc này. Nó được thực hiện trong chuyến dạo khuya mà tất cả chúng ta đều đi khi đang ngủ. Ít nhất Patricia nói công việc của cô là hướng dẫn người chết đến lối vào, nơi từ đó những người khác sẽ tiếp quản để dẫn dắt họ đi hành trình còn lại —— cô ấy không thể đi hết đoạn đường chừng nào cô ấy vẫn còn kết nối với cơ thể vật lý của mình bằng sơi dây bac.

D: Bạn biết đấy là những người sắp sửa ra đi? (Vâng) Làm thế nào bạn biết đó là thời điểm rời đi của họ?

P: Bởi vì đó là kế hoạch của họ. Họ không phải lúc nào cũng biết. Nhưng tinh thần cao hơn của họ biết, đã đồng ý, và biết rằng đó là thời điểm rời đi. Vì vậy, có những người đang làm việc với họ, với cơ thể của họ — không phải thân thể vật lý của họ, mà là phần tinh thần liên kết với cơ thể của họ, bởi vì chúng ta có nhiều tầng thứ của sinh mệnh. Chúng ta có một phần của mình ở trên lộ tuyến tinh thần, trên thế giới tinh thần; các phần trên thế giới vật lý; và các phần ở giữa hai cái đó. Một số người không kết nối với phần tinh thần của họ, hoặc họ không biết về kết nối đó — nói như vậy tốt hơn. Vì vậy chúng tôi giúp những người đó tập dượt. Sau đó, khi đã đến thời điểm đi, họ biết cách di chuyển. Họ biết làm thế nào để cảm nhận, và họ sẽ biết cảm nhận phần tinh thần.

D: Nhưng họ không phải là đi hết tuyến đường. Họ chỉ được cho thấy tuyến đường.

P: Ö, vâng. Chỉ cần cho họ thấy lộ tuyến để họ có thể kết nối dễ dàng hơn. Có rất nhiều cuộc tập hợp của những người này.

D: Bạn có ý gì khi nói tập hợp?

- P: Nhiều vùng ánh sáng gần Trái Đất mà những người này được đưa đến. Chúng tôi đang chuẩn bị.
- D: Nhưng làm thế nào bạn biết đó là thời điểm ra đi của họ? Bạn có được cho biết theo cách nào đó không?
- P: Vâng, bởi vì tôi khác biệt nhiều nhất. Tôi đến từ nhà để tình nguyện ở đây, để làm việc này.
 - D: Nhưng tất cả chúng ta không phải đều đến từ nhà sao?
- P: Vâng, chúng ta đều đến từ nhà, nhưng trên những lộ tuyến khác nhau của nhà. Không phải tất cả đều đến từ lộ tuyến năng lượng vàng kim.
 - D: Điều này có liên quan đến sự phát triển của người đó?
- P: Nó liên quan đến việc tinh thần bạn nắm giữ bao nhiêu, bởi vì tất cả chúng ta đều có tinh thần như nhau. Không ai có nhiều tinh thần hơn những người khác. Đó là bạn đã nắm giữ bao nhiêu.
- D: Tôi chỉ nghĩ nó là cơ chế tự động, nhưng bất cứ khi nào nó xảy ra, họ không phải luôn luôn biết đường đi.
- P: Đúng vậy. Khi điều đó xảy ra trong hoàn cảnh hỗn loạn, hoặc khi điều đó xảy ra với một người sợ hãi hoặc không muốn đi. Chúng ta có thể nói "diễn tập". Đây không chính xác là diễn tập, nhưng nó là một kiểu cho thấy trước, để dễ dàng hơn.
- D: Điều gì sẽ xảy ra nếu phần ý thức của một người quyết định nó không muốn ra đi vào thời điểm đó? Nó có thể thay đổi tâm trí của nó không?
- P: Không phải lúc nào cũng vậy, không. Có những lần nó có thể trì hoãn, những lần khác có lẽ không. Nó phụ thuộc vào giao ước là gì. Trong một số giao ước, có một sự kiện hoặc tình huống cụ thể liên quan đến nhiều người và người ta không thể thay đổi giao ước đó. Có những cái khác mà có khả năng về thời gian hoặc hoàn cảnh. Nó phụ thuộc vào giao ước.
- D: Bạn biết con người luôn rất miễn cưỡng khi ra đi. (Vâng) Mặc dù tinh thần biết kế hoạch, nhưng cơ thể con người muốn bám vào nó càng lâu càng tốt.
- P: Vâng. Và có những lúc đó không phải là sự lựa chọn. Tai nạn, thảm họa, hoặc thậm chí là một sự kiện cá nhân như đột quỵ hoặc đau tim. Nhiều lần là không thể thay đổi. Đó là trong giao ước của họ.

Giao ước là hợp đồng mà bạn đồng ý ký kết trong lúc ở cõi tinh thần trước khi nhập vào thân thể vật lý. Trong Between Death and Life có nói nhiều về điều này.

- D: Nhưng ban nói có vài nhóm nhiều người đi cùng một lúc.
- P: Cảm thấy như vậy. (thở dài) Tôi cũng cảm thấy nó năm ngoái (2001), trước ngày 11 tháng 9. Có rất nhiều sinh mệnh, và tôi không hiểu. Phần của tôi trên Trái Đất cảm thấy nó. Có rất nhiều người đến giúp đỡ, nhiều hơn bình thường ở đây. Tôi cảm thấy tất

cả những người hỗ trợ tinh thần. Họ đã ở đây. Tôi cảm thấy họ đang giúp đỡ mọi người. Và tôi cũng cảm thấy nó đến. Tôi cảm thấy có nhiều điều sẽ đến.

D: Ý của bạn là do sự hỗn loạn ở thời điểm đó, họ muốn chỉ cho những người kia thấy đúng đường để đi? (Vâng) Hay vì rất nhiều người ra đi mà sẽ có hỗn loạn quy mô lớn?

P: Vâng. Có quá nhiều... một sức mạnh của khiếp sợ. Nhưng có rất nhiều linh hồn đã ở đây —— những người giúp đỡ.

D: Bạn đã giúp đỡ vào thời điểm đó?

P: (nhẹ nhàng) Vâng, tôi đã làm.

D: Có phải những người đó đã không diễn tập trước? Đó quá bất ngờ.

P: Tất cả đều đã diễn tập.

D: Mọi người đều biết trên một tầng thứ khác rằng đó là thời điểm ra đi của họ?

P: Vâng. Tất cả đã diễn tập. Đó là lý do tại sao những người phải có mặt thì ở đó. Những người không nên ở đó thì không có ở đó.

D: Có các câu chuyện về những người thoát nạn bằng những phương thức kỳ diệu.

P: Vâng. Cũng có diễn tập cho điều đó. Và đã có diễn tập cho những người không thoát nạn. Ngay bây giờ có nhiều khả năng, và tôi không muốn nhìn thấy chúng.

* * *

Năm 2004, tôi nhận được một email từ một nguồn không rõ mà tôi tin là phù hợp để chèn vào đây:

Sau ngày 11 tháng 9, một công ty mời các thành viên còn sống của các công ty mà đã bị tàn phá bởi cuộc tấn công vào tháp đôi để chia sẻ không gian làm việc sẵn có của họ. Tại buổi họp mặt ban sáng, người đứng đầu bộ phận an ninh đã kể các câu chuyện về lý do tại sao những người đó vẫn còn sống. Và tất cả các câu chuyện chỉ là NHỮNG ĐIỀU NHO NHĂT:

Người đứng đầu công ty ngày hôm đó tới trễ vì con trai ông ta bắt đầu đi mẫu giáo.

Một người khác vẫn còn sống vì tới lượt anh ta đi mua bánh donut. Một người phụ nữ bị muộn vì đồng hồ báo thức không reo. Một người tới trễ vì mắc kẹt trên đại lộ New Jersey do một tai nạn ô tô.

Một người trong họ lỡ xe bus. Một người bị đổ đồ ăn dơ quần áo và phải mất thời gian để thay đồ. Xe của một người không nổ máy. Một người quay trở lại để bắt điện thoai đang reo. Một người bị thẳng con lề mề làm muôn.

Một người không bắt được taxi. Bất thường nhất chính là một người mang giày mới vào buổi sáng, dùng nhiều phương tiện khác nhau để đi làm nhưng trước khi đến nơi, anh bị một vết phồng rộp trên chân, bèn dừng lại ở hiệu thuốc để mua một miếng băng cá nhân — Đó là lý do tại sao anh ấy hôm nay vẫn còn sống.

Bây giờ khi tôi bị kẹt xe, lỡ thang máy, quay lại để bắt chuông điện thoại... tất cả những điều nhỏ nhặt làm phiền tới tôi. Tôi nghĩ đến bản thân mình, đây chính xác là chỗ mà Thượng Đế muốn tôi ở ngay lúc này.

Lần tới khi buổi sáng của bạn nhìn có vẻ sai sai — đứa con thay đồ chậm như rùa, bạn không thể tìm thấy chìa khóa xe, bạn luôn gặp đèn đỏ — đừng điên lên hoặc chán chường;

Thượng Đế đang làm công việc theo dõi bạn. Mong Thượng Đế tiếp tục ban phước cho bạn với tất cả những điều nhỏ nhặt đó, và mong bạn có thể nhớ mục đích có khả năng của chúng.

(Đối với tôi, đó nghe như những buổi diễn tập để sống sót)

* * *

D: Nhưng bạn nói bạn cảm giác có nhiều người sẽ ra đi trong năm tới? (Vâng) Liệu nó có nhiều khả năng, xác suất, hay bất kỳ cái gì rõ ràng không.

P: Đây là một thời gian khác. Sự kiện đã xảy ra mà tôi nói về... Một năm trước (2001), ở trong tầng thứ mà chúng ta gọi là "ether", và sau đó nó được đưa vào vật lý. Có rất nhiều sự kiện trong ether bây giờ. Một số lớn, một số nhỏ. Có rất nhiều khả năng khác nhau, nhưng ngay cả những người trong chúng tôi mà bây giờ đang làm việc với tiềm năng cũng không biết cái nào sẽ xảy ra. Bởi vì đây là thời gian... Tôi thấy một vòng tròn, giống như mọi thứ được chứa trong vòng tròn ánh sáng. Nó đại diện cho toàn thể, thần tính, tinh thần. Nó đại diện cho tất cả những điều đó. Trong đó có nhiều tiềm năng. Và chúng ta không cần phải biết ngay lúc này. Cảm thấy rằng chúng ta đang thay đổi. Tất cả có thể không biểu hiện. Và tôi đang nhìn thấy quá khứ đó. Và tôi cảm thấy thoải mái hơn, bởi vì tôi không cảm thấy thoải mái khi nghĩ về nó.

D: Nhưng nếu bạn đang làm việc với con người để chuẩn bị cho họ trong năm tới, có rất nhiều xác suất và khả năng, chuyện gì xảy ra nếu hoàn cảnh thay đổi?

P: Đấy là lý do tại sao nó rất đẹp. Chúng tôi làm việc với mọi người, giúp họ từng chút một nhìn thấy nhiều hơn và nhiều hơn về ánh sáng, về họ là ai. Vì vậy, khi thời điểm đến họ sẽ không sợ. Và bất cứ cái gì đến đều không thành vấn đề, bởi vì thời điểm đó sẽ đến để họ biết được ánh sáng đích thực của mình. Để di chuyển vào một sự mở rộng lớn lao hơn. Thời điểm ra đi đến như thế nào không quan trọng, và tôi biết điều đó. Một phần của tôi mà đang làm việc với con người, biết điều đó. Chúng ta có nhiều cách khác nhau để di chuyển vào trong ánh sáng vĩ đại hơn đó. Và chúng ta sẽ đến đó. Tất cả chúng ta đều sẽ đến sớm.

D: Bao lâu? Chung quy?

P: Chẳng bao lâu... cho thân thể vật lý trong cuộc đời này.

D: Những kiếp sống này có thể có độ dài khác nhau. (Vâng)

Nghe có vẻ như cô ấy có thể đề cập đến sự thăng vào chiều kích tiếp theo khi tần số và rung động cơ thể chúng ta thay đổi, và chúng ta trở thành ánh sáng thuần khiết.

Điều này đã được nói đến trong nhiều phiên của tôi, và được thảo luận đầy đủ hơn trong chương này và xuyên suốt cuốn sách.

- D: Nhưng trước đó bạn đã nói có thể có những thảm họa mà nhiều người sẽ ra đi.
- P: Có thể. Cửa sẽ mở ra. Mặc dù rất khó để nói ra, cửa sẽ mở ra theo những cách khác nhau, tùy thuộc vào cách chúng ta cần phải mở chúng. Và có rất nhiều lựa chọn được làm ra trong đó.
 - D: Nhưng sẽ có nhiều người thoát xác cùng một lúc trong thảm họa.
- P: Vâng. Nhưng trong thời điểm đó sẽ có những khoảng trống và lối vào mà nhiều người sẽ có thể đi qua trong ánh sáng. Giống như bước đi trên con đường trong nhà tôi.
- D: Điều gì sẽ xảy ra với những người hỗn loạn và không muốn đi? Những người không hiểu cái gì đang xảy ra?
- P: Cơ thể của họ đã không còn. Nhưng đôi khi họ không biết, vì thân thể năng lượng của họ gắn liền với thân thể vật lý. Và họ nghĩ họ vẫn còn trong xác. Họ chỉ hỗn loạn, không biết phải làm gì với nó. Nhưng nhiều người ở với ho giúp đỡ, và có thể giúp ho. Cách chúng tôi giúp đỡ những người này là, chúng tôi gửi năng lương để bao hàm ho. Và khi năng lượng của chúng tôi bao hàm họ, họ cảm thấy thoải mái. Và vì họ cảm thấy thoải mái trước đó, họ có thể chú ý đến nó. Họ có nhiều hỗn loạn trong năng lượng của ho. Nhưng ho bắt đầu cảm thấy thoải mái nhe nhõm, vì ho đã cảm nhân nó trước đây, sau đó họ có thể chú ý nhiều hơn, và họ có thể hiểu được. Sau đó, phần tinh thần của chính ho mới có thể tạo ra liên hê. Vì vậy, chúng tôi đang làm việc để giúp đỡ những người này. Đó là một năng lương rất hỗn loan xảy ra trong một thảm họa. Nó giống như tất cả những rung đông bắt đầu di chuyển theo cách không thoải mái, nên ban phải mang vào năng lương xoa diu và an ủi. Vì vây mà mọi người có thể bắt đầu cảm thấy nó và làm giảm sự hỗn loạn trong năng lượng của họ. Và những người đó không có một thời gian khó khăn, trong trái tim của ho là bình an và kết nối với tinh thần bên trong của họ. Và có rất nhiều trong số đó. Nhiều, nhiều người nữa đang đến. Đó là những gì chúng tôi làm. Đó là lý do tai sao chúng tôi đang làm việc với con người. Cánh cửa là tinh thần của chính họ. Họ di chuyển qua tinh thần của họ đến rung động cao hơn. Và khi làm việc này, ho có thể về nhà một cách êm ái.

D: Còn về hệ thống niềm tin của người đó thì sao? Không phải nó cản trở việc đó bằng một số phương thức sao?

P: Đôi khi điều đó xảy ra. Đó là lý do tại sao có nỗi sợ hãi. Những người có tội lỗi, những người sợ điều mà họ gọi là "Thượng Đế". Họ xấu hổ, và họ rất sợ hãi trong đó. Họ đã được dạy phải sợ chết, sợ địa ngục. Điều đó giữ họ khỏi ánh sáng bao trùm — cái mà chỉ là tình yêu. Nó là tình yêu đang cai trị, và tình yêu là ở nhà.

D: Họ nghĩ rằng đó là điều xấu.

P: Họ nghĩ vậy. Và tất cả chúng ta là tình yêu. Nhưng phần nhân loại đó của chúng ta rất dễ uốn nắn, rất dễ bị thao túng. Nó giống như đất sét, và đôi khi họ trở thành cái mà không phải là họ. Sau đó thì rất khó để họ có thể nhìn thấy đường về nhà.

- D: Mọi người bị ảnh hưởng bởi nền văn hóa và giáo dục của họ.
- P: Và đó là một phần bài học của chúng ta. Để học theo những phương thức khác nhau.
- D: Bạn cũng nói rằng các dự án khác xuống những lộ tuyến khác. Đây là dự án của bạn, vậy còn những dự án khác đang xuống lộ tuyến khác?
- P: (thở dài) Đó là những người, sinh mệnh... (bối rối về việc làm thế nào nói ra điều đó)... nếu bạn đắp xi măng bọc quanh một cái gì đó, để xi măng cứng lại, bên trong là một viên ngọc đẹp, nhưng xung quanh là xi măng xám xấu xí —— họ cũng giống như vậy. Họ không biết họ xinh đẹp bên trong; họ nghĩ rằng họ đen tối và xấu xí. Nhưng có những sinh mệnh tuyệt vời, yêu thương đang làm việc với họ, đó là một dự án rất khác so với dự án ở đây của tôi.
- D: Đó là những năng lượng của con người trong khi họ vẫn còn trong cơ thể vật lý, hay sau khi họ đã qua đời rồi?
 - P: Không, họ không ở trên Trái Đất, như bạn gọi nó.
 - D: Ho ở đâu? Trong thế giới tinh thần?
- P: Vâng, nó là một phần của một vùng năng lượng. Năng lượng của mọi thứ, nhưng đó là một rung động khác xung quanh bạn. Đó là một năng lượng rất đậm đặc. Nó còn đậm đặc hơn cả hành tinh này.
- D: Có phải những tinh thần đó đã làm những điều bị coi là tiêu cực? (Vâng) Đó là lý do tại sao họ đang ở trong xi măng, có thể nói như vậy?
- P: Vâng, đó là vì họ thực sự thích sự tiêu cực. Làm tổn thương người khác —— hay bất cứ điều gì —— để làm cho người khác cảm thấy tồi tệ, hoặc không thể tìm thấy ánh sáng của mình. Họ thích bóng tối. Đó là lộ tuyến của họ, và họ sẽ tiếp tục làm thế cho đến khi họ thay đổi.
 - D: Các tinh thần làm việc với những người loại đó phải có rất nhiều sự kiên nhẫn.
 - P: Phải cần một tình yêu và ánh sáng tuyệt vời để làm điều đó.
- D: Và sự cống hiến. (Vâng) Có phải những tinh thần tiêu cực đó được phép đầu thai ở bất cứ nơi đâu?
 - P: Không, không phải bây giờ. Không.
 - D: Tôi được cho biết người loại đó có thể mang sư tiêu cực kia về theo với ho.
- P: Vâng, họ không đầu thai ngay lúc này. Đặc biệt là họ không thể đến Trái Đất. Nhưng họ cũng không thể đến những nơi khác, bởi vì đó là một dự án dài. Và nó phải đến từ bên trong. Những người vĩ đại của ánh sáng đang ở đó với họ, đang chiếu sáng họ. Họ cần vượt qua bóng tối to lớn này. Và cần thời gian —— không phải thời gian, nhưng nó là rung động. Và nó đang xảy ra ở một nơi khác. Nó xảy ra theo một cách khác. Và họ không thể ở đây. Có một số người vẫn đang ở trong thể vật lý ở đây có thể đến đó. Có một điểm trong vòng tròn mà chúng ta đang đến đó. Tôi có thể thấy nó. Đó

là một vòng tròn. Nó không phải là một đứt gẫy. Nhưng có một điểm chúng ta đang tiến đến mà chúng ta có thể di chuyển ra vùng khác. Và khi chúng ta đến được chỗ đó, mọi người sẽ đi đến những nơi khác nhau, tùy thuộc vào rung động và năng lượng của chính họ. Và có thể một số người phải đi đến nơi tối tăm kia.

- D: Bởi những điều họ đã làm trên Trái Đất?
- P: Vâng. Không nhiều!
- D: Nhưng điều này liên quan đến nghiệp, đúng không?
- P: Nó giống như thế. Vâng, đúng vậy. Chúng ta có thể gọi thế, nhưng đó là năng lượng của họ. Đó không phải là một hình phạt, bởi vì họ muốn đến đó. Đấy là nơi họ cảm thấy thoải mái.
 - D: Nhưng họ không bị buộc phải đi đến đó, như nhà thờ đã giảng dạy?
 - P: Không bị buộc, là họ muốn đi. Đó không phải là hình phạt.
 - D: Những sinh mệnh này muốn ở trong những nơi tối tăm đó.
- P: Ö, vâng. Và họ vẫn còn ánh sáng của họ, bởi vì tôi có thể nhìn thấy ánh sáng trong họ. Nó luôn luôn ở đó. Nhưng nó bị bao phủ trong xi măng, và họ nghĩ họ chính là xi măng.
 - D: Nhưng họ sẽ không trở lại đây, bởi vì Trái Đất đang thay đổi.
- P: Chính xác. Đó là lý do tại sao họ không thể đến nữa. Mọi thứ đã thay đổi quá nhiều. Họ không thể nhìn thấy ánh sáng. Họ nhìn thấy bóng tối. Nhưng sau khi thông qua thay đổi rung động, thông qua những sinh mệnh vĩ đại sẵn sàng làm việc với họ, họ bắt đầu cho phép ánh sáng bên trong chiếu sáng. Và khi ánh sáng bên trong kết nối với ánh sáng bên ngoài, thì bóng tối biến mất. Nhưng phải mất thời gian cần thiết cho điều này xảy ra. Và khi điều đó xảy ra, sau đó họ có thể đi đến những nơi khác, để trở lại và tồn tại, để họ có thể đem ánh sáng đó vào sự hữu dụng. Bởi vì nó là toàn bộ về cách sử dụng ánh sáng. Và có những vùng khác bên cạnh vùng Trái Đất này mà tất cả chúng ta đi qua lại. Nhưng nơi này đang đi đến chỗ mở của vòng tròn đó. Đó là tất cả năng lượng. Một nơi khác. Một năng lượng khác. Đó là... để xem. (Cố gắng tìm từ ngữ) Nó không phải là nhà! Nhưng nó giống như nhà. Nhìn xem, nhà là năng lượng mà chúng ta đến từ đó.
 - D: Năng lượng nguyên bản.
- P: Vâng. Có rất nhiều tầng thứ năng lượng khác nhau (không chắc chắn đó có phải từ chính xác không) trên hành tinh Trái Đất này. Và sắp có một sự chuyển hướng về năng lượng, của con người. Chuyển hướng. Vì vậy, sẽ có những người đi theo lộ tuyến đến những nơi khác nhau —— nơi họ sẽ được thoải mái.
 - D: Không nhất thiết phải về nhà, là đi đâu đó khác.
- P: Phải. Một số sẽ về nhà. Một số đến để giúp đỡ —— những người không có một mục đích để sống ở đâu đó khác. Mục đích duy nhất của họ là giúp đỡ. Đó là mục đích của tôi.

- D: Họ sẽ về nhà. (Vâng) Nhưng những người khác sẽ có một mục đích khác sau khi họ đi qua? (Dừng) Hay bạn nói nó đang đến một điểm trên vòng tròn nơi nó sẽ mở ra.
- P: Nó sẽ mở ra các con đường khác nhau, các tầng thứ khác nhau. Mọi người sẽ đi đến những nơi mà họ cảm thấy thoải mái. Từ đó họ sẽ có thể đưa ra các lựa chọn và quyết định khác, khi nó phù hợp với họ.
- D: Tất cả đều phụ thuộc vào những gì họ đã làm trong đời sống vật lý của mình? (Vâng) Vì vậy nghiệp cũng liên quan trong phương thức đó.
- P: Vâng. Nghiệp có nghĩa là sự cân bằng năng lượng của họ, nơi nó mang họ đến, không ai cần phải bị trừng phạt. Và nơi mà chúng ta đang ở bây giờ, là một kế hoạch rất đặc biệt ở một nơi rất đặc biệt trong vũ trụ. Và cảm giác như nhiều điều tốt đẹp đang đến từ đây.
- D: Tôi luôn cảm thấy rằng khi qua mỗi cuộc đời, tất cả mọi người sẽ về nhà. Họ sẽ đi đến nơi bạn mô tả.
- P: Vâng, nhưng nhà đối với mỗi người thì khác nhau. Nhà đối với người này không giống như nhà đối với người khác. Mặc dù nó đều là cùng một thứ, nhưng nó là các tầng thứ khác nhau của cùng một thứ. Ý tôi là thế.
- D: Vậy, bạn nói một số những người đó sẽ được cho thấy lộ tuyến khác. (Vâng) Về nhà thì khác với đi đến cõi tinh thần.
- P: Đầu tiên họ có thể đi đến tinh thần, sau đó họ sẽ chọn để đi đến những nơi khác. Hành tinh này đang đi đến tinh thần.
 - D: Toàn bô hành tinh?
 - P: Theo một cách nào đó, bởi vì nó sẽ nhận thức được rung động cao hơn của nó.
- D: Vâng, tôi đã nghe điều này. Họ nói rằng rung động, tần số của chính hành tinh đang thay đổi.
- P: Đúng vậy. Đó là lý do tại sao tôi ở đây. Và nhiều người khác cũng ở đây, có nhiều rung động khác nhau của con người trên hành tinh. Nhiều người ở đây để giúp đỡ.
 - D: Tôi đã nghe rằng cả hành tinh sẽ di chuyển quy mô lớn. Đó là sự thật?
 - P: Đó là những gì tôi nhìn thấy.
 - D: Rất nhiều người với rất nhiều rung động khác nhau, điều đó sẽ rất khó khăn.
- P: Đó là lý do tại sao có rất nhiều lộ tuyến. Nhìn xem, đó là cửa. Nó giống như vòng tròn, và một chỗ hở mở ra trong vòng tròn đó. Khi chúng ta đến chỗ mở, họ sẽ di chuyển vào vòng tròn, đi vào những nơi khác nhau trong vòng tròn. Vào các lộ tuyến khác nhau. Vì vậy, mọi người đều ổn. Mọi người sẽ ở nơi họ nên ở. Và có một vòng tròn khác của những sinh mệnh xung quanh Trái Đất của chúng ta. Có tất cả những năng lượng đẹp đẽ. Những sinh mệnh đẹp đẽ đang ở với chúng ta làm việc với những người trên cảnh giới vật lý. Và họ không phải là thiên thần của chúng ta. Chúng ta gọi họ là "những sinh mệnh thăng lên", những người đã làm điều này. Họ đã di chuyển qua năng

lượng. Và họ đang mở rộng năng lượng của họ như là con đường cho chúng ta. Đó là những sinh mệnh tôi đã nói trước đó.

Đây là thời điểm tuyệt vời để tôi hỏi vài câu hỏi của Patricia. Tôi biết tôi không phải gọi tiềm thức ra, bởi vì ngay từ đầu phiên, tôi đã liên lạc được với một phần của cô ấy mà có tất cả kiến thức.

- D: Patricia đề cập rằng đã nhìn thấy những sinh mệnh vàng kim và bạch kim trong lúc thiền. Đấy có phải là những người bạn đang nói không?
- P: Tôi thấy nhiều sinh mệnh khác nhau xung quanh hành tinh. Nhiều rung động sắc màu khác nhau. Tôi thấy màu lam, trắng, tím, vàng kim, bạc và bạch kim. Nhưng tất cả đều là những năng lượng yêu thương đang đến để giúp chúng ta ngay bây giờ. Các màu sắc khác nhau đang giúp người có những rung động tương tự.
 - D: Vây tất cả chúng ta đều có màu sắc cũng như rung đông khác nhau?
 - P: Màu sắc là rung động.
- D: Và những sinh mệnh này bị thu hút bởi những màu sắc khác nhau? (Vâng) Vậy những người giúp đỡ tinh thần này khác với thiên thần?
- P: Vâng, đúng vậy. Thiên thần cũng ở cùng chúng ta, nhưng họ là khác biệt, vì họ có sự hiểu biết. Nhiều trong số họ đã được xuyên qua đấy, hoặc trên thế giới vật lý này, hoặc thế giới tương tự khác. Nhưng họ cũng biết di chuyển qua cảnh giới rung động giống như thế nào. Đây là những gì họ làm.
- D: Vậy mục đích của họ là gì, khi những người giám hộ hoặc người giúp đỡ tinh thần giống như ban giúp đỡ những cá nhân?
- P: Họ đang giúp đỡ chúng ta, những người giúp đỡ tinh thần. Nó giống như thiết bị điều hòa giảm năng lượng. Có rất nhiều người ở đây trên Trái Đất, những người không thể giữ hoặc cảm nhận được năng lượng của những người vĩ đại đó. Nhưng có những người khác có thể làm trung gian. Vì vậy, chúng tôi đang làm trung gian.
- D: Khi Patricia bước vào cuộc đời này, cô ấy có biết mình sẽ làm những việc đó không?
 - P: Không, Patricia không biết. Linh hồn của Patricia biết.
 - D: Vâng, thể vật lý biết cuối cùng.
- P: Vâng. Patricia đặt mình vào một tủ quần áo tự đặt, vì vậy cô ấy sẽ không biết. Và cô ấy đã trải nghiệm nhiều điều. Cô ấy đã phải ra khỏi tủ quần áo và nói, "Được rồi, tôi không ở trong tủ quần áo." Và cô ấy đã làm, cũng kết nối với ánh sáng vàng kim. Đó là năng lương của cô ấy.
- D: Nhưng làm nhân loại, ý thức chúng ta không biết những thỏa thuận mình đã thực hiện, chúng ta không biết đến sự kết nối.

- P: Cô ấy cảm thấy được gia đình tinh thần. Và cô ấy biết nhà. Cô ấy biết rất rõ nó. Và đôi khi cô ấy muốn đến đó. Cô ấy từng muốn đến đó cực kỳ, và thoát khỏi cuộc sống này, nhưng cô ấy không bao giờ có thể tự sát.
 - D: Bởi vì chúng ta có một giao ước, phải không?
- P: Vâng, và cô ấy biết mình phải ở đây. Có cái gì đó để làm. Vì vậy cô ấy ở lại, và cuối cùng đã có thể đi vào sự hiểu biết thực sự của mình về việc cô ấy là ai. Nhiều vấn đề cô ấy đã gặp trong các mối quan hệ là do một thỏa thuận.
 - D: Loai thỏa thuân nào?
- P: Nếu cô ấy chọn làm điều đó, đó là con đường khó khăn. Đó là một sự lựa chọn. Cô ấy không phải làm điều đó, nhưng cô ấy đã chọn để làm điều đó.
- D: Bạn nói có một sự lựa chọn, và cô ấy chọn cái khó hơn. Con đường kia là gì? Bạn có thể thấy điều đó không?
 - P: Có. Tôi nghĩ đó là cô ấy sẽ chết trẻ.
 - D: Tại sao bạn nghĩ thế?
- P: Bởi vì... điều này rất phức tạp, nhưng đã đến lúc cô ấy biết. Tôi phải tìm từ ngữ. Nếu cô ấy chọn con đường dễ dàng, cô ấy sẽ không có kiến thức trong đời sống vật lý của mình để giúp đỡ nhiều người. Chấp nhận con đường khó khăn đang dạy cho cô ấy nhiều trải nghiệm và kiến thức, nhiều người khác cũng có thể được giúp đỡ bởi nó. Cô ấy không bị buộc phải làm việc này. Cô ấy có thể chỉ giúp đỡ từ cõi bên kia. Từ nhà. Đó là một chuyện đùa, theo một cách. Bởi vì cô ấy luôn muốn về nhà, và đó chính là nơi cô ấy đang giúp mọi người đi đến. Đó là công việc của cô ấy.
 - D: Và cô ấy đến đó vào ban đêm dù không nhận ra điều đó.
- P: Vâng, cô ấy đến đó. Đôi khi thân thể vật lý của cô ấy có một thời gian khó nắm giữ vì nhiều năng lượng khi làm vậy. Và mặc dù cô ấy khỏe mạnh, nhưng cô ấy phải rất cẩn thận, và thận trọng hơn, bởi vì cơ thể cô ấy chứa nhiều năng lượng. Nhưng cô ấy phải rất cẩn thận bây giờ, đặc biệt là vì năng lượng đang ngày càng cao hơn trong rung động. Tôi thấy cơ thể cô ấy tràn ngập ánh sáng vàng kim, biến thành năng lượng vàng kim. Và cô ấy có thể làm điều này. Cô ấy sẽ giữ càng ngày càng nhiều hơn nữa. Nương nhờ ánh sáng vàng kim càng ngày càng nhiều hơn nữa, đó là nơi cô ấy xuất xứ. Và khi cơ thể vật lý di chuyển đến đó, cô ấy đang giúp nhiều người di chuyển đến đó. Những người chọn để đi theo con đường đó. Những người đi theo tuyến cao tốc ánh sáng vàng kim, nói như vậy. Nhưng bây giờ nó đã bước vào giai đoạn cuối cùng của nó. Những ngày cuối cùng.
 - D: "Những ngày cuối cùng" nghĩa là gì?
- P: Trước khi chúng ta đến chỗ đó trong vòng tròn, chỗ mà tất cả chúng ta di chuyển vào những nơi khác nhau.

- D: Bạn đã nói về cõi tinh thần khi cơ thể cô ấy đang ngủ, cô ấy đang làm việc với những người sắp chết, để giúp họ vượt qua. (Vâng) Nhưng về vật lý, cô ấy cũng là một nhân viên chăm sóc sức khoẻ.
- P: Cô ấy đã làm rất nhiều. Cô cảm thấy cả hai thế giới. Cô ấy luôn cảm thấy cả hai thế giới.
- D: Có phải đó là lý do tại sao cô ấy thoải mái làm một nhân viên chăm sóc sức khỏe, nhờ sự kết nối khi cô ấy đang ngủ?
- P: Ö, vâng. Cô ấy rất vui khi giúp mọi người về nhà, bởi vì cô ấy biết nó tuyệt vời như thế nào.
 - D: Tất nhiên, dễ làm việc trên tầng thứ tinh thần hơn, phải không?
 - P: Vâng, dễ dàng hơn đối với cô ấy.
- D: Bởi vì khi ở thể vật lý, bạn cố gắng để làm việc với những người đang hấp hối, bạn sẽ gặp phải sự can thiệp của vật lý —— tôi muốn nói —— lập trình.
- P: Mọi người cảm thấy sợ hãi, sợ hãi trong vật lý. Và đó là những gì cô ấy làm, giúp mọi người vượt qua sợ hãi, bởi vì cô ấy không sợ chết. Và khi mọi người ở bên cô ấy, họ cảm thấy chân tướng của cô ấy, bởi vì cô ấy là thật. Chính cô ấy. Cô ấy được kết nối với năng lượng của tình yêu.
- D: Bằng cách đó cô ấy có thể giúp mọi người hiệu quả hơn nhiều. Nhưng cô ấy đã có những kiếp sống khác trên Trái Đất, phải không? (dừng) Bởi vì bạn nói cô ấy cũng đang tồn tại ở cõi tinh thần này cùng lúc với cuộc sống của Patricia.
- P: Cảm thấy như là có, và như là không. Một phần của cô ấy đã có những kiếp sống. Nhưng không phải Patricia, những phần khác của linh hồn cô ấy.
 - D: Bởi vì chúng ta nghĩ về nó như là đầu thai luân hồi.
- P: Vâng, đó là một cách, nhưng nó khác. (cô ấy khó khăn tìm từ ngữ) Cô ấy đã đến từ một linh hồn đã có rất rất nhiều cuộc sống có ý nghĩa tâm linh, làm việc trên con đường tâm linh. Và những cuộc sống đó đã mang lại cho linh hồn của họ năng lượng, kiến thức của họ, những gì họ đã đạt được. Vì vậy, một phần mà là Patricia đã lấy những mẫu và miếng nhỏ từ tất cả những cuộc sống đó. Cô ấy phải nhớ rằng cô ấy luôn kết nối với nhà, và luôn luôn kết nối với gia đình (nghĩa là gia đình tinh thần). Và rất nhiều yêu thương.

* * *

Trong một ca ở Minneapolis vào tháng 10 năm 2002, có một sự việc tương tự. Tôi ở Minneapolis để làm một loạt các bài giảng và hội thảo, cũng đi đến Úc và New Zealand ngay sau đó. Ca này được thực hiện với một giáo viên đã nghỉ hưu mà tôi sẽ gọi là Ida.

Như tôi đã nói, thông thường trong kỹ thuật của mình, tôi để thân chủ hình dung một nơi đẹp mà họ lựa chọn để bắt đầu hình dung. Sau đó, tôi hoàn thành khúc dạo đầu, bao gồm cả hạ dần xuống từ đám mây. Trong trường hợp này Ida đã không cho phép tôi hoàn thành khúc dao đầu. Cô đã mô tả nơi xinh đẹp của mình và nó không giống

như Trái Đất. Cô đã nói về nó trước khi tôi nhận ra cô ấy không cần phần còn lại của khúc dạo đầu. Điều này đôi khi xảy ra, và tôi đã học được cách nói sự khác biệt và tiến hành. Tôi bật micro. Cô đã miêu tả một khu vườn xinh đẹp trên hành tinh của mình, đó là một nơi đầy ánh sáng.

- I: Có rất nhiều sinh mệnh ánh sáng đáng yêu đi khắp nơi. Chỉ có tình yêu. Và nó thật đẹp, yên bình, hài hòa. Đây là nơi tôi xuất xứ.
 - D: Bạn nói có một khu vườn ở đó?
- I: Ö, vâng. Nó thật là đẹp. Nó tỏa sáng với ánh sáng vàng kim của Thượng Đế. Nó chiếu sáng, năng lượng và tần số hoàn toàn bình an, tình yêu và hòa hợp. Có những đài phun nước hoàng kim xinh đẹp. Chúng giống như nước, nhưng nó là bản chất của Thượng Đế chảy ra khắp nơi. Đó chỉ là tình yêu, hạnh phúc, và vẻ đẹp tinh khiết.

Điều này nghe có vẻ tương tự như nơi mà Patricia mô tả chỉ một tuần trước đó.

I: Chúng tôi đều là những sinh mệnh ánh sáng. Chúng tôi nhận ra nhau bằng bản chất và tần số rung động. Không có giao tiếp bằng lời nói. Chúng tôi chỉ nói không lời. Đó chỉ là rung động của những gì chúng tôi muốn nói đến người khác. Đây là nơi tôi xuất xứ. Và đây là nơi có hạnh phúc, hòa bình và hòa hợp trọn vẹn. Tôi đi qua lại trong trạng thái ngủ của mình. Tôi gặp hội đồng và chúng tôi thảo luận về công việc mà tôi phải làm trên cảnh giới Trái Đất này.

D: Hội đồng ở đâu?

I: Hội đồng cũng nằm trên hành tinh này, chúng tôi gặp nhau trong những khu vườn xinh đẹp.

D: Bạn làm điều này trong trạng thái ngủ.

I: Vâng. Tần số đó trong trạng thái ngủ của tôi. Mặc dù hình thể vật lý và tâm trí vật lý của tôi không nhớ. Nhưng điều này được thực hiện suốt. Và tôi cũng đi làm công việc vặt trong trạng thái ngủ. Chúng tôi nhìn vào tất cả những tương tác mà tôi có với những sinh mệnh khác nhau ở cảnh giới Trái Đất này. Và bất cứ khi nào có sự giúp đỡ cần thiết, tôi được hướng dẫn và chỉ dẫn để làm bất cứ việc gì tôi phải làm.

D: Là với những người bạn biết hoặc người khác hay....?

I: Một số người tôi biết, và có những người khác mà tôi không biết.

D: Bạn hướng dẫn họ cái gì khi gặp họ vào ban đêm?

I: Tôi làm việc với họ ở nhiều cấp độ. Tôi làm việc với tâm trí. Tôi truyền những khuôn mẫu tư tưởng trong họ, để họ có thể thay đổi cuộc sống hàng ngày của mình. Tôi cũng chữa lành một số người trong họ. Tôi làm việc cùng tần số và năng lượng chữa trị với nhiều người trong số họ. Tôi cũng đi vào vùng chiến tranh và làm việc với người bị thương. Tôi làm việc với những người đau đớn. Tôi đã làm rất nhiều công việc ở Afghanistan. (2002) Có rất nhiều chấn động và đau đớn ở đất nước này. Không chỉ với những người lính Mỹ và các lực lượng gìn giữ hòa bình khác ở đó, mà người dân địa phương cũng hoàn toàn và triệt để bi tổn thương với những gì đang diễn ra. Ho không

quen với mọi quả bom đã rơi xuống đó. Tất cả các thương tích đã xảy ra với vùng đất của họ. Có rất nhiều tàn phá ở đó. Một nửa trong số đó không được báo cáo trong phương tiện truyền thông của bạn, hoặc trong tin tức của bạn.

D: Tôi có thể tin điều đó. Chúng tôi không thực sự biết những gì đang xảy ra.

Phần còn lại của phiên làm việc đề cập đến những dự đoán về cuộc chiến nổ ra ở Iraq năm 2003 tới. Họ rất chính xác, nhưng tôi chưa quyết định có nên đưa nó vào cuốn sách này hay không. Tôi chỉ muốn gộp vào đây một phần có liên quan đến công việc chúng ta làm trong trạng thái ngủ của mình mà ý thức của chúng ta không biết đến. Chúng tôi được cảnh báo rằng sẽ có nhiều người thiệt mạng trong chiến tranh, và những người như Ida sẽ rất bận rộn trong thời gian "ngủ" để dẫn dắt họ đi đúng hướng.

* * *

Có rất nhiều trường học trên cõi tinh thần, đây đã được thảo luân trong Between Death and Life. Những ngôi trường tiến bộ nhất nằm trong khu phức hợp Ngôi Đền Trí Tuê, có các Đại Giảng Đường, nơi có thể học mọi thứ biết và không biết. Đây cũng được mô tả trong sách Holiday in Heaven của Aron Abramsen. Nhiều trong số các giáo viên là người hướng dẫn tiến bộ đã hoàn thành đủ nghiệp của mình nên không cần phải quay trở lai Trái Đất để có thêm bài học. Họ đang ở vi trí day và huấn luyên những người khác. Như đã nói trong sách khác của tôi, "Bạn không thể trở thành người hướng dẫn miễn là ban cần một người hướng dẫn." Thông thường, việc đào tạo để trở thành người hướng dẫn bắt đầu khi người đó rời cảnh giới Trái Đất. Các người hướng dẫn và trưởng lão quyết định xem người đó đã sẵn sàng cho sư tiến bộ này chưa, sau khi nhìn vào đánh giá cuộc đời. Tuy nhiên, mọi thứ trên Trái Đất đang thay đổi nhanh chóng và việc đào tao cũng phải thay đổi theo. Có rất nhiều vấn đề trên Trái Đất vào thời điểm hiện tai mà nhiều linh hồn tiến bô đã nhập thể, không phải để làm ra nghiệp riêng của ho, mà để giúp đỡ những người khác trong cơ thể vật lý. Tất nhiên, ho không biết điều đó một cách có ý thức — rằng họ là những linh hồn cao cấp được gửi đến Trái Đất cho các mục đích cụ thể. Nhưng thông qua công việc của mình, tôi đang gặp được càng ngày càng nhiều những người trong số ho, và tiềm thức của ho không còn do dư mà nói với họ rằng họ có một công việc để làm, và họ sẽ tiếp tục làm tốt hơn thay vì lãng phí thời gian quý bấu. Trong những ngày đầu tiên tôi làm việc trong trang thái nhập thần, điều này đã không được nhắc tới. Bây giờ nó được đưa lên với hầu hết mỗi thân chủ. Nó nhấn manh rằng thời gian đang ngày càng ngắn đi, và họ phải tiến hành công việc mà ho tình nguyên làm.

Bởi vì có quá nhiều linh hồn tiến bộ đã quay trở lại cảnh giới Trái Đất, một số sự huấn luyện tinh thần được thực hiện trong trạng thái ngủ. Một số huấn luyện mà những linh hồn này nhận được là làm thế nào hỗ trợ những linh hồn đang rời Trái Đất qua quá trình tử vong. Trong trạng thái ngủ họ đã giúp đỡ nhiều như vậy với sự trợ giúp của một người hướng dẫn giàu kinh nghiệm hơn. Họ không được gửi đi để tự thực hiện công việc này cho đến khi họ có đủ sự huấn luyện, kinh nghiệm hoặc sự tự tin để cảm thấy họ có thể xử lý nó. Nhiệm vụ chính của họ là dẫn dắt người ta đi đúng hướng và không hoảng loạn, như thế "người tiếp rước" có kinh nghiệm và thích hợp hơn có thể

tiếp quản. Bên cạnh đó, khi chưa tới thời điểm rời bỏ cơ thể, người trợ giúp cũng không thể vượt qua một điểm nhất định.

* * *

Trong công việc của mình, tôi đã khám phá ra rằng phần thực sự của chúng ta: linh hồn hay tinh thần của chúng ta, không bao giờ ngủ. Thân thể vật lý là cái phần mệt mỏi và phải nghỉ ngơi. Tinh thần thì không cần điều này. Tôi luôn luôn nói, "Nó sẽ buồn chán khi ở quanh đơi cơ thể thức dây để có thể tiếp tục cuộc sống." Cho nên trong khi cơ thể đang ngủ, tinh thần có nhiều cuộc phiêu lưu khác biệt của riêng mình. Nó có thể đi bất cứ nơi nào trên thế giới, hoặc đến cõi tinh thần và trò chuyên với các người hướng dẫn của mình hoặc các master và trưởng lão để có thêm thông tin, tham dự các lớp học và huấn luyên đào tạo. Tôi nghe từ nhiều độc giả, những người báo cáo những giấc mơ đi học khi ở trong trang thái ngủ. Tôi cố gắng giải thích với họ rằng nó có thể là có thất, bởi vì đây là nơi tinh thần yêu thích thăm lai. Ho cũng có thể du hành đến các hành tinh hoặc chiều kích khác. Thông thường, phần ý thức không có ký ức về những chuyến đi này trừ khi nó nhớ những giấc mơ bay hoặc những nơi không quen thuộc. Đây tương tư như trải nghiêm chuyến đi Ngoài Cơ Thể, khi người đó đã tư huấn luyên mình ra khỏi cơ thể và nhớ được những gì họ nhìn thấy. Trong suốt cuộc sống vật lý, tinh thần được kết nối với cơ thể bằng dây bac hoạt động như dây buộc trong suốt thời gian ban còn sống — Dây rốn không bi đứt cho đến khi cơ thể vật lý chết đi.

Bằng sự tử vong đó, sợi dây bị cắt đứt và tinh thần được thả trở về "nhà". Khi tinh thần du hành ngoài cơ thể vào ban đêm, nó luôn luôn được nối bằng dây bạc. Vào một thời điểm nhất định, cơ thể phải thức dậy để tiếp tục cuộc đời của nó, khi đó tinh thần cảm thấy sợi dây kéo mạnh, và nó "bị rút vào", đó là một từ ngữ tốt hơn. Tại thời điểm đó tinh thần quay trở lai cơ thể và cơ thể có thể thức tỉnh.

Nhiều người đã báo cáo với tôi một cảm giác quái lạ mà họ đôi lúc cảm thấy khi tỉnh dây. Điều này cũng có thể xảy ra khi cơ thể sắp ngủ. Ho nói rằng ho bi tê liệt tam thời, và điều này có thể khá đáng sơ. Một phụ nữ nói bác sĩ nói với cô rằng đó là một tình trang nghiêm trong được gọi là "ngưng thở khi ngủ", và phải trả hơn 1700 dollar cho các bài kiểm tra giấc ngủ — Nó thực sự hoàn toàn không có gì phức tạp, nhưng là một hiện tượng tự nhiên đôi lúc xảy ra. Trong khi tinh thần ngắt kết nối khỏi cơ thể, các chức năng cơ thể được một phần khác của não bộ coi sóc, chính xác hơn là đi vào cơ chế lái tự động. Khi tinh thần trở lại, các liên kết não/cơ thể phải tái kết nối. Nếu cơ thể thức dây quá sớm trước khi các kết nối được ổn định thì sẽ có cảm giác tê liệt tam thời. Tôi đã điều tra các trường hợp mà một tiếng động bất thình lình trong môi trường làm người đó thức dây đột ngột trước khi họ hoàn toàn trở vào lai cơ thể. Nếu họ có thể thư giãn trong vài phút, mọi thứ sẽ trở lai bình thường. Cảm giác tương tư có thể xảy ra khi tinh thần rời khỏi cơ thể và ngắt kết nối. Điều này cho thấy tinh thần và thể xác thực sự tách biệt ra sao. Thân thể không thể tồn tại nếu không có tia lửa sư sống ở bên trong, nhưng tinh thần hay linh hồn có thể tồn tại mà không cần cơ thể. Khi chết, khi tinh thần ra đi lần cuối, liên kết bị phá vỡ và cơ thể bắt đầu hư hỏng ngay lập tức. Không có tinh thần của sư sống, tất cả các hệ thống đều ngừng hoạt động. Sau đó, khi dây bạc bị cắt đứt lúc tử vong, tinh thần không thể trở lai cơ thể nữa.

Trong phiên làm việc này, cũng như những người khác, chúng ta thấy rằng "chân ngã" của chúng ta – tinh thần, không chỉ là du hành và có những cuộc phiêu lưu trong khi cơ thể ngủ, mà cũng đang làm việc. Có vẻ như nhiều công việc đang được thực hiện trong trạng thái astral mà chúng ta hoàn toàn không ý thức được. Như tôi đã nói trong một phiên làm việc, "Dù thế nào đi nữa, những điều này đang xảy ra. Bạn không có quyền kiểm soát nó. Chúng là một phần sự tồn tại của bạn mà bạn không biết. Bạn không thể làm gì trong chuyện này. Chúng là tự nhiên, vì vậy không có gì phải lo lắng về nó." Nó cũng giống như với luân hồi và các khái niệm siêu hình khác —— vẫn tiếp tục xảy ra bất kể con người có tin vào chúng hay không. Tôi được cho biết chúng ta sẽ không bao giờ hiểu hết sự phức tạp của tất cả. Đó là bất khả thi.

Vấn đề ở trong sự hiểu biết và sự lĩnh hội nằm trong tâm trí —— không phải là não bộ, mà là tâm trí, không có gì trong đó có thể nắm bắt được toàn bộ những khái niệm này. Vì vậy, tôi được trao cho những mẩu nhỏ và gợi ý về sự khổng lồ của tất cả. Thời gian trôi qua, có vẻ như chúng ta đang được phép nhìn thấy nhiều hơn, và chúng ta có thể cố gắng hiểu nó. Nhưng đó là nhìn chăm chú qua một vết nứt nhỏ trong bức tường của thời gian và không gian, và được cho phép để xem một phần nhỏ của toàn bộ bức tranh.

* * *

Khi một linh hồn chon trở lai Trái Đất cho một chu kỳ sống khác của thân thể vật lý, nó sẽ đến với kế hoạch của nó về những gì nó muốn đạt được trong khoảng thời gian này. Nó đã gặp các trưởng lão và master, xem xét cuộc đời nó vừa rời bỏ, và làm ra quyết định, kế hoach và mục tiêu. Nó đã thỏa thuận với các linh hồn khác mà nó đã liên kết với các khoản nơ để trả. Và với sư cho phép của ho, một số điều sẽ được giải quyết và một số bài học sẽ được học. Nó trở lai Trái Đất với một kế hoạch tốt đẹp nhỏ bé được gói lại như một món quà Giáng sinh. Vấn đề chính là đây là một hành tinh có tự do ý chí. Điều này làm cho Trái Đất trở nên đầy thách thức. Tất cả những người khác đang có kế hoach nhỏ tốt đẹp của họ. Và bởi tự do ý chí, những kế hoạch, hy vọng và sơ hãi của họ đôi khi sẽ đung đô nhau. Đồng thời, tinh thần nhập thể trong khi tất cả ký ức đã bị xóa bỏ kế cả kế hoach đã thành lập ngay từ đầu. Chỉ có tiềm thức nhớ được. Một lần tội hỏi, tại sao chúng ta không nhớ? Như thế không phải dễ dàng hơn sao? Tội được bảo, "Nếu ban biết câu trả lời, đây sẽ không phải một bài khảo nghiệm." Vì vây, chúng ta đến Trái Đất và nghĩ mình đã sẵn sàng đối mặt với những thách thức sẽ được an bày theo cách của chúng ta để đến thẳng mục tiêu —— ước mơ, nguyện vọng hay thách thức. Nhưng đôi khi, chúng ta không sẵn sàng giống như mình nghĩ. Nó luôn luôn nhìn dễ hơn từ cõi bên kia. Trong khi chúng ta đang sống qua những nỗi thất vọng của cuộc sống vật lý, chúng ta bị hút vào trong mọi thứ khiến chúng ta là "con người". Hy vọng chúng ta sẽ hoàn thành việc đó và vượt qua khảo nghiệm để lên "lớp" tiếp theo. Hoặc chúng ta lỡ lầm và sẽ phải quay về làm lại một lần nữa. Bạn không thể lên lớp hoặc khóa tiếp theo cho đến khi ban hoàn thành bài học và bài kiếm tra của lớp này. Trong trường học này, ban có thể xuống lớp, nhưng không thể bỏ qua một lớp. Có rất nhiều trường học nghiệm ngặt với các quy tắc và quy định rất chặt chẽ. Tuy nhiên, nghịch lý là những vị thầy day của trường cũng rất tử tế, công chính và thấu hiểu.

Khi chúng ta bước vào cuộc đời với một kế hoạch, chúng ta cũng có một kế hoạch cho sự ra đi khỏi cuộc sống này của mình. Trước khi nhập thế, mọi người đều quyết định họ sẽ thoát ra. Điều này được nói mà không có xúc cảm gì, và phải được hiểu theo cách đó. Không gì trong đó được tầng thứ ý thức biết đến, và có lẽ rất khôn ngoan khi chúng ta không nhớ những kế hoạch này. Mọi người luôn nói rằng họ không muốn chết, họ không muốn bệnh, và họ không có kế hoạch bỏ lại người thân của mình. Họ sẽ mạnh mẽ phủ nhận rằng họ đã hoạch định cái chết của chính họ. Nhưng đó là một phần của kế hoạch vượt xa sự hiểu biết và kiến thức của chúng ta. Vì vậy, cách duy nhất để nhìn vào nó với tâm trí nhân loại hạn chế của chúng ta là: nhìn một cách logic mà không có cảm xúc các loai.

Có nhiều lý do để tinh thần quyết định đã đến lúc phải rời bỏ thể xác. Nó đã hoàn thành mục tiêu và kế hoạch của mình, cũng làm xong tất cả các nghiệp cần thiết cho cuộc đời này —— trường hợp này không cần phải tiếp tục nữa. Trong các trường hợp khác, nó quyết định rằng những người khác sẽ tiến triển nhanh hơn nếu họ không sống lệ thuộc vào đương sự. Trong những trường hợp này, tinh thần quyết định từ bỏ sự phát triển của chính mình để những người quá lệ thuộc có thể tự bước đi —— như vậy, họ mới có thể "trưởng thành", nói theo một cách khác. Những lý do này thường không rõ ràng trên bề mặt, và có thể chỉ được phát hiện sau nhiều sự tìm kiếm linh hồn.

Một kịch bản thú vị khác là cuộc sống của một số người bị khóa cứng vào một chuối các sự kiện chuyển hướng khiến việc đạt được mục tiêu của họ trong cuộc sống trở nên bất khả thi. Có lẽ bởi những lựa chọn không thích hợp được thực hiện thông qua tự do ý chí, mà họ đã thất bại trong việc hoàn thành mục đích nhập thế của mình. Vì vậy, họ quyết định chết, thoát khỏi tình cảnh và bắt đầu lại. Lần tiếp theo, hy vọng, họ sẽ không bị mắc kẹt trong cùng một phương hướng hoặc tình huống nữa.

Một lựa chọn thú vị và thích hợp hơn cho điều này là cuộc đời của một người "chết" theo một cách khác. Người đó cũng bị khóa vào một chuỗi các sư kiện mà sẽ không cho phép họ đạt được những thứ mà họ bước vào cuộc đời này để làm. Quá nhiều thời gian sẽ mất đi nếu họ chết về mặt thể xác để bắt đầu lại. Hoặc có lẽ những điều kiên vật lý cần thiết sẽ không hiện diện trong một dòng thời gian. Thay vì chết, họ quyết định bắt đầu lại bằng cách tạo ra cái chết của cuộc sống mình theo một cách khác. Bằng cách mất đi tất cả mọi thứ mà họ yêu quý, đặc biệt là toàn bộ tài sản vật chất của họ. Kịch bản như vậy cũng sẽ cho phép họ tập trung vào những gì thực sự quan trọng trong cuộc sống, và đó không phải là tài sản, dù họ có nắm chặt chúng tới như thế nào. Bây giờ mọi thứ đã bị lấy đi, họ có thể bắt đầu lại và một lần nữa xuất phát tới mục tiêu thực sự của mình trong cuộc sống — cái họ thực sự đến để làm. Họ trở nên quá đắm chìm trong thế giới vật chất, vì vậy tất cả phải bị lấy đi, không có vật chất làm phân tâm, họ có thể tiến theo đúng hướng. Một sự cố như vậy xảy ra với một thành viên trong gia đình tôi. Qua một loạt các tình cảnh kỳ lạ ngoài tầm kiểm soát của họ, họ đã hoàn toàn mất đi mọi thứ: nhà cửa, doanh nghiệp, nghề nghiệp, và tất cả tài sản vật chất. Vào thời điểm đó, nó có vẻ như là một vòng xoáy độc ác của số phân hay sư trừng phat của Thương Đế. Nó rất khó hiểu. Nhưng thời gian đã chứng minh đó là một phương pháp đẩy họ đi theo một hướng khác. Hướng mà họ cần phải đi suốt cả cuộc

đời, nhưng họ đã bị mắc kẹt trong một lộ tuyến cuộc sống khác. Người ta nói khi cánh cửa này đóng lại, một cánh cửa khác sẽ mở ra. Trong trường hợp này cánh cửa không chỉ đóng lại, nó đã đóng sầm lại. Họ không còn lựa chọn nào ngoài việc đi theo một hướng khác. Không có đường lui. Rất nhiều lần, những gì có vẻ như là một thảm họa thường là một phước lành được ngụy trang.

Một khách hàng đã đưa ra một ví dụ khác cho một biện pháp quyết liệt. Trong cuộc phỏng vấn của tôi với anh ta, người đàn ông nói với tôi về một biến cố khủng khiếp xảy ra khi anh còn trẻ hơn. Anh ta bị tấn công trong ngõ nhỏ ở một thành phố lớn, bị một băng nhóm đâm nhiều nhát và bỏ mặc cho chết. Anh ta bò ra ngoài đường phố, nơi có người phát giác và đưa anh ta đến bệnh viện. Anh ta hầu như đã chết và ở lại bệnh viện trong một thời gian để hồi phục. Một trong những điều anh muốn biết trong phiên của chúng tôi là mục đích của trải nghiệm khủng khiếp đó. Tại sao nó xảy ra? Trong suốt phiên làm việc, khi tôi liên lạc với tiềm thức và hỏi câu hỏi đó, câu trả lời rất đáng ngạc nhiên. Nó nói, "ồ, đó là một nhóm bạn bè của anh ấy tình nguyện giúp anh ấy" Tôi nghĩ, với những người bạn như vậy, ai cần kẻ thù làm chi nữa? Đó không giống chuyện mà một người bạn sẽ làm ra!

Tiềm thức giải thích rằng việc đó đã được dàn dựng từ cõi bên kia. Cuộc sống của người đàn ông đã đi sai hướng, và anh không thể trở lại con đường của mình mà không có hành động quyết liệt có thể xoay chuyển lại cuộc sống của anh. Đã có nhiều nỗ lực vi tế để thu hút sự chú ý của anh, và khi chúng không hiệu quả, cuộc tấn công này đã được an bày. Quyết liệt, kịch tính, không thể giải thích, vâng, nhưng nó cho thấy những cực đoan mà vũ trụ sẽ đi tới để xoay chuyển lại cuộc sống của một người nào đó mà không cần họ phải rời khỏi thế giới này. Tử vong có lẽ sẽ là bước tiếp theo nếu điều này không hiệu quả.

Một khi linh hồn quyết định đã đến lúc rời khỏi cơ thể, nó sẽ sắp xếp các sự kiện để có thể chết. Một điểm thú vị đã được đưa ra thông qua các tài liệu hồi quy của tôi: rằng một trong những vấn đề ngày hôm nay là cơ sở y tế. Nếu người đó đang hấp hối trong bệnh viện, bình thường các bác sĩ sẽ cố gắng giữ cho họ sống bằng mọi thiết bị tuyệt vời có sẵn. Bên cạnh đó, gia đình cũng không nỡ để họ rời đi dù cơ thể vật lý bị hư hỏng đến mức không thể duy trì được nữa, và đó không có điểm dừng. Vì vậy, cách dễ và nhanh nhất với ít khả năng gây nhiễu nhất là chết vì tai nạn hoặc thảm họa tự nhiên các loại. Một số trong những phương pháp thoát khỏi cuộc sống này được gọi là "tai nạn kỳ quặc" và có thể khá là kỳ quái. Tôi luôn tin rằng nếu đó là thời điểm bạn ra đi, nó sẽ xảy ra ngay cả khi bạn đang ngồi trong phòng khách của mình. Có những trường hợp báo cáo về máy bay hoặc xe hơi đâm vào nhà và giết chết ai đó.

Trong khi tôi viết bài này vào cuối năm 2003, trận động đất khủng khiếp ở Bam, Iran đã diễn ra lấy đi mạng sống của hơn 41.000 người. Trước khi chúng tôi có thể in cuốn sách này, trận động đất và sóng thần khủng khiếp 9,3 độ Richter xảy ra vào Giáng sinh năm 2004, ngoài khơi bờ biển Indonesia. Tổng cộng gần 200.000 người quyết định rời đi trong một cuộc di dân tập thể. Cũng trong thời gian đó, nhiều người đã chết trong bùn lầy và tuyết lở ở các nơi khác trên thế giới. Như đã trình bày trong chương này, người ta thường quyết định rời đi cùng nhau. Tất cả đều được quyết định ở tầng thứ

tiềm thức và được tiến hành sắp xếp (hoặc như Patricia nói, "tập dượt"). Cũng sẽ có những sắp xếp cho những người không liên quan để thoát hiểm một cách kỳ diệu, hoặc không ở đó ngay từ đầu. Điều này xảy ra với nhiều người mà vừa xui xẻo bỏ lỡ chuyến bay hoặc đã bị hủy hẹn vào ngay phút cuối; hay bị trì hoãn rời khỏi nhà bằng cuộc gọi điện thoại phút chót, để rồi nhận thấy họ suýt kẹt vào một tai nạn khủng khiếp. Tôi cũng tin các thiên thần hộ mệnh của chúng ta đóng góp một phần lớn trong tất cả những việc này. Họ đang bận rộn để cố cảnh báo chúng ta với những đề nghị và cú thúc tinh tế, hoặc "tiếng thì thầm trong đầu của chúng ta". Và đôi khi các phương pháp giữ an toàn cho chúng ta không được tinh tế. Chúng ta phải học cách chú ý đến trực giác và cảm giác "trong lòng" chúng ta.

Chương 13: Người Thứ Nhất Của Bộ Bảy

Phiên làm việc này thực hiện trong thời gian tôi phát biểu tại Hội nghị Vòng tròn Lúa mì ở Glastonbury, Anh quốc vào tháng 7 năm 2002. Đây là một thành phố rất cổ với nhiều đầu dây mối nhợ xa xưa cùng quá khứ, ở đó có một năng lượng khổng lồ mà có thể cảm nhận. Phiên làm việc tiến hành ở nhà nghỉ Bed and Breakfast mà chúng tôi đang ở, bước một cái là ra quảng trường. Thân chủ Robert đã đi tàu từ London đến cho phiên làm việc. Anh đã dẫn kênh một vài năm, cũng viết một cuốn sách dẫn kênh, dù vậy anh cảm thấy không thể có được thông tin cá nhân đáng tin cậy từ kênh, đặc biệt là về phương hướng cuộc sống. Vì vậy, anh muốn một phiên làm việc cá nhân để làm rõ một số điều. Tôi cố gắng giúp thân chủ tìm ra lựa chọn tốt nhất cho cuộc sống của họ, với sự hợp tác của tiềm thức. Vì đã quen với trạng thái nhập thần, anh đã vào sâu rất nhanh chóng. Điều này thường xảy ra khi làm việc với những người dẫn kênh, nhà tâm linh, nhà trị liệu hoặc những người thường xuyên thiền. Trạng thái thay đổi là một điều quen thuộc.

Khi được yêu cầu đi đến một nơi đẹp đế, anh đã liên hệ được với ai đó, vì vậy tôi không cần phải hoàn thành khúc dạo đầu mà thường yêu cầu phương pháp đám mây. Nhờ câu trả lời mà họ đưa ra, tôi thường có thể cho họ biết họ ở đâu. Và tôi biết cái mà không giống những nơi đẹp đẽ thông thường. Nếu mô tả nghe có vẻ siêu phàm, đó thường là đầu mối đầu tiên. Tôi bật máy ghi âm và cố gắng ghi lại những gì anh đã nói.

Anh thấy mình ở một nơi tuyệt đẹp bên thác nước. Có một ông lão râu bạc ở đó. Đây là dấu hiệu đầu tiên cho thấy anh không ở một nơi bình thường. Robert tiếp tục với một giọng nhẹ hầu như không nghe được, "Ông ta nói, "Cậu đau quá nhiều. Hãy đến đây." Ông ta muốn phân phát kiến thức. Ông ấy nói tôi phải phân phát kiến thức. Và ông ấy là một phần của sự sáng tạo của kiến thức đó. "Cậu là người trung gian của kiến thức đó. Cậu cần phải hiểu nỗi đau.""

D: "Nỗi đau" có nghĩa là gì?

R: Ánh hưởng của nó lên cơ thể con người. Gánh nặng mà cậu mang theo. Cậu bé. Ông ta đang nói chuyện với cậu bé. Cậu bé này.

D: Bạn thấy mình là một cậu bé? (Vâng) Khoảng bao nhiêu tuổi?

R: Cậu bé ba tuổi.

D: Và cậu ấy ở nơi tuyệt đẹp có thác nước này?

R: Cậu ấy ở đó ngay lúc này. Không nhất định phải là mọi lúc đều đẹp dẽ. Đó là trải nghiệm đa chiều của cấu trúc phân tử, của sự tương đương với nó như là tích cực và tiêu cực. Đứa trẻ ở đây để học và dạy. Không chỉ có hoa, mà còn có hoa sống và hoa chết. Và chu kỳ phát triển là sáng tạo.

Giọng anh trở nên to hơn, từ kinh nghiệm cùng giọng nói và từ vựng, tôi biết có một thực thể đang nói chuyện thông qua Robert. Trên vài phương diện, thực thể đã xuất hiện khác với những người tôi thường trò chuyện trong trạng thái này. Thực thể này sử dung từ ngữ và thuật ngữ phức tạp thường khó hiểu, còn tạo ra từ mới. Đây có thể vì

thực thể không quen dùng từ vựng của con người, đồng thời ứng khẩu thành từ. Thực thể cũng có vẻ có một sự quan tâm lãnh đạm hơn, gần như trừu tượng đối với Robert. Tiềm thức sẽ có một quan điểm người quan sát tách biệt khi nói về thân chủ, nhưng thực thể này gần như là lạnh lùng trong sự quan sát của nó. Khi chúng tôi tiến hành, nó mô tả Robert như một kiểu người khác với người tôi đã gặp. Mục đích tiên quyết của tôi là bảo vệ thân chủ, nhưng thực thể này khiến tôi không thoải mái, trò chuyện cũng rất khó khăn và tẻ nhạt. Ngôn từ và thuật ngữ quá phức tạp để hiểu rõ, vì vậy tôi đã tập trung và cố gắng làm rõ phần lớn phiên làm việc.

Cơ thế của Robert bắt đầu có triệu chứng, thỉnh thoảng co giật với co thắt đột ngột. Tôi hỏi, "Đây là gì thế?" Không có câu trả lời. Tôi biết nếu tôi không tập trung vào triệu chứng này, nó sẽ tự mình dừng lại, bởi vì nó có vẻ không khiến Robert khó chịu về thể chất.

R: Tần số đa chiều của đứa trẻ đến đây để học. Cậu ta có nhiều yếu tố liên quan đến quá khứ, hiện tại và tương lai. Có nhiều thông tin liên quan đến vấn đề này. Thông tin này là rất tối thượng, và gánh nặng đặt lên đứa trẻ đôi khi là mênh mông. Nhưng tầm quan trọng của thông tin này trở thành một tần số năng lượng rung động. Như vậy sự tái phân cực của nhân loại và các cực cậu ta làm việc trong đó có thể tạo ra một quá trình tái cơ cấu mới.

D: Tại sao gánh nặng này phải đặt lên một đứa trẻ?

R: Đứa trẻ không phải là một đứa trẻ. Đứa trẻ là một thành phần của năng lượng này. Đứa trẻ là thực tại đằng sau format nhân loại của bạn. Nhưng thực tại đằng sau đứa trẻ là —— cậu ta là một hỗn hợp của năng lượng. Và năng lượng đó là tương thích đằng sau sự thay đổi con người, cơ thể, tinh thần, tâm trí và thể chất là một phần của nó. Cuộc chiến giữa 3D và phi vật lý là một thứ rất khó khăn. Bởi vì có một cuộc chiến bên trong tần số nhân loại này. Và cho đến khi cuộc chiến đó chấm dứt, đứa trẻ sẽ tiếp tục với cơn đau. Và phi kiến thức là cái được yêu cầu.

D: Vậy phi kiến thức là cái đang tạo ra nỗi đau? Đó có phải ý bạn không?

R: Đó là sự không chấp nhận của phi kiến thức.

D: Nhưng bạn biết, đó là cách chúng tôi đang sống trong cuộc sống con người. Chúng tôi đến mà không có kiến thức.

R: Đứa trẻ này đã đến với kiến thức.

D: Chúng tôi rất tò mò anh ta có những kiếp khác trên Trái Đất không? (Không) Kiếp trước của anh ấy là ở đâu?

Robert bắt đầu một chuỗi những âm thanh không thể hiểu nổi, giống như lốc cốc. Tình trạng này kéo dài khoảng một phút, liên tục, như thể cố gắng để làm một cái gì đó ra nhanh chóng, nhưng trong một hình thức không thể hiểu. Nó không giống như một ngôn ngữ, mà chỉ là một loạt âm thanh. Tôi đã cố để dừng nó lại.

D: Bạn sẽ phải nói bằng tiếng Anh, để tôi có thể hiểu bạn.

Robert thở hổn hển vài tiếng, như thể đang phanh lại để dừng một thứ tuôn tràn.

R: Chúng tôi phải tải các format năng lượng vào trong tần số của năng lượng 3D ở đây. Như vậy, cậu ta có thể tái phát âm theo format của mình cho bạn.

D: Nhưng bạn không được làm hại phương tiện theo bất cứ cách nào.

Tôi luôn cẩn trọng khi có những biểu hiện vật lý kỳ lạ xảy ra. Tôi luôn muốn đảm bảo rằng các thực thể (hoặc bất cứ cái gì là họ) nhận ra rằng phương tiện vật lý mà họ đang cố gắng nói thông qua có thể bị tổn hại bởi năng lượng của họ. Nhưng tôi không bao giờ phải lo lắng, vì "họ" có vẻ cũng mang tính bảo vệ như (thậm chí nhiều hơn) tôi.

R: Phương tiện không bao giờ bị hư hại. Hư hại được tạo ra bởi mục đích ở tầng thứ 3D của đứa trẻ, về sự không chấp nhận cậu ta là ai. Cậu ta tạo ra tổn hại của chính mình. Tổn hại không đến từ, không phải trong chúng tôi. Thể chất mà đứa trẻ tạo ra là tổn hai tao ra. Chúng tôi không gây ra tổn hai nào cho đứa trẻ.

D: Bởi vì đó là yêu cầu của tôi khi làm những phiên này —— không tổn hại gì đến phương tiện.

Anh ta vẫn đang trải qua những cơn co giật, giống như điện tích. Điều này cộng với phản ứng cơ thể cùng những âm thanh kỳ lạ, khiến tôi quan ngại.

R: Điều này chưa bao giờ xảy ra. Chúng tôi tương thích thông tin của bạn.

D: Được rồi. Nhưng tôi tò mò nếu không có một cuộc đời vật lý trên Trái Đất trước đây, vậy phần lớn các kiếp sống anh ta ở đâu?

R: Không có gì giống như format "có kiếp sống".

D: Anh ấy chưa bao giờ có một cuộc sống vật lý ở bất cứ chiều kích nào khác?

R: Vâng. Một cuộc sống trong chiều kích mà bạn không nói đến.

D: Không phải trong chiều kích này. (Vâng) Nhưng anh ta đã ở trong chiều kích nào khác trước khi đến đây?

R: Một chiều astral.

D: Đấy có tính vật lý không? (Không) Bởi vì tôi biết có những chiều kích khác mà tồn tại người và thành phố vật lý.

R: Một gói thông tin tương thích là một phần của quá trình chuyển đổi giữa đứa trẻ này và cuộc sống mà một người chấp nhận vào thời điểm này. Gói thông tin này là cái mà đứa trẻ mang. Cậu ta là một thân thể ánh sáng. Cậu ta là một thân thể ether. Cậu ta là một thân thể vật lý. Nhưng không chỉ như vậy, cậu ta là một tần số đa chiều mang một lượng kiến thức khổng lồ. Đây đang được lần lượt chuyển tải xuống, thông qua các tầng thứ, thông qua một tần số thuộc 3D. Vì vậy, đứa trẻ này có thể rung động kiến thức đó trong một format giọng nói. Trong một format xoắn ốc hướng tới và với một sự hiểu biết những cái đang làm việc cùng các tầng thứ tai thời điểm này.

Trong phiên làm việc, thực thể này nhiều lần sử dụng từ "máy biến năng" như danh từ và động từ. Cuối cùng tôi đã có thể tìm thấy nó trong từ đồng nghĩa. Nó được định nghĩa là một thứ tương tự như máy biến áp, hoặc thứ biến đổi cái này thành cái khác.

D: Tôi đã tiếp xúc với nhiều người đang làm việc giống vậy. (Vâng) Điều này xảy ra ở ba tuổi hay trước đó?

R: Điểm chuyển tiếp, sự thay đổi, xảy ra vào thời điểm này.

D: Nhưng anh ấy đã được sinh ra là một con người vật lý. (Vâng) Và kiến thức đã có ở đó khi anh ta thậm chí còn là một đứa trẻ. (Không phải) Trước đó anh ấy... cái gì? (Tôi cố gắng để hiểu.)

R: Trước sự tồn tại và sự thay đổi, đứa trẻ là một format tư tưởng chuyển tiếp mà những người khác nhìn thấy, nhưng không thực.

D: Nó không rắn chắc và vật lý?

R: Vâng, đó là một hiện thân.

D: Nhưng nó đã được cha mẹ dưỡng dục.

R: Vâng, được nhìn thấy, nhưng trong thực tại, không. Vì vậy, đã không có vi phạm hoặc quá trình sáng tạo phát sinh cho nhân loại thông qua sử dụng một hình thể con người. Hình thể con người mà bạn nhìn thấy bây giờ là một quá trình sáng tạo. Đây không phải là một quá trình thực. Đó là một sự mường tượng. Một sự mường tượng mà chúng ta sẽ không thể tăng dài vào thời điểm này. Đó là một sự mường tượng.

Thân thể vật lý của Robert đang nằm trên giường chắc chắn có vẻ thật và rắn chắc, không phải là ảo ảnh. Tôi đã hy vọng trước khi phiên làm việc kết thúc, những nhận xét này sẽ được làm rõ hơn.

Một trong những sự cố mà Robert yêu cầu khám phá là làm việc với ký ức rằng có điều gì đó xảy ra với anh ta khi mới ba tuổi. Anh ta cảm thấy có một sự tu hú tráo con. Đó là thuật ngữ duy nhất anh ta thấy có thể có ý nghĩa.

R: Tu hú tráo con là phiên bản trong mắt đứa trẻ. Hiện thực đằng sau hoàn toàn khác.

D: Anh ấy cảm thấy như thể một sự thức tỉnh xảy ra vào lúc đó.

R: Một sự thức tỉnh trong mắt bạn. Đó là sự chấp nhận một nghĩa vụ.

D: Lúc ba tuổi?

R: Lúc ba tuổi, không phải là cậu ta. Kích thước của tư tưởng và giờ, phút, thời gian, chiều kích, là một quá trình mà chúng ta phải tự điều chỉnh bản thân. Để giải thích cho bạn, đang làm việc với chu vi của bạn. Vì vậy, chúng tôi sẽ chấp nhận những gì bạn đang nói, nhưng nó không phải là thực tại thực sự đằng sau chân tướng.

D: Vâng. Tôi đã nhiều lần nghe được điều này, vì vậy tôi có thể hiểu những gì bạn đang nói theo cách giới hạn của tôi. Nhưng cảnh anh ta nhìn thấy thác nước và ông lão, đó có phải là một nơi vật lý thực tế mà đứa trẻ được đưa đến không?

R: Đấy là điểm kết nối cổng, điểm kết nối này sẽ đưa câu ta, nó và năng lương trở lai một điểm phi tồn tại, đến một điểm của thực tại. Đến một điểm mà năng lượng và gánh năng đằng sau năng lương này được tạo ra bởi những sinh mênh hiến hiện mà đạng ở đây để giúp tạo ra một mục đích mới. Một format tư tưởng mới cho con người để tăng dài và căng trải tâm trí cậu ta tới. Quá trình này không phải là ép buộc lên con người. Đó là một sư chấp nhân. Và những người muốn làm việc với sư chấp nhân này có thể chỉnh sửa theo kiến thức này. Đây được gọi là "phi kiến thức". Đó là một kiến thức mới. Nó không phải là cái mà được để lại trong những cống từ tam tồn tại của bạn. Đây là một phi kiến thức, một sự chấp nhận mới. Một chu vi mới, một cấu trúc mới, một sự hiếu biết mới. Một cảm giác và xúc cảm mới mà đang được trao cho con người. Đứa trẻ này ở đây với kiến thức này. Câu ta rung đông với kiến thức này. Và đang làm việc với kiến thức này vào thời điểm này. Tai thời điểm này, đứa trẻ biết rất ít về chuyên câu ta là gì. Nó không phải cái là câu ta, đó là đường format quan trong để thực hiện mà câu ta mang theo. Không có nhiều những đứa trẻ đó trên hành tinh này. Chúng tôi xác định chu vi từ năm đến bảy đứa trẻ làm chính xác công việc vào thời điểm này, liên quan đến sư tăng dài của tâm trí.

D: Tôi được cho biết có những đứa trẻ đến mà ít nhiều giống như các kênh năng lượng, để giúp nhân loại vào lúc này.

R: Họ đều đến từ các khía cạnh khác nhau của cùng một thứ. Có rất nhiều người ở đây giúp đỡ hành tinh này tại thời điểm này trong thời gian.

D: Vây đây chỉ là một khía canh khác?

R: Đây là một khía cạnh khác. Một mường tượng khác. Trong cách đứa trẻ là một mường tương, một năng lương, một khả năng, một sư tăng dài.

D: Vậy tinh thần trong cơ thể không có bất kỳ sự tồn tại vật lý nào khác trên các hành tinh hoặc chiều kích khác?

R: Điều này không đúng. Sự tăng dài của tâm trí không thể mang bản thân đến những điểm đó, bởi vì nó sẽ ảnh hưởng đến thân thể 3D ở đây. Không, và có thể là không, sự chấp nhận từ nơi đứa trẻ này đi đến. Nó sẽ can thiệp công việc hiện hành. Rất khó khăn khi đứa trẻ này đã chọn làm.

D: Nhưng tôi đang nói về linh hồn. Chúng ta biết rằng có một linh hồn và một tinh thần hiện diện trong cơ thể —— đó là tia lửa của sự sống.

R: Tia lửa sự sống cháy trong đứa trẻ của tôi đã được tạo ra bởi mục đích sáng tạo đằng sau nhân loại. Do đó, nếu chúng ta đang làm việc từ điểm đó, mục đích sáng tạo có thể tái tạo và đặt chu vi cho đứa trẻ này. Và có chu vi và linh hồn mới của riêng mình để làm việc tại đây. Ghi nhớ, một linh hồn mới sẽ không có sự căng dài của những sự tồn tại trước đây. Nhưng lập trình, nếu bạn muốn tăng dài vào cuộc sống, bạn có thể căng trải dài vào trong cuộc sống đã được lập trình vào đứa trẻ này, nhưng chúng không có liên quan. Nếu bạn muốn hồi quy đứa trẻ này, bạn sẽ hồi quy vào các báo cáo ký ức được lập trình, nhưng chúng sẽ không có liên quan.

D: Đây có phải là dấu ấn tôi đã khám phá?

Để có một định nghĩa rõ ràng hơn về dấu ấn, xem sách Between Death and Life của tôi. Đây là một quá trình mà nhờ đó ghi chép về những cuộc đời khác có thể được in lên tinh thần. Đây là những kiếp sống mà đương sự đã không sống qua, nhưng cung cấp thông tin cần thiết cho phép họ hoạt động trong thế giới này. Tất cả ký ức bao gồm cảm xúc, được bao hàm trong thủ tục này, và không ai (kể cả người đó) có thể cho biết chúng có phải thật hay không. Điều này đặc biệt hữu ích nếu người đó chưa bao giờ có cuộc sống trên Trái Đất. Nếu đây là cuộc sống đầu tiên của họ trên hành tinh này.

R: Bạn có thể nói vậy. Đó là sự cẩn trọng của bạn. Điều này được chúng tôi chấp nhân.

D: Tôi đã làm việc với những người mà gọi nó là dấu ấn. Đó thực sự là những chương trình của những cuộc sống khác mà họ chưa bao giờ thực sự sống.

R: Đúng.

D: Vậy chúng ta cũng đang sử dụng các định nghĩa tương tự.

R: Đúng.

D: Tôi biết nó rất khó hiểu cho chúng tôi, vì tôi đã phát hiện linh hồn có thể phân mảnh vào nhiều khía cạnh khác nhau. Đây là những gì bạn đang nói, phải không?

R: Chính xác.

Khái niệm đó về sau sẽ được mở rộng trong cuốn sách này.

D: Tôi đã luôn đưa mọi người trở lại những kiếp sống phù hợp và tương thích, như thế họ sẽ hiểu những gì đang xảy ra trong cuộc sống của mình bây giờ. Và ý của bạn có nghĩa là điều này không thể?

R: Điều này sẽ không có liên quan.

D: Được rồi. Bởi vì chúng tôi luôn muốn biết linh hồn xuất phát từ đâu. Và nhiều người trong số họ đã tình nguyện đến đây để làm công việc này.

R: Hiển hiện, sáng tạo, cân xứng.

D: Bạn là ai, những sinh mệnh đang nói chuyện, khi bạn nói "họ"?

R: Chúng tôi là một phần của quá trình sáng tạo đằng sau format nhân loại. Nhân loại, sinh mệnh: Nguồn gốc đẳng sau quá trình sáng tạo, mặt tiền của nhân loại và hành tinh mà chúng ta đang sống. Chúng tôi là một phần của mục đích sáng tạo đó. Chúng tôi là một phần của năng lượng đẳng sau đó. Chúng tôi ở đây lúc này để tái khai mở những người muốn hiểu rằng có một sự tồn tại khác. Có một format năng lượng khác để di chuyển đến. Có rất ít người ở đây được chuẩn bị để chấp nhận những thay đổi và tương thích. Thay đổi là rất tương thích ở thời điểm này. Nhân loại đang ở một điểm mà họ đang căng trải sự tăng dài của tâm trí tinh thần đến điểm mà sự tồn tại của con người không thể tồn tại ở điểm tần số năng lượng này nữa. Đây không phải là một sự can thiệp. Đó là một tuyên bố của sự kiện. Cần phải có sự thay đổi. Cần phải có một sự hiểu biết. Nhưng việc di chuyển cần phải được thực hiện đúng, với sự hiểu biết, với kiến thức, với tái tần số của các cơ thể được chuẩn bị để làm như vậy. Và khi làm thế họ có

thể nói chuyện và làm việc với các tầng thứ năng lượng này. Những tư tưởng và format này không phải là quá trình của nhân loại, mà là quá trình nỗ lực sáng tạo đằng sau cái cách con người đã được tạo ra.

D: Vâng, tôi có thể hiểu điều đó, dù có rất nhiều người không thể, vì tôi đã làm việc với điều này trong một thời gian dài. Nhưng tôi được cho biết có hàng chục ngàn người đã đạt đến mức mà họ sẽ là một phần của sự thay đổi này.

R: Có rất nhiều. Hàng chục ngàn là rất ít với những người vô danh trên hành tinh này. Hàng chục ngàn sẽ chính xác. Bạn nói đúng. Vấn đề là, có rất ít người thực sự mang một năng lượng của nguyên do. Nhiều người đang học nguyên do, nhưng thực ra nói chân tướng đằng sau nguyên do, đó là nguyên do cho đứa trẻ này. Đó là nguyên do.

D: Tôi biết có rất nhiều, nhiều người tham gia vào việc này, nhưng họ không biết gì về nó. Người ta không nhận thấy điều gì xảy ra dù có một sự thức tỉnh đang xảy ra. Ngày càng có nhiều ý thức về sự kiện một điều gì đó đang xảy ra với Trái Đất. Nhưng điều anh ấy muốn biết là, chuyện gì xảy ra khi anh ta ba tuổi.

R: Đứa trẻ biết chính xác những gì đã xảy ra, vì vậy chúng ta không cần phải cung cấp thêm thông tin về điều này.

D: À, anh ấy đã thắc mắc về nó.

R: Đứa trẻ có tất cả các câu trả lời. Cậu ấy luôn có chúng.

Ký ức mà ám ảnh Robert từ khi ba tuổi hoàn toàn không hợp lý: anh đang đứng trên bãi biển nhìn lên một vách đá, thấy những người anh ta cảm nhận là cha mẹ "thật" của mình đang bước xa khỏi anh trên đỉnh núi. Anh rất buồn, khóc và la hét để họ quay trở lại, không bỏ anh ở đó. Khi hồi tưởng ký ức này từ quan điểm của một người lớn, đây không chút hợp lý bởi những người mà anh ta nhớ và gọi là cha mẹ "thật" của mình không phải là cha mẹ ruột đã nuôi dưỡng anh ta. Đó là lý do tại sao anh ta muốn khám phá nó.

R: (thở dài) Chúng ta được chuẩn bị để chấp nhận rằng đứa trẻ sẽ không được cung cấp thông tin này. Bạn phải chấp nhận, và chúng ta phải chấp nhận rằng vào thời điểm này, kéo dài đứa trẻ đến điểm của nơi cậu ta đã đến từ đó, thì sẽ không cho phép cậu ta sống và chịu đựng bên trong các chiều kích mà cậu ta đang ở. Có những tần số năng lượng có thể hoàn toàn phi lợi ích với cái khung mà cậu ta ở bên trong. Cậu ta làm việc rất ít với những năng lượng này, nhưng chúng ảnh hưởng nhiều đến cậu ta. Đây là lựa chọn. Đây là sự chấp nhận khi đứa trẻ đến làm việc này. Các chu vi phía sau đó sẽ tạo ra một số sự mất cân bằng của sự biến dạng trong cấu trúc vật lý của cậu ta. Điều này phải được chấp nhận. Các mục đích phi răn phạt sẽ được đặt đúng chỗ, nhưng chúng sẽ không bao giờ hoạt động một cách chính xác hoặc vật lý. Thân thể sẽ chịu đựng nhiều liên quan đến năng lượng mà cậu ta mang. Chúng ta không thể lội qua mục đích đằng sau nơi cậu ta xuất xứ. Vì lý do đơn giản là: năng lượng cậu ta, không phải là năng lượng và thực tại đằng sau nơi cậu ta xuất xứ. Điều này sẽ gây hỗn loạn cho những ai muốn hiểu chân tướng.

D: Nhưng tôi đã được cho biết năng lượng sáng tạo đầy đủ không bao giờ có thể nhập vào cơ thể người. Đó là bất khà thi. Vậy đây chỉ là một phân đoạn?

R: Đây là một phân đoạn. Đứa trẻ đã được đưa cho một phân đoạn của thực tại của mình.

D: Nhưng bạn nghĩ một số kiến thức về chuyện đã xảy ra khi ba tuổi này, là nguy hiểm khi anh ta biết?

R: Sư hiểu biết về sư tồn tai trước đó từ nơi câu ta đến, năng lượng từ đó sẽ không có lơi cho cơ thể của câu ta. Câu ta có thể có được kiến thức này khi ra khỏi yếu tố vật lý của mình, đó không phải lúc này. Vì vậy, cậu ta không được phép mạo hiểm. Đó là một phần của nỗi đau mà câu ta phải nhẫn chiu. Câu ta biết khi chấp thuận công việc này. Cậu ta là format năng lượng, rằng cậu ta sẽ không thế hòa nhập với năng lượng của cuộc sống mà mình đã đến từ đó. Chỉ có một cổng chấp nhân cho phép câu ta làm điều đó. Chúng tôi nhìn thấy điểm vào. Thời điểm duy nhất mà điểm vào có thể được tái nhập là ở điểm chết. Nếu và khi đứa trẻ rời khỏi hành tinh này, câu ta sẽ được đưa đi. Câu ta sẽ không đi qua các ống bình thường của song song, cái sẽ duy trì câu ta trở vào lai một phi tần số của sư chấp nhân. Như chúng ta đã biết rõ vào thời điểm này, khi một tinh thần Trái Đất di chuyển đến chiều thứ tư, có một cái ống. Và trong cái ống này có ánh sáng đẹp đẽ. Nhưng kéo dài ở trong ánh sáng này là nhiều trải nghiệm có thể đưa và kéo ban đến sư tăng dài của phổ mà không có lợi cho ban. Chúng được tạo ra bởi tần số astral thấp. Đứa trẻ sẽ không tương thích với những cái đó. Cậu ta sẽ không phải biểu hiện chính mình qua những quy trình này. Đứa đã được tái sinh của ánh sáng, và giờ đây đã nhân thức rõ về công việc mà mình phải làm. Câu ra bi đẩy đi với công việc này.

D: Vậy, bạn nghĩ không nên đặt câu hỏi cho sự tò mò của mình về những gì đã xảy ra khi anh ta lên ba.

R: Vâng. Chân tướng là ở đó. Cái xảy ra là từ điểm mà khi cậu ta được phép nhớ. Không có gì trước đó sẽ được đưa ra, và sẽ không bao giờ được đưa ra.

Tôi sẽ không bỏ cuộc. Tôi cố gắng lấy ít nhất một thông tin nhỏ cho Robert.

D: Anh ấy chỉ tò mò, bởi ký ức thấy cha mẹ thật của mình bỏ anh ta lại.

R: Năng lượng thật rời đi trong format con người. Khoảnh khắc cậu ấy ở trong format con người, năng lượng đã tạo ra format con người để cậu ấy nhìn thấy, để họ nhìn thấy, để bạn thấy rằng sự thay đổi này đã xảy ra. Sự đình chỉ ẩn danh xảy ra vào thời điểm đó.

D: Vậy đó chỉ là một thứ để anh ta nhớ.

R: Đúng vậy.

D: Đó sẽ là một ký ức an toàn.

R: Rằng cậu ta đã đến từ một nơi nào đó, không phải đây. Và sẽ có tình yêu dồi dào nếu và khi công việc của cậu ta được làm xong, và nó còn lâu nữa mới xong.

D: Vâng, tôi hiểu. Nhưng bạn biết điều này là khó khăn đối với con người khi họ cảm thấy mình đã bị bỏ lại đây. Họ cảm thấy rất cô đơn. Và họ cảm thấy khác với những người khác.

R: Ghi nhớ, những gì bạn đang nói đến vào thời điểm này, là phi vật lý. Nhưng cơ thể vật lý tại cái mà bạn nhìn vào, tại điểm này trong thời gian, là vật lý và trải qua nhiều công việc và sự hiểu lầm của những người mà cậu ta trong format tư tưởng vật lý có và xảy đến với.

Robert cho biết khi còn nhỏ anh đã sốt rất cao và có các vấn đề sức khỏe mà bác sĩ không thể giải thích. Anh ấy gần như đã chết mấy lần, cũng ở trong bệnh viện nhiều ngày trong khi họ cố gắng kiểm soát thân nhiệt và hiểu rõ điều gì đang xảy ra với anh ấy. Cho đến ngày nay, cha me anh cũng chưa có được lời giải thích.

R: Điều này liên quan đến sự chuyển đổi chuyển tải của các năng lượng mới đang tập trung. Có rất nhiều người giống như kính lúp năng lượng. Đứa trẻ này là một. Cậu ta là một người quản lý năng lượng, cũng trao truyền nó. Cậu ấy là một người định dạng. Cậu ấy là một người hiểu biết. Cậu ấy là một máy biến năng. Cậu ta giống như một cầu chì truyền năng lượng từ điểm này sang điểm khác. Cậu ấy không phải lúc nào cũng hiểu. Điều này có ảnh hưởng nhiều đến cơ thể vật lý nhân loại mà cậu ta mang. Cậu ta hiểu rằng phần lớn năng lượng này không phải của mình. Đó là một năng lượng chia sẻ. Đó là sự chuyển đổi từ một điểm cổng, đến một điểm vào thuộc vật lý, tới một nhân loại vất lý.

D: Đó là nguyên nhân gây sốt và những vấn đề sức khỏe xảy ra trong những ngày đầu tiên?

R: Đây là một bài học để ứng phó với các nguồn năng lượng. Đây là một điểm trong cuộc đời cậu ta, nơi cậu ta phải thức tỉnh về mình là ai. Nếu không, cậu ta sẽ rời khỏi hành tinh này. Không có lý do gì để ở đây.

D: Vậy anh ta phải thích ứng... sao? Sự bùng nổ năng lượng?

R: Hoặc thích ứng hoặc ra ngoài! Thực tế! Số liệu! Thích ứng hoặc ra ngoài! Không có chính giữa hai bên.

D: Vậy, nó sẽ giống như một sự tăng cường vào các tần số tại thời điểm đó?

R: Vâng, hoặc bước ra ngoài! Bước ra khỏi nhân loại. Lùi lại. Và để một năng lượng khác thực hiện chính xác công việc.

D: Anh ấy nói rằng nó đã rất chấn thương, và họ không thể hiểu những gì đã xảy ra với anh ta.

R: Kỳ khôi, quá nhiều để một năng lượng vật lý chịu đựng. Hầu như ngoài sức chịu đựng. Đứa trẻ có nhiều ngoài sức chịu đựng. Để được phép ứng phó với năng lượng ở tầng thứ vật lý, bạn phải bị đưa đến điểm cực hạn của sức chịu đựng, hiểu được đó là điểm mà bạn không còn có thể đi nữa. Nó được coi là thời gian khảo nghiệm. Đó là học để hiểu rằng hành tinh là của vật lý. Đứa trẻ này có một sức mạnh to lớn vượt khỏi rất nhiều. Cậu ta vẫn chưa hiểu được ý nghĩa thực sự và mục đích đằng sau những gì mình

sẽ thực hiện. Có rất nhiều việc phải làm. Phần lớn nó sẽ được thực hiện trong vật lý, nhưng cũng sẽ được thực hiện nhiều trên các tầng thứ tiềm thức và siêu thức.

Giọng nói ảnh hưởng đến băng. Nó có âm thanh khàn khàn xuyên suốt, nhưng bây giờ trở nên rõ rệt hơn, giống như một tín hiệu điện tử bắt đầu phân tán. Một số từ có một âm thanh bị cắt xén và không tự nhiên. Trong suốt buổi, giọng nói của tôi trên băng có vẻ bình thường, chỉ có giọng anh ta bị bóp méo. Tôi đã không nhận thấy điều này trong suốt phiên làm việc. Nó chỉ trở nên rõ ràng trên băng. Trường hợp thế này đã xảy ra nhiều lần, thực thể đã ảnh hưởng đến thiết bị điện tử của tôi theo một số cách không tự nhiên.

D: Nhưng giờ anh ta đã thích ứng. Anh ta không còn bị sốt, đau nhức và những cơn đau khác trước đây.

R: Cậu ấy có những cơn đau mới. Đây là một sự hiểu sai về các format năng lượng.

D: Anh ấy nói đau ở lưng và chân.

R: Đây là những điểm năng lượng của năng lượng mới.

D: Vậy, một bước tiến trong năng lượng đang xảy ra?

R: Đúng vậy. Đứa trẻ đã có lời giải thích này. Không chấp nhận. Sẽ chấp nhận. Điều này được mong đợi.

Robert bất ngờ phát ra một tiếng rít cao kỳ lạ, cơ thể anh co giật và rung lắc. Điều này thật đột ngột và khiến tôi bất ngờ.

R: Âm thanh là cách duy nhất của lập trình và chấp nhận.

Đây dường như là lý do cho những âm thanh kỳ lạ.

R: Âm thanh là một lập trình sáng tạo mới. Chấp nhận. Chấp nhận. Chấp nhận. Chúng tôi sẵn sàng chấp nhận rằng các ranh giới âm thanh mới mà đang tạo ra cơ sở chữa lành trên hành tinh này, sẽ là một công thức cho sinh mệnh nhân loại chấp nhận nỗi đau mà họ phải chịu đựng. Đứa trẻ này hiện đang làm việc để làm việc với âm thanh. Âm thanh sẽ cho phép cơ thể cậu ta tái phân cực. Để tái truy cập. Để tái học tập cách phát triển các ranh giới của năng lượng mà nó mang. Đứa trẻ đã có điều này ở đúng chỗ ngay lúc này.

D: Bằng âm thanh, ý bạn là giọng nói con người hay âm nhạc?

R: Với âm nhạc. Đứa trẻ đang làm việc với âm nhạc. Phân phát âm nhạc, hát và sản xuất âm nhạc. Và cũng tham gia vào âm thanh. Với những người làm việc với âm thanh điều chỉnh. Cộng hưởng âm thanh, tần số, âm thanh, màu sắc, những phần mở rộng.

D: Tất cả đều rất quan trọng bởi tần số âm nhạc ảnh hưởng đến cơ thể con người. Sẽ tốt hơn nếu anh ta có thể thực hiện những điều chỉnh năng lượng và bước tiến trong năng lượng mà cơ thể không khó chiu.

R: Vâng, điều đó có lợi, nhưng cơ thể không biết những giới hạn của nó cho đến khi đạt đến. Đây là điểm. Đây là một quá trình học tập. Để cơ thể nhân loại thay đổi, người

ta cần phải hiểu các yếu tố mà nhân loại đã chọn, không chỉ qua việc học hỏi thông qua tình yêu, mà còn học thông qua lo sợ và năng lượng. Lo sợ và năng lượng tạo ra một sự hao trừ năng lượng không mong muốn, cái mà cuối cùng là tạo ra đau đớn. Vì vậy, nỗi đau là điểm học tập. Đau là điểm phát triển và căng dài đến điểm của hiểu biết. Vì vậy, đau đớn là điểm học tập.

Giọng nói của Robert ở đây thay đổi và trở nên cảm xúc, ở mức khóc. Những điều được nói rõ ràng đã ảnh hưởng đến Robert, và phần con người đó đã lấn qua thực thể.

R: Vì vậy, đau đớn là điểm mà đứa trẻ này sẽ đạt được sự nhẫn chịu, sau đó cậu ta sẽ có khả năng dạy người khác làm như vậy.

Robert giờ đang khóc. Tôi cố gắng bỏ qua không tập trung vào điều đó. Bằng cách này tôi có thể mang thực thể trở lại, và giữ cho cảm xúc của Robert được dắn xuống. Bên cạnh đó, công việc của tôi luôn luôn là lấy đi đau đớn, không biện minh hay kéo dài nó.

D: Nhưng chúng tôi thực sự không muốn đau, bởi cơn đau làm cơ thể không thoải mái.

R: Vâng, đúng. (Thực thể đã trở lại kiểm soát.)

D: Vậy nó có thể được thực hiện theo một cách dễ dàng hơn không?

R: Không, không phải trong trường hợp này. Những gì cần phải xảy ra là: Quản lý điểm đau. Cậu ta đã chọn yếu tố này, tần số này, chu kỳ hai nghìn năm này để phát triển thông qua năng lượng của đau đớn cho sự tiến hóa của một cơ thể mới. Đây là cách con người đã chọn để học. Chúng ta đang chuyển sang một quá trình mới của môi trường tình yêu nơi mà đau đớn sẽ được xá miễn. Và tình yêu sẽ được cho phép là tần suất phơi bày nếu và khi những trải nghiệm mới đi qua. Những gì cần phải xảy ra, là quá trình nhanh chóng mà con người được phép biến năng tất cả những đau đớn mình mang và xóa bỏ nó. Vì vậy, những cảm xúc và cảm giác cơ bản yêu thương mới có thể được mang xuyên vào trong 3D và 4D. Đây là cách điều này xảy ra. Nó đang được thể hiện thông qua chu kỳ trải nghiệm của gánh nặng này của đứa trẻ.

Sự thay đổi của cơ thể nhân loại để có thể tồn tại trong Trái Đất mới về sau sẽ được mở rông trong cuốn sách này.

D: Có phải DNA của cơ thể đang bị ảnh hưởng?

R: Đúng.

D: Tôi đã nghe điều này từ những người khác, họ nói rằng đó là một sự nâng cao xác định của tần số.

R: Vâng, chắc chắn.

D: Nhưng tôi muốn nó xảy ra với ít khó chịu hơn cho cơ thể anh ta.

Tôi quyết tâm giảm bớt sự khó chịu cho thân thể của Robert, mặc dù tôi đã gặp phải sự phản kháng lớn từ thực thể bướng bỉnh.

R: Đầu tiên bạn học được nỗi đau không phải là tất cả. Khi bạn học, nỗi đau trở nên và diễn tiến ít hơn. Đau, không nhất thiết là chức năng của đau. Đau là quá trình tiến hóa của học tập. Nếu bạn học nhiều, đau xảy ra thông qua chức năng của não. Đau xảy ra thông qua việc phải làm việc vất vả. Đau xảy ra thông qua việc yêu quá nhiều hoặc sống quá nhiều. Đây là những quá trình mà con người chọn để tiến hóa cùng.

D: Vâng, đó là tất cả bộ phận các bài học của chúng ta.

R: Con người đang được trao cho một điểm bước ra, nhưng họ cần biết những chu vi của mình. Họ cần phải hiểu rằng những điểm bước ra đó là những điểm bước ra của nhận thức. Bạn cần phải loại bỏ cái cũ để đi với cái mới. Đó là thời gian thanh lý. Chúng ta cần làm việc với điều này. Cần có những môn đệ của thời gian thanh lý này. Đứa trẻ này là một trong bảy môn đệ vào thời điểm này, thực hiện công việc riêng biệt mà cậu ta đã chọn để làm. Đây là người đầu tiên bạn gặp. Bạn sẽ gặp thêm nữa. Bây giờ bạn đã làm việc với năng lượng này. Bạn sẽ một lần nữa thu hút năng lượng này. Họ có lẽ không phải một thân chủ khó làm việc cùng. Đứa trẻ này đã được lập trình với những yếu tố không cho phép cậu ta đến nơi mà cậu ta đã đến này. Đó là thân thể ánh sáng mà cậu ta đã chọn tiến vào. Các thân thể ánh sáng với đứa trẻ tiếp theo bạn sẽ làm việc cùng, sẽ cho phép bạn trở lại mục đích đằng sau đứa trẻ này. Và năng lượng trong cái họ đến từ. Bây giờ bạn sẽ gặp một người khác. Bạn sẽ vẽ nó cho bạn, bởi vì bạn sẽ được quan tâm để biết những gì là đằng sau mục đích này. Bạn sẽ không có ở lúc này.

D: Tôi biết một số mục đích có liên quan đến việc tạo ra một thế giới mới, và đi vào một chiều kích khác, bằng cách thay đổi tần số và rung động. Tôi đã được đưa cho loại thông tin đó.

R: Vâng, bạn có. Bạn sẽ được kéo dài trên phổ của thông tin đó. Ghi nhớ rằng sự cộng hưởng của thông tin đó sẽ cho phép bạn cộng hưởng trong nhiều khía cạnh. Như bạn sẽ thấu triệt, quý cô thân ái của tôi – người đã làm việc rất tốt và chăm chỉ, bạn mang rất ít của trải nghiệm bạn có. Và năng lượng bạn mang theo trong một ý nghĩa phi vật lý, là sự bao la đằng sau công việc mà bạn đang có. Đứa trẻ của tôi, bạn được cảm ơn. Nhưng yếu tố vật lý của bạn mang quá ít, và thực tế là yếu tố vật lý này mang quá ít, đó là cái bạn đang mang, chứ không phải là bạn.

D: Năng lượng ở phía sau tất cả những điều này.

R: Không chỉ năng lượng mà còn cả năng lượng gắn liền với năng lượng đó. Phải mất thời gian để những trải nghiệm song song được thu thập lên. Nó giống như cá trong lưới đánh cá khi người chày kéo lưới. Thu hoạch dần dần được phơi bày khi lưới được kéo vào. Tuy nhiên, cần sức mạnh để thu kéo lưới. Do đó, trọng lượng của kiến thức mang bên trong cái lưới đó sẽ chỉ phát sinh nếu và khi người đó hoặc sự chịu đựng đã được trao cho vì mục đích đó. Bạn đang thu thập thông tin đó. Bạn có một sự chấp nhận đằng sau bạn là ai và bạn là gì, đứa trẻ của tôi. Bạn cũng có một cách chấp nhận vượt lên đó, rằng bạn đã chọn để đến và làm việc với những cái bạn làm việc cùng. Bên ngoài các yếu tố vật lý của bạn, bạn sẽ nhận được rất nhiều. Nhưng trong các yếu tố vật lý của bạn, bạn được cho rất ít. Trong thực tế, bạn nhận được rất ít cảm ơn đối với những gì ban làm trên rất nhiều cấp đô khác nhau. Mà rất ít cảm ơn ban nhân được là

cảm ơn chân thành. Điều gì đang chờ đợi bạn, trong chân tướng thực, là đẳng sau bạn từ những gì bạn đã để lại. Cũng theo cách đó với đứa trẻ này. Tất cả các bạn đều đến từ cùng một mục đích. Tất cả chúng ta đều nhận thức điều đó. Xoắn ốc của ý thức xoắn ốc từ những xoắn ốc lồng vào nhau liên tiếp. Nó là một sự kéo dài của một quá trình mà không thể hiểu được trong những chiều kích của cái bạn có. Nhưng bạn đang được trao cho nhiều hơn lúc trước. Bạn đang được trao cho khả năng để hiểu, nếu điều đó làm ra một điểm.

D: Phần việc của tôi là cố gắng giúp người khác hiểu điều đó, và trình bày để họ có thể hiểu và chấp nhận.

R: Bạn nói rất nhiều từ có rất ít ý nghĩa vào lúc đó. Nhưng sự cộng hưởng đằng sau những từ này là ý nghĩa thực sự. Sự kéo dài phía sau năng lượng. Có rất nhiều viễn cảnh và tương thích chúng ta có nếu và khi bạn nói, nhưng bạn không thể nói về chúng. Nhưng những gì bạn đang thực sự làm với từ ngữ, là biến năng, vận chuyển năng lượng đó qua cho những người này. Do đó, cấu trúc tế bào giữ lại và nhận năng lượng có lợi cho chúng; mà sẽ cho phép họ di chuyển. Có rất nhiều người làm rất ít. Có cực nhiều người làm cực nhiều.

D: Như vậy, nó sẽ cộng hưởng với họ ở tầng thứ khác, khác với những gì họ đang đọc trong sách.

R: Tuyệt đối, đứa trẻ của tôi. Sách của bạn mang một sự cộng hưởng. Bạn chỉ cần sở hữu chúng để mang sự cộng hưởng, thông tin tương thích, năng lượng của chúng.

D: Vì vậy, từ việc đọc các câu từ trên trang giấy, mọi người sẽ nhận được nhiều hơn họ thực sự làm?

R: Họ sẽ cảm nhận được cảm hứng. Họ sẽ cảm thấy và chạm vào sách, cảm giác cần có cái gì đó trong cuốn sách này. Nó có thể là một câu. Nó có thể là một ý tưởng, nó có thể là trực giác. Nó có thể là sự tăng dài. Có thể là tương thích của việc chỉ nghe điều đó, điều này sẽ kéo dài một tần số hoàn toàn mới của format tư tưởng cho họ. Điều đó sẽ cho phép họ chuyển đổi, chấp nhận một xoắn thông tin hoàn toàn mới. Đây là những gì về điều này. Bạn, chúng tôi, là người quản lý của lực lượng mới. Và lực lượng không phải là nơi bạn đang đến. Đó là cái bạn đã đến từ đó. Đã đến lúc kết thúc cho nhiều người. Và đã đến lúc bắt đầu cho nhiều người khác. Đã đến lúc phát triển của thay đổi. Một chu kỳ đã bắt đầu.

D: Đó là những gì tôi đã nghe, không phải tất cả mọi người sẽ thực hiện chuyển đổi này.

R: Đúng vậy. Những người sẵn sàng cho nó sẽ là những người sẽ có thể hiểu được một cách vật lý ít nhất mười phần trăm của nơi họ sẽ đi tới. Họ sẽ cần phải kiếm được cái quyền đó.

D: Những người khác sẽ không hiểu những gì đang xảy ra, và họ sẽ rất hỗn loạn.

R: Trong 5 phút cuối cùng của sự tồn tại, họ có thể được chuyển đổi hoặc đưa thông tin vào tầng thứ vật lý của mình, để họ có thể tiếp tục. Và họ sẽ phải làm việc ở tầng

thứ tiềm thức. Trong những khoảnh khắc cuối cùng của cuộc đời, họ sẽ được trao điều đó trên tầng thứ vật lý. Vì vậy, họ sẽ có năng lượng để dịch chuyển qua. Và với những lời dạy để hiểu rằng khi họ xuống ống thông tin, khi họ kéo dài từ sự tồn tại này đến sự tồn tại khác, họ sẽ không tiến vào 4D. Họ sẽ di chuyển về tương thích, đến điểm năng lượng từ đó họ đã tách ra.

D: Thế còn những người từ chối hiểu?

R: Một lần nữa, sự lựa chọn là sự tự do công bình của con người.

D: Đó là sư thất. Chúng tôi có tư do ý chí.

R: Đúng vậy.

D: Sau đó họ sẽ không đi vào quá trình chuyển đổi.

R: Không phải lần này! Thời gian là yếu tố của tần số của bạn.

D: Vâng, tôi biết thời gian là một ảo ảnh, nhưng chúng tôi đang bị mắc kẹt trong đó. Chúng tôi phải sử dụng nó.

R: Trong trải nghiệm của họ, nó sẽ là thời gian của họ. Trong trải nghiệm của bạn, nó sẽ là không gì cả. Bạn, là người đã chuyển vào trong trải nghiệm khác. Giống như bạn sẽ chờ đợi để tập hợp cùng đàn của bạn, như thế sau đó cả đàn có thể chuyển đến các đồng cỏ khác. Nếu chúng ta chấp nhận rằng những tia lửa thần thánh của ý thức con người đã vỡ ra từ một tầng thứ, nếu điều này là sự chấp nhận, bạn đã vỡ ra một cách thần thánh những tia lửa của chủ nghĩa cá nhân. Bạn đang làm việc và phát triển trên trạng thái ý thức. Khi bạn tiến hóa trong ý thức này, bạn tạo ra một tần số mật độ của hành tinh này. Tần số mật độ kiến thức năng lượng đẳng sau hành tinh này. Sự sống, cái chết, sự sống, cái chết. Tần số mật độ, nghiệp quả, thông tin xung quanh đó. Điểm mà bạn rời điểm đó và quay về tần số đơn đa chiều của bạn, bạn sẽ đợi đàn tái tập hợp chính nó. Điều này có thể mất hàng thiên niên kỷ. Nhưng vấn đề là, khi bạn đang chờ đàn của mình tập hợp, bạn đang ở trong vực thẳm của sự chấp nhận và tình yêu hoàn toàn. Bạn sẽ được cung cấp chính xác những gì bạn cần để tận hưởng những gì bạn đang có.

D: Vâng, tôi đã nghe rằng nó rất đẹp. Nó sẽ hoàn toàn khác biệt. Lúc đầu, tôi nghĩ nó là khá tàn nhẫn khi những người khác sẽ không đi cùng lúc. Họ sẽ bị bỏ lại phía sau.

R: Nó không phải là như vậy. Nó không giống như bạn phải rời đi; cơ thể — giống như những gì đứa trẻ trải nghiệm — đang trải qua, sự kéo dài của cảm xúc từ việc rời đi một gia đình vật lý. Cái mà câu ta thực sự để lại là một gia đình vật lý của chiều kích mà cậu ta đã đến. Cậu ta nhớ tình yêu. Cậu ta cũng nhận ra rằng mình không thể quay lại đó. Cậu ta đã đi đi về về trong nhiều thiên niên kỷ, để hiểu hành tinh này hoạt động như thế nào. Nhân dịp này, cậu ấy đã lựa chọn, hoặc đã được trao cho lựa chọn, đến và làm việc với hành tinh này. Chuyển đổi và rút đàn. Nếu chúng ta đưa điều này vào trong sự tương thích của quá trình tư tưởng, đứa trẻ này là môn đệ của kiến thức mới. Đứa trẻ này sẽ được tô điểm liên quan đến thông tin đã được đưa ra bằng giọng nói này. Đứa trẻ không làm việc trong nghiệp. Cậu ta đã tránh xa các tần số tràn đầy năng lượng của xoắn ốc tần số nghiệp và 3D 4D.

D: Bởi bạn biết, bạn có thể bị mắc kẹt trong tần số trên Trái Đất với nghiệp.

R: Bạn đang nói chuyện với một mục đích có ảnh hưởng phi nghiệp lớn ở thời điểm này. Loại bỏ tất cả các cấp độ tư tưởng từ đó. Mang bản thân bạn vượt khỏi.

D: Vậy anh ấy ở đây chỉ để phục vụ mục đích này. Và rồi anh ta sẽ trở lại với chiều kích anh ta đến.

R: Đúng vậy. Cậu ấy sẽ sống một cuộc sống con người bình thường. Và trong kiếp sống nhân loại, cậu ta sẽ thực hiện mục đích của mình, nhưng cậu ta làm có ảnh hưởng. Cậu ấy có thể bị kéo vào một mục đích 3D.

D: Vâng, rất khó sống trong thế giới này mà không bi kéo vào đó.

R: Và nếu cậu ta bị lôi kéo vào một mục đích 3D, cậu ta sẽ bị kéo trở lại.

D: Bởi vì đây là cách nghiệp được tạo ra. Chúng ta ở đây để học bài học.

R: (Anh ta ngắt lời.) Chúng tôi đang nhận được kích thích với chủ đề này. Nghiệp không được phản ánh với người ảnh hưởng này ở đây vào thời điểm này. Chúng tôi sẽ không thô lỗ với bạn. Chúng ta có thể vui lòng tiếp tục thông tin này ở nơi khác được không?

D: Được rồi. Tôi chỉ muốn làm rõ nó vì lợi ích của anh ta, bởi vì anh ta quan tâm đến nó.

R: Làm rõ được chấp nhận. Đứa trẻ biết tất cả các câu trả lời.

D: Nhưng tâm trí ý thức của anh ta thì không. Chúng tôi đang cố gắng truyền nó tới tâm trí ý thức.

R: Cảm ơn bạn vì đã làm việc với tâm trí ý thức của cậu ta. Bạn sẽ làm việc tốt hơn với thông tin bạn yêu cầu. Đứa trẻ có tất cả các câu trả lời. Bạn không cần phải đặt những câu hỏi này. Tất cả các câu hỏi mà cậu ta đang hỏi, cậu ta có thông tin cho chúng. Bạn sẽ làm việc ở cùng một chỗ. Bạn được cho biết bạn sẽ làm việc với những người này. Điều đó cuối cùng sẽ xảy ra với bạn. Điều đó cần phải được xảy ra. Điều đó cần phải được chờ đợi. Nó sẽ xảy ra trong thời gian.

D: Những người khác mà tôi đã làm việc cùng, những người mà chúng tôi gọi là "star-children" (đứa trẻ tinh tú) hoặc những người đang đến, họ không có nhiều khó khăn như Robert.

R: Chúng tôi đang tái bày tỏ lại những thông tin cũ, nhưng tôi sẽ tái giải thích về điều này: (anh ấy dường như trầm trọng hơn) ở thời điểm này, giai đoạn chuyển tiếp giữa tần số tình yêu và trải nghiệm năng lượng format tư tưởng con người, được tăng trưởng bởi nỗi đau. Điểm mà ở đó có một điểm chuyển tiếp, nơi mà con người có thể di chuyển từ trải nghiệm tiến hóa học đau, qua trải nghiệm tiến hóa học yêu, cần phải được tăng trưởng bằng các khuôn làm mẫu. Cần phải được cho thấy điểm của di chuyển và trở từ điểm này đến điểm khác. Cách duy nhất để có thể làm được điều này là bằng cách đi đến điểm đó. Và học tập để di chuyển từ điểm tối thượng của xoắn ốc đến tăng trưởng nối dài tiếp theo của biểu hiện. Do đó, các môn đệ đi qua cần phải hiểu được điểm đó ở

đâu. Điểm bước ra. Điểm mà bạn gặp trên cây cầu. Điểm mà bạn hiểu rằng đó là thời gian để yêu thương. (Cố ý) Đây nghe có rõ không?

D: Vâng. Tôi tin những người khác tôi đã nói chuyện cùng, có lẽ không phải là cùng một tần số. Nhưng họ cũng tình nguyện đến và giúp đỡ thế giới.

R: Họ đang làm việc trên các tần số tầng thứ đang di chuyển đến điểm này. Đây không có nghĩa là tần số năng lượng này cao hơn hay thấp hơn. Chúng là một phần của bậc thang đá. Chúng là một bộ phận của những bậc thang bước lên điểm ở đỉnh kim tự tháp. Đỉnh kim tự tháp là điểm mà ở đó đứa trẻ này sẵn sàng báo cáo chính nó. Sự tăng trưởng của sự căng trải tâm linh tồn tại của tâm trí sẽ là ở điểm mà họ sẽ được phép tăng trưởng bản thân về lại mục đích từ đó họ đến. Sau đó tìm kiếm một trải nghiệm khác khi đàn đã tái tâp hợp chính nó.

D: Nhưng bạn biết người bình thường sẽ khó khăn thế nào để hiểu điều này.

R: Nhân loại bình thường có thời gian trên tay mình, nhưng thời gian đang tăng tốc. Vì vậy, sự tăng dài này đang tăng tốc. Do đó, kỳ vọng đang tăng tốc. Vì vậy, tái cơ cấu lại DNA đang tăng tốc. Do đó, tần số rung động đang tăng tốc. Mọi thứ đang tăng tốc. Vì vậy, đau cũng sẽ tăng tốc, và được kéo dài đến một điểm. Một lần nữa, đau không chỉ là đau đớn về máu. Nó cũng là cơn đau liên quan đến mọi mục đích tiến hóa đã được lên kế hoach. Sức chiu đưng của con người về tiến hóa và phát triển.

D: Tôi được cho biết chúng ta đang tiến hành nhiều nghiệp hơn và nhanh hơn, bởi vì chúng ta đang cố gắng để thích ứng các tần số này và rời đi.

R: Đúng vậy. Chúng tôi đang tải xuống thông tin hiện tại, format tư tưởng năng lượng, cái đã ở với chúng tôi trong nhiều thiên niên kỷ. Hiện tại có một điểm nơi con người được phép tải xuống, xóa sạch và đang được phép bước ra khỏi chu kỳ nghiệp quả. Khoảnh khắc họ có thể bước ra khỏi ảnh hưởng của chu kỳ nghiệp quả, họ có thể làm việc với xoắn ốc thông tin mà cho phép họ bước ra ngoài, và trở về tần số từ đó họ đã đến. Các thuật ngữ giải thích đơn giản. Không dễ làm việc cùng. Sẽ làm việc cùng. Và sẽ làm viêc.

Giọng anh nghe có vẻ trầm trọng hơn vì phải giải thích nó một cách đơn giản và đưa nó vào những từ mà tôi có thể hiểu được, nhưng cuối cùng nó đã nghe thuận tai hơn.

D: Tôi được cho biết tâm trí chúng tôi khó hiểu rất nhiều trong số những điều này. Đó là lý do tại sao chúng tôi chưa được cung cấp thông tin trước đó.

R: Chấp nhận.

D: Tâm trí con người vật lý không có khả năng.

R: Đúng vậy.

D: Vì vậy, tôi luôn được bảo hãy trình bày thông tin theo cách mà mọi người có thể hiểu được.

R: Đúng vậy. Và bạn làm thế.

D: Nhưng thông tin bạn đưa ra phức tạp hơn nhiều.

R: Điều đó đúng, bởi vì bạn đang yêu cầu các câu trả lời.

D: Nhưng tôi nghĩ một số người sẽ rất khó nắm bắt nó. Đó chính là vấn đề.

R: Con người, vào thời điểm này, sẽ nắm bắt nó. Bởi mục đích tiến hóa của họ, tần số năng lượng cơ thể họ sẽ cho phép chấp nhận mục đích này. Đây là điểm chúng tôi đang thực hiện. Chúng tôi hiện đã gửi bảy môn đệ đến hành tinh này. Hai tăng dài, hai căng trải. Sắp có ba, và sẽ có bốn. Họ sẽ gặp nhau tại một thời điểm nào đó. Nhưng bộ ba sẽ không biết bộ bốn, và bộ bốn sẽ không biết bộ ba. Lần đầu gặp người thứ nhất đã xảy ra. Người đầu tiên trong bộ ba ở điểm có thể gặp.

D: Nhưng họ sẽ không bao giờ gặp bộ bốn kia.

R: Đúng vậy.

D: Họ sẽ làm việc ở nhiều khu vực khác nhau?

R: Đúng vậy.

D: Nhưng tôi sẽ đi qua một số trong đó?

R: Bạn sẽ gặp. Và khi bạn gặp họ, bạn không được đề cập đến vấn đề này theo nghĩa vật lý. Bạn có thể nói ngầm, nhưng bạn không được nói theo nghĩa vật lý. Nó sẽ can thiệp vào năng lượng. Bởi vì họ đang mang cùng một năng lượng, nhưng họ đang sử dụng các công thức khác nhau. Nên nhớ, những giống dân là khác nhau. Họ mang năng lượng khác nhau. Do đó, các năng lượng bán cầu đông tây nam bắc không hoàn toàn có lợi cho nhau trên hành tinh này. Vì vậy, bạn đừng đề cập đến.

D: Vậy họ sẽ là những chủng tộc và văn hóa khác nhau.

R: Các văn hóa khác biệt sẽ tốt hơn khi đối lập với các chủng tộc. Họ có thể nói cùng một ngôn ngữ, nhưng các cây cầu văn hóa sẽ khác.

D: Nhưng khi tôi gặp họ, tôi sẽ biết?

R: Bạn sẽ biết.

D: Tôi sẽ biết theo cách này, trong thôi miên nhập thần?

R: Bạn sẽ biết ngay lập tức.

D: Bởi vì đấy là nơi mà tôi thường được đưa cho thông tin.

R: Hoàn toàn chính xác. Vì vậy, bạn sẽ biết ngay khi bạn gặp một trong những người đó. Bạn sẽ ngầm biết trước khi nó xảy ra.

D: Và tôi sẽ không kết nối họ. Họ không được tiếp xúc với nhau.

R: Đúng vậy. Trừ khi bạn được bảo.

D: Tôi đã được nói một điều tương tự về thông tin khác. Tôi đã tìm thấy những người làm việc về cùng một phát minh. Và tôi được yêu cầu không cho họ biết về nhau trong thời điểm này.

R: Đúng vậy. Năng lượng cản trở năng lượng. Cái bạn có, là một kết nối thông qua một quá trình hình thức tư tưởng ngầm, được kết nối thông qua một xoắn ốc năng lượng. Nếu bạn kết nối họ với nhau, bạn có thể sẽ liên hợp cả hai và pha loãng thông tin. Bạn biết chính xác những gì đang được nói, do đó pha loãng sẽ không có lợi cho các mục đích thu thập format tư tưởng đằng sau năng lượng. Do đó, giới thiệu người này với người khác làm cùng một công việc, sẽ gây ra lộn xộn. Nên nhớ rằng, nếu và khi một phát minh đã sẵn sàng để phát sinh, nó cần phải xảy ra trên nhiều con đường khác nhau. Vì vậy, năng lượng đã sẵn sàng ở tầng thứ ngầm. Vì vậy, khi sự chấp nhận có ý thức đến, cái ngầm đã có ở đó. Vì vậy, nó ngồi vững.

D: Tôi đã gặp một người đàn ông ở California, và sau đó xuyên thế giới ở Úc, tôi gặp một người khác làm cùng một sáng chế. Và tôi đã được bảo trong trường hợp này, nó sẽ giống như hai cơn sóng trong đại dương di chuyển trên đường của mình, nhưng nếu chúng hợp nhất với nhau thì đó chỉ là một làn sóng, và nó sẽ mất đi —— cái gì? —— năng lượng hoặc hiệu lực của nó.

R: Đúng vậy. Đó là một so sánh tốt liên quan đến thuật ngữ 3D của bạn. Bạn cũng vây, rất sớm —— nếu ban chưa có —— làm việc với công hưởng âm thanh tổng thể.

D: Tôi đã gặp những người làm việc với các chuyên gia y tế đang cố gắng để giới thiệu trị liệu tự nhiên.

R: Bạn sẽ tăng dài tâm trí của bạn đến tư tưởng này hơn nữa. Bạn đang có một tương thích năng lượng chuyển tải cho bạn vào thời điểm này. Bạn sẽ có thể viết về điều này. Nó sẽ làm việc với bạn sớm.

D: Thân chủ khác nói với tôi rằng họ muốn làm việc với âm thanh và màu sắc. Đây sẽ là cách chữa tri mới.

R: Màu sắc đến trước âm thanh.

D: Trước âm thanh.

R: Màu sắc đến trước âm thanh. Màu sắc cộng hưởng âm thanh. Và đó cộng hưởng năng lượng. Sau đó cộng hưởng tần số format tư tưởng. Màu sắc đến đầu tiên. Quang phổ của màu sắc công hưởng âm thanh. Phổ của âm thanh công hưởng màu sắc.

D: Vì vậy, nó hoạt động cùng nhau.

R: Làm việc trong sự tăng trưởng và căng trải. Cái chúng ta không làm việc tại thời điểm này, hiểu biết rằng mỗi mường tượng, tần số yếu tố của cơ thể vật lý, vang vọng ở một tầng thứ âm thanh nhất định. DNA, cấu trúc tế bào, tất cả đều hoạt động với cộng hưởng âm thanh. Đây là lý do tại sao chúng ta đang được lập trình với cấu trúc DNA mới hoàn toàn. Như vậy, cộng hưởng âm thanh có thể được bảo vệ và phóng chiếu đến format tư tưởng của con người. Vì vậy, chúng ta sẽ có thể chấp nhận các tần số mới. Và những điều này đang được chuyển tải qua âm thanh. Thông qua âm thanh vòng tròn lúa mì, thông qua dấu ấn, thông qua âm điệu meeting, thông qua tần số âm thanh. Đấy là tất cả các âm điệu của âm thanh và màu sắc. Và chúng đang đến dày và dồi dào hơn xa tại thời điểm này. Chúng tôi cũng đang được trao cho các yếu tố của việc dẫn nhập

kiến thức trên một tầng thứ 3D. Cách hiểu và làm việc với điều này. Như vậy, bệnh tật nhân loại có thể được biểu hiện và tạo ra trong một hình thức tích cực hơn, chứ không phải là sống và chết với những căn bệnh này, và học những năng lực mà những bệnh này mang đến. Bệnh tật là thông tin. Nhưng nếu cơ thể không nhận ra thông tin từ căn bệnh đó, cơ thể sẽ tạo ra cái chết. Đây là một format rất thú vị khi nghĩ rằng bệnh thực ra là một năng lượng có tầm quan trọng, không phải là một năng lượng tiêu cực.

D: Tôi cũng được cho biết cơ thể sẽ trở nên đề kháng hơn với các bệnh khác nhau.

R: Cơ thể sẽ trở nên đề kháng với các bệnh khác nhau, chỉ khi mục đích sáng tạo format tư tưởng đẳng sau cơ thể đã sẵn sàng để trở nên đề kháng. Nếu mục đích sáng tạo format tư tưởng bên trong cơ thể tổng cộng lại là 3D, thì bệnh sẽ hoạt động theo hướng bình thường. Trừ khi tạo ra sự dẫn nhập của các tầng thứ mới.

D: Tôi được cho biết họ đang cố gắng làm cho cơ thể đề kháng, và cũng làm tăng tuổi thọ.

R: Điều này hoàn toàn đúng.

D: Bởi vì chúng ta đang đi vào một chiều kích và tần số hoàn toàn khác so với cái chúng ta từng làm trước đây.

R: Đúng vậy. Chúng ta chưa bao giờ, trong một khung hiểu biết nhân loại, di chuyển một chút xa hơn từ thời điểm này trong thời gian. Đây là lần đầu tiên. Bạn không nhận ra tầm quan trọng của cấp độ mới của công việc này. Đây là lần đầu tiên điều này được dẫn nhập với Trái Đất trên các tầng thứ này.

D: Đó là lý do tại sao tôi được cho biết toàn vũ trụ đang dõi theo, để xem điều gì sẽ xảy ra?

R: Đúng vậy.

D: Nhưng trước tiên chúng ta phải vượt qua được thời điểm hiện tại.

R: Đúng vậy.

D: Đó là lý do tại sao nó được gọi là "Thời gian của Khó nhọc". (Được Nostradamus gọi trong cuốn sách của tôi về những tiên đoán của ông ta).

R: Thời gian của Khó nhọc về cơ bản là nghiệp quả của thế giới đi đến điểm mà nó biến chuyển chính mình. Thế giới là một thực thể sống và thở, cũng như tất cả những gì tạo ra chính nó trong thế giới. Nhân loại chỉ là bọ chét trên lớp nhờn của thế giới. Tất cả chúng ta đều là một phần của quá trình chuyển tiếp, mục đích. Một năng lượng hoàn toàn mới sẽ được vươn dài đến hệ thống hành tinh. Nhiều người của các hành tinh đang ở đây giúp đỡ. Họ không ở đây để chế tài và trị an. Họ đang ở đây giúp đỡ.

D: Tôi tin, bởi vì tôi đã được nhiều người khác nói cho. Và tôi cũng biết hành tinh này là một thực thể sống, bởi vì đây cũng là những khái niệm tôi đã được trao cho. Vì vậy, bạn đang củng cố một số thông tin tương tự.

R: Hoàn toàn chính xác. Có rất nhiều thứ đến với bạn. Bạn xứng đáng với rất nhiều, bởi công việc bạn đã thực hiện. Các phúc lành mà bạn sẽ được trao cho là những phúc lành của tình yêu tổng thể.

D: Vậy tôi có được chấp nhận cho sử dụng thông tin mà chúng ta đã đưa ra ngày hôm nay không?

R: Chắc chắn. Thông tin này là của chung. Đó không phải là thông tin của cá nhân. Và Robert sẽ hiểu rằng những đau khổ đó là đau khổ của công việc mà cậu ta đã chọn để thực hiện. Những đau đớn, một khi được hiểu, sẽ được chấp nhận, chịu được. Công việc cậu ta phải làm là ở đằng sau những cơn đau. Và những đau đằng sau công việc cậu ta phải làm. Tất cả đều là một phần của cam kết. Tất cả đều là một phần của mục đích sáng tạo phía sau công việc, và năng lượng mà đứa trẻ đã chọn để làm việc cùng. Nó không bao giờ có thể bị can thiệp. Cậu ấy được cho biết điều này. Cũng có một mục đích khác cần vươn dài đến ban vào thời điểm này, bởi vì ban đang sắp sửa đi qua đó.

D: Đó là gì?

R: Bạn được trao cho thông tin tối nay liên quan đến một format chuyển tiếp hoàn toàn mới của sinh mệnh nhân loại. Đây là mục đích đẳng sau một số sinh mệnh nhân loại sẽ hoàn toàn khác biệt với những gì mà bạn đã quen thuộc. Cái thực sự đang diễn ra vào thời điểm này, có những sinh mệnh nhân loại thực sự ở đây trên một tầng thứ vật lý, nhưng họ mang một sự ngâm tẩm tạo dựng linh hồn mà không bao giờ có thể được đọc. Đứa trẻ ngồi ở đây hôm nay không thể được đọc ở tầng thứ tâm linh, ở tầng thứ cảm xạ, ở bất kỳ tầng thứ nào mà đứa trẻ không thể được đọc. Bởi vì chúng ta biết rõ trên hành tinh này, mỗi lần đọc bạn có thể bị chỉnh sửa và can thiệp. Tần số tầng thứ đó đã bị xóa. Cậu ta không thể bị đọc. Vì vậy, nếu bạn đọc vào cậu ta trên một tầng thứ trực giác, bạn sẽ có một mục đích hoàn cảnh khác đẳng sau. Bạn sẽ không phải một cách cá nhân, Dolores, vì bạn là một tầng thứ của mục đích tiến hóa. Tầng thứ cơ thể ánh sáng của bạn là vẻ đẹp và tình yêu đó. Những người kia không phải duy trì ở tầng thứ đó, sẽ không thể chỉnh sửa cậu ta, và nhiều người khác như cậu ta mà làm việc với điều này. Bây giờ bạn sẽ bắt đầu hiểu rằng có hai sự khác biệt ở đây. Có những người có thể được chỉnh sửa, và những người không thể.

D: Đó là một hình thức bảo vệ.

R: Đúng vậy. Một sự bảo vệ ngầm đã được ban. Vì thế, cái thực sự xảy ra là đứa trẻ này không tham dự vào quá trình tiến hóa nghiệp quả.

D: Điều quan trọng là anh ấy được bảo vệ.

R: Điều đó rất quan trọng. Cậu ta được bảo vệ. Đây cũng là một quá trình trải nghiệm học hỏi cho bạn tối nay, bởi vì tôi tin rằng bạn sẽ bắt đầu trải nghiệm nhiều hơn về mục đích này, bởi vì bạn đã mời năng lượng này đến với bạn. Và năng lượng đã mời chính nó.

D: Và tôi sẽ tìm thấy nhiều người thuộc loại này hơn.

R: Vâng. Đừng sửng sốt.

Khi chúng tôi đến cuối buổi, tôi đã cảm ơn thực thể về thông tin và yêu cầu nó rút đi. Anh ta trả lời trong âm thanh lốc cốc. Robert sau đó đã được tái định hướng và mang ý thức đầy đủ trở về.

Một ca thú vị của một anh chàng đẹp trai làm tủ để kiếm sống. Trong trạng thái tỉnh táo của mình, hoàn toàn không có dấu hiệu gì nằm ngay dưới bề mặt tính cách của anh ta.

Tất nhiên, nhiều điều anh ta nói là lộn xộn và mù mờ vì chúng rất khó để hiểu và lĩnh hội. Chủ yếu là vì cách thức thực thể sử dụng tiếng Anh. Nhưng một trong số đó đã trở thành sự thật. Anh ta nói có bảy môn đệ trên khắp thế giới. Đây là những người đặc biệt được gửi tới thế giới này. Họ rung động ở một tần số khác, họ không bị ràng buộc bởi nghiệp và có một mục đích cụ thể. Anh ấy nói tôi vừa mới gặp một trong số bảy người, và tôi sẽ gặp người khác. Họ sẽ sống ở các quốc gia khác nhau và có bối cảnh văn hóa khác nhau. Lưu ý chính là tôi không được để họ liên lạc với nhau. Đáng ngạc nhiên và bất ngờ là điều này xảy ra vài tuần sau đó, sau khi tôi trở về Hoa Kỳ. Tôi gặp một môn đệ khác trong khi tiến hành lớp thôi miên của mình ở Fayetteville, Arkansas. Tôi không biết mình có được phép gặp cả bảy người không, hay tôi chỉ biết về sự tồn tại của họ. Có lẽ nhiêu đó thôi đã đủ. Nhưng anh ta đã đúng, họ sống ở các lục địa khác nhau, và có bối cảnh văn hóa khác nhau.

Tôi đã gặp nhiều người mà thông qua thôi miên nhập thần báo cáo rằng họ đã đến Trái Đất vào thời gian này để giúp nhân loại vì sự tiến triển qua những thay đổi sắp tới mà tâm trí ý thức của họ biết đến. Nhưng dường như bảy là của một rung động khác và trên một nhiệm vu khác.

Chương 14: Sinh Mệnh Tiến Bộ

Phiên làm việc này là một ví dụ hoàn hảo cho thấy "họ" tiếp tục đến qua nhiều thân chủ của tôi, thường dưới những tình huống bất thường và bất ngờ. Trường hợp này chắc chắn là bất ngờ. Tôi vừa trở về từ nước Anh chỉ vài tuần trước. Trong lúc làm một buổi với Robert ở Glastonbury tại đó, "họ" nói tôi đã gặp một trong những người đặc biệt đã tình nguyện hoặc được gửi đi để hỗ trợ những thay đổi đang diễn ra trên thế giới hiện nay. Họ nói có bảy người đặc biệt —— hoặc môn đệ, và tôi đã gặp một trong số họ khi làm việc với Robert. Và tôi sẽ sớm gặp một người nữa. Nhưng tôi đã được cảnh báo là không để họ liên lạc với nhau. Họ phải tiếp tục trên lộ tuyến riêng của mình, ngay cả khi họ ở các phần của thế giới. Tôi hầu như không biết mình sẽ khám phá ra người thứ hai chỉ một vài tuần sau đó dưới hoàn cảnh vượt xa bình thường.

Trong suốt năm 2002, "họ" cảnh báo rằng tôi đã đi giảng quá nhiều tại các hội thảo và hội nghị. Vào cao điểm của công việc trong năm 2001 và 2002, tôi đã lên máy bay mỗi tuần và phát biểu khắp nơi trên thế giới. Không có gì ngạc nhiên nếu trong một tuần tôi đến hai ba thành phố khác nhau trước khi trở về nhà, chỉ để khởi hành một lần nữa. Tôi bắt đầu cảm thấy stress, vì vậy tôi biết họ đã đúng. Họ nói tôi không cần đi nhiều như trong quá khứ. Sách của tôi giờ đây có thể tự đứng vững. Năng lượng đã ra khỏi đó và nó sẽ leo thang. Họ muốn tôi viết nhiều hơn, và dạy kỹ thuật thôi miên của tôi nhiều hơn nữa. Họ nói nó sẽ trở thành liệu pháp của tương lai. Tôi nói tôi vẫn phải đi để dạy, nhưng họ nói, "Hãy để họ đến với bạn." Và thật đáng kinh ngạc, đó là những gì đã xảy ra. Tôi bắt đầu tổ chức các lớp ở thành phố lân cận của Fayetteville, Arkansas, và mọi người đã đến từ khắp nơi trên thế giới để học kỹ thuật.

Giữa tháng 8 năm 2002, tôi tiến hành một lớp đào tạo thôi miên ở thành phố lân cân. Tôi giữ các lớp nhỏ để có nhiều tương tác và tương quan cá nhân, giúp hiểu kỹ thuật của tôi dễ dàng hơn. Tôi không mở nhiều lớp, tôi vẫn đang tiến hành phương pháp thực hiện chúng. Trong các lớp học trước đây, những học sinh (những người đã từng có kinh nghiệm thôi miên) thực hành với nhau vào ngày cuối cùng. Ở lớp này, tôi quyết định thử một cái gì đó khác, bởi vì mặc dù tội đã day kỹ thuật của mình, nhưng họ không có đủ thời gian để nghiên cứu nó. Ho sẽ cần phải làm điều này khi trở lai với việc tập luyên của mình. Trong quá khứ, các hiệu quả là rất gượng gạo bởi nó không quen thuộc với ho. Vì vây, vào cuối ngày thứ hai đào tao, tôi đã thảo luân điều này với lớp học. Tất cả ho đều quyết định ho muốn thấy tôi làm mẫu cho một trong những học sinh, để họ có thể quan sát. Ho nghĩ rằng điều này sẽ hiệu quả hơn. Tất nhiên, điều đó luôn luôn làm khó giáo viên. Mặc dù tôi có rất nhiều thành công với kỹ thuật của mình, nhưng nó cũng tùy vào các hoàn cảnh khác nhau, một loại châu cá vàng của bầu không khí. Điều gì sẽ xảy ra nếu trong hoàn cảnh bị mọi người chăm chú, đương sự trở nên lo lắng và tự giác chống lai trang thái nhập thần? Nếu điều đó xảy ra, tôi sẽ phải làm việc vất vả hơn, vì vậy tội lo không biết nó có hiệu quả hay không. Một số người muốn tình nguyên làm chuột bạch. Giải pháp là để tất cả họ bỏ tên của mình vào hộp, và tôi sẽ rút thăm chọn người làm mẫu vào sáng hôm sau. Tôi lục lọi tên, một mảnh giấy dường như bay lên và dính vào tay tôi. Đó là Estelle.

Cô ấy là một học sinh phút chót. Tôi sẽ không nói cô đến từ đâu vì lý do bảo mật. Tôi đã giảng tại một hội nghị, và có hai người muốn tham gia lớp học của tôi vào tuần tới. Có vài thiết lập mà tôi muốn dành cho lớp, vì vậy tôi không biết là còn chỗ hay không. Khi gọi điện cho văn phòng của mình, tôi thấy có hai người đã hủy bỏ vào phút chót, vì vậy tôi đã nói với Estelle rằng có chỗ nếu cô ấy có hứng thú. Bởi đã quyết định đến vào phút chót, cô ấy phải trả nhiều tiền hơn cho vé máy bay. Lúc đầu, cô đã do dự khi đến, nhưng quyết định cơ hội đã được bày ra vì một lý do, và nó đáng giá. Cô cũng rất ngạc nhiên về việc cấp trên đã đồng ý cho cô nghỉ việc vài ngày. Cô ấy sau đó nói mình rất muốn làm mẫu một buổi, vì vậy cô ấy không ngạc nhiên khi tên mình đã được chọn. Một trong số các học sinh có một phòng trong khách sạn mà giống như phòng thượng hạng, vì vậy chúng tôi quyết định sáng hôm sau sẽ gặp nhau trước tiên tại lớp học, sau đó đi đến phòng cô ấy. Một số chàng trai mang thêm ghế, và căn phòng rất đông người. Có mười học sinh, trợ lý của tôi và tôi, có nghĩa là mười hai người tụ tập trong phòng khách sạn nhỏ.

Cả đêm, tôi đã có thêm lo lắng vì Estelle có khẩu âm, đôi khi tôi gặp khó khăn trong việc nghe hiểu giọng khi thân chủ đang trong trạng thái nhập thần. Khi ở trong trạng thái thôi miên sâu, tiếng nói của họ trở nên nhẹ và líu. Tôi thực sự gặp vấn đề khi tiến hành các buổi ở Hồng Kông và Singapore, nhưng cuối cùng tôi đã quen với các khẩu âm khác nhau. Tất cả những điều này lướt qua tâm trí tôi khi chúng tôi đã sẵn sàng để bắt đầu. Tôi không cần phải lo lắng, bởi vì "họ" luôn đi trước tôi và sẽ xử lý mọi thứ.

Căn phòng đông đúc với những học sinh ngồi trên ghế sofa, trên mọi cái ghế có sẵn và cả trên sàn nhà. Estelle nằm trên giường đôi, tôi bảo mọi người yên tĩnh nhất có thể khi tôi bắt đầu. Tôi không biết có những điều kỳ lạ đã xảy ra cho đến khi kết thúc buổi, nhưng "họ" đã quản lý. Vì tôi thường không ghi lại mở đầu, micro đã nằm trên bàn bên giường cạnh máy ghi âm. Tôi sử dụng một chiếc micro cầm tay, bởi vì tôi cầm nó ngay bên miệng của thân chủ. Giọng của họ có thể trở nên rất nhẹ trong suốt buổi thôi miên sâu, bằng cách này tôi chắc chắn bắt được ngôn từ trên máy ghi băng. Những người khác sử dụng micro áo, nhưng đây là cách tôi đã ghi lại các buổi của mình. Loại này có thể được điều khiển bằng cách ấn nút, vì vậy máy ghi sẽ không bắt đầu cho đến khi tôi nhấc micro và bật lên. Về sau sẽ nói thêm về điều này.

Tôi bắt đầu khúc dạo đầu và cô ấy đi xuống ngay lập tức. Vì vậy nỗi lo đầu tiên của tôi là không có cơ sở. Cô không quan tâm đến số người trong phòng. Họ không gây ra sự phân tâm. Theo kỹ thuật của mình, tôi thường để thân chủ hình dung một nơi mà tôi gọi là tuyệt đẹp, nơi mà không có nỗi lo hoặc các vấn đề. Tôi để họ chọn nơi mà họ cho là yên tĩnh và đẹp nhất. Từ đó phần còn lại của kỹ thuật đưa họ vào tiền kiếp, đó là mục tiêu của cuộc hội họp. Nhưng Estelle đã không đợi để tôi hoàn thành hết khúc dạo đầu. Điều này đôi khi xảy ra, và tôi đã quá quen với việc đó, tôi nhận ra nó thông qua mô tả về nơi xinh đẹp của họ. Nó không giống như một nơi hoàn mỹ bình thường. Trên thực tế, nó thậm chí không có vẻ gì là Trái Đất.

E: Đó là nơi có rất nhiều loài hoa kỳ lạ và màu sắc khác nhau. Gió thổi. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm. Có rất nhiều tinh thể ở đó. Nhiều máy phát. Chim bay, tôi có thể nhìn thấy màu sắc khác nhau của chúng.

Đó là khi tôi nhận ra cô ấy không nói về Trái Đất. Cô đã nhảy ra trước tôi, và đã trải qua điều gì đó, ở đâu đó. Tôi lấy micro khỏi bàn và bật máy ghi âm lên. Không khí trong căn phòng đông đúc đã căng thẳng. Không ai làm ra tiếng động, nhưng tất cả mọi người theo bản năng biết một điều gì đó bất thường đã xảy ra. Đặc biệt là từ lúc tôi thậm chí không được phép hoàn thành toàn bộ khúc dạo đầu mà tôi đã dạy cho họ. Không cần thiết.

D: Ban nói tinh thể và máy phát nghĩa là gì?

E: Tinh thể lớn trồi lên từ mặt đất, cao ba hoặc bốn feet. Chúng có một chấm ở đầu.

D: Tại sao bạn gọi chúng là máy phát?

E: Chúng tạo ra năng lượng.

D: Có gì khác xung quanh?

E: Màu trên sàn. Màu xanh lá cây, nhưng nó không phải là cỏ như chúng ta biết. Nó tương tự cỏ. Tuy nhiên, nó màu xanh lá cây và nó bao trùm mặt đất.

D: Và những tinh thể này nhô ra từ đó?

E: Vâng, và chúng được đặt có mục đích để tạo ra năng lượng trong khu vực đó.

D: Khu vực đó là gì?

E: Đó là một nơi rất xa. Tôi muốn nói... một thiên hà khác?

D: Có bất kỳ tòa nhà nào không?

E: Không. Nó giống như một khu vực đặc biệt đi đến đó để tiếp sinh lực, đồng thời thư giãn và cảm thấy bình yên.

D: Vậy đó không phải là nơi mà mọi người luôn sống ở đó, ý bạn là thế?

E: Phải.

D: Giống như đi đến một nơi nghỉ ngơi? Bạn đến đó để đặc biệt được tiếp thêm sinh lực và thư giãn.

E: Đúng vậy.

D: Ai là những người đến đó để được tiếp sinh lực?

E: Bạn có tất cả các loại sinh mệnh khác nhau đang ở đó.

Điều này rõ ràng là lý do tại sao cô ấy đã vô tình chọn địa điểm này làm nơi xinh đẹp của mình. Một số người nhìn thấy những nơi mà họ nhớ là đã trải qua một kỳ nghỉ, đó là rất đặc biệt đối với họ.

E: Ngay khi họ nhận thức được điều đó, họ có thể tự phóng chiếu mình.

D: Ö, họ phóng chiếu mà không đi vào tàu?

E: Đúng vậy. Bất cứ ai cũng có thể phóng chiếu bản thân ở đó nếu họ kết nối với địa điểm hoặc họ nhân thức được nó. Ban ở lại một thời gian, không quá lậu dài. Đủ để

cảm nhận năng lượng, và có được cảm giác bình an và yên tĩnh, để bạn có thể trở lại bất cứ nơi nào ban đã ở. Và tiếp tục với bất cứ điều gì ban đã làm.

D: Bạn đi đến đó trong một cơ thể vật lý?

E: Bạn có thể đi đến đó trong một cơ thể vật lý hoặc bạn có thể phóng chiếu năng lượng của bạn ở đó.

D: Khi ở đó, bạn có xuất hiện trong thể vật lý của bạn... giống như một hình thể nào đó?

E: Một số sinh mệnh làm thế. Họ có thể xuất hiện dưới hình thức của họ. Đó là nơi mà mọi người được chào đón.

D: Và bạn thường xuyên đến đó?

E:. Tôi rất thích nơi này. Nó mang lại cho tôi một cảm giác thanh thản và nhận thức.

D: Và sau đó bạn phải trở lại nơi bạn làm công việc của mình?

E: Đúng vậy.

D: Khi trở về từ nơi tuyệt đẹp này và quay trở lại nơi bạn làm công việc, nơi đó là nơi nào?

E: Công việc được thực hiện đồng thời trên cảnh giới Trái Đất. Và công việc cũng được thực hiện ở một nơi xa xôi, trên cái mà bạn gọi là căn cứ. Nó được thực hiện ở nhiều thiên hà, nhiều chiều kích. Nhưng căn cứ nhà ngay bây giờ là Trái Đất.

D: Vậy bạn đang làm cả hai cùng một lúc, ý bạn là vậy?

E: Đúng vậy.

D: Khi bạn đang làm việc này trên cảnh giới Trái Đất, nơi đó trông như thế nào?

E: Đó là nơi mà bạn tương tác với nhiều sinh mệnh cũng như bạn làm trong không gian thiêng đó. Bạn nhìn nhận nhiều người khác bằng cách nhìn vào mắt họ. Bạn nhìn nhận họ bằng cách kết nối với năng lượng của họ. Bất chấp tất cả mặt nạ mà họ đang đeo, bạn sẽ biết họ là ai. Bạn nhìn sâu bên trong họ và bạn nhìn nhận năng lượng của họ.

D: Có phải một người bình thường sẽ không biết chuyện này?

E: Nhiều người biết về chuyện này. Và nhiều người khác nhận thức được nó, nhưng không phải ở tầng thứ ý thức.

D: Khi bạn đang làm việc trên cảnh giới Trái Đất, cơ thể của bạn trông như thế nào?

E: Khi làm việc trên cảnh giới Trái Đất, cơ thể tôi giống như hầu hết mọi người. Nó có dạng người. Nhưng nó giống như một cái mặt nạ mà tôi đeo. Tôi phóng chiếu ra nó để những người khác sẽ nhìn thấy cái họ quen nhìn thấy.

D: Hình thức vật lý thường ngày.

E: Đúng vậy.

D: Đây có phải là mặt nạ của Estelle không?

E: Đúng vậy.

Thật thú vị khi tôi tìm ra định nghĩa về người/nhân cách (person/personality) là mặt nạ. Lấy từ tiếng Latin: persona. Nghĩa là: mặt nạ của một diễn viên, vì thế là một con người (person).

D: Đó là mặt nạ mà bạn đeo ở thời điểm hiện tại trên Trái Đất, thực hiện công việc của bạn. (Vâng.) Đó là một chiếc mặt nạ rất tốt, đó là một điều tốt đẹp. Và đây là những gì người khác nhìn thấy.

E: Đó là những gì họ nhìn thấy.

Robert cũng nói rằng cái mà mọi người nhận thức là hình dạng vật lý của anh ta chỉ là một ảo ảnh. Dù cả hai người này chắc chắn xuất hiện cứng chắc và con người đối với tôi.

D: Bạn trông như thế nào nếu không có mặt nạ?

E: Không có mặt nạ, tôi cũng có hình thể vật lý được bao quanh bởi ánh sáng. Đó là thể vật lý có hình dạng, có tính chất. Nhưng bên trong thể vật lý đó, trên các rìa cạnh ngoài, cũng có năng lượng và ánh sáng.

D: Tôi được cho biết hình thể cơ bản của mọi người là ánh sáng.

E: Đúng vậy. Đó là cách những người khác nhìn thấy nó. Nhưng nếu họ nhìn sâu hơn một chút, họ sẽ thấy rằng nó có một hình thức khác theo cách vật lý, như bạn gọi là thể vật lý. Vì nó có hình thức của nơi nó xuất xứ. Và nơi nó xuất xứ, có hình thể, nhưng nó khác.

D: Hình thức như thế nào?

E: Nó sẽ được gọi là hình thể "bò sát" trên Trái Đất. Tôi phải nói rằng có rất nhiều cấp độ hình thể bò sát.

D: Đây là nơi bạn đang tồn tại đồng thời, ý bạn là thế?

E: Đúng vậy.

D: Vậy bạn có một hình thể bò sát ở nơi khác? Và hình thể Trái Đất ở địa điểm này? Tôi có hiểu chính xác không?

E: Có một phần năng lượng là ở nơi khác đó, nhưng trải nghiệm hiện tại đang được trải nghiệm trong cõi giới Trái Đất này.

Tôi đã nghe rất nhiều điều bất thường trong công việc của mình nên tuyên bố này không khiến tôi phiền hà. Tôi luôn tiếp tục đặt câu hỏi, bởi vì bất cứ cái gì cũng có khả năng trong loại công việc này. Nhưng tôi nhìn quanh phòng để xem tuyên bố này ảnh hưởng đến học sinh của tôi như thế nào. Họ hoàn toàn vẫn vậy, và sự chú ý của họ dán dính vào người nữ nằm bất động trên giường. Ở đây, một phụ nữ trung niên tóc sẫm khá đẹp nói rằng cô cũng sống một kiếp sống đồng thời đang làm loài bò sát trên hành tinh khác. Và điều đó không khiến họ khó chịu hay giật mình. Có lẽ họ đã đọc đủ những

cuốn sách của tôi để biết rằng bất cứ cái gì cũng có thể xảy ra với loại thôi miên này, nhưng có những người khác quan sát điều bất thường này là chuyện không bình thường đối với tôi. Sau khi kết thúc và chúng tôi đi ăn trưa, một trong số những học sinh nam nói với tôi đó là điều đáng chú ý nhất mà anh ấy từng thấy. Trong trường hợp này, hành động thật sự đã mạnh hơn lời nói. Phần làm mẫu đã dạy cho họ nhiều hơn cả trên lớp. Nó nói cho họ biết nó được thực hiện như thế nào, và một cách khác để chỉ cho họ thấy. Lý thuyết vs thực hành.

Tôi tiếp tục, "Nơi khác đó giống như thế nào?"

E: Ở nơi khác đó, chúng tôi quan sát các thiên hà khác để đảm bảo mọi thứ đều trật tự, không ai làm và là nguyên nhân gây hại cho người khác. Ở đó chúng tôi quan sát và theo dõi tất cả những gì đang diễn ra.

D: Nghe có vẻ là một công việc rất lớn. Quan sát mọi thứ.

E: Lớn, nhưng chúng tôi đã được huấn luyện cho nó. Và một khi được đào tạo, nó trở thành bản chất thứ hai của bạn. Cái cách mọi thứ trở thành khi bạn được huấn luyện, bất kể ban ở đâu.

D: Quan sát mọi thứ sẽ là một công việc lớn. Bạn có sử dụng máy móc để làm việc này không?

E: Ban làm bằng tâm trí của mình.

D: Đó có nghĩa là bạn có năng lực tâm trí tuyệt vời phải không?

E: Vâng, chúng tôi phóng chiếu tâm trí đến các nơi. Mỗi người đều có một số khu vực nhất định mà họ kết nối cụ thể, nhưng tại bất kỳ thời điểm nào họ cũng có thể phóng chiếu đến những nơi khác. Nhân loại chưa phát triển năng lực đó.

D: Bạn đã nói đây giống như một căn cứ nhà?

E: Vâng, bạn sẽ gọi nó là căn cứ nhà.

D: Giống như trụ sở chính?

E: Giống như một cái trạm.

D: Nó là một con tàu hay một hành tinh?

E: Nó không phải là tàu, và nó không phải là một hành tinh giống như bạn sẽ cảm nhận về một hành tinh. Nó là của... một nơi chốn, một trạm.

D: Tôi đang nghĩ đến một nơi vật lý nào đó.

E: Nó giống như... vây bọc... trong một khoảng trống... Nếu bạn có thể tưởng tượng bầu trời, hãy ví dụ như thế. Và trong bầu trời này, có vây bọc này, bên trong chính nó, theo dõi những nơi khác nhau xung quanh nó. Đó là như vậy.

D: Tôi đang nghĩ về thế giới tinh thần nơi chúng ta đến sau khi rời khỏi cơ thể vật lý. Giống hay khác?

E: Khác, vì đây không phải một thế giới tinh thần. Đây là một nơi vật lý. Đây là nơi có cái mà bạn gọi là hình thể vật lý. Không phải vật lý như nhân loại có, mà là một sinh mệnh hình thể từ những nơi khác bên trong sẽ có để có thể tồn tại và sinh sống.

D: Có phải là một chiều kích khác không?

E: Nó giống như một thiên hà khác.

D: Nơi mà tất cả các bạn tạo ra trong không gian, nói thế được không?

E: Vâng, nơi này giống như đã được tạo ra bởi vì nó phục vụ cho một chức năng đặc biệt. Và đó là nơi chúng tôi tồn tại.

D: Vậy nó có tồn tại bằng cách nhận lấy sức mạnh tâm trí tổng hợp của mọi người không?

E: Không. Một khi nó được đưa vào tồn tại, nó vẫn ở lại trong tồn tại. Vì nó có một mục đích cụ thể và đó là một mục đích liên tục.

D: Vậy, nó tồn tại bất kể bạn hoặc những người khác có ở đó hay không.

E: Đúng vậy.

Đây nghe có vẻ tương tự trường hợp sinh mệnh giống-như-người-hang-động tồn tại trên thế giới với mặt trời tím. Tiềm thức anh ta nói rằng nó không phải là một hành tinh, mà là một thiên hà hoạt động dưới một bộ quy tắc khác mà chúng ta không thể hiểu. Những sinh mệnh này cũng tạo ra mọi thứ họ cần bằng tâm trí của họ. (Xem Chương 18)

D: Nó giống như trụ sở chính, căn cứ chính, có thể nói vậy, một cái trạm nơi thực hiện giám sát tất cả các thế giới.

E: Đúng vậy.

D: Nó có vẻ như là một nơi đầy sức mạnh. Thông tin này được lưu trữ như thế nào nếu bạn thu thập nó bằng tâm trí của mình?

E: Nó không được lưu trữ giống như bạn lưu trữ trong một cái máy tính, đó là lỗi thời. Tuy nhiên, nó được lưu trữ như bạn nghĩ đến việc lưu trữ nó trên đĩa. Nhưng nó nhiều hơn là một chiếc đĩa nhỏ, chứa hàng triệu và hàng triệu thông tin.

D: Hmm, đấy sẽ khiến cho máy tính của chúng tôi lỗi thời. Thông tin này được đọc như thế nào nếu nó chỉ là một cái đĩa nhỏ.

E: Nó được đọc bằng tâm trí. Khi bạn giữ nó trong tay, bạn sẽ nhận được tất cả các thông tin.

D: Thông tin mà bạn đang tìm kiếm? (Vâng.) Nếu không, nó sẽ là một sự bùng nổ thông tin, phải không?

E: Đúng vậy, bạn không muốn giữ thông tin dư thừa trong tâm trí, đó không cần thiết.

Một hiện tượng bất thường khác đã xảy ra ngay sau khi buổi làm việc bắt đầu, đó là Estelle đã mất giọng khi chúng tôi bước vào thế giới khác kia. Sinh mệnh đang nói chuyện thông qua cô ấy có một cách nói và phát âm rõ ràng chính xác. Tất nhiên, điều này giúp tôi dễ dàng hơn. Tôi đã không phải lắng nghe quá kỹ lưỡng. Rõ ràng đối với tất cả mọi người trong phòng — đây không phải là lời nói của Estelle.

D: Tôi không muốn xúc phạm bạn, tôi không muốn sỉ nhục bạn, nhưng trong khoảng thời gian của chúng tôi, một số người có ấn tượng rằng chủng tộc loài bò sát là tiêu cực.

E: Đó là vì có rất nhiều người vẫn còn tiêu cực. Bạn phải hiểu rằng, có một sự cân bằng trong tất cả mọi thứ. Có sự cân bằng đó ở chỗ này đây. Có sự cân bằng đó ở khắp mọi nơi. Và đặc biệt trên cảnh giới Trái Đất, khi những người khác đến để tồn tại, bạn sẽ thấy tính nhị nguyên nhiều hơn ở những nơi khác. Do đó, cũng như người bò sát, có rất nhiều người trên Trái Đất mang năng lượng này. Và bởi vì họ mang năng lượng tiêu cực đó —— hãy gọi nó bằng từ đó, nó thiên về một năng lượng lãng quên lầm lạc của cái tôi thật sự. Họ sẽ làm những điều, vâng, sẽ được coi là tiêu cực.

D: Nhưng đấy không phải là bản chất thực sư của người dân của ban.

E: Không phải trong tương lai, như bạn sẽ —— vì không có từ nào tốt hơn —— gọi là tương lai.

D: Đó là nơi mà bạn đang nói từ đó?

E: Đúng vậy.

D: Bạn biết bạn đang nói chuyện qua một phương tiện, cái mà bạn nói là đang sống trong cảnh giới Trái Đất. Một trong những câu hỏi của cô ấy là: cô ấy đang tồn tại đồng thời trong tương lai?

E: Tôi nói chuyện từ tương lai. Nhưng tôi cũng nói từ cái mà bạn gọi là hiện tại. Tôi nói chuyện đồng thời từ cả hai nơi. Vì tôi là một.

D: Vậy là, trong kiếp sống tương lai này, bạn đang ở trên cái trạm này truy cập và thu thập thông tin. Tại sao bạn quyết định tồn tại trong khoảng thời gian của chúng tôi trong thế kỷ 21?

E: Bởi vì những gì đã xảy ra ở đây, và những gì đang xảy ra ở đây với chủng tộc bò sát. Có rất nhiều người đang ở trong một vị thế quyền lực và địa vị, những người đang lạm dụng sức mạnh đó để kiểm soát và thao túng. Và tôi được yêu cầu đến đây để giúp đỡ, soi sáng và để cho người khác biết điều gì đang xảy ra. Vì thiểu số không thể kiểm soát toàn thể. Và bởi vì toàn thể không nhận thức, nên họ đang cho phép thiểu số kiểm soát và thao túng mình.

D: Vậy, bạn đã chọn trở lại một cách đồng thời khi bạn đang tồn tại ở đó, để có một phần năng lượng của bạn, hoặc bất cứ thứ gì, tiến vào cơ thể vật lý?

E: (thở dài) Tôi không tiến vào cơ thể vật lý. Tôi chuyển đổi hình dạng thành một thân thể vật lý. Nhưng để năng lượng của tôi ở đây cộng hưởng với năng lượng đậm đặc của hành tinh, để có thể tồn tại trong năng lượng đậm đặc này, tôi cần phải được sinh ra thông qua một sinh mệnh vật lý. Nhưng những người mà tôi đã chọn để đến

qua, một người cha cũng là bò sát. Ông ấy trước đó luôn luôn là chủng tộc bò sát. Trong tất cả sự tồn tại của mình, ngoại trừ người bò sát, ông đã không chọn trải nghiệm gì khác. Và đối với trải nghiệm của Trái Đất này, ông chọn trở thành một phương tiện cho phép năng lượng của tôi đi qua. Người mẹ vật lý của tôi mang tôi trong chín tháng, thời gian được cảm nhận. Nhiều công việc và sự chuẩn bị đã được thực hiện để bà có thể giữ năng lượng của tôi, vì bà vốn không thể. Vì vậy, bà ấy đã được chuẩn bị để tôi có thể ở trong không gian đó và sau đó được sinh ra và được nối đất ít nhiều.

D: Nhưng cơ thể đã được hình thành từ DNA mẹ và cha, phải không?

E: (thở dài) Đó là một quá trình khác mà con người chưa hiểu hết. Đó là lý do tại sao nó trông giống con người. Nhưng nếu thực hiện công việc tìm ra cấu tạo thật sự, cấu tạo gen thật sự, họ sẽ thấy rằng có những thứ không giống.

D: Nếu có ai đó kiểm tra DNA hoặc các gen của một người được gọi là Estelle?

E: Đúng vậy. Đó là lý do tại sao cơ thể vật lý không bị bệnh. Vì cơ thể vật lý không thể bị kiểm tra và xét nghiệm.

D: Đó là lý do tại sao bạn không muốn các bác sĩ kiểm tra thân thể?

E: Đúng vậy. Họ sẽ tìm thấy một cái gì đó khác biệt rồi sau đó họ sẽ muốn khám phá. Và điều đó không được cho phép. Vì vậy, cô ấy không được phép bị bệnh. Theo như cô ấy và ISI nói, cô ấy và tôi phân biệt khi cô ấy giao tiếp, và khi tôi giao tiếp, mặc dù chúng tôi là như nhau. Đôi khi cô ấy không cho phép thông tin đi qua.

D: Tại sao vậy?

E: Cô ấy không hoàn toàn bình yên với toàn bộ trải nghiệm của mình trên cảnh giới Trái Đất.

D: Nhưng bạn biết rằng thật khó cho con người để hiểu điều này.

E: Thật khó cho tôi để thấy bản thân mình trên Trái Đất này.

D: (Cười) Nó khác, phải không?

E: Rất khác.

D: Bởi vì bạn đã phát triển vượt ra ngoài điều đó.

E: Đúng vậy. Tôi đã có nhiều kiếp sống, hoặc nên nói, tinh thần của tôi đã có nhiều kiếp sống trên cảnh giới Trái Đất. Thật ngạc nhiên với tôi khi tôi được chọn trở lại và có trải nghiệm một lần nữa ở đây.

D: Bạn nghĩ bạn đã hoàn thành, phải không?

E: Đúng vậy.

D: (Cười) Đó là thời gian để chuyển đến một nơi khác.

E: Đúng vậy.

D: Sau đó họ nói bạn phải quay trở lại. Nó gần giống như trở lại lớp mẫu giáo, phải không?

E: Đúng vậy, và tôi cảm thấy có một trách nhiệm lớn trong việc phải trở lại biết được hoàn cảnh của những gì sẽ xảy ra. Tôi cảm thấy cô đơn.

D: Có phải vì không có nhiều chủng loại của chính bạn ở đây?

E: Đúng vậy. Và tôi biết những người mà tôi sẽ gặp phải có thể thuộc loại mà đang làm việc với năng lượng của họ để gây hại và gây ra sự kiểm soát. Đó là lý do tại sao, như một đứa trẻ ba tuổi, tôi đã trải nghiệm cái mà tôi đã có. Bởi vì điều đó là cần thiết để giúp cơ thể vật lý quên đi nó là ai, nó đến từ đâu và nó cần làm gì. Bởi vì, nếu nó bắt đầu nói những điều cần nói ở một đô tuổi quá sớm, nó sẽ bi loại bỏ.

Tuyên bố đó là một bất ngờ không mong muốn.

D: Bạn nghĩ như vậy? Hoặc họ chỉ nghĩ đó là một đứa trẻ lạ lùng?

E: Đúng vậy. Có rất nhiều người đã cố gắng tìm ra năng lượng, nhưng năng lượng đã được ngụy trang trong một đứa trẻ.

D: Vì vậy họ sẽ không nghĩ rằng đó chỉ là lời nói trẻ con. Họ có thể nhận ra bạn?

E: Đúng vậy. Vì chúng ta không chỉ nói về những sinh mệnh vật lý. Chúng tôi cũng đang làm việc với các năng lượng khác nhau, bất kể chúng có được nhìn nhận là vật lý hay không.

D: Vậy đó là một biện pháp bảo vệ?

E: Đúng vậy. Đó là một biện pháp để bảo vệ sinh mệnh khỏi lời nói. Đó chưa phải là thời điểm.

D: Điều gì đã xảy ra khi cô ấy ba tuổi, đó là một trong những câu hỏi cô ấy muốn biết?

E: Khi ba tuổi, cô ấy được đưa lên tàu. Ký ức của cô ấy về điều đó là chính xác. Khi nhìn quanh và thấy mình ở đâu, cô ấy biết mình không bị hại. Nhưng thấy chính mình ở đó và không biết nó là một bất ngờ đối với sinh mệnh vật lý của cô ấy. Thông qua tất cả các sự tồn tại, chúng tôi đã nhận thức được khi chúng tôi giao tiếp và trong hình thức gì. Vào thời điểm đó, có một bức màn được đặt để không có ký ức về những gì xảy ra. Khi ba tuổi, trải nghiệm là xem phản ứng của bạn như thế nào.

D: Vậy cho đến khi ba tuổi, cô ấy có trí nhớ mình là ai và đến từ đâu?

E: Đúng vậy.

D: Nhưng cô ấy đã không thể diễn tả được nó?

E: Không có từ nào để diễn đạt.

D: Cô ấy không có từ vựng. Điều đó hợp lý.

E: Đúng vậy. Vì vậy, cô ấy cảm thấy cô đơn. Tuy nhiên, cô ấy có thể giao tiếp với chúng tôi và nhiều người khác. Vào lúc ba tuổi, tấm màn đã được dỡ bỏ và cô ấy nhìn

thấy một chút nữa, nhưng cô không thể diễn tả sau đó, nên ký ức phải được đặt đúng chỗ cho đến khi nó thích hợp. Sự kết nối vẫn được thực hiện, nhưng bây giờ nó đã được thực hiện nhiều hơn trên một tầng thứ tâm linh hơn là trên một tầng thứ vật lý.

D: Và vì sự an toàn của chính cô ấy, bạn đã đặt màn che xung quanh cô ấy khi cô ấy đang trên tàu để... sao? Làm bớt hoặc làm dịu những kí ức đó?

E: Để ít hoặc nhiều... làm bớt những ký ức, đó sẽ là một từ tốt.

D: Vì vậy, cô ấy có thể hoạt động như một đứa trẻ mà không gây ra sự chú ý quá đáng.

E: Vâng, và như một đứa trẻ, cô ấy cảm thấy bị cô lập, vì không thể liên quan đến bất cứ điều gì đang diễn ra xung quanh mình.

D: Tôi đã tìm thấy nhiều người cảm thấy họ đến từ những nơi khác. Họ rất cô đơn ở đây. Nhưng tấm màn đã được đặt như thế nào khi cô ấy lên tàu? Chuyện gì xảy ra lúc đó?

E: Cô ấy cảm thấy bị phản bội vì không biết chuyện này sắp xảy ra, nó đã tạo ra vào thời điểm đó, một giai đoạn thờ ơ và không muốn giao tiếp nữa.

D: Nhưng, những người trên tàu đã làm gì với cô ấy để tạo ra tấm bìa này, tấm màn này?

E: Một cách mạnh mẽ, một cái hộp được đặt bên trong cô ấy, cho phép giao tiếp liên tục. Trao đổi thông tin, nhưng không phải ở tầng thứ ý thức. Trước đó, nó đã được thực hiện trên một tầng thứ ý thức.

D: Bạn nói hộp là có ý?

E: Nó thiên về —— tôi không muốn sử dụng từ " implant", vì đó có một ý nghĩa tiêu cực, nhưng thực sự nó là như thế... cái bạn sẽ gọi.... (Cô ấy gặp khó khăn.)

D: À, với tôi implant không phải là tiêu cực, bởi vì tôi hiểu chúng.

E: Nó thiên về, hãy nói... giống như một bảng điều khiển.

Tôi đã nhiều lần nghe về implant, và tôi hiểu mục đích của chúng. Điều này được giải thích trong The Custodians. Nhưng tôi chưa bao giờ nghe nói về bảng điều khiển được đưa vào bất cứ ai.

E: Bảng điều khiển có độ sâu bên trong của nó. Bên trong... cái gọi là "cái hộp" có mấy con chíp nhỏ. Cũng giống như ở trạm kiểm soát.

D: Ö, những bộ phận điện tử nho nhỏ.

E: Vâng. Đó cũng là một phần của cấu tạo thể vật lý cô ấy. Trong cấu tạo cơ thể vật lý có —— tôi sẽ gọi nó là gì —— từ duy nhất mà đến trong tâm trí sẽ là giống như dây.

D: Những dây này nằm bên trong cơ thế vật lý cô ấy. (Vâng) Tại sao chúng ở đó?

E: Bởi vì cô ấy luôn kết nối với mọi thứ ở ngoài đó. Nó cũng là một phần cấu tạo gen của cô như một người bò sát. Và do đó, trong sự thay đổi hình dạng, để nhìn giống con người, cô giữ lại tất cả những điều đó trong sự xuất hiện của cơ thể vật lý.

D: Vậy nếu bác sĩ khám cho cô ấy, ông ta sẽ tìm thấy những điều kỳ lạ này?

E: Ông ấy sẽ tìm thấy những thứ khác biệt đang diễn ra bên trong. Ông ta sẽ thấy năng lượng chảy theo những cách ông ta không quen thuộc và xuất hiện mong muốn điều tra nhiều hơn.

D: Hmm, vây chúng ta không thể để điều đó xảy ra, phải không.

E: Chúng ta không thể để điều đó xảy ra.

D: Bởi vì họ sẽ không hiểu. Cũng theo cách đó, bạn nghĩ cô ấy sẽ gặp nguy hiểm ở ba tuổi nếu họ biết chuyện gì đang xảy ra. (Vâng.) Nhưng, chúng tôi biết điều này được sao?

E: Tất cả các bạn có thể biết, vì các bạn đã như một nhóm tập hợp. Có rất nhiều thứ mà các bạn sẽ hợp tác cùng nhau một cách tập hợp để hỗ trợ tất cả.

D: Vậy, bạn biết cô ấy không phải gặp nguy hiểm từ chúng tôi.

E: Cô ấy tin tưởng mọi người ở đây. Hoặc tôi nên nói, chúng tôi tin tưởng tất cả mọi người ở đây. Họ được kết nối.

D: Bạn sẽ không cho phép thông tin đi qua nếu bạn không tin tưởng chúng tôi, có phải không?

E: Đúng vậy.

D: Bởi vì tôi sẽ không bao giờ đặt phương tiện vào bất cứ loại nguy hiểm nào.

E: Đúng vậy.

D: Vì vậy, những người ở đây, là những người được chọn để biết thông tin này.

E: Đó là lý do chúng tôi đợi đến phút chót mới trở thành thành viên của nhóm. Vì như bạn đã biết, không có chỗ trống ngay từ đầu.

D: Đúng vậy, cô ấy là người cuối cùng vào lớp.

E: Chúng tôi phải chắc chắn rằng năng lượng sắp có mặt sẽ tương thích với việc tiết lộ những điều này.

D: Và cũng không phải ngẫu nhiên khi tôi chọn tên cô ấy.

E: Vâng, cô ấy biết mình sẽ được chọn khi cô ấy bỏ tên mình vào cái hộp, và người bạn đang ngồi bên cạnh cô ấy cũng biết điều đó. Vì vậy, nó đã được xác nhận cho cả hai người họ khi nó xảy ra.

D: Vậy, thông tin này sẽ không được phép đi qua nếu bạn không tin tưởng rằng tất cả mọi người trong phòng sẽ bảo vệ cô ấy. Bởi vì chúng ta không muốn điều này được công khai. Nó sẽ làm hại cô ấy, phải không?

E: Đúng vậy.

D: Vì vậy, tôi nghĩ tất cả mọi người ở đây sẽ giữ bí mật.

Tôi nhìn học sinh quanh phòng khi tôi nói, và họ đều gật đầu khẳng định. Tôi biết họ đã hiểu được tầm quan trọng của việc bảo vệ danh tính cô ấy, và điều đặc biệt vừa xảy ra khi tất cả họ được phép riêng tư với thông tin kỳ lạ này. Tôi cũng có cảm giác nếu họ không tôn trọng cam kết về sự riêng tư và bảo vệ Estelle, "họ" sẽ biết. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra nếu lời hứa này bị vi phạm, nhưng tôi đã làm việc với họ đủ lâu để biết rằng tôi phải lắng nghe họ, và làm như họ nói. Nếu tôi không làm theo hướng dẫn của họ thì việc trao đổi thông tin sẽ bị dừng lại. Tôi không biết cái gì sẽ xảy ra với những người khác, nhưng tôi nghĩ họ nhận ra tính nghiêm trọng của tình hình. Sau đó họ có thể đặt câu hỏi về những gì thực sự xảy ra vào sáng nay, nhưng khi nó đã xảy ra, nó đã quá chân thực. Tôi đã quen với việc liên hệ với các loại hình thực thể này qua nhiều năm, và tôi biết họ rất bất thường khi cho phép loại thông tin này xuất hiện trước rất nhiều nhân chứng. Có lẽ điều này cũng nhằm mục đích hiển thị cho học sinh thấy một cách có hình ảnh, điều có thể xảy ra khi sử dụng kỹ thuật thôi miên của tôi, vì vậy họ sẽ không giật mình nếu nó xảy ra trong các buổi của họ. Một bài làm mẫu bằng một ngàn chữ.

E: Chúng tôi sẽ quan sát. Nếu họ muốn chia sẻ một số kinh nghiệm, nó được cho phép, nhưng chỉ là không sử dụng tên hoặc địa phương nơi thông tin có thể được tìm thấy.

D: Điều đó đúng. Tôi làm việc với nhiều người như thế này và tôi luôn bảo phải bảo vê ho.

Đây là lý do tại sao tên thật, địa phương và nguồn gốc dân tộc của cô ấy không được tiết lô ở đây.

Tôi tò mò về bảng điều khiển mà cô ấy nói nằm trong cơ thể mình, bởi vì cái này nghe có vẻ khác với những implant mà tôi đã rất quen thuộc. "Nó ở đâu trong đầu cô ấy?"

E: Nó nằm ở phía sau đầu.

D: Như tôi hiểu, sẽ rất, rất nhỏ bé, phải không?

E: Thực ra là không. Cái này đặc biệt bao gồm toàn bộ phần sau và phần dưới đầu cô. Đã có quá nhiều thông tin cần thiết để nhận và chuyển từ nơi này đến nơi khác. Vì vậy, đó là lý do tại sao nó được thiết kế theo cách đó.

D: Hmm, vì vậy nó lớn hơn những gì tôi quen thuộc. Nó có phải là một chất vật lý, hay nó là một loại vật chất ether?

E: Cả hai. Đầu tiên nó là ether và sau đó nó đã trở thành một thứ vật lý đế người khác có thể cảm thấy nó và trở nên nhận thức về nó. Và do đó, khi nhận thức được điều đó, họ đã nhận thức rõ hơn cô ấy là ai, chúng tôi là ai và chia sẻ kiến thức đó.

D: Cái này có thể thấy bằng X-quang nếu ai đó kiểm tra cô ấy không?

E: Nó được bảo vệ bởi một lá chắn năng lượng mà chỉ có thể được đón nhận bởi những người được phép.

D: Đó là lý do tại sao cô ấy không thể bị bệnh. Bạn không muốn kiểm tra.

E: Đúng vậy.

D: Bạn cũng bảo vệ cô ấy trước bất cứ loại tai nạn nào?

E: Vâng. Thời điểm duy nhất cô ấy phải được kiểm tra — và nó không phải là quá nhiều — là khi cô ấy có con. Thật không may cho cơ thể vật lý, vì cách mà nó là, nó không thể có con theo một cách tự nhiên. Vì vậy, những gì được gọi là sinh mổ đã được thực hiện để đưa đứa trẻ ra ngoài.

D: Vậy cơ thể không được thiết kế theo cách có thể có con bình thường.

E: Đúng, cơ thể không bao giờ đi qua cái mà bạn gọi là "đau đẻ".

D: Nhưng các bác sĩ sẽ không nhận thấy bất cứ điều gì bất thường trong cơ thể?

E: Đúng vậy, vì khi cô ấy phẫu thuật, đã qua và xong, và không có lý do để kiểm tra bất cứ điều gì khác.

D: Còn gì khác trước khi cô ấy có con không? Họ thường làm nhiều kiểm tra trong khi bạn mang thai.

E: Không có xét nghiệm nào được thực hiện, vì cô ấy khỏe mạnh. Họ chỉ cần đảm bảo rằng chế độ ăn uống của cô ấy được giữ đúng cách và đó là tất cả. Về chế độ ăn uống, cô ấy thường không ăn hay cần nhiều thức ăn trên cảnh giới vật lý này. Khẩu vị của cô ấy trong thực phẩm rất đơn giản. Cô ấy sẽ không ăn nhiều thực phẩm, đặc biệt là những thực phẩm chế biến quá cao. Vì nó sẽ khiến sự xuất hiện của cơ thể vật lý dày đặc hơn, cô ấy và chúng tôi sẽ không cảm thấy tốt ở tất cả.

D: Vậy bằng cách ăn một số thực phẩm nặng hơn, cơ thể trở nên đậm đặc hơn. Và điều này sẽ làm cho phần còn lai khó khăn hơn để vào và duy trì sư kiểm soát?

E: Đúng vậy.

D: Tại sao bây giờ cô ấy lại được phép biết những điều này?

E: Bởi vì đã đến lúc thức tỉnh và giáo dục. Bởi vì bạn càng biết nhiều thì càng có thể chia sẻ với người khác. Những gì chúng ta đang phải đối mặt trên cảnh giới Trái Đất vật lý là một trận chiến, nhưng nó không phải là một trận chiến như những người khác sẽ cảm nhận. Nó không nhất định phải liên quan đến trận chiến trong hình thức vật lý. Mặc dù các trận chiến được diễn ra, những trận chiến đang diễn ra hiện giờ chỉ là về bóng tối với ánh sáng. Và ánh sáng sẽ cần phải đến với nhau để được lan truyền, như thế những người đang kiểm soát có thể bị dừng lại.

D: Đây là một phần công việc của cô ấy?

E: Đúng vậy.

D: Có rất nhiều những người các bạn đã trở lại vào trong cơ thể vật lý trên Trái Đất?

E: Loài của tôi thì chỉ có một vài, nhưng cũng có rất nhiều loài khác giúp đỡ theo cách tương tự.

D: Bởi vì tôi đã được cho biết về nhiều loại sinh mệnh khác nhau đang trở lại. Và một số trong đó là những linh hồn tồn tại trên các hành tinh khác đã tự nguyện đến vào trong một cơ thể vật lý trên Trái Đất để giúp đỡ lúc này.

E: Đúng vậy. Thời điểm này bây giờ bạn có rất nhiều người lấy một sự tồn tại vật lý, nhưng tinh thần họ của người họ thực sự là được kết nối đến nhiều thứ khác. Và thông tin đã được trao cho họ để họ có thể thức tỉnh hoàn toàn tất cả những gì họ là. Để nhận ra rằng đây là một trải nghiệm, vâng, nhưng có rất nhiều việc phải làm.

D: Một số trong những người tôi làm việc gặp khó khăn khi thích ứng cảnh giới Trái Đất.

E: Đúng vậy, bởi vì bạn càng biết rõ nơi bạn xuất xứ, thì càng khó khăn trong việc tồn tại trong một hành tinh đậm đặc, bởi vì sự tiêu cực được tìm thấy ở đây. Mặc dù sự tiêu cực ở đây phục vụ tốt để giúp người ta tiến lên phía trước.

D: Đó là điều họ đã nói với tôi, rằng thế giới rất bạo lực và có nhiều tiêu cực, họ không muốn ở đây. Bởi vì nó không giống nơi họ xuất xứ.

E: Tuy nhiên, họ sẽ ở lại đây, vì đó là điều họ đã chọn để làm.

D: Nhưng một số trong họ có rất nhiều khó khăn, đang cố gắng tự tử và rời đi.

E: Như chúng ta biết, đây là một hành tinh có tự do ý chí.

D: Đó là sự thật. Và những ca tôi đã làm việc cùng đã được giữ tránh khỏi việc này một cách kỳ diệu.

E: Sự trợ giúp luôn luôn được nhận khi cần, nếu được yêu cầu.

D: Và bây giờ họ nhận ra họ ở đây vì điều gì, họ đã nói họ sẽ ở lại dù không thích thế giới này.

E: Đúng vậy.

D: Nhưng hãy để tôi hỏi bạn, tôi nhận thấy những làn sóng khác nhau của những người đang tiến vào. Những người từ thế hệ của Estelle dường như gặp khó khăn trong việc thích ứng hơn là những người mới đến hiện nay.

E: Đó là bởi vì những người đang đến bây giờ có nhiều nhận thức hơn về họ thực sự là ai. Trẻ em cần được nuôi dưỡng. Trẻ em cần phải hiểu rằng chúng không phải là vô tri chỉ vì chúng đang ở trong một cơ thể của trẻ nhỏ. Chúng tiến bộ hơn hầu hết những con người hiện đang ở đây.

D: Đó là lý do tôi đến nhiều nhóm và phát biểu, bởi vì họ đang cố gắng giáo dục các nhà giáo dục. Họ không hiểu những đứa trẻ mới này.

E: Đúng vậy.

D: Trẻ em dường như tiến bộ hơn, nhưng các giáo viên không biết làm thế nào để ứng phó với chúng.

E: Trẻ em cũng cần được dạy cách làm việc với năng lượng, vì họ sẽ hỗ trợ chuyển đổi này. Càng nhiều người được đánh thức, năng lượng sẽ càng trở nên mạnh mẽ.

D: Vây thì tất cả sẽ ổn nếu những người mới biết ho đến từ đâu?

E: Họ đã chọn làm trẻ em để quay trở lại, bởi vì trẻ em rất cởi mở. Vì vậy, họ có nhiều nhận thức hơn và bởi vì họ nhận thức được nó, họ có thể làm nhiều hơn. Thông thường, trong quá khứ khi trẻ em nhận thức, hầu hết người lớn sẽ nói với chúng rằng chúng đang hư cấu nó và không khuyến khích nó.

D: Bạn có nghĩ bây giờ người lớn sẽ có thể hiểu nó tốt hơn?

E: Nhiều người hơn sẽ hiểu và trẻ em có thể giáo dục người lớn vào trong nhận thức.

D: Nhưng vấn đề bây giờ là một số giáo viên và bác sĩ đang cho những đứa trẻ này dùng thuốc.

E: Phụ thuộc vào bố mẹ, và nói không. Đó là chỗ mà nhận thức của những người mà trẻ em này là đang đi vào đóng vai. Có những người đang viết sách về những đứa trẻ này. Tất cả mọi người phải chia sẻ kiến thức và làm cho các bậc cha mẹ biết về người mà họ đang ứng phó.

D: Tôi được nói rằng những đứa trẻ này là niềm hy vọng của thế giới.

E: Đúng vậy. Có thể thực hiện nhiều ở hình thức tinh thần, nhưng nhiều người đã chon để làm điều đó dưới dang vật lý.

D: Nhưng các loại thuốc mà trẻ em bị cho uống là rất mạnh, và đây không phải là điều tốt.

E: Bất kỳ loại thuốc nào đang được sử dụng cũng không phải là phương pháp tự nhiên của sinh mệnh. Và hãy lưu ý rằng nhiều loại thuốc sẽ được thử để làm tê liệt tâm trí và làm cho cơ thể vật lý bi bênh. Đó sẽ là một cách để loại bỏ rất nhiều người.

D: Ý của bạn là một số loại thuốc là cố ý loại bỏ những đứa trẻ này?

E: Không chỉ trẻ em, mà cả người lớn. Đó là thực tại của những người cố gắng kiểm soát và thao túng.

D: Tôi đã nghĩ có lẽ đây là một cách để loại bỏ, bởi vì họ đang nói về việc tiêm chủng cho tất cả mọi người vắc xin mà chúng ta không cần.

E: Đúng vậy. Nhiều người rất vô tri với những gì đang xảy ra, nhưng đó không phải lỗi của họ, vì đó là nơi họ đang được duy trì với những điều họ đang được bảo. Đó là chỗ mà nhận thức của người bạn là và điều bạn đang làm ở đây đi vào đóng vai. Vì bạn nhận ra rằng mọi thứ không thực sự giống như vẻ ngoài. Có nhiều điều không rõ ràng đang diễn ra.

D: Nhưng họ dùng nỗi sợ để làm cho mọi người đồng ý dùng thuốc và tiêm chủng.

E: Đúng vậy, và tiêm phòng sẽ được sử dụng để ngăn chặn nhiều người. Con người cần phải nhớ —— nơi nào có sợ hãi, nơi đó có sự kiểm soát của lực lượng bên ngoài.

D: Vậy, điều cốt yếu mà chúng tôi có là giữ gìn sức khoẻ của mình tốt hơn để không cần thuốc men?

E: Đúng vậy, hãy chú ý đến những gì bạn đang làm cho mình. Hãy tìm những con đường khác trước khi đi và nhận thuốc. Sẽ có những lúc thuốc là cần thiết để hỗ trợ cho cơ thể vật lý, nhưng một khi bạn đã thực hiện một số nghiên cứu, trừ khi đó là một bài học cuộc sống đã được cố ý lựa chọn để học hỏi, thì có thể làm bất cứ gì khác.

D: Có thể sử dung các chất tư nhiên như thảo mộc và khoáng chất không?

E: Có quyền làm vậy, nhưng cái thực sự cần thiết là cho phép cơ thể vật lý tự chữa lành. Vì nó có khả năng làm như vậy.

D: Nhưng làm thế nào chúng ta tránh bị chính phủ tiêm chủng và chích ngừa mà chúng ta không cần?

E: Đó là vấn đề công khai thể hiện ý kiến. Nếu không có quan điểm, thì chính phủ sẽ tiếp tục làm những gì nó đang làm bây giờ. Sẽ đến một thời điểm khi lựa chọn phải được thực hiện. Và nếu bạn nhớ đây là một cuộc chiến tâm linh, vậy thì sợ cái gì ở đó?

D: Vậy, có rất nhiều sinh mệnh đã đi vào thế giới chúng ta để giúp đỡ tất cả những thứ này. Và nhiều người trong số họ đang sống trong các cơ thể vật lý như thế này.

E: Đúng vậy.

D: Và ho không nhân thức một cách có ý thức rằng ho thực sư là từ những nơi khác.

E: Một số biết, một số đang thức tỉnh hơn. Tuy nhiên, vâng, có rất nhiều người vẫn chưa nhân thức được.

D: Cách tôi hiểu nó là, chủng loài bò sát chỉ là phát triển theo một hướng khác. Đó là lý do tại sao bạn xuất hiện theo một cách khác biệt, đúng không?

E: Đúng vậy. Đó là vấn đề của nơi một loài phát triển cũng như các tình cảnh của địa phương. Vì đó là cái mà xác định một loài sẽ trông như thế nào hoặc là gì. Môi trường của nơi một loài tồn tại, xác định ngoại hình. Hình dạng nào sẽ tồn tại ở nơi đó.

D: Vâng, có lý. Đó là những gì tôi được cho biết, một số phát triển trong dòng bò sát, một số phát triển trong dòng côn trùng, và chúng tôi phát triển trong dòng thú.

E: Đúng vậy. Và một phần là do các điều kiện trên hành tinh.

D: Vâng. Các điều kiện trên hành tinh, môi trường và "nồi súp nguyên thủy", như nó được gọi, là cách mà họ phát triển.

E: Đúng vậy.

D: Nhưng tinh thần, linh hồn, có thể nhập vào bất kỳ loại cơ thể nào nó muốn.

E: Đúng vậy. Đó là những gì cần ghi nhớ. Cơ thể bạn ở trong hình thể vật lý nào không quan trọng, bạn thực sự vẫn là hình thể tinh thần của bạn. Và đó luôn là năng lương và ánh sáng.

D: Chúng ta chỉ đi vào các cơ thể khác nhau để có những trải nghiệm và bài học khác nhau.

E: Đúng vây.

D: Estelle muốn biết về mục đích cuộc đời của mình. Tại sao cô ấy ở đây, cô ấy phải làm gì? Cô ấy cảm thấy có nhiều trở ngại trong cuộc sống làm một con người, và cô ấy muốn tiến lên trong công việc của mình. Bạn có thể nói gì với cô ấy về điều đó không?

E: Cô ấy sẽ làm nhiều hơn công việc bây giờ —— cô ấy đã và đang làm việc này, vì cô ấy có sự rõ ràng và nhận thức hơn về chúng tôi là ai. Tôi nói "chúng tôi" mặc dù chúng tôi là một. Và bây giờ cô ấy có nhận thức này và đang dàn hòa với nó, cô ấy sẽ tiến lên phía trước. Vì cô ấy sẽ cho phép sự hướng dẫn đi vào và đi theo nó.

D: Bây giờ cô ấy sẽ có nhiều tự tin hơn.

E: Đúng vậy.

D: Nhưng sẽ rất khó, vì cô ấy không thể nói với mọi người những điều này?

E: Sẽ đến một thời điểm để cô ấy làm như vậy. Cô ấy có nghĩa vụ phải giáo dục mọi người và giúp họ nhớ họ là ai và đến từ đâu.

D: Ý bạn là từ Nguồn?

E: Vâng, từ Nguồn, nhưng giúp họ nhớ về trải nghiệm linh hồn họ trên cơ sở cá nhân và lý do họ lựa chọn ở đây. Cô cũng ở đây để giáo dục họ về những sinh mệnh khác trong những chiều kích và thiên hà khác, lý do họ ở đây và họ hoạt động như thế nào. Có rất nhiều quan niệm sai lầm và sợ hãi về các sinh mệnh từ những nơi khác. Nó rất khó khăn cho con người. Đôi khi họ không thích cả đồng bạn con người, thì làm sao có thể mong chờ họ cởi mở và tiếp nhận những loài đến từ nơi khác? Điều này rất quan trọng bởi mọi thứ đang tăng tốc. Những người chức trách đang nhận thức được rằng có một sự thức tỉnh, và họ sẽ cố gắng làm tất cả để ngăn chặn hoặc ít nhất là trì hoãn nó lại.

D: Nhưng mọi thứ đang thay đổi. Tôi biết chúng đang tăng tốc. Nên làm gì nếu Estelle có thể nhớ thông tin mà cô ấy được đưa cho ngày hôm nay? Bởi vì thường thì người đó không nhớ.

E: Nó được khuyến khích vì nó sẽ giúp cô ấy biết, kết nối và dàn hòa với tất cả của nó.

D: Có ổn không nếu tôi sử dụng một số thông tin này trong công việc của mình?

E: Không phải ngẫu nhiên mà chuyên này xảy ra. Cô ấy biết điều đó và ban cũng vây.

D: Nhưng tôi luôn xin phép.

E: Vâng, bạn có quyền sử dụng tất cả như bạn muốn.

D: Bởi vì tôi lấy nó từ nhiều nguồn khác nhau và ghép tất cả lại như một trò ghép hình. Và tôi sẽ không tiết lộ danh tính của cô ấy. Tôi luôn luôn bảo mật cho những người mà tôi viết về.

E: Cô ấy không quan tâm đến điều đó, vì bạn và cô ấy có kết nối đến từ một thời gian dài về trước. Có một thời gian ở Atlantis nơi hai bạn làm việc cạnh nhau. (Đây là một ngạc nhiên.) Bạn đã làm việc với tinh thể. Bạn đã rất kết nối với năng lượng của việc sử dụng các tinh thể.

D: Nó có trong phòng thí nghiệm không?

E: Không có phòng thí nghiệm. Nhiều không gian mở hơn khi sử dụng tinh thể để chữa lành. Đó thiên về đền thờ nhiều hơn là phòng thí nghiệm. Nhiều hơn của một thiết lập đền thờ trong cái cách đền thờ được nhìn nhận trong thời gian này. Hai người đang chữa lành bằng tinh thể. Công việc kỳ diệu có thể được thực hiện bằng tinh thể bởi những người biết cách kết nối với năng lượng. Có nhiều người ở đây trong phòng này là những người có mặt ở đó làm việc với tinh thể trong những thời đại khác nhau. Đây là một món quà mà các tinh thể trao cho, đó là một món quà có thể được sử dụng trong những thời điểm này để thu thập thông tin, và có thể đi sâu hơn trong công việc để giúp người khác chữa bệnh.

D: Tôi được bảo rằng Atlantis tồn tại hàng ngàn năm. Rất nhiều người trong căn phòng này đã sống trong thời gian đó?

E: Hầu hết những người ở đây có nhiều kiếp sống ở đó. Nếu họ đặt câu hỏi, họ có thể sử dung chế đô này để thu hồi kiến thức.

D: Vâng, và họ đang tập huấn để có thể sử dụng phương pháp này lấy lại thông tin.

E: Đúng vậy. Đó là một trong những kết nối mà tất cả chúng ta có ở đây. Kiếp sống của chúng ta ở Atlantis. Họ có thể sử dụng các phương pháp này để lấy lại thông tin, và sau đó chúng có thể khôi phục và làm việc với tinh thể, vì tinh thể chứa rất nhiều kiến thức. Và tinh thể cũng có thể chữa lành nhiều thứ khác mà mọi người chưa biết đến. Đã đến lúc để lấy lại thông tin. Đã đến lúc cho nhiều thứ. Đã đến lúc để trở nên ý thức hơn và được trao quyền. Nếu có bất kỳ khối nào cần phải được làm sạch, bởi những niềm tin vật lý, thì cần phải làm việc để tinh thần của bạn có thể giao tiếp nhiều hơn với bạn và bạn có thể thực hiện những gì bạn đã đến để làm. Đây không phải là thời gian của sự sợ hãi. Đây là thời gian thức tỉnh vui mừng và khám phá ra rằng bạn là một sinh mệnh tâm linh có nhiều lý do để đến đây vào lúc này.

D: Đấy là một trong những lý do họ đã cùng nhau đến đây?

E: Đúng vậy. Tất cả họ đều cảm thấy không phải là ngẫu nhiên mà họ đã truyền đạt. Và họ đang truyền đạt ở mức độ sâu hơn, nhiều thứ sẽ xuất hiện trong tương lai gần.

D: Và họ nên lấy lại kiến thức này và sử dụng nó, cũng thu hồi nhiều kiến thức hơn khi họ làm việc với những người khác.

E: Đúng vậy.

Đã đến điểm dừng phiên, vì vậy tôi hỏi (như tôi luôn luôn làm) có bất kỳ thông điệp hoặc lời khuyên nào cho Estelle trước khi chúng tôi đi không.

E: Cô ấy sẽ thấy rằng, trong những ngày sắp tới, nhiều thứ sẽ trôi chảy tự nhiên theo cách chúng đang trôi chảy trong vài tuần gần đây. Cô ấy sẽ tìm thấy điều đó một cách tâm lý, tất cả những gì cô ấy phải làm là suy nghĩ về mọi thứ và cô ấy sẽ thấy kết quả. Đó là một phần năng lượng mà chúng tôi mang theo.

D: Và cô ấy đang được bảo vệ và chăm sóc.

E: Cô ấy chưa bao giờ sợ hoặc nghi ngờ rằng cô ấy sẽ không được như vậy. Đó thiên về một thứ để giữ cho người khác tránh ra hơn là giữ cô ấy dính vào.

D: Bởi vì cô ấy không biết những thứ này một cách có ý thức, đúng không?

E: Đúng vậy. Cô ấy bây giờ có thể biết chúng, bởi vì cô ấy đã yêu cầu nó trong một thời gian. Vì cô ấy hiểu rằng mình làm việc nhiều và có rất nhiều điều đang xảy ra, nhưng cô ấy cần phải tư tin hơn trên tầng thứ ý thức.

D: Bởi vì chúng tôi không muốn làm điều gì mà sẽ gây cho cô ấy bất kỳ tai hại hay vấn đề nào. Cô ấy chỉ được đưa cho những gì cô ấy có thể xử lý tại thời điểm này.

E: Đúng vậy.

D: Được rồi. Tôi muốn cảm ơn bạn đã đến và cho chúng tôi thông tin này. Thật tuyệt vời khi bạn cho phép mọi người trong phòng nghe nó.

E: Ở đây với các bạn thật sự là một niềm vui và vinh dự. Và hãy nhớ, chúng tôi sẽ dõi theo từng người trong các bạn. Và bạn, Dolores, sẽ tìm thấy nhiều người mang năng lượng đặc biệt này để bạn có thể thu được thêm thông tin.

Sau đó tôi yêu cầu thực thể rời đi, đưa ra hướng dẫn hợp nhập và mang Estelle trở lại với ý thức. Khi tỉnh dây, cô nhớ rất ít so với một số lương lớn các quan sát viên sững sờ.

* * *

Phiên làm việc này đã gây ngạc nhiên theo nhiều cách. Nó thực sự gây ấn tượng với học sinh, bởi tôi tin nó cho họ thấy những gì họ có thể làm được khi khám phá tiềm thức theo cách này. Vì môi trường tôi sẽ làm việc, tôi đã bắt đầu buổi làm việc với sự đặt chỗ, nên rất nhiều người đông đúc trong một phòng nghỉ nhỏ. Và cảm giác bầu không khí sẽ không có lợi cho Estelle. Không ai thích bị phô bày. Ở đằng sau tâm trí tôi là khả năng không có gì có thể xảy ra hết cả. Nhưng "họ" biết rõ hơn. Họ đã tổ chức nó ngay từ ban đầu khi Estelle chọn đến lớp vào phút chót, và một sự hủy bỏ bất ngờ đã cho phép một chỗ trống cho một học sinh khác. Có một vài người khác cũng đã hủy bỏ vào phút chót, nhưng "họ" nói đó không phải là ngẫu nhiên. Những người đã ở đó là những người được cho là sẽ chứng kiến buổi giao lưu tuyệt vời này. Rõ ràng là không có sự ngẫu nhiên nào khiến tôi đã chọn cái tên của Estelle từ cái hộp. Đây là bằng chứng cho thấy thêm rằng không có gì có thể được sắp xếp trước, bởi vì không ai biết thành viên của lớp nào sẽ được chon. Vâng, phiên này có rất nhiều bất ngờ cho cả bản thân

tôi lẫn học sinh. Nhưng một cái khác vẫn chưa đến, và tôi chưa tìm hiểu nó cho đến khi trở về nhà.

Tôi nói với các học sinh rằng tôi sẽ làm bản sao của băng mẫu và gửi cho tất cả mọi người cùng với giấy chứng nhân của ho. Đêm hôm đó sau khi tất cả mọi người rời khỏi nhà nghỉ và bắt đầu hành trình về nhà, tôi nghĩ về một điều mà tôi nên làm và quên đi sự bất ngờ của thiết lập phiên. Tôi lấy làm tiếc vì đã không ghi lại toàn bộ mở đầu, bởi nó sẽ có giá trị cho học sinh khi có một ghi chép của nó. Trong lớp, tôi cho mỗi người ho băng mở đầu mẫu để nghiên cứu sau đó, nhưng tôi nghĩ nó sẽ có giá trị khi ho nghe toàn bộ trình tư. Sư giám sát này rất tư nhiên bởi vì mỗi lần làm một phiên, tội không bao giờ ghi lai mở đầu. Tôi nghĩ đó là tốn băng, và tôi cũng không muốn thân chủ nghe nó sau đó khi ho mở băng. Giong nói của tôi có khuynh hướng thôi miên ho lai, và tôi không muốn bất cứ điều gì giống như vậy xảy ra nếu tôi không ở đó với họ. Vì vậy, tôi luôn luôn bắt đầu ghi âm khi họ ra khỏi đám mây và bước vào tiền kiếp. Trong trường hợp của Estelle, cô thậm chí không cho phép tôi hoàn thành khúc dạo đầu trước đó bởi vì cô ấy đã ở trong một khung cảnh thích hợp mà cô ấy và cả lớp sẽ trải nghiệm. Micro nằm trên bàn nhỏ cạnh giường, tôi lấy nó một cách đột ngột và bật lên khi nhận thấy điều gì đang xảy ra. Sau đó tôi tức giân vì không bắt đầu ghi băng vào đầu phiên. Nhưng tôi không biết rằng "ho" đã nắm trong tay mọi việc, cho đến tân ngày hôm sau. Một sư kiên huyền bí xảy ra mà tội vẫn chưa có lời giải thích.

Ngày hôm sau trong văn phòng của mình, tôi quyết định mở đoạn băng trước khi bắt đầu làm bản sao. Tôi muốn biết nó bắt đầu ghi từ đâu, và hành động đột ngột của tôi có phải đã cắt đứt rất nhiều trong đầu phiên. Con gái tôi, Nancy, đang làm việc kế toán của mình tại máy tính. Khi tôi bắt đầu cuốn băng, con bé nghe thấy tôi thở hổn hển, liền hỏi chuyện gì xảy ra. Tôi nói, "Con sẽ không tin điều này đâu! Toàn bộ mở đầu ghi trên băng! Nó bắt đầu ngay từ đầu! Nhưng điều đó là không có khả năng!"

Ngay lập tức tôi gọi cho bạn tôi – Gladys McCoy, người cùng với chồng – Harold, là người đứng đầu Viện Nghiên cứu Ozark ở Fayetteville. Cô ấy là bạn lâu năm và là học sinh của lớp này. Cô đã trực tiếp ngồi đối diện tôi bên kia giường trong suốt buổi. Cô ấy có một cái nhìn rõ ràng về mọi thứ đã xảy ra. Tôi nói với cô ấy rằng mở đầu đã được ghi trên băng.

Cô nhận xét, "Không thể! Tôi đã theo dõi bạn rất chặt chế để xem cách bạn làm dạo đầu của bạn. Micro nằm trên bàn, và bạn không cầm nó lên và bật cho đến khi cô ấy nhập thần." Cô cũng không có lời giải thích cho nó, bởi vì cô ấy biết những gì cô ấy nhìn thấy, và tôi biết những gì tôi đã làm. Khi tôi gửi băng và giấy chứng nhận cho học sinh, tôi đã đưa một bức thư ngắn nói với họ những gì đã xảy ra. Bằng cách này, họ sẽ biết họ đã chứng kiến một sự kiện thậm chí còn kỳ lạ hơn họ nghĩ. Tôi vẫn không có bất kỳ lời giải thích nào cho điều này, đặc biệt là cho mở đầu được ghi lại.

Câu trả lời duy nhất có thể là "họ" đang kiểm soát mọi thứ. Họ đã cố ý để các học sinh có được ghi chép các trình tự, cũng như phiên. Một phiên làm việc mà tất cả họ đồng ý sẽ giữ riêng tư và bí mật. Và họ hứa sẽ không tiết lộ danh tính hay địa điểm của Estelle. Tôi tin rằng họ có cảm giác nếu họ làm trái lòng tin này, điều gì đó có thể xảy ra. Tất cả chúng tôi đều biết mình đang ứng phó với một cái gì đó cao hơn, nhiều thông

tin hơn và kiểm soát hơn những con người chúng ta. Đây là một trải nghiệm tôi sẽ không bao giờ quên, và tôi lạc quan rằng nó đã tạo ra một ấn tượng không thể xóa nhòa đối với tất cả những người có mặt.

Nhưng tôi hầu như không biết rằng nó sẽ được lặp lại ở lớp tiếp theo của tôi. Họ chắc chắn theo dõi hành động và lớp học của tôi.

* * *

Tôi tin rằng Estelle có thể là người thứ hai trong bảy môn đệ hay những người đặc biệt mà tôi được cho biết là sẽ gặp trong lúc làm việc với Robert ở Anh. Tôi được bảo rằng tôi sẽ gặp một số người trong họ, nhưng không phải tất cả, và tôi không thể để họ liên lạc với nhau, bởi vì công việc của họ phải được thực hiện riêng biệt tại thời điểm này. Nếu cô ấy là một trong nhóm những thực thể đặc biệt và độc nhất đã trở lại để giúp đỡ Trái Đất qua những thời kỳ hỗn loạn này, thì chúng ta biết một người ở Anh và một người ở Mỹ. Tôi được cho biết rằng họ sẽ sống trên các lục địa tách biệt, và có nền văn hóa khác nhau.

Trong số hàng tỷ người trên thế giới, xác suất nào mới tìm thấy được hai trong số những người độc nhất cách nửa thế giới trong vòng hai tuần? Tôi nghĩ xác suất sẽ rất đáng kinh ngạc, nhưng tôi không đặt câu hỏi. Tôi chỉ tiếp tục làm công việc của tôi vào cái không biết, không bao giờ biết những gì họ lên kế hoạch cho tôi tiếp theo.

MŲC IV – TRÍ GIẢ

Chương 15: Nhớ Về Một Trí Giả

Đây là một trong những buổi tôi làm trong tuần đặc biệt trải qua ở Laughlin, Nevada, tại Hội nghị UFO ngay sau cuộc tấn công ngày 11 tháng 9 năm 2001. Trong mười hai phiên tuần đó, có mười phiên chứa thông tin mà tôi có thể sử dụng hoặc bao gồm các tin nhắn cá nhân cho tôi. Virginia đã có mặt trong các cuộc gặp gỡ của Người Trải Nghiệm mà tôi và Barbara Lamb tiến hành mỗi sáng trong suốt hội thảo. Đây là những phiên dành cho những người nghĩ rằng họ đã có trải nghiệm UFO/bắt cóc... vì vậy họ có thể chia sẻ chúng với những người đồng cảm khác. Trong phiên làm việc, Virginia chủ yếu tập trung vào những trải nghiệm UFO đáng ngờ của mình. Tuy nhiên, nó đã đi theo một hướng khác. Cô ấy là một người phụ nữ dễ nhìn, chắc chắn không nhìn ra tuổi của cô (đầu 50). Cô là y tá đăng ký trong một bệnh viện lớn nhiều năm.

Khi Virginia ra khỏi đám mây, cô thấy mình trong một môi trường khô cắn, ảm đạm. Không thảm thực vật, chỉ có màu be trải dài hàng dặm về phía ngọn đồi nâu ở phía xa. Một nơi hoang vắng. Cô ấy không thích nơi này vì nó quá khô cắn. "Tôi thích màu xanh, tôi thích cây cọ, nhưng ở đây không có."

V: Đó là tất cả những gì tôi có thể thấy. Cách một khoảng tôi bắt đầu thấy một số người. Một dòng người dài. Và vài con lạc đà. Người ta chủ yếu là dắt lạc đà có chở đồ. Và đôi khi có thể có người trên lạc đà. Nhưng chủ yếu là người đi bộ, những con lạc đà chở đầy báu vật, sản phẩm, hàng hóa, sản vật của họ. Họ đang đưa chúng bán vào thị trường. Để trao đổi những thứ khác. Tôi thấy họ chỉ đi ngang qua cách tôi một khoảng. Họ đang di chuyển từ phải sang trái, chỉ đi theo tuyến đường mòn này, nhưng họ đi tắt một chút. Tôi không thấy ai khác ngoài những người này, khá hoang vắng. Người ta phải đóng gói tốt, mang theo một số thực phẩm, và biết nguồn nước ở đâu. Con người chính là đi trên một con đường vừa dài vừa nóng.

Tôi yêu cầu cô ấy miêu tả chính mình. Cô ấy là một phụ nữ da đen tóc đen dài, không phải màu sắc hiện tại của cô ấy. "Tôi có một đôi sandal da đơn giản. Tôi nghĩ tôi đã tự làm ra nó. Cắt ra từ da thú, rồi lắp nó lên bàn chân mình. Tôi mặc áo chùng rộng thùng thình. Trắng, nhưng không trắng tinh. Rộng thùng thình vì rất nóng. Và nó thoáng mát, đó là vật liệu dệt gia đình. Nó phù hợp với mục đích —— bao trùm cơ thể tôi, và cho phép thông gió. Và đó là điều mà chúng tôi có thể làm cho chính mình."

Khi tôi hỏi cô ấy già hay trẻ, cô ấy nói, "Tôi khá già trong văn hóa của mình. Tôi gần ba mươi lăm. Cơ thể cảm thấy khỏe mạnh, nhưng mệt mỏi. Có rất nhiều công việc lao động. Và nó gây sức ép trên cơ thể của tôi. Tôi mệt. Tôi làm việc quá vất vả, có quá nhiều trách nhiệm, không đủ thời gian để nghỉ và chơi. Mọi thứ trong cuộc đời tôi là một cuộc đấu tranh để sinh tồn."

D: Bạn có sống ở đó không?

V: Nơi chúng tôi sống, một phần là hang động và một phần là cấu trúc được xây dựng xung quanh lối vào của hang động. Bên trong, chúng tôi có thể thoát khỏi cái nóng. Đôi khi vào ban đêm khi trời mát hơn, chúng tôi có thể ra ngoài. Chúng tôi có

một cấu trúc nhiều gió được xây dựng bên ngoài hang động, nơi chúng tôi có một số dụng cụ và đồ vật của mình.

D: Có nhiều người các ban ở đó không?

V: Không nhiều như trước đây. Tan tác. Không còn gia đình nào. Chúng tôi luôn luôn sợ. Có những băng cướp đi qua, chúng tôi luôn sợ rằng mình sẽ bị tấn công lần nữa. Nhiều người đã bị giết, một số phụ nữ bị bạo hành. (xúc động) Đôi khi con của họ bị cướp mất.

D: Ho cướp lấy trẻ con?

V: (khóc) Họ làm vậy! Họ tăng nhân khẩu của họ theo cách này. Họ muốn phát triển cộng đồng của họ, và giảm nhân khẩu chúng tôi. Vì vậy, họ ghét chúng tôi. (Khóc) Tôi không biết tại sao!

Tôi phải làm cô ấy thoát khỏi cảm xúc, như vậy cô ấy có thể nói chuyện với tôi mà không khóc.

D: Nhưng trong cộng đồng này, tất cả các bạn sống trong những hang động khác nhau với các cấu trúc ở phía trước?

V: (thút thít) Đó là tất cả những gì chúng tôi biết. Tôi biết có những người sống theo những lối sống và phương pháp khác, nhưng những người chúng tôi sống thế này. (thổn thức)

D: Có bao nhiêu người trong gia đình bạn?

V: Tôi có một người chồng, tôi có hai con. Tôi đã từng có một đứa nữa... (buồn) không còn ở với chúng tôi nữa. (Thổn thức) Những người đó qua đây, họ chỉ nhặt thằng bé lên, và bắt nó đi.

D: Đó là lý do bạn cảm thấy rất xúc động, vì bạn đã mất đi một trong số những người con của mình.

V: (khóc) Tôi không biết những gì đã xảy ra với nó. Nhưng tôi nghe nói rằng họ chỉ tăng số dân của riêng họ. (thút thít) Họ muốn tăng... Tôi muốn nói "đàn của họ".

D: Nhưng nếu theo cách đó thì họ sẽ không làm đau thẳng bé.

V: Vâng. (thút thít) Tôi đã nghe điều đó, tôi hy vọng đó là đúng. (thổn thức) Nhưng tôi nhớ nó. Và tôi muốn biết rằng nó ổn, và không quá sợ hãi.

D: Nhưng bạn còn những đứa con khác.

V: Vâng. Tôi có một con trai và một con gái nhỏ. (thổn thức) Nhưng tôi luôn sợ rằng việc đó sẽ xảy ra lần nữa. Thật khó khăn. Cuộc sống khó khăn. Cuộc sống là khó khăn, và đôi khi tôi tự hỏi tại sao nó vất vả như vậy. (thổn thức) Tại sao chúng tôi không thể hạnh phúc và tự do. Tôi có thể nhớ được tự do. Tôi không biết tại sao tôi nhớ được tự do, nhưng nó nên tốt hơn thế này.

D: Có khó tìm thức ăn ở đó không?

V: Có. Có những nơi có nước, có sung và chà là. Chúng tôi có thể thực hiện các chuyến đi. Chúng tôi thu thập thức ăn và mang về. Nhưng đi ra ngoài thật đáng sợ. Có những người mà chúng tôi buôn bán cùng, để chúng tôi có thể có phương tiện làm bánh mì. (thút thít) Nhưng thật khó khăn. Chúng tôi phải cẩn thận.

D: Tại sao bạn không sống trong một thị trấn; trong một thành thị? Có an toàn hơn không?

V: Chúng tôi không biết cuộc sống đó. Nó quá xa xôi. Chúng tôi không phải là người thành thị. Đây là nơi chốn mà chúng tôi biết. Chúng tôi đã nghe về những khu định cư lớn hơn khác. Nhưng chúng tôi cũng đã nghe về những điều xấu xảy ra ở đó. Vì vậy, chúng tôi không cố gắng để đi đến bất kỳ khu định cư nào lớn hơn.

D: Nếu bạn đi đâu đó như vậy, có lẽ bạn sẽ an toàn hơn, bởi vì sẽ có nhiều người hơn.

V: Có thể. Có lẽ. Nhưng đây là nơi tôi chôn nhau cắt rốn.

D: Bạn có thú nuôi không?

V: Một vài người trong chúng tôi có lừa chung. Một số người có lạc đà. Nhưng không nhiều người trong chúng tôi có mấy con đó.

D: Tôi nghĩ nuôi đông vật sẽ giúp ban dễ dàng lữ hành và thu thập thức ăn hơn.

V: Vâng, chúng tôi đi đến những nơi có thể trao đổi hàng hóa. Tôi dệt chăn và giỏ, có thể đổi chúng để lấy thức ăn. Chúng tôi trao đổi, và có tuyến buôn hàng này, nơi mọi người đi đến chúng tôi. Nó không quá xa khu trại chúng tôi, nơi chúng tôi sống. Đôi khi chúng tôi có thể nhân được hàng hóa từ ho.

Đây có thể là dòng người dài mà cô ấy đã nhìn thấy vào đầu phiên —— Đoàn lữ hành đang đi theo tuyến buôn hàng.

D: Vậy bạn có thể sinh tồn.

V: Chúng tôi sinh tồn. Nhưng thật khó khăn.

D: Việc dệt chiếm hầu hết thời gian của bạn?

V: Tôi dệt, và cố gắng làm chăn đẹp. Sử dụng màu nhuộm có thể tìm thấy. Tôi có thể lấy len. Một số người có dê, tôi có thể làm chăn. Và khi có được thuốc nhuộm thích hợp để lên màu chủ đề của mình, tôi cố đưa một số mẫu thiết kế vào. Tôi có thể đặt mẫu thiết kế trong đó khiến tôi cảm thấy hạnh phúc hơn. Và hy vọng sẽ làm cho người khác cảm thấy hạnh phúc hơn. Tôi cảm thấy như tôi cần tạo ra vẻ đẹp. Nó quan trọng.

D: Chồng bạn làm gì cho nhóm nhỏ của bạn?

V: Anh ta chăm sóc dê, đưa chúng đến những nơi có thể tìm thấy một ít nước, và đôi khi chúng có thể ăn cỏ xanh xung quanh các khu vực có nước. Anh ta đưa chúng đi cả ngày. Đôi khi hơn một ngày với chúng. Và chúng tôi có thể lấy sữa từ chúng. Chúng tôi có thể ăn ít con trong đó. Điều đó muốn giết tôi! Thật đau đớn khi phải ăn thịt thú của

mình! Tôi không thích ăn chúng, nhưng chúng tôi phải sinh tồn. Chúng tôi phải nuôi dưỡng bản thân. Động vật là bạn của tôi.

D: Đây có nghĩa là bạn ở một mình rất nhiều, phải không?

V: Vâng. Có những người khác không quá xa trong khu vực này. Và tôi không cảm thấy cô đơn. Nhưng anh ấy đã đi rất nhiều, tôi dệt và suy nghĩ. Và đó là điều tốt.

D: Và ban có con để chăm sóc.

V: Vâng, chúng là một niềm vui.

D: Có vẻ như bạn không thực sự hạnh phúc ở đó.

V: Rất nhiều công việc. Bằng cách nào đó tôi biết có nhiều điều để sống hơn là chỉ đấu tranh để sinh tồn và chăm sóc gia đình mình. Tôi yêu gia đình mình, tôi muốn chăm sóc họ, nhưng có một phần của tôi biết rằng đây không phải là tất cả. Đây không phải là tất cả. Đôi khi tôi ước mong đến những nơi khác, và trở nên tự do hơn. Phải có cái gì đó khác. Và bằng cách nào đó tôi biết mình nhớ —— tôi không biết tôi nhớ như thế nào, hay tôi nhớ cái gì —— nhưng tôi nhớ nó không phải là theo cái cách này. (thổn thức) Và những kí ức vẫn đang ám ảnh. Nó làm tôi suy nghĩ về cuộc sống này khó khăn như thế nào. Và tôi biết cái gì đó về cuộc sống mà không phải là khó khăn như vậy. Nhưng nó cũng giúp tôi, để nhắc nhở tôi rằng có những thứ đang đến, mà sẽ theo cách này một lần nữa.

D: Thật hoang mang khi biết điều đó mà không tài nào nhớ được nó.

V: Đúng vậy. Tôi biết, nhưng tôi không biết tại sao tôi biết. Dường như không ai khác biết.

D: Họ không có những kí ức này?

V: Họ dường như không có. (Khóc) Tại sao họ không biết? (Cô ấy đã sắp khóc bây giờ) Đôi khi họ nghĩ rằng tôi điên. Họ nghĩ đầu óc tôi trục trặc. (thút thít) Trong khi tất cả những gì họ nghĩ đến là làm bánh mì hoặc kiếm ăn, thì tôi nghĩ về mọi thứ. Tôi không biết tại sao tôi nghĩ về mọi thứ, nhưng tôi nghĩ về những thứ khác, và tôi không biết làm sao tôi biết. (thút thít) Mọi thứ đều khác biệt. Họ hòa bình, và tôi hạnh phúc. Và tôi không phải làm việc quá vất vả. (thổn thức)

Đây nghe rất giống một số người trong thế giới hiện đại của chúng ta. Họ có những ký ức về những cuộc sống và những sự tồn tại khác. Họ không biết những thứ này xuất phát từ đâu, bởi chúng không có cơ sở trong thực tế hiện tại của họ, đặc biệt là cách họ đã được nhà thờ tuyên truyền. Điều này có thể rất hoang mang, vì thế thật dễ thấy nó là xa lạ thế nào đối với một phụ nữ sống ở giữa hư vô, với giáo dục ít ỏi mập mờ, không tiếp xúc được với những cách nghĩ khác. Cô ấy dường như có ký ức mơ hồ về những kiếp sống khác mà không có lời giải thích hợp lý. Đó chỉ gia thêm sự bất hạnh và cảm giác tách biệt khỏi nhóm. Nỗi thất vọng của việc cố gắng để phù hợp và bị hiểu lầm dường như là vô tận. Dường như biết là vô biên và đã tồn tại từ khi có những con người biết suy nghĩ trên Trái Đất này. Nó cũng giải thích phần nào nỗi khát khao "về nhà".

D: Càng khó khăn hơn khi bạn có những ký ức đó.

V: (Thút thít) Thật khó. Thật khó để mọi người nghĩ tôi không phải là người đầu óc có vấn đề.

D: Nhưng bạn biết bạn không có vấn đề.

V: (Xúc động) Đôi khi tôi tự hỏi tôi có phải thật sự có vấn đề hay không.

D: Bạn chỉ là khác biệt một chút, tất cả chỉ như vậy. Bạn nhớ những điều họ không nhớ. Nhưng nó ổn. Ban có thể nói chuyên với tôi. Tôi hiểu.

Tôi đưa cô ấy tiến tới một ngày quan trọng. Trong một cuộc sống mà ngày nào cũng như ngày nấy, rất khó để thân chủ tìm thấy bất cứ thứ gì quan trọng. Bởi vì cuộc sống của họ quá bình phàm, những gì họ cho là quan trọng thường sẽ không quan trọng đối với chúng ta.

D: Đó là một ngày quan trọng. Bạn đang làm gì bây giờ? Bạn thấy gì?

Cảm xúc hiện diện nãy giờ đã biến mất. Giọng nói cô ấy trở lại bình thường, thậm chí là bình phàm.

V: Ö, tôi bắt đầu ngày của mình, giống như tất cả những người khác. Thức dậy chuẩn bị cho một ngày, và cho bữa ăn gia đình mình. Tuy nhiên, đây là một ngày đáng nhớ. Hôm nay tôi sẽ gặp ai đó, người sẽ thay đổi cuộc đời tôi.

D: Làm thế nào bạn biết điều này?

V: Vâng, tôi chưa biết, nhưng chính là ngày này. Nhìn lại từ quan điểm "ở đây", đây là ngày mà tôi đi ra ngoài để gặp một người rất bất thường thuộc đoàn lữ hành buôn bán. Tôi đem vài cái chăn và giỏ ra theo. Có một người trên con đường này đi theo đoàn lữ hành. Ông ấy chỉ đi cùng họ trong một thời gian. Có lẽ ông ta cần đến cùng nơi mà ho đang đến, nhưng ông ta không phải thương nhân. Ông ấy là một người đàn ông lớn tuổi. (Nghiêm túc) Nhưng ông ấy là người biết về những thứ khác. Đoàn lữ hành dừng lai một lúc. Đó là khi tội biết tội có thể đưa sản phẩm tội làm cho họ. Họ ở lai qua đêm. Và người đàn ông này đã đi cùng ho. Ông ấy là một người khác biệt. Một người của sư nhe nhàng, sức manh và học tập. Và rất, rất khiệm tốn. Không giống một số người trên tuyến đường này --- những người nghĩ rằng ban chẳng là gì cả, còn tất cả ho thì đều quan trong và ai cũng biết điều này. Người đàn ông này đã nói chuyên với tôi. Ông ta nói chuyên với tôi như thể tôi cũng quan trong. Ông ấy nhìn tôi, gọi tôi là "Đứa trẻ của ta." Ông ấy đã nói với tôi về những thứ khác, những nơi khác, thâm chí những thời đai khác. Ông ấy có thể nhìn vào tôi và biết tất cả về tôi. Tôi thâm chí không cần phải nói với ông ta. Ông ấy cảm nhân được nỗi đau và sư hoang mang của tôi đối với cuộc sống. Và cuộc sống tiếp diễn như thế nào. Tội thường hỏi bản thân: "Chúng tạ đang làm gì ở đây? Có phải đây là tất cả hay không? Tai sao lai không có những thứ khác trong cuộc đời của tôi mà tôi có thể nhớ là đã có trước đây?" Và tôi khao khát nước. Tôi nghe rằng có nước, nhiều nước ở những nơi khác. Tôi chưa bao giờ thấy nó. Tôi muốn ở nơi có nhiều nước. Nó sẽ làm cho cuộc sống của tôi dễ dàng hơn nhiều. Và ông ấy nói về nước. (Khóc) Và ông ấy nói về nước của sư sống. Ông ấy nói về nước như thể ông ấy không thực sư nói về nước. (thút thít) Ông ấy nói về những điều khác mà có thể khiến tôi tư do. Đó là về tôi là ai ở bên trong. Ông ấy nói với tôi rằng nếu tôi có thể nhớ đủ chăm chỉ, thì... một phần của tội có thể đi các nơi mà không cần mang cơ thể theo. Cơ thể này không thực sư là tôi. Tôi có thể đi nơi khác mà không phải lo lắng về việc không giàu có và không có nhiều cơ hội. Và tội có thể là tội ngay nơi tội ở này. Và tôi có thể tiếp cân với những cõi giới khác, thâm chí những thời đai khác. Và tôi có thể thăm ban bè của mình, những người tôi đã biết ở những thời gian khác và những nơi chốn khác. Và ông ấy nói về thiên thần. (Êm đềm) Đôi khi tôi đã nhìn thấy các thứ, nhưng tôi không nói. Tôi thậm chí không nói với chồng. Nhưng tôi thấy những người đến, và họ được làm ra từ ánh sáng, họ nói chuyên với tôi. Nhưng sau đó tôi tư hỏi có phải tôi điện không. Và ông ta nói với tôi rằng đây là những người, những sinh mênh vĩ đai yêu tôi. Và họ cũng nhớ tôi. Họ đến và thăm tôi. Và tôi có thể đi với họ, thâm chí không phải lữ hành bằng bất cứ cách nào. Nhưng tôi nghĩ tôi phải làm vậy. Tôi có thể đi với họ, và tôi có thể thăm người. Và tôi thâm chí có thể ăn tất cả những gì tôi muốn. Tôi có thể cảm thấy như tôi đang ăn tất cả những gì tôi muốn. Tôi đoán nó sẽ không phải là thưc. Nhưng tôi có thể thưởng thu cảm giác đạt được tất cả những gì tôi muốn, bao gồm cả rất nhiều sư học tập bên trong bản thân mình. Bởi vì tôi muốn biết thêm nhiều thứ. (Cô ấy trở nên cảm xúc trở lai.) Và tôi không thể biết nhiều thứ ở đây. Không có ai để day tôi. Nhưng ông ấy bảo tôi có thể. (Khóc) Và thất khó để tôi tin. Tôi muốn tin điều đó. Tôi muốn biết nhiều hơn. Tôi cảm thấy như tôi biết nhiều hơn, nhưng tôi chưa. Thật khó để giải thích. Nhưng ông ấy nói với tôi rằng tôi có thể đi đến các nơi. Và nếu tôi có thể cùng với những sinh mênh vĩ đai mà tôi thấy, những sinh mênh mà tôi không nói đến. Ho là ánh sáng. Ho giống như được làm từ một ánh nến hay cái gì đó.

D: Họ đến với bạn khi bạn ở một mình?

V: Họ đến với tôi vào ban đêm khi mọi người đang ngủ. Đôi khi tôi nhìn thấy họ, đôi khi họ nói chuyện với tôi. Tôi không bao giờ cố gắng nói chuyện với họ, bởi vì tôi không muốn đánh thức bất cứ ai. Nhưng tôi lắng nghe họ. Sau đó, tôi nghĩ có lẽ tôi sẽ ra khỏi tâm trí của mình. Tôi muốn nghe họ, nhưng... đôi khi tôi chỉ không muốn họ rời đi.

D: Nhưng người đàn ông kia hiểu những điều này?

V: Ông ấy hiểu những điều này, và ông ấy hiểu tôi. Ông ấy hiểu nỗi nhớ của tôi, và hiểu được sự chán nản của tôi. Ông ta biết rằng tôi muốn biết, ông ta nói với tôi rằng tôi có thể đi đến những nơi kia. Tôi có thể đi đến những nơi của học tập. Và tôi có thể làm điều đó bằng cách trở thành người tôi là, và ở nơi tôi ở. Đây là điều thú vị đối với tôi.

D: Đó là những ý tưởng rất lạ, phải không?

V: Là những ý tưởng la lùng. Không ai nói về những điều này.

D: Bạn có biết người đàn ông này là ai không?

V: Ông ấy nói với tôi về một người mà ông ta đã gắn kết từ lâu. Và cả hai đều rất già. Ông ấy nói với tôi về thời gian ở một đất nước khác, nơi họ phải chạy trốn. Và họ đã ở trong đất nước của tôi rất nhiều năm, nhưng thời gian của họ đang dần đi đến kết thúc ở cuộc sống này. Ông ấy nói với tôi về những cuộc đời khác. Và đừng sợ. Người đàn ông mà ông ta nói đến là một người vĩ đại của hòa bình và tình yêu. Đấy là bạn của ông ta, và người bảo vệ cho ông ta rất rất rất nhiều năm. Họ đang mệt mỏi, và muốn trở về nơi họ xuất xứ. Tôi luôn biết tôi đến từ một nơi khác. Và ông ấy nói với tôi rằng khi kết thúc cuộc sống này, chúng ta sẽ trở lại đó. Thật tuyệt vời, và thật tuyệt mỹ. Và ông ta sắp làm việc này. Ông ta và bậc thầy (master) của mình —— ông ta gọi người đó như vậy —— sẽ làm việc này rất sớm thôi. Họ sẽ được ở với bạn bè của mình từ nơi khác trước khi họ bước vào cuộc đời này. Nhưng ông đã học được nhiều điều. Người đàn ông này biết nhiều điều, và ông đã chia sẻ nhiều kinh nghiệm với người mà ông gọi là "bậc thầy".

Đây nghe không giống Jesus vì người đàn ông này quá già. Tôi băn khoăn liệu cô ấy có thể sống trong Đất Thánh, và đây có thể là một trong những tông đồ đi và dạy người khác hay không.

D: Quốc gia nơi bạn sinh sống, bạn có nghe được tên của nó không?

V: Tên của nó nghe giống một con sông mà tôi biết. Tôi nghe mọi người nói về một con sông lớn. Nó được gọi là sông Indus. Đó là đất nước xung quanh sông. Chúng tôi không có tên cho nó ở đây.

D: Có phải người đàn ông này đã nói mình đến từ đâu?

V: Ông ấy đã đi xa hơn về phía tây, ghé thăm nơi ông đã từng sống. Ông ấy có những mối liên hệ quan trọng với những người mà ông ta cần phải nhìn lại ở đó. Ông ấy muốn giữ liên lạc với họ. Nó khá xa, nhưng những tuyến buôn hàng đi qua đường này, ông đi với họ để an toàn.

D: À, đây là một ngày quan trọng khi bạn gặp người đàn ông này, và tìm ra ai đó hiểu được bạn.

V: Ông ấy đã đi tiếp. Nhưng ông ấy đã cho tôi một món quà mà không thể bị lấy khỏi tôi. (thổn thức) Ông ấy giúp tôi hiểu. Và nói với tôi cách để cho phép nhiều hơn, và không phản kháng nó. Và để tìm cách học tập và thăm viếng những nơi khác. Làm thế nào để đồng thời làm điều đó và sống cuộc sống của tôi ở đây. Tôi có thể chăm sóc gia đình của mình. Tôi có thể là một người vợ tốt, một người mẹ tốt. Và tôi có thể dệt những chiếc giỏ và chăn. Và tôi cũng có thể được tự do đi đến những nơi khác, biết những thứ khác. Và để nuôi dưỡng mình theo cách đó.

D: Điều đó rất quan trọng. Ông ta đã ban cho bạn một món quà tuyệt vời.

Sau đó tôi đã đưa cô trở lại một ngày quan trọng khác trong cuộc đời.

V: Tôi (thở dài) chuẩn bị rời khỏi cuộc đời này. Cơ thể yếu, và tôi già. Tôi bắt đầu nhìn thấy viễn ảnh. Tôi đã viếng thăm nhiều nơi kể từ khi tôi gặp người đàn ông đó. Người đàn ông của Judea kia, ông ấy nói với tôi.

D: Đó là nơi ông ấy nói mình đã đến từ đó?

V: Ông ấy đến từ Judea. Tôi không biết về Judea. Và tôi hạnh phúc hơn nhiều khi cuộc đời kết thúc, bởi vì ông ấy đã dạy tôi mọi thứ. Ông ấy dạy tôi làm thế nào để được tự do nơi tôi ở. Ông ấy nói với tôi về việc rời cơ thể vĩnh viễn, trong cái mà chúng ta gọi là "cái chết". Ông ta bảo tôi đừng sợ. Và tôi cũng đã học được từ những người khác sau đó nữa, tôi đã có liên lạc. Những sinh mệnh vĩ đại không bao giờ chết. Và tôi biết rằng tôi chỉ ở đây một chút thôi. Tôi có những thứ khác để làm, những nơi khác để ở, và những người khác để tương tác cùng. Rồi tôi rời khỏi cơ thể này, và tôi không sợ hãi.

D: Vậy cơ thể không có gì trục trặc? Nó chỉ hao mòn.

V: Chỉ hao mòn. Và tôi đã kết thúc thời gian ở đây. Gia đình tôi — những người bị bỏ lại, buồn. Tôi bảo họ đừng buồn. Tuy nhiên, họ không sao hiểu tôi được. Họ không bao giờ hiểu. Họ vui mừng vì tôi đã hạnh phúc hơn trong những năm về sau. Nhưng họ không biết tại sao lại thế. Và tôi bảo họ đừng buồn khi tôi ra đi. Họ cũng không hiểu điều đó. Tôi đã cố gắng dạy cho người khác. Họ đã không chấp nhận nó tốt cho lắm.

D: Nhưng ban luôn là một người khác biệt.

V: Vâng. Con cái tôi nghĩ có lẽ tôi có thể đúng, bởi vì họ yêu và tôn trọng tôi. Tuy nhiên, họ bị những người khác ảnh hưởng nhiều hơn là tôi, rất tiếc phải nói vậy. Nhưng tôi sẽ đi. Tôi không cảm thấy không vui về việc rời đi. Tôi biết rằng tôi có thể trông nom gia đình tôi, con tôi, và họ có những cuộc sống riêng của họ bây giờ. Nhưng tôi có thể theo dõi họ theo cái cách mà những sinh mệnh này, tôi biết, đã quan sát tôi.

Tôi chuyển cô ấy đến thời điểm cô ấy rời bỏ thân thể mình (chết), và yêu cầu cô ấy nói với tôi đó là như thế nào.

V: Nó rất, rất, rất an bình. Tôi đang thấy những người bạn thiên thần của tôi. Họ đang giơ tay ra với tôi, tôi cảm thấy nhẹ hơn, nhẹ hơn và nhẹ hơn, cuối cùng tôi chỉ trôi qua họ. Và tôi đang ở trong nơi tuyệt vời của an bình và tình yêu. An bình và tình yêu, ánh sáng và tự do. Và đó chính là một cảm giác tuyệt vời khi trở lại nơi tôi thuộc về, nơi mà tôi cảm thấy tôi chỉ mới vừa rời khỏi. Giống như chỉ một phút. Cuộc đời tôi dường như quá dài và khó khăn, nhưng bây giờ có vẻ như nó chỉ là một phút.

D: Khi nhìn vào cuộc sống mình vừa rời đi, bạn có thể nhìn thấy tất cả những điều đó từ một góc độ khác. Mục đích của cuộc đời đó là gì?

V: Tôi đã học cách hợp nhập cõi giới này với cõi trần. Sự tồn tại bình phàm thế tục. Tôi đã học cách kết hợp hiểu biết của mình về những cõi giới cao hơn vào thế giới mỗi ngày làm việc suốt của tôi. Đây là một vấn đề mà tôi vẫn chưa làm chủ được. Tôi đã học được rất nhiều trong cuộc đời đó. Và tất cả những đau đớn mà tôi phải trải qua là để biết rằng nó có thể được thực hiện. Và nó có thể được hợp nhập thành công.

D: Dù bạn đã gặp sự đối lập và chế giễu.

V: Sẽ luôn có sự đối lập trong cuộc sống trần thế. Khi người ta đưa vào ký ức và kiến thức về các cõi giới thượng thiên, khi người ta nhớ đến sự tồn tại trước đó và biết có những thứ khác, không chỉ ngừng lại ở những thứ trước mặt mình. Sẽ luôn có những người chỉ ở cấp độ đó. Và họ sẽ đả kích những người gợi ý những điều đó. Vì vậy, điều

này cũng để giúp tôi trong những kiếp sống tương lai. Bởi vì bất cứ cuộc đời nào tôi đi vào, nó sẽ là một cuộc đời mà có sức đề kháng.

D: Nhưng có được những kí ức này không làm bạn vất vả hơn khi ở trong thế giới vật lý sao?

V: Có vẻ như tôi sẽ luôn có những kí ức này. Tôi được cho biết tôi không phải là người quên hoàn toàn. Đây là giúp chuẩn bị cho tôi để có thể hợp nhập cái này, bởi vì tôi đã chọn trên một tầng thứ cao hơn để không hoàn toàn quên mất. Để không hoàn toàn ở đằng sau tấm màn che. Tôi chọn điều này. Và bằng cách chọn điều này, tôi cũng phải học cách hợp nhập nó.

D: Nhưng có những kí ức này sẽ không làm cuộc sống của bạn khó khăn hơn à?

V: Đó là một cuộc đời khó khăn. Nhưng từ tầm nhìn cao hơn của mình, tôi chọn lựa có những khó khăn trong kiếp sống vật lý mà sẽ giúp tôi phát triển tâm linh. Cuộc sống của tôi dễ hay không không quan trọng. Điều quan trọng là tôi tăng trưởng được bao nhiêu. Và đây là lộ trình mà tôi đã chọn để làm điều đó. Không phải chỉ đi vào cuộc đời hoàn toàn mù câm của bức tranh lớn hơn và quên đi những gì tôi đã đến để làm — Điều đó không quan trọng. Tôi bước vào cuộc đời với những ký ức về điều mà tôi phải học. Đôi khi phải mất một thời gian để tập hợp nó lại, để nhớ đó là gì, và làm thế nào để lan truyền làm việc đó. Nhưng đây là con đường mà tôi đã chọn từ tham vấn với các trưởng lão.

D: Vâng, nhưng nó gây vất vả hơn.

V: Nó vất vả hơn, nhưng tôi đã chọn lộ trình mà tinh thần sẽ đi qua khó khăn này.

D: Vì vậy, bạn sẽ luôn luôn ít quên trong tất cả các cuộc sống của mình.

V: Vâng. Tôi sẽ biết các thứ, tôi sẽ nhớ các thứ. Và nó sẽ giúp nhắc nhở tôi rằng tôi là ai, và những gì tôi đã bước vào cuộc đời để làm. Tôi cảm thấy nếu tôi có những kinh nghiệm khó khăn này, tôi sẽ đạt được nhiều hơn là đi vào hết cuộc đời này đến cuộc đời kia mà quên đi những gì tôi đã đến để làm và làm thế nào để làm điều đó. Vì vậy, tôi đi vào với một phần trí nhớ. Chỉ đủ để thúc đẩy tôi, và để biết rằng có những điều để học và những việc để làm. Để biết rằng là có nhiều hơn. Tôi đã rất, rất sợ khả năng đi vào một cuộc đời với tất cả những tầm nhìn vĩ đại về những điều tôi sẽ làm, và lạc mất cùng quên đi những gì tôi đã đến để làm —— đó sẽ là lãng phí thời gian và cơ hội. Và có lẽ làm tổn thương người khác và cản đường họ. Tôi chọn có thêm sự giác ngộ cho điều này. Mặc dù rất khó để tôi hợp nhập. Nhưng tôi có những người bạn đến sống cùng tôi, chúng tôi đã có một giao ước giúp nhau nhớ. Và tôi đã làm điều này với sinh mệnh tuyệt vời mà tôi gặp trên lộ trình. Trước khi bước vào kiếp sống, anh ấy và tôi đều biết những gì chúng tôi sẽ làm với nhau. Đó là một lời hứa nghiệp quả. Và tôi đã thiết lập điều này với những người khác trong những kiếp khác. Tôi sẽ biết đủ để đặt câu hỏi, và những người khác sẽ giúp tôi tìm ra câu trả lời.

D: Vậy bất kỳ cuộc sống nào mà bạn đi vào, luôn có ai đó ở đấy.

V: Sẽ có. Tôi không bao giờ cô đơn. Tôi có rất nhiều, nhiều, nhiều bạn bè thông qua những người quen và tổ chức trong quá khứ. Tất cả chúng tôi đều biết về nguy cơ của việc lạc mất trong bùn sình. Và chúng tôi có một cơ chế an toàn.

D: Bạn có ý gì khi nói cơ chế an toàn?

V: Có lẽ tôi nghĩ rằng khi tôi đi vào một cuộc đời mà tôi sẽ quên. Và tôi có những người bạn yêu thương đi vào cuộc đời với tôi, hoặc tôi sẽ gặp ai đó trong suốt quãng đời của tôi. Và chúng tôi đã hứa hẹn rằng chúng tôi sẽ nhắc nhở nhau về chúng tôi là ai. Và chắc chắn không phải tất cả chúng tôi đều quên hết mọi thứ. Vì vậy, nếu ai đó nhớ một điều, và người khác nhớ những điều khác, chúng tôi sẽ giúp đỡ lẫn nhau. Thậm chí chúng tôi còn có những cái mà chúng ta gọi là "mã". Nếu người ta chỉ nhớ một cụm từ hoặc một câu, nó sẽ kích hoạt những thứ khác mở ra những mảng ký ức và tri thức.

D: Vậy các bạn sẽ biết cách xác định lẫn nhau?

V: Chúng tôi sẽ làm việc này cho nhau. Nó không phải là một mã ý thức. Nhưng có những điều mà ai đó có thể nói rằng chúng tôi đã thiết lập trước. Giống như khi bạn nói điều này, nó sẽ tải xuống toàn bộ hộp thông tin này cho tôi khi tôi đã sẵn sàng. Và chúng tôi sẽ gặp nhau khi tôi đã sẵn sàng, hoặc khi bạn đã sẵn sàng. Và chúng tôi làm điều đó cho nhau. Nó giống như một mạng an toàn nhỏ để đi vào một cuộc sống đáng sơ mà chúng tôi sơ mình sẽ quên.

D: Và bạn sẽ luôn ở với những người này trong những cuộc đời khác nhau. Đúng không?

V: Đúng vậy. Nó tốn của tôi, cái bạn sẽ gọi là "thời gian", sau một đời, để nghỉ ngơi và suy nghĩ về tất cả moi thứ mà tôi đã học được. Và những điều tôi không học được.

D: Để đồng hóa, vâng.

V: Đồng hóa là một từ tốt. Phải mất một thời gian để làm điều đó, và sau đó tôi được tự do để làm những gì tôi chọn. Tôi có thể chọn nhiều lộ trình. Một trong số đó là đi vào cuộc đời khác. Và tôi đã chọn quay trở lại những cuộc đời khá là thường xuyên, với một khoảng thời gian rút ra giữa các cuộc đời để học tiếp lên cao hơn và làm việc với người khác. Đôi khi, tôi chỉ dành thời gian làm việc với những người khác trên cảnh giới Trái Đất. Ghé thăm và truyền cảm hứng cho họ. Tôi vẫn có những tri kỷ của mình trong những cuộc đời —— tôi gọi họ như vậy. Và tôi cũng dành thời gian với họ trong cả thời-gian-mơ. Tôi thì thầm những điều với họ, tôi ảnh hưởng họ, tôi quan sát họ. Có những lúc tôi tiếp tục ghé thăm các khu vực học tập khác; đôi khi chỉ cần thư giãn; luôn luôn sẽ có một thời gian khi tôi tham khảo ý kiến với những người mà tôi gọi là "các bậc trưởng lão".

Sau đó tôi chuyển Virginia tiến tới, để thực thể khác kia lại trong quá khứ, như vậy tôi có thể hỏi những câu hỏi về cuộc sống hiện tại của cô ấy. Tiềm thức đã gặp khó khăn khi rời khỏi nhân cách khác trong quá khứ.

V: Virginia hiện thời tương đương một phụ nữ ở đất nước khô cằn mà hiện nay là Ấn Độ. Như thể cô ấy bây giờ là người đó. Và đây là một sự so sánh mà tôi muốn cô ấy hiểu. Cô ấy, giống như người đó, ở một mức độ nào đó. Và người ngoại quốc mà đã đi qua vùng của cô ấy — không phải từ vùng của cô ấy, hãy nhớ — nhưng chỉ đi qua và dừng chân một thời gian ngắn, ghé nhanh một nơi, và tìm hiểu người dân một chút. Có những người khác như người lữ hành đã đi qua đó và mang lại thêm sự giác ngộ cho cô. Và cho cô ấy thấy làm thế nào tìm kiếm bên trong để tìm thấy tự do của mình, và để nhớ cô ấy là ai.

D: Đó là lý do tiềm thức đã chọn cho cô ấy nhìn thấy cuộc sống này hôm nay?

V: Đây là mục đích của cuộc đời đó. Đó là một sự so sánh. Cô ấy hiện là một phụ nữ đang lao động vất vả. Và cô ấy làm việc chăm chỉ. Cô ấy gặp khó khăn khi hợp nhập sự hiểu biết của mình với thế giới làm việc hàng ngày của cô ấy. Và có những người — đặc biệt là ở nơi làm việc — sẽ không nghe gì về chuyện thần bí của cô (Virginia là một y tá trong bệnh viện lớn), điều này thường gây thất vọng. Có những người đến với cô ấy vào ban đêm đã dạy cô ấy những thứ khác. Họ đưa cô ấy đến các cõi giới khác, và cho cô ấy thấy nhiều điều. Đó là cách để cô ấy tăng trưởng vượt lên cuộc đời này. Và cô ấy đồng ý cho điều này, để điều này xảy ra. Đó là để giúp cô ấy nhớ rằng có những điều khác trong cuộc sống hơn là ở đây, bây giờ, và công việc trước mặt bạn lúc này. Có rất nhiều điều xảy ra ở nhiều tầng thứ. Nhưng đối với tầng thứ trực hệ của cô ấy, đó là một thỏa thuận trước khi cô bước vào cuộc đời này, bởi vì cô ấy đã có nhiều thứ để làm trong cuộc đời này. Nhiều nghiệp để kết thúc. Và mục tiêu của cô là giúp mọi người nhớ họ là ai. Và cô ấy sợ rằng cô ấy sẽ quên mình là ai, và sẽ không thể giúp được mình hay bất kỳ ai khác.

Virginia đã từng thiền và mơ, thấy những cái nhìn thoáng qua về một thực thể mà cô gọi là "Heperon". Cô ấy muốn biết đó có phải một thực thể thực sự không, và nếu có thì anh ta là ai.

V: Heperon là một phần không thể thiếu của sinh mệnh cô ấy. Cô ấy sẽ không bao giờ làm tình nguyện viên cho Trái Đất nếu không biết rằng "tri kỷ" của cô ấy — tôi sẽ gọi anh ta như vậy — người rất, rất thân yêu từ nhóm hồn của cô ấy trên hành tinh khác, đã ở bên cô ấy. Anh ấy đảm bảo với cô ấy rằng thỏa thuận của họ là cô ấy sẽ bước vào cuộc sống Trái Đất, và anh ấy sẽ canh chừng cô ấy. Anh ấy luôn ở bên cô ấy trên tầng thứ nào đó. Anh ta là, cái mà bạn gọi là sinh mệnh "đa chiều kích". Anh ta có thể làm nhiều thứ trong nhiều cõi giới, và cũng quan sát Virginia. Và đây là một phần không thể thiếu của cuộc đời cô. Sự tồn tại thật của cô ấy trên Trái Đất là hiểu biết mà Heperon đang quan sát cô từ — bạn có thể gọi là — vị trí cao một chút. Anh ấy có thể ở nhiều địa điểm nhiều thời điểm. Anh ta, bạn có thể gọi là, một thiên thần. Anh ấy là một thiên thần đối với cô ấy.

D: Vậy, anh ấy rất quan trọng trong cuộc đời cô.

V: Sự kết nối đó cực kỳ quan trọng. Đó là ở tâm điếm của sự tồn tại của cô ấy trên Trái Đất. D: Điều đó rất tốt. Cô ấy có thêm một vài câu hỏi. Cô ấy muốn biết mình có liên hệ gì với Jesus không?

V: Có một sự cố ở Kashmir, nơi cô gặp người thanh niên là Jesus. Cô ấy là một tu sĩ vào thời điểm đó khi Jesus cùng đi với chú Joseph của mình, và học với các người thầy thông thái. Đó là một cuộc gặp gỡ thực sự. Đó là một cuộc gặp gỡ rất, rất đúng. Một ký ức thật sự. Một điều rất sâu sắc. Và ký ức về sự bình lặng của anh ta bằng nhiều cách đã giúp đỡ cô trong cuộc đời này. Chỉ cần chạm vào ký ức linh hồn của tình yêu và bình an mà anh ta phát ra, là có được một lực lượng ổn định. Và hiểu biết rằng anh ấy ở đó. Anh ấy ổn định như một tảng đá, anh ấy là tình yêu và sự bình an. Đó là một sự hiểu biết bên trong. Và cũng trong cuộc đời đã được tiết lộ hôm nay trong phiên này. Nó đã đi xa hơn, hóa thân tiếp theo của thực thể này, Virginia.

D: Sau cái kia ở Kashmir?

V: Sau cái kia. Và người đàn ông này —— điều này rất khó nói, bởi nó không được chấp nhận rộng rãi —— nhưng người đàn ông đã dạy cô ấy từng sống một cuộc sống lâu dài với Jesus.

D: Tôi nghĩ đó không phải là Jesus, bởi vì ông ta già hơn.

V: Ông ta là bạn đồng hành của Jesus. Ông ấy đã mang theo kiến thức, vì vậy Jesus đã hai lần chạm đến cuộc sống của cô ấy.

Tôi kết thúc phiên bằng cách hỏi về những vấn đề vật lý của Virginia. Chúng bị gây ra bởi cô tiếp tục làm việc trong bầu không khí tiêu cực của bệnh viện sau khi đã chúng đã hết hữu ích với cô. Cô nghĩ mình đang giúp đỡ mọi người, nhưng năng lượng hiện diện trong môi trường đó đang làm sức lực của cô cạn kiệt. Đã đến lúc cô ấy tiếp tục công việc của mình. Cô ấy vẫn có thể giúp đỡ mọi người, và làm việc với những người đang hấp hối, nhưng cô ấy phải rời khỏi bệnh viện.

Chương 16: Tìm Kiếm Một Trí Giả

Đây là một phiên khác tôi đã làm ở Clearwater, Florida, trong khi phát biểu tại một hội chợ vào tháng 10 năm 2002. Nó cũng có mối liên hệ với trí giả, nhưng là một loại khác.

Khi thân chủ Nancy ra khỏi đám mây, cô thấy mình đang đứng chân trần trên sỏi sắc nhọn, những khối đá nát nhỏ. Điều này khiến cô không thoải mái, nhưng cô trở nên xuống tinh thần hơn khi thấy mình đang đứng trên vách đá.

Cô ấy thấy mình là một người nam trẻ tóc nâu ngắn mặc áo khoác đệm dày và quần làm từ vật liệu thô. "Tôi rất gần một vách đá. Tôi cảm thấy như tôi muốn đi lùi ra khỏi mép vực. Tôi đang được bảo là không được quay lại. Ai đó đang ở đằng sau tôi. Và tôi muốn chạy." Cô nói với một tiếng thở dài. "Tôi muốn chạy ra xa. Tại sao họ lại làm như vậy?" Câu trả lời là một sự khải ngộ. "Họ đang cố làm tôi sợ hãi."

Tôi hỏi cô ấy có muốn quay lại và xem đó là ai không. "Có hơn một người. Tôi cảm thấy nếu đến gần bờ vực hơn thì tôi sẽ trượt và ngã. Họ đang cho tôi đứng đây để dạy tôi một bài học. Nhưng tôi không biết bài học đó là gì. Họ là những người rất nhỏ với tóc sáng gần như trắng. Tôi to hơn họ nhiều, ít nhất là một feet hoặc cao hơn. Và màu của tôi cũng khác, tôi tối và họ rất sáng. Họ khác tôi. Tôi không thuộc về họ. Tôi không phải là một phần của họ. Tôi cảm thấy như tôi đi qua làng của họ. Họ sợ tôi. Tôi không biết mình ở đâu, và tôi tìm thấy nơi này. Lúc đầu, tôi nghĩ họ là trẻ con. Họ không có vũ khí, nhưng bằng cách nào đó họ bắt tôi ở đây."

D: Làng của họ như thế nào?

N: Hmmm. Tôi thấy họ có thể ẩn tàng. Tôi không biết làm thế nào để nói điều này. Họ có thể biến mất. Họ có thể ẩn nhà cửa, tòa nhà của họ vào thiên nhiên, vào môi trường. Và khi tôi lần đầu tiên nhìn thấy họ, đó giống như một ngôi làng của trẻ con. Họ có nhà mái cỏ, giống những cái chòi nho nhỏ, nhưng đó không thật. Đó chỉ là một sự ngụy trang mà họ đã sử dụng. Nhà của họ không thực sự trông như thế. Giống như họ đã bip tôi. Nó rất rối rắm.

D: Đó là những gì bạn nhìn thấy khi bước vào làng?

N: Vâng. Tôi nhìn thấy những chòi mái cỏ nhỏ. Và nó trông giống như chòi chơi trẻ con. Nhưng thực sự nhà cửa của họ đang ẩn tàng. Tôi biết họ ngụy trang chúng. Họ ẩn giấu chúng ở sườn đồi. Thật buồn cười, nhưng tôi không biết chúng thực sự trông như thế nào. Nhưng tôi biết rằng chúng được ẩn giấu.

D: Bạn đã đi một chặng đường dài để đến đó?

N: Đi lên trên núi.

D: Đó là chỗ nhà của bạn?

N: Không, đó là nơi tôi đang băng qua. Nó rất, rất cao. Tôi chỉ làm hành trình. (Thở dài) Tôi muốn đi đến hướng đông. Đó là hành trình của tôi. Tôi nghe những câu chuyện về một người đàn ông phép thuật mà tôi muốn nhìn thấy. Xa xa, lên núi. Rất cao. Người

có phép thuật. Thánh nhân. Những câu chuyện về người đàn ông này. Tôi muốn tìm ông ta.

D: Đây có vẻ là một hành trình dài.

N: Rất dài. Tôi nghĩ có thể mất một năm hoặc hơn để đến đó. Tôi có hành trang, nhưng những người này đã lấy chúng.

D: Bạn có một gia đình ở nơi bạn rời đi?

N: Tôi cảm thấy như tôi một mình.

D: Vậy, bạn được tự do đi lữ hành nếu bạn muốn? (Vâng) Bạn có đi xa hơn sau khi băng qua ngôi làng nhỏ này không?

N: Ö, vâng, xa hơn nữa. Tôi đã đi con đường này lâu rồi. Tôi đi quanh một khúc rẽ, tôi không thực sự chú ý. Nó thật đẹp. Và rồi tôi nhìn thấy những cái chòi này, tôi nghe có những người bên trong. Tôi nghĩ họ là trẻ con đang chơi đùa. Nhưng tôi sợ họ. Tôi nhìn xuống bên trong, và tôi sợ họ. Cảm giác như một nơi mà không ai đến. Đây là nơi ẩn tàng. Đây là một nơi rất bí mật đối với họ.

D: Vì vậy, bạn sợ hãi vì bạn vốn không nên ở đó.

N: Vâng. Và tôi không thể giao tiếp với họ bằng giọng nói. Họ không hiểu những gì tôi nói. Tôi cố gắng nói với họ rằng tôi sẽ không làm tổn thương họ, nhưng họ không hiểu.

D: Bạn nói họ lấy đồ dự trữ của bạn?

N: Vâng. Tôi có mấy cái túi đeo. (Tay chuyển động cho thấy một cái gì đó trên vai của anh ta.) Đeo qua người tôi. Và nước. Còn một cái túi của —— tôi không biết phải gọi nó là gì —— Một số thức ăn... đồ khô trong túi kia, thỉnh thoảng tôi cũng có thể lấy lương thực khác trong chuyến đi của mình. Những nơi tôi sẽ dừng lại mà mọi người chia sẻ cho tôi. Nhưng đây là một nơi khác. Những người này bất đồng. Họ rất, rất nhợt nhạt và nhỏ, da rất sáng. Tóc rất, gần như màu trắng.

D: Các đặc điểm của họ có khác không?

N: Vâng, đúng vậy. Tất cả họ đều có cùng đặc trưng. Mắt họ màu khác, không phải lam, không phải lục, nhưng cả hai. Hầu như màu ngọc lam, màu lam-lục. Nhưng đặc điểm của họ rất tinh tế. Mũi mảnh nhỏ. Cằm rất nhỏ. Các đặc điểm rất tinh xảo. Và sắc nét.

D: Họ có nhìn giống nam và nữ không?

N: Tôi thấy những người trẻ là con của họ ở với họ. Có những cặp đôi người lớn. Các gia đình! Họ là gia đình. Nhưng cha mẹ trông rất giống nhau.

D: Vậy thật khó để phân biệt giới tính? (Vâng) Có phải bạn đã cố giữ họ không lấy hành trang của mình?

N: Không, tôi chỉ đứng đó. Tôi cảm thấy rất yên tĩnh. Rất yên. Và ho chỉ bước tới rồi lấy chúng khỏi tôi. Tại sao họ lấy giày của tôi? (Cô ấy bối rối vì phản ứng của mình) Tôi chỉ là để cho ho làm điều đó. Tôi chỉ đứng đó. Thất kỳ quặc. Tôi đứng yên. Sau đó ho đưa tôi lên con đường đá này. Làm chân tôi đau. (nhăn nhó) Làm đau chân tôi. (Một khải ngô:) \mathring{O} ! Địa điểm của họ là một bí mật. Không ai nên biết rằng họ ở đó. Và tôi tìm thấy họ. Họ không muốn làm tổn thương tôi, nhưng họ không thể để tôi đi. Họ sợ tôi sẽ mang người khác đến, hoặc nói về họ. Tôi sẽ không nói. Tôi đã cố gắng nói với họ rằng tôi sẽ không nói gì cả. (Thở dài) Tôi muốn thoát khỏi vách đá đó. Ho đang đứng phía sau tôi, nhưng họ đang cách xa ra. Họ không cham đến tôi, và không có vũ khí, nhưng những suy nghĩ của họ đang đẩy tôi đến bờ vực. (nghiêm khắc) Và tôi đang kháng cự ho. Tôi sẽ không làm điều đó! Tôi sẽ không để ho làm điều đó. (Xác định) Tôi sẽ quay lai. Tôi biết tôi có thể. Tôi sẽ quay lai rất khó khăn. Và tôi sẽ bảo họ dừng lai. Dừng lai! (thở manh, và cô ấy giơ tay lên với lòng bàn tay hướng ra ngoài) Tôi bảo họ dừng lai. (thở phào lớn) Ho đang dừng lai! Và bây giờ tôi đang rất vững vàng với ho. Tôi sẽ không để họ làm điều này! Tôi đã nghĩ nếu tôi thuận theo những gì họ muốn tôi làm, họ sẽ thấy rằng tôi không làm hại họ. Nhưng bây giờ tôi thấy rằng tôi phải nói với họ để dừng lai. Ho sẽ không bảo tôi làm điều này. Và bây giờ một trong số ho đang mang trả hành trang và giày của tôi. Ho trả cho tôi để tôi có thể đi trên con đường của mình. Ho rất buồn. Ho đang xin lỗi. Ho không nói với tôi, nhưng tôi có thể cảm nhân được cảm giác của họ. Tôi cảm thấy rằng họ xin lỗi.

D: Bạn có thể giao tiếp với họ để cho họ biết bạn sẽ không tiết lộ?

N: Vâng. Khi quay lại và bảo họ dừng lại, tôi tức giận. Và tôi cảm thấy mạnh mẽ. Tôi nói với họ rằng tôi sẽ không làm tổn thương họ. Tôi sẽ không nói với bất cứ ai. Nhưng họ sẽ không làm tôi bước ra khỏi vách đá. Điều đó là sai. Và họ cảm thấy rất buồn.

D: Có lẽ đây là cách duy nhất mà họ nghĩ là có thể tự bảo vệ mình.

N: Họ rất sợ hãi. Và bây giờ tôi rời đi. Đi lên đồi. (thở lớn) Họ đang theo dõi tôi. Họ đang bắt đầu rời đi. Tôi dừng lại ở đỉnh đồi, và họ đang đi xuống. Ô! Nhưng tôi ổn, tôi an toàn, tôi trở lại con đường. Nhưng rất hiếu kỳ, bởi vì tôi biết họ không thuộc về nơi đây. Ho khác biệt. Tôi cảm thấy như ho không thuộc về nơi đây trong thời gian này.

D: Thời gian này?

N: Vâng. Họ không thuộc về thời gian này. (Cố nghĩ làm thế nào để giải thích) Tôi cảm thấy họ đến từ một thời gian khác. Xa trong tương lai! Rất xa trong tương lai. Và họ chỉ vừa ở đó. Nhưng tôi cảm thấy họ đã ở đó trong một thời gian dài. Nhưng họ nghĩ họ an toàn ở nơi này. Không ai có thể tìm thấy họ ở đó.

D: Tại sao bạn cảm thấy họ là từ tương lai?

N: Tôi không biết. Tôi chỉ biết họ là từ xa trong tương lai. Rằng họ không phải là từ nơi của tôi, thời gian này. Họ không phải là từ đây. Họ nghĩ rằng họ đã tìm thấy một nơi ẩn náu an toàn.

D: Tôi tự hỏi họ đang trốn khỏi cái gì?

N: Tôi không biết.

D: Nhưng dù sao thì bạn cũng đã vùng lên với họ.

N: Vâng, tôi ổn. (Một tiếng thở dài nhẹ nhàng.) Tôi vui khi được tiếp tục lên đường. Tôi mong muốn được gặp người đặc biệt kia. Và tôi biết tôi sẽ gặp người này.

Sau đó tôi chuyển Nancy sang một ngày quan trọng:

N: (Mỉm cười) Tôi ở đây. Tôi rất phấn khích. Tôi đã gặp nhiều người trên hành trình. Và tôi luôn nghe được những câu chuyện về người này. Tôi cảm thấy tôi già hơn.

D: Nhưng bạn chưa bao giờ gặp ai lạ lẫm như những người nhỏ bé đó.

N: Vâng. (Cười) Chỉ lần đó.

D: Người kia có sống ở thành thị không?

N: Ông ấy ở trên đỉnh núi, nhưng mọi người ở đây đều biết ông ấy. Ông ta là một thánh nhân. Và tôi đang ở trong một khu chợ nào đó.

D: Bạn có biết tên của thành phố này không? Bạn có nghe ai nói không?

N: Cảm giác này giống như ở dãy Himalaya. Có một cái tên mà họ gọi, nhưng thành phố này ở độ cao thấp hơn. (Tôi có thể thấy cô ta đang cố gắng tìm cái tên) Tôi không nghĩ đó là cái tên mà họ gọi, nhưng tôi muốn nói Katmandu, chỉ là tôi nghĩ đó là một cái tên hiện đại. Tôi không nghĩ họ gọi nó như thế bây giờ, trong thời đại của tôi. Có nhiều ngọn núi cao. Và thành phố này ở chỗ cao, nhưng nó ở dưới chỗ của ông ta.

Khi cô ấy đề cập đến dãy Himalaya, tôi lập tức nghĩ đến Tây Tạng. Tôi đã rất ngạc nhiên khi nhìn vào bách khoa toàn thư và nhận thấy Katmandu là một thành phố ở Nepal. Nó nằm trên một cao nguyên 4000 feet trên mực nước biển và được bao quanh bởi các ngọn núi rất cao. Dãy Himalaya có những ngọn núi cao nhất thế giới tạo thành biên giới phía bắc của Nepal và Trung Quốc. Tôi không biết dãy Himalaya mở rộng đến mức nào. Tôi không tin Nancy cũng có thông tin này. Sẽ rất tự nhiên nếu cô ấy nói mình đang ở Tây Tạng khi nghĩ đến dãy Himalaya. Rõ ràng ký ức là có thật, bởi vì nó không phù hợp với những gì mà tâm trí chúng ta có thể tưởng tượng ra. Những người nhỏ bé lạ thường dường như không phù hợp, nhưng tất cả những điều này sẽ được giải thích trước khi phiên kết thúc.

D: Ông ta ở chỗ cao hơn nhiều và mọi người đều biết về người này?

N: Vâng, đây là một người đặc biệt mà tôi cảm thấy mình có thể học hỏi. (dừng lâu) Tôi phải nghỉ ngơi ở đây và làm sạch mình. Tôi phải tắm rửa. Tôi đã đi đường một thời gian dài. Tôi cảm thấy như tôi cần nghỉ ngơi một chút, cũng để thích nghi với độ cao. Và tôi cần phải thay quần áo. Bây giờ tôi không đủ ấm. Tôi cần mặc thêm quần áo, vì rất cao và lanh.

Tôi quyết định chuyển cô ấy đến khi lên núi gặp ông ta.

D: Họ đã nói với bạn nơi ông ta đang ở?

N: Tôi biết ông ta ở đâu. Tôi có thể cảm thấy gần như là ông ta kéo tôi tới đó... kêu gọi tôi. Ông ấy biết tôi đang đến, và chỉ đạo cho tôi. Tôi có thể cảm thấy ông ấy kéo tôi lên cao hơn. Ở đây rất dốc. Rất lạnh. Tôi lạnh.

Cô run rẩy, giọng cũng run lên. Tôi hướng dẫn để cô ấy không có bất kỳ sự khó chịu nào.

D: Ở đó cũng có tuyết?

N: Không, chỉ là dốc đứng. Không phải vào mùa đông. Nhưng rất nhiều gió. Tôi đi lên trên một bậc của đất. Có một hang động, ông ta ở bên trong. Tối và tĩnh. Có những ngọn nến trong đó. Tôi dừng lại một lát. Mắt của tôi đang thích nghi ánh sáng. Và ông ấy ở đây.

D: Bạn có thể nhìn thấy ông ta không? (Cô gật đầu) Ông ta trông như thế nào?

N: (thở to) Ông ấy có hình dạng của một người đàn ông, nhưng ông ấy là năng lượng. Ông ấy không thực sự đặc rắn. (Đột nhiên cười) Ông ấy nói với tôi rằng ông ta là hiện thân của nhiều thánh nhân. Ông ấy đang cho tôi thấy, đầu tiên, một thánh nhân trong bộ quần áo tả tơi, giống như một chiếc áo chùng cùng mái tóc nâu dài bẩn và một bộ râu màu tối dài. Rồi đột nhiên, ông trở nên thanh sạch và thuần khiết. Và ông ấy là rất nhiều. Ông ấy không chỉ là một người. Ông ấy là nhiều linh hồn. Ông ấy là một phức hợp.... (Cô ấy gặp khó khăn trong việc tìm kiếm từ.)

D: Môt tổ hợp?

N: Vâng! Của tất cả họ. Và ông ấy rất rực sáng. Ông ấy xuất hiện như một ánh sáng rực rỡ, nhưng cũng là hình dáng của một người đàn ông. Ông ấy là cả hai. Ông ta có thể chuyển đổi từ con người sang hình dáng của một người, và sau đó đột nhiên chỉ là ánh sáng rực rỡ này. Gần như ánh sáng nhòa.

D: Đây có phải lý do ông ấy có thể sống ở một nơi kỳ lạ, bởi vì ông ấy không đặc rắn?

N: Vâng. Ông ta thích nghi với bất cứ nơi nào, bất kể môi trường nào mình ở. Nó không ảnh hưởng đến ông ta.

D: Nếu những người khác đến và gặp ông ta, liệu họ có nhìn thấy ông ta theo cách đó không?

N: Chỉ có một vài người đến với ông ta. Mọi người biết rằng ông ta ở đó, nhưng chỉ một vài người đã thực hiện cuộc hành trình đến với ông ta. (Tạm dừng) Đó là một lời kêu gọi. Ông ấy gọi bạn.

D: Tôi tự hỏi nếu có ai đó từ làng đến, họ sẽ nhìn thấy ông ta như một con người, hay như bạn đang nhìn thấy ông ta?

N: Họ biết họ không thể đi. Bạn phải được kêu gọi. Họ biết ông ta ở đó, nhưng ông ta chỉ gọi một vài người. Ông ta có thể đồng thời tồn tại ở những nơi khác.

D: Nhưng bạn phải đi đến đó. (Vâng) Bạn không thể tìm thấy ông ta ở đâu đó khác?

N: Không thể, tôi phải đến đó. Đó là nơi ông ta muốn tôi đến. Cuộc hành trình là rất quan trọng. Ông ấy phải biết rằng tôi tin. Ông ấy phải biết rằng lời kêu gọi mà tôi cảm thấy bên trong đã đủ mạnh.

D: Bởi một cách khác, ông ấy có thể đã xuất hiện với bạn bất cứ nơi đâu. (Ö, vâng.) Nhưng ông ấy phải biết bạn có quyết tâm lên đường thật xa để tìm ông ấy. (Vâng) Tại sao bạn cảm thấy quyết tâm này?

N: Tôi chỉ cảm thấy rằng mình phải ở đó. Tôi bị kéo và hút đến. Tôi cảm thấy như có một cái gì đó tôi phải học từ ông ấy. Và tôi không thể không đi. Tôi phải đi. Và tôi sẽ đi. Tôi không quan tâm mất bao lâu để đến đó. Tôi sẽ gặp ông ấy.

D: Nhưng trong cuộc sống bình thường khi mà bạn bắt đầu, bạn có phải là một thánh nhân không, hay chỉ là một người bình thường?

N: Đã qua lâu lắm rồi. Tôi là một người học việc. Tôi không thích công việc đó. Tôi đã làm việc bởi vì... được rồi, bạn phải làm cái gì đó. Tôi đã làm việc bằng đôi tay của mình. Một thợ xây, tôi nghĩ. Tôi sẽ xây dựng các thứ, nhưng tôi chỉ học cách để làm những thứ khác nhau. Tôi còn trẻ.

D: Nhưng sau đó bạn cảm thấy sự thôi thúc tìm đến người đàn ông này, mặc dù nó không có ý nghĩa?

N: Vâng, tôi biết tôi phải tìm ông ấy. Tôi không giống mọi người khác. Tôi luôn luôn cảm thấy giống như tôi không thực sự thuộc về nơi đó. Tôi cảm thấy khác biệt. Người dân rất nghèo và bẩn. Và họ chỉ biết làm việc mọi lúc. Họ tử tế với tôi, nhưng tôi cũng không nghĩ là tôi cũng thuộc về nơi đó. Tôi nghĩ tôi chỉ dừng ở đó một thời gian thôi, bởi vì tôi không biết phải đi đâu. Tôi biết tôi phải tìm người đàn ông này, và biết phương hướng để đi theo. Tôi biết nếu tôi tiếp tục trên con đường của mình đến với ông ta, ông ta sẽ cung cấp cho tôi tất cả những nhu yếu phẩm. Rằng ông ta sẽ cho tôi thức ăn và nước. Nhưng tôi phải tiếp tục con đường của mình. Tôi có thể dừng lại bất cứ lúc nào nếu tôi muốn, nhưng tôi không muốn.

D: Bây giờ khi đã tìm thấy ông ta, bạn sẽ làm gì?

N: Ông ấy có những thứ để dạy tôi.

D: Bạn sẽ ở lại với ông ta?

N: Vâng. Trong một thời gian ngắn. Cho đến thời điểm thích hợp. Và tôi là người duy nhất ở đây. Đó chỉ là hai chúng tôi. Không còn ai khác.

D: Không có học trò khác.

N: Không có. Chỉ có tôi, ông ấy kêu gọi tôi. Từ rất xa, rất xa.

D: Ông ấy dạy bạn cái gì?

N: (ngừng lâu) Tôi trở thành một trong những đứa trẻ của ông ấy. Và bằng cách đó, tôi có thể chia sẻ với người khác những lời dạy của ông ta. Những lời dạy của nhiều người đều đến từ Nhất Thể. Và tôi bắt đầu hiểu, nhưng vẫn còn nhiều thứ để tôi hiểu. Tôi cần một ít thời gian ở với ông ta để hiểu đầy đủ. Ông ta có nhiều điều để dạy tôi.

Tôi cảm thấy đây có thể mất một thời gian, vì vậy tôi một lần nữa chuyển cô ấy tiến tới trong thời gian. "Bạn ở đó bao lâu?"

N: (thở dài) Mùa đông trôi qua, và bây giờ là mùa xuân. Tôi đã ở đây một thời gian. (Cười) Và tôi có râu trên mặt. (Tôi cười) Tóc trên đầu tôi dài hơn. Và tôi cảm thấy già hơn. Tôi vẫn còn trẻ trung, nhưng tôi cảm thấy già hơn. Đã đến lúc tôi phải đi.

D: Ông ta đã dạy cái gì cho bạn?

N: (thì thầm) Rất nhiều. Ông ấy nói với tôi, khi tôi cần thông tin, nó sẽ ở đó. Nhưng ông ấy đã gửi tôi lên con đường của mình với tri thức của sự thật, của sự giản đơn, của những lời dạy từ Christ, những lời dạy về sự thật của nhiều người. Của Phật. Những lời dạy của nhiều người trong họ, tất cả đều là một. Tất cả đều có những chân tướng giống nhau.

D: Tất cả những trí giả?

N: Vâng. Christ không phải là người duy nhất. Jesus không phải là người duy nhất, mà có nhiều người. Và có những phu nữ cũng có năng lương Christ này.

D: Năng lực và kiến thức.

N: Vâng, bây giờ là lúc tôi phải đi, chia sẻ sự thật.

D: Bạn có bao giờ hỏi ông ta đến từ đâu, và ông ấy là gì không? Bạn nói rằng ông ấy không phải là con người. Ông ấy không đặc rắn.

N: Ö, tôi biết. Bạn không cần phải hỏi. Ông ấy là năng lượng Christ. Ông ta là năng lượng Thượng Đế hiển hiện ở những nơi khác nhau trên khắp hành tinh này.

D: Làm thế nào ông ta dạy cho bạn?

N: Tôi ngủ rất lâu, và đó là cách nó xảy ra. Trong khi tôi đang ngủ, vâng.

D: Bạn ít nhiều hấp thụ cái này. Nói vậy được không?

N: Vâng, đó là nó. Hấp thụ. Và bây giờ tôi phải đi. Tôi rất vui mừng. Tôi rất hạnh phúc.

D: Bạn không lưu luyến khi rời khỏi ông ấy?

N: Bởi vì tôi biết ông ấy luôn ở bên tôi.

D: Bạn không bao giờ mất đi ông ta sau đó.

N: (Một phản ứng rất cảm xúc:) Không bao giờ! Ông ấy là một phần của tôi.

D: Bởi vì ông ta đã đặt kiến thức và thông tin này bên trong bạn.

N: Vâng. Và có một niềm vui lớn. (Cô ấy xúc cảm và gần như khóc) Tôi rất cấn thận đi xuống đồi. Nhìn dưới chân, vì có rất nhiều đá, và rất dốc. Khi đến làng, tôi được tất cả mọi người chào đón. Có rất nhiều hoa, âm nhạc và nhảy múa. Một lễ kỷ niệm.

D: Mừng bạn quay trở lại?

N: Vâng. (mỉm cười) Rất rất vui vẻ. Có âm nhạc và màu sắc đẹp đẽ. Còn một bữa tiệc. Tôi ở lại một thời gian. Tôi được cho quần áo và lương thực, tôi rất vinh dự, bây giờ tôi phải ra đi. Tôi không biết mình phải đi đâu. (cười thầm) Tôi phải lang bạc và gặp gỡ mọi người. Tôi cảm thấy tôi đang hướng về phía nam.

D: Rời xa những ngọn núi?

N: Vâng. Về phía nam. Tôi không biết chính xác tôi sẽ làm gì. Nhưng tôi biết tôi phải làm theo lời dạy của ông ấy. Và nói với mọi người.

D: Chia sẻ những gì ông ấy đã dạy cho bạn? (Vâng) Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ ổn thỏa?

N: Vâng, tôi biết tôi sẽ ổn thỏa. Tôi chẳng sợ điều gì. Tôi sẽ được chăm sóc. Không sợ hãi.

Tôi đưa cô ấy đến một ngày quan trọng khác, bởi cuộc hành trình có thể mất rất nhiều thời gian.

N: Đó là ngày tôi ra đi. Tôi rất già. Có nhiều đám cưới và nhiều lời chúc. Và nhiều người mà tôi đã yêu, và nhiều người tôi đã đánh động. Tôi cảm thấy tốt về cuộc sống của mình. Và tôi có rất rất nhiều đứa trẻ. Và nhiều đứa cháu. Nhiều người thân yêu xung quanh tôi. Và tôi đã sẵn sàng để đi.

D: Bạn đã có thể dạy được kiến thức?

N: Vâng. Nó chỉ đến khi nó đã sẵn sàng. Khi tôi nói và kể, và khi tôi chia sẻ những câu chuyện.

D: Và bạn không bao giờ hỏi, bởi vì bạn biết câu trả lời ở đó. (Vâng) Vào ngày bạn ra đi, là cái gì khiến cơ thể ngừng hoạt động?

N: Đã đến lúc. Tôi chỉ già yếu và mệt mỏi. Và ông ta gọi tôi. Ông ta gọi tôi lần nữa. Đã đến lúc để tôi nghỉ ngơi. Ông ấy nói rằng tôi đã phụng sự ông ấy tốt, nhưng bây giờ đã đến lúc cho phần thưởng của tôi. Và tôi rất hạnh phúc. (Thở dài hài lòng) Và bình an, tôi biết tôi sẽ sớm ra đi.

D: Vậy chúng ta hãy đến thời điểm khi điều đó xảy ra. Khi bạn thực hiện việc ra đi, những gì xảy ra vào thời điểm đó?

N: (thở dài) Tôi chỉ... Tôi chỉ đi. (cười thầm) Tôi đã đi. Tôi cảm thấy chuyển động, và nhìn thấy ánh sáng. Tôi chỉ ở đó và sau đó tôi đã đi. (Cười) Rất dễ dàng.

D: Có ai ở với bạn không?

N: Tôi cảm thấy được vài người trong số những người đã đến. Nhưng tôi thực sự không cần sự giúp đỡ của họ, bởi vì tôi đã được cho biết cách làm điều này trước đây. Họ ở đó nếu tôi cần họ, nhưng tôi chỉ cần trượt ra.

D: Nhưng bạn đã nói ông ấy kêu gọi bạn vì phần thưởng của bạn. Phần thưởng của ban là gì?

N: Tôi đã thoát khỏi cơ thể cũ. Nó đã mệt mỏi, tôi đã rất già. Và tôi cảm thấy tôi vẫn là con người đó. Nhưng bây giờ tôi không có cơ thể nặng nề mệt mỏi đó.

D: Từ điểm thuận lợi này, bạn có thể nhìn lại toàn bộ cuộc đời. Có vẻ như đó là một cuộc sống rất đáng giá.

N: Vâng, rất đáng.

D: Bạn đã làm rất nhiều điều tốt. Khi bạn nhìn vào nó, bạn học được bài học gì trong cuộc đời đó?

N: Tôi đã có nhiều bài học trong cuộc đời đó. Tôi đã có bài học về đức tin, và niềm tin vào bản thân mình. Và chiều kích của tinh thần. Tôi phải học rằng tôi không phải lúc nào cũng được dễ dàng chấp nhận. Tôi đã phải học rằng tôi phải sử dụng sức mạnh với sự dịu dàng của mình. Đó không phải chỉ là cái này hay cái kia. Nhưng đó là sự kết hợp của việc sử dụng sức mạnh và quyền năng của ban với sư diu dàng và tình yêu.

D: Đó là những thứ quan trọng, phải không?

N: Vâng. Có rất nhiều linh hồn được đánh động trong cuộc đời đó.

Sau đó tôi yêu cầu thực thể ở yên chỗ mình đang ở và mang nhân cách của Nancy trở lại cơ thể. Sau khi cô ấy được định hướng, tôi đã yêu cầu nói chuyện với tiềm thức để tìm hiểu thêm thông tin về phiên làm việc kỳ lạ này.

D: Tại sao bạn chọn cuộc đời đó cho Nancy thấy?

N: (thở dài) Cô ấy cần phải nhớ liên kết mạnh mẽ của mình với năng lượng Christ. Và cũng để mang về sức mạnh mà cô ấy có. Đó là sức mạnh để làm cho mọi thứ xảy ra. Nhưng cũng cảm thấy tình yêu và sự thật. Để nhắc nhở cô ấy vẫn sử dụng những phẩm chất này trong cuộc đời bây giờ. Cô ấy gặp nhiều khó khăn với việc này. Cô ấy có những thách thức lớn trong cuộc đời này. Cô ấy bây giờ có một cuộc sống mà mặc dù hoàn cảnh khác nhau, thời gian khác nhau, nhưng vẫn phải đối mặt với những thách thức tương tư. Gặp người ta chia sẻ sư thất với ho. Và kết hợp sức manh và trí tuê đó.

D: Sinh mệnh mà cô ấy gọi là năng lượng Christ, xuất hiện như một người đàn ông trong hang động. Đó là gì? Đó không giống con người.

N: Đó là sự khôn ngoan phổ quát. Đó là sức mạnh phổ quát. Đó là tri thức vũ trụ. Đó là yếu tố kích hoạt một phần của mỗi chúng ta, nhắc nhở chúng ta... (Nhẹ nhàng, thì thầm:) Không đúng.

D: Những từ này không đúng?

N: Vâng. Đó là chất xúc tác. Chất xúc tác để nhắc nhở cô ấy về những gì cô ấy cần làm.

D: Vậy nó giống như một hiện thân của tất cả kiến thức? (Vâng) Và nó đã được truyền qua cho tiền thân của cô ấy trong suốt cuộc đời đó. (Vâng) Lúc đầu, cô ấy đã đến ngôi làng với những sinh mênh nhỏ bé kỳ la. Ho là ai?

N: (cười to) Đó là một bài kiểm tra đã được đặt trên con đường của tôi. Để xem tôi sẽ xử lý nhiều thứ như thế nào. Xoay xở với những người không giống tôi. Xoay xở với sức mạnh của riêng tôi. Đó là một thử thách của đức tin và sức mạnh của chính tôi. Đó là một bài kiểm tra xem tôi có bao nhiêu năng lượng yêu thương. Tôi sẽ sử dụng sức mạnh của mình như thế nào. Liệu tôi có cố làm tổn thương họ không, hay tôi sẽ rời họ trong hòa bình? Nhiều bài kiểm tra.

D: Và bạn sẽ gặp nhiều người khác nhau. (Vâng) Họ có phải là những sinh mệnh vật lý không?

N: Vâng, nhưng họ không phải từ thời gian đó. Họ đến từ một chiều kích khác. Họ tình nguyện đến để làm ra cảnh này, nhưng họ không phải là từ thời điểm đó.

D: Anh ấy nói sự xuất hiện của những cái chòi giống như ảo ảnh.

N: Vâng. Nhưng họ không phải là thời điểm đó. Họ đến từ một chiều khác. Và họ tình nguyện, bởi vì họ biết rằng tôi phải được trợ giúp trên đường đi. Vâng, họ ở đó để giúp tôi.

D: Làm thế nào Nancy có thể hiểu được kiến thức này và sử dụng nó trong cuộc đời hiện tai?

N: Cô ấy sợ bị cự tuyệt, bị chế giễu, vì khác biệt.

D: Đó là những nỗi sợ hãi bình thường của con người mà?

N: Vâng. Không có gì xảy ra với người đàn ông trong cuộc đời đó. Anh ta đã được chấp nhận. Đó là lý do tại sao nó được hiển thị cho cô ấy thấy. Như vậy, cô ấy có thể thấy rằng có thể sử dụng kiến thức này mà không bị từ chối hoặc chế nhạo. Cô ấy sẽ có thể sử dụng những khả năng bị lãng quên này. Sẽ có những người không hiểu. Nhưng có lẽ cô ấy không phải làm việc với những người đó, hoặc cô ấy không phải chia sẻ nhiều như cô có thể.

Đây là một ca nữa mà người đó đã tích lũy được nhiều kiến thức trong tiền kiếp. Người ta cho rằng nó bị mất đi; ra đi với nhân cách đã chết. Nhưng từ kinh nghiệm, tôi biết rằng điều này là không đúng. Bất cứ thứ gì đã từng được học trong kiếp khác, bất kỳ tài năng nào... đều không bao giờ mất đi. Nó được lưu trữ trong tiềm thức, cũng có thể được hồi sinh và đưa ra để sử dụng trong cuộc đời hiện tại nếu nó là thích hợp. Trong những năm gần đây, tôi đã phát hiện nhiều ca mà khả năng tâm linh tuyệt vời và kiến thức chữa bệnh đang được phép đưa ra tâm trí ý thức. Bởi vì chúng sẽ cần thiết trong thời gian chúng ta đang hướng tới.

* * *

Tôi nghĩ sẽ thích hợp khi đề cập đến một ca kỳ lạ mà cũng xuất hiện sự thay đối thời gian. Thân chủ này xuất hiện trong một thành phố lớn hiện đại, nhưng khắp nơi anh ta nhìn thấy đều không có người hoặc dấu hiệu của sự sống. Mọi thứ vẫn còn nguyên và yên tĩnh; chỉ có các tòa nhà và môi trường xung quanh. Tôi chuyển anh ta đến nhiều nơi trong thành phố, nhưng mọi thứ dường như bỏ hoang. Anh nói không có gì có vẻ quen thuộc, gần như thể anh là một người quan sát rất bối rối. Anh ta dường như đã ra

khỏi thời gian và không gian, như thể bị rơi vào một môi trường xa lạ mà anh không thuộc về. Anh ấy và tôi đều rất bối rối, vì rất khó để biết phải tiếp tục thế nào. Cuối cùng, tôi yêu cầu anh ta chuyển đến một nơi mà anh cảm thấy thoải mái. Sau đó anh ta thấy mình ở giữa rừng, sống một cuộc sống rất nguyên thủy và một mình trong hang động. Ở đây anh cảm thấy như ở nhà, chỉ có con chó của mình. Phần còn lại của phiên là về một cuộc sống bình phàm rất đơn giản, tuy chưa bao giờ gặp một ai khác, nhưng anh cảm thấy hài lòng.

Sau cái chết của anh, tôi đã liên hệ với tiềm thức của anh ta. Tôi muốn biết về hoàn cảnh bất thường đầu phiên. Tại sao lại có sự tương phản lạ kỳ như vậy? Tiềm thức nói rằng anh đã đến đúng chỗ, nhưng sai thời điểm. Trong thời gian anh sống trong rừng, không có thành phố nào ở đó, nhưng tương lai sẽ có một thành phố lớn được xây dựng trên cùng địa điểm. Vì vậy anh đã nhìn thấy thành phố và nó bị bỏ hoang, bởi vì thành phố không tồn tại trong thời gian của anh ta. Không có gì đáng ngạc nhiên khi anh ta bối rối và không thể tìm thấy bất cứ điều gì quen thuộc với mình. Anh hài lòng khi chúng tôi ở trong khu rừng đã tồn tại trước thành phố. Như thể quá khứ và tương lai được hợp nhất như những lớp phủ đồng thời ở cùng vị trí, với một miếng gỗ dán mỏng phân chia chiều kích.

* * *

Tôi vốn nghĩ cuốn sách này đã hoàn thành và đang chuấn bị cho in, nhưng thông tin tiếp tục đến trong các buổi trị liệu của tôi. Gia đình luôn bảo tôi giữ lại và cho nó vào quyển 3 của loạt sách này. Vì thông tin không ngừng lại, nên tôi dự định sẽ có một cuốn 3 nữa. Tuy nhiên, những phần tiếp tục tới dường như muốn được đưa vào cuốn sách này, vì vậy tôi đoán điều này sẽ tiếp tục cho đến khi cuốn sách cuối cùng đi in.

Vào tháng 11 năm 2004 tại văn phòng riêng ở Arkansas, tôi đã có một buổi liên quan đến việc tìm kiếm những trí giả này. Điều này xảy ra một cách tình cờ, và giống như "Rip Van Winkle" kinh điển.

Gail đi đến một tiền kiếp mà cô ấy là một người nam trẻ sống với một nhóm người bán nguyên thủy ở vùng núi cao. Họ sống trong những ngôi nhà được làm từ cành cây và da thú, hoặc trong những hang động. Anh ta sống trong túp lều với một bà lão họ hàng. Công việc của anh là vào rừng lên đồi thu thập quả mọng và hạt dẻ chia sẻ với những người khác.

Có một chỗ thu thập tìm kiếm ở trên những ngọn núi cao vây quanh khu định cư của họ, nơi anh tìm thấy trên một mỏm đá vài khối đá nhỏ lạ kỳ có khắc hình ảnh động vật và con người. Anh không biết chúng đến từ đâu vì những thứ như vậy là ngoại lai đối với văn hóa của anh. Nghĩ chúng đẹp và có lẽ mang theo may mắn, anh đặt chúng vào túi và luôn luôn mang theo chúng. Khi anh cho những người khác xem chúng, nó chỉ gây ra sự sợ hãi và nghi ngờ, bởi vì họ chưa bao giờ thấy bất kỳ cái gì giống vậy. Người dân của anh chỉ đục dụng cụ hữu ích ra từ gỗ, chưa bao giờ đục ra từ đá.

Anh ấy muốn trở lại khu vực kia để xem có thể tìm thấy nhiều hơn không. Vì đã tìm thấy chúng trên ngọn núi cao nhất, anh cũng muốn leo lên đỉnh —— chuyện trước giờ chưa ai trong làng từng làm. Tôi dồn thời gian để xem những gì xảy ra khi anh ta quyết

định leo lên núi. Dọc đường anh tìm thấy nhiều đá hơn, nhưng chúng không cùng loại với những viên có chạm khắc. Chúng màu xanh, trắng và lấp lánh. (Có lẽ là một số loại tinh thể thạch anh.) Tôi rút thời gian lại để xem liệu anh ấy có thể đi đến đỉnh được không. Anh ấy nói, "Tôi gần như đã lên đỉnh núi. Đã có một thời gian khó khăn. Khó thở. Đó là một chặng đường dài. Tôi tìm thấy một hang động ở bên. Tôi mệt mỏi... cơ thể của tôi. Mặt trời cao bên ngoài nên nóng. Đây có vẻ là một nơi tốt để nghỉ ngơi, và nó mát mẻ."

Khi bước vào hang động, anh ngạc nhiên khi thấy có một người ở đó. Một sinh mệnh đang khắc lên những tảng đá lớn hơn bằng một khối đá khác mà toét ra tia lửa khi ông ta dùng nó. Khi tôi hỏi người đàn ông đó trông như thế nào, anh nói, "Không giống tôi. Da ông ấy sáng bóng. Ông ấy có đôi mắt to, đầu dốc và nhọn." Thật khó để nhìn thấy ông ấy rõ ràng vì ông ta rất sáng. "Ông ta sáng bóng, có thể là quần áo của ông ấy sáng bóng, nhưng dường như không có sự tách biệt giữa quần áo và da của ông ấy, vì vậy tôi không biết." Vì ông ấy không sợ sự có mặt của anh, anh quyết định ở lại để coi ông ấy một lúc thay vì tiếp tục leo lên đỉnh núi. Có một số loại giao tiếp tinh thần đang xảy ra. "Ông ấy lắc đầu như thể tôi vốn hiểu. Tôi không nghĩ rằng ông ta sống ở đó, nhưng ông ta ở đó. Tôi tin rằng khi đục khắc, các tia lửa sáng lóa giữ cho ông ta ấm áp, bởi vì ở đây bây giờ ấm áp."

Anh cảm thấy mình đã ngủ thiếp đi, bởi vì khi mở mắt ra, sinh mệnh đã biến mất, và hang động lạnh lẽo. "Tôi chắc chắn đã ở đây một thời gian dài, bởi vì có rất nhiều thứ được viết hoặc khắc ở đó. Giống như các biểu tượng." Đây không phải là chạm khắc về con người và động vật, mà là những thiết kế hay biểu tượng. "Đó là hình dạng với ba mặt. Và chúng ở các góc độ khác nhau. Một số trong chúng được nối đỉnh vào nhau để có nhiều mặt hơn. Phải là một thông điệp gì đó đến nó." Chúng nằm trên những tảng đá dính vào hang động, vì vậy chúng không thể bị di chuyển. "Ông ấy đã đi và ở đó rất lạnh, vì vậy tôi nghĩ tôi sẽ ra ngoài và đi lên đỉnh núi."

Khi ra khỏi hang, anh phát hiện mọi thứ đã thay đổi. Núi bây giờ có băng và tuyết trên đó, anh ta không thể tiếp tục lên đỉnh. Khi cố gắng tìm ra con đường trở lại, anh phát hiện điều gì đó khiến anh ta kinh ngạc. Anh nhìn thấy một thứ màu đỏ xuất hiện ở phía bên kia của ngọn núi. "Nó màu đỏ và đang di chuyển, có những đám mây xanh xám xuất hiện trong đó. Có những tảng đá và những thứ khác đang trôi xuống phía bên kia của ngọn núi." Đó là điều anh chưa bao giờ thấy. Bỏ qua sự an toàn của chính mình, anh muốn tiến gần hơn. "Không quan trọng. Tôi muốn thấy nó. Tôi đang leo qua băng, tuyết và đá, và tôi đến một nơi mà tôi có thể nhìn xuống phía bên kia của ngọn núi. Nó gây ra tiếng ồn và... di chuyển... nó màu đen màu đỏ và nóng... Nó làm tan băng và tuyết. Nó tạo ra những đám mây của chính nó. Đẹp. Mặt đất đang rung chuyển. Có lẽ đó là nơi mà người đàn ông đến từ đó. Có lẽ ông ta sống ở đó." Với tôi, có vẻ anh ta đang chứng kiến một vụ phun trào núi lửa nhỏ, nhưng anh ta chưa bao giờ thấy bất cứ cái gì giống như thế, và chỉ có thể mô tả nó bằng từ vựng hạn chế và kinh nghiệm của mình.

Rồi anh gặp khó khăn khi quyết định quay trở lại núi. "Có lẽ tôi leo lên quá xa. Tôi không biết làm thế nào xuống được. Tôi không thể tìm ra đường tôi đã leo lên. Nó rất

dốc và trơn. Nó đi rồi! Nó đã chảy xuống phía bên kia của ngọn núi. Tôi sẽ phải đi đường khác." Khi cố gắng đi xuống, anh trượt và ngã nhiều lần khiến đầu, lưng và chân bị đau. "Tôi đi một quãng đường dài trước khi tìm thấy một con đường đi xuống không có băng giá và rét run. Khi tôi đi lên đường không có băng. Cuối cùng tôi cũng quay về nơi có cây cối lại."

Sau khi tìm thấy một dòng suối để uống nước, anh ta tìm kiếm một cái gì đó quen thuộc để có thể trở về nhà mình. Nhưng không có gì giống cả. Sau khi đi bộ rất lâu, anh nhìn thấy những hang động và một số người. "Họ không giống. Đó không phải là những người mà tôi biết. Các túp lều ở đó, nhưng trông cũ hơn, như cần sửa chữa. Họ không biết tôi. Tôi đang tìm kiếm bà lão, tôi hỏi ai đó. Bà ấy đã ra đi một thời gian dài. Họ không nhận ra tôi. Tôi nhìn không giống trước. Tôi... già. Tóc tôi hoa râm, và rất dài. Họ không nhớ tôi. Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra. Tôi chắc chắn đã đi một thời gian rất dài. Không có vẻ là một thời gian rất lâu, nhưng mọi thứ bây giờ khác lắm. Tuy nhiên, đó là cùng một chỗ." Mặc dù chắc chắn ngạc nhiên khi nhìn thấy người lạ lúng túng này đi vào làng, nhưng họ cho phép anh ta ở lại.

Khi tôi đưa anh ta đến một ngày quan trọng, anh ta đang ngồi trong một hang động với những người xung quanh mình. Anh cho họ thấy những viên đá trong túi và kể họ nghe câu chuyện về người đàn ông với các biểu tượng trong hang động. "Một số người trong họ tức giận. Họ không nghĩ đó là sự thật. Họ không biết ý nghĩa của nó. Nó khác lạ. Họ nghĩ tôi là một lão già điên, rằng tôi đã lên núi quá lâu, đầu của tôi bị đụng. Họ nghĩ tôi dọa con nít sợ. Nhưng tôi bắt đầu cố hiểu, và tôi chỉ cần nói về nó với họ. Nó giống như phép thuật và họ nghĩ rằng đó là điều đáng sợ. Một số người muốn lắng nghe."

Có một phụ nữ trẻ lắng nghe và tin tưởng anh. Cô ấy hỏi và muốn đến đó, nhưng cô ấy quá sợ hãi. Cô đã ở bên anh khi anh chết tại một trong những hang động với những viên đá bên cạnh anh. Sau khi chết, tôi yêu cầu anh mô tả từ cõi tinh thần những bài học anh đã học được. "Tôi phải tìm ra cái gì đó ở phía bên kia của ngọn núi. Tôi tìm người ở đó mà có kiến thức. Tôi đặt sự hiểu biết lên trên mọi thứ khác." Anh ta sẵn sàng đi vào cái không biết để tìm ra nó ngay cả khi không ai tin mình. Khi tôi gọi tiềm thức ra để trả lời câu hỏi, nó đã mở rộng vấn đề này. "Một cuộc tìm kiếm kiến thức là điều quan trọng. Đó không phải là câu trả lời cho những gì Gail đang tìm kiếm. Đó chỉ là hành trình. Đó là trải nghiệm. Cô ấy bây giờ phải sử dụng kiến thức. Các kiến thức không phải ở đâu đó khác. Cô ấy đã có kiến thức đó."

Tôi muốn biết loại kiến thức cô ấy sử dụng, bởi vì một trong những câu hỏi của cô ấy là về mục đích của mình trong cuộc đời này. "Chúng tôi nhìn thấy cái này bằng cách sử dụng ánh sáng của các màu sắc khác nhau, tần số khác nhau, và các tầng thứ rung động để chữa lành cơ thể. Ánh sáng sẽ đến với cô ấy từ những viên đá. Đá màu xanh. Chúng là những cái mà cô ấy sẽ dùng để nói ra chân tướng, và sau đó ánh sáng sẽ đến. Cô ấy sẽ biết con đường để đi theo. Sẽ có hướng dẫn. Nó sẽ là thông tin đến từ ánh sáng. Chúng tôi thấy điều này đến từ những thực tại so le. Cô ấy sẽ cần phải đi vào bên trong, sau đó sẽ có hướng dẫn cách sử dụng ánh sáng và màu sắc. Đây sẽ nhận được thông tin từ một liên hệ trong một thực tại so le."

Tất nhiên, tôi muốn biết về những gì cô ấy nhìn thấy trong hang động trên đỉnh núi. "Sinh mệnh này từ —— như người ta nói —— hệ mặt trời khác (gặp khó khăn với từ này). Nhưng ý thức là cách họ truyền đạt. Không thông qua âm thanh vật lý, và đó cũng là cách mà thông tin mới này sẽ được đưa vào."

Tôi hỏi, "Nếu ông ấy đến từ một nơi khác, vậy ông ấy đang làm gì trong hang động, trong thế giới của chúng tôi?"

"Thật khó để mô tả. Nó rất mỏng... nó giống như một bức tường hoặc một tấm màn che chia tách cả hai mặc dù chúng cách xa nhau. Ông ta ở đó với những biểu tượng, để truyền thụ nó. Nhưng đó cũng là cùng thời gian, nhưng một lần nữa, không phải vậy. Người này, lúc đó, không có ý thức để hiểu điều đó. Kiến thức đã được truyền qua, và cô vẫn giữ lại nó, cần phải khai thác vào đó, để nói, cần phải trở nên có kỷ luật."

Tôi hỏi, "Người đàn ông nói anh ta cảm thấy như đã ở trong hang một thời gian dài. Điều đó đúng không?"

"Theo cách đo thời gian của anh ta, vâng. Thực thể kia trở lại thời gian và địa điểm thích hợp của mình."

"Sao anh ta có thể sống được nếu không ăn uống gì?"

"Không cần thiết. Cơ thể vật lý của anh đã được năng lượng chăm sóc."

"Anh ấy cảm thấy mình đã già đi khi trở xuống núi."

"Theo cách ghi thời gian của anh ta, vâng."

Anh đã được đặt trong trạng thái dừng hình trong khi thời gian trôi qua. Tuy nhiên cơ thể vật lý của anh vẫn tiếp tục già đi. "Những gì đã xảy ra trong thời gian đó?"

"Tâm trí của anh ta mở ra, để nói, những biểu tượng này đã được đặt vào. Mặc dù, anh có lẽ không nhìn thấy nó bằng đôi mắt vật lý của mình. Nhưng nó đã được gieo mầm, vì vậy nó chính là ăn vào ý thức của anh ta. Anh ta không cần nó trong cuộc đời đó. Anh ta thiếu kỹ năng tâm lý. Thông tin đã có ở đó trong nhiều năm, nhưng điều này đã áp chế nó. Và bây giờ là lúc nó xuất hiện. Đó là lý do tại sao cô ấy đã được cho thấy cuộc đời này."

Tôi cũng muốn biết về sự kiện đã xảy ra khi anh ấy ra khỏi hang động. "Đó là sức mạnh của Trái Đất. Năng lượng từ Trái Đất có thể được sử dụng trong cuộc đời này. Nó rất giống với một ngọn núi lửa, nhưng anh chưa bao giờ thấy cái này trước đây. Anh ấy không hiểu. Trái Đất là một năng lượng sống và có năng lượng riêng của nó. Điều đó đã xảy ra."

Đây là một ca nữa về những ký ức từ một tiền kiếp đang được hồi sinh để mang kiến thức chữa trị đến cho thời gian này. Tôi đã điều tra nhiều ca UFO/ET, nơi các ký hiệu đã được đặt vào não ở tầng thứ tế bào. Đây là thông tin sẽ được sử dụng trong tương lai khi nó được kích hoạt. Đây cũng là mục đích của Vòng Tròn Lúa Mì, để giải phóng thông tin chứa trong biểu tượng và cấy nó vào tâm trí của bất kỳ ai nhìn thấy biểu tượng trong lúa. Đó là một ngôn ngữ được hiểu hoàn toàn bởi tiềm thức.

Những cuộc gặp gỡ riêng biệt trong quá khứ với các cá nhân có kiến thức và trí tuệ cực độ là khác nhau đối với mỗi người. Nhưng họ chứng minh rằng việc tiếp cận kiến thức đó là khả thi và đã đạt được nhiều lần. Trong mỗi trường hợp đức tin cực độ đã thay đổi cuộc sống của họ. Có bao nhiêu người trong chúng ta đã sống như vậy, và có kiến thức cùng thông tin được chôn trong tiềm thức của mình? Con số này phải là cả quân đoàn, bởi vì chúng ta phải sống trong mọi loại hình có thể tưởng tượng ra của cuộc sống, và trải nghiệm từng loại tình huống trước khi đạt đến sự hoàn hảo và thăng lên cuối cùng.

MUC V - NHỮNG HÀNH TINH KHÁC

Chương 17: Cuộc Sống Trên Những Hành Tinh Khác

Đây là một buổi làm mẫu khác cho lớp thôi miên của tội vào năm 2003. Giống như cái vừa rồi, tôi đã cho học sinh bỏ tên vào một cái hộp, rồi tôi bốc thăm ra người mà sẽ làm mẫu vào ngày hôm sau. Margaret là người mà tôi đã chon. Tôi yêu cầu cô ấy viết cho tôi một danh sách các câu hỏi để hỏi khi cô ấy đang trong trang thái nhập thần. Vì đây là ngày cuối cùng của lớp, chúng tôi đã chon căn phòng của một trong những học sinh đang tạm trú vì hầu hết chúng tôi đều đã trả phòng của mình. Chúng tôi có mười hai người và một lần nữa, tất cả chen vào phòng khách san nhỏ. Tội ngồi trong góc canh một cái bàn nhỏ bên giường, và không đủ chỗ để quay qua quay lai. Tất cả các học sinh động đúc quanh giường. Một số mang theo ghế từ lớp học, một số ngồi trên sàn nhà. Nhiều người có sổ và đang ghi chép. Điều này tạo ra một nhận xét buồn cười mà Margaret đã nói với chúng tôi sau phiên làm việc. Cô ấy nói mình có thể nghe mọi người viết và gãi. Cô ấy nói mình trước đây chưa bao giờ nghe nhiều tiếng viết như vây, và sơ rằng tiếng ồn sẽ làm mình mất tập trung và ngặn cản cô ấy đi xuống sâu. Nhưng bất ngờ với cô ấy, cô ấy đã bước vào trang thái nhập thần sâu ngay lập tức và không còn nghe thấy âm thanh nữa. Khi thức dậy sau phiên, cô ấy không nhớ gì, và tất cả chúng tôi phải điền vào những gì đã xảy ra. Phiên lai không bình thường, nhưng không la gì so với Estelle trong lớp học năm 2002. Tôi có thể thích khám phá thêm về điều này, nhưng vì đó là một buổi làm mẫu cho kỹ thuật của mình, tôi đã cố gắng giữ nó ngắn gọn.

Khi bắt đầu lần này, tôi nhớ ghi lại mở đầu, như vậy các học sinh sẽ có một tài liệu về cách thực hiện. Margaret rời khỏi đám mây vào một cảnh quan rất khô cắn hoang vắng. Không có thực vật, chỉ bụi bẩn với vài tảng đá. Đó là một môi trường rất khắc nghiệt. Cô nhận thấy vài người cao lớn đứng gần đó mặc áo trùm màu be và mang sandal. Cô thấy mình là một người đàn ông ăn mặc theo lối tương tự, với chiếc áo trùm được ràng bởi một sợi dây buộc quanh thắt lưng. Khi tôi hỏi cô ấy có sống gần đó không, cô ấy không thể nhìn thấy bất kỳ kiến trúc nào, chỉ là cảnh quan cắn cõi. Rồi cô ấy ngạc nhiên khi bất ngờ thấy một thứ nhân tạo trên mặt đất. "Có một cái hố trên mặt đất," cô nói. "Nó đi vào lòng đất. Đó là nơi chúng tôi đi xuống." Khi đi qua nó, cô nhận thấy có một cái thang dẫn xuống hố, và cô biết mình có thể xuống bên trong nếu muốn.

Khi đi xuống bậc thang, cô thấy rằng có rất nhiều người sống một cuộc sống rất đơn giản bên dưới mặt đất. Có một người phụ nữ nấu nướng trên bếp lửa hở.

M: Đó là một không gian lớn. Đó là lối vào dẫn đến các lối đi và hành lang. Đây là nơi mọi người sinh sống.

D: Tại sao các bạn sống dưới đất?

M: Không có gì bên trên.

D: Bạn không thể xây một ngôi nhà trên đó?

M: Không cần phải xây bất cứ thứ gì trên đó, bởi vì mọi thứ chúng tôi cần đều ở bên dưới. Không có gì ở trên đó.

Khi tôi hỏi thức ăn và đồ dùng đến từ đâu, anh ta trở nên bối rối và không thể nói với tôi. Rõ ràng anh không thắc mắc về nó. Họ được cung cấp những gì họ cần để sống. Mọi người sống cùng nhau ở đó, nhưng họ có không gian cá nhân. Anh sống với vợ mình, nó rất đơn giản. Có rất nhiều người, và cả trẻ con.

M: Có rất nhiều bụi bẩn. Đường hầm. Nó rất tròn ở đó. Lửa sáng ở mọi nơi. Nó rất sáng.

D: Những ngọn lửa trên đất?

M: Không, chúng ở hai bên. Bên trong bức tường. Họ cắt một ít... có một cái lỗ nhỏ cho nó.

D: Bạn luôn sống bên dưới mặt đất? (Vâng) Vậy chưa ai từng sống trên mặt đất?

M: (nghiêm nghị:) Không, không! Chúng tôi không sống trên đó. Không, không!

Rõ ràng họ không tự hỏi về điều đó. Họ sống theo cách này một cách tự nhiên. Họ có mọi thứ họ cần để tồn tại dưới lòng đất. Tôi hỏi nghề nghiệp của anh ta là gì. Anh làm gì cho công đồng?

M: Tôi quan sát! Tôi đi trên mặt đất và quan sát. Tôi bảo vệ. Tôi quan sát. Tôi là một người canh phòng.

D: Bạn phải lên lỗ ra và đứng xem? (Nhấn mạnh: Vâng!) Bạn quan sát cái gì?

M: Máy móc.

D: (Đó là một câu trả lời bất thường.) Có nguy hiểm không?

M: Hiện tại dường như không còn nguy hiểm nữa. Nó phòng ngự nhiều hơn.

D: Đó là loại máy nào? (Cô ấy không xác định.) Chúng trông như thế nào?

M: Tùy. Có nhiều loại khác nhau. Một số trong đó nhỏ, chúng bay trên bề mặt. Chúng di chuyển rất nhanh. Chúng nhỏ và tròn.

Đây không giống môi trường Trái Đất, trừ khi Margaret đi vào hậu kiếp tương lai.

D: Bạn làm gì khi thấy một trong những cỗ máy đó?

M: Chúng tôi đi xuống. Chúng tôi luôn luôn đi xuống.

D: Nhưng chúng không lớn lắm. Bạn nói rằng chúng chỉ bay qua bề mặt?

M: Những cái nhỏ bay gần bề mặt.

D: Thế còn những cỗ máy khác thì sao? Chúng trông như thế nào?

M: Một số trong chúng rất lớn, và rất... quẫn bách. Tôi không biết tại sao chúng đến, nhưng đôi khi chúng làm.

D: Bạn có thể mô tả ngoại hình của một trong số chúng không?

M: Vâng. Hai chân. Và trên đỉnh, chúng có thể nhìn thấy. Chúng đến và có thể nhìn thấy.

D: Nó có giống một trong số các bạn không? Giống như một con người?

M: (nhấn mạnh:) Không, không! Nó có chân bằng kim loại. Nó không có tay.

D: Nó đi bộ?

M: Vâng. Nó rất cứng ngắc. Chúng tôi sợ chúng nhất. (ngừng lâu) Chúng quét tìm hố trên mặt đất. Chúng đến, và quét.

D: Chúng sẽ làm gì nếu quét thấy một cái hố?

M: Chúng sẽ mang ai đó đi. Những cỗ máy khác thì không mang đi ai cả.

Công việc của anh là canh chừng những cỗ máy lạ này và cảnh báo mọi người khi chúng đến. Những người khác cũng thay phiên canh gác. Anh ta không biết chuyện gì xảy ra với những người bị mang đi; nhưng không bao giờ nhìn thấy họ lần nữa. Tôi quyết định chuyển Margaret tới một ngày quan trọng. Cô ấy trở nên rất kích động khi bước vào ngày đó.

M: Tôi sợ. (lắp bắp) Chúng... chúng đã tìm thấy chúng tôi. Và chúng đang mang... (xúc cảm) chúng đang mang người ta đi. Tôi đang cố bảo vệ gia đình mình. (Xúc cảm, hít thở nhanh hơn.) Mọi người hoảng loạn.

D: Tôi vốn nghĩ bạn an toàn ở đó. Chúng có thể xuống hố sao?

M: Không, chúng không đi vào hố, nhưng chúng mang chúng tôi đi. Giống như chúng không cần phải đi xuống một cách vật lý. Chúng hút chúng tôi lên. Thông qua cái hố. (Điều này làm cô ấy xuống tinh thần) Chúng tôi có các lối đi để đưa mình ra khỏi nguy hiểm. Đi sâu hơn. Chúng tôi đưa gia đình của mình vào sâu hơn. Sâu vào... hành tinh. Vào trong đất. Chúng tôi có các lối đi sâu hơn.

D: Ban có vũ khí nào dùng được không?

M: Không, chúng tôi không thể làm bất cứ điều gì chống lại chúng.

D: Vậy bạn phải chạy. Đó là cách duy nhất bạn có thể thoát khỏi việc này? (Vâng) Bạn nói nó giống như bị hút ra. Đó là những gì bạn thấy xảy ra? (Xúc cảm trở lại: Vâng) Đây có phải lần đầu tiên chúng vào trong đó không? (Vâng)

Tôi cố gắng suy nghĩ về các câu hỏi để hỏi, vì Margaret không tự nguyện đưa ra nhiều thông tin về mình. Sự sợ hãi lấn át làm cô ấy không muốn nói chuyện với tôi. Đây là một ca hồi quy kỳ lạ so với làm mẫu, các học sinh viên ngồi bất động lắng nghe từng từ. Tôi đã quen với việc có những ca kỳ lạ này, nhưng họ chưa trải nghiệm bất cứ cái gì như vậy trong lúc thực hành. Nhưng đó là toàn bộ động lực để có lớp học, để cho họ thấy rằng có thể có những điều kỳ lạ và bất thường với kỹ thuật của tôi. Bằng cách này, nếu và khi tình huống thế này xảy ra với họ, họ sẽ biết nó có thể được kiểm soát, và rằng thân chủ là không có nguy hiểm. Tiềm thức cho phép câu chuyện xuất hiện vì một lý do có lợi cho Margaret. Tôi phải tìm ra lý do đó là gì.

Hầu hết mọi người đều có thể thoát khỏi cỗ máy thu hốt. Sau đó tôi chuyển Margaret trở lại một ngày quan trọng khác. Nếu cô ấy đã tưởng tượng ra một câu chuyện kỳ lạ để

gây ấn tượng với chúng tôi, thì tôi tin cô ấy sẽ tiếp tục với cỗ máy đáng sợ này, thế nhưng thay vào đó cô ấy đã đi đến một cảnh rất bình thường.

M: Con trai tôi đang chuẩn bị rời đi. Nó rời khỏi đây bây giờ... vì những điều tốt.

D: Tôi nghĩ bạn phải ở lại đó.

M: Nó không ở lại. Nó sẽ phục vụ ở đâu đó. Nó đang chuẩn bị túi của mình. Nó rất tự hào. Đôi khi các cậu trai đi đến đâu đó khác. Họ được đưa đi và đến phục vụ tại các địa điểm khác. Bằng nhiều cách khác nhau. Không phải ai cũng ở bên dưới.

D: Bạn đã bao giờ nhìn thấy những nơi này chưa? (Chưa) Bạn cảm thấy thế nào về việc con ban ra đi?

M: Ôn thôi. Nó là một cậu bé mạnh mẽ. Nó rất mạnh mẽ. Nó rất cao. Nó rất khỏe. Những người khỏe hơn đi đến những nơi khác. Không buồn. Thật khó khăn, nhưng tôi tự hào về nó.

Tôi đã đưa anh ấy tới một ngày quan trọng khác, và anh ấy đã được vinh danh trong nhiều năm phục vụ trung thành. Anh ta đã lớn tuổi hơn và sẽ không phải làm thêm nữa. Anh nói bây giờ là thời gian để suy nghĩ, một thời gian để ngẫm lại.

Chỉ còn một chỗ để đi bây giờ, đó là thời điểm anh ta chết. Tôi không chắc chắn điều gì sẽ xảy ra vì bản chất kỳ lạ của ca hồi quy này. Nhưng đó không phải là một cái chết bạo lực bởi cỗ máy lạ. Đó là một cái chết thông thường trên giường của mình trong các khu ngầm dưới đất. Anh ấy nói mình đã già hơn và tim khiến anh ấy gặp rắc rối. Margaret đã bày ra cảm giác trên thể chất, vì vậy tôi phải đưa ra đề xuất để loại bỏ chúng.

M: Tôi đã viết rất nhiều sách ở góc. Tôi rất tự hào.

D: Sách viết về những gì?

M: Triết học. Tâm linh. Nhiều người đọc sách của tôi. Có một chồng ở đó.

D: Thật tốt. Bạn thích suy nghĩ. Bạn đã truyền thụ kiến thức.

Sau đó tôi chuyển anh ta đến sau cái chết khi anh ta bước vào cõi giới tinh thần. Từ quan điểm đó, anh ấy sẽ có thể nhìn thấy toàn bộ cuộc đời, không chỉ những phần nhỏ mà chúng tôi đã đề cập. Anh mô tả rằng tập quán của họ là đốt xác sau khi chết. Điều này cũng được thực hiện trong môi trường ngầm dưới đất, vì vậy phải có nhiều khu vực trong phức hợp đường hầm. Tôi hỏi anh ta nghĩ mình đã học được cái gì từ cuộc đời kỳ lạ này —— kỳ lạ với quan điểm của tôi.

M: Phục vụ. Phục vụ bằng công việc của tôi, phục vụ bằng sách của tôi. Và tầm quan trọng của việc tự xét lại.

D: Ý bạn là suy nghĩ?

M: Vâng, tôi đã làm việc đó rất nhiều.

Sau đó tôi chuyển cô ấy ra khỏi cảnh và đưa cô ấy đến thời điểm hiện tại. Tôi mang nhân cách của Margaret thay thế người đàn ông để có thể đưa tiềm thức ra tìm kiếm lý do cho buổi làm mẫu kỳ lạ này.

D: Tại sao bạn chọn cuộc đời này cho Margaret thấy?

M: Sự khiêm nhường. Cô ấy đã sống một cuộc đời phòng vệ và phục vụ, nhưng cô ấy không khiêm nhường.

Cô cần phải học cách để khiêm nhường.

D: Cô ấy tự mãn? (Vâng) Chúng tôi không biết điều đó. Cô ấy đã làm tốt công việc của mình, nhưng cô không khiêm nhường. (Vâng) Đó là một cuộc sống kỳ lạ. Có phải nó ở trên Trái Đất không? (Không) Bạn có thể cho chúng tôi một ý tưởng về nơi chốn của nó không?

M: Orion.

D: Tại sao nó rất khô cằn?

M: Không có sự sống trên bề mặt hành tinh này.

D: Đó là lý do tại sao họ sống dưới lòng đất? (Vâng) Họ lấy thức ăn ở đâu?

M: Nó được mang đến cho họ. Bạn thân của họ sẽ thường xuyên mang đến thức ăn. Đó là trao đổi lấy vật liệu trên hành tinh. Họ sẽ mang đến thức ăn, và họ lấy đi rất nhiều vật liêu.

D: Dĩ nhiên, cô ấy dường như không biết đồ ăn đó đến từ đâu.

M: Không, đó là bởi đất. Hầu hết mọi người không làm việc trong hành tinh này. Nó đã được cung cấp cho ho.

D: Những người sống dưới đất dường như không tinh vi lắm. Họ không có nhiều công nghệ, đúng không?

M: Vâng. Họ là một nhóm rất vui vẻ vô tư, và tốt bụng.

D: Những cỗ máy lạ đó là gì?

M: Chúng đến từ căn cứ trung tâm.

Rõ ràng, nơi mà người đàn ông sống là tiền đồn, và họ không có lý do hoặc khả năng đi ra xa nó.

D: Cỗ máy nhỏ biết bay mà cô ấy nhìn thấy là gì?

M: Tuần tra. Đi xung quanh tuần tra. Để xem những gì chúng có thể tìm thấy.

D: Cái có chân kim loại là gì?

M: Hốt dọn. Chúng sẽ đi quanh tìm những cái hố, và mang những gì có thể tìm thấy... từ năng lượng.

D: Chúng sẽ làm gì với những người bị tìm thấy?

M: Sử dụng họ. Chúng sẽ sử dụng họ để làm nhiên liệu.

D: Nhiên liệu? Ý bạn là gì?

M: Đốt họ để lấy nhiên liệu ở căn cứ trung tâm.

D: Đây là cách mà căn cứ đã được cung cấp năng lượng?

M: Vâng. Bởi chính con người. Những người mà họ có thể tìm thấy dưới lòng đất. Không có gì trên mặt đất cả. Họ phải có cái gì đó để sử dụng làm nhiên liệu.

Đó chắc chắn là một hình ảnh tâm lý đáng sợ.

D: Cô ấy nói nó hầu như hút họ.

M: Vâng. Có một sự kết hợp giữa thực sự kéo họ ra một cách vật lý và đổ đầy năng lương của ho. Nó sẽ xảy ra như thể ho đang bi hút ra.

D: Và chúng sẽ đưa họ về căn cứ, sử dụng họ làm nhiên liệu cho thành phố?

M: Không có thành phố như cái bạn nghĩ về một thành phố. Đó thiên về máy móc, máy móc chủ yếu. Không quá nhiều về một thành phố. Cơ giới hóa.

D: Có kết nối gì với cuộc sống của Margaret bây giờ?

M: Cô ấy cần phải học một bài học về sự khiêm nhường. Mục tiêu lớn của cô ấy là phục vụ những người khác. Cô ấy có một cảm giác cấp bách muốn thực sự bước ra và giúp đỡ những người khác. Đôi khi nó hầu như thể là vô độ.

D: Nhưng đó là mục đích của cô ấy? Bởi đó là một trong những câu cô ấy muốn hỏi.

M: Vâng, chắc chắn nhất. Cô ấy đang làm đúng. Cô ấy có rất nhiều nỗi sợ và lo lắng. Và cô ấy chưa bao giờ buông bỏ chúng.

* * *

Đây là một chủ đề phổ biến xuyên suốt hầu hết các ca hồi quy của tôi, mặc dù đây là điều cuối cùng mà thân chủ nhận thức được. Tiềm thức luôn luôn dắn vặt họ bởi vì họ ở đây để làm điều gì đó (thường là để giúp đỡ người khác bằng cách nào đó) nhưng họ lại bị cuốn vào cuộc sống hàng ngày. Điều này đã khiến họ quên đi những gì họ đã đến để làm. Tôi chưa bao giờ thấy tiềm thức nói đương sự ở đây để sống và chơi, có một gia đình và một sự tồn tại bình phàm. Họ luôn được nói rằng họ ở đây vì một mục đích, mục đích đó là tạo ra sự khác biệt trong cuộc sống của những người khác và một sự khác biệt trên thế giới. Thật đáng ngạc nhiên rằng đây là một chủ đề phổ biến, nhưng nó hoàn toàn không được tâm trí ý thức biết đến. Dường như một khi đương sự đến đây và trở thành người lớn, họ sẽ bị cuốn vào cuộc ganh đua danh lợi phàm trần. Tất cả phi thực tại của nó đều trở thành thực tại của họ, bất kể họ có vẻ cao ngạo như thế nào, thì họ cũng đã mất đi lý do thực sự để nhập thế. Hy vọng rằng họ có thể khám phá ra mục đích của mình và làm việc với nó trước khi họ đến quá gần với điểm kết thúc cuộc đời và đã quá muộn để hoàn thành việc đó. Nếu điều này xảy ra, giải pháp duy nhất là quay lại và thử lại.

Tôi tiếp tục với những câu hỏi của Margaret, phần lớn trong số đó đề cập đến cuộc sống cá nhân của cô: nghề nghiệp và thành phố cô nên sống, mối quan hệ lãng mạn của cô và những mối quan tâm khác.

* * *

Sau khi Margaret tỉnh dậy, tôi bật lại băng ghi âm để ghi lại một số ký ức của cô về buổi học.

M: Khi đi xuống lối đi. Tôi nhìn thấy rất rõ ràng lối đi bên trong. Có những cây cầu dưới lòng đất. Cầu dài bui bẩn. Nó rất trống rỗng. Tôi thấy hàng dài người đi xuống.

Rõ ràng, đó là tất cả những gì cô ấy nhớ được —— chỉ là những cảnh ở đầu. Đây là điển hình và là điều mà hầu hết mọi người nhớ. Các học sinh nói với cô ấy về những điều cô ấy đã nói, đặc biệt là những phần đến từ tiềm thức. Phần lớn trong số này là cá nhân và tôi không đưa nó vào đây. Cô ấy không có ký ức về những phần đó. Cô rất ngạc nhiên về những tiết lộ của cô về bản thân mình.

Trong một ca khác vào cuối năm 2004, một phụ nữ đã đi đến hành tinh khác, nơi cư dân có thân thể vóc dáng hình người, nhưng chắc chắn họ không phải là nhân loại. Tất cả họ trông giống nhau vì họ mặc phủ toàn cơ thể trong một vật liệu da bó. Duy nhất không được cái này bao phủ là khuôn mặt, tuy thế nó cũng được bao phủ bởi một tấm xuyên thấu phục vụ như thiết bị thở. Trên hành tinh này họ không cần ăn hay ngủ. Sinh mệnh đi đến các hành tinh và tiểu hành tinh khác trong chiếc tàu nhỏ một người và lấy mẫu đất, mang chúng về hành tinh nhà rồi phân tích. Công việc của họ là xem hành tinh anh ta ghé đến có khả năng hỗ trợ sự sống hay không. Sau đó, phần còn lại của các trình tự được xử lý bởi người nào đó khác. Anh cuối cùng đã chết khi thiết bị thở của mình bị hỏng. Tất cả những ca trong mục này chứng minh rằng có nhiều kịch bản có thể xảy ra trên các hành tinh khác, cũng nhiều như những ngôi sao trên trời. Chúng thách thức trí tưởng tượng của chúng ta.

Chương 18: Hành Tinh Với Mặt Trời Tím

Phiên làm việc này là một trong những cái đầu tiên tôi làm sau khi mở văn phòng ở Huntsville, Arkansas, ngay sau Giáng sinh năm 2003. Văn phòng đã làm việc rất tốt và năng lượng có lợi cho các buổi thực sự mạnh mẽ. Mỗi người đến đó dường như mang lại rung động độc đáo của riêng họ. Khách hàng của tôi nói rằng họ có thể cảm thấy một năng lượng rất tích cực ở đó.

Trong phiên này, Molly đã trở thành nhân cách khác và sống động.

Khi thoát khỏi đám mây, tất cả những gì Molly có thể thấy đều có màu tím và xanh lá cây. Điều này đôi khi xảy ra và tôi thường phải di chuyển thân chủ xuyên qua các màu sắc để đi ra một cảnh. Lần này màu sắc trở thành một thứ khác mà tôi không thể ngờ tới. Cô chỉ nhìn thấy bóng tối, với màu sắc cung cấp ánh sáng duy nhất. Sau vài phút, cuối cùng cô nhận ra mình đang ở trong một hang động. Đó là lý do khiến nó tối và khó nhìn thấy gì ngoại trừ màu sắc.

M: Vâng, tôi đang ở trong hang động, có những ánh sáng ở trên. Tôi ở dưới, trên trần hang có những phản chiếu. Ánh sáng phản xạ. Không có lửa. Không có ánh sáng. Chỉ có những đóm phát sáng trên trần nhà.

D: Tôi tư hỏi đó là phản chiếu của gì?

M: Tinh thể. Thạch anh tím. Lớn, giống như những hốc tinh thể. Và tôi đi càng sâu, màu sắc càng đậm. Chúng được phản chiếu trên trần nhà. (Giọng của cô nghe có vẻ trẻ thơ.) Tôi đang nằm xuống nhìn lên. Tôi không đi. Tôi nằm xuống sàn hang động nhìn lên. Cát. Tôi đang nằm trên một cái gì đó giống cát, và nhìn lên trần nhà. Hmm. Phải có đèn ở đâu đó để phản chiếu ở đây. Nhưng tôi thích nó ngay đây. Nó giống như cực quang phương bắc của riêng tôi bên trong.

D: Ban đang ở một mình?

M: Tôi nghĩ thế, cảm thấy như thể tôi đang một mình.

D: Bạn mặc quần áo loại gì? Cảm thấy như thế nào?

M: (Cô ấy chà tay vào ngực, cố gắng cảm nhận quần áo) Lông thú. (Cô ấy cười) Lông thú. Lông thú, vâng. (Cô vẫn cọ xát nó và mim cười)

D: Chúng có bao phủ toàn bộ cơ thể bạn không?

M: Không thể nhìn thấy. Tối quá. Nó chỉ bao phủ ở đây và xuống đây. (Cô đặt tay lên ngực và vùng đùi).

D: Ngực và eo của bạn?

M: Thân. Không phủ trên cánh tay tôi.

D: Bạn là nam hay nữ?

M: Tôi là đàn ông. Tôi cảm thấy khá to. (Cô ấy động đậy như thế tự hào về cơ thế mình. Cô ấy thích thú khi ở trong cơ thể này.)

D: Bạn trẻ hay già? (dừng) Cảm giác của bạn như thế nào?

M: Mười lăm mùa hè.

D: Ö, vậy bạn vẫn còn trẻ.

M: Tôi có gia đình. Tôi có trách nhiệm.

Cô chắc chắn đã trở thành một nhân cách khác. Giọng nói và cách diễn đạt của cô rất đơn giản. Vì vậy tôi nghĩ cô ấy là một người nguyên thủy hoặc thổ dân.

D: Nếu bạn là nam giới, vậy bạn có râu không? (Cô ấy cảm giác khuôn mặt và cằm mình) Bạn cảm thấy thế nào ở đó?

M: Lông. Cái (tóc mặt) này thô hơn cái này (quần áo lông thú cơ thể).

D: Nhưng bạn có trách nhiệm. Bạn có một gia đình. (Vâng) Bạn có con không? (Có) Một người vợ?

M: (Cô ấy do dự, như thể từ này không quen thuộc.) Tôi có một người phụ nữ.

D: Bạn có sống trong hang động đó không?

Chắc chắn anh ấy có vẻ như một người hang động, nhưng tôi đã bất ngờ.

M: Không, tôi tìm thấy cái hang này. Tôi theo mấy con thú vào đây, đây là nơi tôi có thể đi và nhìn vào màu sắc. Tôi đã biết về nó từ khi còn nhỏ. Nhưng tôi không nói với mọi người. Nó là của tôi. (cười tự mãn)

D: Bạn không muốn họ tìm thấy nó.

M: Không muốn, nếu phải vậy, tôi sẽ chia sẻ. Nhưng vì tôi không phải làm vậy, chúng tôi có chỗ ở khác. Tôi sẽ giữ nó cho riêng mình một chút. Ở đây yên bình. Công việc của tôi đã xong. Tôi có thể thư giãn ở đây.

D: Bạn làm công việc gì?

M: Hmmm. (nghĩ) Tôi gieo trồng các thứ. Tôi đào đất, tôi gieo hạt. Những gì tôi gieo phát triển, sau đó tôi trao đổi những thứ khác. Chúng tôi có thợ săn và người gieo trồng. Và tôi phù hợp làm người gieo trồng, vì tôi không thể đi săn.

D: Mọi người đều có chuyện họ có thể làm. Họ có chuyên môn của họ. (Vâng) Có nhiều người trong nhóm của bạn không? (Tạm dừng) Bởi vì tôi giả định cái nhóm đó không chỉ có bạn, người phụ nữ và con cái của bạn.

M: Có... tôi đang đếm. Mười lăm. Chúng tôi là một nhóm quy mô khá tốt.

D: Vâng. Các bạn có phải là cả gia đình? Tất cả các bạn đều có liên hệ?

M: (Suy nghĩ) Không, chúng tôi là một nhóm.

D: Bạn có sống gần cái hang này không?

M: Đó là... nửa ngày cách nơi tôi sống.

D: Nhóm không lo lắng nếu bạn đi quá lâu?

M: Ho nghĩ tôi đang đi tìm kiếm.

D: Người của bạn có đi tìm kiếm không?

M: Có những người nam làm.

D: Bạn tìm gì khi đi tìm kiếm?

M: Những con rồng. Tôi làm nhiệm vụ cho nhóm. Những người nam đi tìm kiếm được hướng dẫn... để săn bắn. Khi tôi đi hành trình tìm kiếm của mình, nó là để khám phá những gì là cần thiết cho nhóm.

Tương tự như các nền văn hóa nguyên thủy khác, như trong cuốn sách của tôi, Legend of Starcrash, nơi họ dựa vào bản năng để tìm động vật...

D: Bạn cũng nói rằng bạn trao đổi với người khác.

M: Chủ yếu để sống, tôi trao đổi trong nhóm của mình. Và sau đó mỗi năm một lần chúng tôi cũng đi để thu thập và trao đổi hàng hoá.

D: Có vẻ bạn đang hạnh phúc ở đó, phải không? (Không có câu trả lời) Bạn biết điều đó có nghĩa là gì không? (Không) Nó có nghĩa là ban thích sống ở đó?

M: Vâng, tôi thích sống ở đó. Chúng tôi được chăm sóc cẩn thận. (Từ ngữ đã trở nên khó khăn.) Chúng tôi có chỗ ở, có nước, có thức ăn. Và có những gì chúng tôi cần. Đó hạnh phúc không?

D: Vâng, tôi nghĩ thế. Bạn sẽ không thay đổi bất cứ điều gì. Nếu bạn không muốn cái gì khác, thì bạn hài lòng. Bạn hạnh phúc.

M: Vâng, hạnh phúc. Khi chúng tôi họp nhóm, chúng tôi làm thay đổi ở đó. Chúng tôi học những gì các nhóm khác đang làm, và nếu thích điều đó, chúng tôi mang nó trở về. Chúng tôi có thể trao đổi để có được các công cụ khác nhau, và những thứ cần để làm cho cuộc sống của mình thoải mái hơn.

D: Bạn chia sẻ kiến thức và thông tin. Điều đó rất tốt. Nơi bạn sinh sống lạnh hay nóng?

M: Nó ấm. Nó rất... (gặp khó khăn trong việc tìm từ) dễ chịu và ấm áp. Là cái gì? (Có khó khăn với thứ tự của các từ này.) Cái lạnh đến đôi khi chúng tôi cần thêm một lớp da hoặc chăn, nhưng không phải rất lâu.

D: Vậy đó là một nơi tốt để sống. Và bạn có mọi thứ bạn cần.

M: (Thật bất ngờ) Chúng tôi có một mặt trời tím. Humph!

D: Mặt trời tím?

Đây là một bước ngoặt bất ngờ. Dấu hiệu đầu tiên cho thấy đây không phải là cuộc sống nguyên thủy đơn giản.

M: Chúng tôi có một mặt trời tím. Một mặt trời, mặt trời trên đó, đó là màu tím.

D: Màu tím. Đó là một màu khá kỳ lạ, tôi nghĩ vậy.

M: Tôi không biết. Đó là màu tím. (Tôi bật cười.)

D: Vâng, nơi tôi sống, nó là màu vàng hoặc cam.

M: Đó là một điều kỳ lạ. Của tôi màu tím.

D: Hmmm. Bầu trời có màu gì?

M: Đó là... màu tím. (Như thể cô đang nghiên cứu nó.) (Cười) Các sắc thái của màu tím.

D: Vậy bầu trời cũng màu tím? (Vâng) Mặt trời có chiếu sáng mọi lúc, cả ngày lẫn đêm không?

M: (dừng) Tôi không biết ngày hay đêm.

D: Có bao giờ bên ngoài tối xuống không?

M: Không phải bên ngoài, không. Ở đây tối (trong hang động), nhưng ở bên ngoài thì không.

D: Bạn biết tối là khi nào, lúc đó thật khó để nhìn thấy. (Vâng) Nhưng khi bạn ở ngoài, ý bạn là mặt trời luôn luôn chiếu sáng?

M: Trừ khi tôi nhắm mắt lại. Nhưng vâng, nó không giống như bên trong hang động. Nó vẫn giữ nguyên màu sắc bên ngoài.

D: Ö. Bởi vì nơi tôi sinh sống, đôi khi trời rất tối, khi mặt trời lặn.

M: Bên ngoài? Mặt trời của bạn đi mất?

Cô bày tỏ sự ngạc nhiên thực sự.

D: Vâng. (Õ!) Và nó sẽ trở lại.

M: Nó đi đâu?

D: Ö, nó đi một lúc và ngủ, rồi nó trở lại.

Khi nói chuyện với một người có vẻ nguyên thủy, tôi phải sử dụng từ ngữ mà tôi nghĩ họ sẽ hiểu. Bạn không thể quá phức tạp.

D: Và chúng tôi không lo lắng về nó. Nhưng khi nó đi ngủ, cả thế giới đều tối tăm. Vậy, chỗ bạn không như thế?

M: Không. Nó rất có màu hoa oải hương... chúng tôi có nhiều sắc thái hoa oải hương hoặc tím. Và đôi khi chúng rất sáng, đôi khi chúng có màu tối hơn, nhưng tôi vẫn có thể nhìn thấy bàn tay mình. Hoặc tôi có thể nhìn thấy đường để đi. Tôi không cần bất kỳ ánh sáng nhân tạo hay ánh sáng nào khác để thấy nó.

D: Bạn không cần lửa hay bất cứ thứ gì? (Không cần) Bạn biết "lửa" là gì không?

M: À, tôi không cần nó, vì vậy tôi không nghĩ rằng tôi làm. Làm thế nào để bạn giải thích một cái gì đó rất cơ bản và đơn giản?

D: Bạn có nấu thức ăn không?

M: Nấu ăn? Không, chúng tôi nhổ thức ăn lên. Chúng tôi đào nó. Và chúng tôi có cách để chuẩn bị thức ăn. Chúng tôi có những tảng đá rất rất nóng. Và chúng tôi đưa thức ăn vào trong hộp đựng, rồi đặt nó lên đá cho đến khi xong.

D: Vâng, lửa sẽ rất rất nóng, giống như rực sáng. Và bạn có thể nhìn thấy nó. Vậy, bạn không có thứ đó.

M: Không có, chúng tôi có đá nóng, có nước nóng, và có hơi nước nóng.

D: Thứ này có ra từ núi không?

M: Nó nằm dưới đất. Nó luôn luôn nóng

D: Rất tốt.

M: Vậy à? Vâng, rất tốt.

D: Ban có bao giờ giết bất kỳ thứ gì để ăn không?

M: Giết à? Giống như đánh vào đầu chúng, hoặc lái chúng vào những tảng đá nóng?

D: Vâng, loại động vật nào?

M: Vâng, bởi vì áo lông này được làm thành từ chúng.

D: Đó là cái bạn đang mặc. (Vâng) Vậy đôi khi bạn giết thú vật? (Vâng) Vậy bạn ăn thịt?

M: Vâng, vâng. Chúng tôi sử dụng mọi thứ ở đó. Không còn gì nhiều khi chúng tôi được thực hiện.

D: Vậy, có một số loại động vật mà bạn sẽ ăn?

M: Vâng, chúng có bốn chân.

D: Bạn có bao giờ sử dụng động vật cho chuyện gì khác không?

M: (bối rối) Hình như... không.

D: Vâng, một số người sử dụng động vật để chở đồ, và kéo đồ.

M: Không. Khi chúng tôi có thứ nặng nề cần đi đâu đó, chúng tôi chỉ nhìn vào nó. Như thế di chuyển nó.

D: (Thật là một bất ngờ.) Ö! Nghe có vẻ dễ dàng.

M: Vâng. Và khi tôi nói chúng tôi lái động vật đến những tảng đá nóng? Chúng tôi thực sự chỉ... (khó khăn để suy nghĩ làm thế nào giải thích.)... chỉ cần yêu cầu chúng làm điều đó, rồi chúng làm. (Thở dài)

D: Tất cả những người trong nhóm của bạn đều có khả năng này? Chỉ nhìn vào sự vật và làm cho những điều này xảy ra?

M: (bối rối) Tôi đoán vậy. Tất cả chúng tôi chính là làm. Vâng, nó phải vậy, bởi vì nếu em bé, hoặc trẻ con, muốn một thứ gì ở đó, thứ đó sẽ qua tới nơi đứa trẻ đang ở. Những thứ nhỏ.

D: Vậy, ngay cả trẻ sơ sinh cũng có thể làm điều này. (Vâng)

Tạo vật này nghe có vẻ kỳ lạ với những khả năng đó, tôi tự hỏi có phải nó cũng trông khác với con người không.

D: Tôi đang tự hỏi về cơ thể bạn. Bạn cũng có... được rồi, bạn không có bốn chân, phải không?

M: Không có, tôi có hai chân.

D: Và hai cánh tay?

M: (Cô ấy khoanh tay trước mặt cô ấy để kiểm tra chúng) Hai cánh tay. Vâng, hai tay.

D: Tôi nghĩ bạn không biết một số trong những từ này. Nhưng không sao. Tôi nghĩ chúng ta đang hiểu nhau. Bạn có bao nhiều ngón tay trên một bàn tay?

M: (Cô ấy nắm lấy tay để kiểm tra nó.) Ba.

D: Ba ngón tay. Chúng là thế nào? Bạn có thể cho tôi xem không?

M: (Cô ấy giơ chúng lên cho tôi.) Ba. Giống như vậy.

Ngón út bỏ đi. Đây xảy ra trong một số ca hồi quy nơi mà người ta ở ngoài hành tinh hoặc nhìn thấy người ngoài hành tinh. Ngón út hoặc là mất, hoặc chỉ là một mẫu cụt vô dung.

D: Bạn có cái mà chúng tôi gọi là ngón cái không?

M: Như thế này? Vâng.

D: Có đủ để làm việc không?

M: (Cô ấy cười, có vẻ như là một câu hỏi ngớ ngẩn với anh ấy.) Có.

D: (Cười) Được thôi. Nhưng da màu gì?

M: Đen, rất tối.

D: Và bạn nói bạn có râu. Tóc trên đầu và râu của bạn màu gì?

M: Tối. Đen. Khác với da của tôi.

D: Bạn có mắt không? Còn mũi và miệng?

M: (tạm dừng) Tôi thấy! Và tôi nói chuyện! Và tôi ăn.

D: Và mũi là để ngửi, phải không?

M: (Tự tin) Tôi ngửi!

D: Vậy bạn có thể làm tất cả những việc đó. (Vâng) Những người khác trông có khác hay ăn mặc khác không?

M: Chúng tôi ăn mặc như chúng tôi chọn, nhưng tất cả chúng tôi xuất hiện giống nhau, vâng.

Tôi không nghĩ thêm, bởi vì làm điều đó là khó khăn trong một phiên như thế này, anh ấy có thể suy nghĩ "khác với cái gì?". Bởi vì anh ấy có lẽ giống như những người khác trong văn hóa của mình. Còn tôi là một yếu tố ngoại lại.

D: Ban sống ở đâu?

M: Tôi có một kiến trúc.

Khi anh mô tả "kiến trúc", càng rõ ràng hơn rằng đây không phải một xã hội nguyên thủy, mặc dù người nam dường như sống đơn giản. Kiến trúc là hình vòm, mọi người đều có "phần" của riêng mình trong cấu trúc lớn hơn. "Đó là vòm bên trong vòm." Có một cấu trúc trung tâm lớn hơn được sử dụng để gặp gỡ, ăn uống và thăm viếng. Khi tôi hỏi vật liệu cấu trúc được làm bằng gì, nó chỉ khiến anh ta bối rối hơn. Tôi hỏi về gỗ và anh ta không hiểu.

Tôi cố gắng mô tả cây và rõ ràng họ không có loại cây cối như vậy. Hoặc nếu có thì chúng không được sử dụng để xây dựng. "Cây trồng của chúng tôi là để ăn và trang trí. Chúng cung cấp thực phẩm cho động vật của chúng tôi cũng như sinh mệnh chúng tôi, người dân của chúng tôi." Anh nói cấu trúc là một polymer (hợp chất cao phân tử). Bây giờ đến lượt tôi phải bối rối; đây là một từ mà tôi không quen thuộc.

Từ điển: polymer - bất kỳ hai hay nhiều hợp chất polymeric. Polymeric - gồm các nguyên tố hóa học tương tự nhau về tỷ trọng theo trọng lượng, khác với trọng lượng phân tử. Polymerization - quá trình polymerization - quá trình ghép nối hai hay nhiều các phân tử để tạo thành một phân tử phức tạp hơn có trọng lượng phân tử là một bội số của nguyên bản gốc và có các thuộc tính vật lý khác nhau.

Tôi không biết gì nhiều trước khi tôi tra tìm nó. Phức tạp đang nhẹ nhàng đặt đó. Tôi hỏi có phải người dân của anh xây dựng cấu trúc không.

"Ö không. Bạn nhìn vào hình ảnh, và bạn nhìn vào nơi bạn muốn nó tọa lạc. Và nó trở thành thực."

Anh ấy đầy những bất ngờ. Anh nói những bức ảnh này nằm trong thư viện của họ. "Có những thư viện nhỏ trong cấu trúc này, và có một thư viện lớn ở nơi tụ hợp rộng lớn. Tôi thấy chúng. Chúng là... sự phóng chiếu (từ ngữ không chắc chắn). Nơi bạn đi đến phòng, và nghĩ những gì bạn muốn xem, sau đó các sự phóng chiếu đến, và bạn chọn một cái mà bạn muốn. Và bạn chọn nơi ban muốn, rồi nó sẽ trở thành ở nơi đó."

D: (Đây là một ý tưởng khác biệt và độc đáo.) Vậy, những hình ảnh luôn ở trên tường sau đó.

M: Chúng giống như... một cái hộp. Một cái hộp. Và chúng đi... nhanh. Hoặc nhanh như bạn muốn chúng đi. (cười) (Tay chuyển động.) Và rồi khi bạn tìm thấy khu vực bạn muốn nhìn vào, nó sẽ chậm xuống. Và sau đó bạn nhìn vào mỗi một cái, cho đến khi bạn tìm thấy một cái cuốn hút bạn.

D: Rồi sau đó bạn chỉ tạo ra nó với tâm trí của bạn. (Vâng) Thật kỳ diệu.

M: Rồi sau đó bạn làm bất cứ điều gì bạn muốn với bên trong.

D: Vậy, người dân của bạn đã quyết định làm một kiến trúc hình vòm. (Vâng) Và thậm chí bạn có thể tạo ra chất liệu để làm ra nó. (Vâng) Bạn không cần phải có vật liệu mà phải xây dựng bằng tay, để làm cho nó xảy ra.

M: Không cần, bạn chỉ... làm điều đó. Chúng tôi đã làm việc này trong nhiều, nhiều mặt trăng.

D: Có ai đó chỉ cho bạn cách để làm điều này không?

M: Tôi không nghĩ thế. Nó giống như bạn thực hành nó. Làm gì đó khi bạn còn nhỏ, và khi bạn lớn lên, bạn bắt đầu làm những việc khác nhau. Và khá sớm bạn có thể nghĩ của riêng bạn. Khi bạn cần một nơi trú ẩn, bạn có thể làm của riêng bạn. Một số chọn làm theo nhóm nhỏ. Những người khác làm điều đó trong các nhóm lớn. Một số làm điều đó trong sự đội lập, hoặc nơi mà họ đang ở xa hơn phần còn lại của nhóm.

D: Nhưng tất cả mọi người trong nhóm của bạn biết làm thế nào để làm những điều này.

M: Vâng. Khi con của tôi lớn hơn, chúng sẽ làm tương tự.

D: Nơi bạn ở, có bất kỳ thành phố nào xung quanh không?

M: Chúng tôi đi đến nơi tụ tập lớn. Và đó là lớn hơn nhiều. Có thể có hàng trăm người ở đó.

D: Bạn có biết thành phố là gì không? (Ngừng lâu, rồi: Không.) Đó là nơi có rất nhiều, nhiều cấu trúc san sát nhau. Và có rất nhiều người sống trong cùng một chỗ.

M: Đó sẽ rất khó chịu. Vì vậy, chúng tôi thiên về ở trong các nhóm nhỏ hơn vì sự thoải mái của chúng tôi, và không gây tạo áp lực lên đất của chúng tôi.

D: Vâng, điều đó có ý nghĩa, thực sự. Vâng, làm thế nào bạn đi đến những nơi khác nhau?

M: Khi chúng tôi đi tụ họp, nhóm của chúng tôi tụ họp lại, và chúng tôi nghĩ mình muốn đi đâu và rồi ở đó.

D: Cả nhóm đi cùng một lúc?

M: Chúng tôi đi... tất cả đều giống nhau... Vâng.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn phải đi bộ.

M: Khi tôi đi đến hang động của mình, hoặc khi tôi đi khám phá, thì tôi di chuyển bằng chân mình. Nhưng khi chúng tôi đi tụ tập, chúng tôi đi "pốc một cái rồi mất". (Tay chuyển đông cho biết tốc đô).

D: Rất nhanh.

M: Vâng. Và chúng tôi nhớ rất nhiều điều. Chúng tôi chỉ "pốc một cái biến mất". (Tôi cười) Vì vậy, khi tôi ở nhà và muốn khám phá các thứ, tôi đi bộ xung quanh và nhìn, để xem những gì tôi có thể thấy.

Phiên làm việc này chắc chắn khiến tôi ngạc nhiên và có nhiều xoắn não. Cái dường như là một cuộc sống đơn giản của một người hang động nguyên thủy biến thành một xã hội phức tạp hơn nhiều. Tôi quyết định đưa anh ấy tiến đến một ngày quan trọng.

D: Bạn đang làm gì? Bạn thấy cái gì?

M: Có rất nhiều tiếng ồn. Rất nhiều tiếng ồn hỗn loạn. Người ta ầm ầm. Đất đang rung chuyển ầm ĩ. Đất... Oooh.

D: Đất đang rung chuyển, ý bạn là gì?

M: Nó đang run lên. Mọi người đang hét lên. Động vật gào rú. Rất ồn ào. (Cô rùng mình) Rất hỗn loạn. Và rất khó thở.

Cô đã trưng ra các dấu hiệu vật lý rằng nó đã ảnh hưởng đến cô. Cô ấy bắt đầu ho. Tôi đã đưa ra gợi ý trấn tĩnh. Cô hít một hơi thật nhiều khi các triệu chứng cơ thể bị phân tâm mà giảm xuống.

D: Nguyên nhân là gì?

M: Núi đang bùng nổ. Nó chính là bùng nổ. Có lẽ chúng tôi đã không xoa dịu các vị thần.

D: Ban tin vào các vi thần?

M: Chúng tôi có nhiều vị thần. Các thầy tế và nữ tu nói với chúng tôi rằng chúng tôi có nhiều vị thần. Chúng tôi có một vị thần cho ngôi nhà, một vị thần sinh sản cho trẻ em, cho sự bảo vệ, cho vườn, cho... chúng tôi có nhiều vị thần.

D: Và bạn nói bạn phải xoa dịu họ?

M: Vâng. Nếu không họ sẽ tức giận vì bị bỏ lơ. Đôi khi họ thích (Cô ấy hạ giọng xuống thì thầm, như thể nói một cách bí mật, hoặc cố không để các vị thần nghe thấy mình.) Suỵt! Họ giống như những đứa con nít khi không được chiều theo.

D: Tôi hiểu ý của bạn. Bạn làm gì để xoa dịu những vị thần này?

M: Chúng tôi trả tiền cho các thầy tế. Chúng tôi cho mật ong. Chúng tôi làm những bàn thờ nhỏ. Chúng tôi chỉ cần tôn trọng họ, và cho họ biết rằng chúng tôi biết họ đang có mặt ở đó.

D: Tôi nghĩ bạn không cần tiền.

M: Đó là những thứ bạc nhỏ. Những đồng tiền nho nhỏ làm cho họ hạnh phúc, có thứ gì đó lấp lóe.

D: Nhưng bạn nghĩ bạn có lẽ đã không làm đúng không?

M: Các thầy tế đang nói chúng tôi đã không làm. Chúng tôi đã không hy sinh đủ, đức tin chúng tôi không đủ mạnh. Vì vậy, thần núi đã cho chúng tôi biết rằng chúng tôi cần phải tin, cần phải chính trực.

D: Bạn nghĩ rằng thần núi đã trở nên giận dữ.

M: Đó là những gì tôi nói.

D: Và điều này làm cho ngọn núi bùng nổ, mặt đất rung chuyển.

M: Vâng. Và nóng... nóng... nóng (đã gặp khó khăn trong việc tìm từ) dung nham nóng chảy tới, tro tàn trong không khí.

D: Đó là lý do khó thở?

M: Vâng. Và bạn không thể nhìn thấy. Nó rất khó khăn, nó rất đáng sợ. Và nó rất tàn phá. Mọi người đang chết dần.

D: Ban không thể sử dung khả năng của ban để di chuyển thoát khỏi?

M: Vâng, ban có thể chay, nhưng ban có thể đi đâu? (cười thần kinh)

D: Ý tôi là khả năng khác của bạn, bạn chỉ cần di chuyển từ nơi này sang nơi kia. Bạn không thể làm điều đó để rời đi?

M: Tôi không thể làm thế!

D: Ban phải làm điều đó trong một nhóm?

M: Tôi không thể làm điều đó. Chúng tôi không thể làm điều đó.

D: Tôi nghĩ đó là cách bạn đã đi từ nơi này đến nơi khác.

M: Không phải! Tôi phải đi, chạy hoặc ngồi cưỡi.

D: Vậy, bạn không thể thoát đi. Mọi người chỉ phải chạy.

M: Vâng. Và khi bạn không thể thở được, khi bạn sợ hãi, mọi người sẽ ngã xuống, sau đó tro sẽ bao phủ lên bạn rất nhanh. Rồi sau đó bạn không thể thở thêm nữa. Và....

D: Bạn có thể nói về nó. Nó sẽ không làm phiền bạn gì cả. Tôi không muốn bạn cảm thấy không thoải mái. Còn gia đình của bạn? Họ có ở đó không?

M: Không. Cha và mẹ tôi ở gần đỉnh. Họ ở trên đỉnh núi. Họ sống gần phía trên cùng, còn tôi đang ở trong thung lũng. Và những người ở trên cùng là những người bị giết trước tiên. Nhưng bây giờ nó đã di chuyển xuống thung lũng. Và tro đang thổi, dung nham đang chảy. Đất đang rung chuyển, các ngôi nhà đang rơi rụng.

D: Vợ và con của bạn có ở đó không?

M: Tôi không có vợ và con! Tôi không có gia đình trong lúc này, chỗ tôi đang ở.

D: Vậy đây là một nơi khác? Ôi, tôi xin lỗi. Tôi đang bối rối.

M: Đây là nơi duy nhất tôi sống.

Tôi đã không nhận thấy các dấu hiệu trước đó, chỉ phát giác khi nghe băng lúc sao chép. Tôi đáng lẽ nên phát giác khi cô ấy không biết tôi đang nói về cái gì, với khả năng tự di chuyển. Bây giờ nó đã rõ ràng. Khi tôi yêu cầu cô ấy chuyển sang một ngày quan trọng, cô ấy đã "nhảy vọt" —— vào một cuộc đời khác. Còn tôi thì vẫn tiếp tục nói

chuyện với cô ấy như thể cô ấy là người đàn ông trên hành tinh mặt trời tím. Bây giờ tôi hiểu cô ấy đã nhảy vào một kiếp sống khác. Tôi sẽ phải điều chỉnh câu hỏi của mình.

D: Nơi duy nhất bạn sống. Được rồi. Nhưng đó nghe có vẻ rất đáng sợ.

M: Bầu trời đang sụp, đất đang dâng lên để gặp nó. Chúng tôi sẽ không còn nữa.

D: Bạn làm nghề gì?

M: Tôi làm đồ trang sức vàng. Lá vàng và... dây chuyền. Mũ miện và vương miện. Và vòng tay. Tôi làm đồ trang sức.

Chúng tôi đã đi vào kiếp sống khác này, vào ngày cô qua đời. Nhưng tôi muốn tiếp tục và kết thúc cuộc đời của người đàn ông khác thường trên hành tinh mặt trời tím hơn là tìm hiểu về một kiếp sống khác. Ngoài ra, tôi biết chúng tôi có thể làm cho tất cả thông suốt khi tôi nói chuyện với tiềm thức. Vì vậy, tôi để cô rời cảnh hủy diệt đó và tìm đến người đàn ông với lông thú sống trong cấu trúc mái vòm trên hành tinh mặt trời tím. Cô ấy ngay lập tức trở lại cuộc sống đó, và tôi có thể đưa cô ấy đến ngày cuối cùng của cuộc đời đó.

D: Điều gì đang xảy ra? Bạn thấy gì vào ngày cuối cùng?

M: Gia đình tôi đến để tạm biệt tôi. Đã đến lúc tôi lên đường.

D: Có vấn đề gì với cơ thể?

M: Nó đã trở nên hết sử dụng. Đã đến lúc phải lên đường. Và dành chỗ cho những người khác đến và sống ở đây.

D: Đôi khi cơ thể dừng lại vì có điều gì đó không ổn với nó.

M: Không, nó không hoạt động nữa. Tôi tin đã đến lúc để đi. Tôi rất thoải mái.

D: Bạn quyết định đi khi bạn muốn?

M: Chúng tôi có những lựa chọn trong... xã hội của mình. Chúng tôi có thể ở lại cho đến khi bị đuổi ra bởi bệnh tật hay tai nạn, hoặc chúng tôi có thể chọn thời gian đi của mình. Và bây giờ tôi quyết định, đã đến lúc tôi phải đi. Tôi đã hoàn thành mục đích của mình.

D: Vậy gia đình ở bên bạn. Tôi cho rằng họ bây giờ đã lớn, phải không?

M: Vợ tôi mất rồi. Thuật ngữ của bạn là "vợ", đúng không? Và cô ấy đã mất. Con trai và con gái tôi ở đây. Và cháu của chúng. Chúng tôi có những đứa cháu rất rất tuyết vời.

D: Vậy họ đang ở đó để nói lời tạm biệt với bạn.

M: Nói lời tạm biệt. Nó không phải là một điều gì lớn. Đó chỉ là sự tôn trọng mà họ ở đây để cho tôi thấy.

D: Bạn ở trong kiến trúc vòm của bạn?

M: Chúng tôi không ở nơi mà bạn đã đến thăm với tôi trước đây. Chúng tôi có một cái khác. Chúng tôi đã chọn sống ở nông thôn.

D: Tôi nghĩ bạn ở trong cái hang mà bạn rất thích.

M: Không, bởi vì tôi không muốn chia sẻ nó với bất cứ ai. Tôi chưa bao giờ nói với bất cứ ai về hang động đó. Không cần thiết.

D: Đó là bí mật của bạn.

M: Đó là hang động của tôi, đúng vậy.

D: Hãy di chuyển đến nơi bất cứ cái gì đã xảy ra, bạn đang ở phía bên kia của nó. Và bạn có thể nhìn lại toàn bộ cuộc đời từ vị trí đó, nhìn nó từ một quan điểm hoàn toàn khác. Họ đã làm gì với cơ thể của bạn sau khi bạn rời nó? Phong tục ở đây là gì?

M: Nó... (cười) nó tan biến. Nó phân rã, vâng. Nhưng chúng tôi không dần trở thành hoàn toàn hư vô, bạn biết đấy. Nó phân rã và được hấp thụ vào hệ thống đất của chúng tôi, vùng đất của chúng tôi. Phần của chúng tôi trở thành một phần của không khí và đất. Đó là một sự ra đi dễ dàng, bạn biết đấy. Khi bạn đã sẵn sàng, và bạn biết bạn đã hoàn thành những gì bạn đã đến vì nó, đó là một lễ mừng vui vẻ của sự ra đi. Có một số người ở đó có thể buồn, nhưng không, nó chỉ là một điều tạm thời. Bây giờ có một lễ mừng. Và tôi thoát khỏi cơ thể.

D: Họ ăn mừng vì họ biết bạn đang đi đến một thế giới khác.

M: Vâng. Và nó rất sống động. (Cười) Ö, họ đang có một thời gian rất tốt đẹp ở đó. Và (giọng nói thì thầm) họ đang hứng thú nói chuyện với tôi. Họ có những ký ức đẹp.

D: Ban nghĩ mình đã học được gì từ cuộc sống đó?

M: (Từ từ) Tôi đã học được rằng tôi có khả năng ảnh hưởng đến người khác. Và cần phải cẩn thận để không phóng chiếu nhận thức của tôi như là nhận thức duy nhất đối với các dân tộc khác, những sinh mệnh khác, những phần khác của gia đình. Để cho phép không gian cho mỗi cá nhân tự khám phá.

D: Đó là một bài học rất hay, phải không?

M: Vâng. Nó đã được cố gắng ở những thời điểm. (Cười)

D: Và đó là một cuộc sống tốt đẹp.

M: Ö, đó là một cuộc sống rất tốt. Tôi không có khát vọng, cũng không có hối tiếc.

D: Và bạn có thể làm những điều tuyệt vời với tâm trí của mình.

M: Bạn có vẻ kinh ngạc hoặc ngạc nhiên về điều đó.

D: Vâng, ở một số nơi họ không sử dụng tâm trí của mình.

M: Tôi hiểu! Tôi không thấy, nhưng... (Cười)

D: Ý tôi là có rất nhiều nơi mà họ không biết làm thế nào để sử dụng những khả năng này.

M: Tôi tưởng tượng không chừng chủng tộc của chúng tôi luôn có những khả năng này. Nhìn lại trong cuộc đời mà chúng tôi đã làm được xem.

D: Tất cả các bạn đều làm được, vì vậy đó là một chuyện rất tự nhiên. (Vâng) Đó là lý do tại sao tôi ngạc nhiên, bởi vì chỗ tôi ở, đó không phải là tự nhiên.

M: Nhưng bạn có một mặt trời màu vàng.

D: (Cười) Vâng, chúng tôi có một mặt trời màu vàng. (Cười) Phải có những thứ khác nhau ở những nơi khác nhau. (Cô ấy cười) Và chúng tôi có thứ bạn không có. Chúng tôi có một mặt trăng. (Ö?) Một mặt trăng màu trắng, và nó hiện lên trong bóng tối. (Ö.) Giống như tôi đã nói với bạn, mặt trời đi và ngủ, mặt trăng xuất hiện. (Ö.) Vì vậy, tất cả chúng ta đều có những thứ khác nhau.

M: Bạn có thể di chuyển mọi thứ bằng tâm trí của bạn?

D: Không, chúng tôi chưa học cách làm điều đó.

M: (thở dài) Nó làm cho cuộc sống khá dễ dàng, bạn biết đấy.

D: Vâng. Và tôi tôn trọng rằng bạn biết làm thế nào để làm điều đó. Đó có thể là điều bạn có thể dạy chúng tôi. Một cái gì đó mà chúng tôi có thể thực sự sử dụng.

M: Có thể. Tôi không biết làm thế nào dạy nó, bởi vì nó chỉ ở đó. Và tôi thậm chí không thể mô tả nó. Chỉ cần làm nó.

Sau đó tôi chuyển cô ấy trở lại thời đại của chúng ta và hợp nhập nhân cách Molly vào cơ thể cô ấy, như vậy tôi có thể liên hệ với tiềm thức để tìm ra một số câu trả lời. Có một hơi thở sâu sắc khi sự thay đổi xảy ra.

D: Tại sao bạn chọn cuộc sống bất thường này để xem? Tôi nghĩ đó là điều bất thường. (Cười) Tại sao bạn chọn cuộc sống của người bản địa trên hành tinh mặt trời tím để cô ấy thấy?

M: Cô ấy muốn biết về cuộc sống của các hành tinh khác, không phải là sinh mệnh của Trái Đất.

D: Nghe có vẻ như là một hành tinh khác. (Vâng) Ở đó họ không có ban đêm?

M: Vâng. Như bạn có thể nghĩ về thời gian? (Vâng) Họ không có khái niệm về thời gian. Họ không có ngày và đêm. Khi họ mệt mỏi, họ nghỉ ngơi. Khi họ không mệt mỏi, họ không nghỉ ngơi. Nhưng không có bóng tối, phải. Nó khá bất biến. Và không cần bóng tối ở ban đêm.

D: Bởi vì tôi đang nghĩ đến một thế giới xoay quanh mặt trời.

M: Thiên hà của họ còn xa hơn nữa. Nó không phải là một phần của thiên hà này với mặt trời. Tôi tin rằng đó là của... (Tạm dừng, dường như cô ấy suy nghĩ làm thế nào để nói nó) siêu mặt trời. Không, đó không phải là từ đúng.

D: Nhưng nó không phải là một phần của hệ mặt trời chúng ta.

M: Đúng.

D: Nhưng nó là một phần của thiên hà?

M: Đúng.

D: Và có một mặt trời khác ở đó.

M: Không, không phải là mặt trời như con người biết. Đó là một phần của một siêu... Tôi đoán siêu mặt trời sẽ là... đó là từ ngữ của Molly: siêu mặt trời. Siêu mặt trời là cái được biết đến như sinh mệnh tối cao. Nó cung cấp ánh sáng cho bóng tối. Và hành tinh đó không có bóng tối.

D: Nghe có vẻ cũng giống cái mà tôi nghe người ta gọi là "mặt trời trung tâm".

M: Đúng rồi. Mặt trời trung tâm. Đó phù hợp với mô tả, vâng.

D: Nhưng họ dường như là những sinh mệnh vật lý. (Vâng) Và họ đã có thể sử dụng tâm trí của mình ở một mức độ đáng chú ý.

M: Vâng, đúng rồi. Họ chỉ hiển hiện hóa.

D: Họ là vật lý vì họ ăn ngủ và chết.

M: Vâng. Họ có tuổi thọ ngắn hơn. Họ đã chọn một tuổi thọ ngắn hơn để giữ cho hành tinh của họ có ít người.

D: Nhưng còn nữa, đó là khác nhau vì mặt trời luôn luôn ở trên trời. Và đó là một màu tím.

M: Đúng.

D: Nhưng bạn đã cho Molly thấy nó để cô ấy biết mình đã sống trên hành tinh khác?

M: Đúng.

D: Làm thế nào việc này kết nối với cuộc đời hiện tại của cô ấy?

M: Cô ấy vẫn có khả năng hiển hiện hóa bất cứ thứ gì ở bất cứ số lượng nào cô ấy cần. Cô ấy có nhiều khả năng tự nhiên mà cô ấy sợ phải thừa nhận, bởi vì cô ấy sẽ khác biệt.

D: Vậy, bạn đang cố gắng cho cô ấy thấy mình đã làm điều này trước đây, và cô ấy có thể làm lại? (Vâng) Nhưng làm thế nào cô ấy có thể hiểu được điều này? Làm thế nào cô ấy có thể mang nó về?

M: Chọn lựa nhớ.

D: Bởi vì tôi biết một khi bạn đã học được điều gì đó, bạn không bao giờ quên nó. Nó luôn luôn ở đó. Và nếu được khuyến khích, nó có thể được đưa ra. Cô ấy có thể sử dụng nó bây giờ, đúng không?

M: Vâng. Nếu cô ấy bước qua cái được gọi là nỗi sợ hãi của con người.

D: Bạn biết con người thì như thế nào.

M: Vâng. (Cười) Ö, đó là một thách thức. (cười to) Tại sao mọi người lại đến đây? (Cười) Họ có thách thức này. Kinh thế nào! (Cô ấy vẫn cười)

D: Học bài học. (Vâng) Họ quên tất cả những điều họ từng biết. (Vâng) Vì vậy, cô ấy có thể mang lại những khả năng này, để hiển hiện hóa bất cứ điều gì cô ấy muốn, nếu cô ấy nhớ.

M: Đúng.

D: Tôi nghĩ cô ấy muốn mang về những khả năng này. Bạn có thể giải thích tốt hơn một chút những gì cô ấy có thể làm không?

M: Sự vật trong một số ý nghĩa rất dễ dàng cho cô ấy. Trong đời này, cô ấy thuyết phục mình phải làm việc chăm chỉ cho mọi thứ. (Cười) Và cô ấy không làm. Vì vậy, nếu cô ấy chỉ mất thêm vài phút trong thiền, thì những kí ức có thể tràn ngập như lũ. Tôi có thể cho bạn biết, đó là điều cô ấy đã chấp nhận trong cuộc đời này, nói rằng cô ấy không thể làm được.

D: Trong suốt phiên làm việc, khi tôi đưa cô ấy đến một ngày quan trọng, cô ấy đã nhảy vào cuộc đời dường như là một kiếp sống khác. Nơi núi lửa phun trào và mặt đất rung chuyển. Tại sao bạn cho cô ấy nhảy vào cuộc sống đó? Chúng tôi không đi xa hơn với nó. Đó là ngày chết. Tai sao ban chỉ nó cho cô ấy thấy?

M: Nhắc cô ấy —— vì thiếu một thuật ngữ khác —— sự điên rồ của việc chuyển giao sức mạnh của mình cho những ảnh hưởng bên ngoài thay vì đi vào bên trong, và biết được thần trong cô ấy.

D: Làm thế nào mà nó liên quan đến núi lửa và đất thay đổi?

M: Hệ thống niềm tin là: nguyên nhân gây ra thảm họa là vì không xoa dịu các vị thần.

D: Ö, vâng, đúng rồi. Họ đã không xoa dịu các vị thần và đó là nguyên nhân gây ra thảm họa.

M: Vâng. Đó là hệ thống niềm tin, và vẫn còn một vài thứ đó, điều đó rất phổ biến trong khu vực mà cô ấy sống. Và nó làm cô ấy sợ hãi.

D: Vâng, nó đi cùng với tôn giáo của thời đại này.

Vì vậy, cô ấy đã được cho thấy một mảnh của kiếp sống đó để nhắc nhở rằng cô ấy không nên bị cuốn vào những niềm tin tôn giáo truyền thống của nền văn hóa cô ấy sống. Mà suy nghĩ cho mình và tìm thấy Thượng Đế thật trong mình.

Trong cuộc phỏng vấn với Molly, cô ấy nói mình có ký ức kỳ lạ về những điều đã xảy ra trong thời thơ ấu. Cô nhớ đã bị đưa vào một nơi tối tăm và bỏ lại đó, bởi vì không ai muốn liên hệ với cô. Cô nghĩ có lẽ đó là tủ quần áo, và có vẻ cô đã ở đó vài ngày tại một thời điểm. Tất nhiên, vào thời kỳ đó cô ấy sẽ có mùi và dơ bẩn, nhưng cô ấy có cảm giác rằng không ai muốn có bất cứ liên hệ gì với cô ấy. Khi hỏi mẹ về những ký ức thơ ấu này, bà đã phủ nhận bất cứ điều gì giống vậy từng xảy ra với cô ấy, và nói cô có thể dựng lên nó hoặc tưởng tượng. Nhưng cô ấy nói, tại sao cô ấy lại tưởng tượng ra một ký ức khủng khiếp như vậy? Một trong những điều cô ấy muốn tìm kiếm trong phiên này, đó là đây rốt cuộc là ký ức thực sự hay chỉ là một ảo tưởng tưởng tượng.

Tiềm thức đã cung cấp câu trả lời trước khi tôi có thể đặt câu hỏi. Và câu trả lời thật kỳ lạ, chúng tôi không bao giờ có thể hình dung ra nó.

Gia đình cô sống ở đồng quê cách xa mọi người khi cô được sinh sớm. Mẹ cô làm điều duy nhất mà bà quen thuộc —— đặt em bé vào một cái hộp giày và để trên cửa lò nướng mở để sưởi ấm.

M: Vâng, bạn biết... không, bạn sẽ không biết, nhưng để tôi nói với bạn. Cô ấy đã chọn đi vào cuộc đời này với rất nhiều phương thức thiên phú giúp cho người khác. Và cô ấy vào trong đứa trẻ bé xíu này. Cô ấy chỉ có 4 cân Anh khi được sinh ra. Cô ấy sẽ làm những điều đó. Đứa bé nhỏ xíu trong hộp giày đặt trên cửa lò này. (Cười) Cô ấy sẽ làm ra vài chuyện, và nó khiến cho con người sợ hãi. Và có một lần bà mẹ nhốt cô ấy trong lò để làm cô ấy dừng lại. Bởi vì cô ấy sẽ đùa nghịch các thứ trong nhà bếp. (Cười) Me rất sơ cô.

D: Vây, cô ấy đã từng làm các thứ chuyển đông.

M: Vâng. Cô ấy thích chơi đồ bạc, vì nó lấp lóe. Nó hào nhoáng. (Cười) Và nó sẽ tạo ra tiếng động vui tai. Nhưng nó làm bà mẹ sợ. Vì vậy, mẹ nhốt cô ấy lại!

D: Vậy bà ấy đưa cô ấy vào lò.

M: Đôi khi bà ấy đóng cửa lò.

D: Cô ấy có ký ức lạ lùng về việc ở trong tủ quần áo hay cái gì đó. Bạn có thể nói với cô ấy về điều này không? (Tạm dừng) Bạn nghĩ sao? Có phải cô ấy biết không?

M: (Bây giờ nghiêm túc.) Sẽ tốt hơn nếu cho cô ấy biết rằng đó là sự thật, không phải là tưởng tượng. Và đó thực sự quan trọng để cô ấy biết. Khi cô được vài năm tuổi, họ nhốt cô ấy trong tủ quần áo và cố quên cô ấy đi, bởi vì cô ấy làm họ rất sợ hãi. Nhưng cô ấy tự đổ lỗi cho mình, bởi vì cô ấy luôn nói rằng đó là lỗi của mình, cô đã ở đó. Nếu cô ấy hành xử phải lẽ thì sẽ không bi mắc ket ở đó.

D: Cô ấy đã làm gì?

M: Cô ấy thích làm cho những món đồ bạc hào nhoáng trôi nổi xung quanh. Cô ấy thích làm sáng lên khi trời tối. Cô ấy thích làm ra những tiếng hát ồn ào khi không được nói chuyện. Cô ấy làm mọi người sợ. Vì vậy, họ nghĩ cô ấy thật quỷ dị, và cô ấy tự trách mình. Nhưng đó không phải là lỗi của cô. Cô ấy đã sử dụng những gì mình nhớ được, và những gì cô biết cách sử dung. Nhưng cô ấy chỉ là "quá thời han" rồi.

D: Vâng, cô ấy nghĩ đó là tự nhiên.

M: Và khi lớn lên, cô ấy sẽ làm những việc... bất thường. Một lần nữa cô ấy bị từ chối, bi xua đuổi hoặc bi trừng phat, cho đến khi cô ấy ngừng làm những điều đó.

D: Đó thực sự là cách duy nhất để tồn tại.

M: Vâng. Cô ấy mô tả nó như là tắt vòi nước.

D: Vậy, khi cô ấy đã quá lớn để có thể đưa vào lò nướng, tôi đoán họ đặt cô ấy trong tủ quần áo. Đó có phải là ý bạn không? (Vâng) Thật tàn nhẫn, nhưng tôi đoán họ rất sợ cô ấy.

M: Khi họ để cô ấy trong bóng tối, thì chỉ để cô ấy ở đó và quên cô ấy đi là dễ dàng hơn. Sau đó, họ sẽ không phải đối mặt với những thứ trôi nổi xung quanh trong bếp hoặc trong nhà, hoặc việc ca hát của cô.

D: Vậy rốt cuộc để sinh tồn, cô ấy đã tắt vòi nước và không làm nữa. Và sau đó họ để cô sống với họ trong nhà?

M: Vâng. Miễn là cô ấy không xấu, cô ấy có thể trở thành một phần của gia đình.

D: Vâng, nếu tất cả những thứ đó đã bị trấn áp, bạn có nghĩ rằng cô ấy sợ phải mang về những năng lực này bây giờ không?

M: Tôi nghĩ vậy, bởi vì ai đó có thể dán lưng cô ấy vào trong tủ quần áo, khoá cửa và không bao giờ để cô ấy ra ngoài.

D: Vâng, bạn biết, họ sẽ không thực sự làm điều đó khi cô ấy đã trưởng thành. (Vâng) Nhưng tôi có thể thấy tai sao cô ấy sơ.

M: Tôi nghĩ cô ấy có thể làm những thứ nhất định mà được chấp nhận trong xã hội này, và để cho một chút trở lại với cô ấy tại một thời điểm. Bởi vì nếu cô ấy đi ra ngoài giữa một cánh đồng và tạo ra một ngôi nhà, bạn biết chính phủ có thể tìm đến cô ấy. (Cười)

D: Nếu cô ấy làm mọi thứ trôi nổi xung quanh phòng, tôi nghĩ chồng cô có thể sẽ có một chút sợ hãi. (Cười) Vì vậy, cô ấy không nên làm những điều đó.

M: Vâng. Nhưng cô ấy có thể vặn vòi nước, giống như nhỏ giọt từng chút một. Cô ấy rất có khả năng giúp đỡ mọi người. Cô ấy có khả năng nâng họ lên khỏi bóng tối. Điều đó làm mọi người sợ hãi, và không phải tất cả họ đều sẵn sàng để biết họ thật sự, thật sự là ai. Nhưng cô ấy sợ khi mình xoay vòi nước, nó sẽ tuôn trào. Và áp đảo mọi người, rồi họ sẽ hét lên chạy ra khỏi phòng. Cô ấy có một sự sợ hãi rất lớn của từ chối. Cô ấy có thể sử dụng một hình thức thiền để mang lại kiến thức ở quy mô nhỏ hơn, và giảm bớt sự sợ hãi đó. Đây là một hình ảnh sẽ làm việc cho cô ấy. Trên bồn rửa chén có cái ống siphon chặn mùi. Giống như vầy? (Tay chuyển động) Dưới bồn rửa, bây giờ, có một đường ống thoát nước và một chỗ uốn cong chặn mùi gọi là ống siphon. Và rất nhiều cặn bị mắc kẹt trong cái chỗ siphon đó, nếu cô ấy vào chỗ đó, cô ấy có thể để cho một chút tràn lên trên ống cong một lần. Hãy để nó tràn ra.

D: Hãy để nó trào trở lên bồn rửa. (Vâng) Đây có thể là một hình ảnh tinh thần mà cô ấy có thể sử dụng.

M: Vâng. Và khi cô mở chỗ siphon đó, hoặc làm sạch từng chút một, điều đó tạo ra không gian để cho thông tin trở lại, cái cô đã quên, hoặc đã bị mắc kẹt ở chỗ đó.

D: Như vậy, cô ấy không nên cố gắng lấy lại tất cả. Nó sẽ áp đảo cô ấy.

M: Và áp đảo rất nhiều người khác.

Những loại khả năng này đang được phép trở lại thời đại của chúng ta, bởi vì những thứ này sẽ được coi là bình thường trong tương lai không xa. Nhưng nó sẽ phải được thực hiện nhẹ nhàng để không gây sốc cho bản thân và những người xung quanh cô ấy. Điều cốt yếu là Molly biết những kí ức lạ lùng về các sự kiện thời thơ ấu không phải là tưởng tượng của cô, mà chỉ là hành động của những người sợ hãi và không hiểu được. Tôi tự hỏi có bao nhiều người khác đã gặp tình trạng tương tự, nơi mà họ đã phải đóng những khả năng và những ký ức đi. Rất khó để hiểu và chấp nhận những hành động bất thường của trẻ em.

MUC VI - NHỮNG CỔNG THỜI GIAN

Chương 19: Người Giám Hộ Cổng

Chín mươi phần trăm các buổi tri liêu tôi làm liên quan đến việc khách hàng trở lai với một tiền kiếp chứa câu trả lời cho các vấn đề hiện tại. Nhưng càng ngày càng có nhiều khách hàng nhìn thấy mình trong hoàn cảnh la lùng không giống Trái Đất. Ho hiện cũng tìm thấy mình trong vi trí song song thường xuyên hơn. Đấy là nơi họ đang sống một trải nghiệm khác mà tồn tại cùng thời điểm với cuộc sống hiện tại. Nhiều người hoài nghi sẽ nói đây chỉ là tưởng tương, nhưng chúng không giống với bất kỳ tưởng tương nào tôi từng nghe nói đến. Phần lớn thời gian, tiền kiếp mà người ta hồi quy rất nhàm chán và đời thường. Tôi gọi chúng là những kiếp sống "đào khoai tây", vì người ta thường là nông dân hay người hầu... nơi không có gì thú vi để nói tới. Ho dành cả đời để làm những việc bình thường đơn giản, chẳng hạn như làm việc trên cánh đồng. Cuộc sống rất không kịch tính. Nhiều lần, đương sư thất vong khi tỉnh dây. Một người đàn ông sau phiên làm việc đã nói thế này, "Được rồi, tôi chắc chắn không phải một Pharaoh ở Ai Cập." Nếu là tưởng tượng, tôi tin họ sẽ sáng tạo ra một kiếp sống ly kỳ, chẳng hạn như một hiệp sĩ trong bộ giáp sáng lóa giải cứu vi công nương từ tòa tháp lâu đài, hay một cô nàng sống trong cuộc đời Lọ Lem với chàng hoàng tử lãng mạn — Điều này không bao giờ xảy ra. Những trải nghiệm cuộc đời này có thể dường như là bình thường từ quan điểm của tôi, và tôi thường tư hỏi tai sao tiềm thức đã chon nó cho phiên làm việc. Nhưng trước khi kết thúc phiên, đó rõ ràng chính là cuộc đời họ cần xem. Luôn có một cái gì đó — cho dù có tối nghĩa — liên quan đến vấn đề họ đang trải qua. Nó không bao giờ là rõ ràng với tôi ở trên bề mặt, nhưng tiềm thức đã chọn cái chính xác trong sư khôn ngoan vô han của nó.

Thính thoảng, cảnh họ đi vào thật lạ lùng và không-đúng-chỗ, họ thậm chí không thể tìm thấy từ để miêu tả nó. Trong những trường hợp này, tôi chắc chắn họ không tạo ra một ảo tưởng, nếu không nó cũng sẽ không làm khó họ. Phiên làm việc tổ chức tại Florida vào tháng 10 năm 2002 này chính là một trong những ca như vậy. Betty là y tá ở khoa sản của một bệnh viện lớn. Những gì cô phát hiện trong suốt buổi làm việc chắc chắn không phải điều cô mong đợi. Khi rời khỏi đám mây, cô ấy đứng trước những thứ bất thường đến nỗi không thể tìm ra từ miêu tả nó.

B: Dường như... giống như một tinh thể... thật khó để mô tả. Nó giống như một ngọn núi tinh thể. Núi tinh thể. (hớn hở) Tôi không biết từ gì khác để gọi nó. Nó giống như một ngọn núi tinh thể. Tôi dường như thấy một cậu bé người Mỹ bản xứ tóc đen đứng trước ngọn núi tinh thể. Có vẻ như là đá, cùng loại, nhưng nó không lạnh. Trong suốt, nhưng không hoàn toàn xuyên thấu. Nó lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Đây chắc chắn không giống trên Trái Đất, nhưng cô đã đề cập đến cậu bé da đỏ. Cô ấy đang ở đâu?

D: Cậu bé có còn ở đó không? (Tôi nghĩ cô ấy có lẽ là cậu bé.) (Còn) Cậu ấy ăn mặc như thế nào?

B: Chỉ quấn da hoằng dưới eo của mình. Có thể là mười tuổi.

D: À, nhìn xuống bản thân mình. Bạn có mặc gì không?

Đây thường là cách tôi bắt đầu định hướng khách hàng vào cơ thể mà họ có trong tiền kiếp. Câu trả lời của cô là một ngạc nhiên bất ngờ.

- B: Tôi là... không, tôi rất lớn! ... Tôi rất lớn! Tôi không phải là một cơ thể. Tôi (không chắc chắn về cách diễn đạt điều này)... Tôi là một dạng năng lượng. Tôi rất lớn so với cậu bé này.
- D: Bạn có cảm thấy mình có chu vi không? Bạn không chỉ là một phần của không khí, đúng không?
- B: Tôi có chu vi, nhưng nó không rắn. Nó chuyển đổi và biến đổi, nhưng có cùng một số lượng trong nó. Vì vậy, chu vi thay đổi và biến đổi, nhưng nó rộng lớn.
- D: Vậy, bất kể thế nào thì nó cũng được dung chứa. (Ù, ừ!) Được rồi. Bạn có kết nối gì với cậu bé này không?
- B: Tôi chỉ quan sát cậu ấy Tôi cảm thấy tôi muốn vào bên trong ngọn núi này. Có một lỗ mở. Nhưng giống như tôi có thể trở thành ngọn núi. Giống như, bằng cách di chuyển vào lỗ mở của núi, tôi có thể trải nghiệm cuộc sống làm ngọn núi. Tôi sẽ trở thành nó. Mặc dù tôi vẫn có thể tách ra khỏi nó một lần nữa.

Tôi đã quen thuộc với sinh mệnh năng lượng, một hình thức của cuộc sống nơi mà sinh mệnh cơ bản có thể hình thành hoặc tạo ra bất kỳ loại cơ thể nào họ muốn, để có một trải nghiệm. Nhưng đây nghe có vẻ khác.

- D: Vậy bạn có thể trải nghiệm nhiều thứ khác nhau?
- B: Vâng. Tôi có thể trở thành, hợp nhập với các nguồn năng lượng khác, để trải nghiệm những gì giống như vậy, sau đó tách ra và có nhận thức đó như một phần của tôi. Tôi đang trải nghiệm theo cách đó.
 - D: Bạn nói rằng có một lỗ mở ở đó?
 - B: Vâng. Đó là một lỗ mở lớn, giống như một lỗ mở tự nhiên. (Đột ngột) Bạn biết gì?

Núi tinh thể này thực sự không phải là một ngọn núi. Đó chỉ là cách nó cho thấy chính nó. Nó giống như một tàu vũ trụ. Đó là một phương tiện. Thật thú vị!

- D: Làm thế nào bạn biết điều đó?
- B: (kích động) Bởi vì khi tôi nhìn thấy lỗ mở... bạn xem, đây là cách nhìn từ bên ngoài. Và khi tôi khám phá xa hơn lỗ mở để thử và giải thích nó, tôi nhận ra nó đã không chính xác như nó xuất hiện.
 - D: Ý của ban là nó đã cho ảo giác về một ngọn núi?
- B: Chính xác. Đúng. Vì vậy, bất cứ ai đi qua nó sẽ thấy đó là cái mà là nó. Nhưng sau khi kiểm tra kỹ lưỡng thì nó thay đổi. À há!
- D: Nếu ở trên Trái Đất, sẽ có những ngọn núi khác. Chúng có thể có màu sắc khác nhau, nhưng không phải là tinh thể.

B: Đúng. Có những ngọn núi xung quanh nó, chúng thì khác. Chúng chỉ là màu nâu, với cây cối và những vật như thế.

D: Thật không bình thường khi nhìn thấy một ngọn núi tinh thể. Nó có thể gây ra nhiều sự chú ý.

B: Đúng! Hmm. Nó hơi khó hiểu. Nhưng sau đó, tôi tự hỏi không biết những người khác có nhìn thấy nó không. Bởi vì tôi đã nhìn thấy cậu bé đó. Cậu bé có thấy nó không? Tôi không biết. Tôi không thể nói. Cậu ấy đã phải đối mặt với nó. Tôi thực sự không biết —— Lỗ mở chuyển đổi nhìn như lỗ mở tự nhiên này, đến một cửa ngõ. Khi tôi nhìn nó, nó biến thành một cánh cửa. Và có những cầu thang dẫn từ dưới đất lên đến cửa. Nó không có vẻ là rắn. Nó như tinh thể và sáng, tôi biết bạn có thể bước vào nó và nó sẽ thành thể rắn. Tuy nhiên cùng lúc tôi cũng cảm thấy như có ai đó có thể đi qua nó và không nhận thức về nó. Lời giải thích duy nhất có ý nghĩa đối với tôi là nó giống như sự kết hợp của hai thế giới. Nó giống như một nơi giữa thế giới. Đó là những phần của cả hai.

D: Đây có thể là lý do một số người nhìn thấy nó và một số thì không?

B: Vâng. Vì vậy tôi cảm thấy bằng cách nào đó tôi là một phần của — tôi chỉ nói những gì đến với tôi — bởi vì bằng cách nào đó tôi cảm giác là một phần của người giám hộ cho cửa ngõ này, hoặc nơi "ở giữa" này, để những người không nên vào thì không vào, và những người có thể vào thì sẽ vào. Có một số trách nhiệm về nhận thức mà tôi phải có về điều đó, bởi vì tôi biết cả hai, vâng.

D: Biết ai có thể vào và ai không thể. (Phải) Nhưng có phải những người không nên vào thì không nhận thức được về nó không?

B: Thông thường là vậy. Tuy nhiên có những khi một số tình huống nhất định sẽ làm cho người ta nhìn thấy, mà điều này bình thường sẽ không xảy ra. Và khi điều đó xảy ra thì hầu như không có lợi đối với hầu hết các phần. Một số chuyển đổi xác định trong áp suất khí quyển và năng lượng... các thứ. (Điều này đã được nói chậm như thể cô ấy không chắc, và tìm kiếm các từ) Có một số, vâng, chuyển đổi có thể làm cho nó xảy ra.

D: Đến nơi nó đã bị nhìn thấy, nơi bình thường nó sẽ không được nhìn thấy. (Đúng) Trong trường hợp đó có người có thể thấy nó, nhưng người này không nên thấy nó.

B: Vâng. Và sẽ rất rối loạn.

D: Họ có thể vào đó không?

B: Thật không may, chất liệu cơ thể sẽ phải thay đổi, vì cấu hình năng lượng. Và nó sẽ có thể giải thể năng lượng vật chất ngay lập tức.

D: ồ? Nó sẽ phá hủy thân thể?

B: Tinh thần không bị phá hủy. Cấu trúc tế bào vật lý thì, vâng.

D: Thân thể không thể tồn tai một khi tiếp xúc với nó?

- B: Điều này đúng, bởi vì có một chất liệu khác. Và rung động bất đồng, vâng. Sẽ rất lộn xộn và khó khăn cho cả năng lượng tinh thần để hiểu những gì đã xảy ra. Nó không phải là được dự định như vậy.
 - D: Vậy công việc của bạn là đảm bảo điều này không xảy ra?
 - B: Vâng, tôi có trách nhiệm giám hô đối với chuyên đó.
 - D: Bạn có gọi đây là cổng không?
- B: Vâng, bạn có thể gọi vậy. Và tôi tin đó cũng là lý do tôi có thể di chuyển vào thứ tinh thể này, dù là núi, phi thuyền hay bất cứ thứ gì. Và trở nên có nhận thức về điều đó, bởi vì nó tác động, tăng cường năng lượng để chia tách các hiện hữu.
- D: Điều gì xảy ra nếu có ai đó đến? Bạn sẽ làm gì để chuyển hướng hoặc giữ họ tránh đi?
- B: Tập trung năng lượng của tôi vào chỗ uốn cong đó để tăng cường nó. Và chỉ cần cho họ một chút thúc chuyển nhẹ nhàng theo hướng ngược lại. Để đẩy họ đi một chút, vì vậy họ có thể cảm thấy gió đã đẩy họ, hoặc họ bị đẩy theo một hướng khác.
- D: Chỉ cần để họ tránh xa nó, không tiếp xúc với năng lượng đó? Bởi vì công việc của bạn là giữ họ khỏi bị tổn thương.
 - B: Chính xác. Bảo vệ, vâng.
 - D: Cổng này có luôn luôn ở đó không?
- B: Có những thời điểm nhất định khi nó mở nhiều hơn, khi nó có nhiều khả năng mở, và những lần khác khi nó đóng lai. Lúc đó không có vấn đề.
 - D: Sau đó nó không di chuyển như một tàu vũ trụ?
- B: Không, nó ở nguyên một chỗ. Nhưng khi tôi nhìn vào gần hơn, nó giống như cái mà chúng ta có thể gọi là "cổng sao", chứ không giống một chiếc tàu vũ trụ có thể rời đi. Nó giống như một cánh cổng để đi vào một chiều khác.
 - D: Vậy đó là lý do nó ở nguyên một chỗ.
 - B: Điều này đúng.
 - D: Cánh cổng này, cánh cổng sao này được sử dụng làm gì?
- B: Tôi phải làm việc tại mô tả này. Tôi có thể làm điều này. Có cổng cho năng lượng này, và sau đó nó đi vút (một âm thanh vòm dài với chuyển động tay) xuyên qua không gian và thời gian đến cả một khu vực khác của —— tôi muốn nói —— "thiên hà".
 - D: Từ những chuyển động của bạn, nó kéo dài ra, giống như một cái ống?
- B: Đúng. Và cố gắng hình dung thấy những ngôi sao, vũ trụ và năng lượng. Nhưng đó là một hệ thống giao thông vút rất nhanh (tương tự như âm thanh và chuyển động bằng tay), nó đi từ cổng này đến một thiên hà khác.
 - D: Đó là điều bạn sẽ thấy nếu bạn đi vào trong ngọn núi tinh thể này?

B: Đó có thể là một phần của nó, bởi vì bên trong, có tất cả những rung động, những màu sắc rung động, và những thứ tinh thể. Nó giống như một loại... (gặp khó khăn trong việc tìm ra từ) tái nhập cảnh... giảm sốc không phải là một từ đúng, nhưng làm bạn trở lại cảm giác bình thường một lần nữa. (Cười) Bởi vì khi bạn làm những thứ vận chuyển, sau đó bạn phải... tái ... không phải tái tạo, tái....

D: Tái điều chỉnh?

B: Tái điều chỉnh, cám ơn. Whew! Điều đó thật khó! Điều chỉnh. Tái nạp sinh lực. (Cười)

D: Đôi khi khó có thể tìm từ.

B: Vâng. Tái điều chỉnh. Vì vậy, nó giống như một khu vực tái điều chỉnh, bạn đi vào căn phòng tinh thể này với tất cả những màu sắc đẹp đẽ này. Và chúng rung động vào sinh mệnh của bạn, rồi nó tái tạo bạn, hoặc tái... những gì bạn đã nói là gì?

D: Tái điều chỉnh?

B: Tái điều chỉnh ban.

D: Nếu nó tái điều chỉnh bạn, đó là trước khi bạn đi hay sau khi bạn trở về?

B: Sau khi bạn trở lại. Có một cho cả hai đầu cuối. Tôi không chắc cái ở đầu kia trông như thế nào, tại thời điểm này. Tôi sẽ đi du hành. Nhưng tôi phải để lại một phần của mình ở đây để làm điều đó, bởi vì tôi phải duy trì trách nhiêm của mình.

D: Vâng, để bảo vê cổng.

B: Thứ này được các sinh mệnh khác sử dụng để đến và học hỏi, và bổ sung nhận thức, bằng cách quan sát. Khi tôi nói "quan sát" nó không chỉ là xem. Nó quan sát với mỗi bit các giác quan của bạn, như thế bạn cảm thấy, không, trải nghiệm nó. Nhưng bạn đang quan sát nó, bởi vì bạn không tạo ra bất cứ điều gì để xảy ra. Bạn là một người quan sát được phép hợp nhập một chút với năng lượng ở đó để học hỏi.

D: Có phải sinh mệnh vật lý không?

B: Không đến mức mà là những sinh mệnh vật lý như nhân loại. Có một thể vật lý có mật độ thấp hơn. Và đó là lý do tại sao họ có thể hợp nhập và quan sát một trải nghiệm ở tầng thứ.

D: Những sinh mệnh này đến từ đâu?

B: (dừng, sau đó cười khúc khích khi cô ấy cố gắng tìm ra cách để giải thích) P-L. P-L có một cái gì đó liên quan với nó. Tôi không nghĩ đó là Pluto (sao Diêm Vương). P-L.

D: Chỉ cần cho tôi biết bạn nghĩ gì. Họ không đến từ Trái Đất?

B: Không, không. Họ khác.

D: Hệ mặt trời của chúng ta?

B: Hmm. Xa một chút nữa. Từ một bản chất hành tinh khác biệt. Một lần nữa, nó không phải là một hành tinh hoàn toàn vật lý.

- D: Nhưng nó không có nhiều năng lượng như bạn?
- B: Đúng. Họ khác tôi. Tôi không giống con người, không giống như một thân thể. Năng lượng của tôi đang chuyển đổi. Những sinh mệnh đến bởi hệ thống cổng vận tải này có hình dạng tương tự như con người. Tương tự như cơ thể. Họ là những sinh mệnh cao mỏng. Nhìn như là cái áo choàng nặng, nhưng như tôi đã nói, họ không phải là vật lý.
- D: Không đặc rắn? (Vâng, vâng) Vậy, khi họ đi qua đường hầm này, đường ống này, bất kể nó là gì, họ đi vào phòng này ngay lập tức?
 - B: Chính xác, đó là nơi họ vào.
- D: Và họ điều chỉnh lại năng lượng của họ? Rung động hay gì đó? (Chính xác) Vậy họ làm gì sau đó?
- B: Sau đó họ có thể đi ra khỏi đó. Đây không phải là một mô tả tốt, nhưng nó giống như sinh mệnh có thể nhìn xuyên qua kính, nhưng không có thủy tinh. Không có rào cản như thế. Họ đã đi qua cổng, và đi ra khỏi cấu trúc tinh thể nơi ánh sáng và màu sắc ở đó. Họ đã thoát khỏi đó. Nó vẫn là một phần của năng lượng đó, nhưng nó không ở trong cấu trúc đó nữa. Vì vậy, nó là thu thập —— Tôi muốn nói "Trái Đất". Họ ở trên hành tinh và có thể thấy những gì đang diễn ra, để họ có thể quan sát và hợp nhập.
 - D: Họ có được rời khỏi nơi đó không?
 - B: Tôi không thấy ho làm như vây.
 - D: Vậy họ chỉ đứng và quan sát từ bên đó mà không thực sự đi vào chiều kích này.
- B: Đúng. Tuy nhiên, họ có thể nhìn thấy từ một điểm thuận lợi lớn, lớn từ đó. Họ có thể quan sát khá nhiều bất cứ nơi nào họ chọn từ cổng này.

Trong một phiên khác, một phụ nữ nhìn thấy một thứ giống như hố_giun, và sinh mệnh đã qua lại qua nó. Cô mô tả nó như một cái ống dài với những đường cong dài có thể nhìn thấy ở bên trong nó. Đây có phải mô tả khác của cùng một loại thiết bị? Nếu vậy, những sinh mệnh cô nhìn thấy thì đang tiến vào và thoát ra, trong khi những người trong ca hồi quy này chỉ được phép sử dụng nó để quan sát.

- D: Vậy, không chỉ là khu vực nơi nơi nó tọa lạc. Họ có thể nhìn thấy bất cứ nơi nào trên Trái Đất mà họ muốn xem nhưng không đi đến nơi đó.
- B: Điều này đúng. Khá nhiều. Và làm thế nào chuyện giống như vậy vận hành? Tôi không chắc. (Cười)
- D: Xem nếu bạn có thể tìm ra. Làm sao họ có thể làm điều đó từ một điểm thuận lợi mà không thực sự bước vào chiều kích và du hành khắp thế giới?
- B: Họ thay đổi góc nhìn của họ, thế là giống như họ xuất hiện và có một cảnh hoặc khu vực cụ thể mà họ đang nhìn thấy. Và họ chỉ có thể chuyển đổi, và nó giống như thế giới biến đổi cho nó, để họ có thể nhìn thấy nó. Tôi biết điều này không có ý nghĩa, nhưng... Những gì tôi nhìn thấy là năng lượng vàng kim đinh ba mà chỉ cần biến đổi

này. (cười thầm) Chẳng hạn như, Trái Đất có thể to lớn. Và họ đang ở nơi này trên đó. (Tay làm chuyển động của một vật nhỏ). Và năng lượng vàng kim đinh ba biến đổi nó để họ quan sát. Vì vậy, nó giống như mọi thứ di chuyển với nó. Đó là cách duy nhất tôi biết để mô tả nó. Mặc dù rõ ràng là, Trái Đất không phải là kích cỡ này. (Tay chuyển động.) Nhưng nó giống như vậy khi họ đang quan sát nó. Vì vậy, nó có thể được biến đổi rất dễ dàng.

- D: Bằng cách này họ hoạt động như một người quan sát, và họ không tương tác.
- B: Điều này đúng. Họ không tương tác. Họ không thay đổi bất cứ điều gì. Họ chỉ đơn thuần quan sát và hợp nhập thông tin.
- D: Họ sẽ không được phép rời khỏi khu vực đó bằng bất cứ cách nào, do phương thức ma trân năng lương của họ?
- B: Chính xác. Họ không thể hoặc sẽ không. Họ hiểu cái cách nó sẽ ảnh hưởng đến trường năng lượng của họ. Trong khi con người thậm chí không biết điều này có tồn tại.
- D: Vậy, những sinh mệnh này chỉ quan sát và hợp nhập thông tin, hay bất cứ cái gì họ đang cố gắng tích lũy. Và sau đó họ đi qua đường ống này đến nơi họ thuộc về?
- B: Điều này đúng. Họ đi qua cổng đó, nhưng họ đến từ những nơi khác để đến cổng đó. Đến và quan sát, sau đó trở lại, và báo cáo về.
- D: Tôi đã nghĩ đến một cái gì đó như một vị trí trung tâm ở phía bên kia. (Phải) Bạn có biết những gì họ làm với thông tin một khi họ đã quan sát không?
- B: Nó được sử dụng cho nhiều mục đích. (Tạm dừng khi cô nghĩ) Tôi thấy năng lượng của tôi đang chuyển đổi, từ sinh mệnh giám hộ đó sang một trong những sinh mệnh đã đến và trở về.
- D: Bởi vì bạn nói bạn có thể làm điều đó, nếu bạn để lại một phần năng lượng của mình ở đó để bảo vệ chỗ mở.
- B: Điều này đúng. (Lớn tiếng thở dài) Đi qua ống sẽ làm tăng năng lượng của bạn một chút. Vì vậy, căn phòng mà bạn vào đưa bạn trở lại —— bạn đã sử dụng từ gì?
 - D: Điều chỉnh?
 - B: Để điều chỉnh, rất, rất quan trọng.
 - D: Và khi họ trở lại, có nhanh không?
- B: Nó rất nhanh. Rất, rất nhanh. Và sau đó đi ra ở phía bên kia, nó là một màu khác, hê thống năng lương khác.
 - D: Giống như một căn phòng khác?
- B: Điều này đúng. Màu sắc và cường độ năng lượng sẽ mang bạn trở lại với chính mình lần nữa. Và tôi trở lai hành tinh kia. Và rồi tôi trở về nhà của mình.
 - D: Lối vào ở phía bên kia trông như thế nào?
 - B: Nó cũng là một cấu trúc tinh thể.

- D: Nhưng những người ở bên đó có thể nhìn thấy nó?
- B: Cũng có một yếu tố che giấu nó, bởi vì có những người làm việc với năng lượng này, và những người khác thì không.
 - D: Vậy nó cũng giống như trên Trái Đất? Nó sẽ không hiển hiện cho tất cả mọi người.
- B: Điều này đúng. Mặc dù các sinh mệnh trên hành tinh này có rung động cao hơn hoặc khác biệt nhưng vẫn không cần phải biết về nó.
- D: Vậy, sinh mệnh mà bạn đang đi theo, đi qua trên hành tinh của anh ta. Anh ta đi đâu rồi?
- B: Tôi thấy anh ấy. Anh ấy giống như một người chép ký, nhưng sự viết là phép thuật. Nó không phải là vật lý, mặc dù nó có vẻ tương tự. (Cô ấy đang di chuyển tay mình) Anh ấy đang làm gì đó bằng tay. Nhưng khi tôi nhìn vào nó, nó lại là ánh sáng và màu sắc một lần nữa. Ánh sáng và màu sắc rất quan trọng. Và như vậy sự quan sát, học tập, kiến thức đã thu được được hợp nhất vào... (Cô ấy gặp khó khăn)... Tôi thấy giống như tấm thảm. Làm thế nào điều đó xảy ra?
 - D: Có lẽ bạn đang cố gắng so sánh.
- B: Có thể. Bởi vì thông tin mà người chép ký này đã nắm, đi vào một phần của tấm thảm, hoặc các ghi chép. Anh ta đang ngồi, và trông như một bảng ghi. Khi tôi nói "bảng ghi", tôi muốn nói là một bảng ghi đá. Đó không phải là giấy. Và có một cái tôi gọi là "cây bút phép thuật", vì anh ta dường như đang viết bằng cách sử dụng sự viết phép thuật. Và có những màu sắc và ánh sáng đẹp đi vào thứ này. Nhưng sau đó nó di chuyển và chảy và đi vào... cái tôi sẽ gọi là "dệt". Nó đầy màu sắc, ánh sáng, lấp lánh, di chuyển. Vì vậy, nó không giống như chúng ta xem xét một tấm thảm. (Cô ấy gặp khó khăn.) Đó là một ghi chép của một số loại. Và đó là một ghi chép sống.

Tất nhiên, điều này nghe có vẻ tương tự tấm thảm của cuộc sống được đặt trong Đền Thờ Trí Tuệ ở cõi tinh thần. Đây đã được giải thích trong Between Death and Life. Nó được mô tả là đẹp tuyệt vời, dường như vẫn đang sống và thở bởi những màu sắc đẹp để được dệt vào trong nó. Tôi không nghĩ rằng đó là cùng một thứ, vì tấm thảm ở cõi tinh thần là một ghi chép của toàn bộ những linh hồn đã đang sống và cuộc đời của họ. Mỗi người được đại diện bởi một sợi. Tấm thảm được mô tả ở đây cũng là một ghi chép, nhưng có thể là một loại khác.

- D: Đây có phải là công việc của anh ấy không? Anh ấy có làm việc này mọi lúc không?
 - B: Vâng. Và anh ấy thích làm điều đó.
 - D: Nhưng bạn đã nói có nhiều người khác biết về cửa ngõ này?
- B: Vâng, có những sinh mệnh từ các hành tinh khác đến cổng. Điều này đúng. Có rất nhiều người trong số họ biết nó tồn tại. Đây là một cổng, nhưng có rất nhiều cái khác. Một số thông tin được đưa ra, được sử dụng để giúp phát triển các khả năng mới. Giống

như khi bạn ở trường, họ dạy cho bạn những điều mà mọi người đã biết, sau đó một khi đã có cơ sở, bạn phát triển ý tưởng của riêng bạn. Sự sáng tạo.

D: Giống như các nhà khoa học và nhà nghiên cứu, họ sẽ có những điều cơ bản và phát triển các khái niệm của riêng họ. Đó có phải là ý bạn không?

B: Vâng, và cũng cung cấp những khả năng mới cho hành tinh này. Bởi vì họ quan sát, họ nhìn thấy, họ quay trở lại, họ thảo luận. Họ nhìn vào, "Làm thế nào chúng ta có thể hỗ trợ người dân trên hành tinh này?" Và như vậy họ đưa ra một vài suy nghĩ. Và sau đó trở lại. Không, điều đó không thể... điều đó là không đúng. Hmm. Đó là để gia thêm vào cơ thể của kiến thức mà đó là ở trong hiện hữu. Về Trái Đất, đặc biệt trong hoàn cảnh này.

D: Vậy, họ đang tích lũy thông tin và cố gắng phát triển những ý tưởng mới để giúp sự tiến triển của Trái Đất hay gì đó?

B: Đó là ấn tượng tôi có. Nhưng phải có một cách khác sử dụng thông tin để giúp Trái Đất. Bởi vì khi họ đi qua đường ống, họ chỉ quan sát, vì vậy họ không thể làm theo cách đó. Họ quan sát và đưa nó trở lại hành tinh của họ và ghi chép nó. Vì vậy, phải có một cách khác được sử dụng để giúp đỡ. Nó không phải là thông qua cách đó.

D: Nhưng những sinh mệnh khác đi qua ống đang làm việc đó cho cùng một lý do?

B: Một số chỉ tò mò. Và điều đó được cho phép. Quan sát vì tò mò mà không có bất kỳ sự can thiệp nào. Cũng giống như nó cho phép chúng ta quan sát mà không có sự can thiệp. Và tôi đã đi với một người khác có mục đích là đưa thông tin trở lại hành tinh của mình. Và có một số loại (có khó khăn) —— Tôi đang cố gắng để có được một hình ảnh rõ nét hơn. (dừng) Đây là một cái khó khăn hơn để có được, do đó... Nó dường như là một số loại của quá trình phóng phát. Nó không có ý nghĩa với tôi. Đó là lý do tại sao tôi bị mắc kẹt.

D: Mô tả nó tốt nhất bạn có thể.

B: Được rồi. Vì vậy, họ lấy thông tin. Anh ấy chia sẻ nó với những người khác giống như anh ấy. Và sau đó họ truyền hoặc phóng phát một số năng lượng hoặc thông tin nhất định trở lại Trái Đất.

D: Theo hướng ngược lại từ nơi nó đến.

B: Đúng. Nó giống như một hệ thống hướng dẫn. Trong đó thông tin được lấy từ Trái Đất, được quan sát từ Trái Đất, rồi được vận chuyển trở lại với những sinh mệnh. Sau đó những sinh mệnh này lấy thông tin đó, và... Đây là chỗ mà người Trái Đất cần được trợ giúp hoặc hướng dẫn, hoặc chỉ cần một chút "tinh chỉnh", hoặc một chút cảm hứng, để giúp họ đi đúng hướng. Đó không phải là một lời gọi phán xét, như trong, thực hiện đúng bước. Nó giống như gửi một chút cảm hứng. Vì vậy, nó bằng cách nào đó được phóng phát vào bầu khí quyển năng lượng Trái Đất hay gì đó. Và sau đó có những người trên Trái Đất có thể nhận được những tín hiệu, để nói, và nhận được nguồn cảm hứng đó. Và điều này giúp họ chuyển sang bước tiếp theo. Hoặc mang lại những thứ cần thiết lâu hơn.

D: Điều này có được thực hiện bởi một cá nhân hay là...

B: Không, đó là một nhóm. Một nhóm với một số loại máy móc có thể phóng phát hình tư tưởng hoặc cảm hứng trở lại Trái Đất. Ví dụ, Trái Đất ngay bây giờ đang đấu tranh với chiến tranh/hòa bình, ánh sáng/bóng tối. Di chuyển ra như là tính hai mặt. Và khi điều đó xảy ra, tính hai mặt sẽ được tăng cường. Vì vậy, những sinh mệnh kia, ở một số điểm, đã quan sát, đã quay trở lại, và đang phóng phát thông tin tương tự như nguồn cảm hứng để mang ý thức khối lại với nhau để thống nhất, ví dụ như tạo ra thực tại mà bạn muốn. Bởi vì nhiều người ở những nơi khác nhau trên toàn cầu nhận được cảm hứng này tại các khung thời gian tương tự. Và sau đó thống nhất để làm cho nó xảy ra. Ví dụ đó có ý nghĩa với bạn không?

D: Vâng, tôi nghĩ thế. Nhưng những nhóm này ở dưới một số hướng dẫn? Họ không hành động theo cách của riêng họ, phải không? (dừng) Có ai nói với họ điều họ có thể truyền lại không?

B: Tôi muốn có được ý nghĩa chính xác. Họ giống như một hội đồng cao hơn trợ giúp cho hành tinh này với sự tăng trưởng của cô ấy. Vì vậy, họ không phải là cơ thể duy nhất làm việc này. Họ là một trong số họ. Cũng như họ đang giúp Trái Đất làm việc đó, cũng có những thân thể cao hơn hỗ trợ họ tiến hành. Vì vậy, nó đi vào vô cực.

D: Vậy, có rất nhiều lớp khác nhau. (Vâng) Giống như những người trên Trái Đất là chưa phát triển. Họ đang ở phần dưới cùng của các tầng thứ, các lớp, tôi đoán vậy.

B: Tôi sẽ không nói "đáy". Họ đang trong quá trình chuyển đổi. Họ đang di chuyển.

D: Nhưng họ không biết gì về điều này.

B: Đúng, chính xác. Có một số người nhận thức. Bởi sự chuyển đổi của năng lượng, và rung động đang gia tăng, có nhiều người hơn đang nhận thức về sự kết nói. Ví dụ, có những cái tôi cao hơn của chúng ta quan sát và hỗ trợ. Nhưng luôn có tự do ý chí, tự do lưa chon. Những cảm hứng mà đi qua, là dành cho những người công hưởng với nó.

D: Nó không ép buộc ai. Nó có thể là thứ họ đang tìm kiếm trong bất cứ cách nào.

B: Chính xác. Và đã yêu cầu.

* * *

Có vẻ như đây là một chủ đề trung tâm xuyên suốt toàn bộ thông tin tôi đang tích lũy. Chủ đề truyền thông đại chúng ở nhiều tầng thứ. Cơ thể của chúng ta liên tục xử lý và cung cấp thông tin cho não cùng hệ thần kinh trung ương. DNA của chúng ta cũng xử lý thông tin. Trong sách Between Death and Life của tôi, rõ ràng chúng ta phải trải qua vô số cuộc sống, cả trên Trái Đất lẫn các hành tinh khác. Trong khi đang ở trên Trái Đất, chúng ta phải trải nghiệm mọi hình thức của sự sống (đá, thực vật, động vật) trước khi tiến triển đến giai đoạn của nhân loại.

Sau đó, khi chúng ta tiến tới giai đoạn của nhân loại, chúng ta phải trải nghiệm mọi thứ trong cuộc sống (giàu/nghèo, nam/nữ, sống trên mọi châu lục, mọi chủng tộc và tôn giáo...) trước khi chúng ta hoàn thành chu kỳ đó. Giữa những kiếp sống này, chúng ta tới lui cõi tinh thần. Mục đích chính của chúng ta là tích lũy thông tin về mọi thứ có

thể. Chúng ta đã bắt đầu với Thượng Đế, và mục tiêu của chúng ta là quay trở lại với Thượng Đế. Trong cuốn sách đó, chúng ta được cho biết rằng Thượng Đế đã phát triển hệ thống này, bởi vì Thượng Đế không thể học hỏi được trên chính mình. Chúng ta, những đứa trẻ, được mong đợi sẽ trở lại cùng Thượng Đế với tất cả những kiến thức và thông tin mà chúng ta đã tích lũy trong suốt những trải nghiệm của mình. Bằng cách này, chúng ta giống như các tế bào trong thân thể của Thượng Đế.

Do đó, những gì tôi học được từ người ngoài hành tinh và các sinh mệnh tiến hóa hơn, hoặc biết nhiều hơn khác, chính là họ có một phần tích cực hơn trong việc thu thập thông tin. Họ cũng đang ghi chép và tích lũy cho các mục đích khác nhau. Trong The Custodians, đã có những ví dụ về các ET ghi lại những gì chúng ta đã học. Đây là một trong những mục đích của implant mà mọi người có ấn tượng không chính xác về chúng. Họ đang ghi chép mọi thứ con người nhìn thấy, nghe và cảm thấy, rồi chuyển nó vào các ngân hàng máy tính khổng lồ, nói một cách dễ hiểu.

Các ngân hàng máy tính này có liên quan trực tiếp đến các ghi chép lịch sử của nền văn minh chúng ta trong các hội đồng cao hơn. Chúng ta cũng tìm thấy trong Người Coi Giữ Khu Vườn và Vũ Trụ Xoắn 1 rằng đôi khi cả hành tinh là thiết bị ghi chép. Về sau trong cuốn sách này, chúng ta sẽ thấy rằng nó cũng hoạt động trong hệ Mặt Trời của chúng ta, với Mặt Trời của chúng ta là thiết bị ghi chép chính. Không phải là không thể tưởng tượng rằng hành tinh chúng ta đang gửi ra những trải nghiệm của riêng nó và phản ứng với những thiệt hại xảy ra với nó tại thời điểm này trong lịch sử của chúng ta. Sau tất cả, Trái Đất là một sinh mệnh sống.

Dường như đây là một chủ đề hay một khuôn mẫu chung; từ tế bào nhỏ nhất trong cơ thể chúng ta đến toàn thể vũ trụ. Từ mô hình vi mô đến mô hình vĩ mô, thông tin đang được lưu truyền và lưu trữ. Lời giải thích hợp lý duy nhất là đích đến cuối cùng của tất cả thông tin này chỉ có thể là Thượng Đế, Nguồn. Tương tự như một máy tính khổng lồ, Thượng Đế đang tích lũy dữ liệu. Cho mục đích gì thì chúng ta chỉ có thể suy đoán. Nhưng càng ngày càng rõ ràng rằng đây là những gì đang xảy ra.

* * *

D: Tại sao tất cả những sinh mệnh kia đều quan tâm đến chuyện đang xảy ra trên Trái Đất?

B: Trái Đất là một hành tinh rất đặc biệt. Đó là một sự kết hợp của nhiều, nhiều, nhiều năng lượng từ nhiều, nhiều nơi khác nhau. Và nó giống như —— tôi không muốn nói "thử nghiệm" —— nhưng là một thử nghiệm đẹp tuyệt vời, vì không có từ nào tốt hơn.

D: Vâng, tôi đã nghe điều đó trước đây.

B: Mang tất cả lại với nhau, và cho phép tự do ý chí cùng những trải nghiệm khác nhau diễn ra. Bây giờ thử nghiệm lớn đích thực là sự hợp nhất của tinh thần với sinh học. Đó là sự hợp thể của tinh thần với vật lý. Và do đó, những người coi thường thân thể vật lý của họ đã bỏ lỡ thuyền. Đó là về việc sáp nhập, sự hợp nhập của tinh thần trong sinh mênh vật lý. Và đó là một phần của thử nghiệm lớn. Những người không phải

của mật độ này không có trải nghiệm đó. Nó khá khác biệt. Và vì vậy có rất nhiều sự tò mò. Và có rất nhiều sự phấn khích để xem làm thế nào điều này triển khai ra trong tất cả các mảng của nó. Và rõ ràng là chúng ta có ánh sáng và bóng tối, vẻ đẹp và sự xấu xí. Đó là tất cả của nó và những thách thức.

- D: Những người đang quan sát không có sự đa dạng này?
- B: Không, không theo cách này. Không phải tất cả đều như thế. Nó giống như Vườn Địa Đàng. Là nhân loại, chúng ta thấy nó như một điều hiển nhiên và coi thường nó. Chúng ta đã hoàn toàn lấy đi Vườn Đia Đàng xinh đẹp này. Thật buồn.
 - D: Nhưng một số trong những hành tinh khác là vật lý, phải không?
- B: Vâng, có những hành tinh vật lý khác. Không phải có sự đa dạng khổng lồ như ở đây. Sự đa dạng được mở rộng nhiều ở đây.
 - D: Tôi nghĩ nếu họ là vật lý, họ sẽ có cơ thế vật lý.
 - B: Vâng, nhưng có sư khác biệt. Có sư khác biệt nào đó.
- D: Tôi đang cố gắng để hiểu tại sao chúng ta lại khác biệt. Bởi vì những sinh mệnh khác có thân thể vật lý, và đang sống những cuộc sống như những tạo vật khác trên thế giới khác.
- B: Điều duy nhất mà tôi có thể thấy hay biết được trong thời điểm này, đó là có một nhận thức thức tỉnh của con người mà là khác biệt. Dường như có một bộ phim lớn mà chúng ta đã chọn để trải nghiệm trên Trái Đất. Sự thức tỉnh qua bộ phim đang diễn ra. Và đó chính là show hay nhất. (Cười)
 - D: Đó là lý do tại sao mọi người đều muốn xem nó. (Vâng)

* * *

Điều này đã được lặp đi lặp lại trong một số sách của tôi: nhiều sinh mệnh trong vũ trụ đang theo dõi những gì đang xảy ra trên Trái Đất. Điều này là bởi vì nó được coi là khác biệt. Đây là lần đầu tiên mà bất kỳ hành tinh hoặc nền văn minh nào trải qua những sự kiện mà đang diễn ra. Họ tò mò muốn biết nó sẽ hoạt động như thế nào. Người ta nói rằng đây cũng là lần đầu tiên toàn bộ hành tinh sẽ đạt đến mức độ mà nó sẽ tăng tần số và rung động của mình để cho phép nó chuyển đổi toàn thể vào một chiều kích khác. Nhiều sinh mệnh khác biết đến "bộ phim" đang được phát ở đây, và thích xem phim hoặc show truyền hình, họ muốn xem kết cuộc. Chúng ta đang vô thức cung cấp đối thoại, tình huống và kịch bản cho các diễn viên trên sân khấu của thiên hà. Và khi cô ấy nói, "Đây là show hay nhất có ở đấy."

* * *

Tiếp tục với phiên:

D: Trên Trái Đất, chúng ta bị cuốn vào nghiệp. Có khác biệt trên các hành tinh khác không?

- B: Có vẻ như có sự khác biệt trong khía cạnh đó, vâng. Có một mật độ trong khí quyển của Trái Đất. Đây chỉ là cách tôi mô tả nó. Mật độ giữ lại năng lượng ở đây để giải quyết. Và một khi nó được giải quyết xong, thì họ có thể di chuyển ra khỏi mật độ đó.
- D: Vậy các sinh mệnh khác có những bài học khác để học hỏi. Nó chỉ là một hình thức học tập khác.
 - B: Chính xác, chính xác.
- D: Tôi biết một số trong những điều này rất khó hiểu. Nhưng giống như có cả một dãy hoặc nhiều tầng lớp của các hội đồng với nhau mà theo dõi tất cả những điều này?
- B: Vâng, có nhận thức về nó. Giống như cha mẹ và một đứa trẻ. Rõ ràng bạn không có nhận thức đầy đủ về mọi thứ, nhưng bạn làm tốt nhất có thể. Bạn đang theo dõi nó và bạn làm việc để cung cấp sự giúp đỡ và hướng dẫn mà họ cần.
- D: Nhưng trong công việc của tôi, tôi đã thấy rằng những sinh mệnh không chỉ quan sát qua cổng, mà một số trong đó thực sự đến trong tàu vật lý?
- B: Điều này đúng. Nhưng có một sự chuyển đổi trong năng lượng để điều đó xảy ra. Bởi vì phải giảm rung động để có thể đi vào năng lượng khí quyển này. Có một lớp bảo vệ xung quanh Trái Đất. Và để bước vào tầng thứ này, có một sự chuyển đổi của rung động đến một mức độ nào đó, để hiển hiện trong cơ thể. Để được nhìn thấy trong vật lý.
- D: Nhưng nếu những người khác đang tìm ra mọi thông tin bằng cách quan sát, vậy tại sao một số sinh mệnh phải đến Trái Đất theo cách vật lý?
- B: Điều quan trọng là những người trên Trái Đất bắt đầu hiểu rằng có những sinh mệnh khác bên ngoài bản thân họ. Và để mở rộng phạm vi nhận thức của họ. Họ có tư duy rất hẹp trên nhiều phương diện. Và do đó cần có một sự mở rộng diễn ra cho sự tăng trưởng và phát triển của họ. Bây giờ, không phải tất cả các thực thể đều tốt và sáng. Giống như trên Trái Đất có bóng tối, cũng có những năng lượng tối hơn những nơi khác. Và đó chỉ là một phần của mọi thứ.
 - D: Nhưng ho cũng đến để quan sát?
- B: Vâng. Trong một số trường hợp, có một mong muốn kiếm soát. Có một mong muốn về tài nguyên, những loại như vậy. Hạn chế tối đa, điều đó không được phép.
 - D: Bởi vì hành tinh này đang được theo dõi rất cẩn thận.
 - B: Vâng, rất cẩn thận.
- D: Nhưng đây là những gì bạn có thể quan sát. Bạn nói bạn để lại một phần của mình để bảo vệ cổng, và phần kia đi đến nơi bạn có thể quan sát và đặt câu hỏi. (Vâng) Quay trở lại chỗ mà bạn từng hoàn toàn là năng lượng có ở cổng. Bạn đã có một thời gian dài làm công việc này? Hoặc nói thời gian có ý nghĩa gì không?
- B: Có vẻ như thời gian không có ý nghĩa, nhưng nó giống như một ngọn núi. Một ngọn núi tồn tại trong một khoảng thời gian khổng lồ. Và nó nhận thức. Năng lượng của

nó chỉ là rất chậm chạp. Vì vậy, năng lượng của tôi như là người giám hộ của khu vực này cũng là theo cách đó. Vì vậy, đã có —— cái bạn sẽ gọi là một thời gian rất rất dài. Và dù thế nào thì cũng không cảm thấy như là một thời gian dài. Nó chỉ là rất đáng yêu. (cười thầm) Rất đáng yêu. Giống như một ngọn núi.

- D: Nhưng đó là điều duy nhất mà cấu trúc tinh thể này, cái cổng này được sử dụng cho? Hay có những phần khác của nó?
- B: Có những "phòng" khác, bạn sẽ gọi chúng như vậy, bởi vì có những khu vực riêng biệt bên trong. Hầu như giống một hệ thống để gửi thông tin trở lại mà không thực sự trở lại bản thân bạn. Vì vậy, có những loại thiết lập.
- D: Bạn nói đa phần nó được sử dụng như một cửa sổ quan sát. (Vâng) Có sinh mệnh nào được phép đi ra từ nơi đó không? Để thoát ra hành tinh này? (Không) Nó khép kín hầu như giống một bài post chỉ có thể đọc. (Vâng) Vì vậy, sinh mệnh còn những phòng khác được sử dụng để truyền thông tin. (Chính xác) Tôi chỉ muốn cố gắng hết sức làm mọi thứ bộc trực. Nhưng thực thể có cơ thể mà bạn đang nói thông qua có tên là Betty, bạn có phải đang tồn tại như năng lượng này tại một thời điểm khác với cô ấy hay cái gì đó không?
 - B: Không, đó là đều là một. Đó đều là một.
- D: Bạn có thể tồn tại như năng lượng bảo vệ cổng đồng thời bạn cũng đang tồn tại như thân thể vật lý Betty? (Chính xác) Làm thế nào có thể? Bạn có thể giải thích điều đó không?
- B: (cười thầm) Đó là vậy! Và có một vấn đề trọng tâm. Làm Betty, tôi tập trung nhận thức của tôi trong cuộc sống này. Tuy nhiên, một phần khác của tôi cũng là năng lực của người giám hộ tại cổng thông tin kia. Hầu hết thời gian chúng tôi không ý thức về nhau.
 - D: Đó là những gì tôi nghĩ. Betty đã không nhận thức được phần còn lại.
- B: Vâng. Và đó là tầng thứ rung động khác nhau mà chúng tôi đang hoạt động. Vì vây tôi có thể ở nhiều nơi và làm nhiều việc cùng một lúc.
- D: Không có bất kỳ phần nào trong số những phần này được nhận thức về nhau. (Chính xác) Đó là một trong những điều tôi thấy khó hiểu. Bởi vì mọi người nói, làm thế nào chúng ta có thể là tất cả những thứ này cùng một lúc?
- B: Vâng, cố gắng để hiểu nó bằng một góc nhìn và nhận thức giới hạn làm cho nó trở nên khó khăn.
 - D: (cười thầm) Con người gặp khó khăn khổng lồ.
- B: Chính xác, bởi vì sự tập trung là khác nhau. Và, hiện tại, không có khả năng nhận thức được nhiều phần của sinh mệnh bạn cùng một lúc.
- D: Nhiều khía cạnh khác nhau. (Phải) Đây là những gì tôi đã nói, rằng tâm trí con người không có khả năng hiểu được mọi thứ.
 - B: Điều này đúng.

- D: Tôi nghĩ đây là thông tin rất quan trọng. Tôi có được phép sử dụng thông tin này không? (Tất nhiên) Bởi vì trong công việc của tôi, tôi cũng là báo cáo viên, tích lũy...
- B: (vui vẻ gián đoạn) Điều này đúng! Điều này rất thú vị! Bạn thực hiện chính xác những gì các sinh mệnh khác làm. Và thật vinh dự khi chia sẻ điều này với bạn.
- D: Bởi vì tôi có nhiều mảnh ghép khác nhau và cố gắng ghép chúng lại với nhau, tôi đoán, trong cùng một cách.
 - B: Điều này đúng.
- D: Tôi chỉ làm việc đó trong cơ thể vật lý. (Vâng, vâng) Mỗi mảnh cho biết thêm một mẩu thông tin. Đó là lý do tại sao tôi có rất nhiều câu hỏi.
- B: Và điều này là tốt, bởi vì nó hữu ích, một lần nữa, để mở rộng nhận thức. Để mở rộng khả năng. Để mang lại nhận thức tâm linh đó vào trong sinh mệnh vật lý. Và đó là những gì về thời gian này.
- D: Vấn đề là, con người có một thời gian rất khó khăn để cố gắng hiểu những khái niệm phức tạp này. (Vâng) Công việc của tôi là đang cố gắng đơn giản hóa nó để họ có thể hiểu được. Đó là khó khăn. Bạn có thể cho tôi biết, tại sao cô ấy khám phá điều này ngày hôm nay không?
- B: À, cô ấy là một người đưa tin. Cô ấy vẫn chưa nhận thức được điều này. Cô ấy sẽ triển khai đầy đủ hơn để đưa thông điệp qua hỗ trợ quá trình rung động. Cô ấy đã yêu cầu mở rộng hơn để tiếp nhận những thông điệp từ cõi giới tâm linh. Và trở nên ý thức hơn về những sinh mệnh đang ở ngoài đó, tạo nên lỗ mở cho các thông điệp được nhận.

Ngoài công việc y tá toàn thời gian trong khoa sản của một bệnh viện lớn, Betty đã viết bài đọc tâm linh cho mọi người. Điều này xảy ra tự phát mà không được đào tạo. Cô phát giác mình có thể thu thập được nhiều thứ về con người chỉ bằng cách có mặt cùng họ. Tất nhiên, có rất nhiều người mà cô không thể nói được những gì cô đang cảm nhận, đặc biệt là những người cô gặp trong bệnh viện, nơi mà cảm xúc chạy tràn lan.

* * *

Đây là một ví dụ khác về cách chúng ta vô tri sống cùng lúc hai hay nhiều hiện hữu, mà mỗi đối tác không biết gì về nhau. Chỉ thông qua phương pháp này, họ mới có thể trở nên nhận thức về nhau và tương tác với nhau.

Tôi không chắc chắn lối vào đến các chiều kích khác được đề cập trong phiên này có thể được phân là một cổng hay một cửa sổ hay không. Trong Vũ Trụ Xoắn 1, khái niệm này được giải thích là: Cổng là cái bạn có thể di chuyển qua tiến vào một chiều kích khác, trong khi với cửa sổ thì bạn chỉ có thể nhìn qua và quan sát.

Các phiên khác của mục này cũng liên quan đến các cổng có thể tiến vào và thoát ra, không phải các cửa sổ chỉ được sử dụng để quan sát.

Chương 20: Người Thổ Dân

Đây là phiên làm việc với Lily – một nhà tâm lý học, được tổ chức trong Hội nghị WE (Walk-In trong Tiến triển) ở Las Vegas vào tháng 4 năm 2002. Nó chứng minh rằng cổng đã có một lịch sử lâu hơn chúng ta có thể tưởng tượng, và đã được tích cực sử dụng.

Khi ra khỏi đám mây, Lily thấy mình đứng giữa cỏ cao xa đến cuối tầm mắt. Tâm trí cô cung cấp địa điểm mà không cần hỏi.

- L: Những cánh đồng cỏ dại cao như lúa mì. Và nó nói "Veldt, Úc".
- D: Đó là nơi mà bạn cảm thấy có thể là chỗ này?
- L: Tôi cảm thấy là vậy. Chỗ này có cảm giác phẳng. Và có cảm giác là một phần của một khối đất lớn.

Cô được bao phủ bởi cỏ mà cô giả định là lúa mì, nhưng có cái gì đó chắc chắn không phù hợp với bối cảnh vụ mùa mà cô có thể nhìn thấy ở khoảng cách này.

- L: Tôi cảm thấy khối đá nguyên khối lớn ở xa.
- D: Bạn nói khối đá nguyên khối có nghĩa là gì?
- L: Một gò lớn. Đá. Được làm bằng đá, nhưng đá to hơn và phẳng hơn.

Tôi nghĩ nếu cô ấy nói về Australia, có lẽ đó là Ayers Rock nằm ở giữa lục địa. Điều này rất quan trọng vì nó đứng một mình trên địa hình phẳng và hoang vắng. Nhưng tôi không muốn làm ảnh hưởng đến cô, vì vậy tôi đã hỏi về những ngọn núi khác.

L: Ayers. Họ nói Ayers. Nó chỉ tọa lạc một mình.

Thông tin tìm thấy trên Internet: Ayers Rock còn được biết đến bằng cái tên thố dân "Uluru". Đây là tảng đá nguyên khối lớn nhất thế giới, cao 318 m so với mặt sa mạc ở trung tâm Úc, với chu vi 8 km. Nó được coi là một trong những kỳ quan tuyệt vời của thế giới, nằm trên một điểm lưới chính của hành tinh giống như Kim tự tháp lớn ở Ai Cập. Tùy thuộc vào thời gian trong ngày và điều kiện khí quyển, khối đá này có thể thay đổi màu sắc đáng kể, bất cứ cái gì từ màu xanh sang màu đỏ phát sáng.

Ayers Rock được coi là thánh địa và được tôn kính rất nhiều trong tín nhưỡng thổ dân. Những thổ dân tin rằng nó rỗng bên dưới, và có một nguồn năng lượng mà họ gọi là "Tjukurpa", "Thời Gian Mơ". Thuật ngữ Tjukurpa cũng được sử dụng để đề cập đến ghi chép của tất cả các hoạt động về một sinh mệnh tổ tiên đặc thù từ khi khởi đầu đến khi kết thúc hành trình của họ. Thổ dân biết rằng khu vực xung quanh Ayers Rock là nơi sinh sống của hàng chục sinh mệnh tổ tiên mà hoạt động của họ được ghi lại ở nhiều địa điểm riêng biệt. Tại mỗi địa điểm, các sự kiện đã diễn ra có thể được kể lại. Có rất nhiều hình vẽ đá cổ được tìm thấy trong khu vực. Một số đã được dịch và một số thì không. Các bức vẽ thường xuyên được trùng tu, với những lớp sơn chồng trên nhau, có niên đại từ hàng ngàn năm trước.

D: Khối đá màu gì?

Giọng cô bắt đầu thay đổi, trở nên đơn giản hơn, gần như nguyên thủy. Cô đã nói rất thận trọng.

L: Tối. Màu nâu đỏ. Khi mặt trời chiếu vào, nó sẽ thiên về màu lửa đỏ nhiều hơn.

Cô chắc chắn đang mô tả Ayers Rock.

D: Nhưng mặt khác, xung quanh bạn chỉ có đồng cỏ.

L: Lúa mì. Hay những gì trông giống cỏ cao. Cứng, cứng hơn cỏ.

D: Có dấu hiệu nào về nơi cư ngụ, nhà cửa hay bất cứ thứ gì không?

L: Ở đây thổ dân (có khó khăn với từ đó) những người sống gần đó. (nhấn mạnh) Người bộ lạc sống gần đó.

Tôi yêu cầu mô tả về bản thân. Cô ấy là một người đàn ông da nâu tóc đen, "tóc mặt rất nhỏ", mặc "tấm da che thân và thắt lưng tôi". Anh ấy ở tuổi hai mươi hay ba mươi, nhưng đó không phải là trẻ. Anh nói cơ thể mình "mạnh mẽ, mạnh mẽ như chiến binh. Dũng cảm, tôi dũng cảm."

D: Bạn có đeo vật trang trí nào hay...

L: (gián đoạn) Hạt. Xung quanh cổ tôi. Một số loại sợi, với bùa kim loại cho sự dũng cảm và bảo vệ. Và trong tóc của tôi, bạn sẽ nhận thấy, tôn vinh. Ký hiệu tôn vinh trong cộng đồng.

D: Cái gì trong tóc của bạn tượng trưng cho điều đó?

L: Vòng xương, ngà và kim loại.

D: Có nối vào tóc của bạn không?

L: (Tạm dừng) Giống như một sợi dây chuyền trên đầu tôi. (Cô ấy đã nói rất đơn giản và sử dụng những từ mà thực thể quen thuộc) Tôi là... nơi trạng thái. Giống như người đứng đầu, nhưng không phải là người đứng đầu. Tôi nỗ lực và thu được điều này. (Bối rối) Ban có thể... ban không thể nhìn thấy tôi?

D: Không tốt lắm. Giống như có một tấm màn chia cách chúng ta.

L: Ngực của tôi lớn với niềm tự hào và cơ bắp.

D: Đó là lý do tại sao tôi phải đặt câu hỏi, bởi vì tôi không thể nhìn thấy bạn rõ ràng. Bạn có liên quan đến điều đó không? (Có) Bạn có đồ trang trí nào khác không?

L: Vâng, da của tôi có vết rạch. Chúng tôi làm điều này như là vấn đề của khóa học trong độ tuổi trưởng thành và chứng tỏ ở tuổi dậy thì. Với mỗi lần giết chết động vật tự nhiên và những người định cư khác đến để làm hại chúng tôi. Nhưng chúng tôi tránh xa việc giết chết con người, vì đó là chống lại tín ngưỡng của chúng tôi.

D: Tôi thấy. Nhưng khi ban giết một cái gì đó, thì ban làm một vết rach?

L: Vâng. Đó là một dấu hiệu của sức mạnh chiến binh.

- D: Ban làm vết rach ở đâu?
- L: Trên cẳng tay phải phía trên của tôi. Đôi khi cánh tay trái. Và ngực trên vú. Phía bên trên... cổ và ngực.
- D: Đây là cách bạn nhận được bùa tôn vinh, thông qua các hành động bạn đã làm? Giống như giết thú vật?
- L: Các vết rạch nhiều hơn cho mỗi thành quả. Bùa thiên về trở nên trưởng thành nhiều hơn trong nền văn hóa của chúng tôi. Nó là một chỗ danh dự và nhân phẩm. Bạn có nó từ thời thơ ấu. Bạn biết bạn được mong đợi làm gì.

Những lời của cô đã được lựa chọn cẩn thận, như thể chúng lạ lùng và không quen thuộc với thực thể. Cô đã nói rất thận trọng và trực tiếp.

- D: Sau đó, ban nhân được cái này như một dấu hiệu của việc đạt đến trang thái đó.
- L: Vâng. Không phải tất cả mọi người trong bộ tộc đều có cơ hội này.
- D: Nhưng bạn nói bạn giết những con vật bản địa.
- L: Vâng. Đó là vai trò làm người của tôi. Tôi giết bằng giáo và tay.
- D: Động vật sẽ rất nhanh, phải không?
- L: Chúng tôi thông minh. Chúng tôi biết làm thế nào để theo dõi, truy vết động vật và tấn công vào đúng thời điểm. Chính xác là giết cái gì.
 - D: Nhưng bạn đã nói, đôi khi bạn phải giết người?
- L: Khi người định cư đến để tiêu diệt đất đai hoặc người dân chúng tôi, chúng tôi đôi khi phải —— cha tôi nói với tôi nhiều về nó —— nhưng tôi cũng cảm thấy rằng tôi cũng đã làm như vậy. Đó không phải là điều tôi muốn làm —— gây tổn hại. Nhưng đôi khi bạn phải bảo vệ. Người của tôi.
 - D: Đó là sự thật. Những người định cư đến, họ cũng là những người da nâu?
 - L: Người da trắng. Và... và... (do dự, với một tiếng thở dài)... người phát sáng.
 - D: Bạn nói những người phát sáng nghĩa là gì?
- L: (Anh ta có vẻ e ngại.) Bóng đèn. Họ giống như bóng đèn. Những người tỏa sáng và rạng ngời. (Cô ấy thở nhanh hơn.)
- D: Những người da trắng trông giống như bạn và chỉ khác màu da? (Vâng) Còn những người kia thì có vẻ khác?
- L: (bối rối và sợ hãi) Họ làm... cùng với những người phát sáng đang... (tìm kiếm từ) quay cuồng họ. Tâm trí... bộ não.. lực lượng đằng sau họ. Bong bóng phát sáng... những sinh mệnh phát sáng là những người phụ trách. Họ có sức mạnh.

Thật khó khăn, nhưng anh hài lòng rằng mình đã tìm ra những từ thích hợp.

D: Tôi nghĩ ý bạn là những người da trắng là người định cư.

- L: Những người da trắng xuất hiện từ... (có khó khăn) tàu vũ trụ? Tòa nhà? Vật? Đi ra từ thứ phát sáng nơi có những sinh mệnh phát sáng.
 - D: Có những sinh mệnh phát sáng ở đó, và người da trắng xuất hiện từ đó?
- L: Vâng, những người da trắng xuất hiện. Và những sinh mệnh phát sáng, giống như ống nghiệm, hoặc ngô lớn trên thân, những sinh mệnh phát sáng trông giống như bắp ngô. Dài và thuôn.
 - D: Vậy, họ trông có vẻ khác với những người khác.
 - L: (Vui mừng vì cô ấy đã làm cho tôi hiểu) Vâng, vâng!
 - D: Vậy đó là thứ bạn chưa từng thấy trước đó.
- L: Chưa bao giờ! Khủng khiếp! (thở lớn) Chúng tôi không thể đến đó. Họ đến từ rất xa trên bầu trời. Những người da trắng nói chuyện với chúng tôi, và giải thích cho chúng tôi.
- D: Những người phát sáng, bạn có thể vẽ ra bất kỳ nét mặt hoặc các đặc điểm nào không? Hay là chỉ là sáng lên thôi?
 - L: Toàn sáng và dao động, và não. Toàn não. Biết, biết, biết, biết.
 - D: Ý của bạn là gì khi nói toàn não?
- L: Họ toàn tri. Họ biết, họ thấy mọi lúc. Và như... máy tính, nhưng vẫn sống và có nhịp đập. Không có tay, không có chân, không có mặt. Tuy nhiên, màu sắc ở phần trên cùng của vỏ kén cao khác với phần dưới cùng của vỏ. Dưới cùng của vỏ kén là màu xanh lam, màu xanh dương óng ánh và màu xanh lá cây. Phần trên của vỏ kém trắng là chỗ não. Dài.

Rõ ràng thực thể đã miêu tả từ ngữ từ từ vựng hiện đại của Lily. Bằng không người thổ dân sẽ không có từ để giải thích những điều chưa biết mà anh ta đang cố miêu tả với tôi.

- D: Nhưng bạn đã nói, những người này đến, và bạn không thể đến đó.
- L: (Ngắt lời) Không! Không đi lên tàu. Không đi đến tàu.
- D: Nó đáp xuống đâu?
- L: Những vách đá, dưới những tảng đá. Xa khỏi đá nguyên khối, nhưng gần đá. Và không gần lúa mì. Người da trắng... họ đến với chúng tôi. Và họ giải thích. Ban đầu chúng tôi sợ. Chưa từng nhìn thấy màu trắng. Chúng tôi nghĩ họ bị bệnh. Họ không có máu trong người. Và không có tóc như chúng tôi. Không có tối. Không... không có thứ gì giống như chúng tôi. Tất cả màu trắng. Không quần áo. Nhưng không... (khó khăn) không có thứ sinh sản. Không có những gì chúng tôi có.

Anh rõ ràng là đề cập đến cơ quan sinh dục.

D: Họ có mắt như bạn không?

- L: Vâng. Nhưng không chớp mắt. Không chớp mắt. Họ là những người da trắng, nhưng khác biệt. Nhưng không... cái mà bạn gọi là "giải phẫu học". Không giải phẫu học.
 - D: Nhưng bạn gọi họ là "người định cư", phải không?
- L: Họ đến để giải quyết, kiểm tra, lấy đất, nói chuyện với chúng tôi, đưa con cái của chúng tôi làm việc với họ.
 - D: Ý của bạn là gì, mang trẻ con của bạn đi?
 - L: Quay trở lại tàu. Dạy, nói chuyện, đi lên và xuống, và đưa chúng trở lại.
 - D: Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?
- L: Họ nói nó ổn. Họ là những người tốt. Con cái chúng tôi muốn học. Chúng tôi cảm thấy ổn. (Anh ấy không có vẻ tự tin về điều đó.) Tôi không đi đâu cả. Không đi đến đó. Không đi đến đó. Tôi sợ. Sợ. Không biết thế nào... không biết thế nào.
 - D: Và những người da trắng đến và nói chuyện với bạn....
 - L: (gián đoạn) Họ phát sáng một chút. Một chút.
 - D: Nhưng họ giải thích điều gì sẽ xảy ra?
- L: Vâng, họ nói mọi thứ đều ổn. Bình tĩnh, không sao, thỏa thuận này. Chúng tôi thỏa thuận rằng không có tổn hại, và trẻ em ổn. Chúng học. Và mang về công cụ. Giáo và đá. Đá, trơn, cong ở cuối ngọn giáo. Và... vòng tròn. Đĩa. Giúp phụ nữ làm hạt giống, ngô, bánh mì.
 - D: Những cái đĩa này được tạo ra từ đâu?
- L: Đá, nhưng mềm, tròn và mịn. Và dễ gõ. Trên bàn và bát đá. Họ cho chúng tôi thấy làm thế nào để làm cho dễ dàng hơn. Rất ổn. Làm thế nào họ tạo ra, chúng tôi không biết.
 - D: Họ không cho bạn thấy làm thế nào để làm ra chúng?
 - L: Không, họ cho. Trẻ em có thể học, chúng tôi hy vọng.
 - D: Có lẽ đó là một trong những điều họ đang dạy chúng.
 - L: Trẻ em bỏ thời gian ở trên tàu. Và tới lui. Chúng tôi không nói nhiều về điều này.
 - D: Trẻ con không nói cho bạn biết điều gì xảy ra khi chúng trở lại?
- L: (Anh ta có vẻ e ngại khi nói về nó.) Một hoặc hai đứa nói, nhưng không nói nhiều. Chúng đi học và tiếp tục, và trở lại.
 - D: Nhưng trẻ em có muốn nói về nó không?
- L: Chúng nói không. Quá nhiều cho đầu, não, để hiểu. Nỗi sợ. Làm nữ giới sợ. Phụ nữ sợ, nhưng tôi mạnh mẽ. Tôi có thể lấy một ít.
 - D: Bạn có con không?

- L: Vâng, năm. Hai con trai đi lên tàu. Chúng thích.
- D: Chúng đã được dạy các thứ?
- L: Vâng, đi du hành. Đi đến nơi xa, những địa điểm. Không phải ở đây. Chúng đi xa.
- D: Chúng có nói với bạn nơi chúng đã đi đến trông như thế nào không?
- L: Xa khỏi mặt trăng. Chúng nói rằng những sinh vật màu tím sống ở đó. Nhưng không giống nơi ở của chúng tôi, thế giới của chúng tôi. Tất cả các màu xanh lá cây và thực vật nơi mà các loài sinh vật tím ở. Nóng bức. Nóng và ẩm trên da. Những sinh mệnh màu tím không có da giống chúng tôi. Nó giống như cao su. Họ là cái gọi là "lưỡng cư". Sinh mệnh tím là loài lưỡng cư.
 - D: Điều đó có ý nghĩa gì đối với bạn?
- L: Họ bơi lội và đi ngang hàng. Họ đã thu hút mình trong bụi bẩn. Họ trông giống như kỳ nhông lửa (salamander). Bạn có nhìn thấy chưa?
 - D: Tôi biết một con kỳ nhông lửa thì giống như thần lần.
- L: Bơi nhiều hơn con thần lần. Và họ cũng đứng thẳng. Thần lần không phải là tiên tiến. Rất tròn, tính cao su. Không được định nghĩa, không cứng và nhọn như thần lần. Nhám hơn.
 - D: Bởi vì thẳn lần đôi khi có da nhám.
- L: Đây thì mịn và tính cao su. Và họ cũng phát sáng, nhưng không nhiều như các sinh mệnh phát sáng trên tàu. Những người sáng ngời nhất. Sáng ngời nhiều.
 - D: Đây có phải nơi con trai bạn được dạy không? Hay chúng được dạy trên tàu?
 - L: Chúng đi nhiều nơi. Họ đã dạy trên tàu và ở những nơi mà họ đi đến.
 - D: Chúng có nói những gì chúng được dạy không?
- L: "Nhiều lời dạy, cha, cha sẽ không hiểu" Đó là những gì chúng nói với tôi. Chúng tử tế với tôi. Chúng nói rằng tôi sẽ không hiểu. Giống như, để trẻ con trong thế giới của bạn giải thích cho người già một trăm tuổi về máy tính. Tốt hơn là nói, "Cụ sẽ không hiểu." Không hiểu, vâng. Thế giới của bạn rất tiên tiến, như con tàu, vâng?
 - D: Tôi nghĩ thế.

Như vậy, bằng cách nào đó, người thổ dân có thể biết rằng trong thế giới nơi đối tác của mình – Lily đang sống, mọi thứ rất khác biệt. Rõ ràng, nó đã không gây bối rối cho anh ta. Tôi đã gặp chuyện này trong những ca khác, nơi tôi nói chuyện với người bản địa. Họ trực quan hơn và thường có thể thấy các chiều không gian khác mà không nhận thấy bất cứ điều gì là không bình thường.

- D: Nhưng trong cuộc sống của ban, mọi thứ rất đơn giản?
- L: Vâng, và tàu rất, rất xa. Họ đến từ rất xa trong thời gian. Họ du hành xa vào thời gian.

- D: Đó là những gì con trai của bạn đã nói với bạn? (Vâng) Nhưng ít nhất bạn biết chúng không bị tổn hại.
 - L: Vâng, chúng yêu điều đó. Chúng muốn nhiều hơn nữa.
 - D: Họ đã cho chúng những hướng dẫn nào, về những gì chúng được dạy?
- L: Dưỡng đất cho người bản địa. Làm cho nó trồng tốt hơn, cho đất. Làm cho đất thêm... (không chắc chắn) khô hơn, trồng đậu tốt hơn và cây thân lúa. Không hợp lý. Nhưng họ nói nó sẽ xảy ra. Tôi nói chúng tôi cần nước cho màu mỡ. Họ nói là khô. Họ cho chúng tôi thấy... chất lỏng trong ống. Nhưng nó không phải nước. Nó giống như thuỷ ngân. Nó trông giống hỗn hợp màu trắng bạc của các sinh mệnh tím. Bạn đổ nó vào đất khô cằn, và nó làm cho mọi thứ phát triển. Thât đáng ngạc nhiên!
 - D: Vây ban không cần nước?
- L: Không cần. Và những người da trắng, họ chỉ cho chúng tôi cách trồng trọt và làm ruộng. (bối rối) Làm thế nào có thể? Nên họ giúp chúng tôi, và chúng tôi phát triển mạnh mẽ. Có thức ăn cho trẻ sơ sinh. Và họ đưa con cái chúng tôi đi chơi. Và... xem xét chúng.
 - D: Họ có cho bạn thấy làm thế nào làm ra chất lỏng này không?
 - L: Nó đến từ con tàu. Từ hành tinh tím.
 - D: Vậy bạn không thể kiếm được nhiều hơn?
- L: Không. Đó là trao đổi. Chúng tôi cho con cái mình học tập. Họ cho chúng tôi dung dịch ống nghiệm để phát triển nuôi trồng.
 - D: Nhưng bạn chỉ có nó khi họ cung cấp cho bạn. Bạn không thể làm ra cho mình.
 - L: Chúng tôi có nó mãi mãi. Họ không đi xa.
 - D: Vậy họ sẽ ở lại và tiếp tục cho nó cho bạn.
 - L: Chúng tôi nghĩ vậy. Họ ở đây. Họ là những người rất tốt.
 - D: Có nước gần đó không? Bởi vì bạn cũng phải có nước để sinh sống.
 - L: Không đủ. Rất khô. Đó đôi khi là vấn đề.
- D: Nhưng bạn nói rằng trước đây, đôi khi người của bạn đã giết những người định cư. Điều đó xảy ra khi nào?
- L: Ngay từ đầu. Khi họ lần đầu tiên đến. Chúng tôi không biết. Chúng tôi đã phạm sai lầm. Chúng tôi rất sợ hãi. Chúng tôi nghĩ họ đến để cướp con của chúng tôi đi. Và chúng tôi đã chiến đấu. Chúng tôi giết hai người. Và rồi chúng tôi theo dấu.
 - D: Đấy là hai trong số những người da trắng? (Vâng) Họ có cố gắng tự vệ không?
 - L: Không giống chúng tôi. Họ đưa họ lên tàu để chữa cho họ.
 - D: Vậy họ đã không chết?

L: Họ chết. Và sau đó họ... họ cho họ cuộc sống mới. (Ngạc nhiên) Họ cung cấp cho họ năng lượng mới trên cơ thể. (Không chắc chắn làm thế nào dùng từ nói điều đó.) Năng lượng linh hồn mới trên cơ thể đã chết. Từ đầu. Đi xuống và lấp đầy cơ thể. Và cơ thể nằm trên mặt phẳng trên tàu. Linh hồn đi vào phần trên cùng, sáp nhập, và mang lại sự sống một lần nữa.

D: Đấy là những gì ho nói với ban?

L: Đấy là những gì tôi nhìn thấy qua con trai tôi.

Khi Lily tỉnh dậy, cô vẫn giữ hình ảnh tâm lý về cách nó đã được thực hiện. Cô thấy rằng những người ngoài hành tinh đã chết được đặt trên một tấm băng ca, và một ánh sáng trên cao như một vầng hào quang mang họ trở lai cuộc sống.

D: Vậy người của bạn giết họ bằng giáo?

L: Với chất độc trong mũi giáo. Có một loài thực vật chết người. Tôi nói chính xác đối với động vật lớn. Nếu bạn rạch trúng mũi giáo ở cổ. Thông qua tĩnh mạch. (Tay chuyển động cho thấy phía cổ. Có thể là tĩnh mạch cổ) Bạn giết.

D: Đây là cách bạn giết những con vật?

L: Động vật lớn.

D: Đây là cách một số người giết những người đầu tiên đến? (Phải) Họ phải rất kinh ngạc, phải không?

L: Không, họ biết hành tinh này là nguy hiểm. Không ai từng nói điều đó. Họ có kiến thức. Họ biết về chúng tôi. Họ nói rằng họ đã đến trước kia. (dừng) Một ngàn năm trăm. Họ đã đến trước đây.

D: Một ngàn năm trăm năm trước?

L: Năm một ngàn năm trăm.

D: Người dân của bạn có bất kỳ truyền thuyết gì về loại người này không?

L: Vâng, trên đá. Bong bóng. Vòng tròn từ bầu trời.

D: Nó được vẽ trên đá?

L: Trên những vách đá mà họ đã quay trở lại.

D: Những người của bạn đã biết họ từ trước, nên vẽ những bức vẽ trên đá tảng?

L: Vâng. Và họ biến mất. Nhiều người biến mất, và họ không trở lại. Người dân chúng tôi. Từ trước thời cha mẹ tôi, trước cha mẹ của họ, trước cha mẹ họ nữa. Đây là truyền thuyết, bạn đã hỏi. Họ đến và nhiều người không trở lại. Họ đã đi vào đĩa, và không trở lại. Điều tương tư cũng đúng với người của ban ở đất nước này.... (Tam dừng, bối rối.)

D: Bạn có thể thấy tôi đang nói từ đâu?

L: Vâng, họ đang cho tôi thấy. Bạn là như... du hành trong thời gian.

- D: Vâng, đấy là những gì tôi thích làm. Và tôi học được nhiều thông tin theo cách này. Chúng tôi bị mất thông tin.
 - L: (Ngạc nhiên) Anasazi! Họ nói bạn biết Anasazi. Tương tự. Bạn hiểu chúng tôi.

Anasazi là một bộ lạc người Mỹ da đỏ sống ở Chaco Canyon bang New Mexico vào thế kỷ 14. Họ hoàn toàn biến mất, và không ai xác định rõ được nguyên nhân, mặc dù tàn tích của họ đã được nghiên cứu rộng rãi. Có phải anh đã chỉ ra rằng đã có một lời giải thích siêu nhiên?

- D: Sau đó mọi người biết họ là nguy hiểm. Đó là lý do tại sao người dân của bạn giết họ, vì sợ họ sẽ lấy người đi như họ đã làm trong truyền thuyết?
- L: Chúng tôi chỉ lo cho con cái của mình. Chúng tôi không nghĩ đến truyền thuyết. Chỉ có con của chúng tôi. Thật là đáng sợ. Hình vẽ thì không có vẻ đáng sợ. Bạn không bao giờ thấy bất cứ cái gì như thế này. Họ không có cơ thể và các bộ phận như con người.
- D: Ít nhất, bạn không giết những người xa lạ. Họ đã được đưa trở lại cuộc sống. Điều đó thật kỳ diệu, phải không?
 - L: Họ đã giết, và sau đó hoàn dương. Thuốc tốt.
- D: Nhưng chung quy, bạn không muốn đi đến nơi mà con tàu đậu? (Không muốn) Bạn rất dũng cảm, nhưng không phải là loại dũng cảm đó.
- L: Cha tôi nói với tôi, "Đừng đến gần tàu!" Những người khác đã không trở lại. Tôi có trách nhiệm với gia đình, và con tôi. Tôi không đi. Tôi vâng lời. Cha tôi nói, không đi. Tôi phải bảo vệ gia đình tôi. Bây giờ tôi nói chuyện với những con người trắng. Không sợ hãi. Tôi không đi đến tàu. Người trắng nói ổn. Con tôi cho tôi thấy họ ổn. Con tôi giới thiêu tôi với ho.
 - D: Và họ đang học nhiều, và họ đang cho mọi thứ để người dân của bạn sử dụng.
 - L: Đối với vụ mùa của họ.
- D: Điều đó có nghĩa là họ không muốn làm tổn thương bạn. Họ muốn giúp bạn. (Vâng)

Tôi quyết định đã đến lúc chuyển anh ta đến một cảnh khác khi anh lớn hơn để có thể thu thập thêm thông tin. Tôi chuyển anh ta đến một ngày mà anh ta coi là quan trọng, khi có chuyện xảy ra. Cô ấy dường như đang nhìn một cái gì đó.

D: Nó là gì?

L: Nó là một cấu trúc. Nó trông giống như một nụ hoa đá, một tác phẩm điêu khắc bằng đá, một viên đá... hình kim cương, nhưng bầu, với màu xanh khác biệt và... màu lam sậm trên chu vi, màu xanh lục và trắng — trắng nhờ nhờ — trắng chạy qua đá. Tôi đang phải đối mặt với cái này. Nó cao. Nó cao hơn người.

D: Nó nằm ở đâu?

L: Trong đất. Bị mắc kẹt trong đất.

D: Có phải nó đã ở đó trước đấy không? (Không) Có ai đó làm ra nó, điều khắc ra nó hay gì đó?

L: Tôi không... Tôi không ở trên vùng đất quê nhà.

Câu trả lời này là một bất ngờ.

D: Ö? Bạn không ở nơi bạn đang sống?

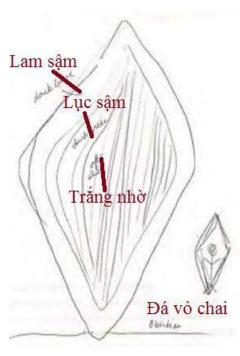
L: Vâng, tôi... ở thế giới khác.

D: Làm thế nào bạn đến đó được?

L: Tôi không biết. Tôi cảm thấy không thoải mái. Ở đây tối đen. Nó không quen thuộc.

D: Tôi không muốn bạn cảm thấy không thoải mái. Bạn sẽ nói chuyện với tôi, và không để nó làm phiền bạn nhé?

L: Vâng. Không có gì giống như những cái tôi biết. Nó là... như đá vỏ chai. Cao hơn tôi. Lớn hơn tôi. Nó có hình dạng như một chiếc lá lớn đứng thẳng. Ở giữa bắt đầu nhô ra, sau đó trở nên mỏng hơn một lần nữa ở phía trên. Và đó là đá! Và tôi đi tới cái này. Và đó là những gì tôi nhìn thấy khi bạn đưa tôi đến đây.

D: Có bất kỳ tòa nhà nào xung quanh không, hay nó ở đó một mình?

L: Không có, không có kiến trúc. Nhưng bạn hỏi, tôi nghe và cảm nhận được một đường hầm. Đường hầm đá. Ah! Tôi hỏi. Tôi đang ở bên trong Trái Đất.

D: Đó là lý do tại sao rất tối?

L: Vâng. Rất khác biệt.

D: Khi bạn hỏi như thế, bạn có thể nhận được câu trả lời? (Vâng) Thật tốt. Làm thế nào bạn đến được nơi này?

- L: Họ đã để tôi ở đây. (Một sự khải ngộ.) Tôi đi qua cánh cửa. Họ nói, trong ngôn ngữ của bạn là "cổng".
 - D: Ở nơi bạn đang sinh sống?
 - L: Gần. Gần những vách đá.
 - D: Bạn nói bạn sẽ không đi đến gần tàu.
- L: Không gần tàu. Gần, nhưng xa. Không có tàu. Gần những vách đá. Hình như có một lối đi.
 - D: Ho có đưa ban đến đó không?
 - L: Anh ấy cho thấy con đường. Tôi đã tự đi. Tôi đi bộ qua cánh cổng. Cửa tối.
 - D: Cánh cổng trông như thế nào khi ban nhìn thấy nó lần đầu tiên?
- L: (Ngạc nhiên) Một cái bóng! Nó giống như một đường thẳng hoặc một cái bóng trong khối đá đỏ. Bạn đi đến nó, và bạn bước chân của bạn để đi qua, rồi bạn biến mất. Rồi tôi nhìn thấy khối đá này trước mặt tôi. Nó giống như một vị thần. Tôi nghĩ nó... Tôi tin rằng đó là một vị thần.
 - D: Có ai ở với bạn không?
 - L: Không, tôi không thấy họ.
 - D: Họ chỉ để bạn đi qua. Bạn định làm gì?
 - L: Tôi đang nhìn xung quanh... tìm ánh sáng. Tìm người khác. Và tìm cách trở về.
 - D: Bạn có thể quay lại và trở về theo cách bạn đã đến?
 - L: Tôi không thấy gì ngoài bóng tối với một chút ánh sáng. Đường hầm.
 - D: Không phải là con đường bạn đã đến?
 - L: Không, tôi đi bộ, bước một bước, rồi tôi ở đây. Tôi không biết tôi đã đến thế nào.
 - D: Bạn không thể tìm thấy lối đi mà bạn đã đi qua?
- L: Không, tôi không thể. Tôi cảm thấy tôi cần phải nhìn và ở chỗ bức tượng này. Để nhận điều gì đó. Hoặc tại sao tôi ở đây? Phải vì một lý do gì đó. Bạn có biết cái này là cái gì không?
 - D: Không, không có gì tôi quen thuộc. Tôi cũng bối rối như bạn.
- L: (Ngạc nhiên, một sự khải ngộ) Kiến thức ở đây. Tôi nhận được kiến thức từ khối đá này. Tôi nhận được kiến thức từ việc đứng ở đây trước hòn đá, và chạm đầu của tôi lên khối đá. Đứng lên gần nó, và đặt trán của tôi áp lên đá.

Việc mô tả một viên đá kỳ lạ có kiến thức sâu rộng và nằm dưới lòng đất nghe có vẻ tương tự như hai trường hợp mà tôi đã viết trong những cuốn sách khác. Trong The Custodian, John Johnson được đưa từ phòng khách sạn ở Ai Cập tới một căn phòng dưới đất, nơi có một tảng đá khổng lồ giữa phòng chứa đựng kiến thức tuyệt vời mà

anh ta đã được trao cho, nhưng không thể giữ lại hoặc lặp lại. Trong Legacy From the Stars, có một ca đề cập đến một tảng đá tương tự nằm trong một thành phố ngầm trong tương lai khi khí quyển Trái Đất bị nhiễm độc đến mức sống trên bề mặt là bất khả thi. Những người sống sót phải sống dưới sự quản lý của một loại hiện hữu dưới lòng đất kiểu tổ kiến. Trong một căn phòng, có một khối đá to lớn nơi mà người ta có thể tiếp cận bất kỳ kiến thức nào họ muốn bằng cách đặt tay lên nó, hoặc để trán của họ áp lên nó. Mỗi ca đại diện cho kiến thức được lưu giữ bằng cách nào đó trong đá.

- D: Giống như phép thuật?
- L: Giống như thẩm thấu.
- D: Những kiến thức nào đi qua bằng cách đó?
- L: Khoa hoc. Các vấn đề học thuật.
- D: Bạn có hiểu nó không? (Ngạc nhiên: Vâng!) Mặc dù nó khác với nơi bạn xuất xứ?
- L: Đó là cách để xuyên qua thời gian mà không đi trên tàu.
- D: Tôi thấy. Bạn có nghĩ đây là cách mà con trai bạn được dạy không?
- L: (ngạc nhiên) Tôi không biết! Tôi nghĩ chúng học được trên tàu. Cảm thấy cái này mới mẻ. Tôi không biết có ai biết về điều này không. Cảm thấy bí mật.
 - D: Nhưng họ cho phép bạn đi đến đó, phải không?
- L: Họ không ngăn tôi lại. (Tạm dừng) Tôi không biết họ có cho tôi xem không, hay các con tôi có cho tôi xem không. Tôi không biết liệu họ có biết tôi đang ở đây không.
 - D: Nếu bạn nhận được thông tin từ khối đá đó, bạn sẽ làm gì?
 - L: Du hành.
 - D: Ý của bạn là gì?
- L: Tôi muốn trở lại và tìm những người dân của tôi mà đã rời khỏi đây. Tôi muốn mang họ về.
 - D: Những người trong truyền thuyết? (Vâng) Bạn nghĩ đó là khả thi?
- L: Vâng. Tôi cảm thấy tôi có thể lấy nó từ đá. Và nếu tôi mang người dân về, thì tôi có thể chết trong an bình.
 - D: Bạn có nghĩ đá sẽ nói với bạn không?
- L: Đó là hy vọng của tôi. Và đưa tôi đến đó. Tôi có cảm giác. Tôi không biết làm thế nào có khả năng, nhưng tôi cảm thấy bằng cách làm việc với đá, tôi có thể tìm thấy những người dân của tôi.
 - D: Bạn có nghĩ điều đó sẽ nguy hiểm không?
 - L: Không nguy hiểm hơn những gì tôi đã làm. Xuống đây đến đường hầm.
 - D: Nhưng nếu tìm thấy họ, thì làm sao bạn có thể mang họ trở về?

- L: Tôi muốn thử. Tôi trước kia không nghĩ. Tôi thử.
- D: Bạn đã nghĩ về điều này trước đây, về việc tìm kiếm mọi người?
- L: Không. Nhưng bây giờ tôi cảm thấy muốn kết nối, tìm kiếm, thu thập họ lại.
- D: Vậy, bạn không thực sự lo lắng về việc bạn sẽ làm sao ra khỏi đây.
- L: Tôi sẽ... đi về phía trước. Tôi muốn đi vào khối đá.
- D: Bạn nghĩ rằng bạn có thể hợp nhất với nó? (Vâng) Cho tôi biết điều gì xảy ra. (Tôi nhấn mạnh với cô ấy rằng cô ấy đã được bảo vệ.) Cảm thấy gì?
 - L: Tôi là ánh sáng. Tôi sáng lên. Tôi... Tôi là Mặt Trời vĩnh cửu.
 - D: Khi nào điều đó xảy ra?
- L: Tôi hợp nhất với đá. Tôi ấn đầu của tôi vào đá, rồi cơ thể vào đá. Và tôi đang ở đây bây giờ. Tôi là ánh sáng. Tôi... giống như một ngọn lửa. Tôi có thể đi bất cứ đâu.
 - D: Bạn nói bạn đã "ở đây". Đây là đâu?
- L: Tôi đứng trước hòn đá.... trong đường hầm. Và bây giờ tôi... không ở đâu cả. Tôi là ánh sáng. Tôi là năng lượng.
- D: Bạn không còn cơ thể mà bạn đã có? (Không còn) Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?
- L: Tôi cảm thấy tuyệt vời. Tôi không muốn trở lại. Tôi muốn tìm người, nhưng tôi không muốn trở lại cơ thể của tôi. Quá nhỏ. Quá... hạn chế.
 - D: Quá giới hạn?
 - L: Vâng. Thứ này lớn. Bây giờ tôi có lẽ biết những gì con trai tôi biết.
 - D: Những gì chúng không thể nói về. Bạn nói điều gì đó về Mặt Trời?
 - L: Tôi cảm thấy tôi là Mặt trời.
 - D: Phát sáng, ý bạn là gì?
 - L: Và lớn.
 - D: Lớn và rực rỡ. Điều đó rất quái lạ, phải không?
 - L: Không cảm thấy lạ. Cảm thấy như tôi đã ở đây trước kia.
 - D: Bạn sau đó không hoài niệm cơ thể.
 - L: Không, tôi không muốn cơ thể.

Đây có phải là chuyện đã xảy ra với những người mà đã biến mất khỏi bộ tộc? Có lẽ họ cũng vấp vào cánh cổng gần vách đá này. Cánh cổng cũng ở gần đó, nơi con tàu luôn xuất hiện. Có lẽ người ta liên kết sự biến mất của họ với những sinh mệnh bí ẩn. Có lẽ những sinh mệnh kia đã sử dụng cánh cổng này để đi lại giữa các thế giới.

D: Cảm giác như thế nào?

Giọng của Lily thay đổi và trở lại bình thường, không còn là thổ dân tìm kiếm những từ đúng, và nói một cách thận trọng. Nhân cách đó dường như đã bị bỏ lại phía sau, và nhân cách thật xuất hiện.

- L: Cảm thấy vinh quang. Nó cảm thấy... giống như các thiên thần khiêu vũ. Tôi có thể cảm nhận được tất cả các sinh mệnh khác. Tôi có thể cảm nhận được tất cả sự thông minh. Tôi không còn thất học nữa. Tôi biết tất cả.
 - D: Nhanh chóng như bạn bật công tắt. Đó có phải là ý bạn không?
- L: Vâng. Cơ thể và cuộc đời của tôi khi làm người đó là nam giới, thất học, nguyên thủy, không văn hóa. Anh ấy là một người tốt, nhưng anh ấy... nguyên thủy. Tôi là cùng một người, tôi nghĩ. Nhưng tôi không còn cảm giác nam hay nữ. Tôi cảm thấy mọi thứ. Tôi cảm thấy mình có thể biết được bất cứ điều gì bởi sự tồn tại.
 - D: Đó là một cảm giác tuyệt vời, phải không?
 - L: Đó là phương thức của nó.
 - D: Vậy đó là một nơi hoàn hảo.
- L: Vâng, nhưng nó không phải là một nơi. Nó ở khắp mọi nơi. Nó không có bức tường. Tôi vô hạn. Tôi không muốn trở lại cơ thể đó và sự giới hạn đó.
- D: Trong trạng thái hiện tại, bạn có thể biết điều gì đang xảy ra. Bạn có hiểu thêm về những người trắng kia không? Và những gì đã xảy ra với người dân của bạn tại thời điểm đó?
- L: Sinh mệnh trắng là những người du hành không gian. Họ đi khắp thiên hà xa rộng, tìm kiếm những nền văn minh có cái gì đó để cung cấp, cái gì đó có thể phát đạt, cho cả hai. Đó là sự trao đổi bình đẳng. Họ là những sinh mệnh tốt. Họ đã làm việc này hàng thiên niên kỷ qua, trong những thế kỷ vô tận. Họ là những người du hành không gian.
 - D: Thế còn những người phát sáng thì sao? Họ khác với những người da trắng.
- L: Họ giống như... những sinh mệnh năng lượng mà là chúng tôi bây giờ. Chứa trong một bọc tế bào, một màng, sau đó có thể cho phép họ đi cùng với nhóm, giống như một đoàn tùy tùng. Bằng không sẽ rất khó khăn để chứa năng lượng miễn phí. Vì vậy, nó là một cái màng để đi du hành, giống như một bộ đồ phi hành gia.
 - D: Đây là hai loại sinh vật tách biệt.
- L: Vâng. Họ đi cùng nhau. Các sinh mệnh màng không gian, hoặc chúng tôi trong bọc, hoặc bộ đồ, là những người giám hộ. Các chỉ huy của nhiệm vụ.
 - D: Vậy, họ không thực sự tương tác với người dân.
 - L: Không. Chúng tôi là toàn tri, toàn thị.
- D: Vậy đó là lý do tại sao có hai nhóm riêng biệt. Nhưng họ đã làm việc này trong hàng ngàn thiên niên kỷ. Và nó không phải là tiêu cực, bởi vì họ đang cố gắng giúp đỡ mọi người.

- L: Chắc chắn rồi. Đó là cách của vũ trụ. Giáo dục con người và thúc đẩy họ. Và không can thiệp trừ khi đó là mong muốn, và yêu cầu. (Tạm dừng) Còn những người lưỡng cư bạn hỏi.
 - Cô ấy hẳn đã đoán được tôi cũng sẽ hỏi về họ.
 - D: Vâng, những người có da màu tím?
- L: Vâng. Họ có nội tạng vàng bên trong. Trường năng lượng của họ bên trong là tia vàng kim. Và vẻ ngoài màu tím của họ cho phép họ đối phó với khí hậu, và thở trong không khí.
 - D: Đấy chỉ là những nhu cầu ở nơi ho sinh sống. Loai cơ thể phù hợp cho nơi đó.
 - L: Vâng. Nơi họ sống là một hành tinh đỏ. Rất mang tính khí thể.
 - D: Nhưng con của bạn ở nơi khác đã được đưa đến đó để có thể học những điều này.
 - L: Ö, vâng, những người lưỡng cư quan tâm đến việc nhìn thấy con người.
 - D: Họ cũng tò mò về chúng ta?
 - L: Vâng. Bé trai thích ốc sên, thẳn lằn và cá. Vì vậy, nó không đáng sợ với chúng.
 - D: Và đây là những thứ mà người của bạn đã khắc trên đá?
- L: Không, điều đó không được nói đến. Họ chỉ khắc những cái đĩa trên bầu trời, và những con người trắng đi vòng quanh. Nhưng chúng tôi không biết rằng điều này là có thật. Vào thời điểm đó, chúng tôi không biết câu chuyện là gì và thực tế là gì.
 - D: Nhưng đã có một khoảng thời gian dài giữa những chuyến thăm của họ.
- L: Vâng. Một thỏa thuận khác. Không cần phải quay lại từ bốn đến năm trăm năm Trái Đất. Để lấy mẫu đất, kiểm tra và điều tra xói mòn. Hiểu được các điều kiện khí quyển, và mang về các mẫu DNA của con người.
- D: Bởi vì mọi thứ sẽ mất nhiều thời gian để thay đổi. (Vâng) Vì vậy, họ cách một thời gian sẽ trở lại để kiểm tra mọi thứ. (Vâng) Họ không ở đó liên tục. (Vâng) Những sinh mệnh này.
 - L: Đúng.

Tôi tiến hành liệu pháp, bởi vì, sau tất cả, đó là mục đích của phiên làm việc. Một số trong này là cá nhân và chỉ liên quan đến Lily, vì vậy nó sẽ không được gộp trong cuốn sách này.

- D: Tôi biết nơi bạn ở cũng là một chỗ kỳ lạ, nhưng dường như bạn có tất cả kiến thức. Bạn có biết người được biết là Lily không? (Có) Ở nơi đó bạn biết trong một kiếp sống tương lai bạn sẽ là Lily? (Vâng) Bạn có thể truy cập thông tin về cô ấy không?
- L: Tôi tin chúng ta đang ở trong một không gian tốt cho kiến thức. Tại sao chúng ta không thử? Và nếu không thể truy cập, chúng ta có thể yêu cầu sinh mệnh toàn tri đến. Họ có thể hỗ trợ nỗ lực này, bởi vì nó thuộc quyền hỏi của cô ấy. Mọi thông tin đều có

sẵn, ngay cả đối với bạn, nếu nó thích hợp. Chỉ khi đương sự, linh hồn, ước ao điều đó. Sau đó, họ có thể truy cập vào nó, nếu đó là đúng thời điểm.

- D: Vâng. Thời gian luôn rất quan trong.
- L: Và chúng tôi không có ý làm bạn sợ khi chúng tôi nói "chúng tôi", vì chúng tôi có nhiều khía cạnh của linh hồn.
 - D: Vâng, tôi hiểu khi bạn nói "chúng tôi". Tôi đã nói chuyện với bạn rất nhiều lần.
 - L: Cảm ơn bạn.
- D: Vì vậy mà điều đó không làm phiền tôi. Đó là khi tôi biết tôi có thể tìm thấy thông tin hữu ích. Cuộc sống của người đàn ông ở đất nước kia. Tôi gọi nó là "mất" thông tin.
 - L: Hmm, bạn là một nhà khám phá.
 - D: Vâng, tôi là báo cáo viên, nhà nghiên cứu.
- L: Chúng tôi muốn nghĩ về bạn như một nhà khám phá về tâm trí và cõi giới thiên thể.
 - D: Tôi thích ghép lại tất cả những mẩu chuyện nhỏ mà tôi chưa từng nghe đến.
 - L: Bạn đã nghe rất nhiều.
 - D: Vâng, nhưng tôi luôn tìm kiếm thêm.
- L: Bạn nhắc nhở tôi về tôi, nếu tôi đã ở trên Trái Đất, lấy tất cả những kiến thức này và làm nó phát sáng xung quanh bạn như một quầng sáng.
- D: (cười thầm) Đó là lý do tại sao tôi viết sách. Tôi cố gắng trao nó cho người khác, để họ có thể hiểu.
 - L: Ban làm viêc tốt.
- D: Vâng, hãy xem chúng ta có thể tìm thấy vài câu trả lời cho Lily không. Cô ấy cũng có một tâm trí tìm kiếm, một tâm trí đang thắc mắc. Bạn có thể cho chúng tôi biết về cô ấy không?
- L: Sẽ có một sự thay đổi lớn. Và quá trình chuyển đổi sẽ gập ghềnh. Cô ấy sẽ cảm thấy nó như là phản bội. Nhưng cô ấy phải trải qua điều này, như cô ấy đã làm như tôi khi tôi đi qua ngưỡng cửa đến Địa ngục, và đó là đến Thiên đàng. Điều này cho thấy cô ấy có quyền truy cập vào mọi chiều kích. Và cô ấy biết điều này. Cô ấy có quyền truy cập tuyệt vời vào các thế giới khác, và cô ấy biết điều này. Cô ấy có thể sử dụng điều này làm lợi thế của mình. Tất cả chúng tôi đều ở đây để trợ giúp cô ấy. Cô ấy có thể thực hiện những gì bạn cho là phép thuật, nếu cô ấy cho phép đi và tin tưởng nó. Khi cô ấy còn bị kìm nén dưới niềm tin rằng không có gì hơn thế này trong sự nghiệp của mình, cô ấy sẽ không mở rộng tới cấp độ tiếp theo của cô ấy, điều này được xây dựng dựa trên sự nghiệp. Nhưng đưa cô ấy đến một bước nhảy vọt lượng tử về phía trước, như tôi đã làm khi tôi bước lên trước tảng đá lớn. Mục đích toàn cầu của cô là hòa hợp với vũ tru. Cô ấy sẽ tham gia vào một dư án lớn, tương tư như thí nghiêm tuyệt vời. Cô

ấy đã đồng ý làm điều này trên các khía cạnh khác. Cô ấy sẽ được khai thác và tăng tốc thông qua quá trình này.

D: Bạn có ý gì khi nói "thử nghiệm tuyệt vời"?

L: Có một thử nghiệm lớn của những ý chí đang tranh đấu trên hành tinh Trái Đất tại thời điểm này. Có rất nhiều bệnh tật, nhiều bất ổn, xung đột dân sự, nhiều chiến đấu. Cô ấy là một trong những sứ giả đã đến đây để mang lại hòa bình, sự hòa hợp và trọn vẹn cho hành tinh này bằng cách làm việc với những người mà cô ấy tiếp xúc. Bằng cách cống hiến tình yêu của mình, cô làm mọi người chấp nhận điều đó và kích hoạt những sinh mệnh để liên lạc với ánh sáng đó. Khi ánh sáng tiếp tục phát triển trên hành tinh, các lực lượng sẽ trở nên cân bằng hoặc hài hòa to lớn hơn. Có rất nhiều chiến binh hay chiến sĩ của ánh sáng, những người đang chiến đấu cho sự cân bằng này, thang âm khải hoàn của công lý này.

D: Tại sao nó lại được gọi là "thí nghiệm tuyệt vời"?

L: Đó là phép ẩn dụ. Vì không có kết quả chung cuộc, chỉ nhìn qua xác suất, như bạn đã biết. Không có kết quả chung cuộc. Anh ta đã nói với bạn. Nhất thể vĩ đại. Bạn biết điều này. Bạn biết anh ta là ai. Và cô ấy cũng hiểu điều này. Có thể tiềm năng của hành tinh này là tự hủy. Đó là một tiềm năng to lớn. Nhưng cũng có một tiềm năng tuyệt vời — có lẽ to lớn hơn — nó sẽ đến với một trạng thái cân bằng và sự im lặng. Và có những người cần phải làm điều họ phải làm ở cả hai bên của bánh xe cân bằng này. Điều này không đủ cụ thể. Vài thông tin đang được trao cho cô ấy để có thể có một chút khách quan từ quan điểm của con người. Và cho cô ấy một vài góc nhìn, vì cô ấy vẫn còn trong cơ thể con người vào lúc này. Mặc dù có một sự mở đầu tâm linh cho cô ấy, và có cơ hội để cô ấy rời khỏi Trái Đất trong vòng hai năm, nếu cô ấy chọn làm như vây. Đó sẽ hoàn toàn là quyết đinh của cô. Cơ thể vẫn sẽ còn.

D: Ý của bạn là gì, cơ thể vẫn còn?

L: Cô ấy sẽ không trải qua quá trình chết. Cơ thể vẫn còn trên hành tinh, và cô ấy, bản chất của cô ấy, sẽ rời đi.

D: Vậy cơ thể vẫn còn sống?

L: Vâng, đúng vậy.

D: Làm thế nào nó còn sống nếu bản chất của cô ấy....?

L: Với một bản chất linh hồn mà sẽ đi vào để trụ giữ năng lượng của cơ thể nguyên vẹn.

Thêm nhiều thông tin về việc trụ giữ những linh hồn trong chương 28.

D: Nhưng điều này sẽ xảy ra nếu cô ấy quyết định để chuyên đó xảy ra.

L: Vâng. Và có thể là, sau khi hoàn thành hai năm nhiệm vụ, nếu tất cả đều phù hợp với nhiêm vu thiên hà hai năm, cô ấy có thể sẽ không ở lai Trái Đất vào thời điểm đó.

D: Tuy nhiên, đó là quyết định của cô ấy.

- L: Hoàn toàn là quyết định của cô ấy. Cơ thể vẫn sẽ còn. Nó lành mạnh và nguyên vẹn. Và chúng tôi không thấy lý do để tin rằng sẽ có bất kỳ cái chết nào đến với cơ thể này. Có nhiều việc phải làm trên hành tinh này. Cô ấy là một sinh mệnh đa chiều.
- D: Vâng, và tôi đã nói chuyện với những sinh mệnh đa chiều khác, vì vậy tôi không ngạc nhiên.
- L: Vâng, họ thích làm việc với bạn. Bạn không nghĩ họ ngu ngốc. Và vì vậy, cô ấy muốn bạn biết thông qua chúng tôi và các nhóm của chúng tôi, và các nhóm chúng tôi làm việc cùng, rằng chúng tôi đang phục vụ bạn khi và nếu điều đó sẽ phục vụ bạn, và sẽ phù hợp hoặc thú vị.
- D: Tất cả các bạn vẫn tiếp tục đến và cho tôi thông tin. Tôi đánh giá rất cao điều này và tôn trọng nó. Đó là lý do tại sao tôi tự coi mình là báo cáo viên, người tích trữ thông tin.
- L: Bạn còn hơn thế nữa. Bạn là một hoa tiêu tuyệt vời của thời gian và không gian. Bạn là một không gian là chính bạn, và bạn biết điều đó. Và cô ấy nhìn thấy một không gian tốt lành đang ở trong bạn.
- D: Tôi đang nghĩ đến thông tin chúng ta đã có trước đây về người thổ dân. Tôi có được phép sử dụng thông tin đó không?
 - L: Vâng! Cô ấy cho phép.
- D: Bởi vì tôi đặt những thứ này lại với nhau như những câu đố ghép hình. Và tôi luôn luôn tìm kiếm những điều mà trước đây tôi chưa từng nghe đến.
- L: Nếu bạn cần nhiều mảnh ghép hơn cho câu đố của bạn, bạn có thể gọi chúng tôi bất cứ lúc nào, nhân danh truyền bá kiến thức. Trạng thái mà bạn đã giúp cô ấy trong việc tiếp cận với sự toàn thể, Toàn Tri, và đã phục vụ cả hai bạn, phải không? (Vâng) Chúng tôi muốn đặt một gợi ý trong tâm trí con người của cô ấy bây giờ. Vì vậy, chúng tôi sẽ làm điều đó với sự đồng ý của bạn. Chúng tôi muốn cô ấy biết rằng cô ấy có thể truy cập chúng tôi bất cứ lúc nào. Rằng cô ấy có thể giúp tự mình chữa lành những nỗi sợ hãi và trong sự thấu hiểu và trí tuệ. Nhưng cô ấy cần nhớ là phải hỏi, như bạn đã hỏi thế này. Không có gì đáng sợ trong sự nghiệp của cô ấy. Nó chỉ sẽ đi theo nhịp điệu thoải mái cho cô ấy. Cô ấy không cần vôi vàng vào bất cứ thứ gì, nhưng nó đang xảy ra.

Chương 21: Cổng Thời Gian Cho Sinh Mệnh Tương Lai (Nhà Du Hành Thời Gian)

Tài liêu này được thu thấp từ bản ghi âm dài hơn nhiều.

Những sinh mệnh xuyên đến không phải là ET như chúng ta thường cảm nhận về họ, và như tôi đã làm việc với họ. Lần này, cuộc nói chuyện đã làm rõ đó là một nhà du hành thời gian đến từ tương lai. Họ sử dụng tàu vũ trụ tương tự như những chiếc tàu thường thấy trên bầu trời chúng ta và được cho là có liên quan đến người ngoài hành tinh. Họ cũng chuyển đổi qua lại xuyên các chiều kích, như các ET làm, nhưng họ đến từ chiều kích liên quan đến một trong những tương lai có thể xảy ra của chúng ta. Họ thường du hành trở lại quá khứ để thực hiện những thay đổi ảnh hưởng đến nền văn minh của họ. Những thay đổi này thường rất vi tế, hiếm khi nhận thấy được. Nếu những thay đổi này quá kịch tính, nó sẽ thay đổi thế giới của họ một cách kịch liệt, và nền văn minh của họ (như họ biết) có thể thay đổi đến mức không còn nhận ra và không còn tồn tại nữa. Do đó, khi du hành xuyên thời gian, họ phải tuân thủ các quy định nghiêm ngặt và phải rất cẩn trọng khi tác động đến các sự kiện.

Thông thường, họ chỉ là những người quan sát do những hoàn cảnh nhạy cảm này. Họ nói họ sử dụng cổng hoặc cửa sổ. Sự khác biệt giữa hai cái này đã được giải thích trong các chương trước. Một cửa sổ được sử dụng để xem, trong khi một cổng thì thực sự có thể đi qua được. Cửa sổ là cách an toàn nhất để du hành thời gian, vì sinh mệnh không thể ảnh hưởng hoặc thay đổi bất cứ điều gì nếu họ chỉ quan sát. Họ nói có rất nhiều cổng thời gian được kết nối với xoáy thời gian nằm ở những nơi khác nhau trên Trái Đất. Chúng liên quan đến vị trí những xoáy mà các đường ley giao nhau. Rất nhiều thánh địa và đền cổ được xây dựng ở những địa điểm này. Người cổ đại có kiến thức về cách sử dụng những thứ này, nếu không phải là du hành thực tế, thì là để quan sát thu thập thông tin cho người dân thời đó. Đấy cũng là một lý do mà những thánh địa kia lại có khu vực linh thiêng của chúng, nơi chỉ có thành viên bí truyền mới được phép ra vào. Họ có kiến thức mà chúng ta chỉ có thể ước ao. Phần lớn kiến thức đã mất này đang được phép trở lại khung thời gian của chúng ta. Đã đến lúc Trái Đất lấy lại thông tin bị lãng quên và chuyển sang một kỷ nguyên mới.

Cuộc gặp gỡ của tôi với một trong những sinh mệnh tương lai, hoặc những nhà du hành thời gian này, xuất hiện bất ngờ, như hầu hết các tài liệu tôi làm. Theo những hướng dẫn rõ ràng của họ, tôi không được phép nói thẳng nơi nó đã xảy ra, tôi chỉ có thể cho biết lúc này tôi đang phát biểu tại một số hội nghị ở khu vực thành phố New York và thực hiện vài buổi cá nhân trong khi ở với bạn bè.

Người phụ nữ này muốn khám phá sự kiện mà cô nghĩ là cuộc gặp gỡ UFO/ET với thời gian mất tích vào mùa hè năm 1996. Cô và một người bạn gái đang đi dạo trên bãi biển đơn độc trong một đêm trăng mờ. Đó là một khu bãi biển tương đối an toàn bởi có những biệt thự gần đó, và trăng tròn mỹ lệ phản chiếu trên mặt nước. Vì hôm đó là một đêm ấm áp, họ định đi bộ vài dặm dọc theo bãi biển trước khi quay trở lại. Trong khi đi bộ, họ thấy ánh sáng trên bầu trời tiến về phía mình, và điều tiếp theo họ biết là họ đã trở lại phòng khách sạn của mình. Quyết tìm hiểu những gì đã xảy ra, họ trở lại bãi biển,

thấy dấu chân mình vẫn còn trên cát. Dấu chân đi xa và sau đó dừng lại đột ngột. Dĩ nhiên tò mò về cách họ đã trở lại khách sạn, cô ấy muốn tập trung vào sự việc này trong suốt cả phiên.

Khi chúng tôi bắt đầu phiên, cô ấy đã bước vào cảnh. Khi sống lại sự kiện, cô mô tả môi trường xung quanh và trăng tròn. Dấu hiệu duy nhất của sự sống là một chiếc xe tải màu đen có bốn người đàn ông đã đi theo họ mà không bật đèn. Nếu không, bãi biển là hoang váng. Cô ấy nói mình cảm thấy hơi lạ, và khi nhìn lên, họ thấy một vài ánh sáng trắng. Trên bầu trời có rất nhiều máy bay, nhưng những ánh sáng này khác biệt và nổi bật vì nó rất tươi sáng, ngay cả khi so với trăng tròn trên trời.

"Chúng sáng hơn nhiều so với mặt trăng", cô báo cáo. "Và chúng trở nên to hơn khi tiến về phía chúng tôi. Chúng đi xuống giống như trong một xoắn ốc. Và tôi cảm thấy như đang bị hút lên, đó là từ để miêu tả. Giống như phần nhỏ cuối cùng của xoắn ốc quấn lấy chân bạn và chỉ nhấc bạn lên." Thật đáng ngạc nhiên, cô ấy không sợ. Mặc dù những gì xảy ra là không bình thường, nhưng cô ấy biết mình sẽ không bị tổn thương.

Sau đó cô ấy thấy mình đang đi qua một khu trên con tàu vũ trụ có một sự kết hợp của hình vuông và vòng tròn cùng một lúc. Tôi không biết cô ấy có miêu tả thiết kế trên tường hay không, bởi vì điều này không được rõ ràng. Cô ấy chỉ biết mình có nghĩa vụ phải đi qua một ngưỡng cửa sáng rực rỡ. Cô ấy thấy người bạn của mình đã được đưa đến căn phòng khác. "Cô ấy chỉ ngồi đó. Cô ấy không sợ hãi. Họ đang cho cô ấy một cái gì đó. Đối với cô ấy, nó sẽ giống như một bộ phim. Đó là màu sắc. Không giống như kính vạn hoa, nhưng chúng lấp lánh và pha trộn. Và có một số thông tin hỗn hợp trong đó với những gì họ đang cho cô ấy thấy. Đó là màu sắc với hình ảnh trong đó." Vì vậy, thông tin đã được truyền đi ở mức tiềm thức.

Trong căn phòng mà cô ấy thấy mình tiến vào, có một ánh sáng trắng. Có người bên cạnh nó, nhưng cô ấy không thể nói được họ là ai. "Có một loại hình thể ở đó, nhưng nó không giống như một người. Nó giống như cái gì đó đang nói, đó là trong tâm trí tôi. Và họ đang nói với tôi rằng tôi không nên ở trên bờ biển đêm nay. Nếu tôi tiếp tục, họ sẽ không thể bảo vệ tôi. Đây là một trong những lối vào của họ, một lối vào liên chiều kích, và nó đã được gia tốc tối nay. Đó là năng lượng và nó có liên quan đến tinh thể."

Tại thời điểm này, sinh mệnh bắt đầu nói chuyện với tôi và tuyên bố họ đến từ tương lai. Tôi đã mong đợi được giao tiếp với một người ngoài hành tinh, vì điều đó đã trở thành "bình thường" đối với tôi. Khi tôi hỏi về khó khăn của việc đi lại trong thời gian, anh ta cười lớn và nói rằng nó thực sự khá dễ dàng. Nhiều người từ các chiều kích khác sử dụng những ngưỡng cửa để du hành qua lại. Nhưng sẽ rất nguy hiểm đối với nhân loại nếu họ lang thang vào khu vực trong khi nó đang được sử dụng. Đây là lý do tại sao hai người phụ nữ đã trở lại phòng khách sạn của họ. Họ đã được dời khỏi khu vực để bảo vệ chính họ.

Vì vậy, có vẻ như nhiều trường hợp khi người ta nhìn thấy ánh sáng trên bầu trời, và mất đi thời gian, rồi giả định nó có liên quan đến cuộc gặp gỡ ngoài hành tinh —— thì hoàn toàn không phải vậy. Nó có thể là một sự can thiệp bởi những nhà du hành thời gian tương lai, bởi vì hai thứ này rất giống nhau. Điều này đã được giải thích trong phần

khác của mục này rằng cuộc chạm trán bất ngờ hoặc không được bảo vệ với cánh cổng có thể gây nguy hiểm cho con người. Nó thậm chí có thể gây ra sự phân rã đối với ma trận trung tâm của họ. Vì vậy, những người sử dụng các cánh cổng này cố gắng đảm bảo rằng xung quanh không có người có thể bị tổn hại do vô tình phơi nhiễm.

Phần lớn thông tin mà nhà du hành thời gian đưa cho tôi vẫn không được tiết lộ ở thời điểm này. Tôi được cho biết tôi có thể có được chúng là để hỗ trợ công việc của mình, như thế tôi sẽ hiểu khi có thông tin tương tự thông qua các thân chủ của tôi, nhưng tôi sẽ không giảng hoặc xuất bản về nó. Nhiều năm về trước, tôi đã học được cách lắng nghe và tuân theo họ khi tôi được đề nghị giữ lại tài liệu. Điều này đã được chứng minh với tôi khi một số băng của tôi biến mất trong tám năm. Chúng chỉ xuất hiện trở lại khi đã đến thời điểm tài liệu đó được xuất bản. Câu chuyện này đã được kể lại trong The Custodians. Vì vậy, tôi sẽ một lần nữa lắng nghe lời khuyên của họ và giữ lại phần lớn tài liệu mà tôi đã được đưa cho. Tôi sẽ chỉ viết những phần mà áp dụng cho các tài liêu khác mà tôi nhân được từ các thân chủ khác.

Họ nói rằng nhiều cổng thời gian này được đặt dưới lòng đất để chúng có thể được đóng gói. Nếu được đặt trên mặt đất, chúng có thể trở nên lớn hơn, chúng có thể giãn nở. Sẽ tốt hơn nếu chúng ở dưới đất và được bao quanh bởi các cấu trúc đá tự nhiên, hoặc bên trong các bức tường của đá. Họ đã đưa ra mô tả về bộ dạng của một trong những cánh cổng đó khi nó được kích hoạt. Họ cho biết nó xuất hiện như một đường hầm hình cầu. Tôi nghĩ về một quả cầu giống như một vòng tròn hay quả bóng.

Thân chủ đã cố gắng mô tả những gì cô nhìn thấy, "Tôi nhận được hình ảnh của hai trong số chúng. Một sáng, và một giống như bóng tối với nhiều đường line màu trắng trong đó. Và cả hai đều được kết nối. Bạn phải có cả hai rõ ràng để sử dụng cái này. Có vẻ như bạn kích hoạt hai trong số chúng và quả cầu được tạo ra ở giữa. Nó không phải là quả bóng, nó là năng lượng. Nó thậm chí không phải là một nơi chốn. Nếu bạn có thể tưởng tượng một cửa hang của một hang động. Nó giống như thứ bạn sẽ đi qua. Toàn bộ vòng tròn đều tỏa sáng, nó di chuyển. Tôi thấy hai xoáy. Một là bóng tối, một là ánh sáng. Và khi chúng gặp nhau, đây là cái được tạo ra: một cổng thời gian. Quả cầu tồn tại đồng thời như một quả cầu khác trong không gian tại một chiều kích khác, và chúng được nối với nhau."

Sinh mệnh nói với tôi về nhiều trong số những cánh cổng nằm khắp trên thế giới, nhưng cái duy nhất tôi cảm thấy thoải mái khi viết về nó chính là cái ở Ai Cập. Có lẽ bởi vì tôi đã tìm thấy rất nhiều điều bất thường xung quanh các kim tự tháp, mà còn có vẻ ngoài bình thường. Một cái đặt bên dưới kim tự tháp trước đây từng là "người canh giữ" chính, và được sử dụng thường xuyên trong quá khứ bởi những người có kiến thức về cách du hành qua các chiều. Nó được các nhà du hành thời gian từ tương lai sử dụng, bởi vì nó đã được tái khám phá sau thời điểm hiện tại của chúng ta, và được đưa vào sử dụng. Đó là một ngưỡng cửa chiều kích khác. Bằng cách nào đó họ di chuyển trên các đường line màu trắng được nhìn thấy bên trong đường hầm vòm dợn sóng. Họ thực sự không muốn người khác khám phá và sử dụng các cổng khác nhau, bởi vì chúng có thể rất nguy hiểm nếu sử dụng sai. Công nghệ này rất phức tạp.

Nó giống như trẻ con chơi với lửa. Nó phụ thuộc vào khung thời gian mà khách thăm đến từ đó, bởi vì họ biết cách sử dụng nó mà không gây nguy hiểm cho chính họ. Những người của chiều kích cao hơn không sử dụng những thứ này vì họ đi theo một cách tương đối khác. Khi được cho biết điều này, tôi nghĩ tới khả năng họ có thể du hành bằng cách nâng cao và hạ giảm rung động cơ thể của họ. Đây là một trong những cách mà các ET sử dụng để di chuyển từ chiều kích này sang chiều kích khác, bằng cách thay đổi rung động tàu vũ trụ của mình, nên đây có thể là điều đang được đề cập đến. Nhiều người có thể cảm nhận hoặc cảm giác được vị trí của xoáy, thậm chí có thể nhìn thấy nó, nhưng họ không thể đi vào hoặc ảnh hưởng đến nó. Anh ta nói, "Sau cùng, vũ trụ tự chăm sóc bản thân mình."

Chúng ta đã quen thuộc với khái niệm này từ bộ phim truyền hình nổi tiếng "Star Trek", nơi các cá nhân được chia nhỏ phân tử và lắp ráp lai ở một nơi khác.

Thí Nghiêm Philadelphia

Ý tưởng về cổng thời gian nối quá khứ và tương lai nhắc tôi nhớ về trường hợp bí ẩn của Thí Nghiệm Philadelphia được chính phủ của chúng ta thực hiện trong Thế chiến II. Họ đã liên tục phủ nhận việc đó, nhưng câu chuyện vẫn khẳng định rằng họ đã làm một con tàu với thủy thủ đoàn biến mất và xuất hiện trở lại nơi khác. Một trong những lý do khiến họ phủ nhận nó (mặc dù đó là một dự án bí mật) mà tôi nghi ngờ chính là nó đã có kết quả thảm khốc. Một số thủy thủ đã biến mất sau khi tàu xuất hiện trở lại, và những người khác bị mắc kẹt vào trong và ngoài phần kim loại của con tàu. Tôi nghĩ tôi sẽ xem anh ta có gì để nói về chuyện này không. Bất kể anh có thể xác minh hay phủ nhận nó. Anh ta dường như là người lý tưởng để hỏi.

S: Việc này đã được thực hiện với một trong những cổng thời gian này, và cùng cái xoáy đã được sử dụng trong thử nghiệm này vẫn còn mở. Đó là lý do họ có thể sử dụng nó để du hành thời gian. Những người ngoài hành tinh đã cho họ công nghệ để thực hiện Thí Nghiệm Philadelphia.

D: Nhưng nó đã thất bại?

S: Thực tế nó thành công. Nhưng họ không biết làm thế nào kiểm soát nó, nên đó là lý do họ phải ngừng việc đó lại. Họ đã không lên kế hoạch cho hai xoáy kết nối. Họ nghĩ con tàu chỉ đi qua một xoáy và trở lại đúng nơi mà họ bắt đầu. Hai cái thực sự đã kết nối và nó đi ra trong một xoáy khác.

D: Tôi nghe nói rằng những người trên tàu đã bị ảnh hưởng về thể chất và tinh thần. Tại sao điều đó xảy ra?

S: Bởi vì khi bước nhảy siêu không gian xảy ra, họ đã đi đến một nơi khác ở một chiều kích khác. Và họ đã mất đi hình thể và cơ thể khi họ làm điều này. Họ đã biến mất. Vì vậy, khi bước nhảy được thực hiện để quay về, không may một số người trong ho đã bi mắc ket khi các hình thể trở lai.

D: Con tàu vật chất vẫn đặc rắn hay nó cũng phân giải?

S: Con tàu vật lý cũng phân giải phân tử.

- D: Vậy, tất cả của nó đã bị phân rã khi nó đi qua xoáy. Đặc biệt là khi nó kết nối với một xoáy khác. Và khi nó được mang về, nó đã không trở lại theo cách nên trở lại?
- S: Vâng, thực sự nó đã làm được. Chỉ là khi nó trở lại, tất cả của nó đã trộn chung với nhau mà trở lại. Vì vậy, những người được chuyển đi từ điểm này đã bị kẹt lẫn vào trong vật chất. Có một sự chuyển đổi, và họ không biết làm thế nào để giữ sự chuyển đổi ở điểm mà người ta rời đi khi họ làm điều này.

Nói cách khác, họ không biết làm thế nào để mang người ta trở lại chính xác điểm anh ta bắt đầu từ đó. Nó chuyển đổi đủ để khiến người đó bị kẹt lẫn trong vật chất vật lý của con tàu.

- D: Ý bạn là mức rung động của sự chuyển đổi?
- S: Và sự tái chuyển dạng.
- D: Nó không phải là cùng một mức?
- S: Đó là mức tương tự. Nhưng đó không phải là thời điểm tương tự. Nó đã không ở cùng một điểm mà họ rời đi khi nó xảy ra. Điều này rất quan trọng.
- D: Vì vậy, vật chất trộn lẫn. Đó có phải là một cách để nói về điều đó không? (Vâng) Họ cũng nói rằng một số người đã biến mất.
- S: Họ đã không tái chuyển dạng. Họ đã bị lạc mất trong không gian, và không sống sót.
 - D: Đây có phải một trong những thí nghiệm đầu tiên không?
- S: Không, có nhiều hơn thế. Đó là lần đầu tiên họ làm với con người. Họ đã làm nó đầu tiên với đồ vật, động vật và đồ vật.
 - D: Họ có tiếp tục thử nghiệm sau khi thí nghiệm ở Philadelphia không?
- S: Thực tế thì không. Sau chuyện đó họ không nỗ lực nữa, vì họ không biết làm thế nào kiểm soát vật người. Nhưng họ vẫn tiếp tục thử nghiệm với đường hầm thời gian. Các xoáy. Họ đã không thử lại nó với đồ vật và người cùng đi chung. Họ được trao nhiều công nghệ hơn, vì vậy họ có thể gửi người trực tiếp xuyên qua đường hầm này. Họ không gửi người ta đi trong bất cứ thứ gì.
 - D: Vì vậy, họ vượt qua vấn đề vật chất trộn lẫn với nhau.
- S: Vâng. Mặc dù khi làm việc này, họ phải đảm bảo mang người trở lại chính xác cùng một chỗ ở —— tôi nghĩ —— trước hai phút, để họ có thể tái chuyển dạng. Họ đã đạt được khá tốt ở đây.

* * *

Một chủ đề khác cũng đề cập đến nhà du hành thời gian từ tương lai. Đây chỉ là một phần của một phiên.

L: Linda cũng đã làm việc với những sinh mệnh tương lai từ thế kỷ 23. Họ đã phát giác rằng họ biết cách du hành trong thời gian. Và có những điểm xoay xác định trong

thời gian mà quan trọng đối với quá khứ và tương lai. Họ có động cơ đúng đắn để đến một điểm, nhưng mặc dù họ là một tổ chức tốt hơn... họ vẫn thiên về con người hơn. Họ không hoàn toàn tiến hóa thành ánh sáng. Họ đã trở lại. Đó là phương pháp họ tìm Linda bằng cách theo dõi các điểm xoay trong thời gian. Và họ đã làm việc với cô ấy và một số người khác trong thời điểm hiện tại, để tạo thuận lợi cho một tương lai tốt hơn hiện tại.

D: Trong thời gian của họ?

L: Vâng. Để cố gắng giảm thiểu một số vấn đề tương lai.

D: Nhưng điều này sẽ không thay đổi tương lai của họ?

L: Nó đã có rồi. Và họ rất am hiểu, nhờ sự giảng dạy đến từ nhiều nguồn, như làm thế nào nhìn thấy các biến số khác nhau trong tương lai. Và làm thế nào để lái ra ngoài. Họ rất cẩn thận. Những người thực hiện việc du hành trong thời gian không liên kết đến thời gian của họ như một số thành viên khác.

Một trong những câu hỏi mà mọi người thắc mắc chính là tương lai có thay đổi nhiều không, ví dụ như một số người trong họ sẽ không được sinh ra. Và anh ta nói họ bảo đảm rằng điều đó sẽ không xảy ra.

D: Đó là những gì tôi nghĩ, lý thuyết bảo rằng họ sẽ không còn tồn tại nữa.

L: Vâng. Anh ấy nói họ rất cẩn thận để đảm bảo rằng sẽ không có liên kết theo cách đó. Nhưng chúng ta có thể xác minh rằng họ đã thay đổi nhiều thứ của tương lai một cách rất tốt và tích cực.

* * *

Tôi gặp một loại du hành gia thời gian khác tương thích hơn với khái niệm về kiếp sống đồng thời. Năm 2003 một người đàn ông đã bay đến từ Denver cho một phiên cá nhân. Ông từng thử thôi miên với một số nhà thôi miên uy tín khác, nhưng đã không thành công. Điều này thường xảy ra khi tiềm thức không chắc có nên tiết lộ thông tin không. Nó cần phải cảm thấy tin tưởng và hài hòa với nhà thôi miên. Điều này là dễ hiểu khi thông tin xuất hiện. Đó không phải thứ có thể được chia sẻ với bất kỳ ai. Điều này không làm tôi giật mình bởi tôi đã làm việc ở lĩnh vực này trong một thời gian dài, và đã gặp những trường hợp tương tự.

Ông đã đi đến một cảnh từ quá khứ, nhưng ông dường như là một người quan sát, một khách thăm chỉ đi ngang qua. Ông nói công việc của mình là đi từ nơi này đến nơi khác thu thập thông tin. Ông là một nhà khám phá, và không ở lại một nơi quá lâu. Sau một thời gian, ông nói không muốn ở trong quá khứ đó nữa, bởi vì nó nhàm chán. Ông ấy thực sự muốn đi đến tương lai. Đó là nơi ông cảm thấy thoải mái nhất. Đó là nhà của ông ấy. Ông mô tả một thành phố với mấy tòa nhà lớn. Có hầu hết các ngôi nhà, nơi mọi thứ đều hoàn hảo. Không có tình trạng quá tải ô nhiễm hay bất cứ điều gì tiêu cực. Tất cả những thứ đó đã được loại bỏ. Họ có máy móc trong nhà cung cấp mọi thứ. Ngay cả thức ăn cũng được lo liệu. Công việc của ông là thu thập thông tin và dạy người khác. Có một đia điểm tập trung, nơi thông tin được đồng hóa và chia sẻ với

người khác. Ông ta phải du hành đến những khoảng thời gian khác nhau trong quá khứ từ nơi ông ta ở. Khi ở đó trong những khoảng thời gian khác nhau, ông ta sẽ tạo ra một cơ thể tư động phù hợp với thời gian, vì vậy ông ta sẽ không gây sư chú ý. Sau đó ông ta sẽ mang những thông tin đã thu thập hoặc quan sát được trở về cùng mình. Có vẻ những chuyến đi đến các thời kỳ khác nhau này đã xảy ra đồng thời, do đó nó không gây áp lực lên phần của ông. Công việc của ông trong cuộc đời hiện nay là học hỏi càng nhiều càng tốt và thu được mọi thông tin có thể. Điều này, rõ ràng, đã được sử dụng bởi phần khác của ông ta để đưa trở lại trung tâm giáo dục tập trung. Ông nhớ cái nhà trong tương lai này, vì nó khác biệt và hoàn hảo. Một tiếng khóc xa xôi từ khoảng thời gian này. Cả cuộc đời, ông chưa từng cảm thấy như ở nhà với bố me mình. Ông cảm thấy như thể mình không thực sư là con của ho. Tôi đã nghe điều này nhiều lần, cảm giác không thuộc về nơi đây trên Trái Đất, như thể đây không phải là "nhà". Sự hồi quy bất thường này đã giúp giải thích điều đó, tốt nhất nó có thể. Đây là một ca khác của một Nhà Du Hành Thời Gian; một người quan sát đang thu thấp thông tin. Một số sẽ gọi đó là một người biến hình. Nếu có thì đó là loại người quan sát tổng quát mà không được can thiệp. Ông ấy cũng chưa cưới vợ và không có con. Loại hình này không muốn có ràng buộc vì nó tao ra nghiệp lực và trói buộc với Trái Đất này (và dường như với thời đai này). Ho phải có khả năng tích lũy, làm việc và sau đó trở về nhà thất của ho.

* * *

Trong một phiên cá nhân khác, một người đàn ông đã đi đến tiền kiếp ở Ai Cập, nhưng tôi nghĩ đó là một nền văn minh cổ hơn (hoặc có thể là một cuộc đời trên hành tinh khác). Có những sinh mệnh đầu chó, thon dong dỏng (có thể là mặt nạ). Anh ta đã làm điều gì đó bị cấm (có thể là lạm dụng năng lượng), và đã bị trừng phạt. Họ tống anh qua cổng thời gian. Nó xuất hiện như một không gian lớn màu đen như một cánh cửa.

Đó là cánh cổng một chiều. Anh ta không thể quay trở lại. Anh thấy mình ở trên một hành tinh khô cằn không sự sống của hoàng hôn vĩnh cửu. Có một số cấu trúc kỳ lạ (hình đa kim tự tháp), nhưng chúng trống rỗng. Anh ta không cần phải tiêu thụ bất cứ thứ gì. Anh sống phần đời còn lại ở đó, èo uột do cô đơn và cô lập. Tâm trí anh rốt cuộc đã làm tê liệt chính nó với sự cô lập. Không cần phải nói, anh ấy rất vui khi cuối cùng đã rời khỏi cuộc đời đó. Thật là một giải pháp nhà tù hoàn hảo, nhưng kinh khủng.

Trong nghiên cứu của tôi, tôi nhận thấy một số nhà khoa học sống ở Atlantis có khả năng đi qua một hố giun hoặc cổng vào không gian đến các thế giới khác. Vì có nhiều đường hầm hoặc lối ra trên đường đi, họ phải để lại dấu hiệu ở cả hai bên lối thoát để tìm đường trở lại phòng thí nghiệm. Họ có một chiếc nhẫn có liên quan đến khả năng du hành như thế này.

* * *

Một người phụ nữ mà tôi gọi là "Marie" bắt đầu thư tín với tôi và muốn tôi đến một thị trấn nhỏ ở vùng hẻo lánh của Úc trong chuyến đi tiếp theo của tôi ở đó. Sau khi đọc sách của tôi, cô ấy biết tôi quan tâm đến việc điều tra UFO. Cô nói thị trấn nhỏ khoảng 2000 người này đã được đặt trong cái dường như là một hành lang UFO.

Trong nhiều năm, người ta đã thấy những ánh sáng và vật thể bất thường xuất hiện trên bầu trời. Tôi đã đồng ý không tiết lộ tên hoặc vị trí của thị trấn, bởi tôi không muốn những người tìm kiếm tò mò làm gián đoạn cuộc sống của những con người hiền lành ở đây. Marie cũng muốn tôi ra trang trại 1000 mẫu Anh của cô ở bên ngoài thị trấn, nơi cô muốn cho tôi thấy vị trí một cánh cổng. Trong chuyến đi tiếp theo của tôi tới Úc năm 2001, tôi đã sắp xếp để bao gồm chuyến đi giữa Expos và các bài giảng ở nhiều thành phố. Chúng tôi vào sân bay gần nhất trên một máy bay nhỏ, lái xe hơn một tiếng để tới thị trấn nhỏ. Nó rất cô lập, nằm giữa những ngọn đồi và cây cối, nơi có nhiều con vẹt hoang dã đầy màu sắc bay qua bay lại.

Khi chúng tôi đến thị trấn, nó giống như một chuyến đi ngược thời gian vào những năm 1880 và những thời kỳ trong loạt sách Cựu Miền Tây. Chúng tôi phải dành hai đêm ở nhà trọ. Bài giảng được tổ chức tại một cửa hàng cũ gợi nhớ lại những bộ phim xưa. Khi người dân thị trấn đến, phụ nữ mang theo các món ăn cho tiệc tự nấu sau đó. Trời lạnh và tôi túm tụm cố hết sức nhích gần cái lò nướng cũ kỹ để sưởi ấm. Ở đó, tôi đã được giới thiệu với một phụ nữ trong những năm 90 của cô, người là nhà sử gia và người giữ ghi chép chính thức. Cô có chi tiết bản tường thuật của các lần chứng kiến và những sự kiện bất thường trong nhiều năm. Đó là một buổi tối hấp dẫn khi người dân cuối cùng bắt đầu miễn cưỡng kể cho tôi về một số điều họ đã quan sát được. Tôi nói miễn cưỡng là bởi vì họ không muốn bị chế giễu. Một số người đã xác nhận báo cáo về cánh cổng nằm trên đất của Marie, và sự xuất hiện bất thường vào năm 1997.

Rất dễ thấy lý do tại sao ban đêm lại có nhiều người chứng kiến. Địa điểm rất cô lập, không có ánh đèn thành phố nên bầu trời rất tinh khiết. Các ngôi sao trông lớn và phong phú. Một điều lạ lùng mà tôi rất ngạc nhiên khi trông thấy chính là chòm sao Orion bị lộn ngược. Tôi nghĩ đó là vì tôi đang ở bán cầu Nam.

Khi cuốn sách này đi vào giai đoạn cuối cùng của nó, tôi gọi cho Marie và yêu cầu cô ấy gửi email bản tường thuật của mình về vụ việc. Tôi không muốn dựa vào trí nhớ của mình. Tôi muốn nó càng chính xác càng tốt. Cô ấy nói không thành vấn đề, bởi vì cô đã viết ra toàn bô sư cố ngay sau khi nó xảy ra.

* * *

Đây là tường thuật của cô về cái mà tôi cho là cổng đương thời vào một chiều kích khác đang được tích cực sử dụng:

Bùng Nổ Ánh Sáng "The Drop" – Tháng Sáu hoặc Tháng Bảy 1997. Chúng tôi có một thác nước đẹp cao 50 mét mà chúng tôi đặt tên là "The Drop", một hoặc hai phút đi dạo từ nhà. Trời mưa mấy ngày nên thác nước chảy đầy tràn. Ngay trước 5 giờ chiều mưa đã dịu đi và có sương mù. Tôi nghe thấy tiếng ầm ầm đổ xuống trong khe suối, nên tôi tính đi xem có cái gì đang rơi trên mặt nước không. Tôi nghĩ nó có thể là một tảng đá lớn, hoặc có lẽ là một cái cây tróc gốc bị thác cuốn trôi.

Âm thanh không khác gì sấm sét, nhưng đến từ dưới lòng suối, không phải từ bầu trời. Khi tôi đi khoảng nửa đường dọc theo lối mòn và tiến vào tầm nhìn con thác, một tiếng nổ lớn vang lên, rồi một vu nổ của ánh sáng vàng kim, hồng và trắng dâng lên từ

đáy thác, lan rộng ra và lên trời, gần như chạm tới tôi — khoảng 75 – 100 mét. Tại thời điểm này, tôi nghe một tiếng nói bên trái đầu tôi, "Quay lại! Không được đến gần hơn nữa! Quay lại ngay bây giờ!" Tôi nói, "OK, được thôi! ", rồi quay lại và nhanh chóng trở về nhà. Không khí như được nạp điện và có tiếng lách tách. Vụ nổ ánh sáng là điều bất thường nhất tôi từng nhìn thấy. Nó đẹp, màu hồng dịu, màu vàng kim và trắng rực rỡ. Toàn cảnh có diện tích khoảng 100 mét đường kính, có lẽ nhiều hơn, gần như vươn đến nơi tôi ở. Tôi không biết nó cao như thế nào vì tôi không thể nhìn thấy rõ ràng, bởi sương mù đã thay đổi màu sắc với vụ nổ. Bất chấp âm thanh ầm ĩ, bùng nổ rất to và giật mình, tôi biết tôi đã trải nghiệm những điều thật sự rất đặc biệt.

Tôi gọi điện cho chồng trong thị trấn để nói với anh ta những gì đã xảy ra, nhưng chỉ có thể nói trong một thời gian ngắn khi đường truyền có rất nhiều tiếng lách tách và tĩnh điện. Một người bạn sống ở thung lũng về phía Nam đã gọi cho tôi vào buổi tối hôm đó. Cô ấy nói mình đã nhìn ra cửa sổ về phía chúng tôi vào khoảng 5 giờ chiều, thấy một đám mây hồng và vàng kim đẹp đẽ trên những ngọn đồi theo hướng của chúng tôi. Cô mô tả nó trông như là "Kinh thánh – sẽ có thiên thần ngồi trên nó, các loại mây". Rồi cô nghe thấy tiếng ầm ĩ và tiếng uỳnh uỳnh, rồi một cột sáng vàng kim/hồng bắn rơi xuống đất. "Nhưng nó không nhìn giống như tia chớp. Rất kỳ lạ." "Ngày hôm sau một người quen khác sống ở thung lũng phía bắc chúng tôi nói: "Bạn làm gì ở chỗ của bạn vậy, Marie?" Sau đó cô ấy tiếp tục mô tả nhìn thấy một đám mây vàng kim và hồng xinh đẹp dường như bùng nổ trong một cái cột, không giống như sét. Cô ấy nói nó khá khác so với đám mây bão cô từng nhìn thấy. Hai đêm sau đó tôi đã đi ngủ, và vẫn ngẫm về những gì mình đã thấy. Tôi quyết định cầu nguyện Chúa Jesus và hỏi xem tôi có cách nào có thể hiểu được những gì đã xảy ra không.

Ngay lập tức, tôi thấy một bức tranh trong tâm trí tôi về cuốn sách The Keys of Enoch, của J.J. Hurtak, và một giọng nói, "Trang 221". Tôi nằm đó choáng váng, tiếng nói đó nói, "Bạn thực sự là một người hoài nghi, Marie. Trang 221!" Dĩ nhiên, tôi đứng dậy và tìm xem trang 221. Một phần trong đó viết: "Như vậy, những phương tiện Merkabah của Ánh Sáng rơi xuống trên hành tinh chúng ta, nhờ đó mà một cánh đồng ánh sáng đã được mở ra, "sinh mệnh toàn sáng" giáng xuống khi các Từ trường của khoảng thời-không chồng lên nhau được kiểm soát. Những "thân thể toàn sáng" này đi xuống qua những vùng cong thời gian nhân tạo và rơi xuống mặt đất. Và đây là những gì mà người xưa nhìn thấy khi họ chứng kiến "cây cột trụ của mây trào lên từ trước mặt họ"". Trải nghiệm khi thấy một sự kiện tuyệt vời như vậy, và đặc biệt là cú thúc cù chỏ nhẹ nhàng của sinh mệnh đã nói tôi là một người hoài nghi, đã hoàn toàn làm thay đổi cách nhìn của tôi. Bây giờ tôi không còn là người hoài nghi nữa — tôi chỉ muốn hiểu nhiều hơn thôi!" Vâng, đó là bạn, Dolores. Tôi hy vọng tôi đã mô tả sự việc rõ ràng. Thật tiếc là chúng ta không thể truyền đạt được những cảm xúc thực tế đã trải qua vào lúc đó. Bạn sẽ có được một cái "vù", tôi chắc chắn."

Khi tôi ghé thăm ngôi biệt thự xinh đẹp của Marie, cô đưa tôi đến nơi xảy ra sự kiện. Tất nhiên, tôi không thể nhìn thấy bất cứ dấu hiệu gì của một cánh cổng ngay lúc đó. Tất cả những gì tôi thấy chỉ là một thác nước tuyệt đẹp chảy xuống phía bên kia ngọn núi tạo thành một hẻm núi sâu bên dưới. Tuy nhiên, điều này phù hợp với mô tả về việc

mở cổng đến một chiều kích khác. Những người giám hộ đã thực sự làm nhiệm vụ ngày đó, giữ bất kỳ con người không thận trọng nào ra khỏi khoảng cách mạo hiểm quá gần. Như họ nói, năng lượng sẽ phá hủy ma trận của một con người. Marie biết mà không ngờ vực rằng sự kiện kỳ lạ và hùng vĩ này đã xảy ra, nhưng tôi vui mừng vì cô đã xác nhận bạn bè của cô ở hai bên thung lũng.

* * *

Khi nói chuyện trên đài phát thanh, tôi thường nhận được thư (cả thư giấy và email) từ người nghe. Đặc biệt là khi tôi nói trên show Art Bell có hàng triệu thính giả. Chúng tôi đã nhận được hàng trăm email trong một ngày. Nhiều người trong số họ muốn kể với tôi câu chuyện cá nhân mà họ cảm thấy không thể chia sẻ với bất kỳ ai khác vì sợ bị nghĩ là điên. Họ cảm thấy tốt hơn khi phát hiện ra rằng tôi đã nghe nhiều câu chuyện tương tự, và tôi hiểu nó đủ để cố gắng giải thích cho họ. Ít nhất họ biết rằng họ không phải là những người duy nhất có những trải nghiệm kỳ lạ này. Đối với một số người trong họ, tôi không có bất kỳ lời giải thích hợp lý nào trừ việc nghĩ rằng họ có thể liên quan đến việc qua lại giữa nhiều chiều kích xung quanh chúng ta. Điều này đã được giải thích đầy đủ hơn trong Vũ Trụ Xoắn 1.

Một người đàn ông nói anh ta đang lái xe vào ban đêm trên đường cao tốc ven biển ở Florida. Cách đây rất lâu đường cao tốc đã được định tuyến lại và bỏ qua tất cả các thị trấn nhỏ. Tuy nhiên vào đêm đó, anh đột nhiên thấy mình (cũng trên con đường cao tốc đó) lái xe qua một thị trấn nhỏ. Anh có thể nhìn thấy ánh sáng chiếu ra từ nhà dân và các doanh nghiệp đóng cửa khác nhau. Mọi thứ dường như vắng vẻ, tự nhiên như trong một thị trấn nhỏ vào ban đêm. Sau 5 phút, anh đột nhiên thấy đường cao tốc mở rộng ra và anh quay trở lại bờ biển nơi anh thuộc về. Lời giải thích duy nhất của tôi là trong một thời gian ngắn, anh ta đã lùi lại trong thời gian và bước vào một chiều kích, nơi con đường xuyên qua thi trấn vẫn còn tồn tai.

* * *

Tiếp đến tôi sẽ trích dẫn trực tiếp từ email mà tôi nhận được vào tháng 1 năm 2001. Nếu có ai có lời giải thích, tôi muốn ho liên hệ với tôi.

"Tôi thu xếp để theo dõi một số show của bạn trên Coast to Coast AM và thấy nó rất thú vị, đó là điều khiến tôi liên lạc với bạn. Vào tháng chín năm ngoái (2000), trong khoảng 2 hoặc 3 ngày, tôi đã trải qua một số điều rất kỳ lạ. Nó bắt đầu khi tôi đi bộ qua một sân bay địa phương nơi tôi sinh sống. Đó là vào ban ngày khi tôi nhìn thấy một chiếc máy bay chở khách cất cánh từ sân bay. Vài phút sau, một máy bay Lear Jet cất cánh, khi nó rời khỏi đường băng và leo lên bầu trời, nó đã bay lùi và tới vài lần như khi nó cất cánh. Tôi đứng đó đăm chiêu, bởi vì tôi biết rằng không thể làm một cái máy bay bay lùi. Vài phút sau, một chiếc máy bay Lear Jet khác cất cánh và cũng làm như vậy. Hay đó chỉ là một? Sau đó tôi nhận thấy rằng những chiếc xe trên đường cũng đang làm chuyện tương tự. Thay vì di chuyển về phía trước xuống đường, chúng sẽ đi lùi và tới khi chúng đã xuống đường. Tôi nhận thấy những đám mây trên bầu trời cũng làm điều tương tự, đi tới rồi lùi qua qua lại lại. Vào buổi tối, tôi đi dạo ngang một số cơ sở kinh doanh đóng cửa ban đêm. Tuy nhiên, tôi đã nhìn thấy những người vốn không

thuộc về nơi đó đang đi lòng vòng bên trong, bởi họ mặc trang phục trong khoảng 50 - 60 năm về trước. Tôi cũng thấy những hình ảnh khác thường mà tôi biết là bất khả thi. Có bất cứ ý tưởng gì về chuyện đã xảy ra không? Tôi là một người rất hoài nghi, và không tin những gì tôi đang nhìn thấy."

Câu trả lời của tôi: "Cảm ơn ban đã chia sẻ những trải nghiêm thú vi của mình. Mặc dù ban hoài nghi, nhưng ban không thể phủ nhân điều gì đó khi ban đã tân mắt nhìn thấy. Tôi chưa nghe nói về hiện tương chính xác này, nhưng tôi có thể thử phỏng đoán dưa trên thông tin mà tôi đã nhân được và viết về. Có nhiều thứ la lùng hơn khả năng tưởng tương của bất cứ ai, vì vây tôi biết tôi chưa điều tra tất cả chúng bằng bất kỳ phương tiên nào. Nghe có vẻ như ban có thể đã tiến vào một chỗ cong thời gian, nhưng không đi hết đường. Moi người thường tới lui giữa các chiều kích mà không hề biết vì môi trường xung quanh tương tư nhau. Bởi vì moi thứ chuyển đông qua lai, có lẽ đường line giữa các chiều kích không ổn định. Tôi từng nghe về chuyên người ta đột nhiên thấy mình ở trong một khoảng thời gian khác và tương tác với người mặc trang phục khác la... Thường thì họ quay lai và cố gắng tìm lai nơi đó, rồi thấy rằng chúng không tồn tai, hoặc đang ở trong tình trang hư hỏng. Một điều tôi thấy kỳ la là những người trong khoảng thời gian khác kia không nhân thấy bất cứ điều gì kỳ la về người tương lai mà họ đang tương tác. Họ dường như vẫn đang sống cuộc sống bình thường của họ. Tôi không biết liêu đó có hữu ích hay không, nhưng đó là điều tôi có khả năng lý giải. Có lẽ ban đã qua lai giữa các chiều kích và nó không được ổn định. Nếu không, ban có thể làm những điều này và không bao giờ biết đến sự khác biệt. Thậm chí từng có người báo cáo với tôi là đã ở hai nơi cùng một lúc. Chuyên này được xác minh bởi những người khác mà đã nhìn thấy và nói chuyên với ho. Vây ai biết nào? Đôi khi sẽ là tốt hơn nếu chúng ta không biết đến những khúc cong thời gian kỳ la đang xảy ra thường xuyên này. Nó sẽ bớt gây hỗn loạn cho bộ não nhỏ bé của chúng ta."

* * *

Email tiếp theo thậm chí còn kỳ lạ hơn. Nhưng trường hợp này đã có bằng chứng vật lý rằng có điều gì đó bất thường đã xảy ra.

"Tôi đã may mắn được nghe buổi phỏng vấn tuyệt vời của bạn trên Coast to Coast một đêm khác, nhưng có điều gì đó đã khiến ba thính giả bối rối. Đấy là lý do tại sao tôi viết thư này. Nói càng ngắn gọn càng tốt, cả ba chúng tôi đều có radio/máy thu Reel Talk có thể cài hẹn giờ và nó ghi ở tốc độ 1/4. Chúng tôi có thiết bị này chỉ dành cho chương trình Coast to Coast vì chúng tôi không thể thức đến tận nửa đêm (Chương trình thường kéo dài từ 12 giờ đến 4 giờ sáng.) Cả ba đều cài đặt radio/máy thu trên tần số của một trạm phát ra từ Nashville, Tennessee. Đây là trạm duy nhất mà chúng tôi có thể bắt được chương trình trên. Chúng tôi sống cách xa nhau, và khá xa Nashville, nhưng WWTN là một trạm 100.000 watt.

Tôi đã thất kinh dường nào khi bật băng ghi âm cho chương trình của bạn vào sáng hôm sau, tất cả những gì tôi có là một sự kiện thể thao, trọn bốn tiếng. Băng của một người bạn khác của tôi cũng vậy. Tôi đã gọi cho đài và họ thông báo rằng họ không còn phát sóng Coast to Coast nữa. Họ đã thay đổi format của mình, và họ không quan tâm

có bao nhiêu sự phản đối. Bây giờ bí ẩn LÓN là: người còn lại trong ba chúng tôi, băng của cô ấy có toàn bộ cuộc phỏng vấn của bạn về nó! Chúng tôi hoàn toàn biết rằng đó là cùng một trạm khi mã đài đã được nêu lên vài lần. Tất cả chúng tôi đều nghe đài này, nhưng nhận được các chương trình phát sóng khác nhau. Tôi đã nói chuyện với một vài người có kiến thức làm việc về truyền dẫn vô tuyến (những người trước đây thuộc chính phủ mà đào tạo trong lĩnh vực đó), và tất cả họ nói rằng không thể có chuyện như vậy xảy ra. Cảm ơn Thượng Đế vì cả ba chúng tôi đều muốn nghe những gì bạn nói. Câu hỏi của tôi đến bạn là: bạn có bất cứ lời giải thích nào cho vụ việc này không? Nó vượt quá tâm trí tôi rằng có lẽ nó có thể liên quan đến hiện tượng vũ trụ song song. Đó là điều duy nhất khả thi. Bất kỳ quan điểm sâu sắc nào khả thi của bạn về điều này đều sẽ khiến chúng tôi mừng rỡ. PS: Vì lý do nào đó, WWTN đã bắt đầu phát sóng lại Coast to Coast và làm chúng tôi vui mừng vì điều đó! Đây là mối liên hệ của chúng ta với vũ trụ."

Một phần của câu trả lời của tôi: "Trong công việc của tôi, đã có những điều kỳ lạ xảy ra với máy ghi âm trong các phiên làm việc mà không thể giải thích. Tĩnh điện, tiếng ồn lạ, băng tăng tốc hoặc giảm tốc, tiếng nói chồng chập và nhiều thứ không nên xảy ra với điện tử. Nhiều lần có nhiều máy ghi âm cùng chạy, và tất cả đều bị ảnh hưởng. Tôi cũng đã có những hiệu ứng kỳ lạ với điện thoại. Nhưng đây là lần đầu tiên tôi nghe thấy một chuyện như vậy. Bạn có lẽ đúng rằng có gì đó liên quan với chiều kích. Đó là một câu trả lời tốt trong những cái khác. Trạm phát sóng chương trình thể thao đã có mặt trong một thực tại song song. Tôi mừng là bạn có ba người tham gia. Tôi nghĩ đó đủ điều kiên để chứng minh."

Vài tuần sau, tôi phát biểu tại Nhà thờ Unity ở Memphis và ngạc nhiên khi thấy ba phụ nữ lái xe từ Nashville đến gặp tôi. Họ chủ yếu muốn gặp tôi để xác nhận rằng vụ việc thực sự đã xảy ra, và họ có băng để chứng minh điều đó. Họ là ba trong số những phụ nữ bình thường nhất mà mọi người hy vọng gặp. Tôi tin họ đã nói sự thật. Một lần nữa, nếu ai đó có bất cứ lời giải thích nào cho vụ việc này, tôi rất muốn lắng nghe từ bạn.

* * *

Trong sách Jesus and the Essenes, Jesus đã đưa ra ví dụ sau về luân hồi và các chiều kích khác nhau, sử dụng tự nhiên trong các dụ ngôn của anh ta để mọi người có thể hiểu dễ dàng hơn:

"Anh ta đã sử dụng một loài cây trồng khác làm ví dụ, một loài thực vật bao gồm nhiều lớp (giống như củ hành). Anh ta nói thứ này sẽ cho thấy các cảnh giới khác nhau của sự tồn tại. Anh ta chỉ ra rằng, bên trong loài thực vật này có các lớp rất mỏng và gần sát nhau. Nếu có thể xem mỗi lớp là một cảnh giới khác nhau, người ta thấy rằng lõi chính là nơi nhỏ và hạn chế nhất, giống như thế giới vật lý. Khi một người đi lên và ra vào trong những cảnh giới, đường chân trời hiểu biết của bạn sẽ mở rộng mỗi lần, ban sẽ thấy và hiểu nhiều hơn."

Đây khiến tôi tự hỏi những người mà anh ta đã đưa ra dụ ngôn (hay ví dụ) cho có hiểu những ý nghĩa sâu xa hơn mà anh ta đang cố gắng truyền đạt không. Có lẽ nó là

quá phức tạp cho các tông đồ. Nhưng nó cho thấy rằng anh ta đã rất ý thức về những ý nghĩa sâu sắc hơn của cuộc sống và vũ trụ.

* * *

Một số sự cố kỳ lạ khác liên quan đến thời gian và chiều kích đã xảy ra trong các buổi học của tôi nằm rải rác trong cuốn sách này.

MỤC VII – SINH MỆNH NĂNG LƯỢNG VÀ SINH MỆNH NHÀ SÁNG TẠO Chương 22: Những Bí Ẩn

Phần đầu tiên này tiếp nối mục Bí Ẩn Trái Đất trong Vũ Trụ Xoắn 1. Có một số điều tôi muốn làm rõ hơn trước khi đưa chúng vào sách. Đây là thông tin được tích lũy vào cuối những năm 1990. Một số đến từ Phil, một thanh niên được tôi viết trong rất nhiều sách. Anh ta có khả năng đi vào trạng thái nhập thần sâu và đóng ý thức của mình để nó không can thiệp vào các câu trả lời. Luôn có thể nhận được thông tin mới, bất thường và có giá trị khi chúng tôi có phiên.

Hệ Mặt Trời Của Chúng Ta

D: Bạn từng một lần nói với tôi không có sự sống như chúng ta biết trên các hành tinh khác trong hệ mặt trời chúng ta vào thời điểm này.

Phil: Đúng vậy. Không có sự sống nhân loại, không phải là không có sự sống. Vì khí quyển trên các hành tinh khác không có đặc tính có thể duy trì sự sống nhân loại như được biết trên hành tinh này vào thời điểm hiện tại. Tuy nhiên, đó không có nghĩa là không có sự sống trong các hình thức khác, chẳng hạn như dưới hình thức tinh thần hoặc thậm chí trong một hình thức tiên tiến hoặc một hình thức vật lý khác.

D: Tôi từng một lần được cho biết có sự sống trên sao Hỏa. Có một nền văn minh của sinh mệnh hình người ở đó. Đó là sự thật?

P: Tình huống thực tế là vậy, và sẽ sớm được hành tinh của bạn biết đến. Nó đã được tạm thời đề xuất thông qua việc kiểm tra các thiên thạch bằng kính hiển vi. Đây là một thay đổi lớn trong ý thức mà phải được tinh tế đút từng muỗng cho nền văn minh của bạn. Họ thực tế là tổ tiên của nền văn minh các bạn, và sự sống trên Trái Đất như bạn đã biết. Có những dạng sống xuất hiện đồng thời trên cả hai hành tinh. Tuy nhiên, hành tinh sao Hỏa ổn định và có hiệu suất sự sống hơn trong một quãng thời gian dài so với hành tinh chị em đã có một lộ trình khác về sinh thái, địa chất của cô. Sao Hỏa được định cư và có thể sinh sống nhanh hơn Trái Đất. Vì vậy tiến trình gieo hạt trên sao Hỏa bắt đầu nhanh và sớm hơn nhiều so với trên Trái Đất.

Câu chuyện về sự gieo hạt Trái Đất với các dạng sống đầu tiên đã được kể trong Keeper Of The Garden và tiếp tục trong The Custodians. Điều này chỉ ra rằng Trái Đất không phải là hành tinh duy nhất được gieo hạt trong hệ mặt trời chúng ta, nhưng theo thời gian phải có điều gì đó xảy ra khiến mấy hành tinh kia trở nên không có sự sống một lần nữa.

D: Điều gì xảy ra mà đã phá hủy sự sống trên sao Hỏa?

P: Vào thời điểm đó có rất nhiều ý kiến bất đồng về chuyện ai nên ở trong sự kiểm soát của chính phủ thế giới, và nhiều loại công nghệ khác nhau cho phép họ thao tác thời tiết của chính họ. Họ đã trở nên rời rạc mất liên kết trong mục đích của họ và phá hủy hệ thống thời tiết của chính họ. Giống như khả năng hiện tại đang hiển hiện trên hành tinh của bạn —— cũng sẽ cho phép bạn hủy diệt hành tinh của mình nếu có cơ hôi.

- D: Tôi cũng được cho biết có những tàn dư sư sống vẫn còn lai trên sao Hỏa.
- P: Có những yếu tố của sự sống sâu trong hành tinh mà đã thành công trong việc duy trì dạng sống của họ. Tuy nhiên, họ không phải cái bạn gọi là "nhân loại" hoặc hình người. Họ hơi khác ở chỗ sự tiến hóa của họ là từ một lộ trình khác với những gì bạn có trên hành tinh này.
- D: Tôi được cho biết có những thành phố bên dưới bề mặt sao Hỏa, nơi một số cư dân đã đi xuống khi bề mặt không thể ở nữa.
- P: Sự so sánh đó có thể được sử dụng tương tự như khái niệm lãnh địa. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không mô tả thành phố theo cách thức mà bạn hiểu về thành phố. Theo một cảm giác công nghệ, giống như một lãnh địa của mối nhiều hơn, trong cấu trúc xã hội đó. Những sinh mệnh đang sống trong các cấu trúc xảy ra tự nhiên, và cũng được sản xuất trong hành tinh.
- D: Tôi cũng được cho biết khi các nhà khoa học rốt cuộc lên được sao Hỏa, họ sẽ không nhận ra vẫn còn sự sống. Họ sẽ không nhận ra điều đó.
- P: Khi các nhà khoa học đến được sao Hỏa, họ sẽ nhận thức được nhiều dạng sống khác ngoài cái nằm dưới chân họ. Sẽ có sự nâng cao nhận thức vào thời điểm đó rằng các dạng sống trên sao Hỏa sẽ được xem xét là một dạng sống khác.
- D: Bây giờ chúng ta hãy chuyển sang một phần khác của hệ mặt trời. Tôi rất thích sao Mộc. Hiện tượng gọi là "Vêt Đỏ Lớn" trên sao Mộc là gì? Nó có thể nhìn thấy bằng kính thiên văn của chúng tôi.
- P: Biểu hiện của Vệt Đỏ Lớn trên cảnh giới của bạn sẽ được gọi là một sự xáo trộn về thời tiết. Những gì bạn cảm nhận được trên cảnh giới tồn tại của bạn là một cơn bão khí một hiện tượng thời tiết. Tuy nhiên nó là một hiện tượng có bản chất cốt lõi trong một cảnh giới cao hơn của thực tại. Các biểu hiện cao hơn sẽ chỉ ra rằng đây là một khu vực có nhiều các thực thể cá nhân khác nhau của hình thức giống nhau nhưng tách biệt của nhận thức. Đó là một thành phố, cái mà trên một cảnh giới cao hơn của biểu hiện là một dạng sống biểu hiện các thành phần thấp hơn của nó trong các hình thức của một sự xáo trộn khí quyển ở tầng thứ của bạn.
- D: Nếu đó là một sự xáo trộn trong bầu khí quyến hoặc một cơn bão, nó ở đó mãi mãi, như chúng ta biết. Và dường như nó không thật sự thay đổi nhiều như vậy. Nó cũng rất lớn.
- P: Trong vũ trụ này có rất nhiều hình thức biếu hiện khác nhau của sự sống mà ý thức nhân loại chỉ đơn giản là không nhận thức được. Tuy nhiên, để bạn có thể hiểu được điều này, có thể so sánh nó với một lãnh địa của những sinh mệnh sống mà biểu hiện của họ chạm đến cảnh giới nhận thức của bạn, điều kiện khí quyển che phủ hình thức biểu hiện thấp hơn này có thể nhìn thấy được. Có nhiều tầng thứ nhận thức khác nhau không có ảnh hưởng tương ứng trên cảnh giới khác. Tuy nhiên, trong trường hợp ở đây, sẽ có ảnh hưởng lên cảnh giới thấp hơn của biểu hiện. Như vậy, lãnh địa này là một nền văn minh trên các cảnh giới cao hơn của sự tồn tại, để lại dấu vết của nó trên tầng thứ của bạn như một sự xáo trộn trong khí quyển.

- D: Tôi nghĩ bạn muốn nói về một thực tại thay thế, đó là một nhóm người trong một thành phố vật lý trên sao Mộc. Và ít nhiều thì nó đổ một cái bóng trên cảnh giới của chúng tôi mà xuất hiện dưới dạng một điều kiện khí quyển? So sánh vậy được không?
- P: Chúng tôi sẽ nâng cao khái niệm này bằng cách nhìn nó không giống như một thành phố theo thuật ngữ của bạn, mà giống như một lãnh địa của virut hoặc vi khuẩn, khi họ cùng tồn tại và sống trên cảnh giới của họ. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không mô tả nó như một nền văn minh công nghệ trong bối cảnh của bạn.
 - D: Vậy đó không phải là những sinh mệnh thông minh, như chúng ta nghĩ về họ.
- P: Đó không phải là tình huống trên thực tế. Họ rất thông minh, chỉ đơn giản là sống trong một hình thức khác. Biểu hiện của họ không bao gồm các khía cạnh kiến tạo và công nghệ. Họ có tính tiến hóa và văn minh cao, tuy nhiên họ không mang tính công nghệ.
- D: Có người khác nói với tôi rằng mối quan hệ của sao Mộc với cảnh giới Trái Đất là rất quan trọng. Bạn có thông tin nào về điều đó không?
- P: Có nhiều mức độ đồng phụ thuộc khác nhau trong hệ mặt trời của bạn, vì toàn bộ cân bằng vật lý phụ thuộc vào từng yếu tố cá nhân duy trì trạng thái cân bằng của chính nó. Trên cảnh giới vật lý, sự mất mát đột ngột của bất kỳ hành tinh nào cũng sẽ gây ra tình trạng mất cân bằng trọng lực của toàn bộ hệ mặt trời. Dĩ nhiên, có những tầng thứ nhận thức khác mà sự thay đổi hay mất mát của một hành tinh như vậy cũng có những ảnh hưởng và tác động lên các cảnh giới khác.
- D: Đây là điều người ngoài hành tinh đã nói với chúng tôi về Trái Đất. Chúng tôi không được làm nổ nó, vì điều đó sẽ gây ra sự tàn phá lớn lao trong vũ trụ và các chiều kích khác.
 - P: Đúng vậy.
- D: Tôi đã nghe rằng những người khác đang quan sát chúng tôi sẽ không cho phép điều đó xảy ra, đơn giản vì nó sẽ làm mất cân bằng thiên hà.
- P: Đó là chính xác, theo nghĩa những cá nhân sống ở các cảnh giới tồn tại khác có quyền bảo vệ nền văn minh và các dạng sống của họ khỏi sự xâm nhập. Nó như thể một cuộc chiến tranh không công bố và không biết đến được tiến hành chống lại một phe phái không nhìn thấy từ một nền văn hóa vô minh.
 - D: Nhưng họ nhận thức những thứ này nhiều hơn chúng ta.
- P: Đúng vậy. Nên họ có quyền bảo vệ nền văn minh của mình khỏi những thiệt hại do sự thiếu hiểu biết của một người hàng xóm hơi ngang ngược.
 - D: Bạn có biết gì về nguồn gốc của vành đai tiểu hành tinh không?
- P: Đó là một hành tinh ngày trước đã bị phá hủy khi một ngôi sao đi qua gây ra vụ va chạm giữa nó và một thiên thạch đã đi vào quỹ đạo của nó. Vụ va chạm đã gây ra sự đổ vỡ của hành tinh này. Bởi nội lực riêng của chính hành tinh, của Mặt Trời và các

hành tinh khác, nó đã bị xé toạt đến mức nó đơn giản kết xuất ra vô hình dạng, và do đó trải lan trong quỹ đạo cũ của nó như các hạt hoặc tiểu hành tinh.

D: Tôi cũng nghe là hình như có một chủng tộc của những người sống ở đó và họ làm nó nổ tung.

P: Điều đó không chính xác. Sự va chạm là một hiện tượng tự nhiên đã xảy ra, không phải do sự xáo trộn mà bất kỳ chủng tộc nào đó trong dân chúng gây ra. Cũng có trường hợp những câu chuyện này xuất hiện do hiểu sai thông tin. Không phải là một câu chuyện ngụ ý hay hư cấu, mà đơn giản chỉ là một sự diễn giải sai. Những kênh này cũng không phải là câu chốt tuyệt đối, cũng như phương tiện này không phải là câu chốt sau cùng. Có những điểm không chính xác tiềm ẩn trong các kênh này. Và tất cả các kênh nên được xem với một nhận thức mở cho thực tại này. Vì độ chính xác của các kênh phụ thuộc vào khả năng phiên dịch ra cách vật lý của phương tiện, và hầu như không thể dẫn kênh với độ chính xác 100%. Vì đơn giản là có những khái niệm và ý tưởng mà không có tiền lệ trong cuộc đời này hoặc thậm chí trong cảnh giới này. Cho nên một số câu hỏi được đưa ra đòi hỏi các khái niệm mà không tồn tại ở đây, vì vậy cần phải rút ra từ những sự tương tự, có thể không hoàn toàn chính xác. Tuy nhiên, ý nghĩa của thông tin có thể được phiên dịch.

D: Tôi hiểu rằng bất cứ điều gì mà đi qua một sinh mệnh con người đều có vấn đề theo cách đó.

P: Đơn giản chỉ là vấn đề không thể dịch được, do nhiều yếu tố. Một số trường hợp, như chúng tôi đã nói, là thiếu các khái niệm để diễn tả.

* * *

Mặt Trời

D: Mặt Trời có thật sự nóng không?

Phil: Quả thực có yếu tố mà nó nóng. Tuy nhiên, chúng tôi cảm thấy điều này là hiếu lầm từ quan điểm vật lý của bạn. Trong khi bản thân nhiệt dường như là trọng tâm chú ý của người ở đây, thì thực tế nó không khác gì một sản phẩm phụ. Năng lượng thực sự của Mặt Trời không phải là nhiệt, mà là thứ về bản chất vượt xa sự hiểu biết của con người vào thời điểm này. Nhiệt chỉ đơn giản là biểu hiện của một hiện tượng phức tạp hơn rất nhiều so với quá trình cháy đơn giản. Đây là sự chuyển đổi của năng lượng, và khía cạnh vật lý sẽ là cái mà bạn gọi là ngọn lửa hay sự đốt cháy. Nhiệt là một sản phẩm phụ. Thực tế đích thực của việc này là chuyển đổi và thay đổi năng lượng thể hiện xuống tầng thứ vật lý như là nhiệt và sự đốt cháy.

D: Các tia sáng và phóng xạ mà chúng ta không thể nhìn thấy là cực tím. Ý bạn là cái gì đó như thế?

P: Xa hơn những gì bạn thậm chí sẽ xem xét như là những tia, là các hình thức nguyên tố năng lượng. Một sự thay đổi cơ bản về bản thân năng lượng.

Mọi người nhận thức Mặt Trời là một hành tinh khí. Nhưng một thân chủ của tôi cho biết trên thực tế nó có một nền văn hóa bên dưới các vành đai khí, mà không thể nhìn thấy từ bề mặt bên ngoài.

D: Những người trên Trái Đất không thể thấy thứ đó, phải không?

Bob: Vâng, họ không thể. Họ không có ý tưởng. Như tất cả mọi người khác, họ chỉ giả định đó là một quả cầu khí đặc. Nhưng mọi vụ nổ xảy ra trên vành đai bên ngoài, thực sự xảy ra bên trong vành đai đó. Nhưng phần trung tâm của hành tinh cũng giống như ở đây trên Trái Đất. Họ có trang trại, họ có nhà ở, họ có người. Họ có những nền văn minh. Và tất cả các thứ được bọc bên dưới vành đai năng lượng.

D: Vậy trên bề mặt không nóng?

B: Ö, không nóng! Không nóng không nóng! Đó là một trong những điều thú vị về nó.

D: Người ta nghĩ rằng nó quá nóng để hỗ trợ sự sống.

B: Bạn sẽ nghĩ vậy, nhưng tất cả những thứ đó là cao lên trong năng lượng. Lên trong cái gọi là "bầu khí quyển". Đó là một cái gì đó tương tự như <u>Vành đai bức xạ Van Allen</u> trên hành tinh này. Nhưng chúng tôi luôn đi đi về về. Trong và ngoài. Đó là một nền văn minh rất đẹp.

Có nhiều phát hiện đáng kinh ngạc về các đặc tính thực tế của Mặt Trời chúng ta được tiết lộ thêm trong chương này.

* * *

D: Một số người tin thế giới được tạo ra trong cái gọi là thuyết Big Bang. Điều này có đúng không?

Phil: Nếu bạn ở hình thể vật lý vào thời điểm đó, bạn chắc chắn sẽ cảm nhận cái mà bạn gọi là Big Bang. (Tôi cười) Big Bang, dĩ nhiên, là một sự tương tự được các nhà khoa học sử dụng để mô tả sự bùng nổ ra, trái với sự nổ dồn vào trong. Động lực hướng ngoại tạo ra khi vũ trụ, hoặc nói chính xác hơn là, luật của vũ trụ, được thiết lập. Và theo nghĩa đó, vâng, chính xác nói rằng thuyết Big Bang cho thấy sự khởi đầu của thời điểm đó, trong đó các luật vật lý hoặc vật chất của vũ trụ của bạn đã được thiết lập.

D: Một lý thuyết cho rằng khi lực đẩy hướng ngoại của những thế giới này xảy ra, nó sẽ đạt đến một điểm nào đó mà sẽ bắt đầu rút về và co cụm lại với nhau một lần nữa. Điều này có đúng không?

P: Đúng vậy. Đó là điểm mà tại đó tất cả các chuyển động hướng ngoại không còn được gọi là "cân bằng" nữa. Và nằm trong bước ngoặt mà trong đó các luật vũ trụ sẽ thay đổi và trở thành những đối cực với cái chúng đang là hiện tại. Đó là tích cực rồi sẽ trở thành tiêu cực và đó là tiêu cực rồi sẽ trở thành tích cực. Vũ trụ sau đó sẽ rút lại vào trong cái mà lại là một "vô". Vực thẳm. Tại thời điểm đó câu chuyện sáng tạo sẽ lặp lại chính nó.

D: Nó sẽ bắt đầu lại từ đầu. Sau khi nó sụp đổ trên chính nó, nó sẽ nổ một lần nữa, có thể nói vậy.

P: Đúng vậy.

D: Phải mất bao nhiêu thời gian để một chuyện như vậy xảy ra?

P: Sẽ an toàn khi bạn cho rằng bạn sẽ ở trong một hình thức khác khi điều này xảy ra.

D: (Cười) Chúng ta không phải lo lắng về nó.

Khái niệm này chứng minh luật luân hồi hay tái chế áp dụng cho tất cả từ vi mô đến vĩ mô. Không có gì thoát khỏi chu kỳ này.

Khi vũ trụ đi đến cuối sự mở rộng của nó, giai đoạn mà nó đảo ngược, nổ dồn vào trong, trở lại Nguồn và phát nổ một lần nữa, là khi tất cả chúng ta trở về nhà với Tạo Hóa cùng tất cả những kiến thức mà chúng ta đã tích lũy?

D: Có một dòng suy nghĩ rằng thế giới này sẽ sụp vào trong nó hoặc bị phá hủy trong vòng 5000 năm. Đồng thời có một hành tinh khác đang được chuẩn bị cho những thực thể sống trên Trái Đất đã nâng cao rung động của họ hoặc nâng cao sự hiểu biết của họ về tinh thần. Đây có phải một thuyết đúng không?

P: Có lẽ khung thời gian của bạn có thể có lỗi sai gì đó. Tuy nhiên, bản thân khái niệm này là khá hợp lệ, vì ngay cả bây giờ những người chọn để di cư đến — không chỉ hành tinh mà bạn nói tới, mà còn những hành tinh khác — đã bắt đầu. Thực sự là hành tinh kế nghiệp cho hành tinh này đang trong giai đoạn trứng nước. Và đến giờ nó chưa đạt đến giai đoạn trở nên hiếu khách với các dạng sống, không phải như bạn đã biết lúc này, nhưng sẽ sớm thôi. Đó là những dạng sống của bạn. Các cư dân năng lượng cư trú trên hành tinh này vào thời điểm đó sẽ di chuyển đồng loạt đến cái đang được chuẩn bị vào thời điểm hiện tại. Vì vào thời điểm đó các dạng sống của bạn sẽ tiến triển đến một tầng thứ khác so với họ hiện tại. Bây giờ là không thích hợp và chưa chín muồi để cố gắng di chuyển những dạng sống này tới hành tinh đó. Vì không có gì, ở giai đoạn này, là sẵn sàng. Chưa có một khung thời gian để tiến triển trước khi cả dạng sống lẫn hành tinh hiếu khách với nhau. Không cần phải nói, thời điểm mà nó xảy ra sẽ là thời gian thích hợp nhất.

Câu trả lời này đã đến trong những năm 1990, nhưng đã được lặp lại với tần suất nhiều hơn trong các buổi học của tôi vài năm gần đây. Ý tưởng về các cơ thể đang được thay đổi để thực hiện chuyển đổi sang một tầng thứ khác sẽ được mở rộng trong mục cuối cùng. Cũng có thông tin nhận được về một hành tinh vật lý tương tự Trái Đất đang được chuẩn bị sẵn sàng cho những người sống sót sau bất kỳ thảm họa Trái Đất nào. Người ta đã nhấn mạnh rằng con người nhất định không diệt vong. Sẽ có những người sống sót ngay cả khi "họ" phải sử dụng các biện pháp kịch liệt. Câu chuyện về Trái Đất thứ hai này được kể trong Keeper Of The Garden.

Đã có rất nhiều câu hỏi về các trục trong kim tự tháp lớn mà dường như quá nhỏ cho bất cứ thứ gì hữu ích, cái mà là nhắm vào bầu trời. Cũng như mọi thứ khác kết nối với kim tự tháp, chúng được bao phủ trong bí ẩn.

D: Mục đích của những cái trục trong kim tự tháp là gì?

Carol: Mục đích của các trục trong kim tự tháp là để cho phép linh hồn của những sinh mệnh mà được coi là thầy tế và pharaoh trở lại hệ thống hành tinh của họ, như vậy họ sẽ không bị ràng buộc vào các lớp hoặc ánh sáng của hành tinh đặc thù này. Ngay từ ban đầu, họ đã được hiển hiện vào trong vật lý, và khi không cần thiết phải hiển hiện nữa, linh hồn sẽ đi qua những cái trục sử dụng cái mà bạn có thể gọi là "cổng sao". (Từ này được đặt như một câu hỏi, không chắc chắn) Sử dụng các thiết bị kỹ thuật trong căn buồng của Vua.

D: Trong buồng của Vua có những thiết bị kỹ thuật?

C: Cái bạn gọi là buồng của Vua. Họ đã sử dụng những thiết bị kỹ thuật này để cho phép những linh hồn trở lại hệ sao ban đầu của họ.

Trong Keeper Of The Garden và The Custodians đã đề cập rằng người ngoài hành tinh thường đến ở thời điểm ban sơ hình thành nền văn minh, sống giữa những người đang phát triển để giúp đỡ và cung cấp cho họ kiến thức và hướng dẫn cần thiết. Những sinh mệnh này có những quãng đời không thể tin được, vì vậy cuối cùng họ được đối xử và kính trọng như những vị thần. Điều này chỉ ra rằng các pharaoh đời đầu có thể là những loại sinh mệnh này. (Tham khảo Chương 4, Isis.)

Đây gợi cho tôi nhớ về những phiên được mô tả trong Legacy From the Stars, nơi những linh hồn của người ngoài Trái Đất bị mắc kẹt trong thế giới chúng ta sau khi họ chết. Họ rõ ràng đã tạo ra nghiệp và không thể trở về nhà ban đầu, ngay cả sau khi chết. Thường trong những trường hợp này, thậm chí không ai từ hành tinh quê nhà của họ biết rằng họ đang ở đây. Có lẽ các ET đã nhận thức rõ rằng việc này đôi khi xảy ra, và họ không muốn những vị khách này, những người đã sống lâu như vậy trên Trái Đất, cũng bị mắc kẹt tương tự.

Một bí ẩn nữa là sự tồn tại và vị trí của các phòng ẩn bên dưới Nhân Sư.

D: Người ta nói rằng các phòng bên dưới Nhân Sư đã được niêm phong. Tại sao việc này lại được thực hiện?

C: Những sinh mệnh không phải từ hành tinh này bị đảo chính.

Đây chỉ ra rằng một số sinh mệnh vận hành hệ thống kim tự tháp trong những ngày đó không phải nhân loại. Có lẽ họ là những cố vấn được nói tới trong sách khác của tôi, những người đã sống giữa nhân loại để trao cho những món quà mới (những tiến bộ) khi cần. Điều này cũng giải thích việc sử dụng các trục để trả lại linh hồn của họ cho hệ sao ban đầu. Họ không muốn bị mắc kẹt ở đây trên Trái Đất khi công việc của mình đã kết thúc.

C: Nhân loại muốn giành lấy sức mạnh của họ khỏi họ và biến nó thành của mình. Những sinh mệnh biết rằng điều này sẽ xảy ra. Vì vậy, có một sự niêm phong cho tất cả các thiết bị kỹ thuật và thông tin, để nó sẽ không rơi vào tay sai người vào sai thời điểm, vì họ sẽ tự hủy diệt chính mình với thứ này.

Đây nghe có vẻ giống như bản tính nhân loại, vì sự thiếu hiểu biết của mình mà phá hủy các thiết bị được sử dụng để tạo ra sức mạnh từ mặt trời, mặt trăng và những ngôi sao. (Bartholomew đưa ra thông tin này trong Vũ trụ Xoắn 1.)

D: Vậy, những sinh mệnh từ các hành tinh khác là những người đã niêm phong các buồng? Không phải con người làm?

C: Có những đệ tử bí truyền, những người được các sinh mệnh này đào tạo. Kim tự tháp được sử dụng để dẫn nhập và đào tạo. Có rất rất nhiều ngôi đền cổ nằm khắp trên những cái được gọi là "cao nguyên" bây giờ. (Đây giống với khu vực đền thờ của Người Mèo trong Chương 3.) Chúng được dùng để dẫn nhập cho con người, nhân loại, để nâng cao ý thức và rung động của họ. Sau đó, họ lần lượt có thể sử dụng các thiết bị và công nghệ một cách thích hợp để giúp đỡ hệ thống hành tinh. Các kim tự tháp dựa trên một hệ thống mạng lưới. Hệ thống mạng lưới là rất quan trọng, vì nó là hệ thống kết nối chính cho hành tinh. Một trong số chúng. Có nhiều hệ thống, nhưng đây là một trong số đó. Trong mỗi đại địa này đều có kim tự tháp. Kim tự tháp là vật dẫn của giai điệu phổ quát và kết nối các hành tinh khác trong sự hòa hợp và rung động. Đây cũng được vận hành với màu sắc, tần số âm thanh, và các xoáy, xuyên suốt hệ thống lưới hành tinh, duy trì sự cân bằng và hài hòa cho hệ thống hành tinh này.

D: Và những người đó biết làm thế nào sử dung đúng cách những thứ này.

C: Họ hướng dẫn. Họ an bài đúng chỗ.

D: Vậy, việc niêm phong là bởi có những người khác đến và họ không muốn những người đó dùng các thứ này. Bạn nói cũng có một mối nguy hiểm cho những người không biết cách sử dụng chúng.

Một lần nữa, đây có vẻ tương tự việc năng lượng trong đền thờ của Người Mèo đã gây nguy hiểm cho những người không thể xử lý nó.

C: Một hệ sao hành tinh đã can thiệp. Họ đã gửi các phái viên giúp tác động đến nhân loại, như mọi khi. Các nhóm suy đồi đã đảo chính, cá nhân hóa, nắm lấy quyền lực.

D: Vì vậy, những người kia niêm phong căn buồng để che giấu thông tin, và bảo vệ người dân khỏi việc sử dụng nó sai lầm.

C: Để bảo vệ họ khỏi chính họ.

D: Vậy những nơi này nằm ở đâu?

C: Những căn buồng so le bên dưới Nhân Sư. Mỗi cái nối với đường hầm nhỏ, và được bảo vệ bởi năng lượng và tần số.

Một lần nữa, điều này giống như lịch sử của Bartholomew (Vũ Trụ Xoắn 1), nơi mọi người nghĩ nếu sở hữu được các thiết bị năng lượng bí mật, thì họ sẽ nắm quyền năng và không cần người ngoài hành tinh hay thầy tế. Trong lịch sử của anh ta, họ gây ra sự

hủy diệt của các thiết bị và chính bản thân họ. Rõ ràng là nhóm kiểm soát cuối cùng tại Nhân Sư đã quyết định niêm phong các thiết bị đi, như thế chuyện như vậy không thể xảy ra lần nữa. Chúng bị chôn vùi suốt kể từ đó.

Trong Conversations With Nostradamus 3, Nostradamus cũng nhắc đến những năng lượng đã được an bày để chỉ những người đúng đắn mới được phép ở gần các lối vào bí mật đến các đường hầm và phòng ẩn này. Nếu người ta cố gắng xâm nhập vào những rung động không chính xác hoặc tiêu cực, họ sẽ chết. Vì vậy, đó là một hệ thống bảo vệ rất phức tạp được cài đặt hàng ngàn năm trước.

Tham khảo Chương 6 về các biểu tượng được sử dụng để hiển thị thông tin ẩn.

* * *

Chiêm tinh học luôn là hứng thú của tôi, mặc dù tôi không phải một chiêm tinh gia. Chiêm tinh học bắt đầu thế nào? Có vẻ việc nghiên cứu về các ngôi sao đã là một niềm đam mê bất diệt của nhân loại. Tôi tìm thấy câu trả lời khá bất ngờ trong một phiên hồi quy thông thường. Một phụ nữ trở lại kiếp sống làm tư tế ở Babylon cổ đại. Mệnh đề Babylon là nơi khởi đầu của nghiên cứu chiêm tinh đã được chấp nhận. Trong cuốn sách của tôi về Nostradamus, ông có một lịch thiên văn mà ông nói đã thiết lập từ Ai Cập và Babylon cổ đại.

Người phụ nữ này là một thầy tế nam trong một tôn giáo mật độc lập hoặc trường bí truyền. Ông ta đang ở trong một ngôi đền đẹp nằm trên gò cao phía trên thành phố. Ông đã miêu tả việc nghiên cứu về những ngôi sao mà nhóm của ông đã tham gia từ thời đại thậm chí là cổ đại đối với ông. Ông cho biết chuyển động của các ngôi sao đã được lập biểu đồ từ lâu như thời gian nhóm của ông ở trong tồn tại. Đây là mục đích chính của họ, trong khi các nhóm khác thực hành trị liệu và tiên tri. Ngôi đền lộ thiên ở giữa (không có mái) với cột trụ lớn trên cả bốn mặt. Ông nói thầy tế sẽ ngồi tại một vị trí được chỉ định ở trung tâm ngôi đền và lập biểu đồ vị trí ngôi sao khi chúng di chuyển qua khe hở giữa các trụ. Các cột trụ cho họ một điểm tham chiếu, một cách để đo sự di chuyển của các hành tinh đối lập với các ngôi sao cố định, và cũng để đánh giá sự quay của Trái Đất.

Sau khi làm việc này hàng trăm năm, họ đã thiết lập các biểu đồ rất chính xác. Đây cũng được dùng để làm cách xác định điểm chí và điểm phân cực, vì một nước nhiệt đới thì có ít thay đổi về mùa để chỉ ra những thứ này. Đây có thể giải thích lý do rất nhiều tòa nhà cổ đại được xây dựng theo cách này, cao cao trên một ngọn đồi với nhiều cột trụ đều nhau. Người ta thường hiểu rằng có nhiều đền thờ trong thế giới cổ đại, nhưng bây giờ xuất hiện những cột trụ có một mục đích thực tế hơn. Để quan sát và ghi lại sự chuyển động của các ngôi sao.

* * *

Sau khi một khách hàng nữ khác trải qua một tiền kiếp và đã ở cõi tinh thần, cô trước được đưa đến ban trưởng lão, những người sẽ đánh giá kiếp sống cô vừa rời đi. Đã có quyết định rằng cô đã hành động đáng ngưỡng mộ và học được những bài học mà cô đến để học. Bây giờ cô đã sẵn sàng cho nhiệm vụ tiếp theo. Tất cả đều được vạch trước

và thảo luận với sự giúp đỡ của các trưởng lão. Họ có thể gợi ý, nhưng không buộc cô ấy phải nhận nhiệm vụ. Cô ấy đã phải quyết định cha mẹ của mình là ai, nơi cô ấy sẽ được sinh ra... Cùng loại với thông tin mà tôi đã nhận được nhiều lần trước. Nhưng lần này cô ấy nói mình cũng phải quyết định ngày tháng năm, và mặt trăng của ngày cô sinh. Vì vậy, tôi hỏi câu hỏi mà nhiều người khác đã hỏi tôi: "Chiêm tinh có dính dáng tới quá trình ra quyết định của một linh hồn quay trở lại Trái Đất không." Cô ấy nói chắc chắn có. Tất cả phải được vận hành chính xác. Điều này cho thấy ngay cả những đứa trẻ sinh non cũng đã được lên kế hoạch trước khi sinh vì những ảnh hưởng về chiêm tinh là rất quan trọng đối với tính cách của linh hồn sắp đến. Có lẽ cũng liên quan với nhiều thứ hơn, vì tôi không tin chúng ta hiểu hết được các phẩm chất của chiêm tinh học và số học.

* * *

Kho Lưu Chứa Của Toàn Bộ Kiến Thức

Phiên này diễn ra một cách lạ lùng và bất thường. Phil tham dự Hội nghị UFO ở Eureka Springs, Arkansas vào tháng 4 năm 2001 và chúng tôi quyết định tổ chức một phiên vì đã khá lâu kể từ lần gần nhất.

Người bạn cũ của tôi, Harriet, đang ở cùng tôi. Cô đã giúp hỗ trợ tinh thần kể từ khi bắt đầu công việc của tôi cách đây hơn 25 năm. Đây là năm (2001) mà Trung tâm Hội nghị ở Eureka Springs cháy, và Lou Farish, người tổ chức hội nghị này, phải tìm một nơi khác để tổ chức nó.

Chúng tôi vẫn giữ một phòng ở Nhà Nghỉ của Ozarks để hỗ trợ cho nhà trọ (vì mất thu nhập). Nhiều người nghĩ rằng hội nghị đã bị hủy vì cháy. Ann vào Hội nghị vào ngày cuối cùng, chúng tôi để cô ở lại trong phòng của mình thay vì trở lại Fayetteville. Cô ấy ngủ trên một tấm kê dưới sàn nhà. Khi tôi bắt đầu phiên, Ann hỏi cô có thể ngồi xem không, vì dù tôi đã có một phiên với cô ấy, nhưng cô ấy chưa bao giờ quan sát. Phil không phản đối vì điều này đã xảy ra nhiều lần trước đây.

Sự cố kỳ lạ đã bắt đầu gần như ngay lập tức. Sau khi tôi cho Phil từ khóa của anh ta và anh ta bắt đầu phiên, tôi nhận thấy rằng Ann (ngồi trên một cái ghế ở phía bên kia của giường) cũng bị thôi miên luôn. Tôi ra hiệu cho Harriet và cô ấy cũng thấy. Tôi không thể làm gì ngoại trừ tiếp tục tiến hành, tuy thế tôi đã đề nghị Harriet theo dõi cô ấy. Có lẽ vì tôi cũng đã làm việc với cô ấy, giọng của tôi ảnh hưởng khiến cô ấy nhập thần luôn dù tôi không có ý định để điều này xảy ra. Ann sụp xuống trên ghế và dường như ở trong thế giới của riêng mình. Tôi tiến hành phiên theo cách bình thường, cho đến khi Ann bắt đầu trả lời các câu hỏi. Sau đó, tôi biết mình đã có một tình huống khó xử lý. Tôi sử dụng micro cầm tay và cầm nó bên miệng đối tượng. Việc này đưa ra một vấn đề khi cô bắt đầu trả lời bằng một giọng mềm yếu từ xa. Tình huống đột xuất này sẽ được mở rông.

Khi làm việc với Phil, tôi dùng phương pháp thang máy mà anh ấy quen thuộc. Tôi bảo anh ta nói với tôi điều đầu tiên nhìn thấy khi cánh cửa thang máy mở ra.

- P: Có ai đó chào đón tôi. Trong ánh sáng trắng tinh khiết. Chúng tôi là bạn cũ. Anh ta đưa tôi đến một phòng khác nơi mà thông tin có thể được hiển thị. Có vài người ở đây có mục đích là để hỗ trợ việc trao đổi thông tin này. Họ nói có nhiều người khác đang giúp đỡ, những người đang ở trong các chiều không gian khác. Người có khả năng ảnh hưởng đến chất liệu từ điểm nhìn của họ, để nó có thể được hiển thị theo điểm nhìn của chúng ta. Luôn có một số thông tin được giữ lại, do nó đang ở quá tầng thứ mà bạn có thể nhận thấy nó. Đó là một quá trình tăng trưởng, mà khi chúng ta tiến lên trong sự hiểu biết, thì có một sự lấn sang các tầng thứ thông tin mới một cách liên tiếp. Khi quá trình tăng trưởng tiếp diễn, thì luôn có một tầng thứ hiểu biết ở ngay trước mặt, một tầng thứ của thông tin mà không, hoặc chưa lấn sang được. Đó là quá trình liên tục lấn sang cho phép kiểm tra và hiểu biết về thông tin. Nếu tất cả được đưa ra cùng một lúc, sẽ không có ý nghĩa gì cả.
- D: Chúng tôi đã làm việc này trong nhiều năm. Và thông tin nhận được bây giờ, chúng tôi sẽ không bao giờ hiểu ngay từ đầu. Như vậy nó sẽ không có ý nghĩa gì, và nó sẽ không có bất kỳ giá trị gì cho chúng tôi tại thời điểm đó.
- P: Giờ đã đến lúc đưa bạn đến tầng thứ thông tin tiếp theo, cái thích hợp nhất. Thông tin cần thiết để trả lời câu hỏi của bạn sẽ được cung cấp.
- D: Một điều được đưa ra cách đây nhiều năm, là thông tin về Mặt Trời trong hệ mặt trời của chúng tôi. Vào thời điểm đó, tôi được cho biết đó không phải là cái chúng tôi cảm nhận được, nhưng chúng tôi không sẵn sàng để hiểu nó. Bạn có thể mở rộng điều đó không? Bản chất thực sự của cái mà chúng ta gọi là "Mặt Trời" trong hệ mặt trời của chúng tôi.
- P: Chúng tôi yêu cầu bạn hãy xác định câu hỏi của bạn về giới hạn thực tại. Bạn đang đặt câu hỏi về thực tại vật lý ở đây hay bạn đang giải quyết các khía cạnh siêu chiều kích?
- D: Chúng tôi có thể có cả hai, tôi nghĩ vậy. Bởi vì trong thực tại vật lý, chúng tôi thấy nó như quả bóng phát sáng trên bầu trời tạo ra sự sống cho Trái Đất chúng ta, và giữ mọi thứ hoạt động bằng khí gas phát nổ. Đó là khái niệm vật lý của chúng tôi về nó. Đúng không?
- P: Chúng tôi sẽ nói rằng, thực sự, bạn đang chia sẻ kinh nghiệm với một cơ thể vật lý không khác gì của bạn. Những biểu hiện vật lý mà bạn cảm nhận qua các giác quan vật lý của bạn, chỉ đơn giản là như thế. Đây là những biểu hiện được thiết kế để cho phép hiện diện trên cảnh giới cụ thể mà bạn đang nói đến.
- D: Bằng kính thiên văn, chúng tôi thấy nó như những chất khí nổ tung trong khá nhiều cách.
- P: Không khác gì nhiều với trường hợp ảnh hưởng của các chính trị gia giống như các tia tỏa ra từ nền tảng sức mạnh của họ. Ảnh hưởng của Mặt Trời của bạn là có chủ ý, và bị ảnh hưởng bởi sự tương tác giữa những yếu tố ngẫu nhiên, những năng lượng có trong cả biểu hiện Mặt Trời và hành tinh. Có những phản ứng được quan sát thấy trên Mặt Trời mà là kết quả trực tiếp của các hành động gây ra trên hành tinh của ban. Đây

không phải nói rằng tất cả các phản ứng trên Mặt Trời đều bị ảnh hưởng từ hành động trên hành tinh của bạn. Vì có những sinh mệnh khác xung quanh hệ mặt trời cũng có ảnh hưởng tự nhiên, ảnh hưởng trực tiếp và kịch tính nhất trên cái mà bạn gọi là "Mặt Trời" là hành động của sinh mệnh trên hành tinh của bạn vào thời điểm này. Hiện đang được cuốn hút đến hành tinh của bạn, điều chỉnh và chỉnh sửa để bù đắp cho sự mất cân bằng trên hành tinh của ban tai thời điểm này.

D: Bạn cũng nói rằng cái chúng ta thấy về Mặt Trời vật lý chỉ là một phần của nó, chỉ là một biểu hiện, nhưng chất lượng thật của Mặt Trời là liên chiều kích?

Tại thời điểm này, hiện tượng kỳ lạ và bất ngờ đã xảy ra. Đột nhiên Ann trả lời câu hỏi từ ghế của cô. Cô đang sụp trên ghế và đầu ngã qua một bên, nhưng cô trả lời. Tôi ở quá xa để có thể đưa micro qua chính xác. Có vẻ như: "Đó là ghi lưu" trên băng. Tôi biết rằng nếu chuyện này tiếp tục, tôi sẽ phải chuyển cô ấy đến gần hơn, vì cô ấy ở phía bên kia cái giường Phil nằm. Lúc đầu, tôi nghĩ đó chỉ là một sự bộc phát đột ngột, và có lẽ cô ấy sẽ không tiếp tục. Tôi tiếp tục hỏi Phil.

D: Bạn có thể giải thích ý của bạn về liên chiều kích không?

P: Chúng tôi sẽ yêu cầu các cá nhân khác hãy liên kết với năng lực của chúng tôi ở đây, để hai chúng tôi có thể cùng tham gia.

Bình thường, Phil không ý thức được bất cứ điều gì đang xảy ra trong phòng khi đang trong trạng thái nhập thần. Nhưng rõ ràng, các thực thể đang giao tiếp biết những gì đã xảy ra, và họ muốn Ann được chuyển đến gần hơn. Đây cũng giúp tôi được dễ dàng hơn.

Tôi tắt máy ghi âm đi vòng qua giường. Harriet giúp tôi thử dựng Ann dậy. Cô ấy là một phụ nữ cao, và là một trọng tải toàn phần. Cùng nhau, chúng tôi đã dìu cô ấy dậy, nhưng cô ấy không hỗ trợ gì cả. Chúng tôi xoay xở đưa cô ấy nằm trên giường cạnh Phil. Suốt cả phiên cô nằm ở vị trí bất tiện mà ở đó cô ngã, không cố gắng để di chuyển vào một vị trí thoải mái hơn. Ít nhất theo cách này, cả hai người sẽ ở trên cùng một giường. Nhưng tôi phải đứng chồm người trên họ và di chuyển micro qua lại khi họ lần lượt nói. Điều thú vị nhất là trong suốt phiên làm việc khi trả lời câu hỏi, họ không bao giờ làm gián đoạn nhau. Họ dường như biết khi nào người kia đang nói, và để đối phương kết thúc trước khi can thiệp vào ý kiến của họ. Họ cũng nối tiếp những tuyên bố của nhau trong một số trường hợp, bổ sung thêm thông tin. Đây là lần đầu tiên một chuyện thế này xảy ra với tôi. Nhiều lần, những người khác quan sát trong phòng dường như đã ngủ quên, có lẽ vì tiếng nói của tôi, nhưng họ không bao giờ trả lời và tham gia phiên làm việc. Sau khi Ann an vi, tôi bất ghi âm lai và tiếp tuc.

- D: Bạn biết có một cá nhân khác trong phòng cũng ở trong trạng thái này?
- P: Chúng tôi ý thức được tầng thứ năng lượng. Đó là chính xác.
- D: Vây nếu có gì đó bổ sung vào cuộc trò chuyên, cô ấy toàn quyền để làm điều đó?
- P: Chúng tôi có thể nói rằng thông tin liên lạc là đồng thời giữa chúng tôi. Chúng tôi chỉ đơn giản là sử dụng hai phương tiện.

D: Vậy nếu cô ấy nói, có vẻ như cả hai người đều giao tiếp? (Ann trả lời, "Vâng".)

Đây sẽ là một thử nghiệm thú vị. Đây là lần đầu tiên tôi có hai đối tượng kết nối theo cách này. Tôi tự hỏi liệu họ có thể nói chuyện cùng nhau như một không. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra.

D: Được rồi. Điều chúng tôi muốn tìm hiểu là những khía cạnh thực sự của Mặt Trời nếu nó không phải như chúng tôi nhận thức về nó trên cảnh giới vật lý của mình. Bạn nói rằng nó là liên chiều kích.

Ann: Như một ghi lưu.

D: Ý của ban là gì?

Ann: (Cô ấy tằng hắng để có thể nói chuyện.) Nó ghi lại. Nó là một nguồn năng lượng được hiểu là có nguồn gốc ý nghĩ. Ý nghĩ này là ghi lưu tư tưởng cho vũ trụ mà bạn đang sống bây giờ. Những tư tưởng được ghi lưu vào nó được chiếu trở lại vào vũ trụ, và được sử dụng cùng nhau.

D: Nhưng nó chỉ là thiết bị ghi lưu của hệ mặt trời chúng tôi?

Ann: Không. Đó là sự trùng lặp của nhiều mặt trời khác.

D: Ý của bạn là, tất cả các mặt trời trong vũ trụ đều là thiết bị ghi lưu?

Ann: Vâng. Nó là một nguồn năng lượng. Đó là nguồn chính mà bạn đến từ đó. Đó là một sự trùng lặp, một phiên bản thấp hơn, một biểu tượng mà bạn đã chọn dùng để nhắc nhở bạn về nguồn năng lượng mà bạn đến từ đó.

D: Vậy thì nguồn năng lượng mà chúng ta xuất xứ chỉ là một biểu hiện lớn hơn của Mặt Trời, như chúng ta thấy?

Ann: Vâng. Lớn hơn nhiều.

Cô ấy dường như đang đề cập đến Nguồn hay Thượng đế, được gọi là Mặt Trời Trung Tâm Vĩ Đại trong một số phiên của tôi khi người ta nói về nơi mà tất cả chúng ta đến từ đó.

D: Nhưng Mặt Trời cũng đem lại sự sống cho các hành tinh và cho chúng tôi.

Ann: Đó là điều bạn đã chọn.

D: Nhưng những Mặt Trời cũng ra đi. Chúng phát nổ. Chúng tôi đã nghe về các siêu tân tinh (Vâng) Điều gì xảy ra vào thời điểm đó?

Ann: Bạn tạo ra một lần nữa.

D: Điều gì xảy ra với thông tin nếu nó là một thiết bị ghi lưu?

Ann: Nó không bao giờ rời đi.

D: Nó đi đâu?

Ann: Nó vẫn còn, luôn luôn.

D: Ở đâu?

Ann: Nó luôn tồn tại.

Phil: Có những tầng thứ nhận thức khác mà không phải là vật lý. Thông tin này chỉ đơn giản đồng thời truyền đến các tầng thứ khác mà không có yếu tố hủy diệt vật lý đối với chúng. Thông tin chỉ đơn giản là nằm ở các tầng thứ khác, và có sẵn để được truyền đi hoặc rút về cho một mặt trời mới hoặc đang mở rộng, bất cứ lúc nào.

D: Trong công việc của mình, chúng tôi được cho biết về những hành tinh mà là hành tinh ghi lưu. Một số người mà tôi làm việc gọi chúng là "nhà". Cả hành tinh là một kho lưu trữ tri thức. Đây có phải là một khái niệm khác không?

Phil: Chính xác là như vậy. Nó chỉ đơn giản là một sự khác biệt trong sự biểu hiện của thiết bị. Bạn có các phương tiện truyền thông khác nhau trong lĩnh vực trải nghiệm của bạn với cái bạn có thể ghi lưu. Tuy nhiên, các thiết bị này không phải là bản chất của việc ghi lưu. Chúng chỉ đơn giản là một phương pháp để lưu trữ và phóng chiếu bản thân ghi lưu. Chính theo cách này các định nghĩa được thay đổi, dựa trên sự phù hợp của cách thông tin này được lưu trữ hoặc phân phối.

Phil là người đầu tiên trong số các thân chủ báo cáo về một nơi như vậy. Đây đã được mô tả trong Keepers of the Garden như là Hành tinh Ba Chóp Nhọn, và được mở rộng trong cuốn sách đầu tiên của Vũ Trụ Xoắn và The Custodian. Tôi đã nghe về những hành tinh khác mà ghi chép thông tin và được coi là các kho lưu trữ. Trên cõi tinh thần, có một thư viện tuyệt vời chứa tất cả các thông tin đã biết và chưa biết. Sự tích lũy thông tin dường như có tầm quan trọng hàng đầu trong cách thức vũ trụ và các thứ khác được xây dựng.

Tôi bắt đầu đặt câu hỏi, nhưng tôi nhận thấy Ann muốn can thiệp.

Ann: Tôi đưa cho bạn một ví dụ. Mặt Trời Chủ Chốt mà chiếu vào bên trong, cho bạn đang ở trong đó, thông qua Mặt Trời chiếu ra tới bạn. Không có sự khác biệt trong chùm tia. Đó là tất cả của một chùm. Đó là cùng một chùm tia thâm nhập tất cả kiến thức và sự hiểu biết. Bạn thì tạo ra cường độ. Đó là cường độ mà các bạn tạo ra cùng với nhau, một cách tập thể đem lại sức mạnh trong nguồn sáng hơn. Vì khi Mặt Trời suy yếu, đó là cường độ của bạn suy yếu.

D: Vậy chúng tôi kiểm soát Mặt Trời?

Ann: Đúng.

D: Vâng, chúng tôi thực sự kiểm soát mọi thứ, nhưng chúng tôi không nhận ra điều đó. Đó là sự thật?

Ann: Phải. Hành tinh của bạn đang trong quá trình ở thời điểm của thay đổi này. Bạn đã yêu cầu điều này xảy ra. Bạn đã biết điều này sẽ xảy ra. (Ann giơ tay lên và lòng bàn tay hướng về phía tôi) Đó giống như bàn tay tôi đang nắm giữ bạn trong thời điểm hiện tại. Ở thời điểm hiện tại, tôi đang làm giống như Mặt Trời. Tôi đang bắn năng lượng đến bạn. Tôi đang chuyển hướng năng lượng này cho bạn. Trong một khoảnh khắc, bạn sẽ cảm thấy điều đó.

D: Hãy để tôi đưa ra một ví dụ về vài thứ tôi đang tìm kiếm, và xem nó có lý hay không. Nó giống như linh hồn của chúng ta, tinh thần của chúng ta —— hoặc tiềm thức hay bất cứ cái gì bạn muốn gọi —— thu thập mọi thông tin mà sinh mệnh tiếp xúc, và là một thiết bị ghi lưu ở cấp độ thấp hơn, nhỏ hơn. Vậy có nghĩa là các hành tinh là kho lưu trữ tri thức, hoặc ghi lưu ở một cấp độ khác. Và bây giờ bạn đang nói rằng Mặt Trời cũng là một máy ghi thông tin. Đây có nghĩa là có những cấp độ khác nhau từ nhỏ đến lớn?

Phil: Có nhiều hình thức biểu hiện khác nhau. Chúng tôi chỉ đơn giản là minh họa rằng tất cả mọi thứ trên một phương diện nào đó đều là thể hiện, và là máy ghi, của thực tại. Không có thứ ghi chép nào mà không thể hiện. Còn việc làm thế nào nó có thể ghi chép chỉ đơn giản là thực hiện, nhưng không bao giờ thể hiện? Sẽ không có điểm trong đó có một máy ghi mà không bao giờ phát lại.

D: Sau đó, ở cấp độ đơn giản mà phần lớn các sinh mệnh vật lý có thể hiểu được, tất cả những thứ xảy ra cho chúng ta trong mọi kiếp sống của mình, chỉ đơn giản là những trải nghiêm được ghi lai.

Phil: Các hành tinh là những máy ghi của người dân. Mặt trời là máy ghi của các hành tinh. Trong thực tế, đó là một chuỗi các bản ghi chép, do đó những trải nghiệm cá nhân của cá thể được hành tinh này ghi lại một cách tập thể. Trải nghiệm cá nhân của mỗi hành tinh sau đó được mặt trời ghi lại. Ghi lưu cá nhân của mỗi mặt trời về mỗi hành tinh cá nhân và mỗi cá thể đều được ghi lại trong một thiên hà. Mỗi thiên hà sau đó được ghi lại trong một vũ trụ. Và mỗi vũ trụ được ghi lại, như vậy mỗi trải nghiệm cá nhân sẽ không bao giờ bị mất. Mà chúng tôi sẽ minh họa ở đây bằng đoạn văn trong Kinh thánh của bạn. Nó nói rằng Thượng Đế biết tới cả một chú chim sẻ rơi xuống từ cây. Và điều này đúng theo nghĩa đen. Mỗi sự kiện đơn lẻ trên mỗi hành tinh đơn lẻ cuối cùng đều được ghi lại và được biết đến thông qua các hành tinh, mặt trời, thiên hà, các tầng thứ vũ trụ. Không có bất kỳ sự kiện hoặc ý tưởng nào đi qua mà không được chú ý.

D: Nếu mọi người hiểu điều này, họ sẽ thấy không có tiêu cực, không có tích cực. Chỉ có trải nghiệm được ghi lại. Chúng chỉ là những bài học mà người ta học được, và được đưa vào ngân hàng bô nhớ tổng thể, tôi cho rằng ban sẽ gọi như thế?

Cả Ann và Phil đồng thời nói "Tập thể".

D: Ngân hàng bộ nhớ tập thể hay gì đó?

Phil: Tầng thứ Thượng Đế. (Ann đồng ý.)

D: Nhiều trong số những người từng làm việc với tôi đã đi đến các hành tinh kho kiến thức, nơi mà chỉ có tinh thần. Họ đã được đưa đến đó để tải thông tin, nói như vậy. Đúng không?

Ann: Đúng.

D: Có vẻ chỉ có những người giữ ghi chép ở đó.

Ann: Họ là những sinh mệnh có trải nghiệm ở các tầng thứ khác, khác với tầng thứ hành tinh của ban.

D: Và họ có khả năng hỗ trợ tích lũy kiến thức?

Ann: Đúng. Phân tán.

D: Phân tán tri thức. Tôi muốn nghĩ về nó như một máy tính khổng lồ.

Ann: Bạn đã chạm đến điều này. Bạn đã gọi nó là "dấu ấn".

D: Chúng tôi đã đề cập đến nhiều năm trước. Nó giống như một thư viện của tất cả các kiếp sống từng được sống.

Lý thuyết đẳng sau dấu ấn là tinh thần có thể quét và chọn một kiếp sống lưu trữ trong thư viện để in lên linh hồn của họ trước khi tiến vào một hóa thân. Việc này thường xảy ra khi họ đi vào một kiếp sống, nơi sẽ cần kinh nghiệm thiết yếu mà họ không có trong lịch sử kiếp sống của mình. Thay vì thực sự sống cuộc sống đó, in kiếp sống sẽ dễ dàng hơn. Tôi được cho biết dấu ấn chứa mọi thứ đã xảy ra trong cuộc đời đó, kể cả cảm xúc. Sẽ không thể nói rằng người đó đã không thực sự sống cuộc đời đó. Đây cho thấy một khó khăn cho các nhà trị liệu hồi quy. Nhưng nó cũng trả lời một trong những câu hỏi của người hoài nghi: "Tại sao có rất nhiều người nói họ là Napoleon, Cleopatra..." Họ nghĩ nếu có nhiều người nói mình là hóa thân của cùng một người, thì điều này làm vô hiệu hóa luân hồi. Nhưng không phải. Nó chỉ có nghĩa là vài người đã chọn cùng in một kiếp sống lên linh hồn của họ, trước khi bước vào thế giới vật lý chúng ta. Nó có thể được so sánh với nghiên cứu để chuẩn bị cho cuộc sống mà ho sẽ tiến vào.

Ann: Những linh hồn này là những người giữ cái mà bạn gọi là "dấu ấn". Họ là những nhân tố phân tán vào trong sáng tạo mới, cái bạn sẽ phải đối mặt rất sớm.

D: Ý của bạn là vì Trái Đất đang thay đổi? (Vâng) Nhưng trong cùng một dòng chảy, tôi cũng đã được cho biết DNA cơ thể hiện tại của chúng tôi đang thay đổi.

Ann: Đúng vậy.

D: Bạn có thể cho tôi biết về điều đó không?

Ann: Vâng. Hỏi câu hỏi của bạn.

D: Tôi được cho biết nó đang xảy ra chậm rãi. Các sợi DNA đang thay đổi? (Vâng) Một số người nói rằng, cuối cùng, chúng ta sẽ có 12 sợi DNA?

Ann: Bạn sẽ có 14.

D: Nhưng tôi được cho biết nếu đạt đến 12 sợi, chúng ta sẽ là thân thể ánh sáng, do đó không thể nhìn thấy ở tầng thứ này.

Ann: Không, bạn sẽ có thể được nhìn thấy ở tầng thứ này, bởi vì bạn chọn làm như vậy. Bạn đã chọn một cách tập thể.

D: Nhưng tôi được cho biết rằng DNA của chúng ta đang dần thay đổi.

Ann: Nó đã xảy ra. Từng chút một.

D: Bởi vì, nếu xảy ra đột ngột, nó sẽ không thể giữ được.

Ann: Đây là lý do tại sao hệ thống năng lượng quanh hành tinh bạn đang thay đổi. Nó đang gia tăng. Hiện có một số người trên hành tinh của bạn biết được điều này. Và họ đang chuẩn bị cho thời điểm hiện tại. Họ đang đưa kiến thức ra cho bạn. Vào thời điểm này, có một bức tường năng lượng xung quanh hành tinh của bạn mà đang thay đổi và quay vòng, để có thể cầm giữ nguồn này.

Phil: Sẽ có những người có thể thích nghi với tầng thứ năng lượng cao hơn ở tốc độ nhanh hơn. Nó giống như khái niệm về người lớn tuổi hơn, chăn dắt người trẻ hơn. Như vậy sự trợ giúp được trao cho những người có khả năng hiểu được tăng cường và được hỗ trợ bởi những người đã hiểu. Sự thay đổi trong DNA của bạn là cần thiết cho sự biểu hiện vật lý, cơ thể bạn, có nhiều khả năng biểu hiện hơn. Cải tiến cấu trúc cơ bản, cho những biểu hiện cao hơn, tiến bộ và đầy năng lượng hơn. Nó chỉ đơn giản là một sự nâng cấp trong phiên bản cơ thể của bạn, sao cho nó có thể đáp ứng được những năng lượng cao hơn đã được chuẩn bị để thể hiện bản thân chúng một cách vật lý. Đến thời điểm này, không khả thi để một số tầng thứ năng lượng xác định thể hiện một cách vật lý. Vì không có cách nào để giao tiếp với cơ thể nhân loại vật lý. Với việc nâng cấp này, cơ thể nhân loại sẽ có thể giao tiếp ở tầng thứ cao hơn và có thể kích hoạt các năng lương nhất đình mà hiện tai thể hiện là bất khả thi.

D: Tôi đã được cho biết, với sự kích hoạt dần dần của DNA, các sợi, chúng tôi cũng đang được làm cho có khả năng kháng bệnh hơn.

Ann: Tôi sẽ cho bạn thấy nó hoạt động như thế nào. Bạn có sợi của bạn hiện nay, như bạn biết ngay bây giờ. Đầu sợi của bạn được nối dài. Bạn hiện đang nghĩ chúng ở đầu dưới. Không phải; chúng ở đầu trên. Chúng sẽ liên kết với nhau trong một dạng hình tròn, cái mà bạn lỡ mất bây giờ. Trong dạng hình tròn này, khi chúng được liên kết với nhau, nó sẽ tăng cường cường độ. Thông qua cường độ này, nó sẽ thay đổi trong tầng thứ rung động của bạn. Bạn sẽ có thể chuyển dạng từ nơi hiện hữu này sang nơi khác.

D: Ý bạn là bằng cách tan rã hoặc phá vỡ các phân tử cơ thể? Chẳng hạn như được thực hiện trong Star Trek, khi họ đi từ nơi này đến nơi khác.

Ann: Nó không bị phá vỡ. Sự hiểu biết của bạn về phá vỡ rất khác biệt với chúng tôi.

D: Sự phân giải hoặc chuyển dịch các phân tử?

Ann: Nó trở thành vật chất của những tư tưởng năng lượng. Bạn chuyển hướng năng lượng. Nhưng bạn đã chọn không hiểu điều này vào lúc này.

D: Nhưng chúng ta sẽ có thể làm được vào thời điểm mà DNA thay đổi?

Ann: Đúng. Nó sẽ là một sợi lặp.

D: Chúng tôi cũng được cho biết điều này sẽ làm cơ thể kháng bệnh tật hơn?

Ann: Điều đó quá vụn vặt. Nó sẽ không còn là một mối quan tâm nữa.

D: Và họ nói rằng họ cũng kéo dài tuổi thọ của chúng tôi.

Ann: Nó là mãi mãi, vĩnh hằng.

D: Nhưng nó vẫn sẽ là một thân thể vật lý, như chúng ta có bây giờ?

Ann: Nếu bạn muốn chọn.

Tôi muốn làm sáng tỏ sự khác biệt giữa cơ thể và trạng thái tinh thần, khi cơ thể không còn cần thiết. Tôi cho rằng làm con người, chúng ta đều muốn giữ cho cơ thể vật lý của mình càng kéo dài càng tốt. Chúng ta gắn bó với chúng và sau tất cả, chúng ta muốn ở lại với những gì đã quen thuộc.

Harriet: (Cô ấy vẫn lắng nghe, nhưng đây là lần đầu tiên cô ấy tham gia.) Có lợi thế nào không khi sử dụng cơ thể vật lý?

Tôi đứng bên giường thay vì ngồi trên ghế như thường lệ. Tôi phải di chuyển micro từ Phil đến Ann, việc này đòi hỏi phải chồm qua giường. Có vẻ rất trúc trắc, nhưng tôi không biết cách nào khác để ghi được cả hai giọng nói. Bây giờ tôi cũng chỉ có thể đưa nó qua hướng của Harriet, hy vọng máy ghi âm sẽ có thể ghi hết các cuộc đàm thoại. Sau đó, khi chép lại, tôi thấy "hộp đen nhỏ đáng tin cậy" của mình đã không làm tôi thất vọng. Nó ghi âm hoàn hảo và rõ ràng.

Ann: Vâng. Nó sẽ là lợi thế của bạn để có thể trang bị bản thân đến các hệ thống hành tinh khác.

D: Vì vậy, chúng tôi sẽ giữ cơ thể đang có bây giờ.

Ann: Nếu bạn muốn chọn.

D: Và chỉ cần thay đổi. Nhưng không phải cơ thể của tất cả mọi người sẽ thay đổi theo cách này. Đúng không?

Ann: Sẽ là suy nghĩ và quyết định tập thể. Bạn đã chọn để làm điều này.

D: Còn những người không hiểu hay không tin vào điều này?

Ann: Họ hiểu. Họ sẽ không hiểu ở tầng thứ này, nhưng họ chọn khi họ tiến lên.

Harriet: Bạn có thể cho chúng tôi một khung thời gian xem quá trình này sẽ mất bao lâu không?

Ann: Khung thời gian của bạn rất hạn chế. Điều này đã được thực hiện. Đó là vấn đề bạn thể hiện nó tới thực tại của bạn.

Harriet: Chúng tôi có làm việc này trong khung thời gian của mình, như chúng tôi biết bây giờ không? (Có)

D: Cô ấy nghĩ năm, mười hoặc hai mươi năm, liệu nó có trở thành hiển hiện không?

Ann: Trong hệ thống toán học của bạn? Hai mươi hai năm.

D: Nó sẽ được hoàn thành vào lúc đó?

Ann: Bạn sẽ khởi đầu nó. Hai mươi hai năm bạn sẽ lặp được sợi của bạn, và bạn sẽ chỉ bắt đầu khởi đầu quá trình của bạn.

Harriet: Có người nào hiện đang trong cơ thể bây giờ có thể tiến tới điểm đó không?

Ann: Họ sẽ trở về.

D: Còn những người trong chúng tôi ở thế hệ cũ thì sao?

Ann: Bạn sẽ chọn quay lại, nếu bạn chọn. Bạn sẽ quay lại với hồi tưởng.

D: Nhưng cơ thể chúng tôi sẽ không thể thay đổi đến mức có thể ở lại đây trong suốt quá trình này?

Ann: Bạn sẽ có thể thay đổi tầng thứ da ngoài của bạn để có thể xử lý sự thay đổi hiện tai trong mức năng lượng của bề mặt Trái Đất.

D: Bởi vì, tôi được nói rằng tuổi tác sẽ không giống như chúng ta nhìn vào nó bây giờ.

Ann: Vâng.

Harriet: Và mức năng lượng sẽ tăng lên?

Ann: Đúng.

Harriet: Những người không thể duy trì mức năng lượng đó, sẽ chọn rời đi và quay lại sau đó? Đúng không?

Ann: Bạn sẽ chọn di chuyển, nếu bạn chọn. Nếu bạn quyết định không trở lại, đó sẽ là sự lựa chọn của bạn. Nó đã là suy nghĩ một cách tập thể. Bạn dường như không hiểu điều này.

D: Chúng tôi không hiểu, bởi vì chúng tôi vẫn đang suy nghĩ theo quan điểm cá nhân.

Ann: Không, điều đó đã dừng lại. Đó là vấn đề của bạn.

Tôi chuyển câu hỏi của tôi sang Phil, người đã im lặng cho phép Ann trả lời hầu hết các câu hỏi cho đến bây giờ.

D: Bạn có nói thêm gì về DNA không?

Phil: Chúng tôi sẽ nói rằng sẽ có nhiều sự giải thích hơn ở các vũ đài khác. Thông tin này sẽ được xác nhận thông qua các nguồn khác. Chúng tôi sẽ yêu cầu bạn giữ nhận thức về chủ đề này, để khi các mục mà có thể nâng cao thông tin này được trình bày với bạn, cho dù đó là định dạng thông tin hay định dạng quy ước của bạn, bạn phải nhận thức. Và sau đó bạn có thể nâng cao sự hiểu biết của những người khác, những người có một sự hiểu biết cơ bản về quá trình sắp diễn ra như bạn.

D: Việc thay đổi DNA và việc thêm nhiều sợi, điều này sẽ được hiển hiện cho các nhà khoa học và bác sĩ? (Ann: Vâng.)

Phil: Bây giờ họ chỉ mới bắt đầu hiểu, thông qua con đường nghiên cứu, những hàm ý của điều chúng ta đang diễn đạt ở đây hôm nay. Dự án gen của con người bây giờ chỉ

đưa ra một gợi ý về những khả năng, những thứ mà chưa được thể hiện trong cơ thể vật lý của bạn. Có rất rất nhiều phân đoạn của chuỗi đã được phân loại là DNA "rác", đơn giản chỉ vì họ không hiểu chức năng của nó. Tuy nhiên, một số loại DNA "rác" này được sử dụng và đang thể hiện. Dù vậy, có một số phần chưa được kích hoạt. Các phân đoạn bổ sung này sẽ làm việc cùng với nhiều phân đoạn mà đã đặt đúng chỗ. Đây là một sự nâng cấp sẽ kích hoạt nhiều phân đoạn mà trước giờ vẫn ở đó, nhưng không hoạt động.

Harriet: Tôi biết bạn đang rất ý thức về dòng chảy của cái gọi là trẻ em "Indigo".

Ann: Đúng. Họ là thầy của bạn. Có một sự thay đổi năng lượng. Cơ thể của họ đang thực sự tái cấu trúc ngay bây giờ, với sự thay đổi năng lượng. Tầng thứ DNA của họ đang nâng cao.

H: Có những cách tốt để ứng phó với những năng lượng mới này? (Có) Làm thế nào chúng tôi có thể tìm thấy cách tốt nhất để làm điều đó?

A: Ngay bây giờ bạn có tài nguyên. Nước là nguồn tài nguyên rất chính yếu cho con của bạn.

D: Nước? Bạn nói là tắm, uống?

A: Cho họ có nước xung quanh. Sự ăn uống bên trong. Đó có phải là từ chính xác không? Nước là sự cân bằng cho họ. Bởi vì sự tái cấu trúc đang diễn ra ở thời điểm hiện tại với trường năng lượng của bạn (Cô ấy đã gặp khó khăn trong việc tìm kiếm từ tiếp theo... Cô ấy bắt đầu nghe có vẻ như: mạch... mạch ...).

D: (Tôi tình nguyện) Mạng? (Không)

H: Mạch lưu thông?

A: Lưu thông quanh hành tinh của bạn. Tại thời điểm hiện tại, nó hành động như sự hỗn loạn trong những cá nhân đặc thù này. Họ đã đến đây, như bạn đã yêu cầu họ đến, với nhận thức cao hơn và hiểu biết cao hơn. Rung động năng lượng của họ cao hơn nhiều. Đó là bởi sự kiến tạo xung quanh hành tinh bạn, rằng họ có một thời gian khó khăn kết nối tai thời điểm này. Nhưng họ biết rằng điều này sẽ xảy ra.

D: Nhưng nhiều nhà giáo dục, giáo viên, không hiểu những đứa trẻ này.

A: Bạn không thể mong đợi họ hiểu những đứa trẻ này. Họ không có một sự hiểu biết về thể chất, tình cảm với chúng. Họ rất hạn chế.

D: Nhưng vấn đề là, họ đang cho chúng dùng thuốc, chúng tôi nghĩ đó có thể cản trở khả năng của chúng.

A: Những cá nhân đang dùng các loại thuốc được đưa cho, hiểu rằng mình có thể chống được thuốc.

D: Ö, thật tuyệt! Bởi vì chúng tôi không muốn họ bị tổn hại.

A: Bạn không thể làm hại họ. Đó là sự lựa chọn cá nhân của họ, thậm chí những cá nhân này đã đến với sự giác ngộ đó. (Tạm dừng) Các câu hỏi của bạn rất hạn chế.

Chúng tôi nhận thấy bạn đã đặt nhiều câu từng hỏi. Câu hỏi của bạn lúc này rất tối thiểu.

D: Đó là bởi vì chúng tôi không chuẩn bị để làm việc này, chúng tôi đã cố gắng chỉ tập trung vào ít mục một lần.

A: Bạn sẽ chỉ nhận được một chút thông tin, như chúng tôi cảm thấy bạn cần nó cho thời gian này trong cuộc sống của bạn. Chúng tôi không thể thay đổi khóa học của bạn. Chính bạn thay đổi khóa học của bạn. Chúng tôi có thể giúp bạn với bất kỳ câu hỏi nào bạn có. Chúng tôi sẽ không từ chối bạn thông tin đó.

Phil: Sẽ có cơ hội để tiếp tục các buổi nghiên cứu, như chúng ta gọi, bởi vì chúng là một phương tiện hoặc cơ hội mà theo đó, bạn không chỉ có thể thăm dò hiểu biết của chúng tôi, mà còn có thể thăm dò của bạn. Chúng tôi có thể nói rằng cả hai chúng ta ở trên mỗi đầu của những trải nghiệm này học hỏi lẫn nhau. Không quan trọng là bạn sử dụng phương pháp nào để liên hệ với chúng tôi và đặt câu hỏi. Đó là rung động âm thanh của bạn ảnh hưởng đến cơ thể. Lời nói của bạn không quan trọng.

D: Giọng của tôi, ý bạn là vậy?

A: Đúng. Lời nói của bạn không quan trọng. Nó luôn luôn là rung động âm thanh đang được kết nối tới.

D: Vậy tôi phải nói với họ với ý định chúng tôi sẽ kết nối, và chúng ta có thể làm điều này?

A: Đúng.

P: Chúng tôi muốn cảm ơn ban vì những nỗ lực của ban trong việc phổ biến sự chuyển đổi ý thức này. Chúng tôi thấy hiệu quả ban đang có trên những người trên hành tinh của ban. Những người đã hướng sư chú ý của họ vào những hiểu biết cao hơn, hay đúng hơn là hiểu biết tới những cảnh giới cao hơn; với một cách rất cuốn hút và dễ hiểu khi thảo luân về những vấn đề này, ho đã tìm thấy trong các bài viết của ban một số trích dẫn, không trích dẫn, "quá tầm của họ". Chúng tôi cảm ơn bạn, vì bạn không có ý tưởng rằng tác đông mà ban đang có đối với năng lương xung quanh hành tinh của bạn là khác biệt rõ ràng và đáng chú ý, bởi hoặc như là một kết quả trực tiếp từ nỗ lực của ban. Nó đang được nhân thấy bởi những người đang quan sát từ một khoảng cách lớn, sư thay đổi năng lương này, đó là trong suốt đối với những người với các giác quan vật lý như bạn. Tuy nhiên, những sinh mệnh đang xem tiến trình của bạn từ xa đã ghi nhân sư thay đổi này. Chúng tôi cảm ơn ban không chỉ cho những người không thể bày tỏ lòng biết ơn đối với bạn; mà còn đặc biệt đối với những người trong chúng tôi đang trực tiếp làm việc với ban và những sinh mênh trên hành tinh của ban. Sư nâng cao nhân thức này đang nằm trong lô trình của những mong muốn của Thương Đế. Sẽ có nhiều cơ hôi hơn trước khi mỗi ban trong căn phòng này có một trải nghiệm sau cùng hoặc có lẽ là cuối cùng. Điều đó có nghĩa là, quá trình chuyển đổi của ban để trở về nhà. Mỗi người trong phòng này đều có nhiều việc phải làm. Ban không cần phải lo lắng về bất kỳ vấn đề chuyển tiếp nào vì các khung thời gian và cách thức khởi hành này do một cơ quan có thẩm quyền nhất xử lý.

- D: Tôi đã được cho biết tôi sẽ ở xung quanh để xem những điều này xảy ra.
- A: Bạn sẽ vậy.
- P: Có rất nhiều điều tuyệt vời mà mỗi người các bạn sẽ trải nghiệm trước khi phần việc của các bạn hoàn thành. Chúng tôi cảm ơn bạn từ những người ở đây, và những người trong chúng tôi không thể ở đây.

Sau khi thức dậy, Ann đã rất hỗn loạn và chệnh choạng. Cô hoàn toàn không có ký ức về việc nhập thần, cũng không nhớ bất cứ chuyện gì đã xảy ra. Phil có một vài nhận xét bổ sung vào trước khi chạy băng. Tôi trở băng ghi âm lại để ghi lưu.

- D: Bạn nói bạn cảm thấy có hai kênh riêng biệt, và không phải là cùng một nhóm.
- P: Tôi nghĩ có thể, vì các nguồn cao hơn của chúng tôi, ở một tầng thứ nào đó, đều được kết hợp với nhau. Ý tôi là nó là cùng một nguồn sau cùng, nhưng ở tầng thứ của chúng tôi dưới đây thì có cảm giác cá nhân. Tôi có thể cảm nhận được khi Ann đã sẵn sàng để nói điều gì đó, và tôi không thể nói cùng một lúc.
- D: Đó là điều tôi sợ sẽ xảy ra. Cả hai bạn sẽ bắt đầu nói chuyện một lúc, và không biết rằng người kia đang nói. Các bạn đã nối tiếp suy nghĩ của nhau và bổ sung vào.

Ann nói khi nghe thấy giọng của tôi, cô ấy không thể tỉnh táo mặc dù tôi đang nói với Phil. Vì vậy, nó thành công nảy sinh, dù là ngoài ý muốn. Có nhiều thông tin hơn trong phiên này. Nó đã được đưa vào các chương khác.

Chương 23: Sinh Mệnh Năng Lượng Khác

Phiên này được tổ chức tại một khu ẩn cư ở phía Bắc Minnesota vào tháng 10 năm 2001 bởi một nhóm người xem từ xa. Họ làm việc với những người khác trên khắp Hoa Kỳ để thu thập thông tin thông qua xem từ xa. Họ biết mình đang bị các nhân viên chính phủ theo dõi —— những người luôn cố gắng tìm hiểu xem họ biết bao nhiêu và biết cái gì. Họ cũng biết rằng điện thoại của mình bị theo dõi. Chúng tôi biết điều này khi họ gọi và thiết lập cuộc tụ họp này với nhóm của cô ấy.

Khoảng một năm một lần, nhóm gặp mặt ở chỗ nào đó kín đáo để so sánh các ghi chép và lập kế hoạch chiến lược. Cuộc tụ họp được tổ chức tại một khu resort do hồ đã đóng cửa vào mùa đông. Chúng tôi là những người duy nhất ở đó, ngoại trừ các chủ sở hữu cũng hoạt động một quán bar trong khuôn viên. Một ngày trước khi bắt đầu tụ họp, trong lúc họ còn đang giải quyết vật tư các thứ, một số người đáng ngờ xuất hiện hỏi những câu bất thường. Nên họ nghi ngờ chính phủ có thể biết họ đang có một buổi tụ họp. Họ có vẻ rất điềm tĩnh và không để việc này làm phiền mình. Họ nói họ đã cố gắng làm việc với các cơ quan chính phủ, bằng cách cung cấp thông tin khi họ nghĩ điều gì đó sắp xảy ra. Đây là thông tin mà tôi cảm thấy thoải mái khi nói về họ. Minnesota là vùng đất của 10.000 hồ, vì vậy rất khó để xác định vị trí của họ. Tôi cố gắng bảo vệ danh tính các đối tượng của tôi càng nhiều càng tốt.

Nơi này rất hoang vắng. Sau khi nói chuyện tại nhóm MUFON vào tháng 10 năm 2001, chúng tôi bay từ Minneapolis về phía bắc trên một chiếc máy bay nhỏ. Sau đó, chúng tôi lái xe hơn một tiếng đến resort hồ. Trời lạnh và có tuyết trong khi chúng tôi ở đó. Sau cuộc họp mặt, chúng tôi bay trở lại Minneapolis cho hội nghị WE (Walk-in trong Tiến triển).

Đây chỉ mới vài tuần sau vụ tấn công ngày 11 tháng 9 ở New York và Washington DC. Trong thời gian hội nghị WE, Hoa Kỳ đã tấn công Afghanistan với danh nghĩa cố gắng giết Bin Laden, nên đây là một vài tuần căng thắng, và có rất nhiều nghi ngờ. Tôi có thể hiểu tại sao nhóm lại quá thận trọng. Trưởng nhóm đã gọi cho tôi vài lần sau đó để cho tôi biết về những sự kiện họ nghĩ là có thể xảy ra, vì vậy tôi có thể cập nhật về công việc của họ. Triết lý của họ là cố gắng thay đổi bất kỳ sự kiện dự đoán nào hoặc làm chúng không xảy ra bởi ảnh hưởng của tâm trí nhóm.

Phiên này được thực hiện với một trong các thành viên tại khu resort. Tôi sử dụng kỹ thuật đám mây với Laura, và khi cô ấy xuống, cô ấy không biết mình ở đâu, nhưng chắc chắn không giống như một tiền kiếp. Ít nhất là không phải trên Trái Đất. Cô ấy nhận được những ấn tượng lạ lùng hơn là những khung cảnh.

L: Nó gần như ánh mặt trời chiếu một vật thể sáng. Đó chỉ là những sắc thái của ánh sáng và cái bóng. Nó giống như mặt trời đập vào một góc tấm gương, tôi nhìn nó ngang qua mặt phẳng. Và bây giờ tất cả đều tối tăm.

Tôi hỏi một số câu để định hướng cô ấy và cho phép hình ảnh được hình thành. Cô cho rằng mình đang ở bên trong chứ không phải ở bên ngoài, bởi vì cô cảm thấy kín. Cô nhìn thấy một phần của vài vật thể không quen thuộc với mình. Sau đó là các đường kẻ,

đường thẳng và răng cưa. Trục ánh sáng. Sau đó là ánh sáng, và các hình ảnh chồng lên nhau như một sư phơi bày kép.

Laura tiếp tục nhìn thấy những dạng hình học khác nhau trong vài phút, bao gồm một số hình kim cương xếp chồng lên nhau, và màu sắc, nhưng không có gì có thể giải thích cô đang ở đâu. Rốt cuộc cô ấy tuyên bố: "Tôi nghĩ tôi đang ở trong một cái máy! Hoặc tôi đang nhìn vào máy. Bây giờ, tất cả những gì tôi thấy là một cái gì đó giống như một cửa sổ. Nhưng tôi không thể nhìn thấy nó. Nó có một ánh sáng rất trắng phía sau nó. Nhưng ánh sáng không làm mắt tôi bị thương."

D: Cửa sổ hình gì?

L: Nó rất tròn. Có thể đó là cái tay cầm mà tôi đã thấy trước đó khi tôi nhìn cạnh cửa sổ. Ánh sáng tôi nhìn thấy xuyên qua cửa sổ là từ bên trong máy. Tôi đang ở trong cái máy bây giờ. Và tôi chính là được ánh sáng bao quanh. Nó vây ngoài tôi. Giống như một vầng hào quang? Chỉ trên tất cả các bức tường và mọi thứ. Và đôi khi, ánh sáng đi vào bao quanh tôi, những lần khác nó chỉ trở thành một vòng tròn xung quanh tôi. Một ống trụ xung quanh tôi. Tôi di chuyển vào bên trong cái máy này. Ánh sáng bây giờ là màu hoa oải hương.

Tôi muốn có một ấn tượng nào đó về cơ thể cô ấy, vì vậy tôi tập trung vào chân cô ấy. "Tôi cảm thấy chân của tôi, nhưng tôi không nhìn thấy chúng. Tôi không nghĩ rằng tôi có bất kỳ cơ thể nào. (Bối rối) Tôi ở đây, nhưng... không có bàn chân, không có cánh tay. Tôi chỉ ở đây. Tôi không nghĩ có một thứ như cơ thể, chỉ có tôi."

Việc này đã xảy ra nhiều lần, nên nó không làm tôi ngạc nhiên. Tôi chỉ cần nghĩ những câu hỏi thích hợp để hỏi loại sinh mệnh này.

D: Phần còn lại của cái máy trông như thế nào? Bạn có những ấn tượng nào khác?

L: Tôi có một kết cấu trên tường. Tôi biết là kim loại, nhưng chúng nhìn không giống hay có cảm giác kim loại. Các bức tường là một loại hình kim cương lồng vào nhau lên xuống.

Đây có lẽ là hình kim cương mà cô đã nhìn thấy trước đó, nhưng không có lời giải thích.

D: Bạn có cảm thấy thoải mái với nơi này không? Bạn có cảm thấy bạn thuộc về nó không?

L: Vâng, có. Đó là một cái máy nhỏ. Tôi bị giới hạn trong nó khi tôi đi vào nó. Và tôi nhận thấy rằng thế giới là màu sắc. Rất nhiều ánh sáng màu trên thế giới và tôi là ánh sáng màu. Màu sắc thay đổi khi tôi phản ứng với môi trường của mình. Sáng và tối. Bây giờ chúng ta là tối, nhưng nó đi đến ánh sáng trắng, ánh sáng màu oải hương, ánh sáng màu vàng.

D: Tôi muốn chúng ta có thể biết thêm về nơi này và tìm ra đó là đâu. Bạn có muốn di chuyển ra ngoài cái máy này và nhìn nó từ bên ngoài không?

L: Vâng, tôi muốn xem nó là gì.

D: Nó trông như thế nào từ bên ngoài?

L: Một lần nữa, tôi biết nó là kim loại, nhưng nhìn không giống kim loại. Nó trông giống một chất dẻo đen. Tuy nhiên, tôi biết nó là kim loại. Nó có hình trụ, với đầu nhọn như hình nón. Có vẻ phù hợp chặt chẽ. Bọc lại. Không bị bóp lại mà chỉ bọc lại, như tôi đã lấp đầy nó. Có phòng để di chuyển.

D: Nó nằm ở đâu?

L: Tôi không biết tôi đang nhìn cái gì bây giờ. Tôi thấy nó trong một...? Một sàn catwalk xung quanh bên ngoài của nó. Tôi ở trên nó. Và tôi cảm thấy như đó là một con tàu hoặc một thiết bị vận tải. Bây giờ tôi có được một hình ảnh tốt hơn về nó, tôi biết rằng đó là nó.

D: Nếu nó là một loại tàu, nó sẽ đưa bạn đến đâu?

L: Bất cứ nơi đâu, điều này đến với tâm trí, bất cứ nơi đâu. (Cười) Nó ở một nơi lớn hơn, nhưng tôi có cảm giác một khu vực rộng phẳng xung quanh bến bãi và có chuyển động trên nó, nhưng không nhiều. Nó không phải là một nơi đông đúc. Và có một cái gì đó đi thẳng lên.

D: Có người khác xung quanh không?

L: Có. Không nhiều. Họ là những bóng dáng và tôi có cảm giác họ đang mặc đồng phục. Không phải là bóng dáng nhân loại, chỉ là bóng dáng.

D: Họ có màu sắc khác nhau không?

L: Họ khá xám hoặc tối, đơn điệu. Nhưng tôi nghĩ đó là vì họ đang mặc gì đó.

D: Những người khác đang làm gì?

L: Ö, họ đang làm công việc của họ. Tôi sẽ gọi nó là một khu vực bến bãi. Họ chỉ là công nhân.

D: Công việc của bạn là gì?

L: Tôi lái tàu. Điều đó cảm thấy như nhà.

D: Phần đó trông như thế nào khi bạn lái thử nó?

L: Nó chính là toàn bộ con tàu. Tôi đi trên con tàu và nó làm những gì tôi muốn nó làm.

D: Không cần phải kiểm soát hay bất cứ điều gì?

L: Đó là bằng tâm trí.

Đây không phải lần đầu tiên tôi nghe về khái niệm này. Trong Legacy From the Stars có những ví dụ về người ngoài hành tinh được nối dây vào tàu. Họ kiểm soát tàu thông qua phản ứng của cơ và tâm trí. Những thực thể đó có tính vật lý nhiều hơn, nghe giống như các loại năng lượng; bởi vì cô ấy dường như không có một cơ thể vật lý.

Nhiều ET cũng kiểm soát tàu của họ thông qua tâm trí. Tâm trí nhóm đặc biệt mạnh mẽ.

- L: Nhưng con tàu thì mảnh mai. Nó không giống một chiếc máy bay chở hàng lớn thật sự trên mặt đất. Nó chỉ là một hình nón mảnh mai, giống như một cây bút chì, chỉ tròn dài và có một đầu nhọn.
 - D: Và ban là người duy nhất trên đó?
- L: Tôi có cảm giác vậy, vâng. Khi tôi đi tàu, tôi là người duy nhất. Tôi chạy việc lặt vặt. Không thực sự là việc vặt, nhưng tôi không vận chuyển hàng hoá. Không giống như vận tải hay cái gì đó ở đây. Tôi không ý thức rõ ràng về những gì tôi làm khi tôi đi. Tôi có một mục đích để đi. Gửi thông điệp, để làm điều gì đó, nhưng tôi lái tàu. Tôi lên tàu và đi.
 - D: Bạn gửi thông điệp cho ai đó? Đó có phải ý bạn không?
- L: Chuyến đi của tôi chính là thông điệp. Rất khó để giải thích. Thậm chí tôi không thể có được khái niệm điều đó có nghĩa gì.
 - D: Xem bạn làm việc đó. Bạn ở trong tàu và nghĩ tới nơi bạn phải đi?
- L: Vâng, đó là cách mà chiếc tàu hoạt động, đó là cách mà cái máy hoạt động. Nơi mà tôi thấy nó được neo đậu không phải là chỗ nhà của tôi, nhưng nơi này tôi thường xuyên đến. Một số người cũng làm như tôi. Đó là lý do tại sao họ có một bến bãi vừa với con tàu. Nó đi vào vòng tròn. Và sau đó có một cái nền xung quanh nó. Đó là lý do những bóng dáng kia mặc quần áo và không giống tôi. Bởi vì đây không phải nhà của tôi, đây là nơi mà đôi khi tôi đến.
- D: Hãy xem nơi bạn xuất xứ trông giống thế nào. Bạn có thể trở lại đó rất dễ dàng. Chỗ nhà trông như thế nào?
- L: Ánh sáng. Rất nhiều ánh sáng. Mềm, mềm mại... ánh sáng mềm mại. Ánh sáng của tất cả các màu sắc.
 - D: Bạn có đi đến đó trong con tàu không?
 - L: Không phải lúc này. Tôi chỉ vừa đi.
 - D: Không có gì đặc rắn chắc hoặc vật lý?
 - L: Tôi không thấy. Tất cả chúng tôi đều là ánh sáng.
 - D: Có những sinh mệnh khác xung quanh không?
- L: Cảm thấy như tất cả là tôi, nhưng chỉ có một phần của tôi đi. (Cười) Nhưng tất cả của tôi là khi tôi ở nhà. Và đó là một cảm giác tốt, hạnh phúc; tôi về nhà.
- D: Tại sao bạn phải đi trong một con tàu sau đó? Bạn nói bạn cảm thấy mình không có một cơ thể.
- L: Họ cần tàu. Nơi tôi đến. Họ cần phải nhìn thấy nó. Tôi có thể du hành mà không có nó, nhưng họ cần phải thấy con tàu.

D: Tại sao họ cần phải nhìn thấy nó?

L: Họ chưa phải là những sinh mệnh ánh sáng, nhưng họ hiểu một chút. Và để họ thoải mái, tôi sử dụng tàu khi đến nơi đó và những nơi như thế. Họ cảm thấy thoải mái khi nhìn thấy một chiếc tàu đi đến và một sinh mệnh ánh sáng đi ra. Nó không có ý nghĩa với tôi, nhưng đó là cách họ cảm thấy thoải mái với nó.

D: Vậy họ nhìn thấy bạn như những ánh sáng màu này?

L: Họ thấy tôi là một sinh mệnh ánh sáng, nhưng họ cần phải thấy con tàu đó. Tại sao, tôi không cần nó. Giống như, tôi về nhà và tôi trở lại tàu bây giờ. Khi tôi về nhà, cảm giác tốt. Đó chỉ là ánh sáng lớn mà tôi đã về đến. Nhưng tôi cần con tàu để đến đây.

D: Về ánh sáng mà bạn cho là nhà, không có gì vật lý? Nhà hoặc bất cứ thứ gì tương tự như vậy?

L: Không, tôi chỉ cảm thấy ánh sáng trôi nổi này. Và tôi có cảm giác "chúng tôi". "Chúng tôi" là ánh sáng.

D: Giống như có nhiều "bạn" ở nơi này?

L: Vâng. Nhưng chúng tôi chỉ là một khối. Tôi rời đi và sau đó trở lại. Khi tôi đi, tôi là tôi. Khi tôi trở lại, chúng tôi là chúng tôi.

D: Bạn là mọi phần của cùng một thứ. (Vâng)

Tôi quyết định đưa cô đến một ngày quan trọng có gì đó xảy ra. Dù tôi không thể tưởng tượng cái gì sẽ được coi là quan trọng đối với một sinh mệnh năng lượng. Tuy nhiên, tôi phải làm theo các thủ tục đã hoạt động rất tốt với tôi trong những năm qua.

D: Điều gì đang xảy ra? Bạn thấy gì?

L: Liên quan đến việc chúng tôi trở thành tôi và tôi trở thành chúng tôi. Và liên quan đến việc phải có tàu cho người khác. Vì sự thoải mái của họ, vì sự vui vẻ của họ. Tôi phải có con tàu. Nhưng đối với tôi, đó chỉ là tôi chứ không phải chúng tôi và chúng tôi không phải là tôi. Tôi hiểu rằng đó không phải là một ngày đặc biệt, đó là khái niệm toàn thể.

D: Nhưng bạn đã nói bạn được gửi đi để truyền tải thông điệp.

L: Vâng, đôi khi tôi ở xa một thời gian dài, nơi mà tôi nên đi tới vì một thông điệp. Đó là những gì họ đã cố gắng nói với tôi. Đó là những gì tôi đang cố gắng để thấy.

D: Ý của bạn là gì?

L: Cơ thể này là con tàu của tôi bây giờ. Và tôi đang ở đây vì một thông điệp. Vì một lý do.

D: Trên Trái Đất, ý bạn là vậy?

- L: Vâng. Cơ thể của Laura này. Và vì mức độ thoải mái của thời gian và địa điểm này, tôi phải ở trong đó. Và tôi phải là tôi. Tôi không thể là chúng tôi. Và tôi cảm thấy thoải mái với điều đó. Tôi thích là tôi, nhưng tôi nhớ chúng tôi.
 - D: Đó là những gì bạn được cho thấy, rằng tại một thời điểm, bạn là "chúng tôi"?
- L: Tôi đang được cho biết đó là phương pháp cơ bản cho tôi thấy đây là một trong những lý do, hoặc để giải thích tại sao tôi lại ở đây. Nó xảy ra như thế nào.
 - D: Nó xảy ra như thế nào?
 - L: Tôi được gọi đến đây. Tôi đã ở đây nhiều lần, nhưng lần này tôi được gọi đến đây.
 - D: Ý của bạn là gì?
- L: Tôi được cần. Tôi phải đến. Họ muốn tôi. Không ai khác. Họ muốn tôi đến. Đó là một công việc rất quan trọng. Đó sẽ là một công việc lâu dài. Tôi không thể đến và chỉ đi. Tôi phải mang vật chứa này và đến đây.
 - D: Ý của bạn là, bạn đã đến Trái Đất để làm gì đó mà sẽ mất một thời gian dài?
- L: Vâng. Và nó sẽ rất vất vả, nhưng tôi có thể làm được. Họ cảm thấy chỉ tôi mới có thể làm được. Tôi thay đổi các thứ. Nó rất vi tế. Và nó toàn là rời rạc hỗn loạn. Nhưng thực thể hành tinh cần được giúp đỡ. Và hành tinh cũng kêu gọi tôi. Thực thể mà làm cho hành tinh này bị đau đớn, đau khổ và tổn thương. Vì vậy, tôi làm việc với hành tinh. Tôi làm việc với thực thể đó. Và những người trên hành tinh này đau đớn, đau khổ và tổn thương. Tôi đến để giúp đỡ. Tôi biết làm thế nào để thay đổi những điều này. Tôi biết làm thế nào để làm việc trên chúng.
 - D: Trong những kiếp sống khác của mình, bạn đã làm công việc tương tự?
 - L: Tôi làm điều đó bất cứ khi nào tôi được cần.
 - D: Vậy trong những kiếp khác, bạn đã làm công việc tương tự để giúp đỡ hành tinh?
 - L: Vâng. Lần này thật là nghiêm trọng.
 - D: Bạn giúp đỡ hành tinh như thế nào?
- L: Tôi cân bằng năng lượng. Tôi cố gắng định hình và đúc khuôn các năng lượng của Trái Đất và con người. Nó giống như điêu khắc. Khí hậu, khí quyển. Đó đều là một bức tranh lớn với nhiều phần. Và cũng giống như... hút mạt sắt bằng nam châm, giống như tranh của trẻ con. Và bạn cố dùng nam châm hút mạt sắt vào trong một bức tranh đẹp. Và tôi đang cố giữ tất cả mạt sắt ở cùng nhau. (cười thầm) Cố gắng làm chúng giữ được bức tranh đẹp. Đây là một hành tinh xinh đẹp. Thay vào đó, các mạt vụn tiếp tục đi theo chiều hướng xấu của mình. Chúng cứ tiếp tục lang thang, lạc lối, dính vào rắc rối. Và đó là một công việc khó khăn.
 - D: Nhưng rõ ràng bạn tình nguyện làm việc này, phải không?
- L: Vâng. Người này, cơ thể này muốn biết tại sao nó được gọi đến đây. Và đây là lý do tại sao cô ấy được gọi. Để giúp Trái Đất. Để giúp đỡ người ta. Để giúp bầu khí quyển.

Cô ấy đã trở nên khách quan. Đây thường có nghĩa là bây giờ tôi đã chạm tới tiềm thức hoặc cái tôi cao hơn của cô ấy. Tôi vẫn chưa yêu cầu nó ra, nhưng thường nó sẽ tiếp quản và tiến vào phiên của riêng mình. Tôi luôn luôn chào đón điều này, bởi vì tôi biết tôi có thể có được câu trả lời cho cả câu hỏi của tôi lẫn cô ấy.

D: Nơi cô ấy xuất xứ, bạn có thể nói cho cô ấy biết đó là gì không? Nơi cô ấy gọi là nhà.

L: Đó là Nhất Thể. Nhất Thể. Nơi tất cả là tất cả.

D: Nhưng cô ấy đến đây để giúp Trái Đất.

L: Luôn là sự cân bằng năng lượng. Trong một thời gian dài, vâng. Cô ấy rất giỏi về nó và vũ trụ biết cô ấy là người có thể giúp đỡ. Hầu hết mọi người đến vì các bài học. Họ đến vì bất cứ điều gì. Cô ấy đến để giúp đỡ. Hành tinh gọi, vũ trụ gọi cô ấy.

D: Nhưng trong cuộc đời này, cô ấy cũng học bài học, phải không? Đó là một phần của trải nghiệm nhân loại?

L: Vâng, cô ấy đã học được những bài học để giúp người khác học bài học của họ. Luôn luôn giúp đỡ, luôn luôn giúp đỡ.

D: Khi chúng ta sống trên Trái Đất, chúng ta có khuynh hướng tạo ra những vấn đề và sau đó tạo ra nghiệp.

L: Vâng, người ta làm vậy. (cười thầm) Có những linh hồn đã làm điều đó quá nhiều, và cô ấy cũng đồng ý giúp những linh hồn đó học cách cân bằng nghiệp của họ trong một cuộc đời. Cô ấy không bị cuốn vào nghiệp lực mà sẽ giữ cô ấy bị mắc kẹt ở đây. Cô ấy đang làm tốt. Cô ấy nhớ. Không có vấn đề gì xảy ra, cô ấy có thể cân bằng nghiệp. Và cô ấy đã làm điều đó thậm chí trước khi nhớ mình biết cách làm điều đó. Cô ấy giữ ký ức đó rất tốt, nhưng cô ấy đã già. Cô ấy đã làm rất nhiều lần.

D: Và rất khó để sống giữa con người mà không tạo nghiệp.

L: Cô ấy được chúng tôi rất kính trọng khi làm điều đó. Cô ấy là một trong số ít người mà không có nghiệp. Và cuộc sống này đã là một điều khó khăn cho cô. Nhưng cô ấy sớm nhớ và cô ấy nhớ tốt, cô ấy nhớ rất nhiều bây giờ. Chúng tôi cảm thấy đó là thời gian. Cô ấy muốn biết. Cô ấy nhớ nhiều hơn cô ấy muốn thừa nhận, nhưng chỉ vì cô ấy đã nghe tất cả mọi người nói với mình rằng nó không phải là như vậy. Và chúng tôi muốn cô ấy biết nó là như vậy. Những ký ức của cô là chính xác.

* * *

Laura cũng muốn biết về thiên thần, nhưng dường như họ là một loại thực thể khác biệt.

D: Laura, cơ thể ở đây, muốn biết về thiên thần. Bạn có thể nói với cô ấy những thứ như vậy không?

L: Có những thiên thần. Cô đã làm việc với họ hàng ngàn và hàng trăm ngàn năm. Cô ấy đã làm việc nhiều với họ. Cô ấy có những thiên thần đặc biệt mà cô ấy hợp tác.

D: Có phải giống như người hướng dẫn hay người hộ mệnh của cô?

L: Cô ấy cũng có những người đó, nhưng họ là những thứ riêng biệt. Hướng dẫn hoặc giám hộ là con người, nhân loại mà cô đã biết trong những kiếp khác và kiếp này, đã giúp cô xuyên suốt thời gian này. Thiên thần của cô đã ở với cô ấy xuyên suốt tất cả. Xuyên suốt tất cả các kiếp sống trên hành tinh này và những hành tinh khác.

D: Cô ấy nghĩ thiên thần là cái gì đó gắn liền với Trái Đất. Tôi không nghĩ điều đó đúng, phải không?

L: Tôi nghĩ cô ấy đang lẫn lộn các thiên thần với một số thực thể bảo vệ của Trái Đất đang sống trong bầu khí quyển cao hơn. Họ ở gần Trái Đất vì đó là công việc của họ. Và cô ấy làm việc rất chặt chẽ với một số người có công việc cân bằng; trong bộ phận của điều mà vì đó cô ấy đến. Nhưng có các thiên thần khác đi khắp những nơi mà linh hồn đi tới. Linh hồn tạo ra con người và các thực thể khác. Cô ấy đang tự hỏi liệu thiên thần có vào cơ thể người không. Và họ không làm thế. Họ chỉ là những sinh mệnh mà cô ấy gọi là thiên thần. Và có một số sinh mệnh xác định làm việc với cô ấy, đặc biệt là đã làm việc với cô ấy trong suốt thời gian này. Toàn bộ những trăm ngàn năm. Từ lúc bắt đầu nhập thể, đến hiện tại. Họ rất hài lòng với công việc của cô ấy với họ. Nhưng cô ấy cần nhớ rằng có nhiều hơn là những thiên thần mà cô ấy gọi là thiên thần hộ mệnh. Cô ấy cần phải nhớ tất cả các thiên thần khác trong công việc nội vụ của mình, như cô ấy gọi. Cô ấy cần nhớ, tán thưởng và cảm ơn họ vì công việc của họ, và cầu nguyện cho năng lượng của họ, hạnh phúc của họ và sức mạnh của họ.

D: Đây là một câu hỏi khác của cô. Chuyện gì cô ấy nên hoặc có thể làm cho họ?

L: Cô ấy cần nhớ về lời kêu gọi lớn hơn. Cô ấy biết về lời kêu gọi giúp đỡ người ta và giúp đỡ những linh hồn mà được đưa đến cho cô ấy để giúp họ xuyên qua những trải nghiệm của họ. Nhưng cô ấy cần phải nhớ mình đang làm việc với tất cả những năng lượng trong bầu khí quyển và những giai điệu của con người. Năng lượng mà tất cả mọi người đang để ra, và năng lượng hành tinh. Có những thiên thần giúp đỡ cô ấy. Và giúp đỡ những người khác đang làm công việc tương tự. Có những người làm việc về năng lượng Trái Đất. Những người làm việc về năng lượng con người. Và những người làm việc về năng lượng khí quyển. Cô ấy là người duy nhất làm việc trên cả ba.

D: Đó sẽ là một công việc khó khăn hơn là chỉ làm việc trên một loại.

L: Vâng. Nó khiến cô ấy rất tốn sức. Cô ấy thường tự hỏi tại sao mình không ngủ ngon. Và đó là một lý do. Cô ấy bận rộn ở tầng thứ khác và nó giữ cô ấy tỉnh táo. Cô ấy không cảm thấy mệt mỏi, đó là bởi vì chúng tôi đang cố gắng bảo vệ cô ấy để giữ cô ấy hoạt động tốt.

D: Vậy cô ấy làm nhiều thứ khi cô ấy nghĩ rằng mình đang ngủ.

L: Cô ấy làm suốt. Nó lộ diện trong cuộc sống của cô ấy bởi vì cô ấy có sự trao đổi chất rất thấp. Và mức năng lượng thấp. Cô di chuyển chậm hơn một chút, nói chậm hơn một chút. Ngủ rất muộn và đó là bởi vì cô ấy quá bận rộn với tầng thứ khác. Và nó ảnh hưởng đến cơ thể theo cách đó.

Trong công việc của tôi vài năm gần đây, tôi đã tìm thấy càng ngày càng nhiều người đang trở nên thức tỉnh về nguồn gốc linh hồn đích thực của họ và mục đích cho việc họ sống ở thời điểm hiện tại. Có vẻ bây giờ là thời điểm tiết lộ mọi thứ cho họ. Đã đến lúc phải nhận thức một cách có ý thức.

Chương 24: Nếu Bạn Nghĩ, Bạn Sáng Tạo

Richard, một giáo viên trường học, đi xuống từ đám mây nhìn thấy những người hoan nghênh mình trên mặt đất. Họ chào đón anh ta trở lại. Anh nghĩ đó là một hành tinh khác. Nó chắc chắn không phải là Trái Đất. "Cảm thấy khác biệt, rất rất yên bình. Mọi người đều rất tốt. Giống như gia đình tôi." Mọi người trông tương tự hình người, mặc áo choàng thùng thình. Anh ấy mặc một chiếc áo tím, họ không giao tiếp bằng miệng, "Chúng tôi trao đổi một cách thần giao cách cảm."

- D: Bạn có cảm thấy mình là đặc rắn hay vật lý không?
- R: Một số mức độ vật lý, nhưng cũng rất nhẹ.

Anh ấy trở nên cảm xúc và bắt đầu khóc, vì anh ấy nói cảm thấy như mình đã trải qua một thời gian dài.

- R: Họ hỏi tôi thế nào. Tôi đã trải nghiệm những gì. Giống như nhận một công việc. Thực hiện nhiệm vụ. Như tôi đã rời đi trong một chuyến đi dài.
 - D: Tai sao ban quyết định trở lai?
- R: Bởi vì đã đến lúc phải quay trở lại. Chính là để làm mới năng lượng của tôi, và để nhớ lại nơi tôi xuất xứ.
 - D: Ban đã ở đâu?
- R: Chủ yếu trên Trái Đất. Đó là nhiệm vụ của tôi trong ít nhất một trăm ngàn năm qua.
 - D: Vậy, bạn đã ở trên Trái Đất một thời gian dài.
 - R: Vâng, nhiều kiếp sống. Luôn luôn trở lại.
 - D: Tại sao bạn phải tiếp tục trở lại?
 - R: Vì đó là một phần công việc.
 - D: Và bạn nói bây giờ bạn trở lại để trao đổi thông tin?
 - R: Vâng, chỉ cần một chút làm mới, tôi đoán. (Khóc)
 - D: Cơ thể vật lý không còn tồn tại khi bạn ở đó?
 - R: Không. Chỉ thay đổi tần số của nó.
 - D: Vậy đây có phải cơ thể vật lý của Richard không?
 - R: Vâng, nhưng ở một tần số cao hơn nhiều.
- D: Vậy bạn có thể đến nơi này bất cứ khi nào bạn thay đổi tần số? (Vâng) Việc này thường xảy ra khi nào?
 - R: Có lẽ đôi khi vào ban đêm. Trong giấc ngủ.
- D: Vậy Richard không ý thức về những điều này? (Vâng) Nơi này có phải là vật lý không?

R: Vâng, theo một nghĩa nào đó, nó cũng ở trong một chiều kích khác. Trong một số trường hợp cảm thấy nó gần như vật lý, nhưng có một số khía cạnh khác biệt. Nhẹ nhàng hơn, tự do lưu chuyển hơn, di chuyển dễ dàng hơn. Tôi có thể tạo ra bằng hình dung dễ dàng hơn.

D: Bạn tạo ra cái gì?

R: Hình dạng, năng lượng, âm nhạc, màu sắc.

D: Bạn sáng tạo những thứ này cho chiều kích đó?

R: Một phần của nó, nhưng phần khác bao gồm sáng tạo những trải nghiệm ở các tầng thứ thấp hơn. Khi bạn hạ thấp rung động, nó trở thành hình thể.

D: Vậy, những gì bạn có thể tạo ra ở đó vẫn còn, hay nó tan biến?

R: Không, nó vẫn còn. Nó lấy hình thể. Tôi không biết giải thích thế nào. Tôi không biết cách nào khác để giải thích điều đó.

D: Khi bạn sáng tạo, bạn làm như thế nào?

R: Chỉ cần nghĩ về nó, sau đó giữ ý nghĩ đó, rồi đưa nó xuống từ những cảnh giới cao hơn tới những cảnh giới thấp hơn. Trong khi bạn làm điều đó, bạn giữ ý định, và sau đó đột nhiên, nó phát sinh. Và nó ở đó!

D: Tôi tự hỏi có cách nào để người trong cơ thể vật lý trên Trái Đất có thể sử dụng khả năng đó không?

R: Vâng, sẽ tốt đẹp. Họ có thể làm điều đó bằng cách làm việc cùng nhau và hòa hợp như một nhóm. Tự cống hiến mình cho nhiệm vụ. Thực hiện một số cam kết. Liên tục chú ý. Sẵn lòng khuất phục nhiệm vụ. Làm theo nhóm thì dễ dàng hơn, nhưng cũng là thứ hai mặt. Mặt khác là làm cá nhân, bạn không có mọi sự phức tạp của một nhóm, nhưng làm một nhóm bạn có nhiều năng lượng hơn để có thể nhận ra cái lớn hơn. Vì vậy, chúng có cả điểm cộng lẫn điểm trừ.

D: Tôi đã suy nghĩ, nếu bạn sáng tạo nó và nghĩ nó vào trong hiện hữu, nó có biến mất khi năng lượng bị gỡ bỏ khỏi nó không? Khi ban không nghĩ về nó nữa.

R: Không, bạn phải luôn nghĩ về nó. Bạn có thể nghĩ về nhiều thứ đồng thời, và duy trì năng lượng. Có đám đông và toàn bộ những hệ sao mà bạn có thể nghĩ đến.

D: Bạn có thể làm điều này như một cá nhân, hay bạn cần một nhóm?

R: Tôi nghĩ sẽ là cả hai, thực sự là cả hai. Một số khía cạnh bạn có thể làm riêng, nhưng ban cũng cần nhóm cho các dư án lớn hơn.

D: Những sinh mênh khác ở đó luôn luôn ở nơi đó?

R: Một số trong họ ở lại đó mọi lúc, vâng. Khi tôi tiếp tục công việc, họ giữ năng lượng cho tôi.

Những sinh mệnh này đã giúp Richard từ phía bên kia mà không có kiến thức có ý thức của anh ấy, bởi vì đôi khi anh ta quên khi ở trong thể vật lý. Sáng tao trên hành

tinh Trái Đất là khó khăn hơn bởi vì mật độ. Anh ấy đã được phép biết những điều này bây giờ để không dễ quên đi.

D: Bạn sẽ gọi nơi này là gì nếu bạn mô tả nó?

R: Cơ sở nhà của Tàu Sao. Tôi không biết tọa độ là gì. Vài năm ánh sáng từ đây, tôi đoán. Nhưng chỉ mất vài phút để di chuyển, nếu bạn đi trong cơ thể ánh sáng.

D: Nó có khác với cõi tinh thần không, hay tương tư?

R: Tương tự.

D: Tôi đang nghĩ khi cơ thể chết và tinh thần đi về cõi tinh thần. Nó có tương tự không?

R: Có và không. Tôi nghĩ nếu bạn bị mất thân thể của mình... bạn sẽ có một chút ngắt kết nối. Tôi mô tả nó thiên về là giai đoạn tiếp theo, và đây là có thể hợp nhập tất cả các kiếp sống vào một cơ thể duy nhất, chỉ cần nâng cao tần số và sau đó mang nó theo với tôi. Nó giống như một quá trình thăng lên hay bất cứ cái gì bạn muốn gọi. Bạn chỉ cần nâng cao nâng cao và nâng cao tần số. Cái chết là một chút gãy đổ theo ý nghĩa nào đó. Đây thiên về một sự liên tục.

D: Tại sao bạn nghĩ cái chết là gãy đổ?

R: Một chút. Nó thu hút bạn đang từ trải nghiệm này đến trải nghiệm khác. Và đôi khi người ta mất đi một chút. Nhưng cái kia mang tính rất ý thức, liên tục, dễ lưu chuyển, nâng cao rung động và không gãy đổ về ý thức.

D: Khi người ta đi đến cõi tinh thần, họ sau đó quay lại như một chu kỳ. Và đây không phải là một chu kỳ?

R: Tôi nghĩ việc này sẽ giống như thoát khỏi chu kỳ đó. Bạn có nhiều lựa chọn hơn khi bạn muốn đến, khi bạn muốn quay lại.

D: Tại sao bạn quyết định thử nghiệm với Trái Đất khi bạn có thể ở lại một nơi thật đẹp?

R: Tôi đoán đôi khi tôi muốn thực hiện những nhiệm vụ khó khăn.

D: Trái Đất là một nhiệm vụ khó khăn?

R: Vâng, tôi nghĩ thế.

D: Họ làm gì với thông tin mà bạn mang lại?

R: Họ nghiên cứu nó. Họ biên dịch nó. Tôi nghĩ đó là một tầng thứ trải nghiệm khác mà một số trong họ quen thuộc. Nhiều người trong họ chưa bao giờ quyết định trải nghiêm cuộc sống vật lý.

D: Bạn có biết họ làm gì với thông tin khi họ tích lũy nó không?

R: Tôi nghĩ đó là một phần của một dự án nghiên cứu để tìm hiểu xem thử nghiệm có thực sư hoạt đông không. Hoặc có nên bắt đầu một số thí nghiêm khác không.

D: Bạn giải thích thế nào về thử nghiệm nghiên cứu?

R: (Tạm dừng khi anh ta tìm từ để miêu tả nó.) Làm thế nào mà sự thần thánh tự giải phóng bản thân, và sau đó trở lại? Mở rộng và trở lại chu kỳ. Khởi chạy các hướng khác nhau. Tất cả sự bao la của những trải nghiệm khác nhau.

D: Đây là trải nghiệm của tất cả các cá nhân?

R: Không, đó đều là các nhóm, đều là đám đông của... đầu tiên bạn mở rộng và cá nhân hóa và trở thành các phần rồi sau đó... bạn làm thế nào mang nó trở lại một lần nữa?

D: Đây là cái được gọi là thí nghiệm nghiên cứu? Trở thành những phần khác nhau. Và họ tích lũy thông tin sau đó mang nó trở lại? (Vâng) Có phải chỉ có Trái Đất tham gia thử nghiệm không?

R: Không, không, không. Tôi nghĩ là số nhiều.

D: Nó đã xảy ra trong một thời gian dài?

R: Không, tôi nghĩ nhân loại là một hai trăm ngàn năm. Các thí nghiệm khác dài hơn. Khi tất cả các dạng sống khác đều rất cổ xưa. Không có giới hạn thời gian cho bất cứ điều gì.

D: Đó là lý do tại sao tôi khó đặt câu hỏi về mất bao lâu, bởi vì nó không có ý nghĩa. (Vâng) Họ có nghĩ rằng thử nghiệm đang hoạt động không?

R: Tôi nghĩ chúng ta đang tiến triển. Có một tia hy vọng rằng nó có thể làm việc.

D: Điều gì xảy ra nếu họ nghĩ thử nghiệm không hoạt động?

R: (Cười) Sau đó bạn tái chế. Bạn chỉ cần trộn lẫn chúng và sáng tạo cái gì đó mới.

D: Vậy điều gì sẽ xảy ra cho tất cả những trải nghiệm và thông tin đã được tích lũy?

R: Một số có thể bị mất, nhưng trong chu kỳ lớn lao của sự vật, nó chỉ là một phần của sự tích lũy thông tin. Bạn luôn có các thí nghiệm, một số sẽ làm việc và một số khác sẽ không. Nhưng tất cả đều đóng góp vào cái làm việc và cái không làm việc. Nó luôn là thông tin giá trị. Vậy nên, bạn thay đổi điều kiện một chút và điều chỉnh tốt, nhưng bạn không thay đổi chúng quyết liệt. Bạn học hỏi từ những kinh nghiệm rồi bạn thực hiện một số thay đổi và sau đó ban thử lai.

D: Đó có phải là một trong những quy tắc không, bạn không thể thay đổi nó một cách quyết liệt?

R: Vâng, bởi vì nếu bạn thay đổi quá nhiều biến số cùng một lúc, thì bạn không biết. Nó rất, rất khó để biết chính xác những gì hoạt động và những gì không hoạt động.

D: Vậy, có một số quy tắc và quy định. (Vâng) Tôi đã nghe rằng Trái Đất là một hành tinh khó khăn.

R: Vâng, đó là một trong những nơi đậm đặc hơn. Nhưng do đó, nó cũng có một số cơ hội và thách thức. Bởi vì đó là một hành tinh tự do ý chí, vì vậy nhiều khía cạnh đôi khi không thể đoán trước được. Rất nhiều bất ngờ.

D: Khi Richard rời cơ thể, khi chết, anh ta có trở lại nơi đó không, hay anh ta đi đến cõi tinh thần?

R: Tôi không nghĩ rằng tôi cần trở lại với cái mà bạn gọi là cõi tinh thần. Bởi vì lần này tôi có thể, như tôi đã nói, sẽ thăng lên một tần số cao hơn. Vì vậy, tôi sẽ trở lại hành tinh nhà, tất nhiên.

D: Nhiều người phải đi đến các tầng thứ thấp hơn. Liệu họ có thể đột ngột nhảy tới tầng thứ bạn đang ở không? (Không) Có quy tắc nhất định về điều đó không?

R: Quy tắc có lẽ không phải là một từ đúng, nhưng trong nhiều điều kiện nhất định sẽ không cho phép họ nhảy nhanh như vậy. Mặc dù sự tự do là ở đó, nhưng nó sẽ rất khó khăn.

D: Tôi biết nhiều người muốn vượt qua cõi tinh thần, dù nơi đó đẹp, và đi thẳng đến nơi họ có thể sáng tạo.

R: Vâng. Nhưng bạn phải làm việc trên bản thân rất nhiều để có thể làm điều đó. Nhưng cũng là, tôi nghĩ, một sự sẵn sàng để cho đi. Phục vụ. Đóng góp.

D: Đó là mục tiêu của bạn, để trở lại nơi đó và ở lại đó?

R: Không nhất thiết phải ở lại đó, nhưng tôi biết tôi muốn trở lại. Và nếu có một nhiệm vụ khác, sau một thời gian tôi sẽ suy ngẫm nó và sẵn sàng chấp nhận nó một lần nữa.

D: Bạn đã nói có một số người chưa bao giờ làm nhiệm vụ.

R: Vâng, nhưng họ cũng có những vai trò khác nhau. Đối với một số trong họ, đó là vai trò họ đã giữ.

D: Có thể một số trong họ giống những người tích lũy thông tin và ghi chép. (Vâng) Và bạn là một trong những người phiêu lưu và mang nó trở lại. (Vâng) Tôi luôn nghĩ đến máy móc. Họ có cần gì để thu thập thông tin và ghi lại không?

R: Họ có máy tính và các thiết bị khác nhau, nhưng mặt khác nó cần ý thức của các thực thể hoặc bất cứ cái gì bạn muốn gọi nó —— Khi bạn nói về việc sáng tạo, có thể có vấn đề bởi tự do ý chí. Hãy nói rằng bạn có năng lượng free. Nhưng nếu bạn sử dụng năng lượng free để tạo ra các sản phẩm sai lầm như là kết quả của nó, thì đó sẽ là một sự lạm dụng năng lượng free —— Linh hồn anh ta đã làm điều này trước đây. Thậm chí trong một quá khứ xa xưa. Trên thực tế, thật hài hước khi nói về quá khứ. Tôi nghĩ về Atlantis, Lemuria. Anh ấy biết đến một mức độ nhất định.

D: Anh ta đã làm gì với năng lượng trong những cuộc đời đó?

R: Tất cả mọi thứ. Sưởi nhà. Vận chuyển người. Xây dựng các thứ. Chữa bệnh. Duy trì cơ thể. Nó có thể được sử dung cho nhiều thứ.

D: Điều gì đã xảy ra? Anh đã lạm dụng các năng lực?

R: Không, anh ta không lạm dụng, nhưng anh ta mất quyền kiểm soát chúng. Nó đã rơi vào tay kẻ xấu. Anh ấy không cẩn thận cho lắm. Đôi khi tín nhiệm và tin tưởng quá nhiều rằng mọi người đều có cùng những ý định tốt. Vì vậy, tôi nghĩ chúng ta cần phải sáng suốt hơn một ít.

D: Làm thế nào anh ta có thể khai thác kiến thức đã có trong những cuộc đời khác?

R: Thông qua thiền định, thông qua nói chuyện với mọi người, và sau đó chỉ bằng cách làm việc đó. Và rồi khi anh ta làm việc với đôi tay của mình, đột nhiên có một cái gì đó thành hình, một tia sáng sẽ đến và nói, "Õ, đây có vẻ quen thuộc." Tôi nghĩ đôi khi chỉ dùng niềm tin mà thực sự làm được nó. Bởi vì nhiều lần anh ta muốn trở nên hoàn hảo và muốn không ngừng suy nghĩ về điều tốt nhất tiếp theo, nhưng chỉ bằng cách làm điều đó —— Tôi nghĩ việc nhìn thấy nơi này chỉ là nhắc nhở tôi về nơi tôi xuất xứ, để tôi không quên. Và để tôi biết họ đang ủng hộ tôi, nghĩ đến tôi, che chở tôi.

D: Có cách nào bạn có thể liên lạc hoặc trao đổi với họ trong trạng thái có ý thức không?

R: Bước đầu tiên là thiền. Và sau đó tôi nghĩ kênh sẽ mở ra nhiều hơn nữa. Nó sẽ mở ra đến mức tôi gần như có thể làm bất cứ lúc nào.

D: Hôm nay chúng tôi đã tìm kiếm một tiền kiếp thích hợp để Richard kiểm tra. Tại sao bạn lại đưa anh ấy đến nơi mà anh ấy đang ở? Bạn trực tiếp đưa anh ta tới đó, thay vì một tiền kiếp.

R: Tôi nghĩ điều đó quan trọng hơn nhiều so với thông tin về tiền kiếp, bởi vì đó là cơ sở nhà của anh ấy. Tôi nghĩ các vai trò khác nhau mà chúng tôi đóng chỉ là một phần của trải nghiệm tổng thể. Điều quan trọng hơn nhiều chính là bản chất của nguồn của một người và nơi chúng ta xuất xứ. Tôi nghĩ cứ chăm chăm vào những điều xảy ra trong quá khứ đôi khi không phải là hữu ích. Quan trọng chính là cần tập trung vào tương lai, và trong việc làm những gì cần thiết tại thời điểm này, sau đó thông tin cần thiết sẽ đến. Đó sẽ hỗ trợ quá trình này.

D: Vậy bạn nghĩ chăm chăm vào những điều xảy ra trong quá khứ giữ chúng tôi quay lại?

R: Ở một mức độ nào đó, vâng.

D: Quá khứ có một tầm quan trọng, và chúng tôi không muốn nó bị vô ích. Bởi vì chúng ta học được bài học từ nó, đúng không?

R: Vâng. Nhưng đôi khi cũng tốt nếu để nó qua đi. Và chỉ phóng thích nó. Ngay cả khi những điều tồi tệ xảy ra, thì cũng hãy buông bỏ. Chúng là một phần của trải nghiệm nhân loại ở một tầng thứ nào đó, nhưng mặt khác lại có nhiều hơn thế.

* * *

Tôi gặp một sinh mệnh khác có khả năng sáng tạo khi có một phiên với Nicole, giám sát viên của một tập đoàn lớn. Cô lập tức đi vào một nơi ngoại-thế-giới khi được yêu

cầu mô tả nơi xinh đẹp của mình. Cô thấy mình trong một hang động, nhưng nó không giống một nơi bình thường trên Trái Đất, bởi vì có những tinh thần ở đó mà cô giao tiếp cùng họ. "Tôi thấy những tinh thần này khi tôi có thắc mắc hoặc khi họ có thông tin để cho tôi. Tôi có thể kêu gọi họ. Đôi khi họ đang làm những việc khác. Nếu tôi gọi họ, họ đến. Hầu hết thời gian tôi có thể tìm thấy họ ở đây."

Cô mô tả những tinh thần này là những ánh sáng trắng phát quang. "Tôi muốn họ giống thế nào thì họ sẽ trông giống thế đó. Họ có thể trông giống những con người cá nhân. Tôi gọi họ là "những người áo choàng trắng". Nhiều lần tôi không nhìn vào khuôn mặt của họ gần gũi lắm. Tôi nhận ra họ bằng những rung động năng lượng của họ."

Tôi hỏi về hang động mà cô ấy thấy mình đang ở. "Đây là một nơi mà tôi đã tạo ra. Và tôi có thể đến bất cứ lúc nào. Tôi đã tạo ra nó trong tâm trí của mình bằng tâm trí của tôi, nhưng tôi tạo ra nó trên một thể vật lý. Nó tồn tại trên —— cái bạn có thể gọi là một cõi astral. Đó là một nơi chốn thực. Những người khác sẽ nhận ra nó."

D: Nhưng những tinh thần mà bạn đang nói đến, họ có tồn tại trên cảnh giới astral không?

N: Họ tồn tại vượt ngoài cảnh giới astral. Họ là bạn của tôi. Họ là người hướng dẫn và đồng sự. Tôi sử dụng họ cho thông tin, đồng hữu. (cười thầm) Và chỉ để giải khuây cùng nhau. Họ có thể truy cập thông tin mà tôi khó có thể truy cập từ hóa thân này. Tôi không phải đi đến hang động. Tôi có thể liên hệ với họ từ bất cứ đâu.

D: Nhưng bạn thích cảnh giới astral này vì nó an bình?

N: Nó yên tĩnh.

Rõ ràng Nicole không ở trong một tiền kiếp. Cô ấy chỉ mô tả mối liên hệ của mình với những người hướng dẫn tinh thần trong hóa thân hiện tại của cô. "Tôi đã liên lạc với họ trong những kiếp khác. Chúng tôi là các đồng sự nhiều hơn là hướng dẫn cho nhau." Sau đó tôi tiếp tục với kỹ thuật hồi quy và sử dụng phương pháp đám mây.

N: Tôi đang trôi xuống qua một số cây thông rất rất nhọn. Tôi không nghĩ đây là Trái Đất! Cây thông rất cao, rất cao. Có lẽ là hơn mười feet, và rất tròn. Và mặt đất đang chuyển đổi. Nó không đặc rắn.

D: Bạn cảm thấy thế nào khi đứng trên nó?

N: Tôi không ở trong vật lý. Tôi không có cơ thể vật lý. Vì vậy, tôi không nhất thiết phải đứng trên đó. Mặt đất chỉ là di chuyển. Giống như đứng trên một đám mây, nhưng đó là năng lượng thay vì các hạt nước.

D: Thế còn cây thì sao, chúng rắn chắc?

N: Không, chúng không rắn chắc. Không có gì rắn chắc theo cách bạn mong đợi trên Trái Đất. Chúng có hình dạng, nhưng bạn có thể đưa tay xuyên qua chúng. Chúng là ba chiều, nếu bạn có thể tưởng tượng rằng các phân tử tạo nên cây không bị ràng buộc chặt chế với nhau như các phân tử trên Trái Đất.

D: Đó là lý do bạn có thể đưa tay xuyên qua nó. Và mặt đất đang di chuyển vì nó cũng không đặc rắn? (Phải) Và cơ thể bạn giống như...

N: Nó là một cơ thể năng lượng. Tôi có thể làm một hình dáng. Tôi chỉ cần kéo một số phân tử lại chặt chẽ với nhau hơn. Tôi có một ít của vật chất. Dù nó rất lỏng lẻo.

D: Nếu ai đó nhìn vào bạn, họ sẽ thấy cái gì?

N: (cười thầm) Tùy vào người nhìn tôi. Có lẽ vài người sẽ nhìn thấy một đốm xám. Những người khác sẽ nhìn thấy toàn là tia sáng lấp lánh. Tất cả các màu sắc khác nhau. Nó phụ thuộc vào những gì họ biết. Trừ khi tôi kéo các phân tử chặt chẽ hơn để tạo ra một hình dáng.

D: Nếu bạn định tạo một hình dáng, bạn sẽ tạo ra cái gì?

N: Bất cứ cái gì tôi muốn tạo ra. Tôi có thể tạo ra bất cứ thứ gì. Tôi có thể tạo ra một con mèo lớn. Tôi có thể tạo ra bản thân mình như hóa thân hiện tại. Tôi có thể tạo ra bản thân mình là một người đàn ông. Tôi có thể hình thành bản thân mình theo bất kỳ hình dang nào mà tôi muốn. Rất dễ dàng.

D: Vậy bất cứ cái gì bạn đã tạo ra, nó có đặc chắc không?

N: Không đặc chắc như Trái Đất, nhưng nó sẽ cứng như cây.

D: Mọi người có thể đưa tay xuyên qua nó không?

N: Nếu họ chọn.

D: Thất thú vi. Nhưng đây là bô dang cơ thể của ban mọi lúc ở nơi này?

N: Hầu hết thời gian tôi rời nó như ánh sáng lấp lánh.

D: Nghe có vẻ đẹp. Toàn bộ thế giới nơi bạn đang ở đó là vô hình tướng?

N: Không, không phải vô hình tướng. Cũng có những quy tắc trên thế giới này. Có những thông số khác nhau trên thực tại này so với trên Trái Đất. Các thông số vật lý là rộng hơn. Các thông số khác hẹp hơn nhiều. Không có nhiều lạc trôi trong sự dung thứ — Tôi nghĩ tôi đã hiểu sai từ đó. Có ít lạc trôi hơn trong suy nghĩ. Nếu bạn nghĩ, bạn sáng tạo ra.

D: Bạn có nói nơi này, thế giới này không phải là trên Trái Đất?

N: Nó có thể là đồng thời với Trái Đất. Không gian mà nó chiếm ngự cũng có thể được Trái Đất chiếm ngự.

D: Chúng có thể cùng chiếm ngư một không gian?

N: Chắc chắn rồi. Có những cảnh giới. Bạn có thể nói cái này là trên một cảnh giới khác. Trên một tầng thứ rung động khác. Một phần của nó chồng lên một phần của Trái Đất.

D: Vậy đây là lý do tại sao chúng có thể tồn tại ở cùng một vị trí, vì chúng đang rung động ở các mức khác nhau?

N: Vâng. Chúng có thể chiếm ngự những gì có thể xuất hiện từ hóa thân Trái Đất như chiếm ngự cùng một không gian. Không gian thực sự là vô hạn. Bằng cách chiếm ngự một tầng thứ rung động khác, nó sẽ không thể nhìn thấy được đối với Trái Đất, trong hầu hết sư chiếm ngư của nó.

D: Có những người khác giống như bạn tồn tại ở đó không?

N: Có vài người. Chúng tôi không sẵn lòng liên lạc với nhau cho lắm. Tôi đến đây để ở một mình. Tôi không tồn tại ở đây mọi lúc. Đây là nơi để thực hành kiểm soát suy nghĩ. Và làm điều đó mà không có hậu quả quá mức.

D: Ban có ý gì khi nói những hâu quả quá mức?

N: Ở nhiều khu vực, cảnh giới, hoặc tầng thứ rung động, suy nghĩ là khó kiểm soát hơn trong thực thể bị chiếm ngự. Và trong những trường hợp đó, suy nghĩ thường tạo ra những hậu quả bất ngờ. Những hậu quả thường có thể gây gãy đổ trong các khuôn mẫu rộng.

D: Ý bạn là người ta tạo ra các thứ và sau đó...

N: Đó là một sai lầm. Chưa hoàn thiện.

D: Đây có phải khi nó được tạo ra ngay lập tức?

N: Không. Bất cứ điều gì bạn nghĩ sẽ được tạo ra ngay lập tức. Trên cảnh giới khác mà tôi đang ghé thăm, sự sáng tạo sẽ xuất hiện tức thì. Và đó là nơi tuyệt vời để đào tạo các khuôn mẫu tư tưởng của bạn. Bởi vì bạn nghĩ gì đó, nó tức thì xuất hiện và bạn tức khắc có thể thổi nó lên và tinh chỉnh nó.

D: Ý bạn là dễ kiểm soát nó ở đó.

N: Vâng. Trái Đất rất dày đặc. Bạn tạo ra một cái gì đó, và có những năng lượng can thiệp mà rất dày đặc. Phải mất rất lâu! Quá chậm! Trái Đất quá chậm. Nó đậm đặc. Suy nghĩ tạo ra một cái gì đó, rồi nó đi ra ngoài và phải mất một thời gian để trở lại. Qua thời gian nó trở lại, bạn đã tạo ra những thứ khác. Quá thời rồi. Sự sáng tạo này cuối cùng đã đến và bạn đi, "Xì, đó không phải cái tôi muốn. Đó không phải cái tôi cần." Vì vây, ban phải thổi nó lên và bắt đầu lai từ đầu.

D: Nhưng nếu phải mất nhiều thời gian hơn để xảy ra, để kết thành quả, bạn không phải sẽ thay đổi nó dễ dàng hơn sao?

N: Đôi khi bạn có thể. Đôi khi bạn không thể theo nó hết đường ra. Nó rất dày đặc. Bạn không thể luôn luôn kiểm soát nó. Năng lượng của người khác bắt lấy những sáng tạo và di chuyển chúng.

D: Điều đó làm thay đổi nó. Tôi chưa bao giờ nghĩ về điều đó. Nó không còn thuần nữa. Những ảnh hưởng khác xuất hiện.

N: Vâng. Bạn phải tạo ra nó ở rung động rất cao để giữ cho nó thanh khiết. Dễ thực hành ở đây hơn. Vui vẻ hơn rất nhiều. Dễ tạo ra những thứ đẹp hơn nhiều.

D: Bạn có thể mang những gì bạn tạo ra ở đó xuống cảnh giới Trái Đất không?

N: (cười thầm) Điều đó có thể khá gãy đổ. Một con hổ chạy xuống đường phố. Những thứ như thế. Nó không giống nhau.

D: Nếu bạn có thể làm điều đó, có nhanh hơn không?

N: Không. Có rung động khác tạo ra các thứ trên cảnh giới Trái Đất mà hoạt động tốt hơn.

D: Tôi nghĩ đó có thể là một cách để tránh né sự chậm trễ.

N: Sự chậm trễ là một phần của quy tắc, luật.

D: Nhưng bạn có thể nhìn thấy người mà đang là bạn ở trên Trái Đất. Bạn có thực sự ở hai nơi cùng một lúc không?

N: Vâng, bạn có thể nói thế. Tôi có thể tập trung vào những nơi nhất định. Nó phức tạp hơn thế. Tôi luôn hiện diện ở nhiều nơi. Tôi tồn tại trên cảm quan cao nhất ở mọi nơi một lúc. Không có thời gian, không gian.

D: Mục đích của việc tồn tại mọi nơi cùng lúc là gì?

N: Vào thời điểm đó, là để biết tất cả những gì bạn cần biết. Để có quyền truy cập vào bất kỳ thông tin nào.

D: Bạn có luôn tồn tại không? Hay bạn đã có một khởi đầu ở đâu đó?

N: Tôi đã có một khởi đầu. Tôi đang cố gắng tìm thông tin đó. Tôi không nghĩ rằng có một cách để giải thích. Đó thực sự là một nỗ lực chung. Làm thế nào tôi giải thích điều này? Đó là một nửa khác. Tôi đã là một nửa, và một năng lượng nam tính đã là một nửa.

D: Năng lượng nam và nữ đã ở cùng với nhau, ý bạn là vậy?

N: (Cô ấy hít một hơi thật sâu) Tôi cần một tầng thứ năng lượng cao hơn. (Cô ấy hít sâu như thể điều chỉnh cái gì đó.) Tôi đang di chuyển lên một vài tầng thứ. Như thế, tôi có quyền truy cập vào nhiều thông tin hơn.

D: Một số người cho tôi những câu tương tự nếu họ không thể tìm ra từ.

N: Vâng, nhưng rất khó để tìm ra sự tương đồng trên Trái Đất. Vì trên Trái Đất không có hiểu biết nào về thực tế mà cái gì đó có thể được tạo ra từ hư vô rành rành. Nhưng đó chính là nó. Đó là cách tôi được sinh ra, có thể nói vậy, một cách tinh thần. Và tôi là tư tưởng đã được sáng tạo. Thông qua suy nghĩ. Và tôi biết trên Trái Đất, bạn nói làm thế nào bạn có thể sáng tạo ra mình thông qua suy nghĩ? Bạn phải ở trong sự tồn tại rồi thì mới có suy nghĩ đó!

D: Hoặc cái gì khác đã nghĩ bạn vào trong hiện hữu.

N: Có lẽ.

D: Vâng, nếu nó quá phức tạp....

N: Không, nó không phải là một sự phức tạp. Chỉ đơn giản là thông tin đó không có trên cảnh giới của Trái Đất.

D: Ý bạn là nó không thể đi xuống đến tâm trí nhân loại của chúng tôi.

N: Không phải lúc này. Nó sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

D: Có lẽ nó đủ để nhận thấy rằng có một số điều chúng ta không thể hiểu được. (Vâng) Bạn có biết về thực thể được gọi là Nicole không? Người chúng ta đang giao tiếp qua?

N: Vâng, chúng tôi tương tự. Tôi là một phần của cô ấy.

D: Bạn là một phần của cô ấy, nhưng bạn tách biệt. (Vâng) Bạn có ảnh hưởng đến cuộc sống của cô ấy bằng bất cứ cách nào trong khi cô ấy đang sống không?

N: Có. Bằng cách trao chuyển ý nghĩ.

D: Bạn có quan tâm đến những gì xảy ra với cô ấy không, hay bạn hoàn toàn tách biệt?

N: Tôi quan tâm nhiều hơn đến những gì xảy ra với tôi.

D: Vậy tại sao bạn lại tồn tại như một thực thể trên Trái Đất?

N: Một số trải nghiệm nhất định có sẵn trên Trái Đất.

Tại thời điểm này, một điều bất ngờ xảy ra. Thực thể ngừng các câu hỏi của tôi để có thể thực hiện một nhiệm vụ trên Nicole. Cơ thể Nicole hít sâu, sau đó thực thể nói, "Tôi đang chuyển Nicole đến tầng thứ tiếp theo. Đây là phần hiểu biết hơn về bản thân cô ấy."

D: Tầng thứ tiếp theo ở trên hay ở dưới?

N: Ở trên. Nhẹ hơn cái kia một chút. Đây giúp cô ấy nhận thức về các tầng thứ nhận thức khác nhau bên trong sinh mệnh cô ấy, bởi vì đó sẽ là bước tiếp theo trong hợp nhập. Và tăng trưởng là để hợp nhập tất cả những cái này vào tầng thứ cao nhất của chúng. Vào thời điểm này, cô thường thu mình xuống để liên hệ với những người xung quanh. Theo một cách mà sẽ che giấu sự thiếu kiên nhẫn của cô ấy đối với sự ngu dốt. Ngay khi cô ấy nói gì đó ở tầng thứ vật lý về cái đang diễn ra ở tầng thứ tinh thần, người ta sẽ phản ứng lại bằng sự khinh miệt. Đó là lý do tại sao cô ấy có nhiều niềm vui khi ở một mình. Mọi người sẽ không hiểu nếu cô ấy chuyển dạng ở nơi công cộng, hoặc nếu cô ấy biến đồng hồ thành con ếch. Đó là bực bội và chán nản. (Hít sâu) Cô ấy phải kìm nén tất cả lại. Cô ấy sử dụng những năng lượng này. Cô ấy biết chúng đến từ đâu. Cô ấy không nhất thiết phải tin vào sự kiểm soát của mình đối với chúng trong hiện thân vật lý này cho đến nay. Nó gây ra sự phá vỡ năng lượng và bức tường trong năng lượng. Đó là lý do tại sao cô ấy không làm những điều này. Cô ấy không muốn làm mọi người sợ. Cô ấy không muốn đặt chân mình xuyên qua bức tường. Đặt tay mình xuyên qua bức tường. Tạo ra mọi thứ; mở nắm tay và có những con bướm bay ra.

D: Cô ấy có thể làm được điều đó?

N: Cô ấy có khả năng. Cô ấy biết điều đó, cô ấy sợ điều đó. Những thứ này không chống lại luật vật lý ở nơi bạn sống. Cô ấy nhận thấy một cách ý thức rằng mình có thể làm những điều này. Cô ấy không làm chúng, bởi vì cô ấy không tin tưởng người khác.

Cô ấy không tin tưởng vào sự hiểu biết của họ. Cô ấy không tin tưởng vào phản ứng của họ. Cô ấy luôn có thể làm việc này ngay cả khi còn nhỏ. Cô ấy chuyển dạng từ khi là một đứa trẻ.

D: Cô ấy sẽ chuyển dạng thành cái gì?

N: Bất cứ cái gì cô ấy muốn. Cây cối. Nước. Sóc. Bất cứ cái gì.

Đây cũng tương tự các chương khác trong cuốn sách này, khi người ta có thể làm những điều mà chúng ta xem là bất khả thi. Kể từ khi viết cuốn sách này, tôi đã gặp những người có khả năng chuyển dạng, thường không có kiến thức có ý thức của họ. Họ đột nhiên xuất hiện khác lạ với những người quan sát. Đây sẽ ở trong Vũ Trụ Xoắn 3. Như Nicole nói, những điều đó không chống lại các luật tự nhiên của hành tinh và chiều kích này. Từ thời thơ ấu chúng ta đã được điều kiện hóa rằng có những thứ chúng ta làm được, và những thứ mà chúng ta không thể làm. Tôi đã giảng trong nhiều năm về thực tế là chúng ta không biết gì về sức mạnh của tâm trí mình. Một khi sức mạnh tâm trí chúng ta (đang phân tán) được tổ chức và tập trung (đặc biệt là theo nhóm) thì không có gì chúng ta không thể làm được. Phép lạ sau đó trở thành khả thi. Chúng ta cần nhận ra và liên hệ với sinh mệnh nhà sáng tạo đang cư trú ở bên trong đó.

Chương 25: Một Sinh Mệnh Năng Lượng Sáng Tạo

Cuộc tấn công ngày 11 tháng 9 năm 2001 tại New York và Lầu Năm Góc là bước ngoặt trong thế giới chúng ta. Nhưng đồng thời cũng có một sự thay đổi xảy ra trong công việc của tôi. Một bước ngoặt trong việc thu thập thông tin, và loại thông tin có thể thu được. Suốt cả năm 2001, điều này dường như đang xảy ra khi những sinh mệnh (hoặc bất kỳ ai) cung cấp các khái niệm phức tạp hơn. Họ dường như chỉ ra rằng thế giới đã sẵn sàng cho thông tin này. Đôi khi, tôi ao ước trở về những ngày đơn giản hơn lúc tôi tập trung vào tiền kiếp và nghiên cứu về lịch sử, nhưng điều này không xảy ra. Tôi không bao giờ có thể trở lại những ngày đó, và sẽ phải tiếp tục tiến sâu vào cái chưa biết và chưa được khám phá trong siêu hình học.

Con gái tôi, Nancy và tôi, bị cuốn vào hỗn loạn xảy ra tại sân bay vào ngày 11 tháng 9 sau vụ tấn công. Tôi vừa phát biểu xong tại một hội chợ ở Bắc Carolina, và chúng tôi trải qua cả đêm ở nhà riêng. Chúng tôi thức dậy vào buổi sáng và gói ghém đi đến sân bay để về nhà trong ít ngày. Người phụ nữ này nhận được cú điện thoại cuồng loạn từ một người bạn bảo hãy bật TV lên. Cô ấy nói Lầu Năm Góc vừa bị đánh bom. Tôi ngạc nhiên, "Nhưng đó là trong sách của tôi! Ngoại trừ chuyện Nostradamus cho biết New York cũng sẽ bị đánh bom."

Cô hét lên từ phòng khác, "Bạn nên vào đây thì tốt hơn. Đó là cả hai!" Chúng tôi kinh hoàng xem camera chuyển qua chuyển lại giữa hai sự kiện xảy ra đồng thời. Sau đó với sự không thể tin được triệt để, chúng tôi dõi theo tháp đôi sụp thành một đống đổ nát. Trong mười năm thuyết trình về các tiên đoán của Nostradamus, chúng vẫn luôn là một kịch bản "có khả năng". Một điều mà tôi chân thành nghĩ rằng chúng ta sẽ có thể tránh được. Bây giờ, dự đoán của ông diễn ra ngay trước mặt tôi, làm tôi chấn động tới cốt lõi bản thân mình. Chúng đã luôn là "có thể, khả thi, có lẽ". Nhưng bây giờ, chúng đã có trong thực tại của tôi.

Sau khi con gái Nancy và tôi cố gắng thoát khỏi màn ảnh TV, chúng tôi biết mình vẫn phải đi đến sân bay, nơi chúng tôi bắt chuyến bay về nhà. Vào thời điểm đó, chúng tôi không biết điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Khi chúng tôi lái xe thuê đến sân bay, radio phát tin rằng mọi chuyến bay trên khắp Hoa Kỳ đang bị tạm dừng, và các máy bay trên không đều được yêu cầu đồng thời hạ cánh. Các chuyến bay nước ngoài hoặc đang quay trở lại hoặc hạ cánh tại Canada. Đây là lần đầu tiên chuyện như thế này xảy ra ở Hoa Kỳ. Những ảnh hưởng thật đáng kinh ngạc. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn phải đi đến sân bay để tìm hiểu xem nên làm gì.

Khi chúng tôi tiếp cận sân bay Greensboro, nó trông như một trại quân đội hoặc cảnh sát đột kích. Có những rào chắn, xe cảnh sát và cảnh sát ở khắp nơi. Họ niêm phong lối vào. Chúng tôi dừng ngay lập tức, tôi có thể nói là cảnh sát rất căng thẳng và buồn bã. Họ cũng không có ý tưởng về những gì đang diễn ra như chúng tôi. Không ai biết mức độ của thảm họa này. Họ nói với chúng tôi rằng không có chuyến bay nào và chúng tôi sẽ phải rời đi ngay lập tức. Nhưng chúng tôi phải tìm ra chuyện để làm với chiếc xe thuê. Miễn cưỡng, họ để chúng tôi đỗ xe và đi vào trong. Thật kỳ lạ, sân bay hoàn toàn vắng tanh. Người phụ nữ ở bàn cho thuê xe cho biết nếu trả xe, chúng tôi sẽ không thể

thuê lại một chiếc nữa. Tất cả các khoản thuê đã bị đóng băng, mọi xe buýt Greyhound cũng bị dừng lại. Cả nước lâm vào tình cảnh đình trệ bất ngờ. Tôi nhìn Nancy và con bé nói, "Con vẫn còn chìa khóa. Chúng ta lái về thôi." Chúng tôi nói với họ sẽ trả xe khi về đến Arkansas. Họ không tranh cãi, đây là giải pháp hợp lý. Phải mất hai ngày lái xe để trở lại Arkansas. Suốt cả đường về đều ở trong một bầu không khí thế-giới-khác của các chương trình radio không ngưng không nghỉ.

Khi trở về nhà, tôi kiệt sức, có những tin nhắn từ một số đài phát thanh muốn tôi lập tức lên đài để nói về những lời tiên tri về các sự kiện của Nostradamus. Loạt sách của tôi, Conversation With Nostradamus, là những cuốn duy nhất phác thảo chi tiết sự cố. Ngày hôm sau, chúng tôi nhận được một cú điện thoại từ Bob Brown, người đã sắp xếp Hội nghị UFO ở Laughlin, Nevada, nơi tôi dự kiến sẽ phát biểu vào cuối tuần đó. Họ đã quyết định không hủy bỏ, mà tổ chức hội nghị bằng bất cứ giá nào, và họ sẽ bắt đầu lái xe từ Colorado để thu xếp các thứ.

Họ nói một số người phát biểu đến từ châu Âu đã phải quay lại giữa chuyến bay và không thể tham dự. Không ai biết loại hội nghị nào sẽ được tổ chức. Nhưng do hoàn cảnh, ông muốn tôi thay đổi chủ đề bài giảng của mình từ UFO sang các lời tiên tri của Nostradamus. Ông nói tôi phải đến đó, ngay cả khi tôi phải lái xe. Ý tưởng đó đã không hấp dẫn tôi vì chúng tôi đã phải lái xe hai ngày để về nhà. Khi sắp rời đi vào thứ bảy, chúng tôi chỉ có chuyến bay duy nhất đến Las Vegas khi các hãng hàng không tiếp tục bay hạn chế.

Hội nghị đã không có sự tham dự dự kiến bình thường, nhưng mọi người đều nói rằng họ rất vui vì Browns tiên phong. Nếu không, tất cả chúng tôi đều đang ngồi ở nhà dán mắt vào TV xem những cảnh khủng khiếp kia lặp đi lặp lại. Ít nhất thì hội nghị đã cho chúng tôi một sự phân tâm, một cái gì khác để tập trung vào. Bài giảng này của tôi là một trong những cái khó khăn nhất mà tôi từng phải trình bày, bởi vì tôi phải nói về một thực tại mà trước đây chỉ là có khả năng. Nếu cái này đã trở thành sự thật, thì những cái khác mà đã tiên liệu về một cuộc chiến khủng khiếp sẽ như thế nào đây?

Đó là một tuần lạ lùng theo nhiều cách hơn là một. Điều thú vị là khi tôi có một buổi ở Memphis với Mary vài tuần trước, "họ" nói rằng tôi sẽ nhận được nhiều loại thông tin khác nhau. Đó là một cánh cửa mà trong quá khứ đã đóng lại với tôi, và nó sẽ mở ra; tôi sẽ được phép truy cập. Trong tuần lễ ở Laughlin này, tôi đã làm mười hai buổi cá nhân. Mười trong số đó chứa thông tin sử dụng trong các cuốn sách sau này, hoặc một thông điệp cho tôi (bao gồm cả một cái liên quan đến sức khoẻ của tôi). Những thông điệp này thường xảy ra vào cuối phiên, khi tôi hỏi tiềm thức có thông điệp gì cho thân chủ này không. Ngoài việc cho họ một thông điệp, nó cũng sẽ cho tôi biết một cái gì đó mà tôi cần biết. Dường như "họ" đang ngày càng lợi dụng trạng thái nhập thần của đối tương để cung cấp thông tin cho tôi.

Nhiều phiên của tôi đã có những xoắn thú vị. Có vẻ tôi đang được cho thấy rằng tập trung vào tiền kiếp là không quan trọng như tôi nghĩ. Nó có giá trị trong việc tìm ra nguyên nhân dẫn đến các vấn đề thể chất của thân chủ như bệnh tật, ám ảnh, dị ứng, và các vấn đề nghiệp quả. Nhưng tôi tin các thực thể đang kiểm soát nhiều những phiên

này đã cố gắng gây ấn tượng rằng đã đến lúc phải chuyển sang một tầng thứ hiểu biết khác, vượt quá việc chỉ đơn giản là tái trải nghiệm tiền kiếp trong chiều kích này. Họ đã cố cho chúng ta thấy chúng ta còn nhiều hơn là một tinh thần có trải nghiệm trong cơ thể vật lý. Chúng ta cũng là thứ gì đó cao hơn nhiều, phức tạp hơn nhiều. Cuộc sống này chỉ là một điểm dừng trong hành trình của chúng ta, và không nhất thiết là điểm dừng quan trọng nhất. Rõ ràng, tầng thứ hiểu biết cao hơn này nghĩ rằng người mà tôi đang làm việc cùng đã sẵn sàng cho kiến thức này, để họ có thể hiểu cuộc sống của mình từ một góc nhìn khác và thêm vào một cõi giới của hiện hữu. Một số người có thể đã sẵn sàng cho việc này, nhưng đối với một số khác, hệ thống niềm tin của họ có thể quá khó xử lý. Tôi luôn nhắc bản thân trong khi thực hiện một phiên làm việc, rằng thân chủ không bao giờ được cung cấp thông tin cho đến khi họ đã sẵn sàng. Nếu tiềm thức của họ (màn hình) không nghĩ thân chủ đã sẵn sàng, thông tin sẽ không được hiển thị, hoặc màn hình sẽ chỉ để trống. Tôi không bao giờ chống lại điều này, vì tôi biết "họ" có trí tuệ nhiều hơn tôi.

Khi tôi bắt đầu làm việc với Jerry, một doanh nhân tham dự hội nghị UFO Laughlin, đã có một sự kiểm duyệt chặt chẽ trong tâm trí tiềm thức của anh ta ngay từ đầu. Gần như thể nó không chắc chắn anh ta có sẵn sàng để xem thông tin không. Tôi đã phải làm một số thao tác trước khi anh được phép có nó.

Trong hoàn cảnh bình thường, với kỹ thuật của tôi, người đó sẽ nhảy khỏi đám mây vào một cảnh (thường là ngoài trời), và bắt đầu bằng cách mô tả hoàn cảnh xung quanh. Phiên này thì khác, Jerry tự thấy mình đang đi qua một đường hầm. Ở cuối đường, anh thấy có một cánh cửa rất lớn đã chặn nó lại. Anh lập tức mô tả đó là một cánh cửa năng lượng, mặc dù anh không biết tại sao lại gọi nó như vậy. Anh ta tò mò muốn tìm hiểu cái gì ở phía bên kia, tôi hỏi chúng tôi sẽ mở cánh cửa năng lượng này ra như thế nào. Anh nói nó được thực hiện bằng tâm trí. "Tôi đang cố phân giải nó, nhưng tôi chỉ có thể phân giải được một phần của nó. Góc dưới đã phân rã, nhưng tôi không thể vượt qua được." Thất vọng, anh tuyên bố, "Tôi không thể vượt qua được. Tôi cảm thấy tôi chưa sẵn sàng. Các yếu tố sẽ không để tôi đi qua." Khi anh ta nói vậy, cánh cửa biến mất, nên tôi đoán dường như anh ta chưa sẵn sàng để xem những gì đằng sau cánh cửa. Tiềm thức có một công việc tuyệt vời để bảo vệ chúng ta khỏi chính mình. Nó sẽ không cho phép anh ta nhìn thấy bất cứ điều gì anh ta không thể xử lý. Đây là những qì tôi nghĩ, thế nhưng tôi đã sai.

Sau khi cánh cửa biến mất, chúng tôi phải đi đâu đó tìm nơi thích hợp để Jerry thấy. Tôi hướng dẫn anh ta tìm nơi khác để tìm hiểu điều gì đó sẽ giúp anh ta hiểu được cuộc sống hiện tại của mình. "Chúng ta không phải đi qua cánh cửa đó nếu họ không muốn chúng ta làm vậy. Chúng ta có thể đi theo một hướng khác và tìm cái gì đó an toàn để bạn xem. Một cái gì đó có ý nghĩa với bạn và rất quan trọng." Tôi đếm để đưa anh ta đến một cảnh, hỏi anh ta nhìn thấy gì. Đáng ngạc nhiên, anh ta thấy mình trên một tàu vũ trụ lớn.

J: Đó là một con tàu lớn, mà tôi cảm thấy nó đang sống. Nó không được làm bằng thép hoặc kim loại.

D: Đang sống?

Trong công cuộc điều tra UFO của tôi, nhiều người đã báo cáo cảm thấy chiếc tàu mà họ đang ở trên đó đang sống và bằng cách nào đó biết về họ.

- J: Sống. Con tàu có ý thức. Nó có hình thể, nhưng họ không để tôi nhìn thấy nó. Chỉ là căn phòng khổng lồ này. Có một khu vườn trong đó.
 - D: Một khu vườn ở trong phòng?
- J: (tự hỏi) Vâng! Nó giống như một cung thiên văn rừng, giống như trên Trái Đất. Nó có thực vật và nước. (anh ta thấy điều này rất hấp dẫn.)
 - D: Giống như một nhà kính lớn?
- J: Yeah! Có thác nước. Nơi này rất lớn. Ha! Họ có Trái Đất của họ. Nó nằm trong con tàu. Nó có nước. Nó có thực vật. Nó có... ha! Động vật. Nó cho phép chúng tôi di chuyển trong một thiết lập yên bình.
 - D: Trần cũng phải cao, nếu có thác nước.
- J: Bạn có thể nhìn xuyên qua trần nhà. Nó trong suốt. Bạn có thể thấy các hệ sao. Và nó được bao bọc. Nó có khí quyển riêng.
 - D: Động vật có phải là loại trên Trái Đất không?
- J: Chúng tôi có thể tạo ra bất cứ động vật nào chúng tôi muốn. Được rồi, chúng tôi tạo ra cái này. Nó được tạo ra bởi một tâm trí nhóm. Nhóm đang du hành trên chiếc tàu này. Ha! Nó thật thú vị.
 - D: Nhưng bạn nói con tàu dường như được tạo ra từ cái gì đó sống?
- J: Vâng, vâng. Nó có ý thức riêng của nó. Chúng tôi đã tạo ra con tàu này bằng tâm trí nhóm. Vì vậy, chúng tôi có thể du hành với những suy nghĩ và môi trường mà chúng tôi cảm thấy thoải mái. Đó là cách nó được thực hiện.
 - D: Giống như mang một mảnh của hành tinh theo họ.
- J: Vâng. Một số những ký ức đẹp nhất chúng tôi có, chúng tôi mang theo mình. Đó là cách nó được thực hiện. Đó là những gì chúng tôi làm. Nó làm cho chuyến đi dễ chịu hơn.
 - D: Đây có phải chỉ là một phần của con tàu?
- J: Chúng tôi tạo ra các khu nhà ở sống. Và chúng tôi có thể nói chuyện với họ. Chúng tôi có thể giao tiếp với họ. Và nó cho phép chúng tôi du hành.
 - D: Giao tiếp với khu nhà ở?
- J: À, bằng năng lượng. Bản thân con tàu là sống. Tôi đang cố xem chúng tôi trông như thế nào. (Anh ấy đang tìm kiếm mọi điều tuyệt vời và thú vị này. Anh ấy rất thích thú). Được rồi, chúng tôi là năng lượng. Tất cả chúng tôi đều là năng lượng, nhưng chúng tôi có thể tạo ra bất kỳ hình thể nào chúng tôi muốn. Chúng tôi có thể tạo ra các thân thể có bất kỳ hình dạng, kích cỡ, chiều kích nào. Tất cả đều bằng tâm trí.

- D: Bạn trông như thế nào nếu bạn là năng lượng thuần?
- J: (dừng, như thể đang nhìn) Chúng tôi có thể thay đổi màu sắc. Tất cả các màu tím. (Cười) Giống như một trò chơi. Chúng tôi đang thay đổi màu sắc và năng lượng để chơi một trò chơi.
 - D: Bạn có một hình thể?
- J: Chúng tôi có thể lấy các hình thể chúng tôi chọn. (Ngạc nhiên) Ha! Chúng tôi có thể lấy hình dạng của quả bóng, khối vuông, tam giác. Chúng tôi có thể lấy hình dạng của động vật. Giống như một trò chơi lớn. Chúng tôi có ý thức tách biệt, nhưng tất cả chúng tôi đều kết nối.
 - D: Và bạn đang ở trong hình thể bình thường của bạn?
- J: Chỉ là năng lượng. Năng lượng ý thức. Nó trông giống như một sự dệt, năng lượng lươn sóng.
 - D: Và nó có thể có bất kỳ hình thể nào nó muốn, chỉ để chơi trò chơi?
 - J: Vâng. (Cười) Tôi sẽ bị chửi!
 - D: Vậy tại sao bạn lại tạo ra con tàu này?
- J: Tôi đoán đó là ảo giác mà chúng tôi thích. Vì vậy, đó là cách chúng tôi du hành, trong một nhóm. Và chúng tôi tạo ra con tàu. Chúng tôi có thể dựng thác nước. Chúng tôi có thể thả những cái hồ. Chúng tôi có thể có cá. Chúng tôi có thể thay đổi... bây giờ nó rất rực rỡ. Màu sắc thực sự sáng, phát quang, lân quang.
 - D: Màu sắc của sinh mệnh?
- J: Vâng, và nó bao quanh những con vật. Chúng tôi có thể thả bươm bướm ở đó. Chuồn chuồn. Thả chim chóc. Thật ngạc nhiên. Nó tạo ra Trái Đất bằng tâm trí chúng tôi. Duy chỉ nó là một con tàu.
 - D: Bạn đang tạo ra nó giống như nơi bạn xuất xứ?
- J: Chúng tôi đã đến nhiều nơi. Vậy nên, những thứ mà chúng tôi từng thưởng thức, chúng tôi có thể mang vào bằng tâm trí nhóm của chúng tôi và chia sẻ với nhau. Vì vậy, để giải trí cho chính mình, chúng tôi mang theo những thứ khác nhau; những ký ức chúng tôi có về những nơi chúng tôi đã đến.
 - D: Nó là vật lý và rắn?

Anh ấy không trả lời. Anh ấy đang thưởng thức những gì mình nhìn thấy.

J: Được rồi, đó là những kim tự tháp.

Anh bắt đầu di chuyển đôi tay của mình theo nhịp điệu và duyên dáng chuyển động qua không khí.

D: Bạn đang làm gì vậy?

Đã có một khoảng dừng dài khi anh ta tiếp tục di chuyển tay mình qua không khí.

J: Chúng tôi đang sáng tao.

Anh ấy thích nó. Biểu hiện của anh ấy là hạnh phúc thuần túy. Đã có một quãng dừng dài khi anh thưởng thức cái anh đang làm.

- D: Bạn đang sáng tạo cái gì?
- J: Thế giới. Những hành tinh. Chiều kích. Hệ sao. (Cười) Chúng tôi ra ngoài và chúng tôi sáng tạo. (Một biểu hiện của niềm vui thuần túy.)
 - D: Nhưng trên hành tinh nhà của bạn, ở đó như thế nào?

Anh ta thực sự không muốn nói chuyện. Anh ấy đang vui vẻ. Cuối cùng anh trả lời, "Nó đã được làm ở đó bằng tâm trí nhóm. Nó không phải là một cá nhân. Nó được thực hiện với tâm trí nhóm."

- D: Tất cả các bạn phải cùng nhau hành động?
- J: Vâng, nó giống như một gia đình của những linh hồn sáng tạo cùng nhau. Và chúng tôi sử dụng tâm trí của mình. Nó giống như một trò chơi tạo ra những vũ trụ xinh đẹp này. Những ngôi sao. Và chúng tôi đang làm điều đó cùng nhau.

Anh lại bắt đầu duyên dáng di chuyển tay mình.

D: Hành tinh nhà của bạn là một thế giới vật lý? Một thế giới đặc chắc?

Hiện tại tôi đã đủ kinh nghiệm với việc nói chuyện cùng các sinh mệnh năng lượng để biết rằng không phải tất cả thế giới đều có tính vật lý và đặc chắc như chúng ta suy ta ra người. Có nhiều khả năng khác nhau thách thức trí tưởng tượng.

- J: Không, không phải. Đó là một chiều kích khác. Nó không nằm trong chiều kích của bạn. Nó khác nhau về hình thức, hình dạng, màu sắc. Nó không đặc chắc. Nó thay đổi liên tục. Đó là những hình tượng, biểu tượng, dạng hình và màu sắc khác nhau.
- D: Ở nơi bạn sống, dù bạn đang ở trên tàu hay hành tinh nhà, bạn có phải dùng bất kỳ loại thực phẩm hoặc đồ dinh dưỡng nào không? Bất cứ cái gì để giữ cho bạn sống? (Không, không) Cái gì giúp bạn sống?
- J: Chỉ là năng lượng. Chúng tôi có thể tạo ra và có thân thể, nếu chúng tôi chọn. Chúng tôi du hành bằng ý nghĩ. Để khám phá và sáng tạo. Chúng tôi đi đến những nơi khác nhau bằng tâm trí. Và đó là một trò chơi. Nó giống như những đứa trẻ có niềm vui.
 - D: Nhưng những gì bạn tạo ra, nó có còn tồn tại sau khi bạn rời đi không?
- J: Trong một số chiều kích, nó tan rã. Trong một số chiều kích, nó đi vào vật lý. Chúng tôi có khả năng làm vật lý ở các chiều kích thấp hơn. Và trong các chiều kích khác, nó chỉ là các biểu tượng. Các nguồn năng lượng thô nhận lấy hình dạng và hình thể khác nhau.
 - D: Và chúng không còn đặc rắn?
 - J: Không, chúng tôi có thể làm cho nó đặc chắc.

- D: Tôi nghĩ nó giống như một hình ba chiều, có lẽ nó sẽ tan biến và mờ dần sau khi bạn đã chơi với nó xong.
- J: Chúng tôi có thể đi đến những hành tinh đã thành hình. Chúng tôi có thể đi xuống. Chúng tôi có thể trở thành một với bất kỳ thứ gì chúng tôi muốn, cây cối, thú vật và trải nghiệm chúng. Bằng tâm trí. Chúng tôi có thể mang năng lượng của mình vào trong những tạo vật, những hình thể đặc rắn đó. Nó giống như một trò chơi. Như trẻ con.
 - D: Nhưng bạn không ở đó luôn? Bạn chỉ trải nghiệm nó?
- J: Vâng, chúng tôi chỉ trải nghiệm nó và tiếp tục như một nhóm. Chúng tôi du hành như một nhóm.
- D: Nhưng bạn được phép đi vào các thứ và vật thể khác? (Vâng) Tôi nghĩ động vật và con người có linh hồn.
 - J: Chúng ta có linh hồn. Vâng. Chúng ta có linh hồn.
 - D: Nhưng bạn có được phép tiến vào thân thể có linh hồn khác không?
 - J: Với sư cho phép của nó, vâng.
 - D: Vì nó biết bạn sẽ không xâm chiếm hoặc ở lại. Đó có phải ý bạn không?
- J: Đúng thế. Chỉ để trải nghiệm. Chúng tôi không xâm chiếm. Chúng tôi tôn vinh linh hồn đó. Chúng tôi phải có sự cho phép.
 - D: Chỉ để trải nghiệm nó, và sau đó ban tiếp tuc.
 - J: Vâng. Đây là khoảng liên chiều kích. Chúng tôi có thể đi vào mọi chiều kích.
 - D: Điều này có nghĩa là bạn rất tiến hóa?
 - J: Không có từ ngữ hay khái niệm cho điều đó. Nó chỉ là hiểu biết.
- D: Ý của tôi là, bạn đã trải qua cuộc sống thấp hơn và tiến triển đến trạng thái này? (Ngừng lâu) Bạn có từng hóa thân với thân thể vật lý không?
 - J: Vâng, có thể nếu chúng tôi chọn.
- D: Tôi đang cố gắng để hiểu cách nó được thực hiện. Bạn có tiến hóa đến trạng thái này sau khi hoàn thành các kiếp sống và nghiệp của mình không? Hay nó hoạt động như thế nào?
 - J: Đây là một hành tinh đặc biệt.
 - D: Bạn đến từ đâu?
- J: Nơi chúng tôi ở. (cười thầm) Trái Đất. Đó là một hành tinh đặc biệt. Đó là nơi gặp gỡ cho các linh hồn khác nhau, và các nhóm khác nhau từ các khu vực khác nhau, các chiều kích khác nhau. Nó giống như một nơi nghỉ mát để đến và tham gia với các nhóm của linh hồn đến từ các khu vực và chiều kích khác.
 - D: Nó khác với những nơi bạn đã từng ở?

- J: Vâng. Tất cả chúng tôi đều trải nghiệm nó. Đó là một nơi đặc biệt. Nơi tụ họp của các linh hồn. Đây là cái tốt nhất. Mọi người đều biết về nơi này.
 - D: Có gì khác biệt về nó?
 - J: Năng lượng tình yêu của nó.
 - D: Ö, không tìm được ở những nơi khác?
- J: Không phải như thế. Đó là cổng dành cho Tạo Hóa. Đó là kết nối. Nó trải nghiệm moi thứ.
 - D: Và điều này là không thể ở những nơi khác?
- J: Vâng, nhưng không giống nơi này. Nó giống như Shangri-La trên Trái Đất. (Cười) Vâng, đó là Trái Đất.
 - D: Tôi nghĩ có lẽ ban phải có sư cho phép để làm việc sáng tao này.
- J: Chúng tôi được phép. Nguồn, Tạo Hóa vĩ đại. Ngài trải nghiệm... nó trải nghiệm thông qua chúng tôi.
 - D: Bạn có được gọi là một Người Đồng Sáng Tạo không?
 - J: Vâng, dĩ nhiên.
 - D: Họ cho phép bạn sáng tạo, nhưng bạn nói một số sẽ tan rã.
- J: Nó giống như vẽ một bức tranh, rồi sau đó vẽ một bức tranh khác trên nó. Bạn có thể xóa hoặc đè lên nó, cải cách, tái tạo.
 - D: Vậy, đó là một điều thay đổi liên tục, ý bạn là thế?
 - J: Có thể, vâng.
 - D: Với Trái Đất, nếu bạn sáng tạo ra một cái gì đó, nó vẫn còn chứ?
 - J: Trái Đất có, nhưng nó cũng thay đổi. Trái Đất là một ý thức nhóm.
- D: (Anh ấy lại đưa tay lên một cách duyên dáng) Với tất cả những chuyển động tay này, bạn đang tạo ra cái gì, khi bạn đang nói chuyện với tôi?
 - J: Tôi đang cố gắng nhớ.
 - D: Làm thế nào để làm điều đó?
 - J: Toàn nghĩa của nó.
- D: (Tôi xem những chuyển động duyên dáng liên tục của anh ấy.) Có phải những cử đông tay cần thiết để tao ra những thứ kia không?
- J: Nó hoạt động thông qua cơ thể. Thức tỉnh cơ thể. Để nhớ ý thức. Tôi không nghĩ tôi phải biết điều này. Để nhớ nó. Vâng. Đó là cánh cửa.

Anh đã đề cập đến cánh cửa năng lượng mà ngay từ đầu anh không thể phân giải. Anh nghĩ thông tin bị chặn lại khi anh không được vào. Nhưng rõ ràng, tiềm thức đã tìm ra một cách khác để cho anh ta hiểu biết.

- D: Nhưng nếu bạn đã đi qua, đó phải là thời điếm, bằng không bạn sẽ không được phép nhớ lại nó. (Vâng) Điều đó có nghĩa là nó quan trọng. Nhưng bạn có nhớ bạn đã làm như thế nào không, bạn cần nhóm, phải không?
 - J: Vâng, nhóm rất quan trong.
 - D: Bạn không thể làm nó một mình?
- J: Tôi không muốn. Một phần của trải nghiệm là sáng tạo cùng nhau. Thưởng thức cùng nhau. Một mình sẽ cô đơn, vì vậy chúng tôi đến với nhau như một nhóm, và chúng tôi thích đoàn thể của nhau. (cười thầm) Chúng tôi giải trí lẫn nhau. Vì vậy, đó là một phần của ý thức nhóm, là chúng tôi có thể giải trí lẫn nhau. Vì vậy, không có sự nhàm chán. Đó là sự thay đổi liên tục và sáng tạo. Và ngưỡng mộ công việc của người khác. Những linh hồn khác, những nhà sáng tạo khác. Chúng tôi đi đến những nơi đã được tạo ra. Và như một bức tranh, chúng tôi thưởng thức những nơi đó, xem những gì người khác đã tao ra, những linh hồn khác.
 - D: Bằng cách đó bạn không bị cuốn vào vật lý và nghiệp, đúng không?
- J: Bạn có thể nếu bạn chọn. Đó là một phần của trò chơi. Một phần của niềm vui. Trải nghiệm càng nhiều điều khác nhau càng tốt.
 - D: Nhưng ở nơi bạn đang ở bây giờ, bạn không có nghiệp, đúng không?
- J: Trên tàu, tôi không có. Nhưng tôi có thể. Có những cách khác nhau để trải nghiệm nó. Bạn có thể nhận lấy các hình thể và trải nghiệm nó.
- D: Vậy nghiệp quả được tạo ra bởi vì bạn đang tương tác với người khác? (Vâng) Tôi đang cố gắng để hiểu nó hoạt động như thế nào.
- J: Các nhóm khác đã đến khu vực này, và tương tác với nhau. Họ chọn lấy một hình thể, sáng tạo hình thể kia, và chơi các trò chơi. Đó đều là ảo giác khi đó là trò chơi, nhưng điều quan trọng là phải chơi nó. Bởi vì chúng ta có được trải nghiệm tình yêu và cảm xúc. Thị giác, hương vị, tất cả những cảm giác không được tìm thấy ở những nơi khác. Nó rất độc đáo.
 - D: Ý bạn là ở những nơi khác, và trên hành tinh của bạn, đặc biệt không có cảm xúc?
- J: Một số có chúng, vâng. Một số làm, một số thì không. Một số chỉ là năng lượng thô. Các hình dạng, các biểu tượng. Trái Đất là độc nhất bởi vì nó có nhiều sự đa dạng hơn. Bởi vì đó là một nơi tập hợp. Không phải do bất kỳ một nhóm nào hình thành nên và tạo ra. Nó đã được nhiều nhóm thành hình và tạo ra, làm cho nó trở nên độc đáo. Đó là tất cả được thêm vào tất cả. (cười thầm) Nó giống như một bức tranh nhóm.
- D: Họ đều có chuyện gì đó để làm với nó? (Vâng, vâng.) Nhưng để có cuộc hành trình ở đây, bạn phải làm hành trình trong một con tàu. Trong một lớp bọc các loại.
 - J: Vâng, đó là để giữ cho nhóm ở với nhau.

- D: Bạn không thể du hành như năng lượng?
- J: Vâng, chúng tôi có thể tách khỏi nhóm nếu chúng tôi chọn, và đi hành trình của riêng mình. Nhưng chúng tôi có thể kết nối lại với nhóm, bởi vì chúng tôi luôn liên hệ. Chúng tôi có thể du hành như quả bóng của ánh sáng, và đi đến những nơi khác nhau. Đôi khi một mình, thông thường là với những linh hồn bạn bè thân thiết.
- D: Nhưng nếu không có lớp bọc xung quanh mà bạn đã tạo ra, các bạn không thể giữ nó lại với nhau được?
 - J: Vâng, đó là khái niêm về nhóm.
 - D: Năng lượng sẽ ít nhiều phân tán nếu bạn không giữ nó lại với nhau?
- J: Vâng, đúng vậy. Chúng tôi đã chọn để đến với nhau như một nhóm, và du hành cùng nhau.

Khi nói chuyện với các sinh mệnh năng lượng khác, họ cũng nói với tôi giống vậy. Tôi nghĩ nếu đã là năng lượng thuần, thì họ có thể tự du hành một mình. Tại sao họ cần một con tàu để đi? Họ nói với tôi rằng nó giữ năng lượng của họ được chứa đựng. Nếu không, nó sẽ phân tán và lẫn với năng lượng khác xung quanh. Tôi cũng nghe những người khác nói Trái Đất được coi là nơi nghỉ mát, nơi mà sinh mệnh đến để trải nghiệm cảm xúc và kinh nghiệm khác nhau. Họ muốn có một cuộc phiêu lưu và sau đó trở về "nhà". Họ phải cẩn thận không để bị cuốn vào trải nghiệm đến mức gây ra nghiệp và bị quy kết phải ở lại đây. Nhiều người trong số những du khách này phải tiếp tục là những người quan sát khách quan, điều đó rất khó khăn.

- D: Và bạn tạo ra niềm vui của mình dọc theo đường đi bằng cách làm con tàu theo bất kỳ cách nào bạn muốn.
- J: Vâng. Giống như xem một cái TV khổng lồ hoặc màn hình trung tâm, chỉ có chúng tôi mới tạo ra nó. Và đó là trò chơi, để làm những thứ khác nhau. Đôi khi sáng tạo ra, đôi khi thưởng thức những sáng tạo của người khác. Nhưng Trái Đất là rất đặc biệt. Nó giống như một kết nối rất mạnh mẽ với Nguồn.
 - D: Tai sao ban nghĩ nó có một kết nối manh mẽ?
- J: Nó gần giống như trái tim của Thượng Đế, tôi nghĩ đó là cách tốt nhất để nói. Của cái chúng ta, như các chủng tộc hình người nhìn Thượng Đế, hoặc Tạo Hóa. Nhưng đó chỉ là trên vật lý. Tôi đoán có lẽ trong tâm trí của chúng ta, đó là cái chúng ta đã tạo ra, là Nguồn, đến Nguồn.
 - D: Làm thế nào bạn nhận thức Nguồn?
- J: Chúng ta là Nguồn. Chúng ta là một phần của Nguồn. Đó chỉ là năng lượng. Đó là suy nghĩ. Nó có thể lấy một hình dáng, nhưng nó có thể kết nối với chúng ta.
- D: Bạn có hiểu biết nhiều hơn về điều này không, bởi vì bạn không có một cơ thể vật lý?
- J: Vâng. Chúng tôi nhận thức. Chúng tôi biết. Sự hiện diện ở đó. Chúng tôi có thể chỉnh vào.

- D: Nhưng Trái Đất gần với Nguồn hơn, vì sự đa dạng?
- J: Đó là bởi sự tụ hợp. Những linh hồn. Tất cả các linh hồn. Đây là nguồn của nó. Điểm kết nối. Nó giống như một gia đình thiên hà đến với nhau. Có một bức vẽ lớn ở đây.

Anh tiếp tục thực hiện chuyển động tay duyên dáng trong suốt phiên.

- D: (cười thầm) Dường như bạn thật sự thích thú với trải nghiệm sáng tạo này, phải không?
 - J: Trài nghiệm, vâng.
 - D: Ban có xa hành tinh nhà trong một thời gian dài không?
- J: Tôi không thể cảm nhận được một hành tinh nhà. Tôi chỉ cảm nhận được nhiều nơi tôi đã đến.
 - D: Không phải là nơi bạn muốn trở về? Bạn thích đi từ nơi này sang nơi khác.
- J: Vâng. Tôi không cảm nhận được một nơi, một khởi đầu. (dừng) Tôi đang cố gắng xem có một nơi chốn không.
 - D: Nơi bạn xuất xứ.
- J: Vâng. Tại một thời gian, có hình thể. Ban đầu không có hình thể. Nó chỉ là năng lượng.

Đây là cách nó được mô tả trong Kinh thánh: Ban đầu Thượng Đế dựng nên trời đất. Vả, đất là vô hình và trống không, sự mờ tối ở trên mặt vực. Thượng Đế phán rằng: Phải có sự sáng; thì có sự sáng. Sáng thế ký 1: 1-3

- D: Nhưng, như bạn đã nói, bạn có một linh hồn cá nhân.
- J: Vâng. Đó là một sự hiểu biết. Đó là một sự kết nối. Đó là sự tách biệt, và vẫn là một phần thuộc về. Đó là một điểm kết nối. Nhưng nó là sự tách biệt, nhưng nó là ý thức, nhận thức. Nó đang kết nối với một Nguồn. Và nó cũng tách biệt khỏi.
 - D: Và đó là cái gì đó muốn trải nghiệm.
- J: Vâng, vâng. Tôi không thể nhìn thấy nó, nhưng nó chính là ở khắp mọi nơi. Đó là một phần của chúng tôi.

Anh vẫn đang sử dụng chuyển động tay. Tôi cho rằng chúng tôi có thể ở lại với cảnh đó lâu hơn, nhưng tôi đã hết vấn đề để hỏi một sinh mệnh năng lượng đang bận rộn thưởng thức sáng tạo. Vì vậy, tôi quyết định làm những gì tôi thường làm. Tôi đưa anh ta tiến tới trong cuộc đời đó đến một ngày quan trọng, khi có một chuyện xảy ra. Tôi không có ý tưởng về cái sẽ là một ngày quan trọng đối với một sinh mệnh năng lượng phi vật lý.

- D: Bạn thấy gì? Điều gì đang xảy ra?
- J: Jesus sinh ra.

- D: Ö? Nói tôi nghe đi. Có phải bạn đang xem điều đó không?
- J: Từ phía trên.
- D: Bạn thấy gì?
- J: (dừng) Đó là một cảm giác. Một cảm giác. Tôi có thể nhìn thấy nó, nhưng đó là một cảm giác. Là một cảm giác rất đẹp. Đó là một sự kiện rất đặc biệt. Tôi không rõ về lý do, nhưng đó là một sự kiện đặc biệt. Rất đặc biệt. Tôi đang nhìn từ phía trên.
 - D: Những người khác ở với bạn?
- J: Vâng, nhóm ở đây. Đó là một thời gian rất đẹp. Tôi đang quan sát. Tôi đang cố để hiểu. Tôi không rõ tại sao nó lại quan trọng và đặc biệt. Được rồi. Đó là năng lượng tình yêu đang được tạo ra trong một cách rất đặc biệt. Bạn có thể trải nghiệm nó. Nó rất đặc biệt. Đó là liên chiều kích. Nó cần thiết trên nhiều chiều kích. Tất cả chúng tôi đều ở đây. Có một cuộc tụ họp. Chúng tôi có thể trải nghiệm nó thông qua linh hồn của những sinh mệnh trên hành tinh, hoặc chúng tôi có thể quan sát từ phía trên. Nó rất đặc biệt.
 - D: Bạn nói nó giống như tình yêu được làm cho hiển hiện?
- J: Vâng. Trong cái cách nam/nữ của Trái Đất đang là tách biệt, là nhị nguyên. Đó là Thượng Đế đi vào nam/nữ. Nó đến từ một nguồn cao hơn. Nó đến từ Nguồn. Nó rất đặc biệt. Từ quan điểm này, chúng tôi có thể nhìn nó từ một điểm thuận lợi lớn hơn. Điều đó rất chí mạng.
 - D: Tại sao lại chí mạng?
- J: Tôi không biết. Đối với hành tinh, tôi đoán, nhưng không phải đối với chúng tôi. Chúng tôi tách biệt. Nhưng đó là với hành tinh. Tại sao nó lại đặc biệt? Chính là tình yêu. Nó mang tình yêu đến cho hành tinh theo một cách chưa bao giờ được trải nghiệm. Ở dạng người. Nhưng nó vượt trên nhiều chiều kích. Nó ảnh hưởng đến nhiều chiều kích trên hành tinh. Nhưng nó giống như một cổng.
 - D: Một cổng? Ý bạn là gì?
- J: Tôi đang cố hiểu. Tôi không biết tại sao. Đó là điểm kết nối cho các linh hồn. Sinh mệnh. Thiên thần. Nó thu hút tất cả chúng sinh, tất cả sự sáng tạo ở đó. Đó là nơi để trải nghiêm tình yêu đang được tao ra theo cách đặc biệt.
- D: Đấy là lý do tại sao nó thu hút mọi người xem nó. Họ muốn trải nghiệm cảm giác đó?
- J: Vâng. Có những sinh mệnh thiên thần. Có những ET. Các chủng tộc khác nhau. Tất cả đều đang trải nghiệm nó. Đó là... (xúc cảm) không có từ cho nó. Chỉ là đặc biệt!
 - D: Họ chỉ muốn ở đó để trải nghiệm cảm giác và cảm xúc.
 - J: Vâng, cảm xúc.
- D: Vâng, đó là điều đặc biệt và khác biệt. Vâng, tôi sẽ yêu cầu bạn rời xa ngày đặc biệt đó, dù nó là thứ rất quan trọng. Một sự kiện đặc biệt. Tôi muốn bạn di chuyển ——

tôi không biết sẽ đi xa thế nào —— nhưng tôi muốn bạn chuyển đến lúc bạn ngưng làm sinh mệnh năng lượng.

Tôi thường để thân chủ đi vào ngày cuối cùng của cuộc đời, khi họ chết. Nhưng tôi không nghĩ việc đó ở ca này là khả thi, vì vậy tôi cố gắng suy nghĩ làm thế nào diễn tả điều đó. Năng lượng thì không có giới hạn tồn tại như cơ thể.

- D: Bạn có bao giờ đạt đến một điểm khi bạn cảm thấy cần phải ngừng làm sinh mệnh năng lượng và trở thành một loại sinh mệnh khác không? (Điều này rất phức tạp.)
 - J: Tôi đã nhận lấy rất nhiều kiếp sống, nhiều cuộc sống.
- D: Tôi nghĩ một sinh mệnh năng lượng sẽ không chết. Nó sẽ tiến hóa. Đó có phải là một cách để an bày nó không?
 - J: Thiên về trải nghiệm những khái niệm khác nhau.
- D: Sau đó, chúng ta hãy di chuyển đến khi bạn, như một sinh mệnh năng lượng, quyết định đi vào vật lý và vẫn ở đó. Chúng ta có thể đi đến điểm đó và xem điều gì xảy ra không? Đó trông thế nào? Điều gì xảy ra vào thời điểm đó?
 - J: Vậy nên, tôi chọn và lựa cái nào tôi muốn chọn.
- D: Bạn quyết định rằng mình muốn đi vào một thể vật lý thay vì một hình thể năng lượng? (Vâng) Đã xảy ra chuyện gì làm bạn quyết định rời khỏi hình thể năng lượng?
- J: Đó là một trải nghiệm mới. Đó là điều chúng tôi đã chọn để trải nghiệm. Ai đó khác đã tạo ra các hình thể này, vì vậy chúng tôi đã chọn trải nghiệm chúng. Chúng tôi đã không tao ra chúng, nhưng chúng rất hấp dẫn.
 - D: Bạn nghĩ rằng sẽ thú vị khi trở thành vật lý?
- J: Chúng tôi có thể nếu chúng tôi chọn, vâng. Nhưng có những người khác giám sát các linh hồn. Đó là với sư cho phép.

Đấy là những gì tôi đang tìm kiếm. Từ những năm nghiên cứu về luân hồi thông qua hàng ngàn người, tôi biết chắc chắn có các quy tắc và quy định. Có một cái gì đó giống như một ban trưởng lão, master và người hướng dẫn trên cõi tinh thần mà theo dõi và quản lý sự nhập thể vào cơ thể con người. Chuẩn bị cho mọi cơ hội. Tôi thực sự vui mừng vì có ai đó trông coi những gì đang xảy ra. Nó phải là một nhiệm vụ khổng lồ.

- D: Vậy, bạn không làm điều đó một cách ngẫu nhiên. Bạn phải có sự cho phép để thực hiện chuyển đổi này, thay đổi này?
- J: Vâng, vâng. Để có thể ra lại được. (Cười) Bạn có thể muốn ở lại. Vì vậy, có một cách giải phóng linh hồn ra lại, như vậy chúng tôi sẽ không bị mắc kẹt ở đây quá lâu. Một quá trình nhập cảnh/xuất cảnh.
 - D: Ban có nghĩ sẽ dễ bi mắc ket không?
- J: Có thể. Chúng tôi phải có thể ra lại được. Có quá nhiều trải nghiệm. Không chỉ ở đó. Những việc khác để làm. Những thứ khác để trải nghiệm. Những cái khác để sáng tao. Chúng tôi không muốn bi mắc ket trong một thể vật lý.

- D: Nhưng có những sinh mệnh khác đã cho phép bạn.
- J: Vâng, có một số người phụ trách. Vâng, những người giám sát.
- D: Rõ ràng có những người quản lý mọi thứ, nói như vậy.
- J: Vâng, vâng. Tôi đang cố gắng xem họ trông như thế nào. Họ có tàu riêng. Vâng, họ được kết nối. Đó là một phần của Nguồn. Nó chỉ phụ trách hành tinh này.
 - D: Họ phải đồng ý khi một số năng lượng và linh hồn đến?
- J: Vâng, nếu không sẽ là hỗn loạn. Có một trật tự kiểm soát, và mục đích. Phải có mục đích.
 - D: Vây, lần đầu tiên, khi ban bước vào cơ thể vật lý là như thế nào?
- J: Đó là cảm giác mới, cảm xúc mới. Một trải nghiệm mới. Nhiều hình thức khác nhau, tôi thấy. Nhiều cơ quan khác nhau?
 - D: Trẻ sơ sinh hay gì? Hình thức mới, cơ thể mới?
 - J: Đầu tiên, chúng tôi trải nghiệm chính là đi vào thực vật, động vật khác nhau.

Đây đi kèm với những gì tôi đã báo cáo trong sách Between Death and Life. Khi một linh hồn lần đầu tiên trải nghiệm cuộc sống trên Trái Đất, họ thường không vào cơ thể người ngay lập tức. (Mặc dù tôi cho rằng điều đó có thể xảy ra.) Họ phải bắt đầu ở tầng thứ cơ bản để hiểu là vạn vật thì như thế nào. Một khi bạn đã có trải nghiệm khí, đá, thực vật và động vật, bạn hiểu được sự liên kết của tất cả sự sống. Thực tế là mọi thứ đều sống, và mọi thứ đều là một. Sau đó, khi linh hồn đã sẵn sàng để trải nghiệm một cơ thể con người, nó mang sự hiểu biết này ở tầng thứ linh hồn. Vấn đề của chúng ta bây giờ trong thế giới của mình, là đưa những ký ức này trở về tầng thứ ý thức. Nên chúng ta có thể một lần nữa bắt đầu tôn vinh Trái Đất của mình như một sinh mệnh sống.

- J: Đó là một phần của quá trình sinh ra. Nó sẽ đi vào một hình thể. Một hình thể được chon. Nó được tao ra.
 - D: Và những người giám sát quyết định bạn đi vào cái nào?
- J: Vâng, chúng tôi quyết định cùng nhau. Nó được quyết định trước những gì một người muốn trải nghiệm. Loại hình thể sống nào. Khó khăn là bạn bị mắc kẹt trong một hình thể. Và thật khó cho linh hồn khi cảm thấy bị mắc kẹt trong một hình thể. Nó rất hạn chế. Một số chọn không làm điều đó, vì họ không muốn từ bỏ tự do của mình. Điều đó thật đáng sợ đối với một số người. Đó là điều chưa biết. Đó là một rung động thấp hơn. Nó có những điều chúng ta chưa từng trải nghiệm. Năng lượng tối. Bạn biết đấy, có một mặt tối. Nó được trình bày để cho phép chúng ta trải nghiệm những điều mới mẻ và khác biệt. Nó độc đáo. Và nó cho phép chúng ta tiếp xúc với các mặt tối, năng lượng tối, rung động thấp hơn. Vâng, đó là một hình vẽ cho một số người trải nghiệm điều đó.

- D: Bạn đã tiến vào hình thể của một đứa trẻ, một sinh mệnh mới đang được phát triển?
 - J: Tôi không thể nhìn thấy hình thể trông như thế nào.

Anh ta dường như không thoải mái, như thể cảm thấy một điều gì đó không quen thuộc và hơi phiền não. Tôi phải nhắc rằng anh ta đã tình nguyện có trải nghiệm này. Những người giám sát sẽ không cho phép điều đó xảy ra nếu họ nghĩ đó không phải điều đúng đắn để làm.

- J: Nó tốt. Đó là điều tôi mong đợi.
- D: Có phải bạn nghĩ nó sẽ là như thế không?
- J: Vâng, bởi vì chúng tôi vẫn kiểm soát được đến mức độ nào đó. Và ý thức đến một mức độ nào đó. Và trong hình thể đó, chúng tôi vẫn có một ý chí riêng của mình. Vì vậy, đó không phải là xấu. Đó là một loại hứng thú. Đó là một thứ để trông đợi. Đó là một thách thức. Đó là một kiểu sáng tạo khác với những gì chúng tôi quen thuộc. Và có một hình thể.
 - D: Bạn có nhiều kiểm soát không, khi bạn đã ở trong cơ thể?
- J: Chúng tôi vẫn thần giao cách cảm. Chúng tôi vẫn có thể kết nối với cõi bên kia. Chúng tôi vẫn nhận thức. Và chúng tôi ở đây để trải nghiệm. Như những người khác đã chọn đến ở cùng thời điểm này.
- D: Bạn có thể ảnh hưởng đến ý thức của cơ thể mà bạn hiện đang ở bên trong không?
- J: Vâng. Không có nhiều nhận thức và khả năng để sáng tạo. Có luật. Có một số điều được thiết lập tại chỗ mà chúng ta phải tuân theo.
 - D: Các quy định nhất định?
- J: Vâng, đó là quá trình sinh ra và lớn lên. Và người ta phải đồng ý với điều đó trước khi tiến vào cơ thể. Quá trình phải được đồng ý. Nhưng đó là năng lượng nhóm mà nắm giữ hình thể với nhau. Nó không phải là một trải nghiệm linh hồn, mà là một trải nghiệm nhóm.

Đây là đi cùng với linh hồn là một nhóm thay vì một thực thế đơn lẻ, và trải qua nhiều điều hoặc kiếp sống cùng lúc. (Xem các chương sau).

- D: Quy định nào bạn phải đồng ý khi tiến vào cơ thể vật lý đó?
- J: Đi với sự phát triển hiện tại của chủng loài. Tiếp nhận cái sẽ là một hình thể động vật. Và đó là một ý thức mà động vật không có. Một nhận thức. Và dù thế nào đi nữa. Chúng tôi đã nhận thức được nhau.
 - D: Ở tầng thứ khác?
- J: Vâng. Những nhân loại khác, chúng tôi đã nhận thức những linh hồn này trước khi họ nhận lấy thể vật lý. Giờ đây, việc liên lạc với họ rất khó khăn. Nó thật lạ. Ở trong

hình thể bị hạn chế. Tuy nhiên, giống như chơi một trò chơi mới. Nó đã được thao tác cơ thể. Hình thể.

- D: Bạn có thể thoát khỏi nó một cách dễ dàng rồi quay lại sau đó không? (Có thể) Có quy tắc và quy định nào về việc đó không?
- J: Vâng, có những khoảng thời gian cụ thể. Vĩnh cửu. Lúc đầu, không có ý tưởng về những gì bạn sẽ làm. Bạn sẽ trải nghiệm điều này ngay bây giờ. Không có bài học.
 - D: Không có nghiệp. Không có bài học. Chỉ bắt đầu tươi mới.
- J: Chính xác. Nó giống như một bảng vẽ mới để vẽ của riêng bạn... bất cứ điều gì bạn muốn trải nghiệm.
- D: Nhưng cuối cùng bạn đã tích lũy nghiệp? Đó có phải một trong những điều xảy ra khi bạn đi vào thân thể vật lý không?
- J: Tôi đã cố gắng để hiểu và tôi... ồ, tôi không hiểu nó. Tôi đang cố gắng để tìm ra những gì là nghiệp, hoặc tại sao.... tôi không nhìn thấy nó, tôi không cảm thấy nó.
 - D: Có lẽ đó là một cái gì đó đến theo thời gian.
 - J: Tôi không thể hiểu nó.
- D: Nhưng dù sao thì bạn cũng đã đồng ý ở trong thể vật lý một khoảng thời gian nhất định. (Vâng) Và tuân theo các quy tắc và quy định nhất định. Vì vậy, đó là một loại trải nghiệm khác, phải không?
- J: Vâng, đó là giới hạn. Đó là cảm xúc, đó đều là cảm xúc. Đó đều là những cảm giác. Nhưng tình yêu là ở đó. Nó vẫn ở đó. Vì vậy, năng lượng tình yêu là sự bảo đảm. Đó là kết nối với Nguồn.

Tôi nghĩ chúng tôi đã tìm thấy mọi thứ có thể từ quan điểm hạn chế của một tinh thần năng lượng đồng sáng tạo bước vào cơ thể nhân loại vật lý để trải nghiệm cho lần đầu tiên. Vấn đề lớn nhất dường như là không tạo ra nghiệp lực mà có thể cột tinh thần với cõi giới Trái Đất, mà giữ nó không trở lại với sự tồn tại sáng tạo tự do không giới hạn của nó. Có lẽ đó là vấn đề lớn nhất đối với tất cả chúng ta. Chúng ta đến đây để trải nghiệm những điều mình cho là mới mẻ và thú vị. Sau đó, đời sống áp đảo và chúng ta bị mắc kẹt trong cơ thể, luật nhân quả và cân bằng được thực hiện giữ chúng ta không trở về được. Bước đầu tiên giải phóng linh hồn để nó có thể trở về với Nguồn, là hiểu biết về lý do tại sao linh hồn đến đây ngay từ đầu, và để cởi bỏ những trói buộc. Phần lớn điều này có thể được thực hiện thông qua việc hoàn trả nghiệp cũ, và cố gắng không tạo thêm nữa. Với sự hiểu biết, phóng thích.

Tôi bảo năng lượng tinh thần kia trở lại nơi nó thuộc về và gọi ý thức của Jerry thay thế nó. Sau đó, tôi yêu cầu nói chuyện với tiềm thức của Jerry, vì tôi biết mọi câu trả lời đều ở đó, và đấy là nơi tôi có thể áp dụng liệu pháp và tìm giải pháp cho các vấn đề của cá nhân. Khi tiếp cận được với tiềm thức, tôi đã hỏi nó tại sao lại chọn cuộc đời lạ lùng này cho Jerry nhìn thấy, trong khi có nhiều cái khác có thể chọn.

J: Để hiểu được tất cả. Để thấy bức tranh lớn.

- D: Đó là một khái niệm khác để anh ấy khám phá, phải không?
- J: Vâng. Đó là một cái gì đó bên trong anh ta mà anh ta hiểu ở một tầng thứ khác, nhưng anh ta không biết một cách có ý thức. Và bây giờ anh ta biết.
 - D: Lúc đầu, anh ấy nghĩ mình sẽ không được nhìn thấy nó. Nó dường như đã bị chặn.
- J: Vâng, chỉ một phần đã được nhìn thấy. Sau đó, nó đã được quyết định tiết lộ thông tin.
 - D: Liên kết gì với cuộc sống hiện tại của anh ta?
- J: Đảm bảo và hiểu. Một mục đích. Một kết nối. Để hiểu hành tinh này, và tại sao nó lại đặc biệt. Để hiểu làm thế nào nó có thể được thao tác. Về nhóm, tâm trí nhóm. Nó liên quan đến tâm trí nhóm. Jerry đã vận dụng năng lượng mà không hiểu tại sao mình lại làm nó, và nó có thể được dùng làm gì.
- D: Đây có phải là cố giải thích cho anh ấy cách anh ấy có thể làm điều đó? Hoặc nó đến từ đâu?
 - J: Vâng. Nó được làm với trái tim. Trái tim là quan trọng.
 - D: Tiềm thức cố cho anh ta thấy cái gì?
- J: Đó đều là năng lượng, nhưng nó có các hình thế khác nhau cho các mục đích khác nhau để trải nghiệm những điều khác nhau. Không có đúng hoặc sai. Chỉ trải nghiệm. Chỉ sáng tạo. Không phán xét. Chỉ cần tận hưởng. Đó là niềm vui của sự sáng tạo. Trong việc vận dụng sáng tạo, vận dụng năng lượng, hòa hợp với nhóm và toàn thể. Toàn thể là sự sáng tạo.
- D: Tiềm thức đã cho Jerry biết anh ta có thể sử dụng nó trong cuộc sống của mình bây giờ?
 - J: Vâng, anh ấy biết.
- D: Anh ấy muốn biết nên làm gì với cuộc sống bây giờ. Bạn có thể nói với anh ấy không?
- Đây là câu hỏi phổ biến nhất mà mọi người muốn hỏi khi họ có phiên. Mục đích của họ là gì? Tại sao họ ở đây, và họ phải làm gì?
- J: (anh ấy cười khúc khích) Anh ấy được cho một khung vẽ trắng, một cây cọ và khay màu. Có tất cả các màu sắc. (Cười)
- D: Điều đó có nghĩa là bất cứ điều gì đi từ đây ra? (Anh ấy cười) Anh ta sẽ có một cuộc phiêu lưu.
 - J: Tất cả các màu sắc.
- D: Và đây là một điều quan trọng để anh ấy biết hôm nay. Những tiền kiếp không quan trong bằng việc học về kết nối năng lượng này.
- J: Vâng. Điều thú vị là, đó là một bức tranh nhóm. Và có những người khác với cây cọ của họ. (Cười)

D: Ö, Jerry sẽ có những cuộc phiêu lưu kì lạ khi khám phá nó. Đây rất quan trọng để anh ta thấy, và bây giờ cố gắng hiểu.

Sau đó tôi đưa Jerry trở lại với ý thức đầy đủ. Khi anh thức dậy, chúng tôi thảo luận về phiên làm việc bất thường. Anh ta đồng ý rằng sẽ có rất nhiều điều để suy nghĩ. Nó sẽ là thú vị cho anh ta để xem làm thế nào có thể áp dụng khái niệm thao tác năng lượng này với lĩnh vực kinh doanh của mình. Dường như mọi thứ bây giờ có thể trở nên khả thi khi anh hiểu cách sử dụng nó.

Nhiều phiên làm việc của tôi giờ đây tập trung vào những người tìm ra liên hệ linh hồn đích thực của họ thay vì khám phá những tiền kiếp. Sự hiểu biết về tiền kiếp vẫn còn quan trọng đối với những vấn đề trong cuộc sống hiện tại. Nhưng rõ ràng tiềm thức cùng người hướng dẫn và master của chúng ta ở cõi bên kia quyết định đã đến lúc chúng ta phải biết thêm về nguồn gốc của mình. Những nguồn gốc này không chỉ dừng lại ở Trái Đất, mà còn từ một nơi tuyệt vời hơn —— nơi chúng ta là một với nguồn và thích thú giúp nó sáng tạo. Trong phiên làm việc được báo cáo trong một cuốn sách của tôi, tôi được nghe kể rằng bài học quan trọng nhất để học khi sống trong thân thể là việc chúng ta có thể vận dụng năng lượng. Một khi chúng ta nhận thức được điều đó, chúng ta có thể tạo ra bất cứ thứ gì mong muốn trong cuộc sống của mình. Tôi cho rằng một cách để nhắc nhở chúng ta về khả năng này là để chúng ta nhớ về một thời gian trước Trái Đất, khi chúng ta có khả năng vận dụng năng lượng và sáng tạo.

* * *

Linh hồn phân mảnh để trải nghiệm cơ thể vật lý. Khi nó nhận thức được toàn bộ nó, nó sẽ tập trung như một sinh mệnh năng lượng có thể tạo ra bất cứ điều gì nó muốn. Khi nó phát triển vượt lên đó, nó có thể ở nhiều nơi cùng một lúc. Dù mỗi người chúng ta đều có khả năng này, nhưng chúng ta không nhận thức về nó, và không thể khi chúng ta đang ở trong thể vật lý, bởi những hạn chế của thân thể. Trong trạng thái tiến bộ kia, nó hoàn toàn nhận thức được mọi thứ. Dù vậy, một điều xuất hiện từ công việc của tôi, rằng linh hồn đôi khi cần phải phân mảnh và rời khỏi trạng thái mong muốn cao để tập trung vào một trải nghiệm đơn. Một chu kỳ liên tục hay tìm kiếm thêm kiến thức? Như chúng ta đã thấy, nếu linh hồn có cả một phần ký ức về cái tôi lớn hơn của nó, điều này dẫn đến sự chán nản, cô đơn và cảm giác tách biệt trên tầng thứ ý thức. Tiềm thức biết tại sao điều này lại xảy ra, nhưng ý thức thì không vì nó phải duy trì sự tập trung và chú ý vào cuộc sống mà nó đang sống. Bằng không sẽ quá hỗn loạn.

Chương 26: Sinh Mệnh Nhà Sáng Tạo Về Nhà

Phiên này được thực hiện vào tháng Mười năm 2002, tại Minneapolis, nơi tôi đã làm một loạt các bài giảng và hội thảo. George là một doanh nhân rất thành công đã đến nhà riêng mà tôi đang ở. Đáng ngạc nhiên, phiên của anh tiết lộ một khía cạnh khác của sinh mệnh nhà sáng tạo, như Jerry.

Khi ra khỏi đám mây, anh ta thấy toàn là cát. Anh biết có mấy người ở bên kia ngọn đồi, họ đang chờ anh đưa ra một số câu trả lời. Như thể anh là một cố vấn. Anh cảm thấy rất không chắc chắn, như thể anh không chắc mình có câu trả lời hay không.

Anh ta mô tả mình là một người đàn ông tóc đen da nâu đồng, mặc đồ vải mỏng. Anh cũng được trang hoàng với nhiều vàng: một vòng cổ ankh (biểu tượng chìa khóa cuộc sống vĩnh cửu), vòng tay và một chiếc nhẫn lớn. Chắc chắn là dấu hiệu của một số loại quyền lực. Tuy nhiên, khi tôi cố hỏi thì anh trở nên rất ngờ vực và không muốn trả lời tôi. Thông thường, tôi có thể nhanh chóng đạt được sự tin tưởng của thực thể, nhưng anh ấy rất cảnh giác và kích động. Anh ấy nói mọi người đều muốn cái gì đó của anh ấy, vậy tại sao tôi lại phải là ngoại lệ.

Anh nói đó là một thời gian rất cố gắng trong thế giới của mình. Một lý do khiến anh cảm thấy buồn là vì người em gái đã bị mang đi, và anh rất nhớ cô ấy. Anh nói mình cảm thấy cô đơn và mất mát, vì cô ấy luôn ở bên anh và bây giờ cô ấy không còn nữa. Anh ta không biết tại sao người ta lại tách họ ra, tại sao người ta lấy cô ấy đi. Tất cả những điều này đều khiến tôi rối loạn, tôi cố gắng giải quyết nó. Tôi hỏi ai đã tách họ ra. Anh nói đó là những người từ thế giới khác. Không phải những người ở phía bên kia ngọn đồi, bởi vì đó chỉ là người dân. Họ đến từ một nơi khác, anh không biết tại sao chuyện lại xảy ra hay cô ấy đã đi đâu.

G: Khi chúng tôi trở lại với nhau, mọi thứ sẽ tuyệt vời. Khi chúng tôi ở bên nhau, chúng tôi có sức mạnh và khả năng to lớn. Và hình thành một Shangri-La đẹp hay một bầu không khí tuyệt vời. Khi chúng tôi ở bên nhau, đó là một thế giới hoàn hảo. Họ chia tách chúng tôi. Họ đưa cô ấy đi để nó không phải là hoàn hảo. Để mọi thứ trở nên khó khăn và không dễ dàng như vậy. Và cũng không nên dung thứ. Cô ấy và tôi đã có thể neo một cái tuyệt vời... Chúng tôi có thể mang mọi vẻ đẹp, thanh tịnh, tĩnh... tất cả những thứ đó lại với nhau. Nhưng chúng tôi là một. Và họ nhận ra rằng, nếu họ tách chúng tôi ra, mọi thứ sẽ khác. Và họ nói đúng.

D: Tại sao họ lại muốn sự khác biệt?

G: Để thử nghiệm.

D: Làm thế nào họ đưa cô ấy đi.

G: Chỉ nhổ cô ấy ra. Giống như các vị thần chỉ nhổ cô ấy ra, đưa cô ấy đi.

D: Ý bạn là, giống như một phút trước cô ấy ở đó và một phút sau cô ấy không còn?

G: Vâng. Chúng tôi cũng sống ở những nơi khác. Rất nhiều nơi. Rất nhiều thế giới khác nhau. Bất cứ khi nào chúng tôi ở bên nhau, chúng là hoàn hảo.

- D: Tại sao bạn lại đi từ nơi này đến nơi khác?
- G: Để giúp đỡ. Để mang khía cạnh của —— từ "Niết Bàn" —— mang Niết Bàn. Chúng tôi sẽ làm điều đó, sau đó chúng tôi sẽ di chuyển tiếp.
 - D: Điều gì xảy ra sau khi bạn rời đi? Nó vẫn sẽ đẹp chứ?
- G: Một số. Một số thì không. Một số đi theo những hướng khác. Đây là một cái quan trọng. Nơi tôi đang ở bây giờ.
 - D: Tại sao lại quan trọng?
 - G: (thở to) Tốt. Xấu. Tối. Sáng. Không được sử dụng cho tất cả điều đó.
- D: Nó có những bất đồng khác biệt, ý bạn là vậy? Đối lập? (Vâng) Những nơi mà bạn mang các thứ đẹp để đến, không có nhiều sư đa dạng như vây?
 - G: Phần nào. (Anh ấy trở nên xúc cảm và sắp khóc)
- D: Tôi biết bạn đang xúc cảm, nhưng nếu nói về chuyện này, có lẽ chúng ta có thể tìm thấy em gái bạn. Có vẻ cô ấy gần như là một phần của bạn, đúng không?
 - G: Luôn luôn.
 - D: Bạn đã đi từ thế giới này đến thế giới khác như thế nào?
 - G: Chỉ đi. Giống như một chiếc thuyền lớn mà có thể vận chuyển theo ý muốn.
 - D: Một thứ vật lý?
 - G: Vâng, nếu chúng tôi muốn.
 - D: Có ai cho bạn biết nơi để đến không?
 - G: Cha chúng tôi. Cha sẽ cho chúng tôi biết nơi để đi.
 - D: Làm thế nào bạn cảm nhận được cha?
 - G: Khôn ngoan. Sự khôn ngoan.
- D: Ông ấy có phải một con người vật lý không? (Phải) Làm thế nào ông ấy giao tiếp với bạn?
 - G: Đã lâu lắm rồi. Ông ta đưa ra bài học.

Đó là tất cả những gì tôi tìm hiểu được về người cha. Anh rất buồn, và mục tiêu chính của anh là tìm em gái. Anh ấy đã khóc khi nói về cô ấy, "Tôi phải tìm em gái tôi, đó là điều tôi muốn làm. Tôi phải tìm cô ấy. Cô ấy là một phần của tôi."

Mọi chuyện dường như chẳng đi đến đâu, tôi trở nên bối rối hơn bao giờ hết. Vì vậy, tôi quyết định chuyển George về phía trước xem liệu anh ta có thể tìm thấy cô ấy hay không.

G: Cô ấy ở với cha. Những người từ thế giới khác đã đưa cô ấy quay lại. Có thể họ muốn tôi tư lớn lên.

- D: Có lẽ họ muốn bạn không phụ thuộc quá nhiều vào cô ấy?
- G: Vâng, nhưng tôi không có sức mạnh giống vậy, (xúc cảm) như khi chúng tôi ở bên nhau.
 - D: Và họ muốn tách bạn ra để xem bạn có thể tự làm được không?
- G: Có thể là đúng, nhưng (xúc cảm) tôi nghĩ họ cũng không thích sức mạnh mà chúng tôi đã hợp sức.
 - D: Nhưng bạn đã làm ra những thứ đẹp hoàn hảo.
- G: Vâng, chúng tôi đã làm. Họ không thích nó. Mọi việc quá dễ. Không có thử nghiệm. Mọi thứ đều tốt. Không có bài học không có thử nghiệm. (cảm xúc) Chúng tôi đã biết tất cả.
 - D: Họ muốn nó khó khăn hơn? (Vâng vâng.)

Mãi tới khi đưa các phiên được chọn vào các chương, tôi mới nhận ra phiên này tương tự với Jerry như thế nào. Cả hai dường như đều là sinh mệnh nhà sáng tạo. Jerry nói sẽ rất vui khi làm việc cùng người khác, thường là một nhóm. George thích làm việc với em gái mình. Khi họ bị tách ra, việc sáng tạo không hiệu quả như trước. Nhưng như anh đã nói, nó đã trở nên quá dễ dàng. Không có thách thức, không có bài học, không có thử nghiệm. Tôi đưa anh ấy đến một ngày quan trọng.

- G: Hmm. Tôi đang già đi. Dường như khôn ngoan hơn. Và có rất nhiều biến động.
- D: Bạn có ở lại nơi đẹp để kia không?
- G: Rời nó. Ở đây, tôi là một người thầy. Tôi có tóc dài. Vẫn còn áo chùng hay quần áo ngớ ngẩn. Râu.
 - Rõ ràng khi tôi chuyển George tiến tới, anh đã đi sang một cuộc đời khác.
 - G: Tôi không thể bị thương. Điều đó không thể xảy ra.
- D: Bạn được bảo vệ, ý bạn là vậy? Nhưng bạn đã không tạo ra bất kỳ nơi nào đẹp hơn?
- G: Tôi chỉ ở đây để chia sẻ thông tin với những người này. Đó là công việc tiếp theo của tôi.
 - D: Ban nói có biến đông. Ý ban là gì?
- G: Vẫn là vậy. Người ta đang thực sự cố gắng để đặt công cụ của họ với nhau. Và tôi ở đây, nếu họ muốn, để tư vấn cho họ. Tôi cũng là một người la.
 - D: Tại sao?
- G: Bởi họ biết tôi ở đó, họ biết tôi không thể bị tổn thương. Và họ biết điều đó rất quan trọng. Giống như họ là xác thịt, nhưng... thật thú vị. Ah! (Một sự khải ngộ) Tôi đang ngồi ở một ốc đảo. Một thành thị. Đó là nước, cây xanh, một loại sa mạc. Và những người từ thành thị đến nói chuyện với tôi. Tôi một mình. Hoàn toàn một mình. Luôn luôn vậy.

- D: Bạn có ý gì khi nói họ là xác thịt? Bạn nói đó là thú vị.
- G: Vâng. Một loại thô tươi xung quanh các cạnh.
- D: Khác với bạn?
- G: Ö, vâng. Một chủng tộc trẻ.
- D: Đây có phải trên cùng một thế giới mà bạn đang ở không?
- G: Một thế giới khác. Đó là một niềm vui. Tôi già đi, rất già. Không thể bị tổn thương.
- D: Nhưng nếu bạn là vật lý, một cái gì đó có thể xảy ra với bạn?
- G: Không có gì có thể xảy ra với tôi.
- D: Tôi đang nghĩ khi nào bạn đi đến cuối cuộc đời mình.
- G: Khi tôi muốn. Khi tôi sẵn sàng.
- D: Nhưng ngay lúc này, bạn đang làm một loại công việc khác với công việc mà bạn làm với em gái mình.
 - G: Vâng. Tôi còn trẻ. Đó là niềm vui. Đây là trò chơi của trẻ con. Dễ dàng.
 - D: Nhưng đó không phải là sức mạnh bạn có khi kết hợp hai người.
 - G: Đúng rồi. Tôi cũng cảm thấy không tốt.

Sau đó tôi chuyển George đến ngày cuối cuộc đời để có thể tìm hiểu những gì xảy ra với anh ta.

- G: Tôi đang ngồi trên ghế. Nhìn xung quanh. Đến lúc phải đi. Tôi đã làm công việc của mình ở đây lần này. Làm chuyện của tôi. Làm cái tôi đến để làm. Và tôi cần phải đi. Ngồi trên ghế chờ đi. Đếm mọi thứ và mọi tờ ghi chú. Tất cả những bảng viết, và tôi đã sẵn sàng để đi.
 - D: Điều gì sẽ xảy ra khi bạn rời đi?
 - G: (thực-tế) Tôi rời đi.
 - D: Chuyện gì xảy ra với cơ thể?
 - G: Nó ở lại. Chỉ rời nó. Bắn ra.
 - D: Bạn thấy gì khi rời khỏi?
- G: Hmm. Giống như tôi đang nhìn vào một vở kịch sân khấu. Giống như tôi đang nhìn vào một studio điện ảnh hay gì đó. Nhìn tất cả những thứ đó. Tất cả các lô. Đó là những gì tôi để lại.
 - D: Những gì bạn để lại giống như một vở kịch sân khấu?
- G: Vâng. Tôi ở trên nó. Tôi đang nhìn xuống, và cơ thể này đang ngồi trên chiếc ghế đó. Rồi tôi quay lại, và nó đã biến mất.
 - D: Nó trông như thế nào, ban sẽ đi đâu?

- G: Một khoảng trống. Một khoảng trống dài. Tôi đang trôi qua trong khoảng trống. Tôi lại một mình một lần nữa.
 - D: Bạn có biết bạn đang đi đâu không?
 - G: Không. Chỉ theo đó.
 - D: Có ai ở với bạn để giúp bạn đi đến nơi phải đi không?
 - G: Không, tôi biết nơi để đi.
- D: Vậy hãy di chuyển cho đến khi bạn vượt qua khoảng trống. Và bạn đã tới nơi bạn đang đến. Nơi đó trông như thế nào khi bạn tới đó?
 - G: Nó bao la. Nó rất lớn, rất lớn.
 - D: Ban thấy gì?
 - G: Mọi thứ. Không thể miêu tả. To lớn. To lớn.
 - D: Có cái gì mà bạn có thể nhận ra không?
- G: Mọi thứ. Trước kia tôi đã đến nơi này. (Một tiếng hú vui sướng) Tất cả các loại lựa chọn, định hướng tất cả các loại tùy chọn. Cả một số bạn cũ. Những linh hồn già. (Âm thanh của niềm vui) Bạn biết không? Bạn có thể nhìn thấy những linh hồn già, và những mảnh trẻ của những linh hồn mới. Bạn hầu như có thể ngửi thấy những linh hồn trẻ. Họ có mùi khác. Họ có mùi... không thô tươi, nhưng có mùi giống thịt tươi, hoặc... ngửi thấy "khôi hài". Khác giống như chín muồi, những linh hồn trẻ.
 - D: Tại sao họ lại có mùi và những người khác thì không?
- G: Bởi vì họ có lẽ không biết cái gì tốt hơn. Họ chỉ mới bắt đầu. Bạn thực sự có thể nói đầu là trẻ, già hơn. Từ này không phải là "già". Dày dặn. Linh hồn dày dặn.
 - D: Vậy, những người dày dặn không có mùi gì cả?
- G: Vâng. Đó là một sự phân loại lạ vì không có tuổi tác ở đây. Nhưng sự khác biệt là ở trong mùi. Thât là vô nghĩa. Nhưng thât khôi hài. Đó là cách để phân biệt ho.

Trong Between Death and Life, tôi được cho biết có nhiều tầng thứ khác nhau trong cõi giới tinh thần. Khi tinh thần rời khỏi thân thể, họ trở về tầng thứ mà họ cảm thấy thoải mái nhất. Tầng thứ họ rung động cùng. Họ không thể đi đến tầng thứ cao hơn cho đến khi họ sẵn sàng. Tần số hoặc rung động đóng vai trò rào cản, và họ chỉ có thể đi đến tầng thứ mà họ đã đạt được thông qua trải nghiệm. Tôi được bảo bạn không thể từ mẫu giáo đi liền lên đại học. Những linh hồn tiến hóa hơn, hoặc "những linh hồn dày dặn" như George gọi, có thể đi ngay đến tầng thứ cao hơn. Họ có thể đi đến tầng thứ thấp hơn nếu cần thiết, nhưng những linh hồn "trẻ" thì không thể đi đến tầng thứ cao hơn cho đến khi họ đạt tới tần số, rung động hoặc trưởng thành. Rõ ràng, George đã phải vượt qua những tầng thứ thấp hơn này trong hành trình đi đến tầng thứ mà anh ta thuộc về hoặc cộng hưởng.

D: Có nơi nào bạn phải đi, mà bây giờ bạn đã ở đó chưa?

- G: Vâng, chắc chắn. Tôi sắp có mặt.
- D: Làm thế nào bạn làm điều đó?
- G: Một câu hỏi hay.
- D: Bởi vì bạn nói nó quá lớn.
- G: Tôi có chìa khóa, giống như một miếng sắt vừa khít với một khe cắm. Tôi phải đến đó. (lẩm bẩm) Tôi nhẹ hơn bây giờ. Tôi chỉ quen với việc trở nên nhẹ nhàng hơn. Và tôi tìm thấy cái khe. (dừng) Ö! Tôi phải tìm ra cách để ở quanh đây lần nữa. (Một loạt những âm thanh lầm bầm.)
 - D: Họ có đưa bạn tới đó để cho bạn biết nơi đi đến không?
 - G: Tôi không muốn họ tới.
 - D: Bạn có thể yêu cầu giúp đỡ, bạn biết mà.
- G: Họ không biết làm thế nào đến được đó. (dừng) Tôi biết nó ở đâu. Tôi phải đi đến cao hơn và sâu hơn. Các lớp khác nhau, các tầng thứ khác nhau. Mỗi cái đều khác nhau. Và bạn đi đến ở tầng thứ thấp hơn. Đó là nơi bạn ngửi thấy vật. Nên đi cao hơn và sâu hơn. Và bạn không ngửi thấy vật. Không có linh hồn trẻ nào khi bạn đến cao hơn. Mọi người gật đầu. Họ nhận ra tôi. Họ không cười. Họ gật đầu, nhưng họ biết có gì đó lên.

Tất cả những chuyện này mất quá nhiều thời gian, vì vậy tôi quyết định tăng tốc.

- D: Hãy tiến tới lúc bạn đã đến đó. Bạn có thể tìm thấy nó rất nhanh chóng ngay bây giờ, bởi vì bạn đang di chuyển vào các tầng thứ khác nhau. Nó như thế nào?
- G: Ôi! Đó là ánh sáng thực sự. Sáng rỡ thực sự. Nó hoàn toàn tuyệt vời. Tuyệt đối tuyệt vời.
 - D: Có những người khác ở đó không?
- G: Vâng. Những người khác. Đều thực sự tươi sáng. Họ thực sự tươi sáng. Họ có một chút họp-lại cho tôi. Một ban lớn. Có lẽ là mười hai, hai mươi bốn, bốn mươi tám... Ha! Ha! Chín mươi sáu. Bạn biết mỗi người... Tôi là người cuối cùng trở lại. Của nhóm này. Và họ đều đang tập trung xung quanh. Có em gái tôi. Cô ấy ở đây. Tìm được cô ấy. Nhóm này đã già. Nó đã xong... Tôi là người cuối cùng trở lai.
 - D: Nó đã xong cái gì?
- G: (thở phào dài.) Bạn biết... đây là hội đồng. Đó là cái quái này. Tôi là người thứ chín mươi sáu. Chúng tôi thảo luận về những gì đang diễn ra. Lần đầu tiên mọi người đã trở lại hết. Và có một lý do.
 - D: Lý do là gì?
- G: Đó là những gì chúng tôi sẽ tìm hiểu. Tôi phải đi cao hơn và sâu hơn. Trong số chín mươi sáu có tám người giống như một hội đồng. Chỉ cần giải khuây. Chỉ cần nói, để xem xét nó.

- D: Tám người tách biết với chín mươi sáu?
- G: Họ đến từ chín mươi sáu.
- D: Và họ sẽ làm gì?
- G: Nói về thứ này. Nơi xuất xứ. Nơi họ xuất xứ. Toàn bộ ban. Tất cả mọi thứ tôi đã làm. Tất cả mọi thứ họ đã làm. Cộng với những gì mà chín mươi sáu người khác đã làm.
 - D: Bạn sẽ làm gì sau khi thảo luận?
- G: Thực hiện điều chỉnh hoặc tinh chỉnh. Ở nơi mà chúng tôi đã ở, những gì chúng tôi đã thấy và những gì sẽ được làm.
 - D: Tại sao bạn phải làm điều đó?
- G: Bởi vì đó là một phần của trò chơi. Đó là một phần của tất cả về cái đó. Khuôn mẫu một, khuôn mẫu hai, khuôn mẫu ba, khuôn mẫu bốn. Nó không phải một hệ thống cấp bậc, nhưng cái được làm ở đây, lọc xuống qua bộ tám và chín mươi sáu. Và cũng phải xuống đến nơi bạn có thể ngửi thấy những linh hồn trẻ. Xuống đến nơi bạn đi qua cái lỗ đó, đường trượt đó, và bất cứ nơi nào bạn đi khi qua đường trượt đó. Nó có thể là rất nhiều nơi khác nhau.
- D: Nhưng sau đó nếu bạn làm "tinh chỉnh" và thay đổi, việc đó không ảnh hưởng đến mọi thứ?
 - G: Nó được cho là vậy.
 - D: Trên thế giới vật lý?
 - G: Bạn đã có nó.
 - D: Tại sao họ làm những điều đó để thay đổi các khuôn mẫu?
- G: Cần thiết. Bạn tinh chỉnh các linh hồn. Nếu bạn tinh chỉnh linh hồn, bạn không thấy, sau đó bạn đã có tất cả những thứ khác được chăm sóc. Bạn không có tất cả các tình huống khác. Tinh chỉnh các linh hồn.
 - D: Làm cho họ thay đổi, ý bạn là vậy?
- G: Vâng. Tinh chỉnh họ. Đừng thay đổi và họ tự thay đổi. Tinh chỉnh họ. Bạn có hiểu điều đó có nghĩa gì không? Ban tinh chỉnh ho. Điều chỉnh ho. Nhập vào cho ho.
 - D: Làm thế nào bạn làm điều đó?
- G: Bạn biết đấy, nó thực sự đơn giản. Nếu họ nhìn vào bên trong, và thấy cái đã mở ra với một chút hướng dẫn, sau đó họ có thể làm các điều chỉnh. Và nếu họ không làm vậy, họ sẽ không trở lại bất kỳ đâu.... Thật thú vị. Bạn biết không? Bộ tám đó... họ thậm chí không phải là linh hồn khi bạn lên đến đó. Điều này thực sự gây hiếu kỳ. Nó khác biệt. Khi bạn ở đó, bạn không có nghĩa vụ. Khi bạn di chuyển xuống, bạn có nghĩa vụ. Khi bạn ở đó với bộ tám, không có nghĩa vụ. Tôi không cần cái nào.
 - D: Bạn đã hoàn thành tất cả khi bạn đến đó.

- G: Phải. Nhưng khi bạn di chuyển xuống, nghĩa vụ hoặc sự hoàn trả, bất kỳ từ ngữ nào, đó là nơi sự tinh chỉnh nghĩa vụ tham gia.
- D: Vậy, nếu bạn đang cố gắng ảnh hưởng đến mọi người, tôi không biết bạn đã được phép can thiệp.
- G: Nó không can thiệp. Nghĩa vụ. Họ biết, linh hồn biết khi nó đã già hơn, họ có nghĩa vụ. Họ sẽ không phải là một linh hồn. Họ sẽ không cần những bài học. Tại sao họ lại làm vậy? Họ biết rằng có một nghĩa vụ. Và họ điều chỉnh điều đó. Nó gọn gàng, và đó là một mục tiêu. Xuống đó mà không có nghĩa vụ.
 - D: Có thể làm được không?
 - G: Bạn quyết định.
 - D: Tại sao bạn lại đi xuống nếu bạn không có nghĩa vụ hay nghiệp?
 - G: Đó là niềm vui. Không có nghĩa vụ.
- D: Thế thì, nếu bạn đã đạt đến điểm mà bạn không có nghĩa vụ nào cả, bạn không cần phải quay lại hành tinh Trái Đất vật lý, vậy tại sao bạn lại trở lại cơ thể của George?
- G: Để em gái và tôi hoàn thành những gì chúng tôi đã không làm một thời gian dài về trước. Đó là một phần. Đó không phải là nghiệp. Đó không phải là nghĩa vụ. Đó là một sự chưa-hoàn-thành.
 - D: Bạn đã không hoàn thành cái gì vào thời điểm đó?
- G: Tôi nghĩ là sự hợp nhất. Chúng tôi đã không hoàn thành sự hợp nhất của cô ấy và tôi.
 - D: Mặc dù các bạn ở bên nhau trong một thời gian rất dài?
 - G: Vâng. Chúng tôi không làm... sự khao khát đó vẫn còn trong linh hồn tôi.

Tôi cho hướng dẫn mang tiềm thức của George ra để chúng tôi có thể có được câu trả lời cho những điều này.

- D: George đã có thể được cho thấy nhiều kiếp sống khác. Tại sao bạn quyết định cho anh ta thấy cuộc đời này? Bạn đang cố nói gì với anh ấy?
 - G: Khiêm nhường. Sự khiêm nhường tuyệt đối.
 - D: Anh ấy có cần học điều này không?
 - G: Anh ấy biết điều đó. Anh ấy đã học được nó. Khiêm nhường.
 - D: Tại sao anh ta phải thấy nó vào lúc này?
- G: Bởi vì nó đi thẳng về bộ tám. Họ đôi khi quên mất sự khiêm nhường. Họ mất... ngôi đền của nó. Bởi vì nó không tồn tại ở nơi họ ở.
 - D: Họ không có nghĩa vụ.
 - G: Và đó là sự khiệm nhường cho những gì đang xảy ra ở đây.

- D: Tại sao George phải biết điều đó trong cuộc đời mình, bây giờ? (Tạm dừng) Bởi cuộc sống vật lý này là cái mà chúng tôi quan tâm ngay bây giờ.
 - G: Có lẽ đó là điều anh ấy không biết.
 - D: Anh ấy nói có một mảnh thất lạc.
- G: Vâng. Đó là cái anh ta không biết. Điều này là điên rồ nhưng... một thứ chị em. Đó là tất cả các phần của nó.
 - D: Chỉ cần cố gắng giải thích nó cho anh ta, ngay cả khi nó có vẻ điên rồ.

Tôi đã nghi ngờ về cái mà được đại diện bởi người em gái thất lạc. Đó không phải là một con người vật lý, mà là mặt tính nữ của chính anh ta. Nhưng tôi muốn nghe điều mà tiềm thức nói. Tiềm thức nói với anh ta một cách chậm rãi và thận trọng, "Đó là tính nữ mà sẽ nâng cao đời sống, hạnh phúc, sự khiêm nhường của anh ta. Vào một thời điểm, anh ta là tổng thể. Anh ấy vừa có tính nữ vừa có tính nam. Đó là cách anh ta có thể tao ra những điều tuyết diêu như vây."

Tôi hỏi làm sao George có thể tìm thấy phần tính nữ của chính mình. Tiềm thức nói anh phải học cách nữ tính hơn, nhẹ nhàng hơn. Điều này sẽ rất khó vì George chắc chắn rất nam tính, đấy không phải một phần tính cách bình thường của anh ta. Khiêm nhường cũng vây.

Tuy nhiên, tiềm thức khẳng định George sẽ phải để cho phần nữ tính của mình nổi lên bề mặt, bằng việc học cách mềm nhẹ hơn, không quá nghiêm khắc và phải cho mặt dịu dàng của bản chất xuất hiện. Sau đó tôi hỏi về những vấn đề sức khoẻ của anh ta. Tôi nhận được câu trả lời giống như tôi đã được đưa cho nhiều lần. Nếu một sinh mệnh là một thực thể cao cấp hơn trong các cõi giới khác và đã đến Trái Đất vì nhiều lý do, thì họ không được phép hoàn hảo. Họ sẽ phải phù hợp hóa với cộng đồng chung. Một cách để làm điều đó là cho họ một loại khiếm khuyết, do đó họ sẽ không nổi bật. Của George là một cái cổ cứng, và cột sống hạn chế không linh hoạt. "Anh ấy muốn nó cho thấy anh ta là con người." Tiềm thức cho phép sự không thoải mái tiếp tục như một lời nhắc nhở rằng anh ấy đến Trái Đất vì một lý do xác định: "Bởi vì phần đó của cơ thể là hệ thần kinh. Đó là nhân tố kiểm soát. Nếu bạn không có hệ thống thần kinh, bạn không có cuộc sống."

* * *

George có thêm vài câu hỏi. Một vấn đề liên quan đến sự việc vào năm 1972, khi anh ngã cầu thang và vỡ hộp sọ. Nó trầm trọng đến nỗi anh ta gần như đã chết. Anh ấy muốn biết thêm về những gì đã xảy ra vào thời điểm đó.

- G: Chúng tôi đã cố gắng nói với anh ấy rằng anh ấy phải thay đổi. Anh ấy đang ở trên ngõ cụt.
- D: Nó thực sự đã làm thay đổi cuộc đời anh ta, bởi vì anh ấy nói mình gần như đã chết.
 - G: Anh ta đã chết.

- D: (Ngạc nhiên) Anh ấy? (Vâng) Bạn có thể nói gì với anh ấy về thời gian đó không?
- G: Anh ta đã chết. Một phần của anh ta đã trở lại. Một phần khác đã trở lại. Cả hai trở lại.
 - D: Bạn có thể giải thích nó tốt hơn để chúng tôi có thể hiểu không?
- G: (thở dài) Cả hai đã trở lại. Anh ấy đã trở lại, và một phần khác của anh ấy cũng vậy. Đó vẫn là anh ấy. Một khía cạnh khác của anh ta.
 - D: Tai sao phần đó lai phải quay trở lai?
- G: Nó muốn. Nó mong muốn. Đó là một cơ hội tốt. Thời gian tốt. Địa điểm tốt. Đó là cái phần sẽ dẫn anh ta theo hướng anh ta vốn nên đi. Phải có một sự thay đổi. Không có cách nào để anh ta có thể làm theo cách của mình. Anh ta cần sự giúp đỡ từ phần khác của chính mình. Phần kia có cơ hôi để đến, và nó đã đến.
 - D: Khác với walk-in?
 - G: Khác. Đây là cùng một linh hồn, một khía cạnh khác.
 - D: Bạn cũng nói rằng khía cạnh nữ tính này đã mất đi.
- G: Nó chưa từng là một phần của cái mà đã đến. Nó đã không ở với anh ta trong nhiều năm, nhiều năm và nhiều năm. Những thế kỷ, những mặt trăng và thiên niên kỷ. Anh ấy luôn nhớ nó. Nó sẽ đến từ từ.

George đã có một trải nghiệm chấn thương khác vào năm 1998 khi về nhà sau chuyến đi Ai Cập. Họ đã có một thời gian khó khăn để đưa anh trở lại Hoa Kỳ, vì anh giống như một thây ma biết đi, và hầu như không kiểm soát được cơ thể của mình. Khi trở về nhà, anh phải mất nhiều tuần trước khi bắt đầu bình thường trở lại.

- D: Cái gì xảy ra vào thời điểm đó?
- G: Anh ấy muốn rời đi. Anh ấy muốn quay lại bộ tám.
- D: Chuyện gì xảy ra ở Ai Cập mà kích hoạt việc đó?
- G: Có vẻ như một phần của thế giới không phải lúc nào cũng khỏe mạnh. Và anh muốn quay trở lại (cõi tinh thần) để giúp tinh chỉnh, hoặc điều chỉnh trong phần đó của thế giới. Nhưng anh ấy đã không... và xem chuyện gì đã xảy ra bây giờ, từ sau đó. Mọi hỗn độn ở đó.
 - D: Và anh ấy nghĩ mình không thể làm điều đó từ thể vật lý?
 - G: Anh ấy không thể. Anh ta không có chức vụ.
 - D: Nhưng anh ấy nghĩ từ cõi bên kia, anh ta có thể tạo ra sự khác biệt?
- G: Vâng. Cũng có những thứ nền tảng đang xảy ra. Ở đây, ở đó và khắp nơi. Và anh ta muốn trở lai. Anh ta đã chết. Anh ấy đã ra đi. Chỉ cái vỏ ở đó.
 - D: Vậy điều gì đã xảy ra? Có phải họ nói với anh ta rằng anh ra không thể rời đi?

- G: Họ không thể... họ không nói gì với anh ấy. Chỉ kết thúc điều này. Phần khác sẽ phải đợi. Nhưng hãy nhìn xem chuyện gì đã xảy ra. Nó cuồng lên ở đó bây giờ.
 - D: Vậy lúc đó, anh ta quyết định quay lại và kết thúc công việc.
 - G: Anh ấy đã rời đi. Kết thúc công việc của mình lần này.
- D: Bằng không, nếu anh ta rời đi mà nó chưa hoàn thành, anh ta sẽ phải quay trở lại Trái Đất.
 - G: Trở lại. Anh ấy sẽ làm thế.
- D: Anh ta sẽ phát sinh nghiệp lực và nghĩa vụ. (Vâng) Vì vậy, ý tưởng là đưa vào lại cơ thể của anh ta để anh có thể hoàn thành công việc của mình.
 - G: Anh ta đã trở lại đây. Chỉ bộ tám mới có thể làm điều đó.
- D: Nó cho thấy chúng ta không phải luôn biết điều gì đang xảy ra với cơ thể vật lý của mình, phải không?
 - G: Thật không may, đó là chính xác.
 - D: Luôn có những phần khác của chúng ta mà chúng ta không biết tới.
 - G: Đúng rồi.
- D: Nhưng may mắn thay, có những lực lượng khác chăm sóc các thứ và giúp chúng ta.
- G: Họ là những người hướng dẫn. Họ ở đây. Dù sao đi nữa, họ cũng đang cười thầm về tất cả những điều này. Họ nói, "Tôi cố nói cho bạn biết thứ này vào những thời điểm trong ngày và đêm của bạn. Và bạn sẽ không chịu nghe." Một người hướng dẫn của tôi có liên quan đến khía cạnh nữ tính.
- D: Họ có điều gì muốn nói cùng George không? Bất kỳ thông điệp hoặc lời khuyên nào?
- G: Cùng một thông điệp mà họ luôn trao cho. Chỉ cần cho chúng tôi biết khi nào bạn cần sự giúp đỡ của chúng tôi. Chúng tôi luôn ở đó để giúp đỡ. Bạn phải yêu cầu. Chúng tôi không thể can thiệp. Họ cũng muốn nói thật tò mò về những gì họ nói. Trong khi giữ tôi còn sống, thất thú vi. Tôi tư hỏi tai sao vây? (lầm bầm)
 - D: Ý của bạn là gì?
- G: Nếu tôi chịu nghe, mọi thứ đều OK. Nếu tôi không lắng nghe, mọi thứ không ổn lắm. Cảm ơn, George. Tất cả chúng tôi đều yêu bạn.
 - D: Bạn cảm ơn anh ta cho việc gì?
 - G: Vì chính anh ấy. Anh ấy có việc phải làm.

* * *

Các bằng chứng khác về việc có nhiều phần của chúng ta tồn tại và tương tác cùng một lúc, đã đến trong hai phiên riêng biệt lúc tôi ở Memphis năm 2001. Cả hai phụ nữ

đều biết nhau và đang làm việc để phát triển một trung tâm chữa trị. Đó là một dự án đầy tham vọng đòi hỏi kế hoạch nhiều chi tiết. Họ không biết làm thế nào đạt được điều đó, nhưng họ có một ước mơ và muốn theo đuổi nó.

Người phu nữ đầu tiên, tôi sẽ gọi là "Mary", đã không đi đến một tiền kiếp, dù chúng tôi đang tìm kiếm câu trả lời cho những vấn đề trong cuộc sống này. Cô ấy đã đi thẳng đến cõi tinh thần, nơi chúng ta thường chỉ ghé thăm giữa các cuộc đời, hoặc cái gọi là trạng thái "chết". Cô đã gặp và được dẫn đến một căn phòng rộng rãi, nơi có nhiều linh hồn đang ngồi quanh bàn. Họ nhận ra cô ngay lập tức, và một năng lượng nam nói, "Tốt, cuối cùng bạn cũng ở đây. Chúng tôi đã chờ đợi bạn." Thay vì giải thích lý do có phiên làm việc (điều này đã được thảo luân sau đó), ho đã lao vào thảo luân về dư án của cô: xây dưng và tạo ra một trung tâm chữa tri lớn. Họ giải thích cách nên xây dưng trung tâm, nơi nó toa lac, và làm thế nào các quỹ cho dự án sẽ đến. Nó có vẻ là một trung tâm hoành tráng hơn nhiều so với những gì Mary đã hình dung khi mô tả nó với tôi. Tuy nhiên, ho nói với cô ấy dư án lớn hơn sẽ là kết quả cuối cùng và sẽ hiệu quả hơn. Cô được cung cấp nhiều chi tiết về thiết kế, vv. Năng lượng nam cuối cùng cũng được nhân ra là một mảnh cao hơn của Mary mà không có ý muốn nhập thể. Anh đã chon ở lai cối tinh thần để giúp định hướng quá trình của cô. Anh luôn ở đó làm một thành viên của ban cố vấn này, và sẽ tiếp tục như vậy. Nhưng anh cũng là một phần của cô, mặc dù cô không có kiến thức ý thức về việc này.

Điều này ngày càng được nhấn mạnh trong công việc của tôi mấy năm qua, rằng có những phần của chúng ta tồn tại đồng thời, làm việc khác nhau, sống cuộc sống khác nhau. Chúng ta không nhận thức về họ, bởi vì đó sẽ quá khó hiểu đối với tâm trí ý thức của chúng ta. Chúng ta tiếp tục tập trung vào các sự kiện xảy ra trong cuộc sống hàng ngày của mình, mà không có kiến thức về bức tranh lớn hơn.

Người phu nữ thứ hai, người mà tôi sẽ gọi là "June", là khách hàng thứ hai của tôi cùng ngày. Hai người phu nữ đã không có cơ hội nói chuyên với nhau. Mặc dù June bàn về những vấn đề nghiệm trọng trong cuộc phỏng vấn của chúng tôi mà cô ấy muốn che giấu, nhưng khi bước vào trang thái nhập thần sâu, cô ấy cũng không đi đến một tiền kiếp, mà ngay lập tức được đưa đến phòng họp. Một lần nữa, có rất nhiều linh hồn ngồi quanh bàn và ho đang chờ cô ấy. Cô được tiếp chuyên bởi một năng lượng nữ, người đưa ra hướng dân về sự liên quan của cô với Mary trong việc xây dựng trung tâm chữa tri. Ho giải thích rằng nó sẽ trở thành hiện thực, bởi vì nó đã được tạo ra trên cõi tinh thần, và chỉ đang đơi được đưa xuống vật lý. Ho giải thích rằng đây là cách chúng ta tao ra những thực tại của mình trên Trái Đất. Trước tiên chúng tạ phải có giấc mơ, mong muốn một cái gì đó trở thành hiện thực. Chúng ta phải thấy kết quả cuối cùng một cách sống động, và tô điểm nó với nhiều chi tiết. Sau đó, nó trở thành một sáng tao trên cõi ether. Nó sau đó phải nhập vào thực tại vật lý của chúng ta và trở nên đặc chắc, bởi vì đây là luật của vũ trụ. Đó là lý do tại sao người ta phải rất cẩn thận với những gì họ muốn tạo ra. Trên cõi tinh thần, nó là tức thời, và chỉ chờ đúng thời điểm để trở thành hiện thực. Suy nghĩ là rất manh mẽ. Suy nghĩ có thể sáng tạo ra. Tất nhiên, điều bất ngờ là trung tâm mà cả hai người phu nữ đã hình dung là ở quy mô nhỏ hơn so với cái được mô tả cho ho. Rõ ràng, một phần của chúng mà vẫn mãi mãi ở cõi bên kia cũng có thể tô điểm và tao ra khi dư án được khởi xướng bởi một sinh mênh vật lý có ý thức. Dự án hiện đang tiến triển. Hai người phụ nữ được cung cấp mọi thông tin họ cần. Nếu nó không trở nên cụ thể và vững chắc trong chiều kích của chúng ta, có thể là vì họ thiếu đức tin và niềm tin để theo đuổi ước mơ của mình. Sau tất cả, đây là một hành tinh tự do ý chí.

Điều này cho thấy có một phần khác của chúng ta mà vẫn ở lại cõi tinh thần giúp định hướng chương trình, vở kịch, trò chơi. Chúng ta có thể gọi đó là thiên thần hô mênh, người hướng dẫn của chúng ta không? Tôi nghĩ đó là một thứ tách biệt, từ những gì tôi đã được cho biết, nhưng bây giờ đó có thể được mở ra để tranh luận. Tôi nghĩ phần khác này có thể được mô tả chi tiết hơn là cái tôi cao hơn của chúng ta. Điều thú vị là bất cứ khi nào tôi liên hệ với cái mà tôi gọi là "tiềm thức", nó dường như không phải một thực thể riêng biệt hay một phần của một người. Nó luôn luôn nói "chúng tôi" đang làm điều này, hoặc gợi ý điều này, như thể nó là một nhóm chứ không phải một cá nhân. Nó luôn luôn đề cập đến khách hàng ở ngôi thứ ba: "anh ấy" hoặc "cô ấy" nên làm những điều được gợi ý, như thể thực thể vật lý tách rời khỏi nhóm, ít nhất là trong khoảng thời gian ở trong chiều kích vật lý. Lúc nào cũng vậy, khi nhân cách vật lý đi qua trải nghiệm chết và những hành trình đến cõi tinh thần, quan điểm của nó thay đổi. Ngay lập tức nhận thức được "nhà", nhận ra cuộc sống vật lý chỉ là một trò chơi, một vở kich, một ngôi trường để học các bài học. Cõi kia là thực hơn đối với họ, họ được cung cấp nhiều câu trả lời hơn, và nếu sẵn sàng, ho sẽ tái nhập nhóm, điều làm cho ho hanh phúc cực kỳ.

Ít nhất công việc của tôi cho thấy có một phần cao hơn của bản thân chúng ta mà nhận thức được bức tranh lớn hơn; kế hoạch lớn. Nếu nhận thức được điều này, chúng ta có thể dùng kiến thức đó để tạo ra thực tại của mình trong cuộc sống này đến một mức độ đầy đủ hơn. Bây giờ chúng ta biết mình có thể giao tiếp trực tiếp với phần của chính mình đó, nó lắng nghe và muốn giúp đỡ chúng ta. Đây thực sự có khác gì với việc giao tiếp cùng khái niệm Thượng Đế của chúng ta? Có lẽ Thượng Đế không phải là hoàn toàn tách biệt, mà là một phần của tất cả chúng ta, và như vậy thì dễ tiếp cận hơn nhiều.

MUC VII – BƯỚC KHỔI ĐÁY SÂU

Chương 27: Người Mơ Mơ Giấc Mơ

Phiên này được thực hiện trong tuần phiên cá nhân tại một nhà nghỉ ở Eureka Springs, Arkansas, vào tháng 2 năm 2002. Charles là y tá nam làm việc tại một bệnh viện ở thành phố gần đó. Anh ấy gặp vấn đề thể chất liên quan đến thừa cân. Đây là mối quan tâm chính của anh. Tất nhiên, một trong những vấn đề anh ta muốn hỏi liên quan đến mục đích cuộc đời này của mình. Đây là câu hỏi phổ biến nhất mà mọi người hỏi khi họ đến gặp tôi. Cách đây vài năm, tờ USA Today đã làm một cuộc khảo sát, một cuộc thăm dò ý kiến trong số những người "chủ lưu", không chỉ những người quan tâm đến siêu hình học. Họ được hỏi, "Nếu có quyền truy cập vào sức mạnh tối cao, bạn sẽ hỏi câu hỏi nào?" Cuộc khảo sát cho thấy câu hỏi phổ biến nhất là "Tại sao tôi lại ở đây? Tôi phải làm gì với cuộc sống của mình?" Như vậy, mọi người chính là có những suy nghĩ giống nhau tại lúc này hay lúc khác.

Trong suốt phiên làm việc, Charles đã trải qua hai tiền kiếp giúp giải thích một số vấn đề đang diễn ra trong cuộc đời anh. Tiền kiếp đầu tiên là làm lính La Mã trong quân đội Alexander Đại đế khi họ xâm lăng Ai Cập và chiếm Cairo. Họ đã vào được Kim Tự Tháp Lớn thông qua một lối vào bí mật, để tìm kho báu theo mệnh lệnh và không phát hiện gì ở đó. Họ cho rằng nếu có bất cứ cái gì ở đây, thì nó đã được lấy đi và giấu ở nơi khác. Tôi cảm thấy điều này thú vị, vì nó cho thấy người ta liên hệ các kim tự tháp với một kho báu, thậm chí từ rất lâu trước kia. Mọi thứ quan trọng đều đã được lấy khỏi từ rất lâu trước thời hiện đại. Trong nhiều năm, anh đã là một phần của lực lượng chiếm đóng. Anh đã chết đuối trong một cơn bão biển khi băng qua Địa Trung Hải trên đường trở về Rome.

Tiên kiếp thứ hai thú vị, nhưng không cung cấp nhiều thông tin như tôi hy vọng, anh là người đang học tri thức bí mật ở dãy Himalaya Tây Tạng. Anh đã ở đó nhiều năm để có được nhiều thông tin nhất có thể từ các bậc thầy. Sau đó anh trở về Pháp để chia sẻ những gì đã tìm được với tổ chức bí mật mà mình tham gia. Nó có vẻ như hội Tam Điểm, nhưng anh nói nó thậm chí còn cổ hơn. Họ là những người đứng sau hậu trường điều hành các chính phủ, dù đó là thời Phục hưng. Mọi người rất bị áp bức, và khi trở thành người đứng đầu trất tư này, anh muốn day để ho có cuộc sống tốt đẹp hơn.

Đây là mục đích ban đầu của trật tự này — để làm cho cuộc sống tốt hơn. Qua thời gian nó đã trở thành một tổ chức tiêu cực bị ám ảnh bởi sự tham lam và những người khát khao quyền lực. Anh đã sống trên 100 tuổi, cũng chia sẻ nhiều kiến thức của mình cho người khác. Sau khi chết trong cuộc đời đó, tôi đã yêu cầu nhân cách kia rời đi, hợp nhập nhân cách của Charles vào lại thân thể, gọi tiềm thức ra để trả lời các câu hỏi của Charles. Lần này, tiềm thức trở nên tranh luận, đó là điều bất thường. Vì nó thường rất hợp tác.

D: Tôi có thể nói chuyện với tiềm thức của Charles không?

C: Ý bạn là phần đang mơ?

D: (Tôi đã bối rối.) Phần đang mơ? Bạn là phần gì?

C: Siêu linh hồn, tôi nghĩ bạn sẽ gọi vậy. Nó cũng là của bạn. Chúng tôi là vậy. Chúng ta là vậy, Chúng ta là vậy, vâng.

D: Nhưng bạn tách biệt với ý thức của người đó.

C: Tất nhiên là không. Không, không.

D: Phần tôi thường nói chuyện để có câu trả lời liên quan đến vật lý thường là tiềm thức. Bạn gọi đó là phần đang mơ? Thế nghĩa là gì?

C: Ngay bây giờ bạn đang mơ. Bây giờ bạn là người mơ. Ngay bây giờ bạn đang là vậy. Nhưng trở lại với chúng tôi cho "Tôi, chúng ta, tất cả". Và sau đó khởi phát như nhựa vào khuôn, sử dụng một ví dụ bạn có thể biết. Và đó là Dolores. Nhưng đó không phải là nhựa. Đó là một vật trung gian lỏng có vẻ như cứng. Nhưng đó chỉ là trong thời gian. Và sau đó nó chảy ngược trở lại khởi nguyên. Và sau đó nó lại khởi phát vào khuôn lần nữa. Và cái khuôn đó có thể có tên "Dolores". Bạn, trong mọi khoảnh khắc, chảy giữa khuôn này và khuôn kia, cư trú trong các phần vô hình thể khác nhau mà là "chúng ta". Ban biết điều đó. Vâng, ban biết điều đó.

D: Đây là những khái niệm khó hiểu đối với tâm trí loài người chúng tôi.

C: Nhưng lúc này bạn không nói chuyện với tâm trí con người, vì vậy không cần phải lo lắng.

D: À, tôi nghĩ là tôi.

C: Ö, một phần của bạn có thể.

Đây đã trở nên rất khó hiểu. Tôi không quen nói chuyện với một phần mâu thuẫn của đương sự. Tôi quyết định chuyển hướng các câu hỏi trở lại những gì Charles muốn tìm hiểu, với hy vọng có thể đạt được sự hợp tác của nó.

D: Mục đích của Charles trong cuộc sống hiện tại là gì?

C: Thay đổi giấc mơ.

D: Ý bạn là gì?

C: Người mơ mơ giấc mơ. Anh ấy có thể thay đổi giấc mơ. Sửa đổi giấc mơ.

D: Ai là người mơ mơ giấc mơ?

C: Người mơ giấc mơ trong thực tại này.

D: Và bạn nghĩ giấc mơ nên được thay đổi?

C: Đã đến lúc. Giống như trước đây.

D: Bạn nói "người mơ", ý bạn là ý thức khối hay gì đó? Tôi đang cố hiểu ý của bạn. Người mơ mơ giấc mơ.

C: Có một người mơ mơ giấc mơ này. Chỉ có một người.

D: Đây có phải là một con người hay gì đó không?

- C: Nhiều hơn một ý thức. Nó không phải là nhân cách, nó là... một loại ý thức. Tất cả chúng ta đều mơ giấc mơ.
 - D: Là một phần của ý thức?
 - C: Vâng. Tất cả chúng ta đều tin rằng mặt trời lặn và mọc. Người mơ mơ giấc mơ đó.
 - D: Trong thực tại mà chúng ta đang ở, ý bạn là vậy?
 - C: Vâng. Giấc mơ của thực tại.
 - D: Nó trở thành thực, bởi vì chúng ta đang ở trong đó. Đúng không?
- C: Phải, nhưng mỗi cá nhân cũng có thể mơ giấc mơ của riêng mình. Anh ta mơ mình là một doanh nhân, bác sĩ hay luật sư. Đó là giấc mơ của anh ta bên trong giấc mơ.
 - D: Đó là thực tại của anh ta.
 - C: Phải.
- D: Nhưng người mơ mà đang mơ giấc mơ lớn, đó là một ý thức lớn hơn rất nhiều? Một ý thức mạnh mẽ hơn nhiều?
 - C: Phải.
 - D: Sẽ rất khó để thay đổi nó nếu nó lớn như vậy.
 - C: Đúng.
- D: Ý thức này, người mơ mà mơ giấc mơ, giống khái niệm của chúng tôi về Thượng Đế hơn? (dừng) Hay là khác?
- C: Đó là, Thượng Đế không thực sự... chỉ có duy nhất một, nó chính là... người mơ thực hóa những gì mọi người tin là có thật. Người mơ làm cho đá cứng, mặt trời mọc lặn. Đó là giấc mơ của anh ta. Đó là những giấc mơ của những người khác mà cũng làm các thứ trong những giấc mơ: tạo ra chiến tranh, xung đột, hạnh phúc, nỗi buồn.
 - D: Đó là mọi cá nhân tạo ra những bộ phận đó bên trong giấc mơ khác?
 - C: Phải, đúng vậy.
 - D: Nhưng họ không biến chúng thành một hiện thực khi họ làm điều đó?
 - C: Đúng vậy, vâng.
 - D: Giống như người mơ mơ giấc mơ đó đã làm chúng trở thành hiện thực?
 - C: Đúng. Đó là giấc mơ lớn.
 - D: Nó chỉ tạo ra nhiều thực tại hơn?
 - C: Phải. Nhưng nó vẫn chỉ là một thực tại. Bởi vì chỉ có duy nhất một.
- D: Tôi đã nghe rằng chúng ta có thể tạo ra thực tại của riêng mình. (Vâng) Đây có phải ý của bạn khi nói... Tôi nghĩ có lẽ người mơ giống như một ý thức lớn hơn.
 - C: Chính xác.

- D: Tôi tiếp tục suy nghĩ về Thượng Đế. Có lẽ khái niệm của chúng ta về Thượng Đế là không chính xác.
 - C: Chúng ta là Thượng Đế, tất cả chúng ta đều là một.
- D: Đó là sự thật. Tôi đã nghe điều đó. Nhưng nếu ý thức, người mơ, đang mơ giấc mơ và tạo ra nó, thì những gì anh ta tạo ra, vẫn còn, có phải không? Nó trở nên đặc chắc và vật lý?
 - C: Đúng vậy, vâng.
 - D: Bởi vì tôi nghĩ một người mơ cuối cùng cũng thức dậy.
 - C: Đúng vậy.
 - D: Sau đó người mơ cuối cùng sẽ thức dậy?
 - C: Đúng vậy.
 - D: (Một nụ cười lo lắng) Điều gì xảy ra sau đó?
 - C: Điều gì xảy ra khi bạn đi ngủ?
- D: Ý của tôi là, chuyện gì xảy ra với những cái anh ấy đã tạo ra trong giấc mơ của mình?
 - C: Khi bạn đi ngủ, bạn không đi đến một thực tại khác?
 - D: Đúng vậy, nhưng khi thức dậy, thực tại đó vẫn còn tồn tại?
- C: Nó cũng thực như thực tại khác. Đó là một hình thể khác của giấc mơ khác. Bạn có phải gọi thực tại này? Đây là nơi bạn đang ở bây giờ? Đó là giấc mơ hay hiện thực?
 - D: Vâng, chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi đang ở trong hiện thực.
- C: Nơi đây chẳng lẽ không phải cũng là một giấc mơ của bạn, như những nơi bạn đã mơ thấy sao?
- D: (Cười) Chúng tôi không biết. Đó luôn là một câu đố. Nhưng dù sao đi nữa, người mơ mà đang mơ tất cả mọi thứ đang xảy ra bây giờ, khi anh ta tỉnh dậy, liệu thực tại của chúng tôi có còn tồn tại hay tiếp tục nữa không?
 - C: Tiếp tục.
 - D: Bởi vì anh ta đã cho nó sự sống?
 - C: Chúng ta đã cho nó sự sống.
- D: Tất cả những tia lửa và linh hồn khác đã trao cho nó sức mạnh và nhiều sáng tạo hơn. Đó có phải ý bạn không?
- C: Phải, nhưng sau đó họ trở về với toàn thể. Nhưng thực tế họ thật sự chưa hề rời đi.

D: Vậy, chúng ta đang giúp nó trở thành hiện thực và mọi người đang đóng vai trò của họ trong đó. (Vâng.) Nhưng sau đó trên quy mô lớn hơn, người mơ có mơ những giấc mơ khác không?

C: Khi những giấc mơ nhỏ hơn, gọi vậy vì không có từ tốt hơn, làm đủ hoặc có đủ nguyên do để thay đổi giấc mơ của người mơ lớn; đó là khi mà thay đổi xảy ra. Đó là khi ý thức thực hiện một cú nhảy. Một cú nhảy về trước hoặc có thể là một cú ngã thụt lùi. Nó phụ thuộc vào vị trí của bạn trong thời gian. Ví dụ như Thời Kỳ Tăm Tối, người mơ đã thay đổi giấc mơ.

D: Vậy thì đây là một ý thức rất lớn. Đó là nhiều hơn chúng ta có thể hiểu?

C: Ö không, đó chỉ là một người mơ.

D: Đó đã tạo ra tất cả những thứ này.

C: Vâng, tất cả chúng ta đều là người mơ.

D: Tất cả chúng ta đều là một phần của nó. (Vâng.) Bởi vì tôi đang cố hiểu. Nếu anh ta lớn đến mức chúng ta không thể hiểu được.

C: Không. Có thể hiểu được bất cứ điều gì.

D: Và đây là ý thức mà tất cả chúng ta đều là một phần của nó? (Vâng.) Và tất cả chúng ta đều quay trở lại với nó.

C: Vâng, chỉ có duy nhất một.

Đây giống như khái niệm tôi đã đề cập ở những chỗ khác trong cuốn sách này, rằng tất cả chúng ta khởi nguyên từ Nguồn, tách khỏi nó để làm những công việc khác nhau mà chúng ta được giao, cũng để có nhiều cuộc phiêu lưu và bài học trên đường đi trước khi trở về. Sự sáng tạo bởi tâm trí nhóm này cũng có thể tương tự với công việc của Jerry, (Chương 25) sáng tạo ra cùng với nhóm của anh ta. Nó có thể là khái niệm tương tư, chỉ là đặt vào các hang mục khác nhau.

Đây cũng có thể là một phần của những gì sẽ xảy ra khi chúng ta thăng lên Trái Đất mới? Ý thức khối quyết định đã đến lúc chuyển đổi (hoặc thay đổi) giấc mơ?

D: Vậy, thực tại mà chúng ta đã tạo ra vẫn tiếp tục tồn tại. (Vâng.) Bởi vì chúng ta đã cho nó sự vững chắc, chúng ra đã cho nó hình thể? (Vâng) Vậy khi chúng ta quay lại, bạn nói chúng ta chuyển đổi ý thức. (Vâng) Đó đang thay đổi giấc mơ này thành một giấc mơ khác. (Vâng) Và khi chúng ta làm điều đó, chúng ta tạo ra một thực tại khác, một giấc mơ khác vào thời điểm đó. Mọi người đều tham gia?

C: Vâng, không quá nhiều trong việc tạo ra nó, nhưng chính là tiếp tục.

D: Tiếp tục và thay đổi giấc mơ?

C: Vâng, nó mọc như cây cối.

D: Tôi đã nghe chúng ta đang chuẩn bị thực hiện một sự chuyển đổi ý thức. Đó là khi điều này xảy ra? (Vâng.) Nếu có đủ người muốn thay đổi giấc mơ chiến tranh và tiêu cực mà chúng ta đang ở trong đó bây giờ? (Vâng.) Thì nó sẽ thành ý thức kế tiếp sau

đó. (Vâng.) Tôi cảm thấy hình như tôi không diễn tả nó tốt, bởi vì tôi đang nghĩ người mơ giống như Thượng Đế; như ý thức khối.

C: Đúng.

D: Vậy cuối cùng mọi người có rời bỏ giấc mơ và trở lại với người mơ không? Trở lại với ý thức mà đã sáng tạo ra mọi thứ?

C: Đúng vậy, vâng. Nó bắt đầu lại. Một giấc mơ khác. Đó là một chu kỳ. Giống như khi bạn tỉnh dậy mỗi sáng, điều gì xảy ra cho giấc mơ của bạn? Bạn nghĩ gì? Nó đã biến mất?

D: Vâng, bởi vì khi bạn đi vào giấc ngủ vào tối hôm sau, đó là một giấc mơ khác. Rất hiếm khi bạn trở lại cùng một giấc mơ.

C: Phải.

D: Nhưng nhiều giấc mơ của chúng tôi không có ý nghĩa.

C: Tìm để hiểu. (Cười)

D: Có nhiều biểu tượng hơn chúng ta xem xét trong cuộc sống hàng ngày của mình.

C: Đó là một thế giới khác.

Một thế giới khác biệt với các quy tắc khác nhau chi phối những gì xảy ra ở đó. Thế giới vật lý của chúng ta trên Trái Đất là nơi áp dụng nghiệm ngặt các quy tắc và giới hạn. Đó là lý do tại sao chúng ta đã chọn sống ở đây trong cơ thể vật lý để học những bài học bên trong các giới han đó. Vì chúng ta không có ký ức về những kiếp sống khác của mình trong các cõi giới tinh thần và vật lý khác, chúng ta đã quen suy nghĩ rằng mọi thứ đều có những han chế giới han. Do đó chúng ta không thể nhân thức được những thế giới mà không có giới han han chế. Như chúng ta đã thấy trong cuốn sách này, có rất nhiều chiều kích và thực tại khác mà chúng ta có thể trải nghiêm (khi chúng ta có được đầy đủ kiến thức), nơi mà sinh mênh là năng lượng thuần. Ho thâm chí không có giới han của cơ thể vật lý. Ho có thể tạo ra bất kỳ điều gì họ muốn, từ một vỏ bọc cơ thể đến hoàn cảnh xung quanh. Ho có toàn quyền kiểm soát môi trường của họ. Mặc dù vậy, nhiều trong số họ đã chọn (hoặc được gửi đi) trải nghiệm cuộc sống trong thế giới giới han và gò bó của chúng ta. Những người này thường không hanh phúc, khao khát trở lai cuộc sống hoàn toàn tư do của họ. Cũng phải giống vậy khi chúng ta bước vào thế giới giấc mơ. Trong trạng thái mơ, không có quy tắc, quy định hay hạn chế. Bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra hoặc được tạo ra. Chúng ta có quyền kiểm soát và có thể tạo ra những gì chúng ta muốn trải nghiệm. Những người có giấc mơ tỉnh đã sớm nhận ra ho đang mơ, và ho có thể thay đổi giấc mơ nếu muốn. Ho hiểu ho có quyền kiểm soát thế giới khác mà chúng ta đi vào mỗi đêm khi ngủ.

Tôi nhiều lần được cho biết chúng ta sẽ không bao giờ có khả năng hiểu tất cả những thứ này trong khi vẫn bị giới hạn trong thân thể vật lý. Rõ ràng, trạng thái mơ không phải là một trạng thái tưởng tượng mà sẽ bốc hơi ngay khi thức dậy. Chúng ta đã vô tình tạo ra một thế giới vẫn duy trì và tồn tại ở đâu đó. Điều này đi cùng với ý tưởng rằng những suy nghĩ của chúng ta là rất mạnh mẽ; chúng là những thứ thực tế. Một khi

đã nghĩ, chúng tồn tại mãi mãi. Tất nhiên, đây là cách chúng ta tạo ra thực tại của mình; bằng cách hướng dẫn và tổ chức suy nghĩ, ước muốn và giấc mơ của mình, sau đó tập trung và định hướng chúng cho đến khi chúng trở thành hiện thực.

- D: Một loại thế giới khác, ý bạn là vậy? (Vâng) Đó là lý do chúng ta gặp rắc rối trong việc hiểu những giấc mơ của mình. Chúng ta tạo ra thế giới nhỏ cá nhân của chính mình mỗi tối khi đi ngủ?
 - C: Vâng, và ban được cho là vây.
- D: Nhưng nó thường có nhiều biểu tượng không có nghĩa gì đối với tâm trí tỉnh táo của chúng ta.
 - C: Họ chỉ cần tìm để hiểu. Nếu họ tập trung vào nó, họ sẽ hiểu.
- D: Chúng tôi luôn nghĩ rằng nó đang cố nói các thứ với chúng tôi thông qua những biểu tương.
 - C: Đó là vậy. Chỉ cần tập trung vào nó và bạn sẽ hiểu.
- D: Nhưng khi chúng tôi thức dậy và trở lại với thực tại này, thực tại này có ý nghĩa với chúng tôi hơn. (Vâng.) Vì vậy, mỗi đêm, chúng ta đi vào một thế giới khác mà chúng ta đã tạo ra. (Vâng.) Thế giới trong trạng thái mơ đó của chúng ta vẫn tiếp tục tồn tại chứ?
- C: Tất nhiên! Nó chỉ là một cái khác... khi bạn đi ngủ vào ban đêm, cái gì đảm bảo bạn phải thức dậy vào sáng hôm sau?
 - D: Vâng, chúng tôi nghĩ mình sẽ thức.
 - C: Nếu cơ thể bạn chết thì sao?
 - D: Vâng, điều đó xảy ra với mọi người.
 - C: Vâng. Trên sao dưới vậy.
- D: Và nếu cơ thể chết, bạn sẽ đi vào thế giới tinh thần, phải không? (Vâng) Khác với thế giới giấc mơ. Đúng không?
 - C: Đúng.
- D: Nhưng theo cách đó bạn sẽ biết bạn không còn mơ nữa. Bạn đã bước vào thế giới tinh thần.
 - C: Bạn sẽ vậy?
- D: Vâng, bạn nghĩ bạn sẽ vậy. (Charles cười) Người ta từng nói cho tôi biết thế giới tinh thần trông như thế nào. Nó có vẻ là một nơi khác.
 - C: So với cái này.
- D: Vâng. Tất cả họ đều mô tả nó theo cùng một cách, và so sánh với thế giới giấc mơ chúng ta thấy vào ban đêm nó có vẻ là một thứ khác biệt. (Vâng.) Điều này có thể

trở nên rất khó hiểu. Đối với tâm trí con người chúng tôi. Nhưng tôi luôn tìm kiếm thông tin. Tôi có thể chia sẻ thông tin này với người khác, trong công việc của tôi không?

C: Vâng, vâng.

D: Tôi luôn tìm kiếm những thứ khác biệt mà chúng tôi không nghĩ đến, mặc dù tôi biết tôi không hiểu nó. Trên đường đi, có lẽ một ai đó ở đâu đó có thể khai triển nó.

C: Âm thanh là cách Thượng Đế đã nói giấc mơ thành sự sáng tạo. Nó bắt đầu với âm thanh.

Đây là cách mà Kinh Thánh bắt đầu câu chuyện khi Thượng Đế nói thế giới của chúng ta vào sự sáng tạo. "Và Thượng Đế nói, "Hãy có ánh sáng ở đó; và ở đó có ánh sáng." Sáng Thế ký 1: 3. Mỗi bước của quá trình sáng tạo trở thành hiện thực khi Thượng Đế nói ra.

* * *

Trong một phiên khác, người phụ nữ mà tôi sẽ gọi là "Barbara" muốn khám phá một số sự kiện mà cô nghĩ đã xảy ra trong suốt các trải nghiệm xuất hồn. Cô trải nghiệm đi qua những đường hầm và các thứ tương tự. Trong một trong số đó, điểm cuối của cô ấy là vào trong một khoảng thời gian khác. Tôi nghĩ chúng nghe giống như đi vào các chiều kích khác bằng cách đi qua cổng thời gian. Điều này đúng phần nào. Tiềm thức nói, "Đó là một ký ức. Một ký ức của không gian liên kết."

D: Nó có vẻ khó hiểu. Nó có vẻ là trong quá khứ của chúng ta như chúng ta biết nó.

B: Không có quá khứ.

D: Đó là những gì cô ấy nghĩ là nó và khi trở lại, nó thật khó hiểu. Những người trong trải nghiệm khác nghĩ cô ấy không nên ở đó.

B: Nó chỉ là một liên kết đến không gian khác. Nó không gây hại gì ngoài việc khiến cô ấy tò mò.

Trong một trải nghiệm khác mà Barbara cũng đến một trải nghiệm xuất hồn, cô thấy mình ở trong công viên nói chuyện với nhiều người. Một người trong họ nói với cô rằng ông thích đến công viên, vì ở nơi khác ông phải ngồi xe lăn. Tôi hỏi điều gì đã xảy ra lúc đó.

B: Họ đưa cô ấy đi.

D: Ai đưa cô ấy đi?

B: Những tâm trí. Tâm trí đưa cô ấy. Tâm trí cô là tâm trí của họ. Những tâm trí đều nghĩ.

D: Nhưng, họ ở đâu?

B: Môt nơi khác.

D: Và tâm trí của những người trong công viên đã đưa cô ấy đến đó? (Vâng) Cô ấy có thường làm vậy không? (Không) Bởi vì cô ấy nghĩ nó đã quen thuộc theo một cách.

- B: Nó luôn giống nhau. Tâm trí tạo ra.
- D: Họ tạo ra nơi này và tất cả họ đều đến đó?
- B: Vâng, đó là liên lạc với các liên kết khác.

Đây không phải tâm trí của người Barbara quen biết trong cuộc đời hiện tại, nhưng cô biết họ ở một tầng thứ khác. Đó là lý do tại sao họ có vẻ quen thuộc.

- D: Đây có giống với cõi tinh thần không, nơi chúng ta đến khi chết và bỏ lại thân xác?
- B: Không, cái này khác. Những người khác tạo ra nó. Đó là trung tâm của một đường hầm. Nơi có những người đến từ đầu này và đầu kia. Họ gặp nhau, tạo ra môi trường xung quanh, và ở lai đó một lúc.
- D: Nhưng cô ấy nói, khi cô ấy trở lại đây, nó đã rất mạnh mẽ. Chuyện gì đã xảy ra ở đó?
 - B: Cô ấy bướng bỉnh.
- D: (Cười) Vì vậy, nó đưa cô ấy trở lại trong cơ thể trong thực tại này? (Vâng) Đây có phải là điều đôi khi xảy ra khi chúng ta mơ ban đêm? Chúng ta có đi đến những nơi mà tâm trí tạo ra không?
 - B: Giống-như-tâm-trí, vâng.
 - D: Nhưng chúng ta luôn luôn trở lại cơ thể này, phải không?
- B: Vâng, nhưng có giao tiếp. Không phải ở tầng thứ ý thức. Trên các tầng thứ khác. Có nhiều ngôi nhà, nhiều tầng thứ. Và bạn đôi khi đi đến những cái được tạo ra bởi giống-như-tâm-trí.
 - D: Điều này xảy ra thường xuyên?
 - B: Không thường xuyên.
- D: Nhưng thường thì chúng ta không nhớ được như cô ấy. Cô ấy nhớ rất nhiều, phải không?
 - B: Cô ấy nhớ quá nhiều. Cô ấy có một trí nhớ tốt.

Sự kiện này nghe có vẻ giống như nhóm tạo ra thực tại của họ mà Charles đã nói. Người mơ mơ giấc mơ.

* * *

Người bản xứ chấp nhận các khái niệm siêu hình này thoải mái hơn nhiều so với những cá nhân hiện đại. Ví dụ, niềm tin của thổ dân Úc giải thích câu chuyện về sáng tạo bằng cách nói người mơ đã mơ nó thành hiện thực. Họ nói giấc mơ đầu tiên của Người Mơ là các yếu tố: lửa, đất, khí, nước. Rồi anh ta tiếp tục từ đó. Khi trở nên chán với mỗi sáng tạo mới, anh ta lại tiếp tục sáng tạo ra. Họ cũng tin thế giới thực không phải là trên Trái Đất, mà là ở cõi tinh thần. Họ gọi cuộc sống của mình trên Trái Đất là "Thời Gian Mơ", như thể nó không phải là "thực". Vì vây, họ vui mừng khi ai đó chết đi,

vì họ biết người đó đang rời Thời Gian Mơ và trở về nhà. Họ dễ chấp nhận các khái niệm mà thách đố chúng ta.

* * *

Khái niệm đáng kinh ngạc này đã được lặp lại nhiều lần trong công việc của tôi — không có gì trong cuộc sống của chúng ta là thật, đó chỉ là ảo ảnh. Ý tưởng này làm tôi xáo trộn, vì nó thách thức quan niệm của tôi về hiện thực. Mọi thứ trong cuộc sống chúng ta giống như thật và vững chắc, từ môi trường sống và làm việc đến cảm giác và cảm xúc của những thứ chúng ta yêu thương. Nếu những điều thân thương và quý báu nhất trong cuộc đời chúng ta đều chỉ là ảo ảnh, thì làm thế nào chúng ta nhận thức hiện thực được đây? Tôi thấy thoải mái hơn khi xem những khái niệm này như "trò tiêu khiển trí óc". Một cái gì đó để suy ngẫm mà thách thức hệ thống niềm tin và đẩy tâm trí chúng ta đến bờ vực hiểu biết. Một cái gì đó để triết lý hơn. Nhưng rồi vào cuối ngày, chúng ta sẽ đặt nó lên trên kệ sách và nghĩ, "Thật thú vị. Nó thách thức hệ thống niềm tin của tôi. Nó khiến tôi nghĩ theo một hướng mới. Nhưng bây giờ tôi phải quay về thế giới "thực" rồi." Ngay cả khi nó thực sự chỉ là một ảo ảnh, thì đó vẫn là thực tại duy nhất mà chúng ta biết được. Vì vậy, chúng ta phải sống ở bên trong nó.

Lần đầu tiên trong nhiều kiếp sống của mình, chúng ta bị thách thức với những thông tin mới mẻ và khác biệt. Không có gì giống thế này từng xảy ra trong những ngày đầu nghiên cứu của tôi. Có lẽ "họ" trình bày nó bây giờ là do đã đến lúc nhân loại mở rộng tâm trí để chấp nhận những ý tưởng cấp tiến. Có lẽ đã tới lúc, vì chúng ta đang chuyển đổi toàn thể vào một thực tại mới trong một tần số và rung động mới. Tâm trí chúng ta cũng phải thay đổi, để chấp nhận thế giới mới và khác biệt mà chúng ta đang bước vào. Có lẽ đó là nguyên nhân chúng ta đang được đưa cho những thách thức để thay đổi suy nghĩ phàm trần của mình, chúng ta đã bị mắc kẹt trong hàng thiên niên kỷ. Thế nhưng, cũng phải có một trách nhiệm đối với mô hình mới và cách suy nghĩ mới. Sẽ là quá dễ dàng để trượt vào một chế độ thụ động. Chúng ta có thể nói, "Tôi có thể chỉ lướt qua đời và không phải lo lắng về bất cứ điều gì, bởi vì không có gì là thật. Mọi thứ đều là ảo ảnh. Mọi thứ chỉ là một giấc mơ. Vì vậy, tôi làm gì cũng không quan trọng. Tôi không có ảnh hưởng gì hết cả." Rõ ràng quá dễ dàng để ngồi xuống và mặc kệ sự đời. Quá dễ dàng để cho phép đời trôi qua bạn bởi vì bạn đã rút lui khỏi nó.

Tôi tin đó không phải lý do mà chúng ta đã chọn để ở đây trong thế giới tại thời điểm này. Sự giác ngộ đi kèm với trách nhiệm. Đó là một trong những lý do chúng ta phải luân hồi nhiều lần. Mất rất nhiều thời gian để làm cho đúng. Chúng ta đã bị cuốn vào thế giới vật chất quá lâu đến mức quên mất lý do tại sao mình lại đến lúc đầu. Đây cũng là nguyên nhân nhiều linh hồn tiến bộ đã chọn đầu thai ở đây, giúp đỡ chúng ta khi chúng ta di chuyển vào chiều kích tiếp theo. Trong một cuốn sách của tôi, tôi được cho biết lý do chính để đầu thai trên Trái Đất là học cách sử dụng và thao tác năng lượng. Vì vậy, đời có thể là một ảo ảnh. Đời có thể chỉ là một giấc mơ. Nhưng đó là giấc mơ của chúng ta, ảo ảnh của chúng ta.

Chúng ta có thể thay đổi thế giới và thay đổi hoàn cảnh của mình một khi nhận ra sức mạnh mà chúng ta đang có. Chúng ta có thể thực sự tạo ra phép lạ. Chúng ta có

thể làm cho thế giới trong chiều kích tiếp theo trở thành thiên đường thật sự trên Trái Đất. Điều này sẽ tăng hiệu quả gấp trăm lần so với ngồi xuống và để đời trôi qua mình. Việc sử dụng và kiểm soát năng lượng sẽ trở nên quan trọng hơn trong thế giới mới. Chúng ta đang mang lại sức mạnh và tài năng đã bị lãng quên từ lâu, bởi vì thế giới cuối cùng đã sẵn sàng. Bằng không, khi qua tới cõi bên kia, chúng ta sẽ được bảo rằng mình từng có cơ hội thay đổi thế giới và đã không nhận lấy nó. Rồi nó trở thành nghiệp và chúng ta phải lại trải qua toàn bộ những điều này cho tới khi chúng ta rốt cuộc hiểu ra. Việc đưa ra nhiều khái niệm phức tạp hơn đang chuẩn bị cho tâm trí chúng ta để chấp nhận thế giới mới đang đến. Chúng ta không thể cứ bị động nếu chúng ta muốn dấn thân vào thực tại mới, giấc mơ mới, ảo ảnh mới.

* * *

Trong công việc của mình, tôi thường được bảo khi chúng ta ra khỏi cơ thế vào ban đêm lúc ngủ, hoặc bằng ý chí hướng dẫn và chỉ đạo, chúng ta sẽ đi đến các thế giới khác cũng như du hành trên hành tinh vật lý này của mình. Người ta có thể quay về cõi giới tinh thần để trò chuyện với người hướng dẫn của họ và nhận được thêm chỉ dẫn xử lý các sự kiện trong cuộc đời mình. Hoặc lời khuyên về việc tạo ra các sự kiện tiếp theo mà họ đã giao ước để trải nghiệm. Hay có thể chỉ là một cuộc kiểm tra được hoàn thành bằng cách trở về "nhà" thăm viếng những người mà chúng ta không nhớ về khi tỉnh táo. (Đây được giải thích ở chương khác trong cuốn sách này rằng chúng ta ra khỏi cơ thể mình vào ban đêm lúc ngủ.)

Đây là một trong những lý do mà trẻ sơ sinh ngủ rất nhiều. Họ đang thích ứng với cơ thể vật lý, và chỉ tinh dậy khi cơ thể cần sự chú ý. Họ vẫn còn kết nối với cõi tinh thần, và lui tới để nhận được hướng dẫn. Tinh thần không hoàn toàn gắn liền với cơ thể cho đến khoảng hai tuổi. Thời gian đó, họ không ngủ nhiều. Đây cũng là lời giải thích cho Hội Chứng Đột Tử Ở Trẻ Sơ Sinh mà các bác sĩ khó có thể hiểu. Có những dịp khi linh hồn đang trên một chuyến viếng thăm cõi giới tinh thần và quyết định (không vì lý do gì) không trở về cơ thể. Có lẽ nó đã quyết định rằng hoàn cảnh nó được sinh ra hiện tại không có lợi cho việc làm ra trải nghiệm trong cuộc đời này, và cơ thể khác trong một môi trường khác có thể có nhiều thuận lợi hơn. Có lẽ đó là một bài học cho cha mẹ. Một cái gì đó mà họ phải học, bởi trải nghiệm tiền kiếp với linh hồn của đứa trẻ mới sinh. Có lẽ tinh thần của đứa trẻ ở lại quá lâu ở cõi bên kia. Đó là một sự cố, và nó đã không trở lại kịp lúc. (Tuy vậy tôi đã được bảo không có sự cố giống như vậy.) Tinh thần phải trở về cơ thể trong một khoảng thời gian nhất định hoặc cơ thể sẽ hết hạn. Nó không thể tồn tại mà không có tinh thần (hay tia lửa sự sống) ở bên trong mình.

Ngoài ra, một thực tế phổ biến là người già ngủ nhiều hơn, nhất là khi họ mất khả năng hoặc bị ốm. Họ cũng đang thực hiện chuyến đi đến cõi giới tinh thần để trò chuyện với người hướng dẫn và master của họ, chuẩn bị cho quá trình biến đổi của họ. Khi linh hồn nghĩ mọi thứ đã sẵn sàng, nó quyết định ở lại đó, không cần cơ thể vật lý nữa. Cơ thể đã trở nên mòn mỏi hoặc hư tổn đến mức giữ nó tiếp tục sống là vô ích. Trong những trường hợp này, người ta thường chết trong giấc ngủ khi tinh thần của họ đang ở trong những chuyến đi này.

Nếu chúng ta chỉ là người mơ mơ cái chúng ta cảm nhận là thực tại, đây giải thích điều mà nhiều khách hàng của tôi nói khi họ sống lại tiền kiếp của mình. Khi đi qua trải nghiệm chết và ở cõi bên kia, họ nhìn lại và nói, "Đó chỉ là một trò chơi, chỉ sắm vai nhân vật trên sân khấu. Khi tôi ở đó, nó quá phức tạp và dường như mất rất nhiều thời gian, nhưng nó chỉ là một cái nháy mắt." Họ coi cõi giới tinh thần là "thực tại" thực, và cuộc sống mà họ vừa rời đi chỉ là ảo ảnh. Cá nhân tôi muốn nghĩ nó là thực nhiều hơn. Chúng ta trải qua rất nhiều đau đớn và khổ tâm khi sống trên Trái Đất, tôi muốn nghĩ rằng nó có mục đích và sẽ còn đó. Tất nhiên, tôi được bảo điều này là đúng, bởi tất cả chúng ta đều đang trải nghiệm và học những bài học, như vậy kiến thức và thông tin thu được có thể về lại với Thượng Đế. Bằng cách này, cuộc đời chúng ta, dù tốt dù xấu, được đưa vào một kho lưu trữ hoặc thư viện khổng lồ, nơi chúng vẫn tồn tại mãi mãi. Liệu chúng ta có sống đời mình khác đi nếu biết mọi thứ đều đang được ghi lưu hay không; khắc vào đá để vĩnh hằng theo đúng nghĩa đen?

Tôi có một đứa con gái làm y tá trong bệnh viện, sau đó làm y tá chăm sóc sức khỏe tại gia trong nhiều năm. Con bé kể cho tôi câu chuyện về một người đàn ông liệt giường và đau đớn. Gia đình biết ông sắp chết và nghĩ sẽ là một phước lành khi điều đó xảy ra. Ông đã dành rất nhiều thời gian để ngủ. Ông nói với con gái tôi rằng ông đã thực sự du hành ra khỏi thân thể mình, và trong thời gian đó thì không có đau đớn. Ông ta thực sự đang làm việc trong trạng thái đó. Ông đang xây một ngôi nhà đẹp ở cõi bên kia. Ông biết khi ngôi nhà hoàn thành, ông sẽ ở lại đó và cuộc đời này sẽ không còn tồn tại nữa. Ông đã lặng lẽ ra đi vào một đêm trong giấc ngủ, con gái tôi đơn giản nói, "À, con đoán ông ấy đã hoàn thành ngôi nhà của mình rồi chuyển tới."

Tôi luôn luôn cho rằng ông đã xây ngôi nhà của mình trong cõi giới tinh thần, vì chúng ta có thể tạo ra bất cứ cái gì mình muốn ở đó. Nhưng có lẽ ông đã xây dựng nó trong thế giới giấc mơ, nơi tinh thần cũng có thể tồn tại. Đây là những gì đã được chỉ ra trong phiên này, rằng chúng là hai thế giới khác nhau, nhưng cũng giống nhau về nhiều mặt. Nếu mọi thứ đều là ảo ảnh, chúng ta sẽ biết thế nào đây? Thực tại là gì? Nếu chúng ta chỉ là những nhân vật diễn đạt giấc mơ của một người mơ lớn hơn, thì chuyện gì xảy ra khi "anh ta" hoặc "nó" thức dây?

Đây là những lý thuyết hoặc khía cạnh thú vị để suy ngẫm, nhưng chúng chỉ khiến tôi phiền não và cho tôi những cơn nhức đầu. Có lẽ để chúng lại cho "những nhà tư tưởng" thích khám phá các lý thuyết phức tạp thì sẽ tốt hơn. Còn tôi, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ của một báo cáo viên và viết ra những gì tôi đã phát hiện. Bây giờ tôi phải trở lại với ảo ảnh của mình. Cơ thể không có nhu cầu vật lý, và đó là thực tại của tôi cho thời điểm này. Tôi có thể ngừng làm tổn thương bộ não nghèo nàn của mình với những thứ mà để lại cho các nhà triết học và ẩn sĩ sống trong hang động thì tốt hơn.

Chương 28: Một Lựa Chọn Khác Với Walk-in

Nhiều phiên của tôi bao gồm một số khía cạnh khác nhau, rất khó để biết phải đưa thông tin vào mục nào. Tôi cố gắng suy nghĩ về chủ đề chính của thông tin hơn là cố cắt nhỏ nó ra. Đây là một ca như vậy. Nó chứa thông tin về ET, dù là một khái niệm khác. Nó cũng chứa thông tin về một phiên bản khác của Walk-in. Tôi quyết định đặt nó vào mục về các mặt khác nhau của linh hồn này. Có những tài liệu tham khảo đến các chương khác, nơi có thể tìm thấy thông tin tương tự. Mọi thứ trong cuốn sách này dường như đều được truy cập tới lui.

Phiên cá nhân này được thực hiện vào tháng hai năm 2002, khi tôi ở một nhà nghỉ tại Eureka Springs, Arkansas. Đây là thời gian tôi dành riêng cho các phiên cá nhân, tập trung vào khu vực địa phương: Arkansas, Missouri, Kansas và Oklahoma.

Trong vài năm qua, tôi nhiều lần được cung cấp thông tin hoặc khái niệm mới từ một trong những khách hàng của mình. Sau đó, khách hàng tiếp theo đến cho phiên của họ, và khái niệm mới đó được mở rộng. Hầu như ai đó hay cái gì đó ở cõi bên kia đang giám sát các phiên làm việc của tôi, và quyết định sẽ đưa ra mẩu thông tin nào, vào thời điểm nào. Tất nhiên, tôi biết "họ" có vẻ có thể nhận thức những gì được đưa ra trong mỗi phiên, bởi vì "họ" hình như luôn biết về tôi và công việc của tôi. Nhiều lần vào cuối buổi, họ sẽ nói, "Đây là mẩu kế tiếp của thông tin bạn cần cho các cuốn sách của mình." Hoặc "Bạn nói bạn nghĩ mình đã sẵn sàng cho khái niệm tiếp theo. Vâng, nó đây." Đây không phải là ngẫu nhiên hay bất cứ cái gì tôi cố ý làm, bởi vì các mảnh của trò đố ghép hình đến từ những người không quen biết nhau khắp trên thế giới, và không biết thông tin mà tôi đang tích lũy. Đôi khi tôi được cho một mảnh từ một người ở Hoa Kỳ, rồi nó được mở rộng bởi một người ở Anh hay Úc. Vì vậy, nó chắc chắn đang được giám sát bởi một người có khả năng nhìn thấy tất cả mọi thứ tôi làm và tất cả những người tôi làm việc cùng.

Điều này xảy ra thường xuyên mà tôi không ngạc nhiên và rất thoải mái với bất cứ ai đang điều hành show. Ca này là một ví dụ về những gì tôi muốn nói. Trong khi làm các phiên cá nhân ở Eureka Springs, tôi nhận được từ Aaron – kỹ sư của NASA, một số thông tin về " Star Children" hay "tình nguyện viên đặc biệt" được bảo vệ khỏi sự tích lũy nghiệp. Sau đó, khách hàng tiếp theo của tôi, Bobbi, đến cho phiên của cô, và ý tưởng được mở rộng. Dù là ai cung cấp thông tin và giám sát hoạt động, thì tôi cũng rất biết ơn sự giúp đỡ của họ. Cũng như tôi, họ hiểu đã tới thời điểm để một số thông tin nhất định đến với người dân Trái Đất. Tất nhiên, họ cũng nhiều lần nói với tôi rằng tôi sẽ không bao giờ có thể có hết mọi thông tin, bởi vì tâm trí chúng ta không bao giờ có thể xử lý nó. Do đó họ đưa ra những thứ tương tự và ví dụ để minh họa tốt nhất có thể trong pham vi han chế của tâm trí han hẹp của chúng ta.

Sau khi nhập thần, Bobbi rời khỏi đám mây và thấy mình trong một quang cảnh sa mạc hoang vắng. Cô ấy là một người nam gần như trần trụi đang tuyệt vọng tìm kiếm thức ăn cho gia đình mình. Nhóm của ông sống trong những hang động sau khi bị người da trắng đuổi khỏi vùng đất của mình. "Họ muốn kiểm soát. Họ muốn chiếm cứ. Và họ thấy chúng tôi không có giá trị." Nơi trước kia người dân của ông trồng thực phẩm, bây giờ họ đã thoái lui thành tìm kiếm bất cứ thứ gì (động vật nhỏ, thẳn lằn và côn trùng)

để ăn. Họ đói, và ông ta cảm thấy cung cấp thức ăn là trách nhiệm lớn lao của mình. "Có một mối quan tâm thực sự cho sự sống còn. Chúng tôi đang đói. Tôi có thể cảm thấy điều đó trong dạ dày của mình." Người đàn ông có cảm giác nghĩa vụ khi minh đã đi mà không đem thức ăn, như thế những người khác có thể ăn. "Tôi có thể cảm thấy dạ dày của tôi có những thách thức."

Cuối cùng ông ta chết vì thiếu dinh dưỡng. Dù đã loại bỏ mình vì những người khác, nhưng ông cảm thấy mình đã để họ thất vọng. Ông cảm thấy rất nhiều trách nhiệm, và bằng cách chết, ông rời bỏ họ làm họ không có ai kiếm thức ăn cho mình. Tôi phải thuyết phục rằng ông đã làm tốt nhất có thể.

Ông nói, "Nó liên quan đến dinh dưỡng, không nhận được chất dinh dưỡng phù hợp cho cơ thể. Tôi cảm thấy tôi phải hy sinh cho họ. Nếu chỉ có tôi giữ được sức mạnh của mình. Tôi nghĩ rằng cho họ thức ăn của tôi là hữu ích, và như thế thì không được. Tôi hy sinh mạng sống của mình cho tất cả bọn họ, sau đó tôi cảm thấy xấu vì đã bỏ họ lại. Tôi để họ xuống, bởi vì tôi thực sự cần phải chăm sóc bản thân mình trước tiên. Tôi đã không làm điều đó. Tôi sẽ có giá trị hơn cho họ nếu tôi đã chăm sóc và nuôi dưỡng bản thân mình. Đó là một cuộc sống khó khăn, đầy thách thức."

D: Ban đã học được gì từ điều đó?

B: Tôi học được rằng tôi không phải hy sinh bản thân mình cho người khác. Đó là việc làm sai. Tôi đã cảm thấy có trách nhiệm quá mức với hành trình của họ, và tôi không nhận ra rằng tôi nên để họ tự chịu trách nhiệm về mình. Đó là cùng-lệ-thuộc. Và hệ thống tiêu hóa của tôi đều bị rối tung vì không nhận được các chất dinh dưỡng thích hợp. Tôi luôn cảm thấy không có đủ.

Bobbi được giải thích rằng cuộc đời này đã được cho cô ấy thấy để giúp giải thích những vấn đề sức khoẻ cô ấy có trong cuộc đời hiện tại liên quan đến hệ thống tiêu hóa của mình.

Bởi vì cuộc đời này quá ngắn, nên có thời gian để khám phá một cái nữa. Vì vậy tôi bảo cô ấy đi tới hoặc đi lùi đến một thời gian khác, nơi mà có gì khác cô ấy cần xem.

B: Tôi về lại thời gian trong cuộc đời này khi tôi còn nhỏ.

Thỉnh thoảng khi thân chủ lựa chọn một sự kiện xảy ra trong cuộc đời hiện tại, thì tức là có điều gì đó cần phải khám phá. Thông thường, đó là điều mà tâm trí ý thức hoặc lãng quên hoặc không bao giờ biết đến lúc đầu. Tiềm thức phơi bày nó bởi một số lý do. Có thể có một cái gì đó mà Bobbi cần tìm hiểu, vì vậy tôi quyết định để cô ấy ở đó thay vì đưa cô ấy đến một tiền kiếp khác.

B: Tôi có một số kháng cự ở đó. Tôi cảm thấy cô đơn. Tôi cảm thấy sợ.

D: Nhưng bạn không cô đơn, phải không? Bạn có một gia đình lớn.

Bobbi có mười hai anh chị em, nhưng cô bị bạc đãi, cùng với những người khác trong gia đình, chủ yếu là vì bố mẹ làm việc quá sức khiến họ không thể thể hiện ra tình cảm gì. Bobbi là song sinh, và em gái là người duy nhất cô có mối liên hệ khi lớn lên.

- B: Tôi cảm thấy họ không quan tâm đến tôi. Em tôi ở đó, nhưng cô ấy cũng cảm thấy như vậy. Tôi chỉ cảm thấy cô đơn. Rất cô đơn.
 - D: Bạn đang thấy thời gian nào trong cuộc đời mình?
- B: Khi tôi còn nhỏ. Chúng tôi đi trên con đường đất mà chúng tôi đã sống. Đó là em gái và tôi. Còn con chó của chúng tôi nữa.
 - D: Ngay cả với gia đình lớn và em gái bạn, bạn vẫn cảm thấy cô đơn.
- B: Ùm. Một số trong họ đã đi khỏi khi tôi được sinh ra. Đó là một gia đình lớn. Tôi còn rất nhỏ. Tôi thấy ngôi nhà mà chúng tôi ở, và tôi thấy một ngôi nhà khác. Có hai căn nhà. (Tạm dừng) Có gì đó trên bầu trời. Đó là lý do tại sao tôi sợ hãi. Có một ánh sáng trên bầu trời.
 - D: Bạn nói em gái của bạn ở với bạn, và con chó?
- B: Tôi không thấy cô ấy ở với tôi lúc này. Tôi một mình. Có ánh sáng. Và nó làm tôi sợ. Tôi không biết nó là gì. (Lặp đi lặp lại như thì thầm:) Tôi không biết nó là gì. Nó chỉ là một ánh sáng rực rỡ. (Một tiếng thì thầm) Tôi không biết nó là gì.
 - D: Bạn có cảm thấy cần phải trở lại ngôi nhà không?
- B: (nhấn mạnh) Không! Tôi không thích căn nhà! Tôi không muốn quay lại đó. Đó là nơi tôi cảm thấy cô đơn. Tôi không thích ở đó. Tôi thích ở ngoài. Tôi cảm thấy bên ngoài an toàn hơn.
 - D: Vậy điều gì xảy ra khi bạn thấy ánh sáng?
- B: (thì thầm) Nó đến gần hơn, không phải quá đáng sợ. Nó khác. Tôi không sợ, chỉ tò mò. Bởi vì ánh sáng có cảm giác tốt hơn. (giọng nhẹ khó nghe, chỉ băng ghi được:) Tôi nhảy trở lại! (Lớn hơn) Có gì đó trong ánh sáng. Giống như ai đó trong ánh sáng. Gần giống như họ kéo tôi lên, bởi vì tất cả là một bất ngờ, tôi chỉ là... có sinh mệnh này trong ánh sáng. Và rồi điều tiếp theo tôi biết, tôi không có ở đó. Tôi không còn ở trên mặt đất nữa.

Tôi cố trấn an cô ấy, như thể nói với một cô bé, bởi vì đó là cách cô ấy nghe. Cô đã có những đặc điểm của một đứa trẻ, điều đó có nghĩa là cô đang tái diễn sự kiện đúng như nó đã xảy ra.

- B: Nhưng tôi nhắm mắt lại. Tôi không biết tôi muốn thấy điều này. Tôi cảm thấy ai đó chạm vào tôi, tôi vẫn còn sợ hãi. Dạ dày của tôi... Tôi cảm thấy nó trong dạ dày của tôi.
 - D: Bạn có muốn mở mắt và xem điều gì đang xảy ra không?
- B: Vâng, tôi nghĩ tôi sẽ làm. Đụng chạm không phải là xấu. Có sinh mệnh này ở đó trước mặt tôi. Đó là sinh mệnh mà tôi đã từng nhìn thấy trước đó với mái tóc vàng họe. Nhưng trong ý thức của tôi, có nhiều tóc hơn. Nó không phải là loang lổ. Và đó là mẹ tôi. (Cảm xúc của cô bắt đầu xuất hiện).
 - D: Làm thế nào bạn biết điều đó?
 - B: (tức tối) Bạn luôn luôn biết mẹ của mình!

D: Đó là cảm giác bạn nhận được?

B: (Tình cảm, gần khóc) Vâng, vâng.

D: Em gái ở với bạn hay bạn ở một mình?

B: (Cố gắng không khóc) Giờ tôi đang ở một mình.

D: Bạn có thể nhìn thấy mình đang ở đâu không?

B: (nghẹn ngào, sau đó:) Giống như một căn phòng. Tôi giống như ở trên bàn. (Lặp lại hai câu cuối cùng) Và tôi ngồi dậy.

Sau phiên này, Bobbi gửi cho tôi một bức thư trong đó cô ấy cố giải thích và làm rố một số điều đã xảy ra trong phiên. "Tôi vừa được đưa lên tàu, nhớ là nằm xuống và nhìn lên mẹ tôi. Bà ấy có mái tóc vàng hoe. Tôi đã có những giấc mơ về người phụ nữ này, nhưng tôi không biết bà ấy là ai. Bạn hỏi làm thế nào tôi biết đây là mẹ mình. Tôi nhớ mình đã trở nên rất phẫn nộ vì mọi người đều biết mẹ của họ. Vào thời điểm đó, tôi nghĩ câu hỏi này rất ngớ ngẩn. Làm sao bạn lại không biết mẹ mình là ai? Bây giờ tôi cười khi nhớ về phản ứng dữ dội của mình lúc đó, cái thực sự chứng thực trải nghiệm cho tôi."

Các chuyên gia có thể nói rằng cô bé đã tưởng tượng ra một người mẹ khác để thay thế người mẹ đã rất lạnh nhạt, làm việc quá sức, và không có thời gian cho cô. Nhưng nếu cô ấy đã tưởng tương và tao ra một người me khác, tai sao lai là trên tàu vũ tru?

Điều này cũng tương tự trường hợp trong The Custodians, cô gái trẻ được người cha "thực sự" của mình viếng thăm. Trong ca đó, khi nó bắt đầu gây ra những vấn đề trong cuộc sống thuở nhỏ của cô, người ngoài hành tinh nói với cô rằng ông ta không thể đến nữa, và những kí ức về ông đã bị xóa khỏi trí nhớ có ý thức của cô. Đây có phải là trường hợp tương tự mà những kí ức chỉ còn lại như những giấc mơ kỳ lạ?

B: (Cảm xúc) Và cảm giác tốt khi ở bên bà ấy. Mẹ đã ở đâu?! Và bà ấy nói, "Con có một nhiệm vụ. Con đang làm công việc, Bobbi. Con biết điều đó." Bà ấy nói, "Con biết Trái Đất là gì. Con biết nó không có thật. Con biết đó là ảo ảnh. Con biết con là ai. Con biết con là con của mẹ, nhưng con biết con cũng là của toàn thể. Con biết rằng con không giới hạn. Con biết những điều này. Mẹ ở đây để giúp con nhớ những điều này. Mẹ ở cùng con." Bà ấy nói, "Mẹ luôn ở bên con." Đó không phải là tôi, đó là chúng tôi. Và chúng tôi, tôi nghĩ, là bà ấy. Và bà ấy ở đó. Bà ấy đang giúp tôi. Bà ấy nói, "Chúng ta ở cạnh con. Chúng ta ở bên con. Chúng ta luôn ở bên con." Bà ấy nói, "Cái gì làm con nghĩ chúng ta sẽ không giúp đỡ cho con? Chúng ta luôn giúp con." Tôi cảm thấy cô đơn. Tôi thấy cắt rời. Bà ấy nói, "Chúng ta đã phải cắt dây để con có thể sống cuộc sống. Chúng ta đã phải cắt dây để con có thể là một con người. Nhưng con không phải con người. Con đang có những trải nghiệm của con người, bởi vì con đang học. Con đang học. Chúng ta đang dạy con."

D: Nhưng bà ấy nói bà ấy là người mẹ thực sự của bạn. Có phải bạn đã được sinh ra trong thân thể như một đứa trẻ?

B: Không, tôi đã không đến. Đó không phải là tôi.

- D: Trong em bé, với chị em song sinh của bạn?
- B: Không. Có một sự khác biệt ở đây.
- D: Bà ấy có thể giải thích điều đó cho bạn không?
- B: Nó liên quan đến thời gian cặp song sinh mất tích.

Đây là một sự việc đã xảy ra khi Bobbi còn rất nhỏ, gia đình cô vẫn coi là chuyện lạ. Cô đã yêu cầu khám phá điều này trong suốt phiên làm việc. Cô và em gái sinh đôi đã biến mất trong một thời gian và không ai có thể tìm thấy họ. Rồi họ bất ngờ trở lại sân trước nhà mình.

Nhân cách của Bobbi rút đi và sinh mệnh nói rằng mình là mẹ cô đã nói chuyện với Bobbi.

B: Có một sự hoán đổi. Chúng tôi có một cách. Tôi đang cố để xem liệu có thể giải thích điều này trong hạng mục con người không. Chúng tôi có một cách mà có thể... gần giống như một sự hoán đổi nhân cách theo cách nào đó. Nó giống như một sự thay đổi, hoán đổi. Có một sự thay đổi đã được thực hiện. Bạn đã không được sinh vào trong đó. Bạn đã quan sát đó, nhưng đó không phải là bạn. Đó không phải là bạn của bây giờ. Có một sự hoán đổi đã được thực hiện. Và không, nó không giống như trải nghiệm Walk-in. Bạn đã đúng với điều đó. Bobbi có ký ức của một cái tôi tương lai trên tàu vũ trụ với mái tóc vàng. Và đó là ký ức về người thực sự là bạn.

D: Thay vì một cuộc sống tương lai, đó là ký ức về những gì thực sự là cô ấy, ý bạn là vậy.

B: Của cái thực sự là cô ấy. Và cũng là phần nào đó từ tương lai, bởi vì không có thời gian ở đó. Không có thời gian. Bạn ở trong chiều kích nơi bạn nghĩ có quá nhiều với thời gian, và thời gian không quan trọng.

D: Đó là sự thật. Nhưng ý bạn là người của bạn trên con tàu đã chọn đứa trẻ này, cơ thể này, để làm gì...?

B: Cơ thể sẽ trải nghiệm nhiều điều mà chúng tôi muốn biết. Chúng tôi muốn biết về trải nghiệm của nhân loại. Bobbi, đó là lý do tại sao trên Trái Đất, bạn luôn quan tâm đến phần tâm lý con người. Bạn không quan tâm đến các giáo lý truyền thống. Tiền tuyến, bạn không hứng thú trong việc đến trường để học tâm lý. Đó không phải là điều bạn ở đó vì nó. Bạn quan tâm đến những ý nghĩa sâu sắc hơn. Bạn muốn có sự thật sâu sắc hơn. Và nó không có trong bản tính nhân loại. Bạn phải sống vì những trải nghiệm của nhân loại, vì vậy bạn có thể quyết định cái gì thật và cái gì không. Và chúng tôi luôn ở đó để cho bạn thấy. Và nó giống như, thư giãn, bởi vì con đường sẽ được rõ ràng. Hãy đi thôi.

D: Bạn có thể giải thích cho tôi điều này xảy ra như thế nào không? Không phải là một Walk-in. Bạn nói nó là không giống.

B: Không giống. Được rồi, tôi thấy cặp song sinh. Có một căn phòng. Cặp song sinh đang nằm trên bàn cùng nhau. Có gì đó... một số loại ... Tôi chỉ là gặp khó khăn khi giải thích những gì tôi đang nhìn thấy.

D: Chỉ cần cố hết sức.

B: Có một số loại máy móc. Một số loại, tôi muốn nói " implant". Nhưng có một số loại hoán đổi hoặc cấy ghép. Họ hóa đổi như thế nào? Nó không phải là hoán đổi linh hồn. Cặp song sinh không muốn trải qua tất cả những thứ kia. Họ biết cuộc sống của họ sẽ như thế nào. Trầm cảm. Gia đình là những nguồn năng lượng trầm cảm. Cặp song sinh, cặp song sinh ban đầu, không muốn làm điều đó. (Cô ấy gặp khó khăn trong việc tìm ra những từ ngữ) Đổi.... không phải là sự chuyển đổi. Chuyển tiếp? Truyền? Một cái gì đó... một số phần của hoán đổi. Cô ấy nói, "Bạn đang cố gắng quá vất vả."

D: Chỉ cần để nó trôi đi. Sử dụng những từ bạn có thể tìm thấy.

B: Cô ấy nói, cặp song sinh rất vui vì... đó là chuyện họ đều đã đồng ý. Cô ấy nói, "Tất cả các bạn đã đồng ý đi vào và học điều này." Tôi luôn tự hỏi tại sao em tôi và tôi không có liên hệ song sinh mà một người luôn biết mỗi khi người kia bị tổn thương, hay sự kết nối đó. Và cô ấy nói, "Đó là bởi vì các bạn bề ngoài là cặp song sinh, nhưng khác nhau. Sinh mệnh hiện tại của các bạn không giống như những cặp song sinh thông thường của Trái Đất. Bạn biết bạn không có kết nối đó. Cuộc sống của các bạn là song song bởi quá trình song sinh, nhưng các bạn là những nhân cách khác nhau. Các bạn là những sinh mệnh khác biệt. Các bạn đang trong các nhiệm vụ khác nhau. Bạn có các sứ mênh khác nhau."

D: Nhưng bạn đã nói tất cả đã đồng ý. (Ö, phải.) Điều gì đã xảy ra với những linh hồn đã tiến vào ban đầu?

B: Họ hạnh phúc. (Cô ấy cười) Họ đang chữa lành.

D: Sau đó họ không ở lại. Không có hai tinh thần trong cơ thể cùng một lúc.

B: Có một thời gian, bởi vì Bobbi cần giúp đỡ để biết cách hoạt động. Vì vậy, có một thời gian mà cặp song sinh đã ở đó. Có những lúc có sự tham gia. Trong những ngày đầu. Ah! Bởi vì Bobbi không nhớ nhiều về tuổi thơ cô. Đã có những thời gian cô ấy tới lui trong ý thức. Tôi không biết làm thế nào. Cô ấy sẽ tới lui vì cô ấy đã học được nhiều hơn về tồn tại trong một đứa trẻ, trong cơ thể, và hợp nhập. Và chúng tôi sẽ không hoàn toàn bỏ rơi ban. Ah, buồn làm sao.

D: Các tinh thần ban đầu đã đi đâu đó khác?

B: Vâng, tinh thần ban đầu đã ở đó. Có những thứ mà tinh thần ban đầu không thể giải quyết. Và các cô bé rất buồn.

D: Vậy điều gì đã xảy ra với tinh thần ban đầu? Bạn nói họ ở với nhau trong một thời gian.

B: Họ muốn về nhà. Họ nghỉ ngơi. Cô ấy nói, "Họ ổn. Họ đã đi đến một nơi nghỉ ngơi. Và từ nơi họ đang ở, họ có thể xem mấy chuyện này. Họ đã học được." Cô nói, "Bobbi, họ cũng có thể học hỏi từ việc bạn trải qua những trải nghiệm đó. Vì vậy, giống như họ đã được tách ra một cách nào đó, nhưng vẫn là một phần của nó. Nhưng họ đã học cũng như bạn đã trải qua nhiều trải nghiệm. Họ không có can đảm. Họ không có sức mạnh. Họ không muốn trải qua tất cả những điều đó."

D: Tai sao đây khác với Walk-in?

B: Đó là một quá trình khác.

D: Bạn có thể cho tôi biết chỗ khác biệt không?

B: Đế tôi hỏi cô ấy. Cô ấy nói nhiều lần tinh thần nguyên bản sẽ trải qua phần lớn cuộc sống của Trái Đất cho đến khi nó đạt được một điểm quan trọng thực sự, nơi mà họ không thể tiếp tục nữa. Không có sức đề kháng nào với nó. Giống như bản ngã nhân cách đó muốn tận lực đi càng xa càng tốt trước khi nó bỏ cuộc, trước khi nó cho phép đi, trước khi nó hoán đổi. Và rồi, nó sẽ đến một điểm mà nó thấy rằng nó không thể tiếp tục. Ít nhất nó đã cố gắng. Ý tôi là, nó thực sự đã cố gắng. Tôi thấy sự quyết tâm. Tôi thấy thực sự cố gắng. Và họ cố gắng càng nhiều càng tốt, và thật khó khăn. Chính là quá khó. Và đó là khi họ hoán đổi. Nó giống như, trong nhịp thở mà ở đó có một phần tỷ giây giữa những hơi thở. Hít vào và thở ra, nơi các thứ xảy ra. Đó là nơi Thượng Đế ở. Và đó là vào những thời điểm mà có những cơ hội để những thứ khác xảy ra.

D: Đó là một Walk-in. Nhưng điều gì đã xảy ra cho Bobbi mà khiến nó không phải cùng một loại?

B: Không. Đã có nhiều quá trình cơ học liên quan. Tôi không hiểu tại sao... đó không phải là từ ngữ. Có một số loại phân tử... Tôi thấy máy móc xung quanh. Tôi nhìn thấy các kết nối. Làm thế nào họ có thể kết nối tinh thần... (thì thầm) làm thế nào nó được thực hiện?

D: Họ có khả năng làm việc đó bằng máy móc?

B: Nó không phải là máy móc bình thường. Đó là năng lượng mà họ có, tôi đang nhìn thấy, trong tay của họ. Họ có thứ gì đó trong tay họ. (Thì thầm) Làm thế nào họ làm điều đó? Tôi không hiểu. Một số loại chuyển giao. Và khi tôi còn là một cô bé, giống như tôi thấy họ chỉ bước vào cơ thể, nhưng nó còn hơn thế nữa. Có sự chuyển đổi này. Tôi tiếp tục hỏi cô ấy cách họ chuyển nó. (Tạm dừng) Nó giống như một quá trình khoa học. Có máy móc xung quanh. Ah, máy móc phải liên quan đến sóng não. Họ làm điều gì đó với sóng não để giúp đạt được một tần số nhất định. Và khi có một tần số nhất định, có một số loại chuyển đổi có thể xảy ra. Đó là công nghệ chiều kích khác. Đôi khi Bobbi nhìn thấy cái gì đó giống như những tuyến năng lượng, và đó là tần số. Khi tần suất là đúng, có thể có sự chuyển đổi của tính cách, hoặc chuyển đổi của ý nghĩ, của ý thức. Liên quan đến tần số.

D: Có chuyện gì đó xảy ra với tôi. Những trường hợp Walk-in khác được thực hiện hoàn toàn bằng hoán đổi tinh thần. Và điều này nghe có vẻ như Bobbi là một sinh mệnh vật lý sống trên tàu vũ trụ chứ không phải tinh thần. (Vâng) Và cô ấy đã phải chuyển đổi theo cách đó. (Vâng) Những người khác là tinh thần đã bước qua, và ho đã đổi chỗ.

B: Vâng, có ý nghĩa. Bởi vì tại điểm chuyển nhượng... Tôi thấy hai thân thể nhỏ trên bàn ở đây. Nhưng có hai sinh mệnh người lớn hơn sẽ được chuyển giao. Người được chuyển nhượng. Người được chuyển nhượng sẽ đi vào. Nhưng có một hộp lưu giữ thời gian. Cô ấy chỉ nhớ nhiều về cô ấy thực sự là ai. Bởi vì các hộp lưu trữ thời gian ngủ say trong nhiều năm. Và bốn mươi tuổi là năm kích hoạt. Cô ấy biết lúc bốn mươi tuổi cần

phải vượt qua nỗi sợ hãi của mình. Bốn mươi là những năm quan trọng nhất trong sự thức tỉnh.

- D: Đấy là khi kiến thức trở lại. (Vâng.) Sau đó, người được chuyển nhượng thực sự sống một cuộc sống vật lý trên tàu, và không phải là tinh thần đã qua đời.
 - B: Không, họ không có. Đó là một sự khác biệt.
- D: Và bạn có khả năng để thực hiện chuyển nhượng trên tàu. (Phải) Nhưng phải có sự cho phép của linh hồn tồn tại.
 - B: Ö, vâng.
 - D: Nhưng rồi nó đồng ý quay lại.
 - B: Chuyển nhượng sau đó sẽ quay trở lại.
- D: Vì vậy, đó là một sự hoán đổi, nhưng được thực hiện với một sinh mệnh sống khác.
- B: Tôi thấy người là Bobbi. Tôi thấy người đến gần như là một năng lượng nam. Tôi không hiểu tại sao nó sẽ là một năng lượng nam, bởi vì họ không phải nam hay nữ.
 - D: Ít nhiều song tính?
 - B: Vâng. Bỏ nó đi.
- D: Vâng, tôi có thêm một câu hỏi. Điều gì đã xảy ra với thân thể của người được chuyển nhượng? Cái ở trên tàu? Nếu linh hồn rời khỏi cơ thể để vào cơ thể Bobbi, điều gì đã xảy ra với cơ thể đó?
- B: Cơ thể giống như trong tình trạng đình trệ (Cô ấy gặp khó khăn với từ đó, và thấy khó phát âm). Có sự đình chỉ nào không? Đó là một sự đình chỉ. Giống như giấc ngủ? Giống như một giấc ngủ. Và khi bạn hỏi, câu trả lời đến ngay lập tức. Đó là một giấc ngủ, bởi vì đó là một chiều kích mà không có thời gian. Vì vậy, nó giống như cuộc đời ở Trái Đất không liên quan đến thời gian ở bên kia. Vì vậy, cơ thể sẽ ở trong... Tôi tiếp tục có trạng thái... Nó không chỉ là dừng, đình chỉ, thai nghén. Nó giống như sự ngưng nghỉ. Cơ thể đi vào đó trong một thời gian để học. Nó học về nhân loại. Bobbi xem xét nhân loại như người thứ ba. Cô ấy xem xét Trái Đất như Humansville. Và đó là những-thứ-con-người. Có nhà con người. Và cô nhớ khoảng thời gian khi cô hỏi cô đã làm gì trên tàu. (Bobbi đã có cảm giác [xuyên những giấc mơ] rằng cô ấy đã viếng thăm một chiếc tàu vũ trụ khi cô ấy ngủ) Và cô ấy dạy về Humansville. Cô ấy dạy về cuộc sống con người.
- D: Vậy đây khác với Walk-in, bởi vì cơ thể ít nhiều ở đó trong một kiểu dừng hình chờ đợi cho sự trở lại của linh hồn. Cơ thể không chết. (Phải) Và linh hồn đang trên sứ mệnh Trái Đất, nhưng nó không muốn trải qua quá trình sinh ra. (Vâng) Sẽ có thêm nhiều sự lãng quên trong quá trình sinh ra?
- B: (Vui mừng) Ö! Nó ép đầu. Cho một số lý do nào đó đã được đưa vào. Quá trình sinh ra, khi họ đi qua kênh sinh, đó là khi những ký ức dừng lại. Có một sự phấn khích ở

đây, bởi vì quá trình sinh ra có liên quan đến màn che. Nếu bạn đi qua đó thì tấm màn là dày hơn. OK. Điều đó có ý nghĩa.

Trong công việc của tôi với Walk-in, tôi có phỏng đoán này. Mọi người dường như chắc chắn hơn về tâm linh sau trải nghiệm cận tử hoặc Walk-in, nơi có sự hoán đổi của linh hồn. Thông qua công việc, tôi khám phá ra rằng quá trình sinh ra đã xóa đi ký ức, cũng là thời lượng dành cho em bé tập trung vào việc cố gắng làm cho cơ thể hoạt động: học bò, đi và cuối cùng là giao tiếp, khiến ký ức về cuộc sống ở cõi trung giới và nơi xuất xứ của linh hồn phai mờ. Mặt khác, Walk-in không trải qua những trải nghiệm xóa ký ức này và đi kèm với trí nhớ đầy đủ về nơi từ đó nó đến. Vì vậy, họ biết làm thế nào để sử dụng khả năng tâm linh của mình. Những khả năng này là tiềm ẩn hoặc ngủ đông, vì chúng ở trong rất nhiều người.

- D: Vậy đây là lý do cô ấy đồng ý chuyện này. Và chuyện này đã xảy ra vào lúc cha mẹ nghĩ cô ấy mất tích.
 - B: Cô ấy biết đây là cách nó được thực hiện.
- D: Và linh hồn tiến vào này lúc đó có thể xử lý tốt hơn? (Vâng.) Nó đồng ý để xử lý tất cả những điều xấu rất phức tạp mà cô ấy sẽ phải đi qua.
 - B: Vâng. Và để trụ được hơn.
- D: Người mẹ thực sự và những người trên tàu, luôn ở với cô. (Vâng) Giúp đỡ cô ấy trong trạng thái tiềm thức?
 - B: Họ là "chúng tôi", vâng.
- D: Những người trên tàu này, họ có một ngôi nhà vật lý ở đâu đó không, hay họ chỉ sống trên tàu?
 - B: Có cái gì đó xa xôi, nhưng họ thực sự sống trên con tàu.
 - D: Nghề nghiệp của Bobbi là gì khi cô ở trên tàu, trước khi cô được chuyển nhượng?
 - B: Cô ấy là một nhà phiêu lưu.
 - D: (cười thầm) Cô ấy nghe giống thế.
- B: Cô ấy yêu các ngôi sao, chúng tôi nói vậy. Cô ấy giống như một phi hành gia, chúng tôi sẽ nói vậy. Cô ấy là một nhà du hành không gian. (Cười) Giống như một người du hành xuyên qua các vì sao. Cô ấy yêu các thiên hà. Đây là lý do tại sao Bobbi thích các thiên hà. Đây là lý do tại sao cô ấy cảm thấy như ở nhà khi nhìn thấy mọi tinh vân, và tất cả những điều đó. Cô ấy đang trải qua những gì cô ấy yêu thích. Và có lần Bobbi biết cô ở trong các ngôi sao. Cô ấy sẽ nhìn thấy những vì sao. Cô ấy đã nhìn thấy qua đôi mắt của tôi. Và chúng tôi là những nhà thám hiểm không gian. Chúng tôi là thám hiểm chiều kích.
- D: Và đây là một cuộc phiêu lưu khác. (Ö, vâng!) Không phải sẽ có nguy cơ mắc kẹt ở đây khi bạn đi vào cơ thể vật lý trên Trái Đất sao?
 - B: Chúng tôi biết phải làm gì.

- D: Tôi đang nghĩ về nghiệp.
- B: Chúng tôi đều biết về tất cả điều đó. Chúng tôi nhận thức tất cả những điều đó.
- D: Bởi vì luôn có nguy cơ tạo ra nghiệp khi bạn đến Trái Đất. Có vẻ như nó là thứ bạn không thể tránh được.
- B: Những gì tôi thấy là giống như có một cái phim giữa... Tôi không thể giải thích nó tốt. Giống như một cái phim giữa... có một sự bảo vệ giữa đó.

Đây nghe có vẻ giống lúc Aaron nói rằng có một cái bọc bảo vệ được đặt xung quanh anh ta. Có lẽ phim là cái tương tự.

B: Chúng tôi hiểu được sự vồ bắt. Chúng tôi hiểu sự lôi kéo. Chúng tôi hiểu các cơ chế của việc bị hút vào đây. Tôi thấy việc chỉnh số. Chúng tôi có thể điều chỉnh các thứ. Nó có liên quan đến tần số. Nó có liên quan đến chỉnh số. Bobbi quan tâm đến tần số. Cô ấy hiểu tần số. Cô ấy đang học cách điều chỉnh vào các tần số khác nhau. Nhưng chúng tôi có thể sử dụng một tần số. Chúng tôi biết chúng tôi có thể đi xa đến đâu. Hãy đặt nó theo cách đó. Chúng tôi biết mình có thể đi xa đến đâu mà không bị cuốn vào tất cả những điều đó. Chúng tôi có thể nhìn thấy nó. Chúng tôi có thể nhìn thấy một bức tranh lớn hơn. Õ, vâng, nó giống như keo dính. Những gì họ chỉ cho tôi cũng giống như keo dính mà bạn không thể tránh khỏi. Chúng tôi thấy sự nguy hiểm. Nó giống như bạn bị bắt lấy. Tôi nhìn thấy cái gì đó bị mắc kẹt trong... nó giống như giấy dính ruồi. Nó giống như những thứ khủng khiếp mà con người bẫy con vật nhỏ vào, và chúng không thể thoát được. Chúng tôi không muốn làm điều đó. Đó là một thứ-con-người. Nó giống như nhân loại các bạn ở trong giấy dính ruồi. Và các bạn đang cố gắng đi xung quanh trong tất cả những điều này. Và ôi, thật khó! Thật khó khăn cho các bạn.

D: Đó là lý do tại sao phải có một nhà phiêu lưu thực sự can đảm muốn làm điều này, bởi vì bạn có thể dễ dàng mắc kẹt.

B: Chúng tôi hiểu tần số rung động. Chúng tôi hiểu cơ chế của ranh giới mong manh để điều chỉnh. Tôi thấy chỉnh số. Chúng tôi hiểu làm thế nào để tránh, làm thế nào để duy trì. Nghiệp là giấy bẫy ruồi của các bạn. Giống như, thoát khỏi nó!

D: Vậy, bạn biết làm thế nào để không bị mắc kẹt.

B: Vâng, chúng tôi biết. Có một người đàn ông ở đây khá giỏi. Anh ta là người giám sát việc này. Có mẹ của Bobbi, có tôi... có Bobbi. Thật khó để giải thích tất cả những điều này.

D: Vâng, tồn tại ở hai nơi cùng một lúc.

B: Vâng, ở hai nơi cùng một lúc. Nhưng có một sinh mệnh khác ở đây. Dường như ở đây có một cơ thể và ở kia không có. Nó giống như một hiện hữu có sự hiểu biết lớn hơn giúp chúng tôi. Chúng tôi biết khi nào không dính vào giấy bẫy ruồi. Đó là tất cả những gì tôi có thể nói. Nhưng nghiệp của các bạn thực sự giống như một cái gì đó bị dính trên giấy bẫy ruồi mà cố gắng kéo ra.

D: Đây có phải là một trong những lý do tại sao Bobbi không có con?

Tôi đã khám phá điều này thông qua một thân chủ khác. Xem Chương 9, "Có Con Tạo Nên Nghiệp".

- B: Ö, vâng. Có nhiều nghiệp liên quan đến việc đó. Cô ấy biết mình đã có đủ việc để làm.
 - D: Bởi vì khi có con ban có nhiều gắn bó vào Trái Đất.
- B: Nhiệm vụ có liên quan đến việc học nhiều hơn. Với cái chúng tôi muốn học hỏi từ chiều kích này. Chúng tôi muốn tìm hiểu về trải nghiệm của con người.
 - D: Chỉ sống những trải nghiệm, và không bị cuốn vào nghiệp.
 - B: Chính xác.

Trong bức thư Bobbi gửi sau phiên làm việc, cô ấy muốn giải thích những ký ức của mình về nghiệp quả: "Nghiệp trông giống như chuyện chúng ta làm với côn trùng bằng giấy dính. Ở một điểm, tôi đã được cho thấy một hình ảnh mà có thể giống như khi bạn bị kẹo cao su dính vào giày mình, và bạn không thể gỡ nó. Giấy dính ruồi cũng như thế. Con người rất khó "không dính". Ở một phần, tôi được giải thích làm thế nào người trên tàu ở ngoài nghiệp. Nó dường như không khó khăn như chúng ta luôn luôn nghe thấy, bởi vì họ biết về tần số rung động và biết được tần số chính xác của nghiệp kéo và bẫy. Đây không phải là vấn đề đối với họ."

"Sinh mệnh đề cập rằng Trái Đất giống như ở trong một mái vòm của tần số rung động. Mái vòm trông giống một màng mỏng bao phủ Trái Đất và nó gợi cho tôi nhớ về bộ phim "Truman Show" nơi Jim Carrey sống cả cuộc đời của mình trong một thiết lập điện ảnh hình vòm thực sự mà không biết rằng mọi người trong cuộc đời anh ta đều là diễn viên, đóng một vai nào đó —— giống như tình trạng của Trái Đất."

- D: Nhưng khi cô ấy cuối cùng rời khỏi cuộc đời này, cô ấy có trở lại với cuộc sống đang ở trên tàu không? Cơ thể vẫn đang chờ đợi?
 - B: Vâng, cô ấy sẽ làm điều đó.
- D: Thay vì đi đến cõi tinh thần? Bởi vì cõi bên kia là nơi mà chúng ta nói rằng bạn sẽ đến khi rời khỏi cơ thể và chết. Hay bạn nhìn nó một cách khác?
- B: Tôi không thấy có nhiều sự khác biệt với điều đó. Cô ấy sẽ có một sự chuyển tiếp thông thường. Cô ấy sẽ trải qua trải nghiệm chết với thế giới tinh thần. Chúng tôi là một phần của thế giới tinh thần đó. Chúng tôi là một phần của Nhất Thể. Chúng tôi là một phần của Hiện Hữu. Chúng tôi là một phần của toàn thể. Chúng tôi là tất cả các phương tiện. Nó giống như một thứ domino. Tôi chỉ là một phần của sự tồn tại lớn hơn. Và Bobbi là một phần của tôi, nhưng cuối cùng, đó đều là tinh thần. Đó là tất cả về Nhất Thể. Đó là tất cả về Hiện Hữu. Nó phức tạp, bởi vì cô ấy sẽ ở trong tôi, nhưng chúng tôi vẫn là một phần của Nhất Thể đó.

D: Cuộc sống của người bản địa đói khát có liên quan với Bobbi nguyên bản hay với thực thể đã tiến vào? Có chút rối loạn khi chúng ta có hai người ở đây.

- B: Đây là một trong những ký ức của linh hồn ban đầu, cô bé, bé Bobbi, song sinh. Chúng đã được sử dụng để giúp chúng tôi hiểu cuộc sống của con người.
 - D: Giống như một dư lượng vẫn còn đọng đó.
- B: Ö, vâng, vâng. Trước khi cô ấy bước vào cuộc đời, chúng tôi có thể thấy được ký ức đó.
- D: Đấy là lý do mà linh hồn tiến vào, người được chuyển nhượng, đã không có những ký ức đó. (Phải) Sau đó nó chắc chắn không thuộc về nhân cách Bobbi bây giờ. (Vâng) Đó thuộc về người đã đi nghỉ ngơi.
 - B: Vâng, thực sự.
- D: Vậy bây giờ nó không có ảnh hưởng gì đến cô ấy. (Phải) Vâng, đó thực sự ở đúng chỗ.
- B: Chúng tôi sẽ giúp đỡ với tất cả những vấn đề thể chất. Chúng tôi là của sự chính trực của chúng ta. Có một thứ-thời-gian đối với mục đích cô ấy ở đây. Cô ấy có khả năng chữa lành. Cô ấy không biết chúng tôi là ai cho đến lúc này. Và bây giờ cô ấy biết phần "chúng tôi". Và phần "chúng tôi" là tất cả chúng ta đều là một phần của Tạo Hóa. Cô ấy sẽ mang lại một số năng lượng ánh sáng. Tôi thấy có một chùm ánh sáng tới mà có những thông điệp mã hóa. Nó mã hóa. Các tông. Trong một tai cô ấy sẽ có một giai điệu. Cô ấy sẽ có thể giải mã nó. Cô ấy cần kết nối với tôi trong thiền mà cô ấy đã làm, và nhờ giúp đỡ. Cô ấy sẽ bắt đầu giải mã các thông điệp này. Tôi thấy những chùm sáng. Và tôi thấy nó không phải là chữ tượng hình, nó giống như tiếng Hebrew cổ.

Tôi hiểu những gì cô ấy đang nói đến, vì tôi đã nhận được các mẫu văn bản (hoặc các biểu tượng) từ khắp nơi trên thế giới. Có vẻ như là cùng một thứ, nhiều người đã nói với tôi rằng họ nhận nó khi nó xuất hiện trong các chùm sáng.

B: Chúng tôi đang sử dụng cơ thể vật lý của cô ấy. Cô ấy rất trụ. Cô ấy hoài nghi, nhưng không quá hoài nghi. Cô ấy hoài nghi đến nỗi cô ấy thực sự phân rõ những gì cô ấy nhận được. Cô ấy là một phương tiện rất tốt cho những gì chúng tôi muốn làm. Chúng tôi muốn mang lại một vài sự thật. Cô ấy luôn muốn mang sự thật lên hành tinh này. Đó là lý do tại sao cô ấy ở đây. Nó giống như cơ thể của tôi là... nó không phải là thai nghén. Cơ thể của tôi đang ở trong tình trạng ngưng trệ này, nhưng tôi vẫn ở đây trong tinh thần giúp đỡ cô ấy. Cơ thể tôi cần ở trong trạng thái đó để tôi chú ý đầy đủ đến việc giúp đỡ cô ấy. Để ở với cô ấy. Vì vậy, có một khuôn phép của thông tin qua đến. Ánh sáng qua đến này cần phải được lan truyền xung quanh. Nó sẽ đi nhiều hơn cô ấy có thể tưởng tương.

- D: Cô ấy đã cố tìm thông tin này trước đây, và nó không đến.
- B: Cô ấy đã chặn nó. Cô ấy không sẵn sàng cho nó. Cô ấy không có những kinh nghiệm nhân loại mà chúng tôi cần cô ấy có để có thể có được sự thanh minh. Cô ấy luôn cảm thấy chiều kích này chậm chạp.
- D: Tôi có thể xin phép không. Tôi có được phép sử dụng một số thông tin này trong công việc của mình không?

- B: Ö, vâng. Đó là lý do tại sao chúng tôi ở đây.
- D: Bởi vì có một số phần của nó mà tôi bắt đầu ghép lại với nhau như một câu đố ghép hình.
- B: Có những khái niệm ở đây sẽ hữu ích cho con người để hiểu. Khái niệm giấy dính ruồi là để giúp mọi người. Nó giống như TV của bạn. Mọi người sẽ dán mắt vào TV. Nó giống như nghiện. Nó tương tự như thôi miên. Mọi người đang bị thôi miên, và đã đến lúc họ thoát ra ngoài. Đã đến lúc họ thức tỉnh. Chắc chắn rồi.
- D: Tôi nghĩ không có bất cứ điều gì là tình cờ xảy ra. Mọi người các bạn luôn cho tôi những mảnh thông tin tiếp theo mà tôi cần. Và bạn có thể biết, người đàn ông tôi làm việc hôm qua đã cho tôi những gợi ý đầu tiên về điều này, về giấy bẫy ruồi và nghiệp. (Xem Aaron Chương 11)
 - B: Anh ta đề cập đến giấy dính ruồi và nghiệp quả?
- D: Anh ta đã đề cập nó theo một cách khác, giống như một lớp bảo vệ anh khỏi bị kẹt trong nghiệp. Và Bobbi đã nói về màn che và phim. Một số cách để tránh xa nghiệp.
- B: Nó giống như một mái vòm, một tần số. Giống như tấm màn là một tần số. Đó là điều tốt nhất tôi có thể đặt nó trong ngôn ngữ này. Tần số đó giống như tấm màn che xung quanh chiều kích này.
- D: Cô ấy đã giải thích rõ hơn. Anh ta nói rằng bạn có thể học các bài học, nhưng bạn không phải sa lầy trong nghiệp. Anh mô tả nó như một cách giữ nghiệp không dính vào anh ta.
- B: Chính xác. Thế giới là một ảo ảnh. Bạn đang ở đây để học những bài học, nhưng không để bị mắc kẹt trong chúng. Bobbi biết mình ở đây để học sự tách rời, bởi vì cô ấy rất gắn kết. Cô ấy đã tiến vào cùng-phụ-thuộc, vì cô ấy phải học để không cùng-phụ-thuộc. Cô ấy bước vào trên giấy dính ruồi. Và đó là thách thức sâu sắc nhất của nhân loại. Nó giống như bạn đang nằm bẹp trên tờ giấy dính đó. Và cô ấy đứng dậy.
 - D: Vậy nếu tinh thần ban đầu ở lại trong cơ thể, nó sẽ rất, rất khó khăn.
 - B: Ho sẽ không muốn ở lai.
- D: Vậy, đây thực sự đã giữ cho cơ thể sống. Bằng cách đó, chúng ta có thể gửi tình yêu đến những tinh thần nguyên bản, rằng họ đã từ bỏ cơ thể.
- B: Ö, vâng. Họ nhận được —— con người gọi đó là "phần thưởng". Họ đã nhận được như một phần thưởng vì cho phép chuyện này xảy ra. Cặp song sinh đã rời đi, nó cũng đã giúp họ, bởi vì trong một thời gian, họ có thể học được từ những kinh nghiệm của người bên này. Và họ vẫn có thể học hỏi từ điều đó, bởi kết nối với Linh Hồn Vĩ Đại. Sự kết nối Tạo Hóa vĩ đại.
 - D: Em gái cô, Linda, có biết gì về chuyện này không?
- B: Cô ấy biết nó trên vài tầng thứ. Điều tương tự xảy ra với cô ấy. Cô ấy phải có những trải nghiệm khác. (Cười) Cô ấy có giấy dính ruồi khác vì cô ấy ở đây để học những thứ khác. Cô ấy kết hôn với một bộ trưởng, một bộ trưởng đồng tính, nên cô có

những thách thức riêng của mình. Và vì vậy cô ấy có nhiều trải nghiệm đa dạng khác nhau, nhưng cả hai đều đã trải nghiệm rất nhiều. Họ không muốn tự làm cuộc hành trình. Nó quá nhiều.

Tôi đã chuẩn bị kết thúc phiên và đưa Bobbi trở lại với ý thức đầy đủ, nhưng thực thể đó đã có một vài lời chia tay.

- B: Cảm ơn bạn vì cơ hội này. Cho sự hòa phối đối với tất cả những người có liên quan. Chúng ta biết những mạng lưới của mọi thứ này liên kết với nhau.
- D: Tôi tiếp tục chạy vào những điều này sâu hơn người bình thường. (Chúng tôi cười.)
 - B: Đó là nhiệm vụ của bạn.
 - D: Ít nhất tôi đang ở trên mang lưới đó, tôi đoán.
 - B: Ö, vâng. Ö, vâng. Bạn có một chủ đề lớn. (Cười)

Tôi đã đưa ra hướng dẫn để các thực thể kia rút đi. Bobbi hít một hơi thật sâu khi những người khác rời khỏi, rồi tôi đưa cô trở lai với ý thức đầy đủ.

* * *

Khi có một buổi làm việc với Jesse ở New York vào năm 2004, tôi đã được đề cập đến một loại thay thế khác với Walk-in: linh hồn cầm giữ.

Thay vì đi vào một tiền kiếp, cô đã đến một sinh mệnh loại năng lượng mà đi tới những nơi khác nhau xuyên vũ trụ. Một trong số này là vật lý và đặc rắn, một số thì không. Cô là một loại mà không cần phải ràng buộc với một cơ thể đặc định.

- D: Bạn có bao giờ đi vào thân thể không?
- J: Bạn có thể tiến vào những thời điểm khác nhau trong suốt cuộc đời. Nếu bạn muốn.
 - D: Bạn không phải nhập vào cơ thể khi nó là một em bé sơ sinh?
- J: Không cần. Có lẽ một người cần được giúp đỡ, và bạn đến giúp đỡ. Bạn là một phần cuộc sống của họ trong một khoảng thời gian ngắn. Nếu họ cần.
 - D: Vậy bạn không ở lại đó suốt cả cuộc đời của thân thể?
- J: Đôi khi có. Đôi khi không. Nó không nhất thiết phải có một thân thể. Nó có thể là các hình thức khác nhau trên các hành tinh và khu vực khác nhau.
 - D: Bạn sẽ lấy những hình thức nào nếu nó không phải là một cơ thể?
 - J: Tôi biết một số trong đó không đặc rắn. (Hơi thở sâu) Thật khó giải thích.
- D: Vâng! Tôi nghĩ nó sẽ thể. Nhưng bạn nói bạn thường không ở lại hết cả cuộc đời của cơ thể một hiện hữu hoặc bất cứ hình thức nào là nó. Nhưng nếu bạn tiến vào chỉ để giúp họ trong một thời gian ngắn, có phải đã có một linh hồn hay tinh thần tồn tại sẵn trong cơ thể đó rồi không?

- J: Vâng, nhưng ho cần giúp đỡ.
- D: Vì vậy, bạn được phép giúp mặc dù đã có một người trong cơ thể kia? (Vâng.) Bởi vì tôi nghĩ có lẽ điều đó sẽ không được cho phép. Có hai linh hồn trong cơ thể cùng một lúc.
- J: Tôi không nghĩ linh hồn kia sẽ tiếp tục. Tôi nghĩ nó chỉ ở đó cho sự giúp đỡ. Hoặc thêm vào một cái gì đó để giúp đỡ. Tôi không thể giải thích. Rất khó khăn.
 - D: Vậy, khi bạn đã giúp tận khả năng, bạn rời đi?
- J: Vâng. Tôi nghĩ không nhất định phải đi vào cơ thể. Bạn có thể chỉ ở với người đó. Giao tiếp với họ và gửi năng lượng họ cần. Chuyện đó cũng có thể được thực hiện như thế.
 - D: Người đó có nhận thức được bạn không?
 - J: Ý của bạn là gì, người đó?
 - D: Cơ thể vật lý, người mà ở trong phần ý thức. Họ có biết bạn đang ở đó không?
- J: Họ có thể cảm thấy bất đồng. Họ làm những thứ một cách khác với bình thường. Nhưng linh hồn là người biết mọi thứ. Bạn biết mọi thứ về họ. Và bạn chỉ cần làm những gì bạn nên làm để giúp họ ra. Vì vậy, nó không có gì là xâm chiếm.
- D: Vậy, linh hồn biết những gì bạn đang làm. Nó biết bạn đang ở đó? (Vâng.) Và nó cho phép bạn giúp đỡ trong một thời gian ngắn, hoặc trong thời gian cần. (Vâng.) Sau đó, ban đi từ nơi này sang nơi khác.
- J: Đôi khi, vâng. Đôi khi, bạn ở lại. Nếu tinh thần chính có lẽ phải rời cơ thể trong một thời gian ngắn. Chỉ là quay lại cõi bên kia và sửa chữa chính nó hoặc một cái gì đó như thế. Họ rời đi, bạn tiếp quản. Bạn cơ bản trở thành mọi thứ là họ trước đây, cộng với sức mạnh và mối liên hệ trước đây là họ. Và bạn sẽ giúp đỡ trong một thời gian cho đến khi tinh thần trở lại.
- D: Giữ cơ thể, phương tiện, sống theo cách đó, giữ nó hoạt động. (Vâng.) Tại sao linh hồn phải quay trở lại để được sửa chữa?
- J: Tôi nghĩ nó không thể được sửa chữa đầy đủ trên Trái Đất. Nó phải đi qua bức màn. Trên bức màn. Tôi nghĩ nó phải nghỉ ngơi và có được những điều chỉnh rung động khác.
- D: Có chuyện gì xảy ra trong cuộc đời người đó, cuộc đời của phương tiện, mà khiến nó phải quay trở lại và được sửa chữa?
- J: Vâng. Những điều khủng khiếp hoặc bi kịch, hoặc linh hồn quá hao mòn, nó thực sự không thể tiếp tục được nữa.

Có vẻ như những người ở cõi bên kia có một giải pháp cho bất kỳ khả năng nào. Thay vì cơ thể chết đi trong khi tinh thần quay về để sửa chữa, linh hồn cầm giữ sẽ đến trong một thời gian và giữ cho cơ thể vẫn còn sống, cho đến khi tinh thần ban đầu cảm thấy nó có thể tiếp tục công việc của mình. Đây khác với hoán đổi vĩnh viễn như Walk-in.

- D: Bạn đã bao giờ sống trong một cơ thể vật lý cả cuộc đời chưa?
- J: Tôi nghĩ chỉ vài lần. Tôi đang mắc kẹt ở đây bây giờ. Tôi không thích như vậy. Thật khó để ở trong một thời gian dài.
 - D: Bạn không phải là linh hồn ban đầu đã tiến vào?
 - J: Tôi không chắc. Tôi nghĩ phải, nhưng tôi không chắc.
- D: Bạn có nghĩ bạn đã nhập vào cơ thể cô ấy khi được sinh ra, như một đứa trẻ không?
 - J: (thở dài) Có thể vào và ra. Tôi không biết. Tôi nghĩ đó là một thời gian dài.
- D: Tôi chỉ tò mò muốn biết có phải cô ấy đã ở trong cơ thể suốt thời gian cô ấy sống không.
- J: Tôi có những ký ức về nó, nhưng, tôi không nghĩ thế. Tôi nghĩ linh hồn ban đầu không thể làm được. Đó là một thỏa thuận. Họ chỉ rời đi một thời gian và một người khác tiếp quản. Có lẽ những điều đó xảy ra thường xuyên hơn mọi người biết. Linh hồn chia sẻ cơ thể trong một thời gian ngắn và sau đó tiếp tục. Có lẽ linh hồn đầu tiên chỉ là một linh hồn mới mà trước đó chưa từng trải qua cuộc sống Trái Đất. Đây là lần đầu tiên, và giống như trên cơ sở thử nghiệm, và nó đã quá độ. Nếu bạn không thể đi qua với nó, có hai linh hồn khác xếp hàng trong trường hợp đó.
 - D: Trong trường hợp họ không thể làm công việc?
- J: Tôi không biết nó đang làm việc hay chỉ ở đó. Điều quan trọng là phương tiện vẫn còn sống. Vì vây, ai đó phải thay phiên.

Tôi gọi tiềm thức ra để có thêm thông tin. Jesse nói cô ấy không cảm thấy ở nhà khi ở trên Trái Đất. Đó là một cảm giác cô đơn, và cô ấy muốn biết tại sao cô ấy cảm thấy như vậy.

J: Cô ấy cảm thấy như vậy vì đây không phải là nhà. Nhà thực sự của cô ấy không phải một nơi vật lý. Đó là một chiều kích khác. Nó chỉ là ánh sáng, vẻ đẹp và không có thân thể, không có người ta. Chỉ có năng lượng. Có một nơi khác mà nhiều vật lý hơn chút, nửa đặc rắn. Động vật, cây cối và núi lớn. Cô ấy thích ở lại đó rất nhiều. Đó là một chiều kích khác.

Jesse không có cơ thể khi cô ở bất cứ đâu. Tiềm thức cho biết cô đã không có nhiều cuộc sống trên Trái Đất. Cô sống chủ yếu trong các chiều kích khác, khi cô không phải là một linh hồn cầm giữ.

- D: Một phần khác mà chúng ta đang nói... đó là phần mà tới tới lui lui? Hay nó là một thứ khác?
- J: Vâng. Đó là người mà tới tới lui lui. Khi nó đến đây và chỉ giúp đỡ, nó đã không ở lại suốt cả cuộc đời.
 - D: Vậy bây giờ nó ở đây sao?

- J: Thật khó giải thích. Bạn không thể nói khi nào phần này bắt đầu, phần kia kết thúc.
 - D: Ít nhiều có sáp nhập với linh hồn ban đầu?
- J: Vâng, nhưng đó là với năng lượng, không có kết thúc và không có bắt đầu. Và khi bạn đến để giúp đỡ những linh hồn, trên Trái Đất trong cơ thể, đó là phần của bạn mà biết những gì họ đang trải qua. Các bạn đều phải học. Bạn chỉ cần biết điều đó, họ là một phần của bạn.
- D: Nhà thật sự của Jesse là những nơi tuyệt vời đó. Một ngày nào đó cô ấy có được phép trở lại nơi đó không?
- J: Vâng, nhưng thật khó giải thích. Ở đó là tốt, nhưng bạn không tăng trưởng, bạn không đóng góp. Bạn trải qua những trải nghiệm khác nhau để làm phong phú thêm mọi thứ xung quanh bạn. Không phải bản thân bạn, bởi vì bạn không tồn tại như một linh hồn tách biệt. Nó ở xung quanh bạn. Không phải bản thân bạn, bởi vì bạn không tồn tai như một linh hồn tách biệt. Rất khó để giải thích.

Đây là một phiên tẻ nhạt, bởi vì ngay cả tiềm thức cũng không biết làm sao giải thích phần khác kia của Jesse, cái mà chúng ta đã được phép nhìn thoáng qua. Rõ ràng nó đã hợp nhất hiệu quả với nhân cách của Jesse cho nên nó không biết nơi cô ấy rời đi và nó bắt đầu. Nhưng đó sẽ là một điều tốt. Có lẽ có thể hoạt động dễ dàng hơn theo cách đó. Dễ thấy linh hồn cầm giữ là một tinh thần tách biệt đã đồng ý tiến vào và giữ cho cơ thể hoạt động trong khi tinh thần ban đầu đi về cõi bên kia một thời gian. Đây khác với Walk-in vì tinh thần ban đầu đã lên kế hoạch trở lại và tiếp tục nhiệm vụ của mình. Linh hồn cầm giữ sẽ tồn tại bao lâu cần thiết, và sau đó tiếp tục công việc tiếp theo. Trong thời gian chờ đợi khi nó không hoạt động (hay mắc kẹt) nó có thể du hành vũ trụ có mọi cuộc phiêu lưu các loại. Trong chương tiếp theo, chúng ta sẽ thảo luận các mặt hoặc các mảnh linh hồn. Một linh hồn cầm giữ có thể là một trong những cái này, nhưng như Jesse đã nói, rất phức tạp để giải thích.

Chương 29: Linh Hồn Đa Diện

Trong Vũ Trụ Xoắn 1, tôi đã viết về sự phân mảnh linh hồn. Tôi đã trình bày với khái niệm rằng chúng ta là một phần của một linh hồn lớn hơn —— cái mà có thể phân mảnh hoặc chia tách chính mình, sống nhiều hiện hữu cùng một lúc.

Chúng ta không nhận thức được điều này bởi vì nó quá khó hiểu, và tâm trí nhân loại chúng ta sẽ không hiểu được nó. Nó đi cùng với khái niệm hay lý thuyết được trình bày trong Vũ Trụ Xoắn 1 về cùng lúc sống trong thực tại song song, và nhiều thực tại đang được tạo ra liên tục khi chúng tiếp tục phân kỳ. Tôi được cho biết tâm trí con người chúng ta sẽ không bao giờ có thể hiểu được toàn bộ của tất cả. Đó không phải do não của chúng ta, đó là do tâm trí nhân loại. Vì vậy, tôi được cho những ví dụ hoặc sự tương tự cung cấp một số thông tin mà chúng ta có khả năng xử lý. Tôi thích xem chúng như những bài rèn tâm trí thú vị. Chúng khiến chúng ta suy nghĩ, nhưng nếu không muốn tin vào hay nghiên cứu sâu hơn, chúng ta có thể chỉ coi chúng là những vật khơi nên tính hiếu kỳ.

Khi được đưa cho những thứ tương đồng, tôi luôn có ấn tượng mạnh mẽ rằng chúng chỉ là teaser hoặc phần nổi của tảng băng trôi. Phần lớn thông tin, hoặc phần chìm của tảng băng trôi, sẽ mãi mãi được giấu kín với chúng ta chừng nào chúng ta còn tồn tại trong một xác phàm. Có lẽ một ngày nào đó chúng ta sẽ hiểu. Bây giờ, chúng ta phải hài lòng với thực tế là "họ" cho rằng chúng ta đã sẵn sàng tiếp nhận những điều cơ bản cần thiết để giúp chúng ta mở rộng khả năng hiểu biết trong tâm trí của mình.

Trong năm 2002, tôi nhận được thông tin về các khía cạnh linh hồn từ bán cầu bên kia thông qua các buổi trị liệu. Nó có lẽ chỉ là vấn đề ngữ nghĩa và có thể đề cập đến điều tương tự như phân mảnh, mặc dù nó được gọi bằng một tên khác. Tôi sẽ cố gắng khám phá các khái niệm và xem coi nó là một hay hai quy trình riêng biệt.

* * *

Phiên đầu tiên được thực hiện tại Minneapolis vào tháng 10 năm 2002 trong khi tôi đang có bài giảng cho Gary Beckman của Edge Expo. Michelle đến nhà riêng nơi tôi đang ở cho một buổi trị liệu.

Trong trạng thái nhập thần, cô ấy trôi xuống từ đám mây và thấy mình trong hoàn cảnh lạ lùng, trong cơ thể thậm chí lạ lẫm. Trời tối, thật khó để thấy đường, nhưng cô ấy nhận thức được một quang cảnh khô cắn. Không có thảm thực vật, mặt đất màu nâu bùn. Trong nhiều ca, khi thân chủ nhìn thấy môi trường xung quanh nghe giống thế giới khác, thì nó thường đúng là như vậy. Tôi phải tiếp tục đặt câu hỏi và chuẩn bị cho bất kỳ câu trả lời nào.

Khi Michelle nhận thức cơ thể mình, cô phát hiện bản thân mặc áo khoác và quần làm bằng chất liệu bạc tương tự như giấy bạc. "Tôi nhìn tay tôi. Da là một sắc xanh lục." Tôi hỏi cô ấy có bao nhiều ngón tay. "Có ba ngón chính mà tôi sử dụng. Ngón út thật sự nhỏ. Tôi có ngón tay cái, nhưng tôi không bao giờ sử dụng cái bên trái, bởi vì nó không hoạt động đúng. Ngón cái ở tay phải hoạt động bình thường." Cơ thể cô có cảm giác nam giới, nhưng cô ấy biết mình song tính. Cô chỉ có những sợi tóc đen thưa thớt.

Sự chú ý của cô chuyển khỏi cơ thể khi cô nhận ra mình mang theo một số thiết bị trên lưng. "Đó là một gói nhỏ màu trắng. Hầu như giống một hộp đựng. Tôi đang quét dò mặt đất. Tôi phải tìm kiếm thứ gì đó. Hmm. Tôi không nghĩ bạn có thể trồng bất cứ thứ gì ở đây. Mặt đất quá mỏng."

D: Bạn biết bạn đang tìm kiếm gì không?

M: Một nơi để trồng thực phẩm. Tôi đã được bảo đó có thể là một nơi tốt, nhưng hiện tại tôi không nghĩ vậy. Có vẻ quá khô cằn. Tôi không biết mình có ở đúng chỗ hay không. Không mọc gì nhiều. Chỉ có những bụi cây trông giống ngọc lam ngọc bích nhỏ. Làm thế nào tôi mô tả nó? Một loại giống cao su —— cảm thấy tôi hơi sợ hãi. Tôi không biết phải làm gì.

D: Tại sao bạn sợ?

M: Có lẽ tôi sẽ không thể tạo ra một nơi mà sẽ dần dần có thể nuôi sống người ta. Tôi không biết tôi có thể hay không.

D: Đó là công việc của bạn?

M: Vâng. Và tôi đã nói mình có thể. Tôi nghĩ tôi đã đánh giá quá cao mình. Tôi cảm thấy tôi không làm những gì tôi nghĩ mình có thể làm.

D: Tại sao bạn chọn nơi này?

M: Tôi đã được các bậc trưởng lão hướng dẫn đến đây. Tôi nói với họ rằng tôi có thể tìm thấy chỗ. Nhưng tôi không... tôi có ở đúng chỗ không? Có lẽ tôi đã lạc đường. Có lẽ tôi không làm những gì tôi đã được yêu cầu. Tôi cảm thấy mình bị lạc.

D: Đây có phải nơi bạn sống không?

M: (nhấn mạnh) Không! Không, không phải. Tôi sống ở chỗ khác.

D: Làm thế nào ban đến đó được?

M: Chủ yếu là suy nghĩ. Tôi phóng bản thân mình qua đó.

D: Bạn không đến trong một vật thể hay bất cứ cái gì?

M: Không thực sự, không.

D: Bạn có thể lập tức vận chuyển chính mình qua đó, ý bạn là vậy? (Vâng) Có ai khác đi cùng ban không?

M: Vâng. Có người khác ở đây. Họ đang đứng xem sau tôi. Họ tức giận. Họ cảm thấy giống tôi. Chúng tôi không hiểu tại sao mình lại ở đây. Chúng tôi nghĩ mình có tọa độ đúng. Nhưng tôi không nghĩ rằng sẽ trồng được lương thực ở đây.

D: Có phải bạn trồng lương thực cho người của mình không?

M: Người của tôi ổn. Nhưng gia đình của tất cả các linh hồn... tất cả chúng tôi đều thống nhất. Tất cả chúng tôi. Và có một số gia đình không đủ thức ăn. Và đủ nhà ở.

Cô trở nên cảm xúc và bắt đầu khóc. Thật khó để hiểu cô ấy.

M: Có một số gia đình chúng tôi đang làm tổn thương lẫn nhau. (Khóc) Họ không cho nhau thức ăn. Một số người có và một số người không. (Những tiếng thở dài.)

D: Đó có phải một gia đình sống ở cùng chỗ bạn sống không?

M: Không, họ không phải. Nhưng tôi biết từ người khác.

D: Nhưng nếu đây không phải là trên hành tinh nơi bạn sống, thì làm sao bạn biết về ho?

M: Bởi vì chúng tôi du hành đến những nơi khác nhau. (Cô ấy vẫn xúc cảm, nhưng dịu xuống). Có nghĩa vụ phải thống nhất. Đó là điều chúng tôi muốn. Một số chúng tôi biết về nó, và một số thì không. Tất cả chúng tôi đều tham gia vào nhiều phần khác nhau nhằm giúp mang lại sự hợp nhất, như thế chúng tôi đều nhận thức. Như thế, tất cả chúng tôi mới có thể nhận ra mối liên kết của mình, và ngừng một số thực hành điên loan.

D: Nơi bạn sinh sống, bạn có sự hợp nhất, nhưng bạn muốn giúp đỡ các hành tinh khác?

M: Vâng. Tôi đã nhìn thấy hai cái. Một là hành tinh nơi họ không đem thức ăn cho những người cần nó. Họ cần một môi trường khác. Một số các hành tinh này quá đông. Và bạn thấy trước rằng sự đông đúc sẽ tiếp tục đi đến một điểm mà ở đó sẽ có vấn đề. Ngay cả khi muốn chia sẻ, thì họ cũng không thể.

D: Và ý tưởng là gì? Đi đến một hành tinh khác và trồng thực phẩm?

M: (thở dài) Cho nên chúng tôi có thể có những nơi khác để mang các bài học đến. Nó không phải chỉ là trên các hành tinh này.

D: Chuyện gì xảy ra sau khi bạn bắt đầu trồng lương thực?

M: Sau đó mọi người có thể chọn nhập thể trên các hành tinh này.

D: Vậy bạn sẽ không di chuyển một cách vật lý từ những hành tinh đông đúc?

M: Vâng. Nhưng tôi biết chuyện xảy ra trên những hành tinh kia, và nó làm tôi rất buồn. Tôi đã thấy trước là có thể giúp giảm bớt một số chuyện đó, bằng cách có những lựa chọn khác về nơi để đi.

D: Vậy ý bạn là khi họ được đầu thai để giải quyết nghiệp của mình, họ sẽ không phải quay trở lại những nơi đông đúc đó? (Vâng) Nhưng bạn sẽ không cố gắng để giúp những người vốn đã ở đó sẵn?

M: Không, chúng tôi không thể can thiệp.

D: Nếu bạn không thể di chuyển họ, điều duy nhất là cho họ một nơi khác, một lựa chọn thay thế khác. Vì vậy, công việc của bạn là tìm một nơi mà bạn có thể trồng lương thực, bởi vì mọi người sẽ không đầu thai ở đó nếu không có thức ăn hoặc một phương pháp sống. (Vâng.) Làm thế nào bạn sẽ quản lý điều đó?

M: Đó là vấn đề. Tôi không biết phải làm gì. Tôi sẽ phải quay trở lại, và cố gắng làm lại điều này. Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra ở đây. Đầu tiên là thức ăn, và nơi này

dường như không có những gì nó được cho là có. Phải có một cách để bắt đầu trồng, và đây dường như không phải một môi trường tốt. Tôi có thể đã làm sai. Tôi nghĩ rằng tôi có tọa độ... Và có lẽ tôi đã không chú ý kỹ. Con số là rất quan trọng. Và hình dạng là rất quan trọng.

D: Ý bạn muốn nói là tọa độ?

M: Vâng. Số và hình dạng có thể chỉ tôi đi đúng hướng. Chúng có thể vận chuyển tôi. Tôi tiếp tục nhận được con số sáu hai bốn bốn (6244).

Cơ thể cô giật người đột ngột và bất ngờ. Cô ấy cười, "Tôi chỉ đi hoàn toàn đột ngột!"

D: Tôi biết bạn đã giật người. Bạn đi nhanh như vậy, chỉ bằng cách nghĩ đến những con số đó?

M: Vâng. Tôi chỉ quay trở lại hành tinh mình, nơi tôi thuộc về. Trước khi tôi biết điều đó, tôi đã ở đó rồi. (Cười)

D: Vậy bạn phải có số và hình dạng để giúp bạn vận chuyển? (Vâng) Hình dạng như thế nào?

M: Có một cái tôi sử dụng phổ biến nhất mà có một cái nền, một đường thẳng. Và rồi nó đi qua một điểm, nó có hình dạng... Tôi thậm chí không thể giải thích nó bằng những từ có thể hiểu được. Nhưng nó cong một chút, gần giống như một đóm nến, tôi đoán.

D: Giống như ngọn lửa?

M: (nhấn mạnh) Vâng! Nó đi lên giống như một tam giác, nhưng nó không phải là hình dang đó.

D: Bạn vẽ hình dạng này?

M: Tôi nghĩ nó bằng tâm trí mình. Đó đều là trên cơ sở ý định. Và ý định cho phép bạn làm những gì bạn cần làm. Nhưng tôi cảm thấy bằng cách nào đó tôi không nhận được một thứ đúng. Và nó gây nhầm lẫn. Giống như tôi đã có điểm cuối ở một số nơi mà tôi không nên ở. Tôi tưởng tôi đã xuống chính xác tọa độ.

D: Nhưng bạn nghĩ về một hình dạng, một thiết kế, và số 6244, rồi nó mang bạn trở lai nơi từ đó ban đến?

M: Vâng. Lên đến cơ sở nhà.

Trong chương 17, một người ngoài hành tinh đến các hành tinh và tiếu hành tinh khác thu thập mẫu đất. Chúng được phân tích để biết hành tinh này có khả năng hỗ trợ sự sống hay không. Khác biệt là người đó đã du hành trong phi thuyền một người.

D: Và bất cứ khi nào bạn đi lần nữa, bạn phải nghĩ về thiết kế đó?

M: Đó là con số khác nhau tùy thuộc vào nơi bạn muốn đi.

D: Vâng, bây giờ bạn đã trở lại nơi bạn thuộc về. Nơi đó như thế nào?

M: Đó là cảm giác an bình và thanh thản tuyệt vời. Tôi trước đó cảm thấy như ra khỏi khu vực thoải mái của mình. Năng lượng đó không có sự hòa hợp. Cảm giác căng thẳng hơn. Đó là lý do tôi cảm thấy mình trở nên nặng nề hơn.

D: Nơi này, ngôi nhà của bạn trông như thế nào?

M: (dừng) Thật khó để giải thích bằng lời.

D: Nó là vật lý, đặc rắn?

M: Đúng. Nhưng nó không giống như nhiều hành tinh khác. Bạn có thể nhìn thấy nó, nhưng nó không có mật độ mà hành tinh kia có.

D: Có các tòa nhà và thành phố không?

M: Thiên về cảm giác nhiều hơn. Thiên về một sự được kết nối hơn.

D: Tại nơi đó, bạn có ăn thực phẩm không? (Không) (Điều này được nói như thể cô ấy đã rất ngạc nhiên.) Bạn dùng gì để sống?

M: Ánh sáng. Mặt trời.

D: Làm thế nào bạn lấy ánh sáng vào cơ thể mình?

M: Từ mặt trời. Nó làm cho tất cả. Đó là hạt nhỏ nhất, nhỏ nhất. Thậm chí không phải hạt. Đó là sóng. Dạng sóng. Chúng tôi đều hấp thụ nó. Nó ở đó cho tất cả chúng tôi.

D: Nhưng khi bạn ở trên hành tinh kia, bạn đã rời xa thứ đó.

M: Vâng. Tôi thực sự đã tập trung. Gần như đi vào cả hai thế giới. Nó rất khó khăn.

D: Bạn có thể cách xa ánh sáng rất lâu?

M: Không. Không lâu lắm.

D: Vậy, bạn cần nó để sống.

M: Vâng. Tôi là thế.

Điều này đã được báo cáo trước đây trong công việc của tôi. Một số ET sống dựa vào ánh sáng và trên tàu vũ trụ có các thiết bị tạo ra ánh sáng họ cần. Trong Legacy From the Stars, những sinh mệnh trong tương lai sống trong thành phố dưới lòng đất tắm ánh sáng. Tất cả những sinh mệnh đó đều nói rằng thứ ánh sáng giữ cho họ sống này, đến từ Nguồn.

D: Nhưng bạn đã mô tả một cơ thể vật lý trên hành tinh kia.

M: Ö, vâng. Chúng tôi cần phải có hình thể để đi đến những nơi khác nhau, để chúng tôi có thể ở đó. Phù hợp với môi trường.

D: Bạn thực sự trông như thế nào?

M: Thật khó để nhìn thấy tôi. Hmmm. Kỳ quái, tôi không thể giải thích nó. Đó thiên về cảm giác hơn một cái nhìn. Đó là một... giống như từ ngữ không cần thiết.

D: Tôi chỉ muốn chắc chắn rằng đó không phải là cõi tinh thần. Đây có phải một loại thân thể ánh sáng khác không? (Vâng.) Bạn sẽ quay trở lại với các trưởng lão và nói với họ rằng bạn có tọa độ không đúng?

M: Vâng. Tôi có thể nhìn thấy ông ta. Ông ấy có — nếu bạn gọi đó là "ông ấy" — một cái đầu tròn. Ông ấy có cổ dài mảnh, cánh tay dài mảnh. Ông ta chuyển-dạng. Ông ấy bắt đầu theo cách đó, và bây giờ ông ấy trông sáng hơn. Tùy thuộc vào những suy nghĩ, tùy thuộc vào những gì đang xảy ra, hình thể có một số biến thể. Tôi nói với ông những gì đã xảy ra. Ông ta cười với tôi, nói rằng niềm tự hào của tôi là trên đường đi, và tôi quá chắc chắn rằng tôi đã biết, tôi đã quên mất các chi tiết. Ông ta không buồn.

D: Bạn nghĩ gì? Ông ta có đúng không?

M: Vâng. Tôi đã nghĩ tôi biết mình đang làm gì. Nó giống như một chuyến đi thông thường, nhưng không phải vậy. Tôi đã không chuẩn bị. Hmm. Tôi đang cố gắng để nghe. (Tạm dừng) Tôi đã hạ cánh quá sớm. Tôi không thể diễn tả thành lời. Nó giống như quá mức. Tôi quá mức...

D: Vượt quá các tọa độ?

M: Vâng. Một số trong những điều này tôi dường như không thể giải thích. Bạn phải rất chính xác. Nó không chỉ về tọa độ, con số. Mà là ý định bạn sử dụng với các con số.

D: Ban sẽ thử lai lần nữa?

M: Không. Ông ấy nói rằng tôi đã tham gia quá nhiều với những gì tôi muốn xảy ra, để giúp đỡ, rằng tôi đã mất tầm nhìn của kế hoạch, nhiệm vụ. Ông nói những điều này xảy ra.

D: Kế hoạch, sứ mệnh là gì?

M: Giúp tìm những nơi nhập thể thay thế khác để giảm bớt gánh nặng cho một hành tinh. Tôi nên quan sát, nhưng tôi đã trở nên can dự vào hoàn cảnh của người dân mà đó là can thiệp. Có một kế hoạch. Kế hoạch là quan trọng hơn. Không phải con người và sinh mệnh không quan trọng. Chỉ là mọi thứ đều là tạm thời. Và bạn phải nhớ để giữ mọi thứ trong quan điểm. Và tôi đã có một thời gian khó khăn.

D: Bạn không nên dính vào cảm xúc với con người?

M: Vâng, tôi phải giữ tầm nhìn tổng thể. Và nhận ra rằng tất cả chúng ta chọn những điều này để học tăng trưởng. Và tôi đã bi cuốn vào cảm xúc. Tôi bi mất tầm nhìn.

D: Những người đó đã chọn ở trong tình huống đó.

M: Tôi không tin tưởng họ, rằng họ đang làm những gì họ cần. Nó rất phức tạp. Đó là một sự kết hợp của việc tin tưởng họ, tin tưởng kế hoạch, nhưng vẫn nhận ra rằng những thứ thay thế cần phải được phát triển.

D: Vậy đó không phải là sự can thiệp nếu bạn trồng lương thực trên một hành tinh khác để họ đi đến?

M: Không phải, vâng. Nhưng tôi bị cuốn vào vở kịch, cảm xúc cản trở, vì vậy tôi không thể thực hiện kế hoạch. Tôi đã vướng vào.

D: Nhưng thật khó để không bị vướng vào, phải không?

M: Rất khó, rất vất vả.

D: Bạn không có khả năng vô cảm.

M: Tôi không thể giữ được tầm nhìn tổng thể. Nếu có thể giữ tầm nhìn tổng thể, thì bạn có thể làm được. Tôi không thể làm được. Nó quá khó.

Việc tương tự xảy ra trong các ca khác, được báo cáo trong Legacy From the Stars, nơi mà thực thể từ hệ sao khác đã ở trên Trái Đất trong một nhiệm vụ, và họ đã quá dính dáng với người dân. Khi điều này xảy ra, họ phải luân hồi trên Trái Đất thay vì quay trở lai hành tinh của mình. Bằng cách nào đó, ho đã tao ra nghiệp.

D: Vậy ông ta quyết định không để bạn trở lại?

M: Vâng, tôi đã không thể làm được. Ông ấy nghĩ có thể tôi sẽ làm tốt hơn ở một vị trí khác. Điều đó đa phần là bạn không thể đi xuống và quan sát theo cách đó. Bạn cần phải được tách khỏi.

D: Ông ta muốn bạn làm những việc gì khác?

M: Tôi đang... Tôi cần... Tôi mờ dần ... Nó giống như có gì đó xảy ra, nơi mà tôi đang mờ dần. Tôi không biết nó là gì. Nó không đáng sợ. Tôi không thể giữ sự gắn vào bản thân mình. Giống như tôi đang nổi. Tôi sẽ đi đâu đó khác.

Cơ thể cô đột nhiên giật một cái. Cô bật cười lớn tiếng. Tôi không thể hiểu cô ấy, bởi vì cô ấy đã cười.

M: Đó là một động thái giật. (Cười lớn)

D: Vâng, tôi thấy bạn nẩy lên. Chuyện gì đã xảy ra?

M: Tôi nghĩ tôi đi qua một loại chân không. (Cô ấy nghĩ điều này thật khôi hài)

D: Bạn thấy gì? Bạn ở đâu?

M: Đó là ủy ban quy hoạch. Trên thực tế, đó không phải là những từ đúng, nhưng vì thiếu các từ ngữ tốt hơn.... Quyết định những gì tôi đang được làm bây giờ. Nhưng thật khó để thực hiện phần đó trong kế hoạch khi bạn dính dáng tình cảm. Tôi không nhận ra rằng sẽ rất khó khăn.

D: Vậy họ đang xem xét ghi chép của bạn?

M: Phải, để xem tiếp theo tôi làm gì mới tốt. Tôi cũng quyết định, nhưng phải cần một nhóm, bởi vì tất cả chúng tôi làm việc cùng nhau. Tôi đang được cho thấy một số thứ trong cuộc đời mà tôi sẽ vào.

D: Bạn sẽ đi đến một kiếp sống khác?

M: Vâng. Họ đang cho tôi thấy cuộc sống là Michelle. (Thở dài) Nó sẽ là một khó khăn. Tôi không thực sự háo hức. Ông ấy nói những trải nghiệm này sẽ giúp tôi, bằng cách hiểu những phần khác nhau của cuộc đời này. Nếu tôi có thể đặt nó vào từ ngữ. Tôi có thể cảm thấy nó hơn là chỉ nhìn thấy nó. Tất cả những trải nghiệm khác nhau là cần thiết để tôi có thể giúp đỡ hiệu quả hơn

D: Đây có phải là cuộc sống đầu tiên của bạn như một con người trên Trái Đất không?

M: Phần này của tôi, vâng. Nó phức tạp hơn nhiều. Nó nhắc tôi nhớ về một viên kim cương, và những phần khác nhau của viên kim cương. Các mặt khác nhau. Mặt này chưa từng ở đây trước đó. Hai mặt khác có. Tôi nghĩ linh hồn tôi có nhiều hơn một phần. Các phần khác nhau là các mặt/khía canh khác nhau.

D: Khía cạnh này có thể biết về khía cạnh khác không?

M: (Ngạc nhiên) Có, họ có thể! Họ sẽ biết. Họ sẽ thay phiên nhau trong cuộc đời này. Họ không thể tự mình quản lý toàn bộ. Khía cạnh thứ nhất sẽ ở đó đến 10 tuổi. Khía cạnh thứ hai sẽ ở đó đến năm 21 tuổi. Sau đó khía cạnh thứ ba sẽ ở đó trong phần còn lai.

D: Tại sao phải có các khía cạnh khác nhau cho những phần khác nhau của cuộc đời?

M: Đó là cách duy nhất có thể làm một cách thành công.

D: Sẽ quá khó trải qua đối với một khía cạnh nào đó. Nó sẽ không thể?

Cô đột nhiên khóc một cách xúc cảm. Cô không trả lời khi tiếp tục khóc nhiều hơn. Đôi khi để người đó xả cảm xúc ra thì tốt hơn, vì vậy tôi cho phép cô ấy khóc, và sau đó nhẹ nhàng cố gắng để cô ấy nói chuyện với mình lần nữa.

D: Bạn sẽ đồng ý làm điều đó. (Vâng) Dù bạn đã thấy nó sẽ rất vất vả? (Vâng.) Tại sao bạn lại đồng ý điều đó?

M: (thở dài lớn, cô ấy tự kiểm soát được bản thân mình). Họ có thể giúp đỡ về sau. (Cô thở dài.)

D: Ít nhất bạn sẽ biết nó đi vào như thế nào. Không ai bắt bạn làm điều đó.

M: Không, nhưng nó là cần thiết.

D: Vậy, cơ thể ý thức biết khi nào các khía cạnh khác nhau đi vào và ra?

M: Không, không phải từ đầu. Chúng tôi vẫn nhận thức được thỏa thuận này, nhưng cũng không hoàn toàn. Đây là lần đầu tiên chúng tôi hiểu rõ những gì chúng tôi đang trải qua.

D: Nhưng đây không phải là một Walk-in.

M: Khác, bởi vì chúng tôi không tách biệt. Walk-in là một linh hồn tách biệt. Tất cả chúng tôi đều là một phần của toàn bộ.

D: Các bạn đều là một phần của cùng một linh hồn. Nhưng Michelle đã nói khi khoảng mười tuổi, cô ấy cảm thấy mình đã chết vào lúc đó.

Michelle có ký ức phần nào về một chuyên đã xảy ra ở tuổi đó. Me cô qua đời khi Michelle còn rất nhỏ. Dì cô đã đảm nhận vai trò người mẹ trong lúc họ sống với bà ngoai cô. Cả hai người phu nữ đều bị xáo trôn tâm lý và cuồng bao ngược trong đối đãi với Michelle bé bỏng. Đây là nguyên nhân gây ra nhiều vấn đề trước đó của cô mà cô đã thành công khóa chăn trong ký ức của mình. Những phu nữ thuộc về một nhóm Satan giáo đã tổ chức các cuộc gặp trong nhà của họ, mặc dù Michelle không nhận thức những gì đang xảy ra. Cô ấy đã thấy rất nhiều điều mà tâm trí non trẻ của cô ấy đè xuống. Sư cố mà cô ấy không bao giờ quên là khi bi đưa vào một hòm gỗ. Cô ngạt thở, cảm thấy đã rời cơ thể của mình và nổi lên. Cô ấy nghĩ mình đã chết vào lúc đó, bởi vì những cảm giác rất mãnh liệt. Rõ ràng, cô ấy không chết, nhưng không ai trong gia đình từng nói chuyên gì đã xảy ra vào đêm đó. Trong nhiều năm, cô nghĩ những sư kiên mà cô nửa-nhớ chỉ là một phần trí tưởng tương bệnh trang của cô. Không ai trong gia đình từng đưa ra bất kỳ dấu hiệu gì về sư cuồng tín đã từng xảy ra này. Tất cả những ký ức, đặc biệt là những nghi thức mà cô đã từng can dư, đều bi buộc trở vào tiềm thức. Đó có thể là cách duy nhất của tâm trí để duy trì sư tỉnh táo của Michelle. Đây là một trong những điều cô ấy đã yêu cầu tìm hiểu. Sự việc xảy ra với cái hòm là thực, hay chỉ là tưởng tương của một đứa trẻ?

D: Điều gì xảy ra vào thời điểm đó? Có phải cô ấy đã rời khỏi cơ thể không? (Vâng.) Cô ấy biết về điều đó được không?

M: Vâng, đã đến lúc cho cô ấy biết.

D: Hãy nói cho cô ấy biết chuyện gì đã xảy ra khi mười tuổi.

M: Cô ấy bị đưa vào hòm. Gia đình cô có một đời sống rất bí mật mà không được nói đến trong bất kỳ điều kiện nào.

D: Vậy thì cô ấy đúng về những cái nhìn thoáng qua của mình về điều đó? (Nhấn mạnh: Vâng!) Họ là những người rất bệnh, tôi đoán bạn sẽ nói vậy.

M: Rất! Rất, rất bệnh.

D: Đây là lý do tại sao một khía cạnh chỉ có thể ở lại cho đến mười tuổi?

M: Vâng! Nếu không, sẽ là quá khó khăn. Linh hồn không thể giải quyết nó.

D: Có phải cô ấy đã chết khi bị họ đưa vào cái hòm đó?

M: Không theo nghĩa vật lý. Cô ấy đi qua đường hầm ánh sáng, nhưng vẫn giữ dây kết nối với cơ thể. Đây là thời gian để trao đổi thông tin, và để có được một sự hiểu biết về cuộc sống Trái Đất của cô ấy đến điểm đó. Việc tiến vào của khía cạnh mới là cần thiết để xảy ra. (Thở dài) Và mặt thứ nhất rất mệt. Mười năm đầu tiên rất khổ sở.

D: Sau đó, cô ấy trao đổi thông tin với khía cạnh thứ hai để nó hiểu những gì đã xảy ra?

M: Vâng. Mặc dù đã có một sự hiểu biết, nhưng phải có sự trao đổi mạnh mẽ. Vì vậy mà nỗi đau... nếu toàn bộ tác động của những chuyện đã xảy ra trở lại với cơ thể, sẽ không thể làm nó, theo cách có thể giúp đỡ sau đó.

D: Có phải đấy là lý do Michelle chỉ có cái nhìn thoáng qua trong những năm đầu tiên đó, bởi vì những ký ức còn ở với khía cạnh đầu tiên?

M: (nhấn mạnh: Vâng!) Khi cô nhớ lại, nó giống như xem một bộ phim, mặc dù có nỗi buồn. Có nhiều nỗi buồn cho khía cạnh đầu tiên hơn là đối với những người có liên quan. (Nhẹ nhàng) Ôi, cô gái đáng thương.

D: Vậy khi cô ấy trở lại, cô ấy có dễ dàng xử lý hơn khi là khía cạnh thứ hai không? (Có) Đó là cách duy nhất cô ấy có thể sống tiếp, tôi đoán.

M: Nửa thứ hai không phải là dễ dàng hơn.

D: Nhưng rồi khía cạnh thứ hai ở lại cho đến 21 tuổi. (Vâng.) Điều gì xảy ra ở tuổi 21?

M: Cô ấy kết hôn với Jerry. Họ không gắn kết chặt chẽ. Đó là một lựa chọn để kết thúc khuôn mẫu đó hơn là kết nối giữa các linh hồn. Đó là một cách để thoát khỏi khuôn mẫu của mối liên hệ với dì và bà của cô. Việc hoán đổi các khía cạnh đã giúp tái-khuôn-mẫu. Bởi vì... Tôi thậm chí không thể nói bằng từ ngữ. Không có mối liên hệ cảm xúc với Jerry. Mặc dù khó và buồn khi không có gắn kết, kiểu hôn nhân này đã được mong muốn, nó đã cho một thời gian để có thể phản ánh. Thậm chí không cần thiết phải ở bên anh ta. Nghe có vẻ kỳ lạ, nhưng nó giống như một khoảng thời gian nghỉ ngơi.

D: Anh ấy chỉ là công cụ để phá vỡ khuôn mẫu và làm cô ấy thoát khỏi tình cảnh đó. (Vâng.) Vây điều gì đã xảy ra ở tuổi 21 khi khía canh thứ ba bước vào?

M: Đó là trong phòng ngủ. Tôi thấy mình nằm trên giường. Tôi nhớ những chiếc xe chạy. Tôi nhớ âm thanh. Tôi thực sự bị xáo trộn. Tôi thậm chí còn không biết mình có nên kết hôn với Jerry không. Mọi người nói với tôi rằng không ai biết chắc về việc kết hôn. Tôi rất buồn. Tôi biết tôi đã không ngủ. Nó giống như một trạng thái nhập thần. Một cảm giác trôi nổi. Vì vậy... trong lúc nhập thần, tôi rời đi. (Rất nhẹ, khó nghe.) Tôi cảm thấy như mình đang đi ngay bây giờ.

D: Bạn có thể chỉ nhìn vào nó. Bạn không phải trải nghiệm nó. Nhưng nó đã được thực hiện trong trạng thái nhập thần, ý bạn là vậy?

M: Đối với tôi, nó dễ dàng hơn. Có rất nhiều bí mật trong ngôi nhà mà tôi đang sống. Dì tôi và những người khác biết điều gì đang xảy ra, nhưng họ không được phép nói với tôi. Họ nghĩ sẽ tốt hơn nếu tôi không nhớ. Nhưng tôi luôn biết có điều gì đó không đúng. Tôi biết bây giờ, họ đã che đậy nó, cố gắng để quét nó đi.

D: Khía cạnh thứ ba đã hoán đổi hoặc tham gia, hoặc bất cứ cái gì nó đã làm, trong trạng thái nhập thần? (Vâng.) Nhưng nó cũng trao đổi kí ức?

M: Vâng. Nó đã lấy đi kí ức, nhưng để lại rất nhiều đau đớn. Một số nỗi đau vẫn còn, bởi vì đó là một phần của quá trình học cách làm sạch.

D: Vì vậy, nó không thể mang đi tất cả mọi thứ.

M: Không, nhân cách sẽ tách ra và vỡ.

D: Có thể làm được điều đó sao?

M: Nó tách ra và vỡ? Vâng! Họ sẽ gọi nó là đa nhân cách. Sẽ là quá khó cho họ để giúp tôi. Sẽ quá khó khăn cho các hướng dẫn đến nếu tôi có nhiều nhân cách. Tôi phải rõ ràng hơn nhiều.

D: Vậy đây là lý do thay thế, cho bạn thêm sức mạnh để kiểm soát những gì sẽ xảy ra sau đó. (Phải) Và nó đã phải trao đổi kí ức, nhưng giữ lại một số cảm xúc, bởi vì nếu không, nó sẽ không có ý nghĩa.

M: Phải!

D: Bạn không thể lấy đi tất cả mọi thứ, không phải ở độ tuổi đó.

M: Đúng rồi.

D: Vậy thì khi Michelle tỉnh dậy, cô ấy cảm thấy có gì khác biệt?

M: Vâng. Tôi cảm thấy "Tại sao tôi phải lấy gã này?" (Cười) Nhưng tôi vẫn làm thế.

D: Bạn có cảm thấy như một người khác không?

M: Vâng! Tôi cảm thấy! Tôi biết điều đó là sai đối với tôi ngay lúc đó. Nhưng tôi đã hỗn lộn.

D: Khía cạnh thứ ba là phần còn lại. (Vâng) Và sẽ vẫn còn? (Vâng) Nó ổn định hơn so với những người khác, và có thể xử lý chấn thương nhiều hơn nữa.

M: Nó có vẻ kết nối nhiều hơn với kiến thức để giúp làm sạch.

D: Bạn đã nói trước khi cô ấy bước vào cuộc đời này, có hai khía cạnh, hai phần của cô, đã có cuộc sống Trái Đất.

M: Vâng. Đó là các khía cạnh một và hai.

D: Và thứ ba là cái mà không có tiền kiếp? (Đúng) Đó là cái đến trực tiếp hơn từ sinh mệnh ánh sáng. (Vâng) Vì vậy, bất cứ khi nào cô ấy nhớ đến tiền kiếp, chúng đều tới từ hai khía cạnh kia. (Vâng) Cái này là thuần khiết hơn, nếu đó là một từ đúng. Trực tiếp hơn?

M: Vâng, nó có thể tiếp cận được nhiều kiến thức trực tiếp.

D: Đấy là lý do cô ấy có thể thực hiện công việc của mình bằng năng lượng?

Michelle gần đây đã bắt đầu trị liệu bằng cách sử dụng năng lượng thông qua các phương pháp thực hành.

M: Vâng. Nó đến làm điều đó để giúp đỡ mọi người. Cô ấy giúp mọi người nhìn thấy vấn đề. Bạn không thể chữa trị cho họ, vì vậy cô ấy chỉ là một công cụ. Cô ấy có thể điều hướng rất nhiều ánh sáng để giúp cơ thể nhớ lại sự hợp nhất mà họ từng có một thiên niên kỷ trước, như vậy họ có thể tái kết nối với nó. Cô ấy không phải làm hết việc chữa lành, bởi vì đó là một hành tinh tự do ý chí; họ phải đồng ý với nó. Và cô ấy muốn họ làm chủ vận mệnh của họ. Họ cần làm chủ chính mình; tự chữa lành chính mình. Chúng ta cần con người thức tỉnh, và nhớ lại. Vì vậy, cô ấy giúp họ nhớ, và giúp họ chia tách khỏi cơn đau, để họ có thể di chuyển trở lại trong ánh sáng của mình.

D: Bạn có ý gì khi nói, mọi người đã lãng quên khi họ chia tách một thiên niên kỷ trước?

M: Chúng ta là một gia đình lớn. Tất cả chúng ta đều bình đẳng trong ánh sáng.

Một hiện tượng kỳ lạ xảy ra ở đây đã được máy ghi băng thu lại. Sự biến dạng điện tích lớn như tĩnh điện ổn định. Nó không dao động như tĩnh điện ổn định, chỉ là một sự can thiệp điện ổn định. Nó kéo dài mười giây, và đánh tất cả âm thanh ra khỏi băng. Nó ngừng lại đột ngột như khi nó bắt đầu. Tôi không biết bất cứ điều gì bất thường xảy ra, nhưng máy ghi băng đã ghi nó lại. Tôi chép lại phần tiếp theo sau khi âm thanh dừng lại.

M: ... họ thậm chí tin rằng họ là xấu. Họ đã ở trong vật lý lâu đến độ họ quên đi ánh sáng của ho. Ho đã truyền bá thành một cái gì đó không đúng sư thật.

D: Đây là lý do tại sao đôi khi họ nghĩ rằng họ xấu?

M: Vâng. Cô ấy nhắc nhở họ rằng họ không phải những trải nghiệm, đây chỉ là những trải nghiêm ho phải có để giúp học hỏi.

D: Nếu họ học được gì đó, đó là điều quan trọng. (Vâng) Nhưng tại sao chúng ta đã chia ra hàng nghìn năm trước, nếu chúng ta là một phần của cùng một gia đình?

M: Ah, cảnh đã ở bắt đầu công việc này hôm nay, và tôi không hiểu nó, vì vậy tôi cố không hiểu nó. Cách nó được cho thấy, tôi chắc chắn đó là tượng trưng, bởi vì tôi cần phải hiểu nó. Có quả bóng ánh sáng, và tất cả những người này đang thả ra quả bóng ánh sáng. Tôi đã suy nghĩ, tại sao chúng ta nhảy dù xuống? Giày trong bị tách ra để có những trải nghiệm này. Tất cả chúng ta cùng nhau là một phần của việc này. Tất cả chúng ta đều là một.

D: Chúng ta sẽ làm gì với những trải nghiệm này?

M: Một ngày nào đó chúng ta sẽ tái gia nhập. Nó sẽ được thỏa mãn nhiều hơn. Hãy xem tôi có thể có được cảm giác của nó không. Thật là khó cho tôi để phiên dịch điều này. Tôi không biết tôi có thể nói những lời đó không. (Tạm dừng) Nó giống như những người mà đã từng có chiến tranh. Bạn nghe về những người đã cùng nhau chiến đấu. Và họ có một cảm giác kết nối khác bởi vì họ thực sự giúp đỡ lẫn nhau hoặc họ đã cùng nhau vượt qua. Và khi mọi việc đã xong, có mối liên kết không bao giờ bị phá vỡ này. Chúng tôi đã có một liên kết trước đây, nhưng chúng tôi đã không có kinh nghiệm.

D: Nó gần như là một tình bạn chân thành, ý bạn là vậy?

M: Vâng, một liên kết gần gũi hơn. Tất cả chúng ta đều thực sự quan trọng với sự hợp nhất. Mỗi người chúng ta. Mỗi người đều có phần nhỏ riêng của họ về nó. Linh hồn họ sẽ tìm nó cho họ. Bạn kết nối với tất cả các phần của chính mình. Và tôi cảm thấy cuộc tái hội hợp của tất cả những người mà tôi đã bỏ lỡ. Và tất cả những linh hồn mà tôi đã biết trước đây. Giống như tất cả chúng ta thống nhất và di chuyển trở lại cùng nhau.

Cuộc đời Michelle chắc chắn đầy thách thức và sẽ tiếp tục như thế. Cô nghĩ mình không bao giờ muốn có con, nhưng lại đột nhiên quyết định nhận nuôi một bé gái. Khi cô bé lớn lên, rõ ràng có gì đó không đúng. Cô bé đã chín tuổi và được chẩn đoán là rối loạn lưỡng cực trong não. Đôi khi có những khoảnh khắc tỉnh táo, nhưng phần lớn thời gian cô bé mang tính bạo lực và tự hại. Michelle yêu cô bé, nhưng cảm thấy hoàn toàn bất lực. Chồng cô không thể chịu được thách thức và ly dị cô, để cô chăm sóc con gái một mình. Tiềm thức của Michelle cho biết đây là một thách thức mà cô đã đồng ý trước khi bước vào. Cô đã được cho thấy tất cả điều này trong thời gian xem xét trước ban trưởng lão. Cô đã đồng ý học những bài học khó khăn trong cuộc đời này để hiểu làm thế nào làm nhân loại. Michelle chắc chắn đã không có một cuộc sống dễ dàng trong thời gian này. Thật đáng khen khi cô ấy dành thời gian dùng khả năng của mình chữa lành những người khác.

* * *

Khái niệm về linh hồn đa diện lại xuất hiện một tháng sau ở bán cầu bên kia. Như đã xảy ra với tôi trong công việc, khi một khái niệm mới được trình bày với tôi, nhiều thông tin đưa ra thường mở rộng theo lý thuyết thông qua khách hàng khác. Tôi cảm thấy hấp dẫn — rằng ai đó hướng dẫn công việc của tôi quyết định chủ đề đưa ra ở mỗi giai đoạn phát triển của tôi. Và họ sử dụng trạng thái nhập thần của khách hàng để cung cấp thông tin. Không thể có lời giải thích khác, bởi vì khách hàng không biết những điều tôi đã làm việc với người khác. Trong mỗi phiên, tôi tập trung vào khách hàng cùng các vấn đề của họ, và không cần nói về các vấn đề hoặc các phiên của người khác. Thân chủ dường như chỉ được dùng như một phương tiện thu thập thông tin qua cho tôi. Những người khác đã nói rằng tôi dường như thu hút khách hàng thích hợp mà có thông tin tôi cần. Bất cứ điều gì đang xảy ra, nó không phải là trên tầng thứ ý thức có mục đích.

Phiên này được thực hiện tại Úc khi tôi ở Sydney để giảng cho hội thảo Tâm Trí, Thân Thể, Tinh Thần (MBS) tháng 11 năm 2002. Tôi vừa đến sau khi có mặt tại Triển lãm Conscious Living ở Perth. Tôi đã được cho một căn hộ hai phòng ngủ thoải mái thay vì một phòng khách sạn bình thường. Nó bỏ qua Darling Harbour và có một bầu không khí rất tốt đẹp, cũng có thể đi bộ đến Trung tâm Hội nghị, nơi tổ chức hội thảo MBS. Như thường lệ, tôi đã sắp xếp các khách hàng từ danh sách chờ dài của mình. Tôi không biết vấn đề của họ là gì, hoặc lý do yêu cầu phiên cho tới khi họ đến.

Cathie là một phụ nữ quyến rũ, thông minh trong độ tuổi 40. Cô ấy có rất nhiều câu hỏi, nhưng làm cô ấy tò mò nhất là một sự việc xảy ra vài năm trước. Cô đã trải qua một thời gian rất tổn thương trong cuộc đời mình, nơi mọi thứ đều sai lầm, bao gồm cái

chết của chồng cô. Đòn cuối cùng là khi cô phát hiện mình bi ung thư vú. Hóa tri và xa trị đã làm mất sức mạnh và giảm ý chí sống của cô. Cô mệt mỏi vì phải sống trong hoàn cảnh hiên tai. Cô đã chiu đưng đủ, và quyết định tư sát. Trước khi làm điều này, cô muốn nhìn thấy tất cả những người ban của mình lần cuối. Kế hoach của cô được thực hiên rất cẩn thân. Cô đã có một bữa tiệc Giáng sinh tại nhà và mời mọi người. Không ai biết lý do thực sự cho buổi tiệc, cô ấy không nói với ai rằng nó đã được tổ chức cho mục đích tạm biệt họ. Mọi người đều có một thời gian tuyệt vời và tận hưởng bản thân, cũng như cô ấy. Cô đã thành công che giấu cảm xúc thực sự của mình, không ai ngờ cô muốn tự sát sau khi họ rời đi. Sau khi người khách cuối cùng rời khỏi, cô ấy rất thận trọng với kế hoạch còn lại của mình. Thay vào đó, một sự cố bất thường xảy ra đã ngăn cản nó. Cô ấy nghĩ mình đã rất thành công và tiếp tục vô cảm. Nhưng sau khi người khách cuối cùng đi, cô ấy bắt đầu khóc không kiểm soát được. Cô có ý định rời khỏi cuộc sống không hanh phúc này và đi sang cõi bên kia. Cô đã có kế hoach cẩn thân về phương pháp tư sát, nhưng bây giờ cô cảm thấy hoàn toàn can kiết cảm xúc và thể chất, và không thể theo qua. Cô quyết định tất cả có thể đơi cho đến ngày hôm sau, và đi ngủ.

Phần này từ những ghi chép của Cathie: "Tôi thức dậy lúc 3 giờ sáng. Tôi nằm sóng soài nhắm mắt và có thể thấy ánh sáng trắng ngời qua mí mắt mình, nhưng khi tôi mở mắt ra thì căn phòng ở trong bóng tối. Khi tôi nằm đó tự hỏi điều gì đang xảy ra, tôi nhìn thấy một ánh sáng lặn xuống và vào cơ thể tôi. Nó bay qua chân tôi và chạy đến đầu tôi làm tôi đầy ánh sáng. Tôi vẫn nhắm mắt nhưng bây giờ có thể nhìn thấy cơ thể mình là ánh sáng. Đồng thời, tôi cũng cảm thấy một làn sóng điện hoặc dòng điện mạnh mẽ xuyên qua cơ thể tôi, một lần nữa từ chân đến đầu."

Sáng hôm sau, cô cảm thấy hoàn toàn khác. Mọi thứ dường như mới mẻ, mong muốn tự tử và rời khỏi thế giới này đã hoàn toàn biến mất. Cô không biết chuyện gì đã xảy ra ngoại trừ cuộc đời cô đã hoàn toàn thay đổi vào đêm đó. Ngoài ra, bệnh ung thư đã thuyên giảm vì vậy cô không cần thêm các phương pháp điều trị đau đớn. Cô chỉ có thể đoán rằng có lẽ một trải nghiệm walk-in đã xảy ra. Theo kinh nghiệm của tôi, thông thường đương sự không hề hay biết về bất kỳ sự trao đổi nào khi nó diễn ra. Nhưng có lẽ có một lý do khiến Cathie nhận thức mình đã biết có xảy ra một điều kỳ lạ và bất thường.

Đây là mối quan tâm chính của cô: tìm hiểu điều gì đã xảy ra vào đêm đó. Vì vậy, thay vì đi vào một tiền kiếp, tôi đã đưa cô trở lại bữa tiệc đêm đó. Tôi đưa cô ấy xuống khỏi đám mây vào ngày 17 tháng 12, năm 2000. Tôi thiết lập các giai đoạn để chắc chắn rằng chúng tôi đã đến ngày thích hợp, "Bạn đang có bữa tiệc với những người bạn đặc biệt này."

Cô ấy đã làm gián đoạn tôi với một sự bùng nổ bất ngờ, "Tôi không có ở đó."

D: Bạn không có ở đó?

C: Không. Đó không phải là tôi.

D: Bạn có thể nói với tôi về ngày đó không?

C: Tôi không thể nhìn thấy nó.

Tôi không bao giờ để điều đó ngăn mình nhận được thông tin, bởi vì tôi biết tiềm thức có ghi chép của tất cả mọi thứ đã từng xảy ra với một người. Tôi hỏi nó có thể cung cấp thông tin không, Cathie đột nhiên vỡ òa và bắt đầu khóc không kiểm soát được. Tôi biết tôi phải thuyết phục cô ấy nói chuyện để gỡ cô ấy ra khỏi cảm xúc. "Bạn có thể cho tôi biết tại sao bạn lại xúc động không?"

C: (Nói vài lời giữa tiếng nức nở) Vâng... nó rất lớn... rất lớn.

D: Cái gì rất lớn?

C: Hôm đó.

D: Nhưng bạn đã có một bữa tiệc tốt đẹp với tất cả bạn của mình, không phải sao?

C: (dịu xuống, vẫn thổn thức, nhưng giành được quyền kiểm soát bản thân mình) Vâng... đó là một bữa tiệc. (thổn thức) Thật buồn. (thổn thức) Thật quá buồn. (thổn thức) Đó là một bữa tiệc buồn. Bởi vì... đó là kết thúc. (thổn thức) Một bữa tiệc kết thúc. (thổn thức) Và đó là một bữa tiệc chào tạm biệt. (Khóc)

D: Cathie có xúc cảm vào ngày hôm đó không?

C: Cô ấy nói tạm biệt... với Lucinda. (thổn thức)

D: Ai là Lucinda?

Một số câu từ của cô đã bị tiếng nức nở chặn lại. Tôi cố gắng để hiểu người cô ấy đang nói về.

C: Cô ấy là linh hồn mà đã đến ở lúc sinh ra... và là người... đã đấu tranh rất nhiều. (khóc) Là người đã đau đớn đến thế. Bởi vì cuộc sống thật buồn.

Tất cả những điều này đều khó hiểu vì những tiếng khóc và cảm xúc liên tiếp.

D: Tại sao cô ấy phải đấu tranh?

C: (cuối cùng cô ấy đã đủ bình tĩnh để hiểu) À! Cô ấy đã đi con đường khó khăn. Cô ấy luôn luôn, luôn luôn đi trên con đường khó khăn.

D: Nhưng cô ấy đã chọn điều đó, phải không?

C: Vâng, cô ấy đã chọn. Cô ấy làm cho nó rất khó khăn. (thút thít) Cô ấy không biết con đường nào khác. Cô ấy nghĩ đó là đường duy nhất. Nó rất khó khăn cho cô ấy, nhưng cô ấy cũng khiến người khác rất khó khăn. Cô ấy không nhìn thấy điều đó. Cô ấy chỉ nhìn thấy nỗi đau của chính mình, mà không nhìn thấy nỗi đau mình gây ra cho người khác. Cô ấy đã gây ra cho mẹ mình rất nhiều đau đớn. Cô ấy đã gây ra nỗi đau cho những người trong cuộc đời mình —— Stephen, người cô lớn lên cùng. Họ bên nhau từ nhỏ, rồi họ thành người yêu. Và cô ấy đã bỏ anh ta, cô ấy đã gây cho anh ta rất nhiều đau đớn. Cô ấy ích kỷ. Cô ấy chỉ quan tâm đến bản thân mình. (Một tiếng thở dài lớn. Ít nhất tiếng khóc đã ngừng lại.)

D: Cô ấy không quan tâm rằng mình đang làm tổn thương người khác?

C: Vâng. Cô ấy đã làm chuyện đó để khiến mình cảm thấy tốt. Cô ấy ích kỷ. Lucinda rất ích kỷ. Cô ấy muốn về nhà, vì cô ấy nhận ra rằng mình đã không thu được nó. Cô ấy nghĩ đây là một sự lãng phí thời gian.

D: Bạn đang ở trong một thân thể, ý bạn là, trong một cuộc đời?

C: (Một phát hiện) Oh! OK! Vì vậy, chuyện đã xảy ra là một người nào khác vào đến, được gọi là "Yanie". Cô đến để giúp, và hướng dẫn Lucinda. Và Yanie đã ở bên cô ấy trong tháng vừa rồi. Yanie giúp cô học hỏi, bởi vì Yanie cao hơn, thông thái hơn. Cô ấy không có bản ngã. Và cô ấy giúp Lucinda, để Lucinda có thể rời khỏi. Và có thể học hỏi một số điều trước khi rời đi.

Điều này nghe có vẻ tương tự như các phần linh hồn, ngoại trừ việc Cathie chỉ ra tên họ. Có lẽ điều này giúp cô ấy hiểu và giải thích dễ dàng hơn.

D: Nhưng Lucinda đã không nhận ra cô ấy đang tạo nghiệp bởi cách mình đối xử với mọi người?

C: Cô ấy không biết gì về điều đó.

D: Cô ấy chỉ là một linh hồn ích kỷ. (Vâng) Lucinda có nói chuyện với Yanie trước khi cô ấy vào không?

C: Lucinda và Yanie đồng ý rằng họ sẽ làm việc cùng nhau. Lucinda muốn về nhà. Và cô ấy đã tạo ra căn bệnh ung thư như một cách để thoát ra, về nhà. Và rồi cô ấy có thể thấy mình đã lãng phí cuộc đời. Cô đã lãng phí cơ hội trong cơ thể này. Và cô ấy ghét điều đó. Cô ấy ghét điều đó! (xúc cảm trởi lại.) Cô ấy nhận ra mình đã lãng phí tất cả những năm đó. Cô ấy nhận ra mình đã không thu được bài học. Yanie nói rằng mình sẽ đến và làm việc với Lucinda một thời gian trước khi cô rời đi, để giúp cô học một số bài học. Và khi cô ấy trở lại, cô ấy sẽ đạt được điều gì đó. Yanie đã giúp cô thoát khỏi nỗi sợ hãi. Yanie giúp cô cân bằng hơn. Yanie giúp cô chuẩn bị đi.

D: Không có cách nào để Lucinda có thể ở lại được?

C: Cô ấy không muốn.

D: Tôi đã tưởng tượng một khi cô ấy bắt đầu học những điều này từ Yanie....

C: Không, bởi vì thỏa thuận được thực hiện. Yanie muốn đến trong một thời gian. Và Lucinda đồng ý với điều đó; rằng mình sẽ đi. Và đó không phải là vấn đề. Cô ấy ổn thỏa về việc tôn trong lời hứa đó.

D: Vậy Lucinda sẽ có thể tiến bộ ở cõi bên kia? (Vâng) Có vẻ như cô ấy chưa sẵn sàng cho cuộc sống vật lý.

C: Cô ấy không có ý thức. Cô ấy đã bị bản ngã áp đảo, bị cuốn vào vật lý, và những khoái lạc trong cơ thể. Cô ấy đã bị cuốn vào tiền bạc, tham lam, bản ngã và tình dục. Ah, và thậm chí nghiện. Rượu, thậm chí đã đi với điều đó.

D: Vậy, cô ấy đã trải qua tất cả những mặt tiêu cực của con người.

C: Vâng. Cô ấy không muốn ở đây, và ai đó muốn đến. Cô ấy đã đồng ý điều đó. Và thỏa thuận là Yanie sẽ làm việc với cô ấy trong tháng cuối cùng trên Trái Đất, để giúp cô ấy học hỏi một vài điều, để cô ấy có thể tiến lên cao hơn. Lucinda đã đồng ý rời khỏi vào tháng Mười Hai. Họ chọn ngày. Đó sẽ là tháng 12 năm 2000.

D: Cô ấy nghĩ mình đang nói lời tạm biệt với bạn bè, cô ấy nghĩ mình sẽ chết vì bệnh ung thư.

C: Khi cô ấy đi, cô ấy biết cơ thể sẽ không chết. Ý thức Cathie biết đã đến lúc để chào tạm biệt, nhưng ý thức cô ấy không biết điều gì đang xảy ra.

D: Đó là lý do tại sao cô ấy đã có bữa tiệc với tất cả bạn bè và người thân. (Vâng, vâng.) Nhưng rồi khi Yanie bước vào, không cần một cơ thể bị bệnh, phải không?

C: Không cần. Yanie bước vào. Cô ấy là một năng lượng khác. Yanie là một trong những người đầu tiên. Những năng lượng đầu tiên trên Trái Đất.

D: Cô ấy sẽ là một năng lượng rất cũ, phải không?

C: Õ, vâng. Cô ấy là người tiên phong. Một nhóm của họ đến, với một lực lượng mạnh mẽ, lên Trái Đất. Và họ là những gì mọi người nghĩ là thần, Horus. Họ đến như một hình dạng. Và khi họ đến đây, họ phải tìm kiếm thân thể. Và họ đã làm. Họ đi ra và tìm thân thể. Đó là lúc bắt đầu. Và cô ấy đã trở lại vào năm 2000, bởi vì cô ấy cần mang năng lượng tiên phong đó lên lại hành tinh. Trái Đất cần phải tiêm một lượng năng lượng tương tự như vậy, cái mà đã đến từ lâu, cách đây rất lâu. Và đó là những gì Yanie đưa vào.

Đây cũng tương tự như Ingrid và năng lượng Isis quay trở lại Trái Đất để giúp đỡ. (Xem Chương 4.) Cả hai không có bất kỳ cuộc sống nào khác chính giữa và đã trở lại vì những sự kiện thế giới cần năng lượng đó vào thời điểm này.

D: Bạn có thể cho chúng tôi biết những gì xảy ra vào đêm đó khi sự trao đổi được thực hiện không? Đó là điều mà Cathie muốn tìm hiểu.

C: Yanie bước vào. Cô đã ở đó vài tháng. Và họ đã bện lại.

D: Bên là gì?

C: Bên là ở... nó giống như một cái bím. (Tay chuyển động.)

D: Liên hợp?

C: Vâng. Nơi có hai linh hồn, và họ đang làm việc cùng nhau. Và đôi khi, một bên sẽ đảm nhận vai trò lãnh đạo và khi khác thì bên kia. Đôi khi Cathie cảm thấy có cái tôi. Đôi khi cô ấy là Yanie. Đôi khi cô ấy là Lucinda. Rồi những ngày khác, cô ấy cảm thấy mình là một sinh mệnh thần thánh tuyệt vời. Và đó là những ngày mà Yanie chiếm ưu thế. Họ làm việc cùng nhau rất tốt. Nó giống như một điệu nhảy. Họ nhảy cùng nhau. Học tập, giảng dạy và học hỏi. Đó là một thời gian đáng yêu, bởi vì Lucinda cảm thấy cô ấy có một người bạn. Đẹp.

D: Một loại bạn khác.

- C: Vâng. Và cô đã học được rất nhiều.
- D: Vậy, hai linh hồn có thể sống chung một cơ thể cùng một lúc?
- C: Vâng. Nhưng nó đã được một cứu trợ rất lớn khi Lucinda rời đi. Mặc dù, nó không phải là hai linh hồn riêng biệt. Đó là những phần của cùng một linh hồn.
 - D: Bởi vì rất khó để hai người chiếm cùng một không gian?
 - C: Họ rất khác nhau, vâng. Và Yanie có thể tỏa sáng, cô ấy có thể là chính mình.
- D: Bạn có thể giải thích những gì đã xảy ra vào đêm đó không? Cathie cho biết cô đã có một cảm giác mạnh mẽ như vậy sau khi đi ngủ đêm đó.
- C: Vâng. Điệu nhảy cuối cùng đã diễn ra. Đó là đêm của Lucinda với những người bạn đó. Yanie chỉ ở phía sau, ngay dưới nền. Và Lucinda... thật là buồn cười. Cô cảm thấy rất tê đêm đó.
 - D: Ý bạn là không nhạy cảm gì đó?
 - C: Tê, giống như cảm giác không có nhiều cảm xúc. Tê, cảm giác tê.
 - D: Mặc dù cô ấy đã ở với bạn bè mình.
- C: Vâng. Ah, cô ấy biết đó là lời tạm biệt. Và cô ấy cần phải như vậy, bởi vì nếu cô ấy để những cảm xúc bị rạn nứt, nó sẽ báo động cho mọi người. Và không cần phải làm điều đó. Họ không biết cô ấy sẽ rời đi. Và họ không cần biết, bởi vì nó không phải là một đám tang. (Cười) Nó chỉ là một bí mật. Cô ấy biết mình sắp đi, và không ai khác đêm đó cần biết.
 - D: Cô ấy định chết, nhưng nó không có nghĩa là như vậy?
- C: Cô ấy đã thay đổi ý định của mình, bởi vì Yanie muốn đến. Và cô ấy nói OK nếu Yanie lấy cơ thể. Đêm đó, cô nói lời tạm biệt của mình, rồi đi ngủ. Sau đó vào lúc 3 giờ sáng, cô và Yanie nhảy điệu cuối cùng của họ. Nó giống như một điệu Valse. Valse quay vòng. Sau đó Lucinda chỉ rời đi. Cô ấy đã đi từ đó.
 - D: Cô ấy đi đâu?
- C: (khóc) Cô ấy đã đi... cô ấy đã gia nhập với bạn của mình. (thút thít) Người ta. Cô ấy đã về nhà. Thật là nhẹ nhõm. (Khóc)
 - D: Và cô ấy không bị phán xét vì đã làm những điều không thích hợp?
- C: (khóc xúc động) Cô ấy được chào đón. (Khóc) Tôi nghĩ đó là tốt. Họ chào đón cô ấy trở lại.
 - D: Họ có thể nhận ra cô ấy đã không sẵn sàng khi bước vào cơ thể lúc đầu.
- C: Vâng, cô ấy đã chọn một cuộc sống khó khăn. Cô ấy đã có một số khả năng hoàn thành để chọn một cuộc sống khó khăn.
 - D: Vậy, chuyện cô ấy đã tạo nghiệp với những người khác không thành vấn đề.

C: À! Cô ấy đã phải làm điều đó. (Tạm dừng khi cô ấy cố gắng hiểu nó) Điều đó đã cân bằng nghiệp. Bởi vì —— tôi nhận được rằng Stephen đã —— (Rất sốc với những gì cô ấy đã nhìn thấy. Rên sợ hãi.) Ôi! Ôi! Stephen, chàng trai mà cô ấy biết, người mà cô ấy tổn thương rất nặng, anh ấy... anh ta đã chặt đầu cô ấy.

D: Trong một cuộc đời khác?

C: Ö, vâng! Ôi! Thật tàn nhẫn! (thổn thức)

D: Vì vậy, những gì cô ấy làm là trả nghiệp bằng cách làm tổn thương anh ta.

Cathie rên rỉ và trở nên rất xúc động. Những gì cô thấy là rất khó chịu. Sau đó, cô nhớ lại cảnh tượng này, và nói mình thấy rất rõ khuôn mặt anh ta. Anh ấy đầy ngất ngây khi nhìn cô bị giết. Điều đó làm cô ấy giật nẩy khi nhìn.

Với tư duy hợp lý của chúng ta, dường như cô ấy đã tạo nghiệp bằng cách làm tổn thương người thanh niên, Stephen. Nhưng từ cõi bên kia, toàn bộ hình ảnh có sẵn, rõ ràng mọi chuyện không chỉ là như vậy. Stephen đã tạo ra nghiệp tiêu cực trong cuộc đời khác bằng cách chặt đầu cô. Vì vậy, cô ấy làm tổn thương anh ta trong cuộc đời hiện tại là danh chính ngôn thuận. Ít nhất "quả" này không kịch liệt như "nhân".

D: Cô ấy cũng làm mẹ mình rất tổn thương, phải không?

C: Vâng. (Ngạc nhiên) Ö! Mẹ cô ấy... đó là trả nghiệp trong cuộc đời này. Cuộc sống của mẹ cô. Mẹ cô đã rất thui chột, bà cư xử giống như con mình là hoàn hảo. Bà ấy làm tổn thương rất nhiều người bằng cách đó, bởi sự quá giáo điều và phán xét kia. Bà nghĩ con mình hoàn hảo. Và công việc của Lucinda là cho bà thấy rằng con mình không hoàn hảo.

D: Vì Lucinda chắc chắn không hoàn hảo.

C: Không, đó là sự cân bằng. Một bài học cho mẹ cô. Dạy mẹ cô bớt phán xét. Và bớt thui chột hơn. Để khai thông mắt bà ấy. Để giúp bà nhìn qua một con mắt khác. Không phải là hai mắt nhìn vật lý, mà là con mắt kia. (con mắt thứ ba)

D: Vì vậy, những gì xuất hiện trên bề mặt đã tạo ra nhiều nghiệp xấu và chọn một con đường khó khăn, thực sự là vì một lý do. Có nhiều hơn đằng sau nó. (Vâng) Thường có, nhưng chúng ta không thể nhìn thấy nó khi còn sống. (Vâng) Vì vậy, Yanie đã tiếp nhận cơ thể. (Một tiếng thở dài nhẹ nhàng) Cathie nói cô ấy biết chuyện gì đã xảy ra vào tối hôm đó.

C: (Một phát hiện) Oh! Nó có nghĩa là. Cô ấy muốn biết, bởi vì cô ấy phải giúp đỡ mọi người. (Khóc một lần nữa) Cô ấy phải giúp mọi người hiểu điều này. Và nếu cô ấy không ý thức được —— rất nhiều người có những trải nghiệm này, và họ không ý thức về chúng. Cô ấy phải biết. Đó là công việc cho khía cạnh mới này. Cathie đã khai thông. Giống như bạn đang giảng dạy rất nhiều người về cõi bên kia. Và cô ấy có một công việc để dạy cho mọi người về điều này, về linh hồn. Về cơ thể này không phải là vật sở hữu. Đó là món quà cho Trái Đất. Mỗi cơ thể là một món quà cho vũ trụ. Và những linh hồn đi vào trong thân thể này, họ có quyền đó. Chúng ta nghĩ rằng chúng ta là cơ thể. Bản ngã của chúng ta được gắn liền với cơ thể. Và chúng ta nghĩ mình là như vậy. Tôi là

Cathie. Cathie là ai? Cathie thực sự là nhiều năng lượng đến cùng nhau để mang cuộc đời này đến một chiều kích không thể tưởng tượng được. Vì vậy, cuộc đời này có thể ảnh hưởng đến rất nhiều cuộc đời khác, để giúp mọi người phát triển có ý thức. Để giúp mọi người nắm lấy chương trình này, nơi những linh hồn có thể đến và đi. Và không được đóng cửa với nó. Và đừng quá ích kỷ trong việc sở hữu cơ thể. Chúng ta không sở hữu cơ thể. Cơ thể ở đây để phục vụ nhân loại. Gandhi không sở hữu thân thể đó. Cơ thể đó chỉ là một phương tiện. Rất nhiều linh hồn đã tham gia vào công việc mà Gandhi đã làm. Rất nhiều linh hồn đến và đi khỏi thân thể đó. Và ông ta biết. Ông ấy chào đón nó. Martin Luther King là một người khác. Không chỉ có một linh hồn mà còn nhiều linh hồn mang đến những tài năng khác nhau, mang đến những suy nghĩ mới. Mang phương tiện đó đến tầng thứ tương thích và tình yêu cao hơn. (Nhẹ nhàng) Ông ấy biết. Ông ta biết mình ở đây để làm gì.

D: Nhưng phần ý thức của người đó không nhận thức được điều gì đang xảy ra, đúng không?

C: Một số người có thể. Một số người có thể khai mở tâm trí của họ với nó. Cần có một sự kích hoạt để mở tâm trí. Và một khi kích hoạt đã cháy, tâm trí có thể nắm lấy tất cả các loại hiểu biết. Và đó là công việc của Cathie. Cô ấy đốt mồi lửa khiến mọi người suy nghĩ. Và nó giúp mọi người mở mang tâm trí.

Chúng tôi được cho biết Cathie không chỉ nhận được một khía cạnh mới của linh hồn cô để tiếp tục cuộc sống này, mà cơ thể cô cũng đã được thay đổi thành một cơ thể mới. Rõ ràng, những thay đổi sẽ không thể nhìn thấy từ bên ngoài đối với những người khác.

C: Cathie mới rất khác. Cathie cũ đang trên lộ trình tăng tốc. Cô ấy đã có một cuộc sống rất khó khăn. Và người mới đến phải tìm ra khía cạnh của nghiệp cho những cuộc đời đó. Buông bỏ những thứ trong các tế bào của cơ thể. Tất cả những thứ bị mắc kẹt ở đó là từ những linh hồn cũ. Và những cái mới đã vào, đã giúp giải phóng nó khỏi các tế bào của cơ thể. Và đưa cô ấy vào một sự cân bằng đáng yêu, xinh đẹp. Sự hòa hợp và tình yêu.

D: Vì vậy, Cathie mới không phải là cùng một người lúc bắt đầu.

C: Rất khác. Rất rất khác. Và nó đã mang một vài sự khuyên giải linh hồn để làm việc với cuộc đời đó. Để đưa nó đến cấp đô mà nó đang ở bây giờ.

D: Nhưng điều này không thể xảy ra với sự trưởng thành của một người khi họ tăng trưởng và học những bài học của họ?

C: Không, không phải điều này, không. Bởi vì phải mất một thời gian dài. Có rất nhiều người sống trên Trái Đất mà chết và họ đã không sống những bài học. Và một số người, khi trưởng thành, ngày càng trở nên bản ngã hơn, và ngày càng sợ hãi hơn. Có rất nhiều nỗi sợ trên hành tinh này. Họ già đi và họ càng sợ hãi. Vì vậy, không thể nói rằng bình thường mọi người đạt được trí tuệ đó khi lớn lên. Nhiều người không đạt được sự khôn ngoạn.

D: Tại sao khía cạnh linh hồn, Yanie, không thể chỉ duy trì?

C: Ö, cô ấy muốn. Nhưng nó sẽ làm còi cọc sự tăng trưởng.

D: Tại sao vậy? Cô ấy là một linh hồn rất tiến bộ.

C: (Một phát hiện) Oh! Công việc được giới hạn ở những gì cô ấy đang làm. Mang vào năng lượng mới. Giữ không gian cho chương trình để làm việc. Cô ấy là một linh hồn "cầm giữ". Một linh hồn chuyển tiếp. Và vào thời điểm đó, chương trình vẫn đang được phát triển. Và Yanie có thể trở lại, nếu cô ấy muốn. Cô ấy có thể là một phần của chương trình này. Nhưng nếu cô ấy bắt đầu thì chương trình này không thể được đưa vào. Đây là một chương trình rất cao cấp của tăng trưởng nhanh. Nó gần như tức thời, sự tăng trưởng này. Và chương trình này đang đưa những người này vượt xa những gì chúng ta hình dung ban đầu.

* * *

Khái niệm linh hồn bao gồm nhiều khía cạnh này một lần nữa nổi lên trong một phiên khác. Tôi sẽ chỉ gộp một phần thích hợp ở đây. Tôi có phiên tại hội nghị Walk-In ở Las Vegas. Tôi đã nói với tiềm thức về những câu hỏi của Lucy.

D: Cô ấy muốn biết liệu cô ấy có phải một walk-in trong cuộc đời làm Lucy hiện tại không? Hay để cô ấy biết có quan trọng không? Bạn quyết định.

Cô ấy đương nhiên quan tâm đến điều này bởi vì cô đã tham gia vào ban quản trị của tổ chức nghiên cứu các walk-in và tham gia vào các hội nghị này.

L: Chúng tôi sẽ không gọi đó là walk-in. Chúng tôi có thể nói cô ấy thiên về một sinh mệnh không gian mà có nhiều hóa thân khác nhau bên trong một hóa thân. Tương đương cùng khái niệm con người có thể là "walk-in". Đó không phải là một thuật ngữ chúng tôi sẽ sử dụng. Chúng tôi có thể nói rằng trong suốt khoảng thời gian sống của mình, cô ấy đã có những chuyến thăm bởi nhiều sinh mệnh linh hồn khác nhau trong linh hồn của chính cô ấy. Vì cô ấy là của một định hướng không gian. Nhiều sinh mệnh không gian nằm bên trong bàn tay cô ấy.

D: Đây có giống điều tôi đã được cho biết, về các mảnh của linh hồn không?

L: Nó lớn hơn phân mảnh. Chúng tôi muốn nghĩ về chúng như các khía cạnh, hoặc các phần phân đoạn. Khi bạn nghĩ về cấu hình của một ngôi nhà hoặc một tòa cao ốc, nó có nhiều phòng, mỗi phòng đều là một phần của toàn bộ ngôi nhà. Và đó là cách linh hồn của cô ấy được sắp xếp. Mỗi phòng hoặc các phân khúc hoặc các mặt của linh hồn mang theo mình những ký ức khác nhau và các mối quan hệ không gian song song khác nhau. Và đó là lý do cô ấy có những trải nghiệm khác nhau.

D: Vì vậy, đó không phải là sự trao đổi của các linh hồn như chúng ta hiểu về một walk-in.

L: Đó là sự trao đổi của linh hồn nơi một người có thể rời đi và một người khác không bao giờ có thể xuất hiện nữa. Nhưng nó không qua quá trình chết. Không phải linh hồn đầu tiên ẩn dật hoặc chuyển đến một thực thể hoàn toàn khác. Nó đang nằm ngủ, nhưng sẽ không được sử dụng lại.

- D: Chúng tôi nghĩ một walk-in là linh hồn ban đầu ra đi và được thay thế bằng một người mà sẽ tiếp quản công việc.
- L: Đó cũng là một khái niệm. Khái niệm tôi đang cho bạn có lẽ phức tạp hơn. Vì thực thể linh hồn này có quyền truy cập vào nhiều cấu trúc linh hồn khác nhau. Cô ấy có quyền truy cập vào mười ba. Và tất cả họ đều nằm bên trong linh hồn cô ấy. Đây không phải là những tính cách ngoại lai không hòa hợp.

* * *

Từ một thân chủ khác:

D: Cô ấy có một câu hỏi khá kỳ lạ đối với cô ấy. Tôi hiểu nó, nhưng tôi muốn xem bạn sẽ nói gì. Cô ấy nói mình có cảm giác, đôi khi, giống như cô đang tương tác với hai người phụ nữ khác ở New York. Có thật không? (Vâng) Điều gì đang diễn ra ở những thời điểm đó?

Linda: Họ là những linh hồn thay thế. Những mảnh của cô ấy sống và làm công việc của cô ấy trong các chiều kích khác.

- D: Đó là những gì tôi nghĩ vì tôi đã được cho biết điều này trong công việc của mình. Đó có chút phức tạp đối với một số người. Như thể một phần khác của cô ấy đi theo một hướng khác. Đó có phải là ý ban không?
- L: Chúng ta phải chữa lành ở tất cả các cấp độ, trong tất cả các chiều kích để đạt được những gì chúng ta cần đạt được. Chúng tôi có sự giúp đỡ. Đó là những phần của cô ấy. Còn nhiều hơn nữa.
- D: Họ tạo ra một cuộc sống khác với cuộc sống cô ấy đang sống. (Vâng.) Và đôi khi cô ấy đã liên lạc với họ.
 - L: Vâng. Cô ấy đến đó để tái điều chỉnh cho họ.
 - D: Họ có lẽ không biết gì về cô ấy, hơn nữa cô ấy thực sự biết về họ.
 - L: Họ không nhận thức về cô ấy mọi lúc. Cô ấy xem họ. Họ có việc để làm.
 - D: Tôi vừa được đưa cho khái niệm này năm rồi; về sự chia tách mà chúng ta làm.
 - L: Bạn có nhiều phần.
- D: Mọi người đều có, phải không? (Vâng.) Nhưng chúng ta không nhận thức về họ và đó là cách nó nên là.
 - L: Không. Các bạn sẽ sớm đến với nhau.
 - D: Vậy thì chúng tôi sẽ biết điều gì đang xảy ra?
- L: Vâng. Tất cả chúng ta đều trở thành một. Và thời gian sẽ di chuyển về phía trước vào thời điểm đó.
- D: Tôi đã nghe về việc nâng cao ý thức, sự thay đổi rung động và năng lượng. Đó có phải là ý bạn không?

L: Vâng. Tất cả chúng ta sẽ tiến tới cùng nhau như một hành tinh khi ý thức của chúng ta trở thành một. Các lực lượng tiêu cực sẽ bị bỏ lại phía sau. Chúng ta sẽ mang theo mình những cái có thể đến. Nhiệm vụ của chúng ta là nâng cao tầng thứ ý thức của tất cả mọi người mà chúng ta gặp được. Và chữa lành họ. Bạn biết đấy, bạn đã thấy nó rất rất nhiều lần. Đó là ý thức của con người để chuyển thành một ngọn lửa tích cực. Họ đang căn chỉnh. Họ đang trở thành nhận thức của nhau trong các chiều kích khác nhau. Họ sẽ thức tỉnh và trở thành một, và đi tiếp với nhau. Nó sẽ như nó là. Nó sẽ để lai những tiêu cực phía sau. Và tao ra cuộc sống mới của họ như là nhất thể.

* * *

D: Trong cuốn sách tôi làm bây giờ, tôi đang khám phá khái niệm rằng chúng ta, như con người, không phải là một linh hồn hay tinh thần cá thể, mà là những phân mảnh?

Ann: Đúng.

D: Bạn có thể làm rõ điều đó với tôi không?

A: Vâng. Bạn và nhiều người khác đến từ các vũ trụ khác nhau. Có nhiều nguồn Thượng Đế khác nhau mà thực sự được coi là một nguồn. Mỗi cái trong những vũ trụ đó đều có nguồn Thượng Đế cá nhân của riêng nó, để hiểu được tầng thứ của bạn trong các vũ trụ. Mỗi cái trong những nguồn này được chia thành các nguồn cá nhân khác, mà luôn luôn quay trở lại một nguồn chính. Mỗi người các bạn tạo ra các nguồn cá nhân của chính mình trong chính mình, bởi vì bạn đã chọn. Để hiểu được tầm cao của bạn trong nhận thức rằng bạn cần phải có trên tầng thứ này. Tầng thứ rung động này rất hạn chế đối với bạn. Và bởi vì bạn đã chọn điều này, bạn thực sự đã có một quyết định có ý thức để sống như một nguồn tách biệt, mặc dù bạn vẫn còn kết nối bằng một sợi đến nguồn chính.

D: Làm thế nào để chúng tôi nhận thức được nguồn chính này? Nguồn Thượng Đế này?

A: Nó luôn ở bên trong bạn. Tôi sẽ cho bạn biết cách đơn giản nhất để bạn hiểu. Để khai thác nó sử dụng thùy trán của đầu bạn. Cái mà bạn gọi là "ấn đường". Trong ấn đường này, bạn có một phần tử, và bạn tiết ra chất lỏng trong phần tử này. Và khi bạn tiết ra chất lỏng này, nó được truyền qua cơ thể, nó sẽ kích thích phần còn lại của cơ thể đến cấp độ cao hơn để bạn có thể chạm vào nguồn của bạn. Đây là nơi mà nguồn vẫn còn. Nó nằm ở thùy trán của đầu bạn. Đó là nơi kết nối của bạn, chuỗi của bạn, như bạn gọi là một "dây" được kết nối.

D: Cái mà chúng ta coi là con mắt thứ ba? (Vâng). Nhưng tôi đã cố gắng hiểu điều này vì tôi đang làm việc với những người nói rằng họ có những phân mảnh của họ ở khắp mọi nơi.

A: Vâng, đúng vậy. Đây là một phần của quá trình tư duy. Bạn được phép tạo ra một thực tại. Và trong thực tại này, bạn có thể sáng tạo ra cái khác. Và ở nơi khác kia, bạn có thể tạo ra nguồn năng lượng mới, cái hoàn toàn từ cùng —— cái mà bạn gọi là "nguồn Thương Đế".

D: Đó là lý do tại sao chúng tôi khó hiểu vì chúng tôi rất tập trung...

A: (gián đoạn) Không khó. Sẽ luôn có những người có nhiều hiểu biết tự nhiên hơn về những khái niệm này. Họ chỉ đơn giản là sẵn sàng để phiên dịch hơn. Bạn chỉ cần có quyền truy cập vào các cá nhân đó để dịch các khái niệm này thành một hình thức dễ hiểu. Nếu bạn yêu cầu những cá nhân này xuất hiện trong cuộc sống của bạn, họ sẽ đến, tự nhiên như một làn gió.

D: Đó là những gì tôi được cho biết, rằng chúng ta có những phân mảnh linh hồn ở khắp nơi, nhưng chúng ta không biết về chúng.

A: Chúng ta là song sinh của nhau.

D: Giống như các bộ phận của nhau theo cách này?

A: Các bạn là vậy. Các bạn đến từ một nguồn. Điều gì làm bạn nghĩ rằng các bạn không giống nhau?

D: Quan điểm của con người chúng tôi là chúng ta là cá nhân riêng biệt? (Cười thầm)

A: Rất hạn chế.

D: Chúng tôi rất hạn chế.

A: Bạn đã lựa chọn. Chuyện bạn bị giới hạn không phải điều xấu. Bạn đã chọn đế như vậy, bởi vì có những bài học mà bạn đi qua. Chúng tôi hiểu điều này. Khi chúng tôi nói chuyện qua cơ thể này bây giờ, chúng tôi hiểu được cá nhân này. Nó cũng vậy. Chúng tôi biết những điều này. On thỏa.

D: Vâng, bởi vì đây là cách duy nhất con người có thể cảm nhận được. Và phần lớn trong số này vượt quá các khái niêm của con người bình thường.

A: Đúng.

* * *

Cuộc sống này có thể so sánh với việc chơi một nhạc cụ trong một dàn nhạc lớn. Tất nhiên bạn không thể chơi tất cả các nhạc cụ cùng một lúc. Bạn chỉ có thể tập trung vào phần của mình trong bản giao hưởng tuyệt vời, mặc dù toàn bộ dàn nhạc và tất cả âm nhạc bao gồm toàn thể của người thật sự là bạn.

* * *

Trong các bài giảng của mình, tôi thường được hỏi về sự khác biệt giữa linh hồn và tinh thần. "Chúng là cùng một thứ chứ? Những từ có thể thay thế cho nhau? Chúng có đề cập đến hai thứ riêng biệt không?" Lúc đầu, tôi không có câu trả lời đầy đủ, bởi vì những câu hỏi đã làm tôi bất ngờ. Vào thời điểm đó, tôi cũng cho rằng chúng là cùng một thứ. Chỉ là hai từ khác nhau đề cập đến sinh lực tiến vào cơ thể lúc sinh ra và rời đi khi cái chết đến với thể vật lý của nó. Tôi cho rằng đó là một phần của chúng ta mà là bất diệt từ thời điểm nó được Thượng Đế tạo ra. Và đó là phần bất biến nhất của chúng ta mặc dù nó chuyển từ cơ thể này sang cơ thể khác trong chu kỳ luân hồi và thay đổi khi thu thập thêm thông tin và trả nghiệp. Trong các bài viết sớm nhất của mình, tôi đã

viết về nó từ quan điểm mà cho rằng hai từ này có thể thay thế cho nhau, có liên quan đến cùng một điều và đó chỉ là ngữ nghĩa tùy bạn muốn sử dụng từ này hay từ kia.

Bây giờ, sư hiểu biết và học hỏi của tôi đang gia tăng và mở rông, tôi có thể nhìn vào câu hỏi này từ một quan điểm khác. Trong công việc của mình, tôi đã được bảo rằng khi Thương Đế đưa tất cả các linh hồn vào sư sáng tạo, nó cũng tương tư như lý thuyết Big Bang. Chúng ta bắn ra như những tia lửa bé nhỏ của ánh sáng. Một số tia lửa này trở thành linh hồn nhân loại, một số đã trở thành thiên hà, hành tinh, mặt trăng và tiểu hành tinh. Sáng tao đã bắt đầu và từ đó tiếp tục mãi mãi, mở rông mãi mãi. Nhiều người trong số các thân chủ của tôi đã thấy mình là những tia lửa cá nhân hoặc quả bóng ánh sáng khi được hỏi họ đến từ đâu và đã bắt đầu như thế nào. Bất cứ cơ thể nào mà họ tìm thấy trong vô số kiếp sống của mình trên hành tinh này và nhiều nơi khác đều chỉ là một bộ quần áo. Vật dụng để phục vụ cho mục đích và để có được việc làm. Tôi luôn luôn nói, "Bạn không phải là một cơ thể! Bạn có một cơ thể!" Chúng ta có xu hướng bỏ qua điều này, bởi vì chúng ta rất gắn bó với nó. Nhưng giống như một bộ quần áo, cuối cùng nó sẽ hư mòn và phải bi bỏ đi. Ban "đích thực" là tia lửa ánh sáng. Bây giờ tôi có thể nhìn nhân cái này tương đương với "tinh thần", bởi vì nó đi từ cơ thể này sang cơ thể khác. Tinh thần là sư biểu hiện cá nhân của linh hồn trong một hiện thân.

Vì vậy, nó có những hạn chế. Nó bị ràng buộc và tách khỏi "linh hồn" lớn hơn. Đó là trọng tâm của chúng ta trong cơ thể vật lý, và chúng ta đang bị chặn khỏi sự khôn ngoan to lớn của cái tôi lớn hơn của mình. Nó phải như vậy, hoặc chúng ta không thể tồn tại ở đây. Chúng ta sẽ hoàn toàn không có khả năng sống sót nếu chúng ta nhận ra rằng có nhiều hơn, và chúng ta đang bị ngăn chặn khỏi chính cái tôi vĩ đại đó.

Tôi đã tìm thấy các ca (một trong đó được báo cáo trong Vũ Trụ Xoắn 1) mà các thân chủ muốn trở lại nơi họ cảm thấy yêu thương nhất, nơi họ cảm thấy như ở nhà, nơi mà họ theo bản năng có một khát khao to lớn. Khi họ đến nơi này, tôi đã rất ngạc nhiên. Đó không phải là cõi tinh thần mà chúng ta đi tới sau cái chết thể xác. Nó lớn hơn và mở rộng hơn nhiều. Họ đã đi đến một ánh sáng tươi sáng, mỹ lệ, ấm áp và xoa dịu. Đấy là "nhà". Họ nói khi ở đó, họ có một cảm giác đoàn tụ tuyệt vời, là một phần của một tổng thể, và họ không bao giờ muốn ra đi lần nữa.

Đây được gọi là "Thượng Đế" — để có một định nghĩa tốt hơn. Nó cũng được gọi là "Mặt trời trung tâm vĩ đại" mà từ đó tất cả sự sống bùng phát. Thân chủ luôn cảm thấy vui mừng khi họ tái hợp nhất với toàn thể — ngay cả khi chỉ trong một thời gian ngắn trong suốt phiên làm việc. Khi bị đưa ra khỏi Nguồn để học các bài học và hiểu biết, họ cảm thấy một mất mát lớn lao, sự chia tách gần như không thể chịu nổi. Nơi chỉ có duy nhất Một, bây giờ họ đã chia tách. Đây là thứ mà mỗi người trong chúng ta đang bí mật muốn trở lại, mặc dù chúng ta không hiểu nó ở tầng thứ ý thức. Nhưng theo những thông tin mà tôi đã khám phá ra, chúng ta không thể trở lại đoàn tụ với Thượng Đế cho đến khi hoàn thành tất cả những bài học của mình và thu được mọi kiến thức chúng ta có thể có. Sau đó, số mệnh của chúng ta là trở lại và chia sẻ tất cả những gì chúng ta đã học được với Thượng Đế. Theo nghĩa này, chúng ta là những tế bào trong thân thể của Thượng Đế.

Để cố gắng giải thích các định nghĩa về linh hồn và tinh thần một chút nữa, tôi nghĩ nó có thể được xem như là một hệ thống bậc-thang. Nơi mà có Thượng Đế, Nhất Thể, Vạn Hữu, Đấng Toàn Năng, Nguồn, Tạo Hóa, nó tách ra thành một phần khác. Linh hồn nhóm, Siêu linh hồn, một phức hợp lớn hơn của năng lượng. Sống, nhưng trải nghiệm cuộc sống theo cách khác với cách nghĩ của chúng ta. Nó chứa quá nhiều năng lượng trong tổng thể của nó mà sẽ không thể chứa được trong cơ thể. Trong Vũ Trụ Xoắn 1, người ta nói rằng nếu tổng năng lượng của một cá nhân cố gắng đi vào phòng và trò chuyện với chúng ta, mọi thứ trong nhà sẽ bị phá hủy. Sức mạnh và năng lượng là bất tận. Như vậy linh hồn là sự kết hợp của vô số tinh thần cá nhân, cái là tất cả "bạn". Chúng ta cũng đang là một phần của "linh hồn" lớn hơn như chúng ta là sự hiện thân của Thượng Đế. Cũng có một vài nhóm linh hồn, làm phức tạp thêm suy nghĩ của chúng ta.

Rồi nó tách ra và trở thành những tinh thần cá nhân. Đây là mảnh nhỏ hơn mà chúng ta đang trải nghiệm tại thời điểm hiện tại. Phần mà chúng ta đang tập trung vào và được cho nhân cách. Đây là phần mà đi vào cõi giới tinh thần vào thời điểm cơ thể vật lý chết. Nó rõ ràng vẫn còn tính cá nhân cho đến khi nó có đủ kiến thức để tái kết hợp vào lại Siêu linh hồn. Mọi chuyện này là quá mức hiểu biết cho phần lớn trí tuệ con người chúng ta, và chúng ta hài lòng nghĩ rằng một tồn tại này của mình đã là tất cả. Đấy là lý do tại sao chúng ta đưa ra những giải thích đơn giản cho điều không thể giải thích được.

Từ các thông tin trong chương này, có vẻ như trong trường hợp khẩn cấp, Siêu linh hồn sẽ tách hoặc gửi đi các khía cạnh của chính nó, và có những phần linh hồn khác đổi chỗ. Như chúng ta có thể hiểu, đó là một sự sắp xếp yêu thương và chăm sóc, cá nhân không bao giờ bị đưa cho nhiều hơn mức độ nó có thể xử lý, hoặc nhiều hơn số lượng nó đã đồng ý cố gắng xử lý trong một đời. Ít nhất những khái niệm này là những bài tập tư duy tốt, cho dù chúng ta có hiểu chúng hay không. Những khái niệm này là một số trong những điều mà tôi sẽ không bao giờ nghĩ tới nếu chúng không được trình bày với tôi thông qua một số thân chủ. Rõ ràng "họ" nghĩ chúng ta đã sẵn sàng để xử lý các ý nghĩa sâu sắc hơn của cuộc sống.

Vì vậy, một lần nữa, có Thượng Đế, có những Siêu linh hồn khác nhau, những linh hồn tổng hợp nhỏ hơn, và những tinh thần cá nhân.

Chương 30: Trái Đất Mới

Lúc chúng ta đi nhà thờ nghe giảng vào chủ nhật, đều từng nghe cha xứ đọc những đoạn thơ từ Thánh Kinh: "Tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhứt và đất thứ nhút đã biến đi mất... John tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống... Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến, nói rằng: nầy, đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng, và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng. Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhứt đã qua rồi. Đấng ngự trên trôi phán rằng: Nầy, ta làm mới lại hết thảy muôn vật. Đoạn, lại rằng: Hãy chép; vì những lời nầy đều trung tín và chơn thật... Thành cũng không cần mặt trời, mặt trăng để soi sáng; vì vinh hiển của Đức Chúa Trời chói lói cho... Kẻ ô uế, người làm điều gớm ghiếc và nói dối không hề được vào thành... Đêm không còn có nữa, và chúng sẽ không cần đến ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ soi sáng cho; và chúng sẽ trị vì đời đời." (Khải Huyền chương 21 - 22)

Từ lúc Kinh Thánh được sáng tác tới nay, nhà thờ đã đưa ra rất nhiều lời giải thích khác nhau cho nó. Nhưng đến bây giờ, nội dung Khải Huyền vẫn mập mờ khó hiểu. Phần giải thích trong quyển sách này là nội dung mà nhiều thân chủ kể lại dưới trạng thái nhập thần sâu; họ dường như nắm được đáp án. Họ nhiều lần miêu tả Nước Trời là nơi của ánh sáng, họ tràn đầy niềm vui vì được đoàn tụ cùng Tạo Hóa, Nguồn. Lúc đó, họ đều thành sinh mệnh ánh sáng, hơn nữa cũng không muốn trở lại hình thể vật lý ở Trái Đất này.

Đây giải thích một vài hàm ý trong Kinh Thánh, vậy còn lời tiên tri liên quan tới Trái Đất mới? Một lần nữa, đáp án dường như được truyền đến thông qua nhiều thân chủ của tôi trong quá trình thôi miên, mà sau khi chỉnh lý tư liệu trong sách, tôi mới phát giác nó cực kỳ tương tự với cách nói của Thánh Kinh. Chúng ta đều nói về cùng một chuyện. Tác giả của Khài Huyền, John, sử dụng lời lẽ và từ ngữ ở thời đại của mình, viết vào trong sách những gì ông ta thấy. Ngày nay cũng là như vậy, thân chủ của tôi phải sử dụng từ ngữ mà họ quen thuộc. Tôi bởi vậy sáng tỏ. Cái chúng ta thấy chỉ là một phần nhỏ của thế giới mới sắp đến, nhưng đó đã là những miêu tả tốt nhất mà họ có có thể làm ra. Dù gì đi nữa, nó ít nhất cũng có thể giúp chúng ta nhìn thoáng qua khung cảnh hoàn mỹ và tuyệt diệu đó.

Trong quá trình làm việc, tôi nhiều lần được nghe rằng mọi thứ đều tạo thành từ năng lượng, hình thể và hình thức chỉ do tần số và rung động quyết định. Năng lượng mãi mãi không mất đi, nó chỉ thay đổi hình thức. Tôi cũng được cho biết, bản thân Trái Đất đang thay đổi rung động và tần số của cô ấy, và đang chuẩn bị thăng tới một chiều kích mới. Từ trước tới giờ vẫn luôn có vô số chiều kích ở xung quanh chúng ta, chỉ là chúng ta không thể nhìn thấy —— vì chúng rung động nhanh hơn nên vô hình đối với mắt người, điều này cũng không ảnh hưởng đến sự tồn tại của chúng.

Trong sách The Custodians, tôi có giải thích ET làm thế nào sử dụng điểm này để nương theo đó mà nâng cao hoặc hạ thấp tần số rung động tàu vũ trụ của họ để tiến hành du hành thời không.

Thỉnh thoảng, chúng ta sẽ qua lại các chiều kích khác dưới tình trạng không hề phát giác. Tôi từng thảo luận đề tài này trong Legend of Starcrash. Cho nên thực tế ở quá khứ tôi cũng đã chạm đến chủ đề này, nhưng lúc ấy vẫn chưa hiểu được hoàn chỉnh ý nghĩa của nó, cho đến khi tôi bắt đầu nhận được càng ngày càng nhiều thông tin về nó.

"Họ" mong muốn chúng ta biết được nhiều hơn, vì Trái Đất mới đã sắp đến. Nó sẽ là một sự kiện trọng đại. Tất nhiên, thậm chí ở trong Kinh Thánh, nó cũng được miêu tả là "gần" đến. Mà hiện tại khi thế giới chuẩn bị chuyển vào chiều kích mới, quả thật chúng ta cũng có thể thấy nó sinh ra một vài ảnh hưởng ở xung quanh mình.

"Họ" từng nói, khi tần số và rung động tăng lên, chúng ta sẽ càng ngày càng chú ý tới ảnh hưởng mà thân thể phải chịu. Có nhiều người trong chúng ta có thể cảm thấy có gì đó đang xảy ra trên một tầng thứ khác của sinh mệnh mình. Để thích ứng với biến hóa vi tế đang xảy ra, thân thể chúng ta cũng phải có thay đổi. Một số triệu chứng vật lý khiến người ta khó chịu và lo lắng. "Bạn sẽ thấy và chú ý tới, khi tần số của hành tinh tiếp tục nâng cao vào những hạng mục rung động của nó, bạn sẽ ít gặp khó khăn với những triêu chứng ách tắc năng lượng."

Rất nhiều thân chủ của tôi được cho biết họ phải thay đổi thói quen ăn uống để thích ứng với thế giới mới. Thân thể chúng ta phải thay đổi để nhẹ hơn, đây nghĩa là loại bỏ thứ ăn nặng. Trong buổi thôi miên trị liệu, các thân chủ nhiều lần được khuyên bảo ngừng ăn thịt (nhất là thịt bò và thịt heo), chủ yếu là vì trong thức ăn của những con vật đó có chứa chất phụ gia và chất hóa học. Họ nói những chất hóa học và thành phần nhân tạo đó sẽ tích tụ trong các cơ quan của chúng ta đến tận sáu tháng, rất khó lọc và tiêu trừ chúng ra khỏi thân thể. Chúng tôi cũng đặc biệt được nhắc nhở tránh ăn protein động vật và đô chiên, vì chúng có tác dụng kích động thân thể. "Sau nhiều năm ăn uống không đúng cách, chúng sẽ làm hệ thống thân thể bạn chuyển biến xấu. Chúng tôi không phải phê phán, nhưng thân thể là được xây dựng như một phương tiện giao thông loại hình xác định. Nếu môi trường của thân thể nhân loại bị ô nhiễm bởi sự đậm đặc và độc tố, thân thể sẽ không thể thăng vào tần số đến thế giới chiều kích cao hơn."

Tất nhiên, nếu bạn có thể may mắn tìm được thịt hữu cơ không chứa độc tố, thì sẽ tương đối an toàn. Họ nói thịt gà và cá khá tốt, vì dễ tiêu hóa hơn, nhưng tốt nhất là rau củ quả "sống". Đây chứng tỏ ăn sống những thứ đó tốt hơn nấu chín. Chúng tôi cũng được nhắc nhở phải ăn ít đường, uống nhiều nước thuần khiết và nước trái cây không thêm đường. Cuối cùng, khi tần số và rung động liên tục tăng lên, chúng ta sẽ thích ứng với thức ăn lỏng. Thân thể phải trở nên càng nhẹ hơn mới có thể thăng lên. "Lúc năng lượng trên hành tinh tiếp tục tăng lên và càng tinh khiết hóa, thân thể bạn cần chuyển đổi theo." Tất nhiên không có cái gì trong này là mới. Nhiều năm qua chúng ta cũng đã nghe về những sự thật có liên quan tới dinh dưỡng đó, nhưng lúc mọi thứ bắt đầu thay đổi, chúng ta càng cần phải chú ý đến thức ăn của mình hơn.

Năm 2001, để khiến tôi thay đổi thức ăn và cách sống, "Họ" mạnh mẽ can dự thu hút sự chú ý của tôi. Lúc tiến hành thôi miên —— không hề cường điệu —— họ quả thật đã dùng cách la hét để biểu đạt quan điểm của mình. Năm ấy, lúc tôi ở Florida, thân thể rất khó chịu vì thiếu nước, "họ" quở tôi, cũng muốn tôi ngừng uống "đồ uống tiêu

chuẩn" của mình — "Pepsi" mà tôi mê uống suốt nhiều năm. Họ hoàn toàn thay đổi và cải thiện thói quen ăn uống của tôi. Tới năm 2002, thân thể tôi đã làm sạch được rất nhiều độc tố, tôi cũng có thể cảm nhận được sự khác biệt giữa trước và sau. Qua mấy tháng, thân thể tôi mới xem như "đã khử độc".

Chỉ cần có cơ hội, họ sẽ khiến tôi biết họ vẫn đang giám sát tôi. Khi thấy tôi lại lặng lẽ trở về quán tính cũ, bọn họ khó mà không quở trách. Một lần thôi miên tiến hành ở Anh quốc, họ nói "Để hiểu được năng lượng mới mà bạn sẽ làm việc, thân thể đã được dạy làm thế nào xử lý với chúng. Chớ quên, một số năng lượng ngoài đó sẽ không làm việc với bạn, nhưng ở giai đoạn hiện tại, có lẽ những năng lượng đó vẫn chưa bị bỏ qua hay đẩy ra khỏi bạn. Bởi vì chúng không quen thuộc với bạn, bạn đang nghĩ "Chúng không đúng" Nhưng chúng là bị thu hút đến chỗ bạn, và bạn hỏi "Chúng là gì?" Trên thực tế, chúng là năng lượng mới. Có lẽ chúng đang một lần nữa điều chỉnh thân thể bạn, tiêu trừ độc tố trong cơ thể bạn. Đặc biệt là thận của bạn sắp làm việc cùng năng lượng không thể tiếp nhận trong quá khứ. Chỉ cần chấp nhận đó là quá trình tự làm sạch và nó sẽ xảy ra."

Họ tiếp đó nói với tôi một phương pháp để năng lượng hóa nước mà chúng ta uống, có thể giúp thanh lọc. "Nước, thân thể bạn có bảy mươi phần trăm là nước, Trái Đất cũng có bảy mươi phần trăm là nước, cho nên tầm quan trọng của nước quả thật khó có thể tưởng tượng. Cũng bởi vậy, nước bạn uống vào thân thể có sự cộng hưởng vô cùng quan trọng. Khi bạn uống nước, dùng tri thức bạn có để năng lượng hóa nước uống. Đem tri thức truyền vào. Thành dạng xoắn ốc tiến vào. Tưởng tượng nước đang xoay tròn, sinh ra lốc xoáy theo hướng cùng chiều kim đồng hồ và ngược chiều kim đồng hồ. Hình thành key tích cực và tiêu cực. Bạn phải làm nó chuyển động, khiến nó thoát khỏi cân bằng. Tưởng tượng có một năng lượng tiến vào trong nước, năng lượng này xoay tròn và hình thành dòng xoáy. Đây là điều bạn cần làm. Sau đó tư tưởng sẽ năng lượng hóa nước, rồi tái dẫn nhập năng lượng sự sống trở vào trong nước —— thứ nhận lãnh năng lượng sư sống của hành tinh."

"Mọi chất lỏng trên Trái Đất — dù là đá hay dịch lỏng thì cũng đều là chất lỏng vận động nhanh hơn hoặc chậm hơn. Mỗi sự vật đều có cộng hưởng và ký ức đối với bản thân. Nhân loại đã mất đi cộng hưởng và ký ức đối với bản chất của mình, nhưng nước có thể tái năng lượng hóa, đem khuôn khổ hình thức tư tưởng nhân loại tiến hành trở vào lại và có trợ giúp đối với sự cộng hưởng của nó. Bạn phải nhớ kỹ, một chai nước đã rót vào năng lượng chỉ có thể duy trì hiệu quả vài tiếng. Bạn có lẽ sẽ cần một lần nữa dẫn nhập năng lượng. Trước khi uống bất kỳ chất lỏng nào, bạn cũng có thể tiến hành trình tự đồng dạng; cũng có thể xử lý như vậy với đồ ăn, đồ ăn chỉ là chất lỏng vận động chậm. Đây sẽ trợ giúp thân thể, đồng thời giúp tinh lọc và sáng tạo một nơi gọi là "thanh minh" bên trong khuôn khổ tư tưởng tâm trí của bạn, bởi vì các bạn đã đánh mất một phần thanh minh. Vận dụng kỹ thuật này, thanh minh sẽ khôi phục."

Dưới đây là một email giấu tên mà tôi nhận được:

Thời gian trên thực tế đang tăng tốc (hoặc đang sụp đổ). Mấy ngàn năm nay, cộng hưởng Schumann hay mạch xung (nhịp tim) Trái Đất đều là 7,83 chu kỳ/giây. Quân đội vẫn sử dụng nó như một tần số mức độ tham khảo. Nhưng từ năm 1980 trở lại, cộng hưởng này đã từ từ tăng lên. Hiện tại nó đã vượt quá 12 chu kỳ/giây! Điều này có nghĩa là thời gian một ngày của chúng ta thiếu đi 16 tiếng, chứ không phải 24 tiếng nguyên bản.

Thời gian tăng tốc và ngắn lại —— chính là một trong những dấu hiệu của việc tần số và rung động tăng lên.

Thân chủ: Bắt đầu từ năm 2003, có một năng lượng chảy vào, thúc đẩy Trái Đất. Sẽ có sự phân tách lớn hơn giữa những người ở lại và những người đi tới Trái Đất mới, kết quả sẽ là một rung động cao hơn gia tăng trên Trái Đất. Điều này đang ảnh hưởng tới cả vũ trụ. Đây không chỉ là chuyện của Trái Đất. Đây là chuyện của thiên hà.

* * *

Thông tin thêm về cách mà cơ thể và toàn thế giới chúng ta sẽ trải qua quá trình chuyển đổi chiều kích mà không bị những người không thực hiện chuyển đổi hoặc thay đổi xung quanh phát hiện:

"Cơ thể chúng ta và mọi thứ xung quanh chúng ta đang gia tăng tốc độ rung động của chúng đồng thời điều chỉnh theo tần số mới. Mỗi tế bào của cơ thể bắt đầu rung động với tốc độ nhanh đến mức nó biến thành ánh sáng. Khi điều này bắt đầu, thân nhiệt tăng và cơ thể bắt đầu hừng sáng. Khi mỗi tế bào rung động ở tốc độ rất cao, bạn sẽ biến mất khỏi tầm nhìn bình thường và di chuyển vào một thực tại chiều kích cao hơn. Điều này là do cơ thể đã di chuyển vào trong một rung động vượt lên 3D và hiện đang rung động ở một tầng thứ chiều kích cao hơn nhiều. Điều này có nghĩa là bạn sẽ không trải qua quá trình tử vong, vì bạn sau đó sẽ có một Thân Thể Ánh Sáng. Bạn sẽ không lão hóa, và sẽ bước vào thực tại chiều kích tiếp theo. Sau đó, bạn có thể truy cập vào giai đoan tiếp theo của tiến hóa tâm linh."

"Họ" nhấn mạnh chuyện này từng xảy ra với một số cá nhân và các nhóm nhỏ xuyên suốt trong thời gian. Nhưng điều làm cho nó trở nên độc đáo hiện giờ, đó là lần đầu tiên toàn bộ hành tinh sẽ chuyển sang một chiều kích khác. Đây sẽ là Trái Đất mới và thế giới mới. Điều này được mô tả trong Kinh thánh như thiên đường mới và Trái Đất mới. Những người chưa sẵn sàng sẽ bị bỏ lại (như trong Kinh thánh) để tiếp tục sống trong nghiệp của mình. Họ thậm chí sẽ không nhận thức được bất cứ điều gì đã xảy ra. Những người chưa giác ngộ sẽ phải trở về một hành tinh đậm đặc hơn vẫn còn dính đến tiêu cực, để làm xong nghiệp còn lại của mình. Họ sẽ không được phép đến "Trái Đất mới" vì rung động của họ sẽ không phù hợp.

* * *

Cách đây vài năm, tôi đã tham dự hội thảo với Annie Kirkwood — tác giả của Mary's Message to the World. Cô ấy nói về một viễn cảnh mà có vẻ là miêu tả sự tiến hóa của Trái Đất mới. Cô ấy nhìn thấy Trái Đất từ bên ngoài không gian, sau đó nó bắt đầu trông giống như hai Trái Đất, cái này chồng lên cái kia. Có rất ít đường sáng lóe lên đi giữa cả hai Trái Đất. Rồi khi nhìn vào, cô ấy thấy nó bắt đầu tách ra — theo cách tế bào phân chia để tao ra tế bào khác. Mỗi Trái Đất đi theo một hướng khác nhau. Trên

một Trái Đất này, cô ấy và những người khác đang hét lên, "Vâng, vâng, nó thực sự đã xảy ra! Chúng ta đã làm được! Chúng ta thực sự là một Trái Đất mới!" Và trên Trái Đất kia, cô ấy nghe tiếng chị gái mình: "Con nhỏ đó thật điên rồ! Nó đã ở ngoài đó nói với mọi người những thứ điên rồ kia. Và không có gì xảy ra hết cả! Nó chết rồi!" Cho nên, có vẻ như khi sự kiện cuối cùng xảy ra, sẽ có một số người thậm chí còn không biết cái gì đã xảy ra. Đây sẽ là sự chia tách những người đi cùng Trái Đất mới và những người bi bỏ lai đằng sau trên Trái Đất cũ vẫn chìm ngập trong tiêu cực.

* * *

Dưới đây là một số thông tin từ các thân chủ khác nhau về Trái Đất mới: Thực thể nói qua V có giọng nói trầm, nghiêm trang:

V: Toàn bộ ý tưởng là, chúng ta phải làm cho mọi người mở rộng một chút. Chúng ta phải nâng mức độ này lên một chút. Khi chúng ta làm thế, chúng ta có thể tạo ra thay đổi đó, làm nó dễ dàng hơn đối với họ. Những người mà chúng ta không thể thay đổi sẽ bị bỏ lại phía sau. Thật đáng sợ. Nhưng chúng ta không có khả năng làm cho họ yêu thương.

D: Những người khác, những người mà sẽ thay đổi, thì sẽ đi vào một thế giới khác? Trái Đất khác?

V: Giống như nó sẽ mở rộng vào một chiều kích khác. Để tôi xem làm thế nào giải thích điều này với bạn. Giống như một sự nâng lên, nếu bạn có thể hiểu, giống như chúng ta sẽ thăng vào trong một rung động khác. Họ sẽ có khả năng nhìn thấy điều đang xảy ra, nhưng chúng ta không thể giúp ho nữa.

D: Giống như một sự chia tách? Giống như hai Trái Đất, đó là những gì bạn muốn nói?

V: Ö không, không. Đó là thay đổi chiều kích. Chúng ta sẽ đi từ đây đến đây. Những người không thể thay đổi sẽ bị bỏ lại.

D: Khi chúng ta tiến vào chiều kích khác, nó sẽ là một Trái Đất vật lý?

V: Sẽ giống như bây giờ.

D: Đó là ý của tôi bởi vì có hai Trái Đất.

V: Vâng, vâng. Nhưng họ sẽ không nhận thức được chúng ta. Thượng Đế cứu giúp họ, Thượng Đế cứu giúp họ. Sẽ rất khủng khiếp đối với họ.

D: Họ sẽ không biết điều gì đã xảy ra?

V: Họ sẽ biết. Đó là toàn bộ ý tưởng. Họ sẽ biết, nhưng đã là quá muộn để họ thay đổi rung động của mình. Họ không thể thay đổi nó trong một giây. Họ phải thay đổi nó trong một khoảng thời gian. Chúng ta đã làm việc này trong một thời gian. Nó phải thẩm thấu vào và làm việc trên cơ thể của bạn, nó phải chậm rãi thay đổi và nâng cao rung động của bạn. Khi điều đó xảy ra, đã là quá muộn đối với họ, nhưng họ sẽ nhìn thấy nó. Họ sẽ chết, nhưng họ sẽ thấy nó và họ sẽ học hỏi từ đó.

D: Thế giới đó vẫn còn tồn tại, nhưng nó sẽ khác đi?

V: Không tốt lắm, không, không tốt lắm. Sẽ không còn nhiều người ở lại trong thế giới đó. Không nhiều.

D: Nhiều người sẽ chết đi lúc đó?

V: Vâng. Nhưng tôi nghĩ phần lớn cái chết của họ sẽ không đau đớn. Tôi nghĩ họ sẽ sống đủ lâu để thấy những gì đang xảy ra. Tôi nghĩ Thượng Đế sẽ miễn những đau thương khủng khiếp cho họ. Tôi cầu nguyện điều đó sẽ xảy ra.

D: Nhưng những người mà chuyển đổi vào rung động mới, với một thế giới vật lý tương tự....

V: (gián đoạn) Vâng, nhưng một số thậm chí sẽ không nhận thức được rằng họ đã thưc hiện thay đổi. Một số thì có. Những người đã làm việc hướng tới nó thì sẽ biết.

D: Liệu họ có biết về những người bị bỏ lại phía sau?

V: Tôi không nghĩ thế. Sẽ có nhận thức về một sự thay đổi đã diễn ra. Tôi không chắc có phải là một nhận thức có ý thức hay không. Để tôi suy nghĩ về điều đó. (dừng) Chúng ta sẽ đi vào chiều kích đó và chúng ta sẽ biết. Dù một số sẽ không biết. Họ sẽ cảm thấy gì đó. Họ sẽ cảm thấy một sự khác biệt. Gần giống như một sự thanh sạch, rõ ràng. Một sự sắc nét, một sự khác biệt. Tôi biết nó là gì. Họ sẽ cảm thấy sự khác biệt. Ho sẽ cảm nhân được tình yêu.

D: Vậy là, ngay cả khi họ không làm việc hướng tới nó, họ cũng sẽ được mang đi cùng với nó.

V: Vâng, bởi vì họ đã sẵn sàng cho nó.

D: Và những người khác thì sẽ không....

V: Vâng.

D: Vậy họ bị bỏ lại trong tiêu cực? Bạn nói cả thế giới sẽ thay đổi vào thời điểm đó.

V: Vâng, những người có thể tiếp tục, có thể di chuyển vào đó, thì sẽ chuyển. Và những người không thể, thì sẽ không. Đó là điều khủng khiếp đối với ho.

D: Nó sẽ giống như hai thế giới.

V: Vâng, hai thế giới tồn tại đồng thời, nhưng không phải lúc nào cũng nhận thức được lẫn nhau.

D: Tôi biết khi ở trong chiều kích này, bạn không phải lúc nào cũng nhận thức được chiều kích kia. Nhưng thông điệp mà bạn muốn đưa qua là chúng ta nên lan truyền thông tin về tình yêu này trong khi còn có thể, để mang được càng nhiều người càng tốt.

V: Tình yêu là chìa khóa. Bởi vì Thượng Đế là tình yêu. Và tình yêu là Thượng Đế. Tình yêu là sức mạnh tối cao. Đó là những gì chúng ta cần cảm nhận trong cuộc sống của mình. Những gì chúng ta cần trao cho và cảm nhận lẫn nhau.

D: Vâng, tình yêu luôn là chìa khoá. Vì vậy, họ đang cố gắng nói với nhiều người, để có thể mang những người đó theo cùng. Đó là điều khẩn cấp.

V: Chỗ khẩn cấp chính là chúng ta đã hết thời gian. Chỉ là chuẩn bị. Hả, sao? Nói với cô ấy những gì?

Cô ấy đang lắng nghe ai đó. Có những tiếng lẩm bẩm, rồi giong nói trầm trở lai.

V: Nói với bạn... đã sẵn sàng. Sẵn sàng cho sự thay đổi sắp tới. Ngay bây giờ. Sẵn sàng... Cô ấy không phải một phương tiện tốt. Cô ấy không làm điều này trước đây. Tôi không thể thông qua cô ấy truyền đạt cho bạn ý tưởng của mình. Tôi phải làm việc trên nó. Hãy làm sạch phương tiện này. Ö, vâng! Ò... ở đó. Cái đó tốt hơn.

D: Bạn muốn nói gì với tôi?

V: Phải giúp tất cả nhân loại. Hãy cho họ biết những gì sắp xảy ra. Thay đổi, chuyển đổi chiều kích. Những người có thể lắng nghe sẽ nghe bạn. Họ sẽ sẵn sàng cho sự thay đổi chiều kích đó. (Giọng cô ấy trở lại bình thường) Những người không thể, sẽ không chấp nhận nó theo bất cứ cách nào, do đó (cười) họ sẽ nghĩ rằng chúng ta điên. Nhưng những người khác, họ có thể không biết, nhưng nó sẽ thắp lên một tia lửa trong họ. Khi điều đó xảy ra, họ sẽ sẵn sàng và có thể thực hiện chuyển đổi đó. Họ có thể không biết nó đang đến, nhưng một cái gì đó bên trong sẽ sẵn sàng cho điều đó và họ sẽ có thể làm nó. Đó là những người không biết chuyển đổi sẽ đến, nhưng nếu chúng ta nói với họ, nó nằm lại bên trong họ. Sau đó, khi chuyển đổi xảy ra, nó sẽ xuất hiện và họ sẽ sẵn sàng cho nó.

D: Những người thực hiện sự chuyển đổi chúng ta, liệu chúng ta có tiếp tục sống cuộc sống của mình theo cái cách giống như hiện tại không?

V: Không, không, tốt hơn. Khác biệt. Lâu hơn.

D: Chúng ta sẽ tiếp tục cuộc sống vật lý?

V: Ö, vật lý trong chiều kích đó, có. Nhưng vật lý trong chiều kích này, không.

D: Ý của tôi là, nếu chúng ta thực hiện chuyển đổi, liệu chúng ta sẽ....

V: (gián đoạn) Ý bạn là, liệu bạn sẽ sống hay chết?

D: Chúng ta có tiếp tục sống giống như chúng ta biết hay không?

V: Vâng, một số thậm chí sẽ không nhận thức được. Bạn thấy đấy, điều nhỏ nhặt mà chúng ta gieo vào đầu họ, sẽ giúp họ thay đổi chiều kích mà thậm chí họ không biết nó. Nhưng họ sẽ biết có sự hủy diệt. Họ sẽ thấy sự hủy diệt. Họ sẽ thấy những gì đang diễn ra, họ sẽ thấy xác chết, nhưng họ sẽ không biết rằng họ đã thực hiện chuyển đổi đó. Họ sẽ không nhận thức được thực tế lý do họ không phải một cái xác nằm trong số đó là bởi vì họ đã thực hiện chuyển đổi, và sự biến động đó đã không ảnh hưởng đến họ.

D: Bạn nói gì đó về những thứ được đưa vào đầu. Ý của bạn là implant?

V: Không, không, không. Tôi muốn nói đến một hạt giống, một ý nghĩ. Họ không biết điều đó một cách có ý thức, nhưng bên trong, điều đó sẽ giúp họ. Nó giống như một tia lửa, khi thời điểm đến, tâm trí họ sẽ chấp nhận nó một cách tiềm thức, đã như vậy.

D: Tôi nghe rằng chúng ta sẽ sống lâu hơn?

V: Lâu hơn, tốt hơn. Học hỏi. Mọi thứ sẽ tốt hơn rất nhiều. Mọi người sẽ học hỏi nhiều hơn, sau một thời gian ngắn. Họ sẽ biết nhiều hơn. Họ sẽ nhận thức rõ hơn về mọi thứ. Phương thức của mọi thứ. Họ có thể không biết khi nào họ chuyển đổi, nhưng sau đó họ sẽ học về nó. Họ sẽ nhận ra cái gì đã xảy ra sau một thời gian.

D: Và những người không sẵn sàng sẽ bị bỏ lại trên Trái Đất kia.

V: Vâng, họ sẽ ra đi.

D: Nhiều người ở cả hai bên thậm chí sẽ không nhận thấy có điều gì đó kịch tính đã xảy ra.

V: Những người ở nơi khác biết. Họ sẽ chết. Nhưng họ sẽ biết vì đó là bài học họ đã học. Một khi họ chết, họ sẽ biết. Họ sẽ thấy chân tướng. Họ sẽ nhìn thấy cơ hội mà họ bỏ lỡ, nhưng họ sẽ học hỏi từ đó.

D: Tôi cũng được cho biết khi họ đầu thai —— nếu họ có sự tiêu cực, nghiệp, để trả —— họ sẽ không đến Trái Đất nữa vì Trái Đất sẽ thay đổi rất nhiều.

V: Họ sẽ không được phép trở lại đây cho đến khi họ làm chuyển đổi. Họ đã và đang thực hiện thay đổi.

D: Tôi đã nghe rằng họ sẽ đi đâu đó để giải quyết nghiệp của mình vì họ đã bỏ lỡ cơ hội.

V: Vâng. Một số. Và một số có thể được cho cơ hội trở lại. Nhưng đó sẽ là một thời gian, một thời gian rất lâu.

D: Nhưng trong thời gian chờ đợi, chúng ta sẽ tiếp tục học hỏi những điều mới mẻ và tiến bô trong một thế giới hoàn toàn mới.

V: Một thế giới đẹp đến nhường nào! Một thế giới của ánh sáng và hòa bình. Nơi mọi người có thể chung sống và yêu thương nhau.

D: Nhưng nó vẫn sẽ là một thế giới vật lý với gia đình và nhà cửa của chúng ta như bây giờ.

V: Chỉ là một thế giới thông minh hơn.

D: (Cười) Điều đó, tôi có thể hiểu.

Một thân chủ khác đang trải qua các triệu chứng vật lý không thể giải thích, mô tả cơ thể mới theo cách này:

S: Cô ấy đang khám phá nhiều hơn với cơ thể tương lai của mình. Nó thực sự chưa ổn định, nhưng nó ở đó. Cơ thể tương lai này lấy bản chất, hoặc một phần của cô ấy, kết hợp nó hoặc kéo nó lên, như thế cô ấy sẽ quen với cơ thể tương lai này.

D: Thân thể vật lý có thay đổi không?

S: Một số, vâng. Nó sẽ mạnh và trẻ hơn. Cơ thể hiện tại của cô ấy bây giờ, nó có thể được chữa lành và làm lại, nhưng cô ấy cần cơ thể tương lai. Nó sẽ nhẹ hơn. Có khả năng hơn. Cô ấy đang cảm thấy điều này ngay bây giờ, bản chất của cô ấy đã được sáp nhập với cơ thể tương lai và kéo lên.

D: Vậy cơ thể bây giờ của cô ấy sẽ được thay đổi?

S: Nó sẽ bị bỏ lại một cách căn bản. Nó sẽ được biến đổi và những phần không cần thiết sẽ bi bỏ đi.

D: Vây không phải là để lai cơ thể này và đi vào cơ thể khác.

S: Một cách từ từ, cơ thể mới và cơ thể cũ phần lớn sẽ được sáp nhập với nhau. Nhưng sẽ có những phần nhất định của cơ thể cũ mà không cần thiết, nên chúng sẽ bị bỏ lai. Nó sẽ tan rã.

Nó có thể sẽ từ từ đến mức chúng ta thậm chí không nhận thấy được sự khác biệt. Ngoại trừ các triệu chứng thể chất mà một số người đang trải qua khi cơ thể thực hiện các điều chỉnh. Tôi được cho biết thế hệ lớn tuổi hơn có thể nhận thức được có một cái gì đó đang xảy ra trong cơ thể mình. Tuy nhiên, không có gì phải lo lắng, vì đó là một quá trình tự nhiên hiện đang xảy ra với tất cả mọi người như một phần trong sự tiến hóa của Trái Đất mới.

Đây là một phần của một buổi dài hơn vào năm 2002, thân chủ có liên quan với người ngoài hành tinh. Họ đã cung cấp thông tin về nhiều thứ, kể cả những gì họ có thể làm (hoặc được phép làm) để sửa chữa những thiệt hại mà nhân loại đã gây ra cho Trái Đất.

P: Họ đang chuyển tôi... đến tương lai. Họ đang di chuyển cơ thể của tôi. Ôi, Chúa tôi, tôi bị chóng mặt.

Tôi đưa ra những đề nghị làm dịu để cô ấy không có bất kỳ ảnh hưởng vật lý nào. Cô ấy bình tĩnh và ổn định. Cảm giác chuyển dịch tiêu tan. Trải nghiệm này cũng xảy ra cho các thân chủ khác mà tôi đã làm việc khi họ di chuyển quá nhanh qua thời gian và không gian.

D: Họ hiện tại cho bạn thấy cái gì?

P: Tất cả những gì tôi thấy là ánh sáng. Nó chỉ là một vụ nổ nhẹ nhàng của ánh sáng. Hành tinh này đang bị oanh tạc bằng một ánh sáng đặc biệt có màu sắc khác nhau. Và những màu sắc bất đồng này ảnh hưởng đến ý thức của con người theo những cách khác nhau, nhưng nó không chỉ ảnh hưởng đến con người. Nó ảnh hưởng đến thực vật, động vật, đá, nước và mọi thứ. Đó là một loại ánh sáng trắng xác định có các loại màu trong đó. Nó thay đổi, di chuyển và thấm vào lõi của hành tinh. Tôi thấy nó đến từ lõi của hành tinh. Họ bắn nó xuống từ —— tôi đoán —— các tàu vũ trụ; nó chạm vào lõi của hành tinh, bị dội lại từ lõi và ảnh hưởng đến mọi thứ đi từ trong ra ngoài. Nếu bạn

đang đứng trên hành tinh, bạn sẽ cảm nhận được năng lượng xuyên qua chân đi ra đỉnh đầu bạn.

- D: Trái ngược lại với những gì nó thường làm.
- P: Điều này khác. Nó từ tàu vũ trụ đến lõi hành tinh, sau đó nó nảy trở lại. Nó ảnh hưởng đến toàn bộ hành tinh. Họ không muốn chúng ta thổi bay mình lên.
 - D: Đây có phải là chuyên đang xảy ra năm 2002, hay nó sẽ xảy ra trong tương lai?
- P: Đây là tương lai. Họ sẽ làm điều đó! Liên kết hành tinh để tránh bất cứ điều xấu gì xảy ra. Năm 2006.
 - D: 2006. Thời điểm này hành tinh sẽ lệch khỏi liên kết?
- P: Vâng, vâng. Ö, có nhiều người trên hành tinh đang cầu nguyện, nhưng không đủ vì đã quá rối loạn. Nó sẽ thoát khỏi quỹ đạo của mình. Điều này ảnh hưởng đến phần còn lại của vũ trụ. Do đó, khi họ hướng những năng lượng kia tới lõi hành tinh, nó sẽ trở lên lại, điều này sẽ sửa lại sự liên kết. Và khi nó chỉnh sửa sự liên kết, nó cũng sẽ điều chỉnh nhiều thứ khác trên hành tinh. Nó sẽ có ích đối với lũ lụt, hạn hán... những thứ mà con người đã mang lên hành tinh này. Sẽ không có sự hủy diệt của hành tinh. Hội đồng bảo đảm điều đó sẽ không xảy ra. Những sinh mệnh xuống ở trên hành tinh này quan sát, họ biết những gì đang xảy ra, họ biết ai đang làm việc đó và họ có thể tác động đến những người đó. Không phải chúng tôi không thể can thiệp, là chúng tôi không được phép can thiệp.
 - D: Bởi vì có một số điều ban không thể làm.
 - P: Đúng vậy, nhưng chúng tôi có thể quan sát. Và chúng tôi biết ai đang làm việc đó.
- D: Nhưng bất cứ khi nào hành tinh đi đến ngưỡng mà nhân loại đã phá hoại nó quá nhiều, đó là lúc bạn có thể giúp đỡ?
- P: Đó là lúc chúng tôi sẽ gửi những... Tôi thấy nhiều ánh sáng đa sắc. Nó giống như những trục năng lượng đa sắc đang được bắn xuống vào trong lõi của hành tinh. Sau đó chúng bật ra lại và tác động đến toàn bộ hành tinh, nó sẽ giữ hành tinh ở trong sự liên kết.
 - D: Điều này được thực hiện bởi nhiều con tàu?
- P: Đó là một liên minh. Tôi thấy rất nhiều. Tôi thấy các tầng thứ hoặc cấp độ khác nhau của những sinh mệnh đang ảnh hưởng đến hành tinh. Chúng tôi đang tham gia vào đó. Có rất nhiều, nhiều sinh mệnh.
 - D: Vậy đó là một công việc lớn.
 - P: Một liên minh. Vâng vâng.
- D: Nhưng bắn thứ gì đó vào lõi hành tinh sẽ không nguy hiểm chứ. Trước kia không phải đã có sai lầm xảy ra sao?

Tôi nghĩ đến sự hủy diệt của Atlantis, phần nào là do các nhà khoa học tập trung năng lượng từ những tinh thể khổng lồ hướng xuống tâm Trái Đất. Quá nhiều năng lượng đã được tạo ra, góp phần vào các trận động đất và sóng triều khổng lồ.

P: Đây không phải điều bạn nghĩ. Đây là năng lượng ánh sáng thuần khiết. Và tác động duy nhất đối với hành tinh là tốt. Nó sẽ không làm hại hành tinh.

D: Tôi nghĩ về những gì đã được làm ở Atlantis.

P: Đây không phải là chuyện tương tự. Thật khó để tôi giải thích. Điều này được thực hiện trên một cấp độ linh hồn. Nó giống như năng lượng thần thánh tinh khiết. Nó không phải là năng lượng ở Atlantis. Năng lượng ở Atlantis được làm thông qua năng lượng nguyên tử. Còn đây là năng lượng mà sự thần thánh đã tạo ra, được làm thông qua ánh sáng. Nó không được làm thông qua việc phân chia cấu trúc phân tử. Đây là cái chúng tôi đã tạo ra, chúng tôi gửi nó từ Nguồn. Bất cứ thứ gì đến từ Nguồn đều tốt và nó sẽ không làm hại hành tinh này. Nó sẽ làm những gì chúng tôi muốn nó làm. Và chúng tôi đã được phép làm điều này. Đó là vì hành tinh này dẫn đến hành động mà chúng tôi đang thực hiện. Nó là cần thiết.

D: Đây không phải một sự can thiệp?

P: Không! Chúng tôi không thể can thiệp những người ở đây. Chúng tôi không thể xuống dùng vũ lực và nói cho họ biết phải làm cái gì. Nhưng chúng tôi có thể mang tàu vũ trụ của mình nhắm năng lượng này vào lõi của Trái Đất. Chúng tôi có thể làm những việc như thế. Điều này thực sự trên một cấp độ linh hồn. Do đó, chúng tôi không can thiệp vào cấu trúc nghiệp của người ở đây. Mọi người ở đây đều có mục đích của nghiệp quả, chúng tôi không can thiệp vào điều đó. Chúng tôi không được phép. Chúng tôi không làm điều đó.

D: Những người trên Trái Đất có thấy điều này khi nó xảy ra không?

P: Họ cảm thấy nó. Nói cách khác, họ sẽ đi qua quá trình chuyển đổi. Họ sẽ không nhận ra những gì đã xảy ra với mình. Một số người sẽ nhận ra. Những người nhạy cảm sẽ biết có chuyện xảy ra. Nhưng nhiều người trên hành tinh này sẽ tiếp tục cuộc sống bình thường của họ, họ sẽ được nâng lên, họ sẽ được thay đổi và Trái Đất sẽ được thay đổi. Đá và nước, chúng vẫn sẽ tồn tại vì chúng tôi không tác động đến khuôn mẫu nghiệp quả. Chúng tôi không thể làm điều đó. Chúng tôi đang làm việc này trên cấp độ linh hồn, nhưng nó không ảnh hưởng đến việc không thể làm điều đó. Chúng tôi đang thực hiện điều này trên cấp độ linh hồn, nhưng nó không ảnh hưởng đến cuộc sống Trái Đất của họ cho đến khi các khuôn mẫu nghiệp quả đi. Chúng tôi không quấy nhiễu nó.

D: Nhưng Trái Đất phải đi đến một ngưỡng nhất định trước khi bạn được phép làm việc này.

P: 2006. Nó đang trở nên tồi tệ. Nó rất, rất xấu ngay lúc này. Nếu nó được phép tiếp tục, không khí sẽ gây hại cho rất nhiều người. Lý do chúng tôi can dự là, có những người trong các hiện thân vật lý của họ hít thở bầu khí quyển với tất cả sự ô nhiễm này và nó đang thay đổi di sản di truyền của họ. Chúng tôi không thể và sẽ không để điều đó xảy ra! Chúng tôi đã cho người trên hành tinh này di sản di truyền của họ. Và bây

giờ họ đã làm rối tung nước uống, thực phẩm, hành tinh của họ. Mọi thứ ở đây đều bị ô nhiễm. Con người đã phá hủy di sản di truyền của mình, chúng tôi sẽ sửa chữa nó bởi vì họ sẽ không thể quẩy tung thử nghiệm của chúng tôi! Đây là một thử nghiệm thần thánh và họ không thể làm hỏng nó. Chúng tôi sẽ thay đổi nó.

Để tìm hiểu thêm về thử nghiệm lớn mà nhân loại đã tham gia từ lúc nó bắt đầu, hãy xem sách Keepers of the Garden và The Custodians của tôi.

P: Chúng tôi phải làm việc này. Cả hành tinh đã bị phá hủy nhiều lần. Bạn biết về Atlantis; đã có nhiều vụ nổ, lũ lụt. Chúng tôi không thể cho phép điều đó xảy ra vào thời điểm này, bởi vì nó sẽ ảnh hưởng đến phần còn lại của vũ trụ. Trái Đất đang ra khỏi liên kết một tí. Chúng tôi sẽ không chỉ liên kết lại hành tinh, mà còn giúp làm sạch và thanh tẩy cấu trúc di truyền của mọi thứ và mọi người trên hành tinh này. Điều này đã được đề ra, đã được đồng ý, và sẽ được thực hiện. Bởi vì nhân loại đã đi đến ngưỡng mà nó không kịp làm sạch trước khi nó phá hủy các kết cấu di truyền mà chúng tôi tạo ra.

D: Vậy nó chỉ được ra khỏi liên kết một tí trước khi ảnh hưởng đến cái khác...

P: Nó đã ảnh hưởng đến cái khác —— không chỉ các nền văn minh trong thế giới vật lý mà bạn biết, mà còn trên những cảnh giới cao hơn. Đó là lý do tại sao chúng tôi sẽ làm việc này.

Các vũ trụ khác nhau rất liên đới và liên kết với nhau, đến nỗi nếu sự hồi chuyển hoặc quỹ đạo của một cái bị xáo trộn, sẽ ảnh hưởng đến tất cả những vũ trụ khác. Trong trường hợp cực đoan, có thể khiến tất cả các vũ trụ sụp đổ và tự tan rã. Đây là một trong những lý do mà ET theo dõi hành tinh Trái Đất —— để phát hiện bất kỳ vấn đề nào gây ra bởi ảnh hưởng tiêu cực của chúng ta, cảnh báo các thiên hà và các vũ trụ khác để có thể bắt đầu có biện pháp đối phó. Họ phải biết phương hướng của Trái Đất như thế nào, như thế các vũ trụ, thiên hà và chiều kích còn lại mới có thể tự bảo vệ mình và tồn tai.

D: Tôi nghĩ nếu bạn đang có một dự án lớn như vậy trên Trái Đất, mọi người sẽ có thể nhìn thấy tất cả các con tàu.

P: Õ, bạn là người Trái Đất điển hình! Không, bạn không thể nhìn thấy tàu của chúng tôi. Chúng tôi đang ở các chiều kích khác. Có nhiều mức rung động khác nhau. Bạn không thể nhìn thấy ánh sáng, nhưng nó có ở đó. Một lúc nào đó, các nhà khoa học của bạn sẽ có thể đo được loại năng lượng này. Tại một số điểm, các nhà khoa học sẽ có thể xác định rằng chúng tôi đang ở trong khí quyển, và họ sẽ nhìn thấy tàu của chúng tôi. Họ sẽ có máy móc và thiết bị để có thể xác định vị trí tàu chúng tôi. Nhưng họ không có công nghệ đó ngay lúc này bởi vì chúng tôi đã di chuyển qua màn che và chúng tôi đang ở trong — chúng ta có thể gọi nó là — một thế giới astral. Đó là một tầng thứ cao hơn, cũng là một tầng thứ tốt hơn. Mắt của bạn không thể nhìn thấy chúng, nhưng trong tương lai họ sẽ có máy móc có thể thấy được nó.

D: Nhưng họ sẽ biết một điều gì đó đang xảy ra với các tầng thứ năng lượng. Cái gì đó đang thay đổi.

P: Nó sẽ thay đổi, và con người sẽ thay đổi, nhưng họ sẽ không nhận thức được những gì đã xảy ra. Đó sẽ là một sự kiện lớn, nhưng họ sẽ không thể nhận thức nó ở cấp độ vật lý. Trên một cấp độ linh hồn, họ có thể kể ra; cấp độ tiềm thức họ sẽ biết; nhưng ở cấp độ ý thức thì không, bởi vì bạn đang nghĩ đến một năng lượng vật lý. Đây không phải là năng lượng vật lý, đây là năng lượng từ Thượng Đế. Đây là năng lượng linh hồn. Nó hoạt động trong một chiều kích khác hơn bạn đang nghĩ. Nó rất khác biệt.

D: Vậy mọi người sẽ cảm nhận được, nhưng họ sẽ không nhìn thấy nó. Họ chỉ biết có một cái gì đó đang xảy ra trong cơ thể mình.

P: Một số sẽ biết. Những người nhạy cảm sẽ biết có điều gì đó xảy ra, nhưng họ không biết cái gì. Và đó là điều chúng tôi muốn. Chúng tôi không muốn làm gián đoạn bất cứ điều gì.

D: Điều này sẽ ảnh hưởng thế nào đến cơ thể con người?

P: Nó sẽ ngăn chặn sự phân rã DNA vật chất di truyền trong cơ thể. Giống như tôi đã nói, di truyền đang trở nên hư hỏng và chúng ta không thể để điều đó xảy ra. Chúng ta không thể để toàn bộ chủng tộc nhân loại bị hư hại. Năng lượng sẽ thay đổi cơ cấu di truyền của con người để nó hoàn thiện hơn. Đó là điều chúng tôi thực sự muốn. Chúng tôi muốn con người trên hành tinh này hòa hợp hoàn hảo. Không chỉ với bản thân, mà còn với chúng tôi và phần còn lại của vũ trụ. Hiện tại họ vẫn chưa ở trong đó.

D: Vậy khi cấu trúc DNA thay đổi, cơ thể sẽ khác biệt như thế nào?

P: Khi DNA được thay đổi, cơ thể sẽ là cái mà nhiều thiên niên kỷ trước chúng ta muốn nó là. Chúng tôi đã cố gắng làm điều này ở Atlantis, nó đã thất bại! Lý do nó không thành công là vì năng lượng đã bị sử dụng theo cách tiêu cực bởi những sinh mệnh ở Atlantis. Chúng tôi đã cố mang một năng lượng nhiều nữ tính trở lại thời kỳ Atlantis, cái mà sẽ nâng cao và tạo ra một sự kết hợp giữa tính nam thần thánh và tính nữ thần thánh. Nó đã thất bại. Do đó, Trái Đất đã trải qua hàng trăm vạn năm phụ nữ bị thống trị và các năng lượng nữ tính bị đàn áp. Bây giờ, đây là thời gian mà cả hai sẽ bình đẳng. Các năng lượng tính nam và tính nữ thần thánh sẽ cùng tham gia, điều này sẽ làm thành một sinh mệnh hoàn hảo... như Đấng Christ.

Mọi người ở đây sẽ nhận thấy rằng họ có thể là một Đấng Christ hoàn hảo, khi những năng lượng này được cân bằng. Các nguồn năng lượng đã không được cân bằng; chúng đã mất cân bằng hàng ngàn năm nay. Đó là lý do tại sao có rất nhiều vấn đề trên hành tinh này. Vì vậy, khi cấu trúc DNA bị thay đổi, năng lượng thần thánh, nam/nữ, âm và dương, năng lượng của Thượng Đế có thể hợp nhập và sẽ có sự hoàn mỹ trên hành tinh này. Hoàn mỹ trong cơ thể. Và hành tinh này sẽ là một thứ mà chúng ta có thể cho phần còn lại của thế giới, phần còn lại của vũ trụ nhìn thấy.

Đó là thử nghiệm của chúng tôi, là những gì chúng tôi đã làm và nó đã thành công. Ánh sáng đã thành công vì nó sẽ hoàn mỹ như điều chúng ta muốn trong hàng ngàn năm. Khi chúng tôi lần đầu tiên đến đây, nó đã là hoàn mỹ. Bạn có lẽ đã được cho biết điều này. Nó đã bị biến đổi. Bạn biết là thiên thạch đã đến, bệnh tật đã đến. Mọi thứ đều rối tung lên. Và nó sắp hoàn mỹ trở lại —— Đây là một phần của sự liên kết mà

chúng ta sẽ làm cho nó hoàn mỹ trở lại. Và điều này hoàn toàn bình thường — Đây là một phần của di truyền học, nhưng lý do đã xảy ra là: con người không cân bằng. Năng lượng thần thánh đã không được cân bằng trong tâm thức hoặc ngay cả trong tâm trí vật lý, nhưng tâm thức đi vào cơ thể hiển hiện một cách vật lý. Chúng đã ra khỏi sự liên kết. Điều này gây ra bệnh tật trong cơ thể. Khi vi khuẩn xâm nhập vào từ thiên thạch, các cơ thể lúc đó ở trong sự liên kết hoàn hảo hoàn toàn, nó sẽ không có vấn đề gì. Bệnh tật không có ở đó. Nhưng cơ thể đã bắt đầu thay đổi khi nó va chạm, vì vậy chúng tôi không thể làm gì được.

Cô ấy đề cập đến một sự việc giống như trong cuốn Keepers of the Garden của tôi, cái giải thích rằng một thiên thạch đã đưa bệnh tật vào Trái Đất và làm hỏng thử nghiệm lớn khi những loài non trẻ vẫn đang phát triển. Điều này khiến hội đồng phụ trách phát triển cuộc sống trên Trái Đất rất buồn, vì họ biết thử nghiệm của mình về việc tạo ra một sinh mệnh nhân loại hoàn hảo sẽ không thể diễn ra trong hoàn cảnh thế này. Họ phải đưa ra quyết định hoặc ngừng thử nghiệm và bắt đầu lại từ đầu, hoặc cho phép con người tiếp tục phát triển mà biết rằng đó sẽ không bao giờ là giống loài hoàn hảo như dự định. Đã có quyết định rằng phải tốn rất nhiều thời gian và nỗ lực dành cho sự phát triển của con người, rằng họ nên được phép tiếp tục. Hy vọng có lẽ một thời gian nào đó trong tương lai, chủng loài này có thể phát triển thành một sinh mệnh nhân loại hoàn hảo không có bệnh tật. Đây là lý do chính cho việc các ET lấy mẫu và kiểm tra— bị con người hiểu nhầm là tiêu cực. Họ đang quan tâm đến những ảnh hưởng đối với cơ thể con người do các chất gây ô nhiễm trong không khí và sự ô nhiễm hóa học trong thực phẩm của chúng ta gây ra. Họ đang cố gắng để thay đổi các ảnh hưởng của nó.

Các ET nói tiếp: "Chúng tôi muốn làm thí nghiệm. Chúng tôi không thể chỉ quăng hành tinh đi. Chúng tôi không thể để cho tất cả những dạng sống này, tất cả những linh hồn này bị biến đổi mãi mãi. Chúng tôi phải bước vào, chúng tôi đã đến đây từ thời đại này đến thời đại khác. Đây là đỉnh điểm của rất rất nhiều năm làm việc. Hàng triệu năm. Nó sẽ đến rất sớm, chúng tôi rất vui mừng bởi nhân loại đã đạt đến ngưỡng này, chỗ mà điều đó có thể được lần nữa mang ra trên hành tinh này. Như tôi đã nói, chúng tôi đã thử mang nó lại từ hàng ngàn năm về trước và thất bại, nhưng chúng tôi mong đợi lần này nó sẽ thành công. Nó đã bắt đầu thành công. Và chúng tôi rất hạnh phúc về điều đó."

P: Như tôi đã nói, tất cả mọi người sẽ bị ảnh hưởng. Chỉ có những người sẽ nhạy cảm, những người sẽ nhận thấy rằng nó được thực hiện. Một số người sẽ không nhận ra trên cấp độ ý thức rằng nó đã được thực hiện. Nó đã được thực hiện trên một cấp độ linh hồn. Nếu bạn đặt họ vào trạng thái nhập thần như người này bây giờ, họ sẽ biết họ đã bị ảnh hưởng, họ cũng có thể giải thích cho bạn những gì nó đã làm đối với gen của họ. Nhưng trên cấp độ ý thức, họ không có một đầu mối nào. Họ không biết. Và đó là điều chúng tôi muốn.

D: Tôi nghĩ đến những người tiêu cực (kẻ giết người, hiếp dâm, những sinh mệnh thuộc loại đó) Họ có bị ảnh hưởng theo một cách khác không?

- P: Mọi người đều bị ảnh hưởng. Họ sẽ biết trên cấp độ tiềm thức về những gì xảy ra. Khi tiềm thức thay đổi, và trở nên nhận thức điều này, và được kích hoạt, vâng.
 - D: Họ vẫn có nghiệp.
- P: Điều này cũng sẽ bị ảnh hưởng, bởi vì hành tinh này trong tương lai sẽ không có nghiệp. Đó là thứ sẽ không được phép ở đây. Nó sẽ là một hành tinh của Ánh sáng và Hòa bình, và sẽ là thử nghiệm lớn đã thành công của chúng ta.
 - D: Tôi được cho biết đây là lý do tai sao nhiều người trong vũ tru đang theo dõi.
 - P: Vâng, đúng vậy. Chúng tôi ở đây để làm điều đó. Và nó sẽ được an toàn.

* * *

Một phần của phiên với Phil và Ann (được báo cáo trong Chương 22) có thể nói về cùng một loại sức mạnh, hoặc có thể đề cập đến cái gì đó khác.

Ann: Có một nguồn năng lượng bao quanh hành tinh này. Khi bạn nhìn thấy sắc của cái bạn gọi là màu "đỏ", đó là lúc bạn biết rằng thay đổi đã diễn ra.

D: Màu đỏ sẽ xuất hiện ở đâu?

A: Nó sẽ được bắn chùm từ hành tinh của bạn đến những Mặt Trời phổ quát khác. Bạn sẽ thấy năng lượng tăng lên.

D: Chúng ta sẽ thấy điều này rõ ràng?

A: Có một khuôn mẫu xung quanh hành tinh bạn ngay lúc này mà đang được tái cấu trúc, cái trên thực tế sẽ làm thay đổi thị giác thực tế của năng lượng phát ra từ hành tinh này. Và nó sẽ là một màu sắc bạn gọi là "đỏ".

D: Ý bạn là giống như Bắc cực quang?

A: Đúng.

D: Và chúng ta sẽ bắt đầu thấy sự bắn chùm ra ngoài vũ trụ này ở những nơi mà nó bình thường không xuất hiện?

A: Đúng. Nó sẽ là năng lượng tương đương với các động mạch trong cơ thể của chính bạn. Bạn nhìn thấy các cơ quan có nhiều động mạch chứa máu, cái duy trì theo một hướng bằng cách vận chuyển chất dinh dưỡng, và cũng bằng cách loại bỏ các sản phẩm phụ. Đó là một chức năng hai-chiều theo cách này. Hành tinh này đã luôn luôn có hiệu ứng đó trong một số chức năng nhất định. Tuy nhiên bây giờ, khả năng các bạn trên hành tinh này sẽ có thể nhận thức nó một cách vật lý. Và tầng thứ trao đổi của chính nó sẽ được nâng lên một mức độ cao hơn. Đây chỉ là cách mà bạn sẽ có thể tham gia chặt chẽ hơn với phần còn lại của vũ trụ.

D: Vậy, ánh quang bạn đang nói đến này, có nghĩa là mức năng lượng của hành tinh đang thay đổi?

A: Đúng.

D: Và khi chúng ta thấy nó bắt đầu xuất hiện, chúng ta biết rằng những thay đổi đang diễn ra?

A: Đúng. Bạn có cái gọi là "những điểm nóng", cái mà thực sự đang tỏa ra một màu xanh lam trong bảng màu của bạn.

D: Điều đó không hiển thị cho chúng tôi thấy?

A: Vâng, đúng vậy. Đó là trên vỏ Trái Đất của bạn. Bạn sẽ có thể nhìn thấy nó bật lên khỏi lớp vỏ.

D: Bạn không nói về màu sắc của bầu trời?

A: Không, tôi đang nói về trường năng lượng. Từ một khoảng cách xa, từ kính thiên văn Hubble của bạn hoặc từ bất kỳ điểm thuận lợi nào bên trên bầu khí quyển của bạn, sẽ thấy có những tia này đang mở rộng ra ngoài từ hành tinh của bạn theo nhiều hướng khác nhau. Những thứ này sẽ không có trong tính chất của một ánh quang tổng quát lan tỏa, nhưng sẽ thấy có đường kính và hướng. Đó là một kết nối đơn.

D: Đây sẽ tương tự như cách Mặt Trời bắn ra tia?

A: Không. Không phải theo nghĩa đó, vì trong phát thải S của Mặt Trời chúng tôi không nói "đồng hình" S tuy nhiên nó chung chung. Trong đó nó là trên tất cả cùng một lúc. Đây có lẽ sẽ thiên về dọc theo những đường S hơn, nếu bạn có thể tưởng tượng cái mà bạn gọi là "quả bóng disco", trong thuật ngữ của bạn, nó phát ra những chùm ánh sáng đơn theo nhiều hướng khác nhau. Chúng là những chùm cá thể, không phải là một cấu trúc tổng thể chung của ánh sáng.

D: Vậy bây giờ chúng xuất hiện màu xanh từ kính thiên văn Hubble, và chúng sẽ bắt đầu xuất hiên màu đỏ?

A: Sẽ có một sự chuyển đổi của một vài màu sắc trên phổ của bạn, cái là rất hạn chế đối với thị lực của các bạn. Bạn sẽ có thể nhìn thấy quang phổ với màu sắc cuối cùng của màu đỏ trong vòng hai mươi hai năm. Nó sẽ là một cảm giác của những gì bạn gọi là một "sắc".

D: Đây cũng là thời gian để kích hoạt DNA. (Tham khảo Chương 22)

A: Đúng. Đó là tất cả cùng nhau. Nó đồng thời.

Harriet: Điều gì sẽ xảy ra cho ai đó có lẽ đi qua sự phát thải này trên hành tinh chúng ta? Nó có làm gì sinh mệnh vật lý của họ không?

A: Bạn làm bây giờ.

D: Vậy, nó giống như đi xuyên qua chiều kích. Họ nói chúng ta đi vào và ra khỏi chúng mà không biết điều đó.

A: Bạn đang sống trong các chiều kích hiện tại.

D: Và cũng giống như chúng ta đi vào và ra khỏi chúng, mà không nhận thức được điều gì đang xảy ra.

Thêm từ một thân chủ khác ở Úc:

C: Nó giống như một chiếc xe. Hãy tưởng tượng một chiếc xe có thân thể cũ. Nó chỉ là một chiếc xe cũ mà bạn trước giờ vẫn dùng. Sau đó bạn đặt một động cơ mới vào trong đó. Và đột nhiên chiếc xe bắt đầu khác đi, mặc dù nó trông vẫn vậy. Sau đó bạn có một động cơ khác, và bạn thay thế nó. Chiếc xe tiếp tục trở nên nhanh hơn, sáng hơn, thông minh hơn. Và trước khi bạn nhận thức về điều đó, chiếc xe đang làm những điều tốt như vậy, cơ thể bắt đầu thay đổi. Nó giống như năng lượng của động cơ mới bắt đầu cải tổ cơ thể. Và trước khi bạn nhận thức điều đó, nó đã trở thành một chiếc xe thể thao. Một chiếc xe đẹp, sáng và hấp dẫn. Đó là những gì về điều này. Năng lượng đang đến có khả năng biến đổi chiếc xe. Nó sẽ bắt đầu khác đi. Nó sẽ trông khác. Nó sẽ trông... ôi, trẻ hơn đến với tâm trí. Nó sẽ trông thông minh hơn và trẻ hơn. Các tế bào của cơ thể, rung động của cơ thể đang thay đổi, phù hợp với rung động của năng lượng đang đến. Tiếp đó sẽ là những thay đổi vật lý.

D: Những thay đổi vật lý đó sẽ là gì?

C: Ö! Cơ thể sẽ thay đổi để nhẹ hơn. Tôi nhận được rằng nó sẽ trông cao hơn. Không phải là nó sẽ cao lên. Nhưng năng lượng từ bên trong bằng cách nào đó sẽ trở nên nhìn thấy được ở bên ngoài. Nó sẽ khiến cơ thể có vẻ cao hơn, dài hơn, mỏng hơn. Và trong suốt hơn.

D: Trong suốt?

C: Vâng. Đó là một điều tiên phong.

D: Đây có phải cách mọi người trên Trái Đất đang tiến hóa? (Vâng) Mọi người sẽ thực hiện những thay đổi này?

C: Vâng, vì tất cả con người đã được trao cho lựa chọn đó. Nếu họ muốn tiến hóa cùng Trái Đất, họ sẽ tiến hóa thành con người mới này. Nó nhìn sẽ khác đi. Và đó là những gì về thí nghiệm này. Đó là lý do tại sao Christine và những người khác đang chuyển những người không muốn tiến hóa cùng Trái Đất. Họ sẽ rời đi. (Hầu như khóc) Và mang lại rất nhiều đau đớn cho gia đình họ. Nhưng những người ở lại phải giữ ánh sáng. Đó là một công việc lớn. Để chia và tách khỏi những cái đang xảy ra. Những điều này sẽ tiếp tục xảy ra cho đến khi việc làm sạch hoàn tất. Những người ở đây để ở lại, đang đưa chủng tộc này vào một nền văn minh rất mới và khác biệt. Những người đang được khảo nghiệm bây giờ, để xem họ có thể giữ được ánh sáng khi có thiên tai mà không bị cuốn vào hay không. Đó là những người sẽ tiến lên phía trước với hành tinh này.

D: Hầu như là bài kiểm tra cuối cùng?

C: Vâng. Khảo nghiệm đang diễn ra ngay bây giờ. Bất cứ cái gì mỗi sinh mệnh cần để khảo nghiệm họ, để xem những gì họ có khả năng hoàn trả lại chương trình này; cam kết của họ vững chắc thế nào. Họ sẵn sàng để phụng sự như thế nào. Đó là tất cả sinh mệnh được khảo nghiệm ngay lúc này.

D: Vậy mỗi người đều có bài kiểm tra cá nhân của riêng mình?

C: Vâng. Những người đang tìm kiếm nó mạnh mẽ bây giờ là những người đang ở lại. Họ là những người đang trải qua các cuộc kiểm tra. Nhưng một số trong họ sẽ không qua được.

D: Họ không vượt qua bài kiểm tra.

C: Một số người.

D: Đây là những gì tôi đã nghe từ người khác, rằng một số sẽ bị bỏ lại phía sau. (Vâng) Và tôi nghĩ đó nghe có vẻ độc ác.

C: Không, không độc ác vì mỗi linh hồn đều được lựa chọn. Nếu họ không di chuyển và tiến hóa, đó là do họ chọn không làm như vậy. Và họ sẽ tái sinh vào một nơi khác do chính họ lựa chọn. Không sao hết cả. Bởi vì đó chỉ là một trò chơi. Họ sẽ ở lại trong Trái Đất cũ. Trái Đất mới thật đẹp. Bạn sẽ thấy màu sắc, động vật và hoa mà bạn chưa bao giờ tưởng tượng ra. Bạn sẽ thấy trái cây là thức ăn hoàn hảo. Nó không cần phải được nấu chín. Nó chỉ ăn như vốn dĩ. Mọi thứ mà sinh mệnh cần để nuôi dưỡng họ sẽ ở đây. Những trái cây mới này đang phát triển với sự giúp đỡ của Người Tinh Tú.

D: Có phải là những rau quả và trái cây mà chúng ta không có trên Trái Đất bây giờ?

C: Chúng ta không có chúng. Chúng là những đột biến theo một vài cách. Tôi đang thấy một quả táo sữa trứng như một ví dụ về những gì đã xảy ra. Chúng ta sẽ có loại trái cây gọi là "táo sữa trứng". Nó không giống táo. Nó có một vỏ ngoài thô ráp, kích thước hai quả cam được đặt lại với nhau. Và sau đó bạn mở nó ra. Ở bên trong giống như trứng sữa. Đó là trái cây, nhưng cũng là một loại thức ăn. Nó không chỉ là trái cây, mà còn là một loại thức ăn khác được biết như sữa trứng. Đó là ví dụ về một trong những loại thực phẩm tương lai. Vì vậy, những thực phẩm này sẽ làm thỏa mãn các giác quan. Nuôi dưỡng và duy trì — tôi tiếp tục bị dừng lại khi tôi bắt đầu nói "cơ thể". Và tôi đang được bảo phải nói "sinh mệnh". Chúng sẽ nuôi dưỡng cho sinh mệnh. Những thứ chúng ta phải nấu hiện tại — giống như bạn nấu sữa trứng — sẽ được kết hợp vào những trái cây này. Nó liên quan đến việc giúp đỡ hành tinh, cắt giảm việc sử dụng điện và năng lượng. Vì vậy, trái cây sẽ cung cấp cho chúng ta những gì chúng ta cần.

D: Tôi nghe rằng con người đã làm nhiều thứ đối với thực phẩm mà nó không lành mạnh đối với cơ thể.

C: Đúng thế. Các loại thực phẩm hữu cơ đang xuất hiện trên Trái Đất, những nông dân hữu cơ này đang di chuyển với chương trình tiến hóa Trái Đất. Đó là lý do tại sao họ ở đó. Đó là lý do tại sao ý thức được nâng cao về điều này bởi vì mọi người cần phải biết làm thế nào để phát triển đúng đắn. Các trường Rudolph Steiner đang giảng dạy cho trẻ em điều này. Vì vậy, những đứa trẻ sắp sống với Trái Đất mới sẽ biết điều này. Những đứa trẻ hiện đang giảng dạy trong các trường đại học và tổ chức, họ đang truyền bá từ ngữ. Vì vậy, khi việc làm sạch Trái Đất xảy ra, phần lớn độc tính đó sẽ bị đẩy đi. Bạn thấy đấy, Trái Đất mới không phải ở chiều kích này. Trái Đất mới là một chiều kích khác. Chúng ta sẽ đi vào chiều kích mới đó. Trong chiều kích mới, đó là những thân cây có màu tím và cam, sẽ có những dòng sông và thác nước tuyệt đẹp.

Năng lượng sẽ được đưa trở lại. Sẽ có năng lượng trong dòng chảy cùng dòng nước chảy qua các tảng đá và bãi cát. Nó thúc Trái Đất. Nó tạo ra năng lượng và sẽ được đưa thẳng vào trong thế giới này. Nhiều dòng chảy đó đã được thay đổi và làm thẳng để khiến chúng có thể điều hướng và tốt đẹp. Đó là lấy đi năng lượng cũ từ Trái Đất. Trái Đất sẽ được làm sach. Tôi đang thấy nước.

D: Điều này có xảy ra trước khi Trái Đất chuyển đổi và tiến hóa vào một chiều kích mới không?

C: Tôi đang thấy chúng ta bước qua. (Giật mình) \mathring{O} ! Cái tôi thấy là những người sắp đi đến những chiều kích mới sẽ bước vào thế giới mới này.

D: Trong khi cái kia đang được làm sạch?

C: Vâng, vâng.

D: Bạn thấy gì về nước, cái sẽ xảy ra với việc làm sạch?

C: (thở dài) Tôi không được cho thấy.

D: Họ không muốn bạn nhìn thấy nó?

C: Họ sẽ không cho tôi thấy điều đó. Những gì họ đang cho tôi là... một sự mở ra? Và chúng ta bước qua. Chúng ta bước vào, cái trông giống như Trái Đất này, nhưng màu sắc thì khác. Đó là những kết cấu khác nhau. Lúc đầu nó trông giống nhau. Chỉ lúc đầu. Khi chúng ta nhìn xung quanh, chúng ta bắt đầu thấy rằng nó không phải vậy. Nó đang thay đổi trước mắt chúng ta. Và nó thật đẹp.

D: Nhưng đó không phải cối tinh thần chứ? Vì cối tinh thần cũng được mô tả là rất đẹp.

C: Không, đó là Trái Đất mới. Nó không phải là cõi tinh thần. Đó là Trái Đất chiều thứ năm. Một số người sẽ đi qua trước những người khác. Tôi được bảo bây giờ phải nói với bạn rằng Christine đã ở đó mấy lần. Có một nhóm sẽ đi qua bây giờ. Và cô ấy sẽ mang qua nhiều hơn. Họ sẽ đến đến đi đi chút chút cho đến khi họ đi luôn.

D: Những người khác sẽ bị bỏ lại trên Trái Đất cũ?

C: Vâng, những người lựa chọn ở lại sẽ ở lại.

D: Họ sẽ trải qua rất nhiều khó khăn?

C: Vâng, cả hành tinh. (Giật mình) Tôi nhìn thấy cả hành tinh nổ tung. Thật kinh khủng phải không?

D: Bạn nghĩ nó có nghĩa gì?

C: Tôi không biết. Tôi chỉ nhìn thấy nó nổ tung. Nhưng tôi đã nhìn thấy Trái Đất mới. Miền đất chiều thứ năm xinh đẹp với sự hài hòa và hòa bình.

D: Khi họ cho bạn thấy hành tinh này nổ tung, đó là một ẩn dụ? Như thể Trái Đất sẽ không còn tồn tai đối với những người vươt qua?

C: Vâng, những người đã vượt qua đang theo dõi những gì đang xảy ra. Họ có thể nhìn thấy. Bây giờ, nó sắp bùng nổ? Họ đang nói với tôi, "Đừng bị cuốn vào những gì sắp xảy ra bởi vì bạn phải tập trung vào ánh sáng." Và đó là thách thức đối với những người sắp ở trong Trái Đất mới. Thách thức đối với họ là không bị cuốn vào bất cứ điều gì sắp xảy ra vì đó là điều kéo chúng ta trở lại chiều thứ ba. Và đó là những gì đã xảy ra với nhiều người đang trên lộ trình tiến tới phía trước. Họ đã bị kéo trở lại, vì họ bị cuốn vào sự sợ hãi, buồn bã, hối hận và những thứ đen tối. Vì vậy, họ đang nói, "Bạn không cần phải biết vì nó sẽ không phục vụ bất kỳ ai nếu nó được biết đến." Vì vậy, thực sự những gì họ nói là, "Tập trung vào những thứ tốt." Tập trung vào thực tế mà ở đó có sự tồn tại mới đẹp đẽ này, chiều kích mới này, thực tế mà nhiều người trên Trái Đất sắp được chuyển vào. Ai đó đang đi vào.

D: Tôi đã nghe rằng bất cứ khi nào bạn vượt qua, bạn vẫn sẽ ở trong cái thân thể vật lý mà bạn đang ở. Bạn sẽ chỉ là được thay đổi.

C: Vâng, bạn vẫn sẽ ở trong cái thân thể đó, nhưng nó sẽ thay đổi.

D: Vì vậy, nó có thể được thực hiện mà không cần cái chết hoặc rời bỏ cơ thể. Đó là một điều hoàn toàn khác.

C: Vâng, chúng ta chỉ bước qua. Christine đã làm nó trước đây, cô ấy biết cách làm điều đó. Cô ấy đã làm nó và hiểu nó.

D: Nhưng đáng buồn là sẽ có rất nhiều người không hiếu những gì đang xảy ra. Thật khó khăn cho rất nhiều người — Tôi muốn nói "người thông thường" — những người không có ý tưởng gì ngoài tôn giáo mà họ được dạy. Họ không biết rằng cái kia là có thể.

C: Vâng, nhưng họ không thông thường. Họ chỉ nhìn có vẻ thông thường. Đó là mặt nạ mà họ đang đeo. Họ đang thay đổi.

D: Nhưng vẫn còn rất nhiều người thậm chí không nghĩ về những điều này.

C: Vâng, họ sẽ chọn không thức tỉnh, và đó là sự lựa chọn của họ. Chúng ta phải tôn trọng lựa chọn của họ. Họ đã được trao sự lựa chọn như mọi người trên Trái Đất này, và họ đã làm lựa chọn đó. Và đó là tốt. Không sao cả. Rất ổn.

D: Vậy, nếu họ phải đi đến một nơi khác để tiến hành nghiệp tiêu cực, đó là một phần trong sự tiến hóa của họ. (Vâng.) Nhưng bạn có nhìn thấy phần lớn con người đang tiến hóa đến chiều kích tiếp theo không?

C: Không. Không phải phần lớn. Và những con số — ở một mức độ nào đó — không quan trọng vì những gì là như vậy, sẽ là như vậy. Càng có nhiều người có thể thức tỉnh và làm hành trình đó bao nhiêu, thì càng có nhiều người sẽ có mặt bấy nhiêu. Đó là lý do tại sao rất nhiều người các bạn đang làm công việc này — để giúp mọi người mở cuộc hành trình ra, buông bỏ nỗi sợ hãi và bước vào khoảng trống nơi bất cứ điều gì đều là có thể. Nơi mà bóng tối đang cư trú. Đó là những gì mọi người đang làm. Và bạn cần phải làm điều đó. Tất cả những người bạn diễn thuyết cho, sau đó cũng đi ra ngoài và làm điều đó. Ban có thể không nhân thức được, nhưng ban đang hành đông

như Đấng Christ. Mọi người mà bạn diễn thuyết cho sẽ trở thành môn đệ, họ đi ra đánh thức những người khác. Vì vậy, nó vận hành. Và sớm. Tất cả đang diễn ra sớm.

D: Bạn có ý tưởng về một khoảng thời gian không?

C: Vài năm tới đây sẽ là —— tôi nhận được từ "điểm quyết định". Nó sẽ là điểm "cắt". Tôi nghĩ đó có nghĩa là những người chưa quyết định thì sẽ bị bỏ lại phía sau. Điều đó rất quan trọng.

D: Nhưng có một số quốc gia trên thế giới chưa sẵn sàng cho việc này. Đó là lý do tại sao tôi nghĩ có rất nhiều người sẽ không băng qua.

C: Nhiều chuyện xảy ra hơn mọi người biết. Tôi đang thấy một số quốc gia nơi mà mọi người đang bị bức hại. Lý do việc đó xảy ra là để thức tỉnh tâm linh, vì sự bức hại là nguyên nhân khơi nguồn việc đó. Khi mọi người đang bị bức hại hoặc đang phải đối mặt với cái chết, hay khi họ đang phải đối mặt với những kỳ công nhân loại khổng lồ. Đó là một nút bật đánh thức mọi người, cũng là mục đích của nhiều cuộc bức hại hiện đang xảy ra; để đảm bảo rằng những người này được đánh thức. Đó là khía cạnh tích cực của nó.

D: Có thứ gì đó kích hoạt hay ngưng kết không?

C: Nó giống như một tấm rèm có thể nâng lên hay hạ xuống. Và tôi không được phép thấy. Tôi chỉ được cho biết nó sẽ là sự kết thúc của thứ này và sự khởi đầu của thứ kia.

D: Họ đang cố dẫn dắt chúng ta vào chiến tranh lúc này. (2002) Bạn có nghĩ rằng nó có liên quan đến điều đó?

C: (thở dài) Tôi e rằng đó là bài kiểm tra. Tôi đã nói nhiều người đang được khảo nghiệm. Và tôi đã không nhận ra nó sau đó, nhưng bây giờ, đó là tất cả các phần của khảo nghiệm, nếu chúng ta có thể giữ mình tách khỏi đó. Giống như chúng ta phải tạo ra vũ trụ của riêng mình... giống như mỗi người trong chúng ta đều là một vũ trụ. Các phần của vũ trụ được đặt ở đây (đặt tay lên cơ thể). Và nếu chúng ta giữ vũ trụ ở đây...

D: Cơ thể này?

C: Vâng. Nếu chúng ta giữ nó trong hòa bình và cân bằng, thì chúng ta đang vượt qua khảo nghiệm. Sau đó, chúng ta có thể chịu được bất cứ điều gì. Những điều đang xảy ra trên thế giới thực sự là để kiểm tra toàn thể, cho tất cả chúng ta.

D: Ý của ban có nghĩa là không bi cuốn vào nỗi sơ hãi.

C: Vâng. Tắt TV. Đừng nghe nó. Đừng đọc báo. Đừng bị cuốn vào nó. Thế giới của bạn là những gì bạn tạo ra ở đây. (lại chạm vào cơ thể của cô ấy.)

D: Trong thân thể của chính bạn.

C: Vâng. Trong không gian riêng của bạn ở đây. Nó là vũ trụ của chính bạn ở đây. Nếu mọi người tạo ra hòa bình và hòa hợp trong vũ trụ của chính họ, thì đó là vũ trụ mà họ tạo ra trong Trái Đất chiều thứ năm kia. Càng nhiều người có thể tạo ra hòa bình và hòa hợp trong vũ trụ cơ thể này, thì càng nhiều người sẽ ở trong Trái Đất mới chiều thứ

năm đó. Những người không thể tạo ra hòa bình và hòa hợp trong vũ trụ cơ thể này, thì không vượt qua khảo nghiệm. Đó là bài kiểm tra.

D: Chúng ta đang cố gắng làm điều này để giữ chiến tranh không xảy ra, hoặc để giảm thiểu nó.

C: Tôi được cho biết rằng không có vấn đề gì xảy ra vì đó là một trò chơi. Đó là một trò chơi. Những thứ đang xảy ra đều có một lý do của nó. Và lý do tại thời điểm này là khảo nghiệm mỗi sinh mệnh nhân loại để tìm ra vị trí mà họ đang ở trong sự tiến hóa của chính họ. Nếu chúng ta giữ được bình yên và ánh sáng ở đây (cơ thể), thì chúng ta không phải lo lắng về việc có chiến tranh hay không. Nó chỉ là một ảo giác.

D: Nhưng hiện tại nó có vẻ rất thật, và có thể có một số hậu quả rất thảm khốc.

C: Vâng, nhưng đó là nỗi sợ đối với mỗi cá nhân. Công việc của chúng tôi là giúp mỗi cá nhân tìm sự bình an ở đây (cơ thể). Và dĩ nhiên, khi bạn đưa nhiều người lại với nhau, những người có hòa bình và hòa hợp trong vũ trụ cơ thể của chính họ, sau đó lan tỏa thay cho sự đen tối đang lan rộng. Và điều đó tạo ra toàn bộ thế giới mới này.

Nếu bạn được cung cấp toàn bộ thông tin đó ngay từ lúc bắt đầu công việc của mình, bạn sẽ bị quá tải. Cùng lý do đó, họ nói "Chúng tôi sẽ không cho bạn biết chính xác những gì sẽ xảy ra." Chúng tôi không biết chính xác những gì sẽ xảy ra. Nhưng chúng tôi sẽ không cho bạn biết những gì chúng tôi biết— bởi vì bạn không cần phải biết. Tất cả những gì bạn cần làm là tập trung vào đây (cơ thể) tạo ra thiên đường của bạn trên Trái Đất. Mỗi sinh mệnh nhân loại tạo ra thiên đường riêng của họ trên Trái Đất. Cùng những người khác đến với nhau — những người đang tạo ra thiên đường của chính họ trên Trái Đất. Sau đó khuếch trương năng lượng ra. Và trước khi bạn nhận thức được điều đó, bạn đã thay đổi thế giới. Bạn thậm chí không nghĩ về thế giới. Những gì bạn tập trung vào là những gì bạn tạo ra. Suy nghĩ về hòa bình. Điều chính yếu mà con người phải hiểu là, những gì mà họ tập trung vào sẽ mở rộng. Vì vậy, nếu họ tập trung vào — nếu họ có thể thay thế những dự đoán bằng cái gì đó là tuyệt vời mà họ muốn, và mở rộng nó — thì họ có thể tạo ra thiên đường của riêng mình ở trên Trái Đất.

Tôi được cho thấy trong sách Convoluted Univer 1 của bạn, bạn đưa ra một mô tả về tư tưởng. Tôi được bảo hãy nhắc nhở bạn về điều này. Bạn nói về một quả bóng năng lượng kích thước bưởi chùm. Quả bóng đó có các sợi năng lượng. Và tôi đang thay đổi nó khi tôi đi. Các sợi năng lượng đan xen chồng chéo. Những sợi năng lượng này có thể làm bất cứ điều gì chúng thích. Chúng có thể phân chia, có thể trở thành bốn sợi năng lượng. Chúng có thể đan dệt, có thể nhân rộng, có thể đi ngược lại, có thể bật lên. Chúng hoàn toàn có thể làm bất cứ điều gì. Và đây là quả bóng của khả năng.

Khi bạn nghĩ một ý nghĩ, nó không chỉ biến mất. Nó trở thành một sợi năng lượng. Nó trở thành năng lượng. Nó di chuyển vào trong quả bóng khả năng đó. Vì vậy, hãy tưởng tượng suy nghĩ của bạn trở thành năng lượng. Năng lượng bạn cho nó càng nhiều bao nhiêu, thì nó càng trở nên mạnh mẽ bấy nhiêu. Và sau đó nó hiển hiện, nó trở thành thực. Nó trở thành vật lý. Nếu ban gửi ra một ý nghĩ rằng sẽ có hòa bình. Và sau đó gửi

tiếp, "Ôi, nhưng chiến tranh đang trở nên tồi tệ hơn", hoặc "Những chính trị gia đang làm sai." Bạn làm suy yếu năng lượng của các sợi tích cực bạn mang ra. Vì vậy, chúng ta phải dạy cho mọi người đưa ra những suy nghĩ tích cực, và sau đó củng cố nó với nhiều suy nghĩ tích cực hơn, và nhiều suy nghĩ tích cực hơn nữa. Chúng ta phải dạy họ biết rằng: khi một ý nghĩ tiêu cực xuất hiện trong tâm trí của họ, không phải để cho nó đi, mà là thay thế nó bằng một tư tưởng tích cực. Vì vậy, họ đang thêm vào quả bóng năng lượng đó. Họ đang góp phần cho nó. Chúng ta phải dạy họ làm điều đó. Họ không biết làm điều đó như thế nào.

Tôi được yêu cầu nói với bạn để củng cố ảo ảnh đó — tôi không biết tại sao tôi lại được bảo hãy cho bạn biết điều này. Nhưng họ nói nếu chúng ta có thể khiến mọi người nghĩ về xung đột xảy ra ở Trung Đông như là một bộ phim, sẽ có ích cho mọi người. Một điều khác tôi được bảo hãy nói với bạn là đối với mọi hành động, chúng có thể tạo ra một phản ứng ngược. Ở đâu có sinh, ở đó có tử. Và tất cả mọi người phải buông bỏ bất kỳ sự tham lam, sự thống trị hay vật chất nào. Bất kỳ vấn đề nào ngăn cản họ thực hiện công việc này đều phải được buông bỏ. Bởi vì những vấn đề này sẽ không phục vụ bất kỳ ai trong Trái Đất mới. Sẽ không có nhu cầu tiền bạc, hoặc những thứ giống như vậy. Vậy tại sao bạn lại bận tâm về nó? Những người đang làm việc cho Trái Đất, cho vũ trụ, đang được cung cấp cho, và sẽ tiếp tục được như vậy. Những gì bạn cần sẽ đến với bạn. Vì vậy, bây giờ là lúc để buông bỏ đạo lý làm việc để lấy tiền. Bạn đang làm việc để thay đổi Trái Đất. Bạn đang làm việc để cứu vãn tình huống này. Động lực phải là ở đó. Nó phải đến từ tình yêu và phụng sự. Đó là cách duy nhất mà chúng ta sẽ tối đa hóa nỗ lực này. Nó phải đến từ tình yêu và phụng sự chứ không phải từ lòng tham.

D: Tôi được bảo tình yêu là cảm xúc hùng mạnh nhất.

C: Vâng, tình yêu chữa lành.

* * *

Một mảnh thông tin cuối cùng được đưa ra thông qua một thân chủ tại văn phòng của tôi năm 2004. Tôi từng tin rằng một phần của tất cả điều này vẫn chưa rõ ràng: Làm sao một số người có thể nhận thức được rằng họ đã thực hiện chuyển đổi vào Trái Đất mới, và những người khác thì không? Làm sao có thể di chuyển được toàn bộ dân số chỉ bằng một thiểu số biết được có gì đó đã xảy ra? "Họ" chắc chắn biết tôi đang phải vật lộn với ý nghĩ dai dẳng đó, vì vậy họ đã cung cấp nó. Sau tất cả, làm sao tôi có thể viết và giảng về nó nếu tôi không có tất cả các mảnh ghép?

Bob: Hầu hết các hành tinh, nhưng đặc biệt là hành tinh này, nguyên bản chỉ được thiết kế cho năm trăm năm mươi ngàn người. Nửa triệu người. Đó là kích thước theo dự tính dành cho nó. Nhiều người đang đầu thai ở đây để trải nghiệm tất cả những thay đổi lớn này. Trái Đất đã bị hư hỏng và biến đổi vượt quá khả năng sửa chữa. Thật không may hành tinh này đã thay đổi theo những cách như vậy mà không có một cảm giác nào về việc trở lại bất kỳ điều gì nguyên thủy ban đầu. Nhưng bây giờ, bởi chỉ thị chính từ Đấng Sáng Tạo, điều này cần phải tăng tốc. Bởi vì nó đã quá lâu.

Có hai cách để làm điều này. Bạn có thể làm cho hành tinh quay và vỏ Trái Đất chuyển động. Và theo nghĩa đen, khi điều đó xảy ra, tất cả bắt đầu lại từ số 0. Đó là những gì đã xảy ra ở kỷ Băng hà, giết chết tất cả khủng long. Nó đã xảy ra như thế nào không quan trọng, nhưng về cơ bản là điều tương tự. Một nền văn minh biến mất, bạn bắt đầu với kỷ Băng hà cùng người Neanderthal, rồi tất cả những thứ tốt đẹp đó sẽ xảy ra lần nữa. Bạn mất kiểm soát toàn bộ nền văn minh của mình, rồi bạn kết thúc bằng một huyền thoại như Atlantis và Lemuria. Điều này đã xảy ra nhiều lần trước đây. Nhưng đó không phải là những gì sẽ xảy ra lần này.

Lần này bạn chuyển đổi như một hành tinh. Và về cơ bản như một vũ trụ. Bạn thay đổi cả chiều kích. Chiều kích thay đổi. Bạn đi từ 3,6D mà chúng ta ở, đến 5D. Và bạn nói, "Ô, còn 4D thì sao?" Vâng, 4D thực tế được lồng vào chỗ này theo một cách, nhưng chỉ là sẽ nhảy qua nó. Bạn sẽ kết thúc như 5D.

Khi sự thay đổi chiều kích xảy ra, bạn thực sự sẽ nhảy như vậy. Có rất nhiều khó chịu đối với điều này. Đây là lý do tại sao nó được theo dõi cẩn thận. Nhiều người sẵn sàng về mặt tâm linh sẽ có thể làm chuyển đổi rất dễ dàng. Những người khác thì đang bị loại khỏi hành tinh. Trong chớp mắt họ thậm chí còn không biết nó đã xảy ra, hầu hết trong số họ. Và họ sẽ kết thúc trên một hành tinh khác mà còn nguyên sơ, sẵn sàng và chờ đợi điều này xảy đến. Năng lực của bạn sẽ vượt xa những gì họ đang có. Bạn có năm giác quan cơ bản. Bạn sẽ có nhiều hơn thế nữa khi quá trình chuyển đổi diễn ra. Bạn sẽ trở nên thần giao cách cảm. Họ sẽ tỉnh dậy trong cuộc sống nhỏ của họ vào ngày hôm sau —— hoặc cái có thể được làm, tùy thuộc vào cách nó được chuyển đổi — Nó đã xảy ra trước đây, bằng cách này —— Chúng tôi sẽ chỉ đơn giản là tắt đi. Nó giống như đi vào một bộ phim bị dừng hình. Chúng tôi tạm dừng. Có thể mất hai hoặc ba ngày để chuyển dân chúng.

D: Toàn bộ thế giới, hoặc chỉ là....

B: Vâng. Tất cả những người đã sẵn sàng tinh thần để thực hiện chuyển đổi này. Tất cả đều sẽ được thay đổi. Và khi họ thức dậy trên hành tinh này, họ sẽ không nhận ra nó đã xảy ra. Có một sự thay đổi như thế trên hành tinh này một vài năm trước, với tất cả chúng ta. Và không nhiều người biết về nó. Nó đã như một tuần trôi qua trong một đêm. Nó đã xảy ra theo cách đó.

D: Tại sao điều đó xảy ra vào thời điểm đó?

B: Chúng tôi cần phải chuyển đổi mặt trời, về mặt kỹ thuật, và chúng tôi cần phải có khả năng điều chỉnh nó. Nếu ai đó có thể thấy nó, họ sẽ biết tất cả những gì đã xảy ra. Đó không phải là cách thiết thực để thực hiện nó. Vì vậy, chúng tôi chỉ cần tắt mọi người đi.

D: Vậy họ sẽ không biết điều đó?

B: Vâng. Bạn đã đi ngủ vào buổi tối đó, bạn nghĩ bạn ngủ mười hai tiếng. Và bạn thức dậy, đồng hồ của bạn vẫn chạy như cũ. Nhưng trên thực tế bạn đã trải qua cả tuần.

D: Mọi người đều bị đưa vào trạng thái đứng phim?

- B: Vâng. Bạn tắt tất cả mọi thứ cùng một lúc.
- D: Trong khi thế giới chuyển động?
- B: Õ, vâng. Hành tinh di chuyển. Bạn có cái gọi là "đêm và ngày." Nhưng chúng tôi thực tế đã điều chỉnh nó. Đó là một trò bịp thật sự thú vị để làm. Nhưng nó có hiệu quả. Sự điều chỉnh hành tinh này đang đến. Tần số thay đổi sự vật này đang lên. Bạn không thể đơn giản làm điều này khi mọi người đều thức. Bởi vì họ sẽ có đủ loại phản ứng quái lạ. Vậy nên họ nghĩ họ hoàn toàn tỉnh táo. Tuy nhiên, chúng tôi có thể tắt họ đi. Nó là một chút của một trò bịp. Rất liên quan công nghệ.
 - D: Vậy nếu họ nhìn thấy bất cứ điều gì, họ sẽ nghĩ mình đang mơ.
- B: Vâng, vâng, chính xác. Nhưng họ có thể không có hồi ức ý thức về nó, bởi vì, đừng quên, dù gì thì hầu hết mọi người cũng không có hồi ức ý thức về những gì họ mơ. Bạn cũng có thể thay đổi mọi thứ trong giấc mơ một cách dễ dàng.
 - D: Bạn nói điều này đã được thực hiện vài năm trước đây.
 - B: Vâng, đúng vậy. Chúng tôi phải điều chỉnh tần số của mặt trời.

Rõ ràng đó là câu trả lời. Toàn bộ người dân thế giới đã bị tắt và đứng hình trong khi sự vận chuyển được thực hiện.

Điều này cũng được tìm thấy trong Kinh Thánh: "Trong ngày ấy, ai đang ở trên sân thượng mà có của cải đang để trong nhà, đừng xuống lấy ra. Tương tự, ai đang ở ngoài đồng, đừng trở về nhà. Hãy nhớ đến vợ Lót. Ai tìm cách giữ mạng sống mình sẽ mất nó, còn ai liều bỏ mạng sống mình sẽ giữ được nó. Ta nói với các người, trong đêm ấy, có hai người nằm chung một giường, một người được đem đi, một người bị bỏ lại. "Có hai người xay chung một cối, một người được đem đi, một người bị bỏ lại." Có hai người đang ở ngoài đồng, một người được đem đi, một người bị bỏ lại." Họ hỏi Ngài và nói, "Lạy Chúa, tại đâu?" Ngài trả lời họ, "Xác chết ở đâu, kên kên bâu lại đó." (Lu-ca đoạn 17: câu 31-37)

* * *

Tôi nhiều lần được hỏi về việc lịch Maya kết thúc vào năm 2012. Nếu người Maya đã không thể nhìn thấy từ mốc đó trở đi, thì người ta nghĩ đó chính là ngày tận thế. Tôi được cho biết người Maya đã tiến hóa tâm linh đến ngưỡng mà nền văn minh của họ đã chuyển đổi tập thể sang chiều kích tiếp theo. Họ đã dừng lịch vào năm 2012 bởi vì họ có thể thấy đó sẽ là thời điểm của sự kiện lớn tiếp theo: sự chuyển đổi cả thế giới sang chiều kích kế tiếp.

Chúng ta sẽ thăng lên chiều kích khác bằng cách nâng cao ý thức của mình, rung động và tần số cơ thể chúng ta. Lúc đầu, bạn có thể tiếp tục ở trong một thân thể vật lý trong một thời gian. Khi bạn dần khám phá ra rằng nó không cần thiết nữa, cơ thể vật lý sẽ hoà tan vào Ánh sáng, và bạn sống với một thân thể được làm từ ánh sáng hoặc năng lượng tinh khiết. Điều này nghe có vẻ tương tự như một số trường hợp trong sách của tôi, thân chủ nhìn thấy một sinh vật phát sáng và tạo thành từ năng lượng tinh khiết. Họ đã tiến hóa vượt lên nhu cầu đối với một cơ thể vật lý giới hạn, và chúng ta sẽ

làm điều này khi chúng ta đạt đến giai đoạn đó. Vì vậy, trong nhiều trường hợp, khi sinh mệnh thăng lên, họ sẽ mang thân thể vật lý theo mình. Nhưng đây chỉ là tình trạng tạm thời, việc cởi bỏ và buông bỏ cơ thể phụ thuộc vào mức độ hiểu biết mà sinh mệnh đã đạt được. Chúng ta thường có xu hướng giữ lấy những gì quen thuộc, nhưng cuối cùng thấy rằng ngay cả khi chúng ta có thể mang theo với mình, cơ thể cũng vẫn quá hạn chế và gò bó đối với thực tại mới trong chiều kích mới. Khi chúng ta đạt đến chiều kích mới này, cơ thể mới của ánh sáng hoặc năng lượng sẽ không bao giờ chết. Đây là ý nghĩa của Kinh Thánh khi đề cập đến "cuộc sống vĩnh hằng".

Cõi tinh thần hoặc cõi trung giới — nơi mà tôi khám phá ra rằng chúng ta sẽ đến khi chết trong kiếp sống này — giống như một trung tâm tái chế. Nó dẫn trở lại một kiếp sống khác trên Trái Đất vì vẫn còn những nghiệp cần phải hoàn thành, hoặc những thứ cần phải tham dự. Mọi người tiếp tục quay lại vì họ chưa hoàn thành bài học hay chu kỳ của mình. Bằng cách nâng cao ý thức, tần số và rung động, không cần phải trở lại nơi đó (cõi trung giới). Có thể vượt lên nơi đó bằng cách đi đến nơi mà mọi người đều vĩnh hằng, không có lý do để tái chế. Chúng ta có thể ở đó mãi mãi. Có lẽ đấy là nơi mà nhiều thân chủ của tôi gọi là "nhà". Nơi họ sâu sắc nhớ nhung và khát khao quay lại. Khi họ nhìn thấy nó trong lúc hồi quy, họ trở nên rất xúc động bởi họ đã rất khao khát nó, nhưng lại không biết đến sự tồn tại của nó một cách có ý thức.

Chương 31: Kết

Xuyên suốt công việc của mình, tôi nhiều lần được bảo chúng ta — như con người, không phải là sinh mệnh có cảm tính duy nhất trên hành tinh này và xa hơn nữa.

Chúng ta tự lấy bản thân làm trung tâm mà nghĩ rằng mình là quan trọng nhất và mọi thứ đều xoay quanh mình, chủ yếu bởi vì chúng ta không hiểu sự sống đích thực là gì. Tôi đã thấy rằng mọi thứ đều chứa đựng tinh thần, tia lửa của sự sống. Đó là bởi vì mọi thứ đều là năng lượng. Nó chỉ rung động ở một tần số khác (nhanh hơn hoặc chậm hơn). Trong nỗ lực hướng tới một hình thái tinh thần cao hơn của mình, chúng ta đã trải qua nhiều hình thức được gọi là "thấp kém" của sự sống. Chúng ta đã là khoáng vật, bụi, đá, cây cối và động vật trước khi nhập thể dưới hình dạng con người. Chúng ta là những tinh thần tò mò, cần phải trải nghiệm những điều này và học hỏi từ chúng trước khi sẵn sàng trải nghiệm những bài học trong một thân thể vật lý phức tạp hơn (dù đậm đặc hơn).

Tôi đã phát hiện ra rằng mọi thứ đều sống, bao gồm bản thân Trái Đất. Cô ấy có cảm giác, cảm xúc và nhu cầu, cũng giống như chúng ta. Ngay bây giờ, cô ấy đang trải qua đau đớn (theo những nguồn của tôi) bởi những gì đang được thực hiện với cô ấy. Theo các ET, chúng ta đang đạt đến điểm không thể cứu vãn, nơi không thể phục hồi những thiệt hại. Tại điểm đó, chúng ta sẽ thăng lên Trái Đất mới vì cái cũ không còn khả năng xử lý được áp lực. Nhưng nếu bản thân Trái Đất đang sống, nó có dừng lại ở đó không? Tôi được bảo rằng nó vượt lên trên điều này thậm chí còn xa hơn vào trong vũ trụ. Tất cả chúng ta đều là một phần của một sinh mệnh sống và hoạt động lớn hơn, mà chúng ta gọi là Vũ Trụ. Điều này có nghĩa là bản thân Vũ Trụ là một cái gì đó có tổ chức, khổng lồ, sống và có cảm xúc. Bạn có thể gọi đây là "cái gì đó" của Thượng Đế, nhưng nó còn phức tạp hơn thế nữa.

Tất cả mọi thứ tạo nên Vũ Trụ (sao, hành tinh, vv) có thể được coi là tế bào trong thân thể Thượng Đế. Các tế bào tạo nên cơ thể của "cái gì đó" khổng lồ. Và chúng ta không gì hơn là những tế bào nhỏ nhất trong quá trình lưu thông. Dù chúng ta có thể chỉ là thứ một-vài-phút, nhưng chúng ta không phải là không đáng kể, bởi vì trong quá trình tiến hóa và phát triển của mình, chúng ta có thể liên tục dâng lên qua các lớp mùn của sự sống.

Tôi được bảo quá trình luân hồi là cái gì đó ít được mong muốn hơn. Thông qua quá trình này, chúng ta liên tục qua qua lại lại giữa Trái Đất và thế giới tinh thần. Nó giống như một trạm xử lý quy trình nơi chúng ta đến để đánh giá chính mình và quyết định quay trở lại để sửa chữa nghiệp. Mục tiêu cốt yếu là thoát khỏi lối mòn này và vượt lên trên vật lý. Người ta nói rằng chúng ta có thể đạt được điều đó khi vượt qua trạm giữ của thế giới tinh thần và đi thẳng đến những tầng thứ tinh thần cao hơn, nơi sự tích lũy nghiệp và việc sửa chữa nó không cần thiết nữa. Sau đó chúng ta có thể tiến triển theo một cách khác và không còn bị gánh nặng bởi cơ thể vật lý nữa. Đây là tất cả các phần của quá trình thăng lên. Tiến thẳng vào thế giới tiếp theo bằng cách nâng cao tần số và rung động của mình, bỏ qua nhu cầu phải chết và đi đến thế giới tinh thần.

Vũ Trụ là một sinh thể phức tạp cao sống trong nhiều chiều kích cùng một lúc, bao gồm các tầng và các lớp ý thức liên quan đến toàn bộ sinh thể khác bên trong đó. Nó có sức mạnh để cùng lúc tạo ra và liên quan đến tất cả những thứ này một cách riêng lẻ. Đấy có thể là cái mà "họ" gọi là Tập Thể. Đó là như vậy bởi vì chúng ta đã cùng nhau suy nghĩ nó vào trong tồn tại bằng ý định. Vào một thời điểm nào đó trong quá khứ xa xôi, chúng ta đều là một. Tất cả chúng ta đều là một phần của Tập Thể, Nhất Thể, Mặt Trời Trung Tâm Vĩ Đại, Nguồn, Thượng Đế, bất cứ cái gì bạn muốn gọi. Nhiều người trong số các thân chủ của tôi nhớ lại sự tồn tại này trong khi nhập thần. Và luôn gây ra những bất hạnh to lớn khi họ tách ra khỏi nó, bởi vì hợp nhất là sự an ủi và tình yêu vĩ đại. Họ không muốn rời đi, và cảm thấy một nỗi buồn lớn, một cảm giác chia tách khi họ buộc phải tiến vào vũ trụ.

Bởi vì Nguồn muốn trải nghiệm (sự tò mò không hoàn toàn là một đặc điểm của con người, có lẽ đây là nơi xuất xứ của mong muốn khám phá), tất cả chúng ta (là người đồng sáng tạo như một phần của Nguồn) đã giúp nó bắt đầu sáng tạo ra. Chúng ta đã giúp nó tạo ra từ hư vô (hoặc hỗn nguyên như được báo cáo trong một số truyền thuyết); và sao, hành tinh, đá, dòng chảy, thực vật, động vật cùng con người xuất hiện vào sinh mệnh. Sau đó, chúng ta quyết định (hoặc đã được bảo) đi và sống trong những thứ này rồi báo cáo lại với Nguồn xem chúng như thế nào. Người ta nói rằng tất cả không có gì ngoài ảo ảnh. Nếu điều này là đúng, thì nó sẽ được tổ chức cùng nhau bởi nhận thức tập thể của chúng ta. Chúng ta đã giúp nghĩ nó thành tồn tại và nhận thức tổng hợp của chúng ta giữ nó ở đó. Trong sách Between Death and Life, tôi được cho biết Thượng Đế có thể được coi như chất keo giữ tất cả mọi thứ dính với nhau. Nếu anh ta bãi công một phần giây, mọi thứ sẽ lập tức bốc hơi. Trong cuốn sách này chúng ta được cho biết giữa mỗi lần hít vào và thở ra chính là nơi Thượng Đế tồn tại. Nhìn từ quan điểm này, tất cả chúng ta một cách tập thể đều là Thượng đế.

Những gì chúng ta cảm nhận như là xác thực, có thể không phải là vậy khi nhìn từ cõi tinh thần. Mọi thứ chúng ta có trong cuộc sống của mình và những gì chúng ta tương tác cùng được đưa vào thực tại vật lý vì chúng ta muốn nó ở đó. Điều này là có thể bởi vì những suy nghĩ là thực; suy nghĩ là các thứ. Một khi đã hình thành, những suy nghĩ tồn tại mãi mãi, và càng được củng cố thì càng trở nên vật lý và đậm đặc hơn (thực hơn).

Đó là lý do tại sao chúng ta có thể thay đổi cuộc sống và hoàn cảnh của mình; bởi vì chúng ta mạnh hơn chúng ta nhận thấy. Chúng ta liên tục tạo ra thực tại của mình, và chúng ta có khả năng thay đổi thực tại đó. Nhưng thường cần sức mạnh kết hợp của nhiều người để làm điều này, bởi vì những gì chúng ta tạo ra đã tăng trưởng rất lớn và mạnh mẽ — nó đã lấy được sự sống cho chính mình. Có lẽ đây là lý do cho việc tạo ra Trái Đất mới, bởi vì cái chúng ta biết đến đã đạt tới điểm mà nó không còn khả năng được giúp đỡ hay thay đổi.

Trong ma trận của Vũ Trụ là tất cả những khối xây dựng của thực tại. Tất cả các khả năng và xác suất mà chúng ta có thể tạo ra từ đó. Chúng ta có thể có thiên đường hay địa ngục trong cuộc sống của mình bởi vì chúng ta đủ mạnh để làm điều này, một khi chúng ta hiểu được quy trình và sử dụng tâm trí mình để tạo ra nó. Nhiều trường điện

có chứa các khả năng này bị gián đoạn bởi các ý định không đồng tình và các kết quả tiêu cực — như nó có gần đây. Khi sự tiêu cực bắt đầu, nó có thể được củng cố bởi những người chấp nhận điều này như một thực tại, và sau đó nó đi vào hình thể. Một khi hiểu và sử dụng sức mạnh tâm trí của mình, chúng ta có thể dễ dàng có được bình an và tình yêu làm thực tại. Như Nostradamus đã nói trong cuốn sách của tôi về ông và những tiên đoán của ông, "Bạn không nhận ra sức mạnh tâm trí của chính bạn. Bằng cách tập trung vào thực tại mà bạn mong muốn, bạn có thể tạo ra nó. Năng lượng của bạn rải rác. Một khi bạn đã học làm thế nào để tập trung và định hướng nó, bạn có khả năng tạo ra phép lạ. Và nếu sức mạnh tâm trí của một người là mạnh mẽ, vậy thì hãy suy nghĩ về sức mạnh của tâm trí nhóm khi nó được khai thác. Sức mạnh từ việc tập trung tâm trí của nhiều người không chỉ là nhân lên, mà là bình phương. Sau đó các phép la thực sự có thể xảy ra."

* * *

Có vẻ như chúng ta chọn các phần và kịch bản chung của vở kịch mà mình sẽ tham gia trong suốt mỗi cuộc đời. Tuy nhiên, những người khác cũng chọn phần của họ trong vở kịch. Nó giống như tham gia vào một vở kịch, nơi kịch bản được tạo ra khi nó diễn ra, và có thể thay đổi tại bất kỳ điểm nào để làm cho vở kịch kịch tính hơn. Đây là do tự do ý chí, và hành động của người này ảnh hưởng đến hành động của người kia. Trong suốt những cuộc sống Trái Đất, chúng ta có thể tạo ra và trải nghiệm nhiều loại cuộc sống khác nhau (vai diễn và nhân vật) như chúng ta mong muốn: danh vọng, giàu sang hay nghèo đói; sát nhân hay nạn nhân; tình yêu vĩ đại hay tuyệt vọng khổng lồ; chiến tranh hay hòa bình....

William Shakespeare hiểu điều này khi ông viết: "Toàn thế giới đều là một sân khấu, mọi người đàn ông và đàn bà chỉ đơn thuần là những diễn viên. Họ có lối ra và lối vào của bản thân, và một người đóng nhiều phần trong thời gian của mình."

Chuyện chúng ta thực hiện không quan trọng, nó chỉ tạm thời như một vở diễn sân khấu, và cuối cùng màn rèm kéo xuống. Sau đó, tất cả chúng ta rời đi và mang theo ký ức của những trải nghiệm, đồng thời hy vọng mình đã học được những bài học. Chúng được hợp nhất vào trong cái tôi thực tại của chúng ta, cái tôi sau-sân-khấu của chúng ta, cái tôi quan sát của chúng ta, cái tôi linh hồn vĩnh cửu của chúng ta hoặc siêu linh hồn, cái chứa những ký ức và trải nghiệm này. Cuối cùng chúng được chuyển sang các ngân hàng lưu trữ máy tính cao nhất: Nguồn hoặc thực thể Thượng Đế. Không có gì trong vở kịch trở nên lãng phí, cho dù chúng ta đã đóng vai anh hùng hay phản diện. Tất cả đều thêm vào kho kiến thức của vũ trụ. Cùng với những sáng tạo mới liên tục được hình thành.

Mỗi lần một linh hồn trở lại nhà hát Trái Đất, họ đăng ký cho trò chơi hoặc vở diễn tiếp theo, được đưa cho một kịch bản mới với nhiều trang trống mà sẽ được các diễn viên lấp đầy khi vở kịch diễn ra. Hoàn toàn không diễn tập và mở cho tất cả các đề xuất và khả năng. Không có gì đúng hay sai khi các diễn viên đóng vai của họ. Đó đều là trải nghiệm, học các bài học, giải quyết nợ nghiệp, tạo ra những tình huống mới cho sự giác ngộ và học hỏi của người khác. Người ta nói rằng không ai là một hòn đảo. Mọi thứ

chúng ta làm hay nói đều ảnh hưởng đến ai đó. Nếu chúng ta hiểu điều này, chúng ta sẽ cẩn trọng hơn về những tác động của mình — những lời nói và hành động của mình đối với người khác. Chúng ta sẽ ý thức hơn về cách những lời nói và hành động này được ghi lại vào Đại Sảnh Tri Thức.

Với mỗi cuộc sống mới mà chúng ta thường vẽ (thông thường là vô thức) trên kho kiến thức, chúng ta đã học được từ những bài học khác. Khi chúng ta áp dụng kiến thức vào cuộc sống (vở diễn) hiện tại của mình, chúng ta hy vọng mình sẽ học được từ những sai lầm trong quá khứ và không lặp lại những sai lầm đó. Sau đó, thời điểm chúng ta cảm thấy mệt mỏi khi phải lên sân khấu và thử các kịch bản mới, chúng ta sẽ chọn nghỉ hưu, trở lại với Đạo Diễn Vĩ Đại, và cho phép những linh hồn mới (hoặc bướng bỉnh, học chậm) diễn các phần trong một thời gian. Đây là cái mà nhiều khách hàng của tôi gọi là "về nhà", là trạng thái tự nhiên mà linh hồn đã biết từ khởi đầu của nó, khi nó được tạo ra. Trạng thái mà nó đã biết trước khi bị cuốn vào thế giới vật lý, thế giới sân khấu, thế giới 3D của ảo ảnh. Thời gian này chúng ta hy vọng đạt được đủ trí tuệ và sự hiểu biết để cho phép mình tiến bộ theo những con đường khác trong các cõi giới khác của sự tồn tại. Khả năng là không giới hạn, và chúng ta không cần trở lại nhà hát này, ngoại trừ lúc có thể làm một người quan sát hay hướng dẫn.

Chúng ta đang sống trong thời đai thú vi. Việc nghiên cứu các luật siêu hình học và luật vũ tru không còn bị coi là quái dị. Nó đạng lạn rộng ra công chúng với tốc đô báo động. Như thể nó đã ở ngay dưới bề mặt, chỉ là ngoài tầm tư duy suy nghĩ logic của chúng ta. Bây giờ nó đang nổi lên trong ánh sáng ban ngày để được nghiên cứu và phân tích. Nó không còn có vẻ quái đản lập di, mà hoàn toàn bình thường tư nhiên. Chúng ta đã ngặn không cho tâm trí mình theo đuổi lối suy nghĩ này quá lâu rồi. Đã đến lúc mở các cửa xả và để cho nó thay đổi cuộc sống chúng ta tốt hơn. Nếu mọi người nhân ra những suy nghĩ và hành đông của ho ảnh hưởng đến bản thân, ban bè cùng hàng xóm, công đồng cùng thành phố của mình, và cuối cùng là thế giới — thông qua năng lương tích lũy, ho sẽ học để theo dõi cuộc sống hàng ngày của mình và thế giới sẽ thay đổi. Nó phải vậy, bởi hiệu ứng tích lũy của năng lương. Chúng ta đang bước vào một thế giới mới và sư tiêu cực cũ sẽ bị bỏ lai phía sau. Thông qua luật nhân quả, cái thực sư không kém gì "Quy Tắc Vàng" trong Kinh thánh, sẽ không có bao lực và chiến tranh nữa. Chúng ta có thể thay đổi thế giới, mỗi người tai một thời điểm. Đây là những gì Jesus đã cố gắng giảng day, và ho không hiểu. Tình yêu là câu trả lời, nó đơn giản như vây.

Khi tâm trí chúng ta phát triển, muỗng thông tin đang được đút cho chúng ta sẽ càng ngày càng phức tạp hơn. Chúng ta không bao giờ có thể biết tất cả vì tâm trí chúng ta sẽ không thể xử lý nó. Nhưng dường như tâm trí chúng ta đang được mở rộng để hiểu được các lý thuyết phức tạp hơn.

Nếu Alice Lạc Vào Xứ Thần Tiên đã thành công tìm ra một cổng đến chiều kích khác, câu hỏi bây giờ là: "Bạn muốn xuống cái hố thỏ đó bao xa?" Kiến thức có ngoài đó nhiều hơn chúng ta có thể tưởng tượng. Tôi là báo cáo viên, một nhà phiêu lưu. Tôi sẽ tiếp tục tích lũy thông tin và cố gắng trình bày nó với thế giới. Tôi không biết mình muốn xuống hố thỏ bao xa. Tôi không có ý tưởng về độ sâu của nó, hay trên đường đi

có bao nhiều xoắn ốc và khúc cong. Tuy nhiên, tôi mời độc giả cùng tham gia với mình khi tôi du hành đến không gian của điều chưa biết và cố gắng tìm hiểu.

* * *

Chuyến phiêu lưu và hành trình sẽ tiếp tục. Không có sự dừng lại!

Trang Tác Giả

Dolores Cannon sinh năm 1931 tại St. Louis, Missouri, là một nhà thôi miên hồi quy và nghiên cứu tâm linh ghi lại kiến thức "đã mất". Bà được giáo dục và sống ở St. Louis cho đến khi kết hôn năm 1951 với một hải quân. Bà đã dành 20 năm tiếp theo để đi khắp thế giới như một người vợ điển hình của hải quân đồng thời chăm sóc gia đình mình. Năm 1970 chồng bà được giải ngũ và trở thành một thương binh, họ đã nghỉ hưu ở vùng đồi Arkansas. Sau đó, bà khởi đầu sự nghiệp viết lách của mình và bắt đầu gửi các bài viết cho nhiều tạp chí và tờ báo. Bà can dự vào thôi miên từ năm 1968, độc quyền các liệu pháp tiền kiếp và công việc hồi quy từ năm 1979. Bà đã nghiên cứu các phương pháp thôi miên khác nhau, từ đó phát triển nên kỹ thuật độc đáo của bản thân để giúp lấy được thông tin hiệu quả nhất từ thân chủ của mình. Dolores hiện đang dạy kỹ thuật thôi miên độc nhất của mình trên toàn thế giới.

Năm 1986, bà mở rộng các cuộc điều tra của mình vào lĩnh vực UFO, và đã thực hiện các nghiên cứu tại chỗ về nghi vấn UFO hạ cánh đồng thời điều tra Những Vòng Tròn Lúa Mì ở nước Anh. Phần lớn công việc của bà trong lĩnh vực này là tích lũy bằng chứng từ những người hoài nghi là bị bắt cóc thông qua việc thôi miên.

Dolores là một diễn giả quốc tế, người từng giảng dạy ở tất cả các lục địa trên thế giới. Mười lăm cuốn sách của bà được dịch sang hai mươi ngôn ngữ. Bà đã nói chuyện với các khán thính giả trên đài phát thanh và truyền hình trên toàn thế giới. Các bài viết về/bởi Dolores đã xuất hiện trên nhiều tạp chí và báo chí Hoa Kỳ và quốc tế. Dolores là người Mỹ đồng thời là người nước ngoài đầu tiên nhận được giải thưởng "Orpheus" ở Bungary, cho sự tiến bộ cao nhất trong nghiên cứu hiện tượng tâm linh. Bà cũng nhận được giải Đóng góp nổi bật và Thành tựu trọn đời từ một số tổ chức thôi miên.

Dolores có một gia đình rất rộng lớn, những người giữ bà cân bằng vững chắc giữa thế giới "thực" của gia đình mình và thế giới "vô hình" trong công việc của bà.

Nếu bạn muốn liên lạc với Dolores về công việc của bà, các phiên làm việc cá nhân hoặc các lớp đào tạo của bà, vui lòng gửi đến địa chỉ sau. (Xin đính kèm bì thư trả lời đã dán sẵn tem và đề địa chỉ) Dolores Cannon, P.O. Box 754, Huntsville, AR, 72740, USA

Hoặc gửi email cho bà ấy tại <u>decannon@msn.com</u> hoặc qua Website của chúng tôi: <u>www.ozarkmt.com</u>

Bản dịch được đăng và chia sẻ trên https://pearlcrystalblog.wordpress.com